

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 12 02 03 002 5

Curtis 2081

RED LUCERNE

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

BM
675
R46H3
1916
C.1
ROBA

שערי ציון

שחבר הרב הכולל המקובל כמוהר"ר נתן נטע וצ"ל
בן הקדוש מו"ה משה וצ"ל אשכנזי. תלמיד
הרב מו"ה חיים וויטאל זלה"ה. תלמיד מובהק של הרב
האדמו"ר מו"ה יצחק לוריא זלה"ה. עם הוספת קודש על
קודש תיקון סעודה. וספר יצירה. גם הוספנו
קונטרס תיקון הכללי והוא תיקון למקרה לילה ח"ו
מהצ"צ מו"ה נחמן וצוק"ל בעמח"ס ליקוטי מהר"ן
וכמה חבורים :

וראה זה דבר חדש מקרוב בא פותח שערים להבין
דברי חכמים וחדושים, פירוש מלותם, הגיונם
ושיחתם, שירותם וזמרותם :

מעשים טובים

שערי אורה

דברים משמחים ומאירי עינים. והוא מעשה האדמו"ר. בלה"ק
נוכחים ממקור מים חיים. דברים טובים ומועילים :

הבינם גם הקרם הה"ג בנש"ק בזהר"ד א אבד"ק קרית יפת"ש יצ"ל
גם הרפסנו בסוף סדר התפלה לכל

בהוצאת בית טסחר הספרים
אמקרויט ע"ש. פריינד

פ ש ע מ י ש ל

בשנת "חיים ברכה ושלום" ק

MICROFORMED BY

PRESERVATION
SERVICES

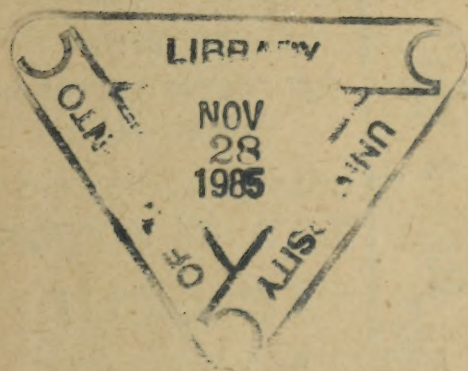
AUG - 1 1989

DATE

יצחק לוריא

מודעה.

בכל מקום שימצא כתוב בספר הלז. עכו"ם או נכרים.
זאווה"ע. וכדומה. הכוונה על אותן האומות
הקודמים עובדי כוכבים ומזלות. אבל חליצה לחשוב
על האומות שאנחנו יורים בתוכם וחוסים בצלם. ומצות
עלינו מפי חכמו"ל להתפלל בשלומם כל הימים :

חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט)
 עד חצות לילה ה' עוסק בד"ת טבאן ואילך
 בשירות ותשבחות, (ברכות ג' ע"ב):

שיל"ת.

זה השער לד' רבים יבאו בו, כולם ישבעו ויתענגו מטובו,
 ביד כל אדם ס' שערי ציון מצוי, לבע"ב כמו לעומדים הוא
 רצוי, כל זרע יעקב ישפכו בו שיח. ליוצר הכל ובורא נפש
 ורוח. וכבר יצא לאורה. פעמים רבות אין ספורה. בדפוסים
 מדפוסים שונים. ובאחד מכל אלה לא מצאתי למלאכת השמים
 פונים. והנה שערי ציון נעולים. באין פירוש המלים. על
 שירי-קדש המעולים. — אם כי לא בכל מקום הרשות נתונה
 לגלות רזי עולם. וכבוד אלקים הסתר דבר הטמיר ונעלם — בכל
 זאת לא אנחנו בני-חורין מלחקור ולדעת. במקום שיר השכל
 מנעת. להבין בטוב טעם ודעת:

אמנם כן ראיתי פירוש העברי שייטש על השערי ציון מסביב.
 ומלבד אשר לא נעשה רק לאיש נכוב. ולא לבר לבב. כי אי
 אפשר להעמים בשפה המדוברת. הכוונה הקדושה התלויה בשפה
 העברית הגברת. מלבד זאת לא יצא הע"ט ידי חובת הביאור עד
 גמירא. כי לא ביאר כל חמירא. וכל דבר הקשה הבליע. גם
 עפ"י רוב אל האמת לא הגיע:

ואני מעודי אוהב להתחקות על שורש-פירוש המלה. בעיון
 תפלה. כמאמר החבר (כוזרי מאמר ג' סימן ס') ולא יהא דבורו
 בתפלתו כצפצוף הזורזר אלא עם כל מלה מחשבה. ואמרו
 הראשונים תפלה בלא כונה בגוף בלי נשמה. וכסודר מערכה בלי
 לב במלחמה. ואמרו במד' שוח"ט עה"כ תכין לבם תקשיב אונך.
 אר"ש בר נחמן אם כונת לבך בתפלתך תהי' מבושר שנשמעה
 תפלתך שנא' תכין לבם תקשיב אונך. ובפ' תפלת השחר (למ"ד ע"ב)
 אר"א לעולם ימוד אדם א"ע אם יכול לכיין את לבו יתפלל ואם
 לאו אל יתפלל. ונא' (ישעי' כ"ט) ויאמר אלקים יען כי נגש העם הזה
 בפיו ובשפתיו כבדוני ולבם רחק ממני ותהי' יראתם אותי מצות

פתח השער

אנשים מלומדה. ולכאורה הכ' אומר דרשוני: (א) כפל הלשונות. בפיו ובשפתיו. (ב) אמרו מצות אנשים מלומדה מה הוא. ונקדים מ"ש הרמב"ם בה' תפלה. א' מחמשה דברים המעכבים התפלה היא כוונת הלב. כיצד היא הכוונה שיפנה לבו מכל המחשבות. ונושאי כליו הקשו שיותר דבריו שבהלכות חו"מ פוסק כרכא דמצות אצ"כ. ולק"מ דהב"י בטור או"ח (סימן תקפ"ט) סתם בשם הרבינו יונה שהביא דעת ר"ש וז"ל אפילו למ"ד מצוות אצ"כ ה"מ בדבר שיש בו מעשה. אבל במצוה התלויה באמירה בלבד צריך כוונה. שהאמירה הוא בלב. וכשהוא אינו מכוין באמירה שהיא בלב ואינו עושה מעשה. נמצא שלא עשה כלום. עכ"ד. ולפיו"ז בתפלה שהוא עבודה שבלב מאחר שאינה במעשה רק באמירה. שפיר פוסק הרמב"ם ולא יצא בלי כוונה. ועפיו"ז יבואר לנכון הכתוב הנ"ל. דהן זה מאמר השי"ת יען כי נגש העם הזה בפיו. כי אלו הי' מצוה מעשיית עכ"פ יצא כדיעבד גם בלי כוונה. וכאן הלא היא רק מצוה התלויה בפה לבד בלי מעשה. ובזה הכל מודים שצריך כונה. והם בשפתם כבדוני ולכם רחק ממני. ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה. כלומר, חושבים כי התפלה היא כמו סתם מצוה מעשיית שא"צ כוונה. ובאמת רחוקות הנה בדמיון. ובעבוה"ק (לר"מ בן גמלי) והתפלה נקראת עבודה. וכמו שאמרו כל כהן שא"י לשם מי זורק לשם מי מקטיר אין עבודתו עבודה והתפלה במקום עבודה העיקר בה הכוונה. ובעבוה"ק (להסיד"6) בחלק צפורן שמיר (אות כ') צריך להבין עכ"פ פשט הדברים ושכחי השי"ת כביכול. שאם אומרו ולכו בל עמו וק"ו אם אומרו במרוצה ככלע את הקודש. במקום לנה שם תהא רעדה וענוש יענוש ח"ו. עכ"ל:

ומה נעמו בזה דברי כ"ק אא"ו מוהרצ"א זצוק"ל מדינאב בס' אגרא דפרקא (רל"ד) עה"כ בכל עצב יהיה מותר וגו' עפיו"ש תלמידי הבעש"ט כי התפלה צריכה להיות בכל כחו ובכוונה עד שכל איבריו ירגישו. והוא סוד הכ' בא אתה וכל ביתך אל התבה. וזהו בכל עצב מלשון עצבים ועורקים אם מדבר בפה עד שכל (שע"צ לשה"ק) עורקו

עורקיו וגדיו מרגישים. יהיו לו מותר. ונענה בתפלתו כו' עיין בדבריו הקדושים. ובאור דבריו הלכתי לבאר דברי נעים זמירות ישראל (הכתוב נאסר) תהלת ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. אשר לכאירה אין לו המשך. כי בתחלה מדבר בערו "ידבר פי" ומסיים "ויברך כל בשר". ועתה יובן כי רוח ד' דבר בו להגיד. תהלת ד' ידבר פי – עד שלא הפה לבד ידבר מן השפה ולחוץ. כי אם – ויברך כל בשר. הרצון שכל גופו המכונה בשם בשר הי' מברך שם קדשו. שכל עצמותיו תאמרנה. כמו"ש במקום אחר. ברכי נפשי את ד' וכל קרבי את שם קדשו:

הנה כי כן ראיתי ונתון אל לבי להאיר לפני נתיבה. לעשות צהר לתבה. ובאורח שיר נפל חבלי, לבאר כפי קט שכלי. וצינתי מן הצד בשע"צ אשר לי. וכן כתבתי בצדו פירוש המלים. על מזמורי תהלים. אנכי רק למעני עשיתי. ולא להרפים היתה כוונתי:

ופתאום נדרשתי מאת ידי"נ המו"ם. בפרמישלא המזכה את הרבים מוהר"ש פריינד נ"י לקרב אל המלאכה. לפתוח שערי ציון לרוחה. להורות את בני ישראל את מה שיאמרו. ולהבינם מה שידברו. כי בדעתו להוציא לאור. לזכות את בני הדור. אז אמרתי מאת ד' היתה זאת. והיא לטובה אות. ולמען לא יאמרו מה אהני לן? הלא אין בו חכמה ולא מלאכה – החלותי לערוך מערכה. וארא כי שלש אלה לפני: א) פותח 'שערים פירוש המלים ע"פ פשוטו. ב) 'שערי אורה להאיר עינים. בדברי אלקים חיים. מגדולי אנשי השם. ולפעמים חלקי אמרה נפשי בעזר השם. ג) מעשים טובים מעשה רב להלהיב את הלבבות. ולטהר את המחשבות. בלה"ק וע"ט. גם דינים נחוצים משו"ע והאחרונים. ודברי מוסר ואזהרות שונים. שיהי' שוה לכל נפש:

הפעם אבוא שערי ד' בתודה. כי נתן בלבי להבין דברי חכמים וחדה. ושם חלקי בין חכמי תעודה. להגיד דברי בפני קהל ועדה. ולדעת פרק בשיר ידי הדה. לחשוף ספוני טמוני סודותם. אשר לרוב גדולתם. ועומק בינתם. עמקו מחשבותם.

ולא זכרו אחריתם, כי הבאים אחריהם לא ידעו כוונתם. ואני בעניי יגעתי ומצאתי. כפי רוח בינתי. וד' היודע כי לטובה כונתי. להאיר נתיבה לאנשים כמותי, ולא לגדולים ממני עשיתי. שאינם צריכים לדכותי; וללא זאת שהספר שערי ציון כ"א בתיק מלית ותפלין ישא. ויראתי שלא אהי עליהם למשא. כי עתה הלכתי בגדולות. והייתי מפרש גם כל תקוני התפלות. דבר יום ביומו. בפירוש מספיק עלימו. אמנם לחומר הנושאים הוכרחתי לקצר באמרים. וגורלי יהא כגורל כל המחברים. אשר אליהם יאמר. "לא לגמור המלאכה – עליכם. הניחו מקום לבוא אחרים". ועל כן אקוה כי אנשים כגילי. יאמרו גם לי; "לא לגמור עליך חובה" גם זו לטובה:

המחבר.

הקדמה.

לשערי אורה. ומעשים טובים.

(א) בספר אור הישר למהר"ם פאפרש זצ"ל עמוד העבודה (פי"א) ראוי לכל אדם לעורר השחר. בפרט בלילות הארוכים. ולשפוך תחנונים בלב מר על חורבן ביהמ"ק. ועל הריגות הצדיקים. ויבכה ויתחנן בכל לב ובכל נפש. כי התפלה אז היא רצויה וקרובה להתקבל. וכל הבוכים ומתפללים ומתחנונים על חורבן ביהמ"ק יזכו לשמוח בשמחתה עכ"ל:

(ב) בקב הישר (פ"ג ו') וקבלה אמיתית היא בידי. כל מי שבלבו תמיד צער על גלות השכינה כביכול זוכה לכתר תורה. ודע מ"ש האריו"ל על מוהר"ר אברהם הלוי שחבר התקוני שבת. שהיתה דירתו בצפת תיב"ב. ובכל חצות לילה קם וסיבב כל הרחובות של היהודים ונתן קולו בקול מר. ואמר אחב"י הלא ידוע לכם שהשכינה היא בעוה"ר בגלות כביכול. ובית מקדשינו הי'

לשריפת אש. קומי ונצטק אל אלקיננו שהוא מלך רחום ורחמן.
 אולי ישמע ד' את קול תפלתנו. וירחם את עמו שארית פליטת
 ישראל. והי' החסיד ההוא צועק ולא נתן מנוחה לכל בני העיר.
 והיו קמים כולם בשעה חדא. לבתי מדרשים. והיו אומרים התיקון
 הצות. ואח"כ היו לומדים איש איש לפי השגתו. יש מהן היו
 עוסקים בדברי קבלה ובזהר. ויש מהם היו עוסקים בגמרא
 ובמשניות. ויש מהן היו עוסקים בתורה ונביאים וכתובים. ואח"כ
 היו אומרים פזמונים ובקשיות עד אור היום. והי' מעורר רחמים.
 והרב האר"י ז"ל הי' מפליג בחסידותו. ואמר עליו על החסיד ר"א
 הלוי ז"ל שהוא הי' גלגול של ירמיה הנביא. ופ"א אמר לו האר"י ז"ל
 דע כי שלמו ימך. והניעו ימך למות אם לא שתעשה תקנה
 אחת שאלמך. ואם תעשה אותה תקנה. אז תחי' עוד כ"ב שנים.
 וזו היא התקנה שלך שתלך לירושלים ושם תלך להתפלל לפני
 הכותל המערבי ותשפוך תחנון ותזכה לראות השכינה. ואז תלך
 החסיד לביתו וסגר א"ע ג' ימים וג' לילות בתענית שק ואפר
 ואח"כ תלך החסיד לירושלים. ובא לפני כותל המערבי בתפלה
 ובתחנונים בבכי גדולה. ואח"כ ראה ע"ג כיתל צורה דוגמת אשה
 מליבשת שחורים. ותיכף מרוב פחד. נפל על פניו ארצה. והי'
 צועק וכוכה בבכי גדול ואמר אוי אוי שראיתך בכך. אוי אחה על
 נפשי והי' מאריך בבכיות ובזעקות. והי' ממרט בשערות ראשו עד
 שנתעלף וירדם. ואז ראה בחלום שבא אליו רוח הקודש בבגדים
 גאים ואמר התנחם בני אברהם כי יש תקוה לאחריתך וישובו הכנים
 לגבולם. כי אשוב את שבותם ורחמתי אותם. וייקץ וישא את
 רגליו וחזר לצפת ובא אל האר"י ז"ל. ותיכף אמר האר"י ז"ל אני
 רואה כך שזכות לראות פני השכינה. ומעתה תחי' בטוח שתחי'
 עוד כ"ב שנים. וכן הי' שהחסיד חי' אחר זה כ"ב שנים. ומהחסיד
 הנ"ל יראה כל אדם לעשות כן לקום בחצי הלילה או קודם אור
 היום להתאבל על חורבן ביהמ"ק. וא' המרבה וא' הממעיט וכלבד
 שיכוין את לבו לשם שמים כו' ויזכה לראות בבנין ציון וירושלים
 אמן. עכ"ל :

(ג) כתב בספר יוחסין שר' יהודא הלוי הו' בן חמשים שנה כשהלך לארץ ישראל. וקבלתי מזקן אחד שבהגיעו אל שערי ירושלים קרע את בגדיו. והלך בקרסוליו על הארץ לקיים מה שנאמר כי רצו עבדיך את אבני' ואת עפרה יחוננו. והו' אומר הקינה שהוא חבר. ציון הלא תשאלי כו'. וישמעאל אחד לבש קנאה עליו מרוב דבקותו והלך עליו בסוסו וירמסוהו וימיתוהו ר"ל. וי"ע ועכ"ו:

(ד) בס' רחמי האב. וז"ל תרגילו עצמכם בני לקים בחצות הלילה אי לאחר הצות ולעבוד עבודת השי"ת עבודה תמה – איש איש כפי עבודתו. ולא תזלו בתר איפכא להיות נעור בחצי לילה הראשון כאשר עושים כמה מן המהדרים מן המהדרים. אל תעשו כן. וכבר דיבר מזה הקדוש מזיריטשוב וי"ע:

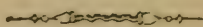
(ה) בספר פרי מגדים (או"ח תקס"ח) מביא מה ששמע מאביו שהחסיד מו"ה גר'שון קימווער וגיסו של הרבינו בעש"ט ז"ל מזכיר בשו"ת נוב"י קמא (חא"ח סי' ע"ג) ומתאר אותו בתוארים נפלאים. וקורא אותו מחמד עיני ולבי. בר פחתי וברבי חכם עדיף מנביא. ליש ולביא. מופלג בתורה ובחסידות. שושן סודות. החכם השלם והכולל. ע"ש בעת שבא לירושלים וראה העיר בנוי' כמו שאר ערי העמים. ועמים יושבים בה. אז בכה במר נפש ואמר שוהו שאומרים כל עיר (ירושלים שלמטה) על תלה בנוי' ועיר ד' (ירושלים שלמעלה) מושפלת וכו' כי שם ניכר החורבן כו' :

(ו) בספר חבת ירושלים מזכיר שהה"ק הנ"ל אמר קינות בת"ב נגד מקום ביהמ"ק במרירות גדול עד שנתעלף כמה פעמים מהבכי והמרירות ובקושי גדול הקיצו אותו מההתעלפות וכמעט תקיף לי' עצמא. זכותו יגן עלינו :

הרמב"ן ז"ל בעת שבא לשערי ירושלים וראה שגם עתה בחורבנה יש בה השפעה רבה ועשירות מופלג לאיה"ע היישובים בה וסחורי' ערים כנעני' נכבדי ארץ. ותגדל צערו לביאוד. וגפשו בחלה בו על ראיותיו שנותנת ברכתה והשפעתה לכו"ח החיצונים,

וזר יתערב בשמחתה. נפל על פניו וצעק בקול מר ואמר. ירושלים ירושלים הן אמשול משלך לאשה המניקה את בנה יחידה החביב עלי לאד מחלב שברדי. ולפעמים חלה הבן החביב הלז ולא די יכול להניק מטוב החלב שברדי אמו. והיתה אמו יראה פן תיבש חלבה חלילה בימים האלה של חילית בנה. ולא יהי לה כמה להניקו כשיתרפא מחליו. כי ייבשו וגם יצטמקו דדי בימים האלה. מה עשתה לקחה תינוק נכרי לביתה על ימים האלה והיתה מניקתו בכדי שלא תיבש חלבה. ולפעמים כשלא מצאה תינוק נכרי להניק. לוקחת כלב ומניקה אותו בזמן הזה כדי שלא תיבש החלב. ולא כן תעשה אם ה' ימות בנה לא תתן חלבה לילד הנכרי ומכש"ב לכלב. רק תניח שתיבש חלבה ויצטמקו דדי. וכך את ירושלים עיר הקודש כשהי' בניך אלו ישראל עומדים על טוב בריאותם חיות הנפשית. היית מניק להם מטוב השפעתך. ועתה כאשר נהלו בניך ואינם יכולים לקבל רוב טיבה מאתך כמאז. אתה מוכרח לתת עתה ברכתך והשפעתך לאוה"ע ולבחי' הקליפות כלבא בישא. כמבואר בזה"ק תרומה. עי' בסדרו ש"ש (סורס ו' ענף ב' י"ז):

ח) כמ'שפט צדק מביא וכ' בס' חוצות דמשק. חיות בזה"ק מפליג מאד בקימת הצות שכמעט אין סדרה שלא ידבר בה. וזה מפני שחביבה ויקרה מאד כו' ע"כ החיוב מאד לכל אדם להתאמץ בכל יכולתו ובכל אפשרותו לקיימה בהוגן. ומי שטרוד מאד בעסקי העולם וא"א לקיימה. עכ"פ יראה להחזיק איזה בר אוריין שהוא יקיימה. ויהי לו חלק בה. אשרי איש שיכיל לקיימה. ומה טוב חלקו ונעים גורלו בעזה"ב עין לא ראתה. ואם מכיר בטבעו באמת לאמתו בלי שום רמז שאדם הלזש הוא. אז לפחות יקים בשעה ב' אחר הצות. ובד"ו מבואר בסה"ק שבבוקר היא עת רצון מאד. ועת שלטת החסדים. עכ"ל:

משנה ופוסקים כאשר הם נוהגים
בארץ הקדושה ובתוהומה מפי
תלמידי האר"י זלה"ה :

שער ה. יתבאר בו תיקון ק"ש
על המטה עם כל
כוונות הש"יכים אליה גם יחודים
לכוין למי שאינו יכול לישון כל
כך מהרה ותפלות ויחודים לומר
קודם הזיווג מועתקים מעץ
החיים :

שער ו. יתבאר בו תיקון של
ערב ר"ח שהוא יום
כפור קטן וסדר ז' צאדר שמת
בו משה רבינו ע"ה בשבת :

שער ז. יתבאר בו תקון מלקות
בערב יו"כ עם כל
הכוונות גם לבישת שק ואפר
וגזיפה עם כל הכוונות ותפלות
והתרת נדרים ליוה"כ וסדר תפלת
הדרך וקללת בגלות על הדרך מן
הרמזב"ן זלה"ה וקללת יחודים מן
האר"י זלה"ה לכוין בדרך :

גם הוספנו המסירת מודעה
הגדול ותקון שלש משמורות
ותפלה לעליות הגשמים. ועוד
הוספנו עכ"ז סדר פדיון נפש
להחלה בר מימן. ותפלה אחר
הפדיון הנ"ל :

שער א. יתבאר בו תיקון חלות
לילה על הסדר עם
כל הכוונות הש"יכים אליה מועתק
מעץ החיים שחבר הרב מוהר"ר
חיים וויטל זלה"ה דברים מה
ששמע מהר"ב האר"י זלה"ה וכן
נוהגין בכל ארץ הקדושה :

שער ב. יתבאר בו תיקון
הנפש וכן התפלות
הש"יכים אחר חלות לילה וזמר
ידיד נפש וכו' וזמר אל מכתהר
וכו' וזמר אור הגנוז וכו' :

שער ג. יתבאר בו תיקון
התפלות על פי קבלה
בכל השבוע מידי יום ציומו ולומר
לפני כל למוד ולמוד לפני תורה
נביאים כתובים משנה גמרא מדרש
ואגדה שהוא קבלה תפלה מידי
יום ציומו והתפלה לומר קודם
כל מלה ותפלה לומר בר"ה ויו"כ
ומועדים :

שער ד. יתבאר בו תיקון
קריאת התורה שנים
מוקרא ואחד תרגום עם כל הכוונות
הש"יכים בכל יום ויום סדר
הלימוד של כל ימות השנה על
הסדר תורה ונביאים וכתובים

הא לכם זרע קודש תיקון חצות לילה הועתק מעץ החיים וצריך לעשות שני תיקונים בחצות הלילה א' לקנות על רחל דבריאה שהלכה בגולה והב' לזווג יעקב ולאה פו' כי רחל ולאה היא השכינה נקראת כך פעמים נקראת רחל ופעמים נקראת לאה וצריך לעשות ב' תיקונים לשכינה א' לקנות בחצות על גלות השכינה שהלכה בגולה ע"ד עמו אנכי בצרה ותיקון זה נקרא תיקון רחל והב' צריך ללמוד תורה בחצות זה נקרא תיקון יעקב ולאה ר"ל מזווגים ומחברים יחד ישראל הנקרא יעקב עם השכינה הנקראת לאה ע"י עסק התורה שעוסקים בחצות הלילה והו' לפי פשוטו אבל יש בזה סודות עמוקים והמשכיל יבין. (א) ותיקון רחל הוא רק בימים שאומרים נפילת אפים ותיקון לאה הוא אפילו בימים שא"א נ"א אפילו בשבת ויו"ט ור"ח רק שאין אומרים מזמור יענך ה' ולא למנצח מזמור לדוד בבוא כו' אבל שאר הסדר אומרים וצריך ללמוד אחר התיקון עד אור הבוקר ואם הלילות ארוכים ואינו יכול לעמוד עצמו בלוי שינה יכול לישן רק שתזהר שקודם שיאיר היום ויעלה עמוד השחר שתחזור להתעורר באופן כשתבא רחל לעלות עם דודה באור הבוקר שתמצאך נעור בסוד אעירה שחר אני מעורר השחר וצריך אתה לדעת שזמן חצות לילה הוא שיה בין בחורף בין בקיץ (ב) זמנה אחר ו' שעות בלילה וכן מוכח בזהר ר"פ ויקהל וזהר גדול עמוד שמ"ג וזהר קטן דף קל"ה וז"ל:

בכה ר"א ואמר ת"ח עד השתא קב"ה אודעזע תלת מאה ותשעין רקיעין ובטש בהו ובכה על חורבן בית המקדש ואוריר תרין דמעין לגו ימא רבא ואדכר לבנוהי מגו בכיה בגין דתלת סטריין אתפלג ליציא בתריסר שעתא דהוי רשימין ביה ואי איתוספין שעתא בליציא אינון שעתא דמיתוספי דיממא אינון ולא אתחשבו מליציא בר תריסר דאינון דילה וכו'. יוצא לנו מזה בחורף שהלילות

שערי אורה

(א) ותיקון רחל. כספר פדה את אברהם מע' א' אות ג' כתב ואכל כל ו' יאמר דוקא (שע"צ דשה"ק) 1

תיקון רחל כלילי ימי אכילות ולא תיקון לאה. (מוכח בלוי"ח ס"א) :

(ב) זמנה אחר ו' שעות. כספר נהר מלים 11

שער א תיקון חצות

ארוכין אינן נחשבים מן הלילה רק י"ב שעות והמותר שייד ליום.
והוא הדין להיפך בקיץ נמצא שחצות לילה בכל פעם אחר ו'
שעות בלילה וחורף וקיץ זמנם שוה וכן משמע מספר עין חיים
ז"ל ואם יקום בלילות הקיץ סמוך לבוקר שאז הלילות קצרים
ואין שעות לעשות התיקון ולעסוק בתורה אח"כ טוב יותר לעשות
התיקון תחלה אע"פ שאין לו זמן ללמוד אח"כ עכ"ל. משמע מזה
שאף בקיץ זמנה אחר ששה שעות בלילה קודם אור הבוקר דאילו
היה זמן חצות לילה דוקא בחצות אפילו בקיץ היה זמן רב לעסוק
בתורה אחר התיקון יותר מב' שעות ויותר טוב לומר כל זה
התיקון אפילו לאותן אנשים העומדים שומרים לבוקר קודם עלות
השחר בחורף ובקיץ קודם הנץ החמה ואין לומר תיקון שומרים
לבוקר כי זה הסדר נאמר מן השמים ע"פ אליהו ז"ל וכו'.

זהו תיקון רחל.

הנה אחר שתטהר גופך (פי' לפנות ולעשות צרכיך) ותרחץ ידיך
ועיניך ותלבש מלבושיך האמר כל הברכות על הסדר כמ"ש
הרמב"ם ז"ל לפי מנהג הספרדים עד ואני אברכם וז"ל מנהג
אשכנזים עד לעולם יהא אדם ירא שמים וכו', וכבר כתבתי
למעלה כי אחר חצות לילה נעשים שני דברים הא' הוא לבנות

על רחל שירדה בבריאה בסוד
(א) מזוזה היא סוד השכינה
פחה העליון:

שכינה בגלות היורדת למטה בעת
הזאת ממש. והב' הוא לאה ויעקב
ולכן צריך שתלך אל (א) המזוזה ותשב
אצל הפתח כמין אצל המזוזה ותהלל
מנעליך ותשאר יחיפי רגלים ותתעטף
ראשך באבל (ג) ותרבה בבכיה כפי כחך
ותקח (ב) אפר מקלה ותשים על מצחך
(ב) תכין סוד האפ"ר כי
אפ"ר הם ה' אותיות
מנפ"ך שהם המטה גבורות
כתיב פ"ר עס העולל הם
גומטריא אפר:

שערי אורה

שלוש להקדים מוהר"ם טרעני כל אדם. ואז יהי הזאת לילה
כתב לעולם בקיץ ובחורף מזוה י"ב (מזכר ביד אפרים אור"ח ס"א):
שעות מהלכות היום כשהחמה בראש (ג) ותרבה בבכיה. כס' אור הישר
(שע"צ לשה"ק) 1 12

במקום הנחת תפילין. גם תבין בסוד (ג) תבין על שריפת התורה
אפר תאמר לשום לאבילי ציון פאר שהוא נעשית אפר ומיוס
תחת אפר. גם תכופ ראשך ותתאבק שנחרכ הבית ונשרפה התורה
פניך בקרקע ממש (ד) ותתמרמר בבכיה נמכרה סודותיה ורזיה לחיצונים
על (ג) שריפת התורה ששרף אפוסטמוס וזה נקרא גלות התורה:
הרשע שחוק טמא. אח"כ תאמר על נהרות בבל וכו':

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ וְאַל
תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּינוּ שְׂאִין אֲנוּ עַיֵי פָּנִים
וְקִשֵּׁי עוֹרָךְ לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּ. אָבֵר ^(א) אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
חָטְאוּ:

שערי אורה

(להמהר"ם פאפרש ז"ל) כתב דש בעקביו כמו קנאה ולה"ר ושיחת
הולין וחמדות מומין והרהור עבירות כו' וצריך בכל יום להיות מבקש עליהם
כו' לא כרבים אף לומדים בעוה"ר שאומרים דברי ודוויים ותחנונות ובקשות
כמו שקורא אגרת או מספר או מסיח לפי תומו ואומר שלום יהי' לי כי
צדיק אני ולא הטאתי. רק שאומר הדברים כמו חק וחיוב ומהג אליו.
וזהו דבר רע וזר. רק תהי' תפלתו תחנונים לפני המקום כמבקש מאת
המלך שמרד בו להציל נפשו כו' ע"ש:

(להמהר"ם פאפרש ז"ל) כתב במוצאי שבת יש להאריך יותר משאר
הלילות כי ביום א' הרב ביהמ"ק תובב"א:
(ד) ותתמרמר בבכיה. בסדור עולת תמיד כתב. תחנה
ובקשה צריך להיות בקול כפי כמו"ש שמע ד' קול בכי' כו' ודוד הע"ה
שהי' לו רק חטא אחד הי' תמיד מתאונן ומבקש. כש"כ אדם שהוא
מלא עון אף שאין לו עון הנראה חמור גם לבני אדם כמו א"א ורצויה
וע"ז. מ"מ רבים הם העונות שאדם

(א) אנחנו ואבותינו חטאנו. מיוסד על לשון הכ' וההודו את כונס ואת עון אבותם. ושנוי בירמיה' (שע"צ דשה"ק) 1 18 לנחלי

ומתלבשת דבנים, וזהו רשע. כן רשע
 כי הלבוש השני נקרא בן. לאב הראשון.
 ובוה מפרש כי תשג ללחוס את מושל
 בין חבין את אשר לפניך. היינו כי
 יקשה לאדם רוע מזלו ויראה להטיח
 דברים כלפי מושל העליון ית"ש למה
 מאלוהו. כל אלה כי אינו מוצא בעצמו
 עון אשר חטא. ועז"א בין חבין את
 אשר לפניך. כלומר יבין דבר מחוך
 דבר כי אתה הוא הוא את אשר הי' לפניך
 בעוה"ז ולא קבל ענשו ועתה בגלגול
 זה נתחדש לקבל ענשו. וזש"א אבותינו
 חטאו ואינם. אעפ"י שאינם כבר
 בעולם, ואנחנו" ובאמת אנחנו הם
 אבותינו שהיינו בגלגול א' בבחי' אבות
 לגלגול זה. ע"כ עונותיהם סבלנו (*).
 ע"ש. ובדרך זה יחפרם לנו גם כאן
 "אנחנו ואבותינו" היינו בלבוש הראשון
 שהיינו כבר בעוה"ז בבחי' "אבות"
 חטאו ע"כ נשרש נשרשנו בחטא. ע"כ
 אומרים אה"ו ואתה צדיק על כל הבא
 עלינו כי אמת עשית. שלא יקשה
 בעיני אדם שנדמה לו כי הוא
 צדיק. כי זה בא לכפר עליו על מה
 שחטא בגלגול הראשון כאמור:

לנפלי את אבותינו שוכני עפר לומר
 שחטאו גם הם — אם כי יש לגמור
 שזה הוא למען הקל מעלינו החטא.
 לומר כי נשרש בנו החטא מהריון
 ומלידה ע"י אבותינו שחטאו. כדרשת
 רז"ל עה"כ מי יתן טהור מטמא
 לא אחד. וכן אמר דוד הע"ה ובחטא
 יתמחני אמי. בכל זאת קשה איך נוכל
 להחליט כי גם אבותינו חטאו באלה
 החטאים שפורט כאן בידויו. אולי הי'
 רק בבחי' כי אדם אין צדיק בארץ אשר
 יעשה טוב ולא יחטא. שפי' בו הספרים
 מלשון ולא יחטא. שלא יעשה חסרון
 בהטוב שעשה כגון ע"י פניות והרהורי.
 א"כ החטא קל מאוד ע"ד וסביבו
 נשערה מאוד. ואיך יכלול את האבות
 יחד עמו לומר אנחנו ואבותינו חטאו.
 וראיתי באלשי"ך עה"כ חטאו עם
 אבותינו כו' וז"ל הלא מה שחטאו
 עתה לא היינו חוטאים אם לא שאנו
 מורגלים בהם מימי אבותינו. היינו
 מה שעשינו בגלגול הראשון ונשמותינו
 חטאו עמהם. וכן מאלתי ראיתי
 בקול בוכים (איכה ה') עה"כ אבותינו
 חטאו ואינם כו' כי נשמת אבותינו

במעשים טובים

(*) במ' בני בנימין (לש"כ הה"צ מהעליטש שליט"א) וז"ל. מעשה בעירו של
 אה"ו הגה"ק מהר"א ז"ל שהי' שם עשיר אחד הולך ישר ויהי' מנהגו
 שכל מוש"ק באו אליו הולכי הכפרים לסחור להמציא טרף לביתם והעשיר
 נתן לכל אחד מעות על סחורה לקנות עבורו. ונתן להם ריוח כמנהגו של
 עולם. והנה אירע בשבוע אחד בנתן מעות לאחד לילך לכפר כנ"ל ובפתע
 פתאום נעדר האיש ר"ל בהכפר. והביאו אותו לביתו. ובא העשיר לד"ת אל
 אה"ו הק' הג"ל וזוה כי המעות שמלאו אליו לאחר פטירתו הוא שלו לאשר
 נתן לו בכל שבוע כידוע:

(ב) אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ דּוֹפִי:
הַעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמִסְנוּ.
טַפְלָנוּ שָׁקַר: יַעֲצֵנוּ רָע. כְּזָבְנוּ. לָצֵנוּ.
מַרְדְּנוּ. נֹאֲצֵנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ.
צָרְרָנוּ. בְּנִשְׁנוּ עוֹרָף: רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ.
תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲנִינוּ. תַּעֲתֵעֵנוּ:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁעָרֵי אֹרֶחַ

(ג) אֲשַׁמְנוּ. אֵין לוֹמַר אֲשַׁמְתִּי
בְּלִשׁוֹן יְהוֹד אֲפִילוּ
כְּשֶׁמְתוּדָה נִכְיָתוֹ. דְּכָל יִשְׂרָאֵל עֲרֵבִים
זֶה כֹּזֵה מֵאֵל נִשְׁמַתָּס. (אֹרֶחַ הַיִּסְר):
אֲשַׁמְנוּ מִלְשׁוֹן אִשָּׁם. וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא. וּפִי הַרְמִבִּין. שֶׁהוּא
לְשׁוֹן שְׁמָמָה שֶׁמֶן הָרָאוּי שֶׁתְּהִי הַנֶּפֶשׁ
שׁוֹמְמָה. (סוֹ"א):

בְּגִדְנוּ. גַּמְלָנוּ לְהַשִּׁי"ת דְּעֵה תַּחַת טוֹבָה:
גִּזְלָנוּ. כְּמַשְׁמַעוּ. אוֹ זֶה הִנֵּהנָה מִן הָעוֹלָם הוּא בְּדִי בִּרְכָה שֶׁהוּא כְּגוֹל
לְהַקְבֵּה וְכַנְסִי (נִכְכּוֹת ל"ס ע"ב):

דְּבַרְנוּ דּוֹפִי. הַבּוֹפֵר בְּאֲדָקִים חַיִּים נִקְ' דּוֹפִי אוֹ הַמְדַּבֵּר א' בְּפֶה וְא'
בְּלֵב. וְדּוֹפִי הוּא מֵדָה מוֹרַכְכָּת. מִן ד"ו. (מִלְשׁוֹן ט"ן ד"ו) ר"ד
שְׁנִים. וּפִי. ר"ד ב' פּוֹתַח. א' בְּפֶה וְא' בְּלֵב:

הַעֲוִינוּ. הוּא פּוֹעֵל יוֹצֵא לְאַחֵרִים שְׁגָרָם לְחִבְרוּ לְעוֹת מֶה שֶׁהוּא יִשְׂר:
וְהִרְשַׁעְנוּ. הוּא ג"כ פּוֹעֵל יוֹצֵא לְאַחֵרִים שְׁגָרָם לְאַחֵרִים שִׁיחִיו רָשָׁעִים:
זָדְנוּ. ר"ד אֲנִשִּׁי רֹעַ דָּב כְּמוֹשִׁ"ה וְדוֹן לָבָךְ הַשִּׁיאֵךְ:

חֲמִסְנוּ. חֲמָס הוּא כְּמוֹ גִּזְלָא אִם יֵשׁ לְחִבְרוּ אִיזָה חֲפִץ וְאִינוּ רּוֹצֵה לְמוֹכְרוּ
וְהוּא לְקַח מִמֶּנּוּ כְּחֻקָּה וּמִשְׁלָם לוֹ כְּדִי שׁוּיוֹ וְאֲפִילוּ יוֹתֵר רַק
שְׁאִינוּ מוֹכֵר לוֹ בְּרִצּוֹן נִקְרָא חֲמָס:

מַעֲשִׂים טוֹבִים

אֲמַנָם הָאִישׁ הַזֶּה הֵיחָ יתוּמִים קִטְנִים. וַיֵּלֶךְ הַפֶּסֶד מִכִּי דִינָה רִבָּא כִי
הַמַּעֲשִׂים שִׁיךְ לְהִיתוּמִים. כִּי הוּא הִי מוֹחֲזֵק וְלֹא הִי עָלָיו רַק מְלוּה
ע"פ וְאִפִּי בְּשִׁבְעָה אֵינֶם יִכּוּלִים לְגַבּוֹת מִהִיתוּמִים בְּמְלוּה ע"פ וְאִין עֲנִיִּין
לְהוֹ. וְאַחֵר הַפֶּסֶד זֶה הַעֲשִׂיר לֹא אִיזָה זֶלֶל וְשֹׂאֵל אֹתוֹ וְאָמַר. הִנֵּה הַפֶּסֶד
שִׁינָא מֵאַתְכֶּם הִנֵּי בּוֹדְאִי מִקְבֵּל עָלִי. אֲמַנָם יֹאמַר לִי הֵיחָ כְּחֹב מִשְׁפָּטִי ד'

קִשְׁינוּ עוֹרָף . שהי' מהראוי לאדם
כשישמע לדברי המוכיח או
כשרואה שנענש בממון או בחולו ר"ל
הוא או בניו . שיכנע וישוב אל ד' .
ואנחנו קשינו עורף ולא שבנו בתשובה
ותלינו שבא במקרה ולא מאת ד' :
רִשְׁעֵנוּ . עשינו מעשים כאלה
שנקראים ע"י רשע כגון
המרים יד על חברו וכו' :
שַׁחַתְנוּ . השחתה הוא דבר ערוה
וע"ז . ולא דוקא שבעל
ערוה . אלא אפילו היבק ונישק ובכלל
זה המוציא ש"ז לבטלה ר"ל . ודברים
הדומים לע"ז . כל המתנאה כעע"ז
וכן כל הכועס וכיוצא בו :
תַּעֲכַנוּ . עשינו מעשים רעים שנקרא
האדם עי"ז תועבה ר"ל :
תַּעֲיִנוּ . והווידוי דרך כלל עש"הכולנו
כצאן תעינו . וגם השו"ת לא
עורנו לשוב מדרכנו הרע כמוש"א
חז"ל הבא למא פותחין לו ר"ל שאין
משמרים אותו משמים לסייעו לשוב
עד שישוב מעצמו ווש"א אח"כ :
תַּעֲתַעְנוּ . היינו שהנחת אותנו על
בחירתנו להיות תועים .
והוא מלשון כמתעתע . (כל הפירוש
לקוח מספר חיו"א) :
וְלֹא שוּה לָנוּ . מלשון הכ' (לוי יג')
לא הי' שוה לנו מאומה . או
שלא אחזנו דרך השוה והישר :

מַפְלִנוּ שָׁקֶר . נתחברנו לעוברי עברה
שכל מעשיהם שקר . או חברנו
ודבקנו שקר אל שקר לחזקו ולחדקו
פעמים רבות :
יַעֲזֵנוּ רֵעֵ . שנתן לחברו עצה
להבאיש ריחו בעינו בני אדם
או שהעצה הוא להנאת עצמו וגורם
עי"ז הפסד לחברו :
כֹּזְבֵנוּ . שדברנו דברי כזב בין
לתועלת בין ללא תועלת :
לִצְנוּ . כמשמעו ואמרו כל המתלוצץ
נופל בניהם :
מַרְדְּנוּ . מרד חמור מכלם . כי יש
עושה עברה מחמת שיצרו
תקפו . וזהו נקרא רשע . אבל מרד
הוא שעושה עברה אעפ"י שאין יצרו
תקפו . רק בשביל שאינו מאמין כלל
במצוה זו :
נֹאצְנוּ . ר"ל גרמנו בעונינו עד
שהבעסנו את ד' ואוי לו
לעבד שמכעים את רבו :
סַרְרָנוּ . סרה לבנו מעבודת הש"י :
עוֹיְנוּ . עון הוא העושה במיד
למלאות תאוותו :
פִּשְׁעֵנוּ . פשע הוא בעין מרד וי"ל
שיש ב' מורדים . א' שמאמין
בד' ובתורה ואעפ"כ מורד ואינו
רוצה לקיים המצות . ב' שמורד מחמת
שהוא כופר בכל :
צָרְרָנוּ . שהיינו צוררים אחד לחברו :

מַעֲשִׂים טוֹבִים

אמת וכת"ה בעלמו יודע האמת כי הי' לו מעותי כל עת וזמן . ואיך יעלה
מתה על דעתו שמלא איזה ממון או יש לו מכבר ממון באמתחתו לרד כסף
כי דבר גלוי לכל שרק מעותי הי' לו . והביב לו אל"ז זקוק"ל . הנה גם לי
הי' קשה הדבר שאלת בהסקפה הראשונה . ועתה האיר ד' ית' את עיני

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא ⁽⁶⁾ שָׁוָה לָנוּ
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל תְּבָא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ
וְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ:
בָּמָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָל הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ: אֶתָּה יוֹדֵעַ רְוִי עוֹלָם
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי: אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל
חַדְרֵי בֵטָן וּבֹיחַן בְּלִיּוֹת וְלֵב ⁽⁷⁾ אֵין (כָּל) דְּבָר

שערי אורה

מזהב ומפז רב כו' וכש"כ האומר כי
העוה"ז טוב יותר הוא חסר לב ותועה
מדרך השכל. וזהו סרנו ממצוה
וממשפטיך הטובים, ר"ל היינו חסרים
מעלת היתרון והטוב להחליט עליהם
המעלה העודפת אין קץ על עניני
עוה"ז. ועוד זאת ולא שיה לנו. גם
בערך אחד ג"כ לא היו מוסיים אותם.
וכדי בזיון (שיורי המדות שער אהבה
פרק רביעי):

(ד) אין כל דבר נעלם ממך כו'.
ובכן יה"ר מלפניך ה'

(ג) ורא שוה לנו. ביאור זה. כי
אם ישאל אחד את רעהו מה
תבחר לאכול אם בשר או דגים.
הוא ספק השקול כי שניהם טובים.
אבל היודמן שיסאל אחד את רעהו מה
תבחר יותר אם בשר שמן מטונג
או לחם נקודים מנואל, והנה אם זה
ישיב אמרים ויאמר לחם נקודים טוב
יותר. הלא לא בדעת ידבר. כן
הדבר בהעריך יקר התורה וסגולת אור
בית חמדתה נגד עניני העוה"ז אין
ערוך לה כל מאומה. כמאמר הנחמדים

מעשים טובים

ונתיישב לי מאמר הזה"ק בפ' משפטים מתחלתו פתח ר"ש ואלה המשפטים
וכו' חילין אינון סידורין דגולגלתיא כו' ולכאורה מה ענין משפטים בעניני
דגלגולים. אמנם עתה נודע לי פירושו כי יוכל להיות קרוב לודאי שבגלגול
הקודם אתה לקחת מזה האיש הגעדר ר"ל הסך אשר נתת לו בשבוע זו כמו
שאתה אומר ע"כ עתה בא העת שגמל את שלו. כן שמעתי ממגיד אמת
הסיפור הזה, עכ"ל:

נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדְּ עֵינֶיךָ : וּבִבְן
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵנוּ :

קדו (א) על (א) נהרות

(א) על נהרות בכל וגו' תכין
לככות על חורבן הבית .

בבב שם

יִשְׁבְּנוּ גַם בְּבִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן :
(ב) על עֲרָבִים (ה) בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ

שערי אורה

פותח שערים

אֱלֹהֵינוּ וְאוֹ"א שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ כו' .
ולכאורה הוא מלתא בלי טעמא . מה
יש לנו לזעוק אל המלך מו"ה ית"ש
לדרוש ממנו שיכפר לנו בשביל שהוא
יודע מה שחטאנו בגלוי ובסתר . הלא
איפכא מסתברא . ונראה לו כס"ד
שהוא ע"ד שאמר ר' אלכסנדר (ברכות
י"ז) רבוה"ע גלוי וידוע לפניך שראוינו
לעשות האונן ומי מעכב שאור שבעיסה
ושעבוד מלכויות . כן אנו אומרים אתה חופש כל הדרי בטן כו' ואין כל דבר
נעלם ממך . כלומר שלפניך גלוי וידוע שראוינו לעשות הטוב בעיניך ועלמיות
ישראל הלא טוב וכמו"ס הרמב"ם ז"ל בטעמא דגט המעושה בישראל כשר .
ובכן אנהנו מהלים פניו ית"ש בשביל זה שיכפר לנו על כל חטאיתנו . כי
מה שחטאנו לפניך לא היה רק באונס מרוע היצר הכוער בקרבנו תמיד
ומכובד עול הגלות . והוא ית' יודע תעלומות :

על נהרות בכל . על ערבים . הלויים
המשוררים תדו כדי זמר . על
ערבי נחל : שאלונו שובינו . השוברים
אותנו לשבי : ותולדנו שמחה . הי'
שואלים מהם שמחה בכנורות שתלו
אותם על ערבים : אם אישכח ירושלים .
בנסת ישראל אומרת כן : תשכח ימיני .
תשכח הניגון כי הימין תנוע הביגור :

(ה) על ערבים בתוכה . מהראוי הי' להם לשכר הכנורות כי ערבה כל
שמחה . אך לאשר לא נתיאשו מן הגאולה תלו את הכנורות כי הי'
להם פתח תקוה לשב אל בית שני וינגז בהם (אלשיך) .

בְּנוֹרוֹתֵינוּ: (ג) כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
 דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוֹ
 לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: (ד) אִיךְ נִשִּׁיר אֶת
 שִׁיר יי עַל אֲדַמַּת נֶכֶד: (ה) אִם
 אֲשַׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַּיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
 (ו) תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחֻכֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵי
 אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַּיִם עַל רֹאשׁ
 שְׁמַחָתִי: (ז) זָכוֹר יי לְבָנִי אֲדוֹם אֶת
 יוֹם יְרוּשָׁלַּיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד
 הַיּוֹם בָּה: (ח) בֵּית בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה
 אֲנִשְׁרֵי שִׁישָׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלָתָהּ
 לָנוּ: (ט) אֲנִשְׁרֵי שִׁיאֲחֻז וְנִפְיָן אֶת
 עוֹלָלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי. שְׁלֹא תוֹבֵל לְדַבֵּר
 וּלְשִׁיר שִׁיר: אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם. ר"ל
 חוֹרְבֵן יְרוּשָׁלַיִם: הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ.
 שְׁהִיוּ אוֹמְרִים אֱלֹ לֹאֵלּוּ חֲרִיבוּ וְחִפּוּ
 אֶת הַחֹמֶה עַד שֶׁתִּגְדְּלוּ אֶת הַיִּסּוּד בָּה:
 בֵּית בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה. ר"ל שְׂסוּפָה לְהִיּוֹת
 שְׂדוּדָה עַד שֶׁתִּגְדְּלוּ אֶת הַיִּסּוּד בָּה:
 שְׁלֹא תוֹבֵל לְדַבֵּר וּלְשִׁיר שִׁיר: אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם. ר"ל
 חוֹרְבֵן יְרוּשָׁלַיִם: הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ. שְׁהִיוּ אוֹמְרִים
 אֱלֹ לֹאֵלּוּ חֲרִיבוּ וְחִפּוּ אֶת הַחֹמֶה עַד שֶׁתִּגְדְּלוּ
 אֶת הַיִּסּוּד בָּה: בֵּית בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה. ר"ל שְׂסוּפָה
 לְהִיּוֹת שְׂדוּדָה עַד שֶׁתִּגְדְּלוּ אֶת הַיִּסּוּד בָּה:

בהם:

(א) מזמור לאסף אלהים וגו'. עט (א) מזמור (א) לאסף
תכין לזכות על הריגת
הנזיקים :

באו גוים בנחלתך טמאו את היכל
קדשך שמו את ירושלים לעיים:
(ב) נתנו את נבלת עבדיך מאכל
לעוף השמים בער חסידך לחיתו
ארץ: (ג) שפכו דמם במים סביבות
ירושלים ואין קובר: (ד) היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
(ה) עד מה יי תאנף לנצח תבער
במו איש קנאתך: (ו) (י) שפוך חמתך

שערי אורה

פותח שערים

(ו) שפוך חמתך. ה"ק ר' ר' שמעלקא
ז"ל אמר ישראל המקיים מצוה
יש לו מקוים הכנה ואומר לשם יחוד
קוב"ה כו' אבל אלו הגוים אשר אכלו
את ישראל כל פה לא ידעוך לומר כי
הם עושים לנקום נקמתך בישראל על לא

מזמור לאסף. קונה מבעי דיי אלא
דפי ששפך הקב"ה חמתו על
עצים ואבנים ולא עשה בזה בהם.
לכן מזמור הוא: לעיים. לגלי אבנים
וחורבות: את נבלת עבדיך כו' בשר
חסידך. כי ה' בהם עובדי האל
וחסידים. שהרי דניאל וחמ"ו ה'

מהגולים מירושלים. וכמוהם היו אחרים. ומתם היו נצולים וגלו.
ומתם שלא נצלו. הכל דפי גורתו ית"ש (רד"ק): ואין קובר. כי הנשואים
בהיים החביאו א"ע ויראו לצאת ממחבואם: שפוך חמתך. כי אף

אֵל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל
מִמְלָכוֹת אֲשֶׁר בִּשְׁמֶךָ לֹא קָרְאוּ׃
(ו) כִּי אֲבַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֵהוּ
הַשְּׂמֹנוֹ׃ (ה) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רִאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
דָלוּנוּ מְאֹד׃ (ט) עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וּבִפֶּר
עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ (י) לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ
בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ
הַשְּׁפוּךְ׃ (יא) תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי
אֲסִיר בְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁמֵנוּ וּבְרַצוֹנְךָ בָּא לָנוּ עִבְרֵנוּ הֵי
דָּהֵם דָּרְחָם וְלֹא דָאֲכֹל וּלְכָלוֹת כְּטוֹ"ש
כִּי אֲבַל אֶת יַעֲקֹב׃ אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנוֹת. הֵינּוּ חַטֹּאוֹת נְעוּרִים׃
מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. וְאִין
לָנוּ כֵּחַ לְסִבּוֹל הַגָּלוּת׃ ע"ד כְּבוֹד
שְׁמֶךָ. שְׁלֵא יִתְחַלֵּל בֵּין הַעֲכוּ"ם. וְאִם

תִּעֲזָרְנוּ יְהִי מְכֻבָּד׃ לְמַעַן יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. וְהוּא הַחִילוֹל׃ יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם
יִשְׁעֵנוּ. חֵישׁ מִהֵר כְּעֹדְנוּ חַיִּים׃ אֲנִי אֲסִיר בְּגֹדֶל׃

שְׁעָרֵי אֹרֶחַ

שְׁמֵנוּ תוֹרֵתְךָ. וּבְשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. ר"ל
לֹא הִמְרוּ לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹב"ה. לְכֵן תִּשְׁפֹּךְ
חֲמַתְךָ אֲלֵיהֶם. כִּי לֹא עָשׂוּ מִצְוֹתֶיךָ רַק
לְמַלְאוֹת תַּאוֹתָם לְטֶרֶף טֶרֶף אֲדָם אֲכָל.
וּדְפַח"ח׃

(י) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנוֹת.

תְּמוֹתָהּ : (ב) וְהָשִׁב לְשִׁבְנֵינוּ
שִׁבְעָתִים אֶל חֵיקָם חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר
חֲרַפְנוּ אֶדְנִי : (ג) וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן
מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָּךְ לְעוֹלָם לְרוֹר וְרוֹר
נִסְפָּר תַּהֲלִיתְךָ :

(א) (א) זְכוֹר יי מַה הָיָה לָנוּ
הַבִּיטָה וְרָאָה
אֶת חֲרַפְתָּנוּ : (ב) נַחֲלִיתָנוּ
נִהַפְכָה לְזָרִים כְּתִינוּ
לְנִכְרִים : (ג) יְתוּמִים הָיינוּ
וְאֵין אָב אֲמֹתֵינוּ
כְּאַלְמָנוֹת : (ד) מִיָּמֵינוּ
בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ עֲצִינוּ

(א) תְּכוּיִן זְכוֹר מ"ה מ"ה
מ"ה לָנוּ ר"ת מילה .
וְהַעֲנִין כִּי בְּמִקּוֹם הַמִּילָה
נִכְנָסָה הָעֶרְלָה הַנִּקְרָאת חֲרַפָּה
גַּם תְּכוּיִן כִּי מ"ה שְׁהִיָּה
מִתְחַלֶּה מֵדַת הַרְחָמִים גּוֹבֵרֶת
בְּעוֹלָם שֶׁהוּא שֶׁס הו"ה בְּמִלּוֹ
אֶלְפִין הָעוֹלָה מ"ה חוֹרֵר לְהִיּוֹת
מֵדַת הַדִּין גּוֹבֵרֶת הַנִּקְרָא
אֱלֹהִים שֶׁהוּא בְּגִמְטְרִיָּה לָנוּ
וְהַעֲנִין כִּי מ"ה בְּמִלּוּאָה מ"ס

שַׁעַר אֹרֶחַ

הֵנָּה בְּאֲבוֹת (פ"ג) אִי אִם אֵין
קָמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח.
וּמִפְרֶשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ כִּי פִתְגָם הַהֲמוֹן הוּא.
כִּי בְּשִׁבּוֹל שְׁהִי טְרוּד עַל הַמַּחֲוִי וְעַל
הַכֹּלָלָה לְהַמְצִיא טְרָף לְבֵיתוֹ ע"כ לֹא
עָסְקוּ בַּתּוֹרָה, אֲבָל בְּאֲמַת הוּא לְהִיפּוֹךְ.

מִפְנֵי הָאוֹיְבוֹים קִיְנוּ מֵהֶם בְּכֶסֶף : ע"ל

צוֹאֲרִיגו

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

הוֹתֵר בְּנֵי תְּמוֹתָה . הֵתֵר קִשְׁרֵי הָאִסּוּרִים
דְּהוֹצִיאָם לְהַרְיָגָה : וְהָשִׁב לְשִׁבְנֵינוּ
חֲרַפְתָּם . שְׁאִטְרוּ אִי אֱלִיקִיבָם : וְאַנְחֵנוּ
עִמָּךְ . בֵּין בְּגִלּוֹת בֵּין בְּצִאֲתָנוּ מִן
הַגִּלּוֹת . נוֹדָה דָּךְ דְּעוֹלָם :

זְכוֹר ד' מַה הִי לָנוּ, הַטּוֹב שְׁהִי
לָנוּ אִז : חֲרַפְתָּנוּ, עַתָּה : מִיָּמֵינוּ

בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ . מִירָאָה לְשִׁאֲוֵב מִהֲנַחֵר

(שַׁע"צ לְשַׁח"ק)

בְּמַחֲזִיר יָבֹאוּ : (ה) עַל הָא' בְּנוֹמֵרִיא אֱלֹהִים הָרִי
צוֹאֲרֵנוּ נִרְדָּפְנוּ יִגְעֵנוּ
וְלֹא הוֹנַח לָנוּ : (ו) מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר
לְשִׁבּוֹעַ לָחֶם : (ז) אֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם
וְאֶנְחֵנוּ עֲוֹנוֹתֵיהֶם סָבְלָנוּ : (ח) עֲבָדִים מְשֻׁלּוּ
בָנוּ פֹרֶק אֵין מִיָּדָם : (ט) בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא
לְחַיֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : (י) עוֹרְנוּ כְּתִנּוּר
נִכְמְרוּ מִפְּנֵי וְלַעֲפֹת רָעַב : (יא) נָשִׁים בְּצִיּוֹן
עָנוּ בְּתִלּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה : (יב) שָׂרִים בְּיָדָם
נָתְלוּ פָּנֵי זָקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ : (יג) בַּחֲזִירִים
מִחֹן נִשְׂאוּ וְנִעָרִים בְּעֵץ כָּשְׁלוּ :

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

שַׁעֲרֵי אֹרֶחַ

צוֹאֲרֵנוּ . בַּעֲוֹל עֲבֹדָה קָשָׁה : יִגְעֵנוּ .
וְהַדְּבַר שִׁיגְעֵנוּ בַּעֲבוּרֵנוּ לֹא הוֹנַח לָנוּ :
מִצָּרִים נָתַנוּ יָד . שִׁיעוּרוֹנוּ : וְלֹא שׁוּר .
שִׁישִׁבִּיעוֹנוּ מִלַּחֶם : בְּנַפְשֵׁנוּ . שְׁהִינּוּ
מִסּוֹכְנִים בְּהִבָּאת מוֹנוֹתֵינוּ מִן הַשָּׂדֶה
מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : נִכְמְרוּ . נִתְחַמְמוּ :
וְלַעֲפֹת . לְשׁוֹן שְׂרִיפָה : מִחֹן נִשְׂאוּ .
כִּשְׁהִלְכוּ שָׂבִי נָתַנוּ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים
וּמִשָּׂא לִיגַעַם : וְכֵן בְּעֵץ כֶּשֶׁל בָּהֶם :
עַל זֶה . שֶׁבְּמִקְרָא שְׁלֹאֲהֲרִינוּ מִ"שׁ עַל
הָר צִיּוֹן שֶׁשָּׂמָם : אֶתָּה ד' . יִדְעֵנוּ

כְּמוֹ שֶׁאֲרָז'ל קְדוּשָׁן (פ' בְּתִרָא)
הַרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂה קִפְחָתִי אֶת פְּרִנְסָתִי .
וְאִם הִי' עוֹסֵק בְּתוֹרָה וּמַעֲ"ט הִי'
הַשִּׁי"ת מוֹמִין לוֹ פְּרִנְסָתוֹ בְּנִיקָל . כְּמוֹ
שֶׁהֲרָא יִרְמִי' לְדוֹרוֹ לֵאמֹר הֵמֶן שֶׁהִי'
הַקִּבְ"ה מוֹמִין . לִירְאִיו . וְזֶה מֵאֲמֹר
הַשִּׁי"ת לַעֲמוֹ אֶתֶם אֲמוּרִים אִם אֵין
קָמָה אֵין תּוֹרָה . וְאֵין אֲמוּרָה לְהִסְפֵּךְ אִם
אֵין תּוֹרָה אֵין קָמָה . וְזֶה מֵהַבְּחִינִים
מִזְקָשִׁים . אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים
הָיִינוּ בְּרַאשׁוֹנָה מֵהַ שֶׁלֹּא עֲסָקְנוּ בְּתוֹרָה
וּבַמִּלּוֹת . אֲמוּנָה מֵהָר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיךְ כִּי
לְדוֹנוּ מֵאֵל . רַ"ל תִּקְדִּים לְקַבֵּל הַתְּנַלְלוֹת
(שַׁעֲ"צ דְּשַׁה"ק) 1 28

שָׁלוֹם . כִּי עַל שֶׁהָיִינוּ לֵוִים מֵאֵל וּמִרְדּוּסִים
שָׁלַח

(יד) זָקֵנִים מִשְׁעָר
 שָׁבְתוּ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם;
 (טו) שָׁבַת מִשְׁשׁוֹ לִבָּנוּ
 נִהְפָּךְ לְאַבֵּל מִחוּלָּנוּ;
 (טז) נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ
 אֲוִי נָא לָנוּ כִּי חָטֵאנוּ;
 (יז) עַל זֶה הָיָה דָּוָה
 לִבָּנוּ (יח) עַל אֱלֹהֵי (יח) חֲשָׁבוּ
 עֵינֵינוּ: (יח) עַל הָרַצִּיּוֹן
 שִׁשְׁמָם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ
 בּוֹ: (יט) אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם
 תֵּשֵׁב בְּסֵאף לְדוֹר וָדוֹר;
 (כ) לָמָּה לִנְצַח תִּשְׁכַּחַנוּ
 תַּעֲזֹבְנוּ לְאוֹרֶךְ יָמִים;
 (כא) הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְנִשְׁוֶבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם: (כב) כִּי אִם
 מָאוֹס מֵאַסְתָּנוּ קִצְפָּת עָלֵינוּ עַד מְאוֹד:

(ב) "נפלה" עטרת "ראשנו" תכּוּיִן בִּרְ"ת שֶׁהוּא נַע"ר פִּי הַשְׂכִּינָה הִי הַקְרָאתָ הִי אַחֲרוּנָה שֶׁל הוֹי"ה נִפְלָה נִפְלָה הִי וּבְמִקּוּמוֹ נִשְׁאָר מִטְטֵרוֹן נַע"ר כְּסוּד חִי לֶךְ אֶרֶץ שְׁמֹלֶכֶךְ נַע"ר. גַּם תְּכּוּיִן כִּי הַשֹּׁ"ךְ דִּוְנִים שֶׁהֵם בְּנֵי נַע"ר גִּבְרוּ עַל הַרְחָמִים וְהוֹסֵר מִהֵם הַמִּיתוּק שֶׁהֵם כּוּד נַע"ר"ה שֶׁהֵם יִשָּׁא שֶׁל אֱהִי"ה: (ג) עַל זֶה הָיָה דָּוָה לִבָּנוּ תְּכּוּיִן כִּי זֶה הֵיחָד יִסּוּד וְעַל הַיִּסּוּד הוּא הַהוּד נִהְפָּךְ לְדוּדָה נִמְלֵא כִּי עַל זֶה שֶׁהוּא הַיִּסּוּד הוּד דָּוָה תְּמֹרֶת הוּד: (ד) עַל אֱלֹהֵי כוֹ' תְּכּוּיִן עַל אֱלֹהֵי שֶׁהוּא כּוּד שֶׁהוּא קָצוּת כִּי כָל קָצָה כְּלוּל מִוֹ' הָרִי ו' פְּעֻמִּים ו' הֵם גִּימ' אֱלֹהֵי: (ה) הַשְׂכִּינָה עֵינֵינוּ תְּכּוּיִן לִסְטֵרָא אַחֲרָא כְּסוּד אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךְ יִשְׂרָאֵל:

פִּתּוּחַ שְׁעָרִים

שֶׁלְעוֹלָם תִּשְׁבֵּב. וְזֶמֶר לְנִצָּחַת תִּשְׁכַּחַנוּ: כִּי אִם מֵאֵם מֵאַסְתָּנוּ. בַּחֲטֵאֵינוּ לֹא הִי דֶךְ לְקִצּוֹף עָלֵינוּ עַד מְאוֹד כִּמוֹ שֶׁקִּצְפָּת: הַשְׁיבֵנוּ. לְפִי שְׁסִיִּים בְּתוֹכָהּ כִּפֹּל מִקְרָא שֶׁלִּפְנֵינוּ לְסִיִּים בְּדִבְרֵי מִוֹב. (יַעֲז"ךְ):
 (שְׁע"צ לְשֶׁה"ק) 1 24 הַבְּטָ

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְשׁ׃
הִבֵּט מַשְׁמַיִם וּרְאָה מִזְבוֹר קִדְשֶׁךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ׃
אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הִמּוֹן מַעֲיָד וּרְחֻמֶיךָ
אֵלֵינוּ הִתְאַפְּקוּ׃ כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבִרָהֶם לֹא
יִדְעֵנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִפְרְנוּ אַתָּה יְיָ אָבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ
מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ׃ לָמָּה תִּתְּנֵנוּ יְיָ מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ
לְבָבֵנוּ מִירְאָתְךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שְׂבִיטֵי נַחֲלָתְךָ׃
לְמַצֵּר יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקִּדְשֶׁךָ׃
וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ תַּחֲזֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בּוֹלָנוּ׃ אֵל תִּקְצוֹף יְיָ עַד מָאֵד וְאַל

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

שַׁעֲרֵי אוֹרָה

הִבֵּט מַשְׁמַיִם [מְדוּקָה מִפְסוּקִים הִרְבָּה.
מִן יִשְׁעֵי"ס"ג מ"ו. עַד י"ט.
וּמִן וְעַתָּה ה' כו' הוּא מִשֵּׁם ס"ד ו'
עַד י"א. וּמִן הַמָּאוֹס מֵאֶסֶת כו' הוּא
מִירְמִי' י"ד י"ט עַד כ"א. וּמִן כה
אִמֵּר ה'. הוּא כִירְמִי' ל"א מ"ו. וּמִן
ח' כִּמְרוֹם יִשְׁאֵג. עַד שֹׁאֵג יִשְׁאֵג עַל
נִהְיָ הוּא שֵׁם כ"ה אֲמַצַּע פְּסוּק ל"ד.
וּמִן וִיקְרָא ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת. הוּא
בִּישְׁעֵי"כ"ב י"ד. וְעַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכִי הוּא בְּאִיכָה מ'. הֵן אֲרָאֵם הוּא
בִּישְׁעֵי"ל"ג] הִבֵּט. מֵה שְׁעִיט בִּימִים רֵאשׁוֹנִים׃ אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתְךָ.
שֶׁהָרֵאִית בְּהָאוֹמוֹת בִּימִים קְדָמוֹנִים׃ הִמּוֹן מַעֲיָד וּרְחֻמֶיךָ אֵלֵינוּ הִתְאַפְּקוּ. מֵה
שְׂבִיטִים הִרְאֵשׁוֹנִים הֵמוּ מַעֲיָד לְרַחֲמֵנוּ וְעַתָּה הֵנָּה מִתְאַמְצִים וּמִתְאַפְּקִים
וּמֵאֲנֵת לְרַחֲמֵנוּ׃ לָמָּה תִּתְּנֵנוּ. ר"ל בַּעֲבוּר שְׁלוֹת הָאוֹמוֹת
וְאוֹרֶךְ הַגָּלוּת. כֹּאֲלוֹ אַתָּה כְּבִיכּוֹל מִתְּעִה אוֹתָנוּ מִלְּעַבְדְּךָ׃ תִּקְשִׁיחַ לְבָבֵנוּ.
הוּא מִלֵּה מִזְכֶּכֶת מִן קִשְׁ"ה וּמִן ס"ח. ר"ל תִּקְשִׁיחַ וְתַסִּיחַ לְבָבֵנוּ כֹּאֲלוֹ ח"ו
מִדֶּךְ בֹּא מֵה שְׁאִינֵנוּ יִרְאִים אוֹתְךָ׃ לְמַצֵּי יִרְשׁוּ. גְּדוּלָתָם וִירוּשָׁלַיִם הִי

אִמְרוּ שֶׁכֶּפֶךְ הַקִּבְ"ה חֲמַתּוֹ עַל עַלְמִים
וְאֲבִטִּים הֵיוּנוּ הַבִּיהִמ"ק שְׁחָרָב. לְמַעַן
תְּהִי לְיִשְׂרָאֵל תְּקוּמָה. וְהוּ. כִּי אִם
מֵאֵם מֵאֶסֶתֵנוּ לְגַמְרֵי ח"ו מִהֲרָאוּ
לִהְיוֹת הַקֶּלֶף רַק עֲלֵינוּ. וְהו"ו קִלְפֵת
עֲלֵינוּ עַד מָאֵד. וְלֹא עַל הַבִּיהִמ"ק.
הִרִי מִזֶּה רָאִי שֶׁלֹּא מֵאֶסֶת בָּנוּ לְגַמְרֵי.
לִכֵּן הִסִּיכֵנוּ ד' אֱלֹהִים׃ (תּוֹלְדוֹת ו"ו)׃
בִּישְׁעֵי"כ"ב י"ד. וְעַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכִי הוּא בְּאִיכָה מ'. הֵן אֲרָאֵם הוּא
בִּישְׁעֵי"ל"ג] הִבֵּט. מֵה שְׁעִיט בִּימִים רֵאשׁוֹנִים׃ אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתְךָ.
שֶׁהָרֵאִית בְּהָאוֹמוֹת בִּימִים קְדָמוֹנִים׃ הִמּוֹן מַעֲיָד וּרְחֻמֶיךָ אֵלֵינוּ הִתְאַפְּקוּ. מֵה
שְׂבִיטִים הִרְאֵשׁוֹנִים הֵמוּ מַעֲיָד לְרַחֲמֵנוּ וְעַתָּה הֵנָּה מִתְאַמְצִים וּמִתְאַפְּקִים
וּמֵאֲנֵת לְרַחֲמֵנוּ׃ לָמָּה תִּתְּנֵנוּ. ר"ל בַּעֲבוּר שְׁלוֹת הָאוֹמוֹת
וְאוֹרֶךְ הַגָּלוּת. כֹּאֲלוֹ אַתָּה כְּבִיכּוֹל מִתְּעִה אוֹתָנוּ מִלְּעַבְדְּךָ׃ תִּקְשִׁיחַ לְבָבֵנוּ.
הוּא מִלֵּה מִזְכֶּכֶת מִן קִשְׁ"ה וּמִן ס"ח. ר"ל תִּקְשִׁיחַ וְתַסִּיחַ לְבָבֵנוּ כֹּאֲלוֹ ח"ו
מִדֶּךְ בֹּא מֵה שְׁאִינֵנוּ יִרְאִים אוֹתְךָ׃ לְמַצֵּי יִרְשׁוּ. גְּדוּלָתָם וִירוּשָׁלַיִם הִי

שַׁעַר א תִּיקוֹן חֲצוֹת

לְעַד תִּזְכּוּר עֵין חַן הַבַּט נָא עִמָּךְ כּוֹלְנוּ: עָרִי
 קִדְשֶׁךָ חַי מְדַבֵּר צִיּוֹן מְדַבֵּר הֵיטָה יְרוּשָׁלַּיִם
 שְׁמִמָּה: בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ בּוֹ
 אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפַת אֵשׁ וְכָל מַחְמִירֵינוּ הָיָה
 לְחִרְבָּה: הֵעַל אֵלֶּה תַתְּאֲפֵק יְיָ תַחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד
 מָאֵד: ^(ט) הַמָּאוֹם מֵאֲסַת אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גִּעְלָה
 נַפְשֶׁךָ: מְדוּעַ הִפִּיתֵנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קוּחַ לְשִׁלּוֹם
 וְאִין טוֹב וְלָעֵת מִרְפָּא וְהֵנָּה בַּעֲתָת: יִדְעֵנוּ יְיָ
 רְשָׁעֵנוּ וְעֵין אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּ לָךְ אֵל תִּנָּאץ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ אֵל תִּנְבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְכוֹר אֵל תִּפָּר בְּרִיתְךָ
 אֲתָנוּ: בַּח אָמַר יְיָ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
 תִמְרוּרִים. רַחֵל מִבֶּכֶה עַל בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם
 עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינֵנוּ: יְיָ מִמְרוֹם יִשְׁאָג וּמִמַּעַן קִדְשׁוֹ
 יִתֵּן קוֹלוֹ שְׁאֹג יִשְׁאָג עַל גִּוְהוֹ: וַיִּקְרָא אֶדְנִי

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

שַׁעֲרֵי אוּרָה

לָהֶם זֶמֶן מַעֲרָב: צִיּוֹנוּ בּוֹסְסוּ. רַמְסוּ
 אֶת מִקְדָּשְׁךָ: חַן הַבַּט נָא עִמָּךְ כּוֹלְנוּ.
 חֲיוֹנוּ שְׁאֵנְחָנוּ עִמָּךְ וּמֵאֲמִינוּם בְּךָ:
 תַּחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ. וְכִי תַחֲרַשׁ לְהַאֲמוֹת
 תַּמְסוּר אוֹתָנוּ בִּידֶם לְעֻנּוֹתֵינוּ כ"ב:
 הַמָּאוֹם מֵאֲסַת. הָאֵם ח"ו מֵאֲסַת בָּהֶם לְעוֹלָם: וְאִם בְּצִיּוֹן גִּעְלָה נַפְשֶׁךָ. עַד
 מִנֵּת שִׂיא לְשׁוֹב אֱלֹהִי: כִּי אִם דַּעְתְּךָ לְשׁוֹב מְדוּעַ הִבִּיתָם וְאִין מִרְפָּא: קוּחַ
 לְשִׁלּוֹם. קִיּוֹנוֹ לְשִׁלּוֹם וְלָעֵת מִרְפָּא. שְׁתִּבּוֹא עַת רַפּוּאָה: וְהֵנָּה בַּעֲתָה. חֲרָדָה:
 אֵל הַנָּאִץ לְמַעַן שְׁמֶךָ. לִבֵּל יִתְחַלֵּל ח"ו שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בַּעֲשִׂים: אֵל תִּנְכַּבֵּי.
 אֵל תִּשְׁפּוֹל: כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּמִדְרָשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל הַחֲקוּקִים בְּכִסֵּא
 הַכְּבוֹד: וְכוֹר. אֶת הַכְּרִית שְׁכַר עֲמֵנוּ: כִּי אֵינֵנוּ. כִּי אִין מִי נִשְׁאָר בְּאֶרֶץ
 (שַׁע"צ לַשַּׁח"ק) 1 26 חֲקוֹדֶשׁ

אֱלֹהִים צְבֹאוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה לִבִּי וְלִמְסַגֵּד וּלְקַרְתָּהּ
וּלְחַגּוֹר שָׁקֶ: עַל אֵלֶּה אָנִי בּוֹכִיתָ עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה
מִים בִּי רַחֵם מִמֶּנִּי מִנֶּחֱם מְשִׁיב גַּפְשִׁי הָיוּ בְנֵי
שׁוֹמְמִים בִּי גִבֵּר אוֹיֵב: הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ חוֹצֶה
מִדָּאֲבִי שְׁלוֹם מֵר יִבְכּוּן:

ותאמר אח"כ אלו המשה קינות. קינה א' חבר הרב מוה"ר מ'שה אלשיך זצלה"ה:

הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב פּוֹלָכִים. קָרְעוּ
לְבַבְכֶּם וְאַל פְּגִדֵיכֶם. בִּי בִפְשָׁעֵיכֶם
שָׁלַח אֲמַכֶּם. וְתָנוּ כְּבוֹד לַיְי אֱלֹהֵיכֶם:
מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים וְחֵיד אוֹכֵל יִמְעַם לוֹ.
אוֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ.

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

שַׁעֲרֵי אוֹרָה

הַקּוֹדֵשׁ: עַד נִהְיוּ. מִתְאַבֵּל עַד מוֹרֵב
בֵּיתוֹ: וַיִּקְרָא ע"י הַנְּבִיא הוֹחִידִם לַפְּנֵי
בּוֹא הָרַעַה שִׁיחֹי כִּךְ אִם לֹא יִשְׁכְּבוּ: הֵן
אֶרְאֶלֶם. מִלֵּאכִים: מִלֵּאכִי שְׁלוֹם.
הַרְגִּילִים לְכִשֵּׁר שְׁלוֹם:

הַקְבְּצוּ בְּנֵי שְׁלַחָה אֲמַכֶּם. הִיא
הַשְּׁכִינָה הַקְדוּשָׁה. (תִּקְוִינִים
תְּקִינָה שְׁתִּיתָא מ"ו): וְתָנוּ כְּבוֹד.
לְבַד יִתְחַלֵּל ח"ו שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בַּעֲוֹת"ר:

מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים. הַמְשׁוֹרֵר הַקְדוֹשׁ תַּמָּה. אִיךְ יַעֲרֵב לְאִישׁ אֲכוֹל
וְשִׁתָּה לְאֹהֲבֵי יָמִים לִרְאוֹת טוֹב וּלְשַׁבֵּת בַּמְנוּחָה בְּאֵהָלוֹ. בַּעֲדֵי יִשְׁחַד
רֹאֵה אֶת כְּבוֹדֵי ית"ש שׁוֹבֵן בְּאֵהָל בְּלִי לוֹ. ע"ד שֶׁאֲרו"ל (תַּעֲנִית י"א)
עַה"ב בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ וְלֹא אֲכּוֹל בַּעֲדֵי. בִּי כֵל זְמַן שִׁירוּשָׁלַם שֶׁל מִטָּה חֲרֵב
נִשְׁבַּע הַקֶּב"ה שֶׁאֵל יִבֹּא בִירוּשָׁלַם שֶׁל מַעֲלָה (ע"י שֶׁס בַּרס"י): אֲשֶׁר לֹא עָמַל

שער א תיקון חצות

הַאֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ לְשׁוֹנוֹ בְּאֶהְלוֹ מִבְּלֵי לוֹ.
אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ וְלֹא גָדְלוֹ:

אָנָּה הֵלֶךְ דּוֹדֶךָ תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לְשָׁחֳקִים.
אֲנֹכִי חֲטָאתִי וְהוּא אֲסוּר בְּזִיקִים. וְעַל
זֹאת סָפְדוּ וְהִלְלִילוּ בָּאוֹ וְלִינוּ בַּשָּׁחֳקִים.
בְּרַחֲבוֹת וּבַשָּׁחֳקִים:

שְׂכִינָה מָה אוֹמַרְתְּ קָלְנִי מֵרֵאשִׁי. הִגְדוּלָּה
וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת עָבְרוּ רֵאשִׁי.
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. וְתוֹנָח
מִשְׁלֹם נַפְשִׁי:

שערי אורה

הַזִּכְהָמ"ק. וז"ש שפוך חמתך כו' כי
אכל את יעקב ואת נהור השמו. ובתרחי
לא יאות להלקוחם. ועפ"י פירשתי
אני. מי יתן מזיון ישועת ישראל.
כלומר. ע"י שהחרבת את ציון ושפכת
חמתך על עמים ואכניס תהי' עי"ז
ישועת ישראל כי"ר חמן:

פותח שערים

בו ולא גדלו. כי עיקר משכנו הי'
בעיר מקדשו כמושה"ב ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם. וכתוב מקדש ה'
כווננו יריך. וא"כ כשנגלה ממקומו
כביכול הוא במקום אשר לא עמל
בו ודו"ק:

אָנָּה הֵלֶךְ דּוֹדֶךָ. כי כביכול ית"ש
נגלה ממקומו (תיקונים תיקונא

סתיהאלס מ"ד ע"א) וי צון לבני נשא דקוב"ה אסיר עמהון בגלותא ושכינתא
אסיר עמהון: תרקיע עמו לשחקים. הכוונה אפשר עפ"י המדרש (פתיחתא
לזיכר רבתי) עשר מסעות נסעה השכינה. כי מתחלה היתה שוכנת
עם ישראל ואת"כ שבה אל מקושה ע"ש: אנכי חטאתי והוא אסור בזיקים.
במבואר (פתיחתא לזיכר רבתי) א"ר אמא כביכול הוא והוא אסור באזיקים.
כלומר. הו' הו' לכתוב "הוא" אסור וכתב "והוא" לרבות הקב"ה. (מ"כ):

שְׂכִינָה מָה אוֹמַרְתְּ קָלְנִי מֵרֵאשִׁי. קָלְנִי גּוֹמְרִיקוֹן קָל אֲנִי. (כסדרין
מ"ו): עברו ראשי. היינו סרו מן ראשי: והנצח וההוד. נמשך
למטה שגם נצח והוד עברו ראשי כנ"ל. ויבשביד שיהא החרוז שוה
הפסיק

עַל וְאֵת אֲסַפְּרָה וְאֵלֶיָּה אֲסַלֶּדָּה בְּחִילָה.
 קוֹלִי בַּחוּלָה מֵעִי מֵעִי אוֹחִילָה. לְמַעַנְכֶם
 שְׁלַחְתִּי בְּבִלָּה. וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוּלָּה:
 עוֹנוֹתֵיכֶם הֵטוּ אֵלַי וְחַטָּאתֵיכֶם. הִגְלִיתִי
 אֶתְכֶם לַיַּסָּרָה אֶתְכֶם. וַיִּתְּעַבֵּר יי
 בִּי לְמַעַנְכֶם. וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֶיכֶם:
 בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאִיתִי שְׁעֵרֹרִיָּה. אֵין אִישׁ
 שָׁם עַל לֵב שְׁלָמָה אֶחָיָה בְּעוֹטְיָה.
 בְּקִיר נָטוּי וּבְגֵדֵר הִדְחִיָּה. הַמְדַּבֵּר הָיִיתִי
 לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מֵאֲפִלְיָה:
 יִדְעֵנוּ יי רִשְׁעֵנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ. הִנֵּנוּ אֶתְאֲנוּ
 לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ. שׁוּב לְמַעַן עֲבַדְיָךְ

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בבית ישראל ראיתי שערורי' דבר
 מגונה: שלמה אחי' בעומי'
 לשון ועומך עמה (יפעי' כ"ב) ר"ל נע
 ונד. ואין משים על לב גלות השכינה:
 המדבר היותי לישראל. ר"ל כמדבר
 שאין נהנים ממנה הלא השפעת
 לישראל כל טוב בהיותם על אדמתם:
 ארץ מאפלי'. חשכה:
 ידענו ד' רשענו. ר"ל אנחנו
 מכורים וסודים כי הטאנו:
 ועון אבותינו. ר"ל מה שחטאנו לפניך
 בגלגול הראשון שנקרא אב לגלגול
 שני. (כאמור למעלה על אנתנו
 ואבותינו

הפסיק באמצע): ותונה משלום נפשי.
 נעובה נפשי משלום:
 על ואת כו' אסלדה בחילה. אני
 נכזה ברעדה מלשון היר סולד"ת:
 אוחילה. לשון רעדה: למענכם שלחתי
 בבילה. כי גם שכינא בגלותא עמנו
 כמבאר בזה"ק:
 עונותיכם הטו כו' וישלחנו אלקים
 לפניכם. כי מה ששכינתא
 בגלותא הוא למובחנינו. כי אם אין
 בנו מעשים טובים להיות כדאים
 לגאולה. למען שכינת עוון ית"ש יעש
 ויגאלנו כיר"א:
 (שע"צ לשה"ק) 1 29

שער א תיקון חצות

וּמַלְחָת לַעֲוִינֵנוּ. תָּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכְבֹּשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ:

וַיֹּאמְרוּ יי אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם. כָּל יִשְׁעֵי וְכָל חֲפָצֵי
אֲשׁוּב לִרְחֻמְכֶם. שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה
אֵלֵיכֶם. ^(י) אֲנֹכִי אֲנֹכִי מִנְחַמְכֶם:

אָמְרוּ לְבַת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֱדוֹנֶיךָ. תַּחַת
הַיּוֹתֶךָ עֲזוּבָה יִבְעַלְוֶךָ בְּנִיךָ. וּבְמִשְׁוֹשׁ
חֲתָן עַל כִּלָּה יִשְׁיֵשׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. וְהָיִית׃
עֲמֻרָת תַּפְאֶרֶת בֵּיד יי וְצִנִּיף מְלוּכָה בְּכַף
אֱלֹהֶיךָ:

קינה זו חברה החכם השלם טורי ורבי איש אלהים טוהר"ר חיים הכהן מן
ארם צובה זלה"ה ושמו חתום בראשי הבתים:

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּירְלָה. קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן
הַמְהִירְלָה:

חַ שְׁבַתִּי יָמִים הָיִיתִי נִבְּרָת. בֵּיד יי עֲמֻרָת

שערי אורה

(י) אֲנֹכִי אֲנֹכִי מִנְחַמְכֶם. כִּשְׁמֵל
סֶהֱקִי"ה ג"כ עֲמוּנו בִּלְרָה
כְּכִיכֹל כְּמִשְׁ"ה עֲמוּ אֲנֹכִי בִּלְרָה. וְהִשְׁ"א

חַ שְׁבַתִּי יָמִים הָיִיתִי נִבְּרָת. בֵּיד יי עֲמֻרָת

פותח שערים

וּמִבְּתוֹנוּ חֲטָאוּ: הַנְּנוּ אֶתְאֲנוּ. אֲנַחְנוּ
מִבְּכִינִים לְשׁוּב וְלֹא בִּאֲנוּ לָךְ: שׁוּב
לְמַעַן עֲבֹדְךָ. חֲיִינוּ מִכֹּכֹת הַצְדִּיקִים
שְׁנִקְרָאִים עֲבָדִים לָךְ:

וַיֹּאמֶר ד' כו' ב' יִשְׁעֵי. ר"ל ב' כֹּה
מִמָּה שֶׁהֶעֱגֵל רֹצֵחַ לִיגֵן כו':

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע. מִן הַשְּׁמַיִם:

חַ שְׁבַתִּי יָמִים הָיִיתִי נִבְּרָת. כִּשְׁמֵי חַיִּת הַמִּקְדָּשׁ קִיּוֹם: וְעַתָּה.

תפארת. ועתה אני שחרחורת. מבית
בביר ביון מצולה: קול

יחידה רעיה אזי הייתי. וכבוד עליון אני
נקראתי. ועתה לתחתיות ירדתי.
ודודי ורעי לרום עלה: קול

יחד יודעי בתולותי ורעותי. בכו עמי כי
רבות אנחותי. אין נוטה עוד אחלי
ומקים ורעותי. כי דודי מני נסע
ונגלה: קול

ממרום הישלכתי ברוב מגינה. שלח איש
בעצמותי וירדנה. ויצאתי בגולה

פותר שירים

שערי אורה

כשחבר ביהמ"ק: ביון מצולה. רמז
שבקרקעות חסים. רובו לצרות רבות:
יחידה רעי' אזי הייתי. כי שדעתו
רחבה ירוש על השכינה
הקדושה ע"ד האמת. כי בזמן החורבן
נעדר בעוה"ר יחוד העליון כביכול:
ודודי ורעי. בינוי לכביכול ית"ש:
ממרום השלכתי ברוב מגינה. הוא
יגון: בעצמותי וירדנה.
שבר אותה:

"אנכי" יען שאנכי עומד בלילה. אנכי
מנהמם. זה לכס לנחמה. כי אם לא
למענו יעש למענו יעש ויושיענו ע"ד
בכוד שמו. עי' תקונים (תקונא שתיחלה
דמ"ו ע"ב כסה"ט) או בדרך אחר ואמר.
עפ"י האמור (ברכות נ"ח ע"ב) שלא
מלא עולא נחמה אחרת זראותו בית
רב הוגא בר הגילחי הרובו נחרב והתלחח
עלי' מאד. וחפץ ר"ה לנחמו בכמה
אופנים ולא הועיל. עד שאמר לו דיו
לעבד שיהא כרבו. ר"ל שביהמ"ק בית
אלקינו ית"ש ג"כ חרב פעת. אז התנחם
אנכי. כמה שאתם רואים כי אנכי ג"כ בגולה ובתו נחרב. היא מנהמם.
ר"ל באמור לנחם. דיו לעבד שיהא כרבו. יה"ר שיכב"א:

בְּדָרְךָ בְּאַלְמָנָה. הִנֵּלָה יְהוּדָה הִנֵּלָת
שְׁלוֹמִים כָּלָה: קור

הָיִיתִי כְּכָלָה בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם. וַעֲנֵן יוֹמָם עַל
מִכּוֹן הַר צִיּוֹן. הוֹשַׁלְבֹתִי לַחֲוִץ
בְּעֵנִי וְאֶבְיוֹן. בְּגָדִי לָקַח צָר וְאֲנִי
אוֹמְלָלָה: קור

כִּהְנִי וַיִּקְנֵי טָבָחוֹ אוֹיְבִי. מַחְזִיקִים בְּכָרִיתִי
זָרַע אוֹהֲבִי. בְּנֵי הַיִּקְרִים וּבַחֲוָרֵי
הָלָכּוּ בַּשָּׁבִי וְעוֹלָלִי בְּנוֹלָה: קור

הֵן כָּל אֵלֶּה אֵין דּוֹרֵשׁ לַנֶּפֶשׁ. אֲמַלְאָה
הַחֲרָבָה וְאֵל עַמִּים אֲרִינָוֹרָאשִׁי. וְאוֹיְבִי
אָמַר לֹא תִקְרָאִי עוֹד אִישִׁי. כִּי נִפְלֹתִי
לִפְנֵי בְנֵי עוֹלָוָה: קור

נָא אָב הַרְחֵמֵן תֵּשׁוּב לְצִיּוֹן. עֵין בְּעֵין
נִרְאָה בְּבָנִין אֶפְרַיִם. וְהַכִּית הַזֶּה יִהְיֶה

פּוֹתַח שְׁעִרִים

מצור: ואויבי אמר לא תקראי עוד
איש. ר"ל כי האויב אמר כי לא
ישׁב ד' לרחמינו. כדמיון הבעל שמאס
באשתו לעולם. ואנחנו נקוה כי ישוב
עוד להיות אישׁ ובעלי. כב"א:

נא כו' נראה בבנין אפריון. בנין
ביהמ"ק: יפצחו צהלה. ישתחו
פיהם בשמחה:

הייתי ככלה בתוך אפריון. ככלה
בתוך הופתה: בגדי לקח צר.
האויב נתגדל מחורבני ונתלבש
במלבושי:

הן כי אלה כו' אמלאה החרכה.
יבוא מועד ותחי להיפך ממה שהי'
מקודם שנתמלאה צור מחורבנה של
ירושלים. ועתה תתמלא ירושלים

עֲלִיּוֹן. וְאִזְנֵי גְאוּלִּים יִפְצְחוּ צִהְלָה: וְהַבֵּית
הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיּוֹן. וְאִזְנֵי גְאוּלִּים יִפְצְחוּ
צִהְלָה: קול

קונה זו חובאה מירושלים תוב"ב בניגון שומרון קול התן.

עַד מָתִי יִי בְיוֹם זֶה לְעֹמֶתְךָ. בְּמַר תִּיִלֵּל
עֲדָתְךָ. עַל בֵּית תַּפְלָתְךָ אֲשֶׁר שָׁרְפוּ
צָרֶיךָ. וְהָרְגוּ בְנֵי בְרִיתְךָ. אֱלֹהִים בָּאוּ גִוִּים
בְּנַחֲלָתְךָ:

עַד מָתִי יִי תִשְׁכַּח שְׁאוֹן קָמִיד. וְשׁוֹמְמוֹת
הַיִּבְלָה וְנַפְּצוֹת לְאַמִּיד. הִלְחוּצִים עָלֶיךָ
הַהֲרוּגִים עַל שְׁמֶךָ. עַד מָתִי עֲשֵׂנָת בְּתַפְלָת
עֲמֶךָ. אֲשֶׁר יִהְיֶה לְפָנֶיךָ. עַל חֶרֶבֶן בֵּיתְךָ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גִוִּים בְּנַחֲלָתְךָ:

עַד מָתִי יִי אֲשַׁכְּחֶה בֵּין שְׂפָתַי. וּבֵין תַּנּוּר
וּבִירִים יִכְהוּ לִי עֵינַי. לוֹהֲטִים לִי

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

הקדירות והוא שחור ומלובד:
לוהטים לי. מלשון אש לוהט. ר"ל
ישרפוני: ישאפו. יתאוו רק להרע
לי: עד מתי אשתומם. אחי משומם
על חורבן פעמים. על שתי בתי
מקדשות שנחרבו: יסרטו ויגזו.
חולשים וקורעים שערות ראשם: ובשפתי
שוא גלוו. יתעקמו: יעלוו. ישמחו:
בהיבדך

עד מתי ד' ביום זה לעומתך. במר
תיילל עדתך. תפרסמו ופרשמו.
במר תיילל עדתך לעומתך: שאון
קמיר. צעקת אויבך: ונפוצות לאומיך.
סיוור ישראל לגולה: הלחוצים עליך.
המעונים בלחץ זו הדחק על קדושת
שמו ית': עשנת. כעסת: אשר יהגו.
יתאבלו: בין שפתיים. מקום מושב
(שע"צ לשה"ק) בֵּית

יִשְׁאַפּוּ עָרֵב וּבּוֹקֵר וְצַהֲרִים. עַד מָתִי
אֲשֶׁתּוֹמָם עַל חֶרֶבֶן פְּעָמִים. עַד מָתִי לֹא
תֵרַחַם אֶת יְרוּשָׁלַּיִם:

עַד מָתִי יִהְיֶה בְּצַר שְׂאֵרֵי צֶאֱן מִרְעִיתָךְ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:

עַד מָתִי יִי עֲבוֹרָם יַעֲלוּזוּ. אֲשֶׁר אֵבֵל אֶת יַעֲקֹב
וּבְכָל עֵת יִבּוּזוּ. אֲנִי אֲדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹמָם
וְהֵם יִמְרוּטוּ וַיִּגְזְזוּ. בְּחֶרֶף הִבּוּ לִחְיֵי
וּבְשִׁפְתֵי שׂוֹא נִלְוּזוּ. עַד מָתִי יִי רְשָׁעִים
יַעֲלוּזוּ. עַד אֵן יִצְעַק בְּשִׁבִּי פְלוֹנִית בֶּן
פְלוֹנִית אֶמְתֶּךָ. אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:

קִינָה רַבִּיעִית בִּרְ"ת שֵׁם אֲדֹנָי:

בְּהִיבָלְךָ שְׂמִיר וְשִׁית. הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבֵּית:
אֵיכָה נִחְרַב הָאוֹלָם. וְנִהָרַם יְסוֹד הָעוֹלָם:
וְחִילוּ כּוֹכָבִים וְהָלָם. וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן
הַבֵּית:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בְּהִיבָלְךָ שְׂמִיר וְשִׁית. קוֹצִים
וּבִרְקָנִים גְּדִלִים שֵׁם
מַחֲרֹבֶן: וְנִהָרַם יְסוֹד הָעוֹלָם. בִּיהַמֶּקֶ:
וְחִילוּ כּוֹכָבִים. רוֹמֵן לְיִשְׂרָאֵל הַנִּשְׁטָלִים
לְכּוֹכָבִים שֶׁחֵשֶׁךְ מִשְׁחֹר תֹּאֲרָם בּוֹמֵן
חֹרֶבֶן מִלְּשׁוֹן וְחִלָּתָהּ בַּח (יִסְקָל כ"ד)
לְכַדּוֹךְ וּשְׁחָרוֹת: וְהָלָם. זְרִיהֶתם:
וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן הַבֵּית. כִּמְשַׁמְעוּ שְׁבַמְלַח
עֲבוֹרַת כְּהוֹנָה. אוֹ רוֹמֵן לְכַהֵן הַגָּדוֹל
מִטִּ"ה ית"ש: לַעֵם זוֹ קִנִּית. הַיּוֹנָה
יִשְׂרָאֵל: וּבָאוּ וּפָגְזוּ אֶת הַבֵּית. לִקְחוּ
כָל הַכֵּלִים:

דִּירַת קוֹדֶשׁ אֲשֶׁר בְּנִיתָ. לְהַנְחִיל לָעַם זֶה
קְנִיתָ. אוֹ כִּי הָאוֹיְבִים צִוִּיתָ. יִבְאוּ
וּפִינוּ אֶת הַבַּיִת:

נִחְשְׁכוּ כָּל מְאוּרֵיהָ. סָגְרוּ כָּל שַׁעְרֵיהָ. עַד
כִּי אָמְרוּ כָּל רֹאֵיהָ. כִּנְגַע נִרְאָה
לִי בַּבַּיִת:

יִי שׁוּב מִחֶרֶן אַפְּךָ וַחֲמַתְךָ. וְזָכוֹר דְּבַר
נְבוֹאָתְךָ לְבִשְׁרִי נָא לַעֲדָתְךָ. גָּדוֹל יְהִי
כְבוֹד הַבַּיִת:

קִינָה חֲמִישִׁית

עַל הַיִּכְלָי אֲבִכָּה יוֹמָם וּלְיָלָה. וּלְתַפְאֶרֶת
צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:

בְּכִי תָמִיד עַל הַחֲרָבָן פְּעָמַיִם. אֶרֶץ צָבִי
וִירוּשָׁלַיִם. וְעַל עֲמָה אֲשֶׁר הָלְכוּ
בְּגוֹלָה:

בֵּית תַּפְאֶרְתִּי שָׁם אוֹיֵב לָשָׁמָּה. הוֹשִׁיבֵנִי
בִּידֵי נְבִיּוֹת וּשְׁמָה. עַל זֹאת אֲבִכָּה
תָּמִיד בְּקוֹל יִלְלָה:

סִפְדִּי תוֹרָה כִּי חָלָלָה תַּפְאֶרְתְּךָ. נִפְלָה

פּוֹתָה שַׁעְרִים

עַל הַיִּכְלָי כִּי עַל הַחֲרָבָן פְּעָמַיִם. נְבִיּוֹת וּשְׁמָה. בֶּן יִשְׁמַעֲאֵל שְׁמוֹ נְבִיּוֹת
שְׁתֵּי בָתֵּי מִקְדָּשׁוֹת: הוֹשִׁיבֵנִי בִידֵי וְנִכְד עָשׂוּ שְׁמוֹ שְׁמָה (פ' וִישְׁלַח) ר"ל

שֶׁאֵנָּה

(שַׁע"צ לְשֶׁה"ק) 2 3

שער א תיקון חצות

נִזְרָד מִיּוֹם שְׁחָרָב בֵּיתְךָ. עַל זֹאת
 אִשָּׁא קִינָה עַל אֶהְלִיבָה וְאֶהְלָה: וּלְתַפְאֶרֶת
 חֻזְקִי עָמִי מִהֵרָ אֲבַנֶּה דְּבִירְכָם. נָקָם אֲלֹכָיִשׁ
 וְאֲשִׁיב אֶת שְׁבוּתָכֶם. תּוֹךְ הַיְכָלִי
 אֲשַׁכּוֹן כְּבֶתְחִלָּה. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
 וְתִהְיֶה לָּהּ. כְּדִכְתִּיב כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
 וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ רָמָה. וְלִזְעוּמָה קְרָא נִוְחָמָה.
 וַיֹּאמֶר לְעַם דָּלָה וְעֲגוּמָה. עֲנִיָּה
 סוֹעֶרָה רוֹחָמָה:

עוֹרָה נָא חֲשׂוֹף זְרוּעֶךָ. וַיִּנָּלֶה קֶן יִשְׁעֶךָ.
 וַיֹּאמֶר לְשָׁה נִבְּלָמָה: עֲנִיָּה

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ הָאֵל. וּפִדָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל הַשּׂוֹאֵל.
 וְבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן. וּבָנָה בְּרַחֲמֶיךָ
 אֶת צִיּוֹן. וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל וְאֲבִיּוֹן.

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שֶׁאֲנַחֲנוּ בִּידֵיהֶם בְּגוֹלָה: עַל אֶהְלִיבָה שְׁהִי שֵׁם אוֹהֶל לַע"ז אֶהֱלֶה שְׁלֵה.
 וְאֶהֱלֶה. יְרוּשָׁלַיִם נֶקֶד אֶהְלִיבָה. ע"ש (יִמְקַלֵּל כ"ג): וְלִזְעוּמָה. הִינֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 אֶהְלִיבָה זֶהוּ בֵּיתֵנוּ "ק". וְאֶהֱלֶה שׁוֹמְרוֹן: שֶׁר' זַעַם עֲלֵיהֶם: חֲשׂוֹף וְרוֹעֵךְ. גִּלָּה:
 שְׁע"צ לְשֵׁה"ק) 2 4 לְשֵׁה

כִּי נָחַם יי צִיּוֹן: כְּדָבָרְכִיב כִּי נָחַם יי צִיּוֹן
נָחַם כָּל חֲרָבוֹתֶיהָ וַיֵּשֶׁם מִדְבָּרָה כְּעֵדֶן.
וְעֲרַבְתָּהּ כְּגֹן יי שָׁשׁוֹן וַיִּשְׁמְחָהּ וַיִּמְצָא בָּהּ
תּוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה:

אחר כך תתעורר דקום ותאמר אלו הפסוקים .

(יא) הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי שָׁבִי יְרוּשָׁלַּיִם
הַתְּפַתְחִי מוֹסְרֵי צִוְּאֲרֶךְ שְׁבִיָּה
בֵּת צִיּוֹן: עַל חוֹמוֹתֶיהָ יְרוּשָׁלַּיִם הַפְּקִדְתִּי
שׁוֹמְרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא
יִחָשׁוּ הַמִּזְכִּירִים אֶת יי
(א) אֶל דְּמֵי לָבָם אֶל תִּתְּנוּ
דְּמֵי לֹא עַד יִכְוִינָן וְעַד
יֵשׁוּם אֶת יְרוּשָׁלַּיִם תִּהְיֶה
בְּאַרְצָן: נִשְׁבַּע יי בִּימִינוֹ
וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ אִם אֵתָן אֶת דָּגְנָהּ עוֹד מֵאֲכָל

(א) "אל דמי" לכם יכוין
בשם קודש אל"ד היינו
אל"ד וזאת ד' של דמי ויכוין
בתחלה היה השם אל"ל כמו
הר"ת של "אל דמי" לך
ועתה נעשה אל"ד:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁעָרֵי אֹרֶה

(יא) הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר. כְּמִדְרַשׁ כֶּהֱדָל
תִּרְנַגּוֹלָתָא דְּמִתְנַעֲרָא מִן
קִטְמָא. רִמּוֹז בֹּזֶה כְּמוֹ הַתִּרְנַגּוֹלָת
דְּשֵׁה נֶאֱמָרָה. יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפָה כְּמוֹ
שֶׁה נֶאֱמָרָה: וְעֲרַבְתָּהּ. הוּא מְקוֹם מְדַבֵּר
צִיּוֹן: כְּגֹן ד'. יִהְיוּ לְעֵתִיד כְּגֹן רְשׁוֹב
בְּכוֹ"א:

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר. עֲנִין תְּנוּעָה חֻקָּה לְהַשְׁלִיךְ הָעֶפֶר הַנֶּדְבֵק: הַתְּפַתְחִי.
הַתֵּר הַקְּשָׁרִים: אֶל דְּמֵי. בֵּל תִּשְׁתַּקּוּ וּבֵל תִּתְּחַדְּלוּ מִהַתְּחַלֵּל:
בִּימִינוֹ. הִיא הַתּוֹרָה. וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ. אֵלּוּ הַתְּפִילִּין: (בְּרֻכּוֹת ו'). פָּקַח. פָּתַח:
(שִׁי"צ לִשְׁה"ק) 2 5 בִּי

לְאֹיִבֶיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֹכַח תִּירוּשָׁךְ
אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ: כִּי מֵאִסְפוֹ יִאֲבֹלְהוּ וְהִלָּלוּ
אֶת יְיָ וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתּוּהוּ בְּחִצְרוֹת קֹדֶשׁ:

הִטָּה אֶלְהֵי אֲזִנֶּךָ וּשְׁמֹעַ
(ב) פָּקַח (ג) עֵינֶיךָ

וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עֲלֶיהָ
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ

אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמֹעַה אֲדֹנָי סִלְּחָה
אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר לְמַעַנֶךָ
אֶלְהֵי כִּי שְׁמוֹ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:
אֲתָה תִּקְוֶה תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֻנּוּנָהּ כִּי
בֹא מוֹעֵד: (ד) כִּי רָצוֹן

עֲבָדֶיךָ אֵלֹהִים אֲבֹנֵיךָ

(ב) פָּקַח יכוין גומטריא מ"ה
וקמ"ג כזה יו"ד ה"א
וא"ו ה"א חל"ף ה"א יו"ד
ה"א ותאיר בהם: (ג) עיניך
שהיא אהיה דויד"ן כזה חל"ף
ה"ו יו"ד ה"ו ומועיל להשגה:

(ד) כִּי רָצוֹ "עבדיך" "א"ת
"אבניה יכוין בו ר"ת
גומטריא חל"ףס במילוי חלפין

שערי אורה

פּוֹתַח שְׁעָרִים

גם אם כל היום תחבק אשפות
ותתפלג בעפר. עכ"ו אם אך תגיע
עלמה להתנער מעפרה. במעט קט
תעמוד נקול. אבל אם התרעילת
בעלמה לא תתנענע רק יבאו אחרים

כי לא על צדקותינו. דא בשביל
שאנו מדמים ישראלים אנחנו מצר
צדקותינו לשיעור: כי. רק: על
רחמך. בשביל שאתה רחום: רצו
עבדיך. אהבו גם את אבני. ומ"ט
בשיצא יבני וגלותו נשאו עמהם

מאבני ירושלים ועפרה לבנות להם שם בבבל ביהכ"ז: (רס"ו):

ל'רוד

6 - 2

(שע"צ לשח"ק)

(ה) וְאֵת עֵפֶר הַיְּחוּנָנוּ : כֹּה אֵלֶּף לַמִּדָּה הֵיאָ וְיִד
מִסִּי וּסְמִית גִּימְטְרִיָּה חֲמִשָּׁה
אֵלֶּיָּה פַעֲמִים אֵלֶּיָּה גִס זִס
סִג : (ה) וְאֵת "עֵפֶר" יְחוּנָנוּ
רִשָּׁת גִּימְטְרִיָּה אֵלֶּהִים פֶּסֶם
שֶׁל מִילּוֹי הַגִּזְרִי וּסְמִית תֵּהוּ פִי עֵי הַאֲמֵת שְׂרָמֵז בְּתַחֲלֵת הַפֶּסֶק בְּרִשָּׁת
מִתְקִיִּים אֶפְסִילוֹ עוֹלָם תֵּהוּ הַרְמוֹז בְּסִמָּת :

זֶה תִּיקוֹן לֵאלֹהִי וְהַסִּימָן כִּאֵלֶּפֶס וִידוּי אֵלֶּהִינוּ אֲשֶׁמֻנוּ וְכוּ' :

בְּכָל סְפָרֵי שְׁעָרֵי צִיּוֹן וּבְסִידוּרֵימ גִּדָּפִס אֲמִירַת הַמּוֹמְרוֹרִים כִּאֲשֶׁר הֵם מְסוּדָרִים
כֹּאֵן וְכֵן הֵם מְסוּדָרִים בְּסִפְרֵי פְרִי עֵץ חַיִּים אֶךְ בְּתַב שֵׁם בּוֹה"ל דַּע כִּי
פַעַם אַחֵר שִׁמְעֵתִי מִמּוֹרֵי וְצִלָּה"ה סִדֵּר הַמּוֹמְרוֹרִים בְּאֹפֶן זֶה כִּי מוֹמֹר לִד'
הָאָרֶץ אֵין לֹמֵר אֲלֵא אַחֵר יַעֲנֵךְ ה' וְגו' עֲב"ל . וּבִאֲמַת שֶׁבְּסִדוּר שֶׁל אִישׁ
הָאֱלֹהִים הָאֲרִי וְצוֹקֵלֵל"ה גִּדָּפִס בְּתַחֲלֵת הַפֶּסֶקִים מִן שְׂאוֹ שְׁעָרִים רִאשִׁיכֶם
וְלֵהֲלֵאָה . וְאַחֵר כֵּךְ הַמּוֹמֹר לְמִנְצַח מִשְׁכִּיב לְבִנֵי קֶרֶח וּשְׁפִטְנִי . וּמִזְמֹר לְמִנְצַח יַעֲנֵךְ
וְאַחֲ"כָּ לְדוֹר מוֹמֹר . וְכֵן גִּדָּפִס בְּסִדוּר שֶׁל הַגִּאֹן הַחֲסִיד מוֹהַר"ש וְלִפְנֵי
וְצִלָּה"ה מִשְׁקֵלָאב :

כִּד (א) לָרֹד מִזְמֹר לֵיִי הָאָרֶץ וּמִלֹּאָה
יִתְבַּל וְיִשְׁבִּי בָּהּ : (ב) כִּי
הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת
יְבוֹנְנָה : (ג) מִי יַעֲלֶה בְּהָרֵי יִי וּמִי יִקְוֶם

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁעָרֵי אֹרֶה

מִן הַחוּץ לַנְּקוּתָה תִּפְסַד עֲלֵיהֶם מֵאֵל . לָרֹד מוֹמֹר בּוֹ נְקִי בָּפִים . הַזִּהִיר
כִּכָּה עֲנִין הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל . אִם כִּי
אֲרָכּוּ לֵהם יְמֵי הַקָּטָן וְהַתְּלַכְכוּ צַעֲוֹת
אִם רַק יִתְעוּרְרוּ מֵעֲמָם צְלוּה עֲהָרָה
לְשׁוֹב בְּתַשׁבּוּה גִּמְרִיא יִתְרַפְּאוּ עַל
זֶהוּ הַתְּנַעֲרֵי מֵעֵפֶר כִּהְדָּא
חֲרַנְגוּלָתָא . (כּוֹכַב מִיעֶקֶד) :

במקום קדשו: (ד) נקי בפנים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה: (ה) ישא ברכה

מאת יי (א) וצדקה

מאלהי ישעו: (ו) זה

דור דורשיו מבקשי

פניך יעקב סלה:

(ז) שאו שערים

ראשיכם (ח) והנשאו

פתחי עולם ויבא

מלך הכבוד: (ח) מי זה מלך הכבוד

יי עזו וגבור יי גבור מלחמה: (ט) שאו

שערים ראשיכם

וינשאו פתחי עולם

(א) ה' וצדקה מאלהי ישעו
ס"ת ההי"ו וגם וצדקה
מאלהי ישעו וזה ס"ת הוי"ה
שהם ב' שמות מ"ב צירופי
הוי"ה: (ב) שאו שערים
ראשיכם יכוין כי עתה הקב"ה
נכנס בג"ע להשתטע עם
נשמות הנדיקים וזהו שאו
שערים: (ג) והנשאו יכוין ו"ה
שהם יסוד ומלכות נשאו
פתחי וגו':

(ד) ונשאו יכוין על ו' שהוא
ח"ת שאו פתחי עולם:

פותח שערים

שלום. נקי בפנים ובר-
לבב במחשבה. אשר לא נשא לשוא
בו' הוא בדבור. (ר"ק): נפשי. הוא
מאמר השי"ת שלא נשבע בנפשי ובשמי
שמי. נקי בפנים ובר-
לבב במחשבה. אשר לא נשא לשוא
בו' הוא בדבור. (ר"ק): נפשי. הוא
מאמר השי"ת שלא נשבע בנפשי ובשמי

לשוא: זה דור דורשיו. דורשיו ד'
שאי שערים ראשיכם. שערי ביהמ"ק
היו לכם נשיאת ראש כי יכניסו דרך
בכם הארון:

וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: (י) מִי הוּא זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֶלָה:

מב (א) לַמִּנְצָח מִשְׁכִּיל
לְבָנֵי קֶרֶח:
(ב) (א) כְּאֵיל תַּעֲרוֹג עַל
אֶפְיָקֵי מַיִם כֵּן נַפְשֵׁי
תַּעֲרוֹג אֱלֹהִים:
(ג) צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חֵי מְתֵי אָבָא וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים:
(ד) הִיתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֹר
אֲרִי כֹל הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהִיד:
(ה) (ב) אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
וְאֶשְׁכָּח עָלַי נַפְשִׁי כִּי
אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד

(א) כאיל תערוג וגו' ושפני
וגו' ב' מזמורים אלו
מיוסדים על חשק המלכות
לעלות עם דודה ת"ת וגם
ישראל ביניהם בתשוקה הנזכר
ויכוין בשני מזמורים אלו אל
הע' קלין דהאמת אילתא
עילאה וזה כאיל תערוג:

(ב) אלה אזכרה. יכוין בפסוק
זה במלות אל"ה גם
ואשכחה עלי ביו"ד של עלי
ובמ' של אדדס חותיות אלהים
ויו"ש עד בית אלהים. אם
הוא כליל השומר יכוין בסך

פותח שערים

לַמִּנְצָח מִשְׁכִּיל כו' כאיל תַּעֲרוֹג .
הוא שאגת האיל: אֶפְיָקֵי
מַיִם . מקומות שהמים נגרים שם בהזוק:
צִמְאָה נַפְשִׁי . בנס"י אומרת כן בגלותה:
אֲרִי כֹל הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהִיד .

הִיתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם . במקום לחם
שהצרה משבעת את האדם . (רס"י): כי
אעבור בסך . בטנין העולם: אדרם .
אדדה עמהם ותוא לשון הליכת לאט

477ס הוא כפירת העומר
 מהס מ"ט כמנין 477ס :
 בית אלהים בקול רנה
 ותודה המון חוגג : (ו) מה
 תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים
 כי עוד אודנו ישועות פניו : (ז) אלהי עלי
 נפשי תשתוחח על בן אפרך מארץ ירדן
 וחרמונים מהר מצער : (ח) תהום אל תהום
 קורא לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי
 עברו : (ט) יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה
 עמי תפלה לאל חי : (י) אומרה לאל סלעי
 למה שבחתנו למה קודר אלך בלחץ אויב :
 (יא) ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם
 אלי כל היום איה אלהיך : (יב) מה תשתוחחי

פוחת שערים

מים נשפכים מן הצנורות של צג
 ומשמיים קול : כל משברך . צרות
 מרובות כגלי הים : יומם יצוה . אמר
 לנפש בך תתיאש מן הגאולה וכוא
 אור של גאולה ויצוה ד' חסדו לנו :
 ובלילה שירה עמי . ובעוד שאנחנו
 בגלות הנכשל לציצה נשיר לו ער
 החסד שעושה עמנו בגלות : תפלה
 לאל חי . נתפללה לו ית"ש שיחיינו :
 סלעי . חוקי : קודר . חשיך ושהור :
 ברצח בעצמותי . כאילו דוקרים אותי
 בחרב : הרפוני צוררי . בעת יחרפוני
 אויבי : באמרם אלי כו' . הוא התיווך
 מה שאמרם אלי כו' : מה תשתוחחי .

בנחת : המון חוגג . המון שמח ורוקד
 מרוב שמחה : מה תשתוחחי נפשי .
 מנחם להנפש למה תלכי שחוח : ותהמי
 עלי . למה תהמי בקול יללה : הוחילי .
 לשון תקוה : כי עוד אודנו . יבא זמן
 שאודה להשיל"ת על הטובה : ישועות
 פניו . ישועות הבאות לו מעמו ית"ש :
 עלי נפשי תשתוחח . עוה"פ תהזור
 הנפש להתאוונ : ער בן אוכרך . ער
 אשר אוכור הטובה : מארץ ירדן וכי' .
 הם מקומות בגבול אי"י מרחוק והלכו
 משם לרגל : תהום אל תהום קורא .
 ר"ל צוה אחת קוראת לחברתה : לקול
 צנורין . הצרות נמשכות עלינו כמו

נִפְשִׁי וּמָה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

מג (א) שְׁפִטְנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִנִּי
לֹא חֶסֶד מֵאִישׁ מְרָמָה
וְעוֹלָת תַּפְלִטְנִי: (ב) כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
מִעוֹי לָמָּה וְנִחַתְנִי לָמָּה קוֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ
בְּדַחֲץ אוֹיֵב: (ג) שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ
הִמָּה יִנְחוּנִי יְבִיאֵנִי אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ
וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: (ד) וְאַבּוֹאֶה אֶל
מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל אֵל שְׂמִיחַת גִּילִי
וְאוֹרְךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: (ה) מָה
תִּשְׁתַּוְּחָתִי נִפְשִׁי וּמָה תִּהְיֶה עָלַי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

חֹר לַנֶּחֱם אֶת הַנֶּפֶשׁ . אַעֲפִ"י שֶׁהָאוֹיְבוֹם	וְנִחַתְנִי . עוֹבְתְנִי : קוֹדֵר . הַשּׁוֹךְ וְשִׁחּוֹר :
יִלְעֲגוּ לָנוּ תִּקְוָה נִשְׁקָפָה כִּי עוֹד אוֹדְנוּ :	שְׁלַח אוֹרְךָ . הַיִּשׁוּעָה הִיא הָאוֹרָה :
שְׁפִטְנִי אֱלֹקִים . עֲשֵׂה מִשְׁפָּטִי : אֱלֹקֵי	וְאַמְתָּךְ . דְּבוֹרָךְ אִמֶּת שֶׁהַבְּשִׁחַתְנוּ
מִעוֹי . מְקוֹדֵם : וְלִמָּה עָתָה	לְגִאֲלוֹנוּ : שְׂמִיחַת גִּילִי . שִׂיחַת כָּל
(שְׁעִיצ לִשָּׁה"ק)	שְׂמִיחַתִּי

ב (א) לַמִּנְצָח (א) מִזְמוֹר

לָדוֹד:

(ב) יַעֲנֶךָ יי בְּיוֹם צָרָה

יִשְׁבָּכֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

(ג) יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ

וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: (ג) יִזְכֹּר

כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה: (ד) וַתֵּן

לָךְ כָּל־בִּבְךָ וְכָל עֲצָתֶךָ יִמְלֵא: (ה) נִרְנְנָה

בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹל יִמְלֵא יי כָּל

מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: (ו) עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יי

מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשְׁעַ

יִמִּינוּ: (ז) אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֱנַחֲנוּ

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: (ח) הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלְאוּ

(א) יכוין במזמור זה אל הע'

תיבין שהם כנגד ע' קלין

דרמות אילתא כנ"ל: (ב) "יענך

"יו "ביום "צרה ר"ת גומ'

יב"ק והן "יו "ביום "צרה

"יסנך ר"ת גומ' יב"ק וכן

"ונפלו "ואנחנו "קמנו ר"ת

גומ' יב"ק:

פותח שירים

יעשה דשן כלומר שישלח אש לשרפה

נדגול. גרים דגל לאות ישועה: עתה

ידעתי. כי בשהושיע הקב"ה לדוד

אמר כ"א עתה ידעתי כי הושיע ד'

משיחו: בגבורות ישע ימינו. בגבורות

ימינו ית"ש ששלח להושיענו: המה

כרעו ונפלו. אם כי יש להם סוסים:

ואנחנו קמנו ונתעורר. נתגאה ונתרומם

עליהם:

למנצח

שמחותי שאין לו שמחה וגיל

וולתך:

לַמִּנְצָח מִזְמוֹר כו' בְּיוֹם צָרָה. כשתהי'

בצרה יענך ד': ישבךך.

יחוקך: שם אלקי יעקב. מי שיניח

ליעקב. ולכך הוכירו יותר משאר

האבות כי סבל צרות רבות יותר

מכולם: ומציון יסעדך. היושב בציון

בי שם ה' הארון: ועולתך ירשנה.

(ג) וכן "ואנחנו קמנו ונתעורר"
 ר"ת גימ' יב"ק וכן "קדשו"
 "בנכורות" ישע ר"ת גיממ'
 יב"ק וכן "יעננו" כיוס "קראנו"
 ר"ת יב"ק ויש במזמור הזה

(ג) וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹרְרָהּ
 (ט) יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְךְ
 יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

ח"ס אותיות ומ"ל תיבות הרי חשמ"ל ולכן בזמן שיש חיוו צער ח"ו לאדם
 ח"ו הוא טוב לומר זה המזמור ולכוין בו בסוד החשמ"ל כדי לשמור אותו
 מכל רע ולהלכיש אותו בסוד מלכוש של נהורא עילאה שהוא גימ' אור פניאל
 הנק' אור המלכוש כי חושבנא דדין כחושבנא דדין והכן היסב:

(א) יכוין במזמור זה כי אחר
 שהשכינה תערוג כאיל
 ואח"כ ענה אותה במזמור
 יענך ה' אז אנו שואלין אלהים
 יחננו ואם הוא בספירת
 העומר יכוין במזמור בתיבות
 ובפסוק ישמחו וירננו בלחות
 של אותה הלילה:

סז(א) לַמִּנְצָח^(א) בְּנִגִּינוֹת
 מוֹמֹר
 שִׁיר: (ב) אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ
 וַיְבָרְכֵנוּ^(יב) יָאֵר פָּנָיו
 אֶתָּנוּ סִלָּה: (ג) לָרַעַת

בְּאַרְץ דְּרָכָךְ בְּכָל גוֹיִם יִשְׁוְעָתָךְ:
 (ד) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁעָרֵי אֹרֶחַ

לַמִּנְצָח בְּנִגִּינוֹת כו' אלקים יחננו
 ויברכנו. גם בסדה"ד נתברך
 כי יהפך לנו דרחמים: ישמחו וירננו
 דאומים. האומות שלא הרעו לישראל:
 כי תשמוט עמים מישור. בראותם

(יב) יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סִלָּה. הוא
 עפ"י מ' שכתוב בספרי
 המקובלים דהמתקת אלקים בלחות
 שלפניו והוא שם אכדמ"ט. ואמרו
 דורשי רשומות כי היא נוטריקון.
 כי "טוב" אחרית "דבר" מראשיתו.

וע"כ אמר אלקים יחננו ויברכנו ואם תאמר הלא אלקים הוא דין. ע"ז

כָּלָם: (ה) יִשְׁמְחוּ וִירַנְנוּ לְאֲמִים כִּי
תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשׁוּר וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ
תִּנְחֵם סֶלָה: (ו) יִדְרוּ עַמִּים אֱלֹהִים
יִדְרוּ עַמִּים כָּלָם: (ז) אֶרֶץ נָתַנָּה
יְבוּלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
(ח) יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּל
אֲפָסֵי אֶרֶץ:

קִיא (א) הִלְלוּיָהּ אֹדָה יְיָ כָּל־לֵבב בְּסוֹד
יִשְׁרָאֵל וְעֵדָה: (ב) גְּדוּלִים
מַעֲשֵׂה יְיָ דְרוּשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: (ג) הוֹד
וְהִדָּר פָּעֵלוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד: (ד) זִכָּר
עֲשֵׂה לְנַפְלָאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ: (ה) מִרְּפָ

שַׁעַר אֹדָה

פֹּתַח שַׁעֲרִים

שִׁמְחָה שׁוֹפֵט הַעַמִּים בְּדִין הִרְאוּ וּלְכֵן
יִשְׁמְחוּ הֵם שְׂמָחָה עָשׂוּ רַעְיָה לְיִשְׂרָאֵל:
וְלֹאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם: אֱלֹהֵי הָאוֹמוֹת
תִּנְחֵם אוֹתָם בְּאֶרֶץ לְטִיִּל בָּהּ: אֶרֶץ נָתַנָּה יְבוּלָה. אוֹתָן הָאֶרֶץ אֵת יְבוּלָה
כִּי מִפְּנֵי הָעוֹנוֹת נִעְצְרוּ הַנִּשְׁמִים עַד הֵנָּה אֲבָל בְּזֶמַן הַגְּאוּלָּה יִכְלוּ הַרְשָׁעִים
וְתִתֵּן הָאֶרֶץ יְבוּלָה: וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּל אֲפָסֵי אֶרֶץ. כֹּל הַיּוֹשְׁבִים בְּקִצּוֹי אֶרֶץ
יִירָאוּ כִשְׂרָאוֹ שֶׁהִקְבִּי מִשְׁלֵם גְּמוּלָה לְאוֹיְבָיו וּמִשְׁנִית עַל יִשְׂרָאֵל:
הִלְלוּיָהּ אֹדָה כו' בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל. כַּעֲצַת יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: דְרוּשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם.
לְכָל מִי שִׁחְפוּן לְהַתְּכוֹן בָּהֶם וּדְרוּשׁ אוֹתָם הֵמָּה דְרוּשִׁים
וּנְמַצִּים לוֹ: זִכָּר עֲשֵׂה לְנַפְלָאוֹתָיו. צוּר לְגִבּוֹר אֲנִצְנָה הַמֶּן לְמַעַן יִהְיֶה
לְמִוְכָרָה

נָתַן לִירָאִיו יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: (ו) כִּחַ
מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם:
(ז) מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כֹּל
פְּקוּדָיו: (ח) סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם
בְּאֲמַת וַיֵּשֶׁר: (ט) פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צְנוּה
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: (י) רֵאשִׁית
חֲבֻמָּה יִרְאֵת יִי שִׁכָּל מִזֵּב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם
תַּהֲלֵתוּ עוֹמֶדֶת לְעַד:

נוֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ פֶּשְׁבֹר
וְהַתְנוּדָה פֶּמְלוֹנָה
(א) וְכִבְד עֲלֶיהָ פֶּשְׁעָה וְנִפְלָה
וְלֹא תוֹסִיף קוּם: וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יִפְקֹד יִי עַל "צָבָא
הַמְרוֹם בַּמְרוֹם וְעַל מַלְכֵי
הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה:

(א) ויכוין בה' אותיות כפולות
של מנצפ"ך שבהם נשלמו
כ"ז אותיות של א"ב ויכוין כי
מן אלו ב' פסוקים יולאין ג'
שמות כל"ך טעפ"ה ויעצ"ה
והם שולטים אחר חצות לילה
כנזכר בזוהר פרשת שלח לך
ומזכר לכוין בהם:

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לְמוֹכֶרֶת: טָרַף נָתַן. מוֹנוֹת נָתַן וְהוּא
הַמֶּן: כִּחַ מַעֲשָׂיו. הַבְטִיחַ לְיִשְׂרָאֵל
לְהֵרָאוֹתָם כִּחַ מַעֲשָׂיו: לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת
גּוֹיִם. הוּא כִחַ מַעֲשָׂיו שׂוֹכֵר לְמַעַל:
אֲמַת וּמִשְׁפָּט. אֲמַת הוּא מֵה שְׁקִיִּים
דְּבָרוֹ מֵה שֶׁהַבְטִיחַ לְאַאֲעִ"ה. וּמִשְׁפָּט
מֵה שֶׁגִּירָשׁ אֶת הָאוֹהֶ"ע מִפְּנֵי מַעֲשֵׂיהֶם
הָרָעִים: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם. פְּקוּדָיו
הֵם גִּשְׁעָנִים עַל סֶמֶךְ עוֹן שִׁיתְקִימוּ

לעולם: צוה לעולם בריתו. צוה להם
לקיים בריתו לעולם: שכל טוב.
הצלחה טובה לכל עושיהם: תהלתו
עומדת לעד. יחללוהו חבמה דורות:
נוֹעַ תְּנוּעַ כו' וְהַתְנוּדָה כַּמְלִינָה.
כמו האהל ארעי הנעשה לצינת
השומר בכרם או בשדה שבכנא רוח
מצוי' יטה אותה לכל צד: יפקוד ד'.
במארו"ל אין הקב"ה נפרע מאומה

נא (א) לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד:
 (ב) (א) בָּבֵא אֵינִי
 נָתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא
 אֶל בֵּית שֶׁבַע: (ג) חֲנֻנִי
 אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מִיַּחַד פִּשְׁעֵי:
 (ד) הָרַב כְּבִסְנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָתִי טָהַרְנִי:
 (ה) (י) כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי
 תָּמִיד: (ו) לֵךְ לְבִדְךָ חַטָּאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ
 עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ:

(א) הנה צריך שתכנס בדמעה
 בכל לילה על טעותיך
 ותבקש מלפני ה' מחילה
 לבן חומר זה בכונה ובבקשה
 ותבקש מחילה:

שַׁעַר אורח

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

(יג) כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי
 נִגְדִי תָּמִיד. יש לפרש
 עפ"י שכתוב בשם ה"ק רבינו
 ר' שמעלקא ז"ל לפרש מאמר. כי
 זוכר כל הנשכחות אלה הוא מעולם.
 כי הקב"ה זוכר רק מה שנשכח מן
 האדם. כשעושה אדם מצוה ולא מחזיק
 טובה לעצמו להתהדר בה ולהתפאר.
 והדמיון בעיני עצמו כאלו לא עשה
 כלום ושוכח אותה. אז הקב"ה כותב
 המצוה ההיא בספר זכרון לפניו ומעלה
 עליו עשייתו וגרעה לו. ולא כן הוא
 אם האדם מתפעל במה שעשה וזוכרה
 תמיד להתנאות במעשיו. אז הקב"ה
 שוכח את מעשיו הטובים ולא תעלה
 לראונו לפניו ית"ש. וכמו כן בעבירה ח"ו. כשחוטא האדם ואח"כ הוא שב
 ומתחרט בכל לבו וחטאתו נגדו תמיד. אז הקב"ה מסתיר פניו מהטאו ומחל

למטה ער שמוריד את השר שלה
 מלמעלה:
 לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד בְּכוֹא אֱלֹהֵי.
 להוביחו על מעשה דבת
 שבע: הרב. הרבה רחמים: אני אדע.
 ואיני כופר בחטא: דך לבדך חטאתי.
 דך לבד אומר כי חטאתי ואבקש
 סליחה כי אורי' מת ואין לי ממי
 לבקש מחילה וולתך (רד"ק): למען
 תצדק בדבריך. מחול לי ותהי' עי'ו
 וכאי בשפטך את הרשעים הממאנים.
 לשוב. כי יראו שהתשובה מועלת:
 הן בעון חוללתי. במאד"ל שדור
 הע"ה הי' בן חמורה שאביו חשב כי
 לראונו לפניו ית"ש. וכמו כן בעבירה ח"ו. כשחוטא האדם ואח"כ הוא שב
 ומתחרט בכל לבו וחטאתו נגדו תמיד. אז הקב"ה מסתיר פניו מהטאו ומחל

(ו) הֵן בָּעוֹן חוֹלָלְתִּי וּבִחַטָּא יַחַמְתֵּנִי אֲמִי ;
 (ח) הֵן אֲמַת חַפְצֹתִי בַטְּחוֹת וּבִסְתֵם חֲכָמָה
 תוֹדִיעֵנִי : (ט) תַּחֲטֹאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תַּכְבֵּסֵנִי
 וּמִשְׁלֹג אֶרְבִּין : (י) תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה
 תַּגְלִלָּה עֲצָמוֹת דְּבִית : (יא) הִסְתַּר פְּנִיד מַחֲטָאִי
 וְכִלְעוֹנוֹתִי מִחָה : (יב) (יג) לֵב
 "טָהוֹר" בְּרָא "לִי" אֱלֹהִים
 "וְרוּחַ" נָכוֹן "חֲדָשׁ" בְּקָרְבִּי :
 (יד) אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
 וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל תִּקַּח
 מִמֶּנִּי : (טו) הַשִּׁיבָה לִי שִׁשּׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי
 (טז) אֵל מִדָּה פִּשְׁעִים

(ב) ובאמרך "לֵב טָהוֹר" כִּי
 תכוין שהוא גימטריא קס"א
 קמ"ג קנ"א ל"י גימטריא ד'
 יודי"ן דע"כ ל"י אלהים
 גימטריא רבוע אדנ"י כזה א'
 א"ד אד"ג אדנ"י ל"י אלהים
 ורו"ח גימטריא שס הוי"ה
 בהכאה כי י"ה פעמים ו"ה
 גימ' רכ"ה גס ו"ה פעמים ו"ה
 גימ' קכ"א סך הכל גימ' שמ"ו
 כמנין ל"י אלהים ורו"ח וכן
 עולה ורוח נכו"ן חד"ש כנימ'

פּוֹתַח שְׁעָרִים

בא על שפחתו ובא עד אשתו ; ובהטא
 יחמתי אמי . בשעה שנתעברה מאבי
 ה' בחטא בני' : בטוחות . כליות .
 הריני מודה על האמת שחטאתי במעשה
 ובמחשבה : ובסתם . ר"ל בלב שהוא
 סתם הודעתני חכמה להתודות ;
 תחטאני . תטהרני : תשמיעני ששון
 ושמחה . סליחת החטא יהי' לי לששון
 ושמחה מפרדו ית"ש : ששון ישעך . רוח"ק הוא ששון הנשמה וישעה שנשאלקה
 עד כה מעליו : ורוח נדיבה . כמו וברוח נדיבה : אלמדה פושעים דרכיך . ממני
 ילמדו

שְׁעָרֵי אֹרֶה

לו . ואם מסיח דעתו ואינו זוכר
 שחטא נגדו ית"ש . אז הקצ"ה זוכר
 חטאו וכל מעשיו בספר נכתבים ואינו
 נמחק לעולם . וזהו כי זוכר כל
 "הנשכחות" דייקא אתה הוא מעולם .
 בין במלוא בין בעבירה . מה שהאדם

ולא יזכור
 שחטא נגדו ית"ש . אז הקצ"ה זוכר
 חטאו וכל מעשיו בספר נכתבים ואינו
 נמחק לעולם . וזהו כי זוכר כל
 "הנשכחות" דייקא אתה הוא מעולם .
 בין במלוא בין בעבירה . מה שהאדם
 (שע"צ לשה"ק) 2 17

דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֶלֶיךָ
 יָשׁוּבוּ: (טז) הַצִּילֵנִי מִדְּמִים
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תַשׁוּעָתִי
 תִּרְנֶן לִשְׁנֵי צִדְקָתְךָ:
 (יז) אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתָּח
 וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: (יח) כִּי
 לֹא תִחְפּוּן זִבַּח וְאַתָּנָה
 עֹלָה לֹא תִרְצֶה: (יט) זִבְחִי
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה (ג) "לֵב
 נִשְׁבֵּר וְנִדְבָכָה" אֱלֹהִים

י"ב כרופי הוי"ה. בקרבי גימ'
 שד"י. בשעת הטבילה בע"ש
 יאמר זה הפסוק ויכוין לר"ת
 "לב" מטהר "ברא" והוא ר"ת
 טב"ל ואז רוח נכון חדש בקרבי
 שאין קדושת שבת ניכר באדם
 עד שטבל עצמו וס"ת של ל"ב
 טהו"ר בר"א הוא אכ"ר כי
 ע"י הטבילה הוא מטהר את
 אכר הקדוש ממומאח של
 זוהמת נחש לכך ס"ת ורוח"
 נכון" חדש" הוא נחש:
 ובאורך (ג) "לב" נשבר
 "ונדכה ראשי תיבות כמנין
 אלהים, "לא" תבזה ר"ת ת"ל

שערי אורה

פותח שערים

שוכח הקב"ה זוכר כנ"ל ודפח"ח
 ושפ"ו:

ועפ"ד הקדושים ביארתי אני מה
 שאומרים בתפלת שמו"ע. סלח
 לנו אבינו "כי חטאנו". וכן מחל
 לנו מלכנו "כי פשענו" וכפי פסוק
 "מה שפשענו". והוראת מלת "כי"
 היא כתיבת טעם. גם בכל שימושי "כי"
 לא יתפרש ע"נ. ולפי הנ"ל
 יצדק מאד. כי ע"כ תכלה לנו —
 מטעם — כי חטאנו. יען שאין
 אנחנו מעלימים את החטא ומוודים
 אנהנו כי חטאנו. ומכירים אנו
 כי פשענו. ואיננו בכלל מ"ש
 (ירמיה) הנני נשפט אותך על
 אומרך לא חטאתי. ואם אנחנו
 זוכרים את מה שחטאנו לפניך.
 בדיון הוא שיהא שכוח מלפניך
 ותכלה לנו כדבריו הקדושים הנ"ל
 ויבזה ביארתי היטב המדרש בשמיני
 למה אתה בוש לכך נבחרת בספרי
 "קול דודי" אשר אתי בכתובים
 הש"י יזכנו להוציאו לאורו וי"ש
 דוד המלך ע"ה הרב כבשני מעוני
 כו' כי פשעי אני אדע. ואם אני יודע
 וזוכר מה שחטאתי. כל יזכר ויפקד
 לפניו ית"ש:

ידמדו לשוב אם יראו שמחדת לי ע"י
 התשובה: הציילנו מדמים. שלא
 אמות בחרב על ענישו שר מורי'
 שהרגתי: שפתי תפתח. מחול די
 ויהי' לי פתחון פה להגיד תהלתך:
 אז תחפון של דברים הי' ז"ל
 "מה שחטאנו". או "מה שפשענו".
 והוראת מלת "כי" היא כתיבת
 טעם. גם בכל שימושי "כי" לא
 יתפרש ע"נ. ולפי הנ"ל יצדק
 מאד. כי ע"כ תכלה לנו — מטעם
 — כי חטאנו. יען שאין אנחנו
 מעלימים את החטא ומוודים
 אנהנו כי חטאנו. ומכירים אנו
 כי פשענו. ואיננו בכלל מ"ש
 (ירמיה) הנני נשפט אותך על
 אומרך לא חטאתי. ואם אנחנו
 זוכרים את מה שחטאנו לפניך.
 בדיון הוא שיהא שכוח מלפניך
 ותכלה לנו כדבריו הקדושים הנ"ל
 ויבזה ביארתי היטב המדרש בשמיני
 למה אתה בוש לכך נבחרת בספרי
 "קול דודי" אשר אתי בכתובים
 הש"י יזכנו להוציאו לאורו וי"ש
 דוד המלך ע"ה הרב כבשני מעוני
 כו' כי פשעי אני אדע. ואם אני יודע
 וזוכר מה שחטאתי. כל יזכר ויפקד
 לפניו ית"ש:

שהוא סוד ה' שמות אלהים
שהם בנימטרי' ת"ל שמעם
נמשך בחינת התלתלים דנוקבא
דשערי דז"א היוצאים מן הה'
גבורות מ"ה שזדעת שלו שהם
ה' שמות אלהים וג"כ שם
אלהים לא תבזה להודיע כי
שורש הת"ל הם ממש אלהים
והמתיקם בס"ת של הפסוק
הזה כולד שם אלהים הפשוט

"לא תבזה: (יה) הַטִּיבָה
בְּרִצּוֹנָה אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה
חֻמוֹת יְרוּשָׁלַּיִם: (יט) אֲזִי
תַּחֲפוּץ וּבָחִי צֶדֶק עוֹלָה
וּבְרִיר אֲזִי יַעֲלֶה עַל מוֹבַחָה
פָּרִים:

הגרמזו בר"ת לז' נשכר ונדכה המתיקהו בס"ת שהם אותיות הר"צ שהוא
גימ' אור' והם סוד אל"ף למ"ד אהי"ה וה' אלהים הרמוזים בר"ת ת"ל של
לא תבזה תמתיקם בס"ת של אלהי"ם ל"א תבז"ה שהם אותיות מל"ה
בנימטריא מ"ו מילוי הוי"ה דע"ב:

קבו (א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יי אֶת
שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחוֹלָמִים:
(ב) אֲזִי יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה:
(ג) אֲזִי יֹאמְרוּ בַּגּוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת
עִם אֱלֹהֵי: (ד) (יז) הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁעָרֵי אֹרֶחַ

(יז) הגדיל ד' לעשות עמנו וחינו שמחים, כסס
הה"ק ר' ר' שמעון מיערסלוב ז"ל.
וזא יחמאו עוד להביא חמאות ואשמות.
רק וזחי צדק יובחו והם שלמים ועולות
הבאים בנדבה מבלי חטא:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב כו' הֵינּוּ כְּחוֹלָמִים יְהִי כַּעֲשֵׂנוּ צְרוּת הַגְּלוּת
שְׁעָבְרוּ כְּחֻלּוֹם יַעֲוֶה מְרֹב הַשְּׂמִתָּה שְׁתֵּהִי לָנוּ אֲחִיב: הַגְּדִיל ד'.

שער א תיקון חצות

הֵיִינוּ שְׂמֵחִים: (ה) שׁוּבָה יְיָ אֶת
 שְׁבִיתֵנוּ כְּאַפִּיקִים בַּנֶּגֶב: (ו) הַזֹּרְעִים
 בְּדִמְעָה בָּרְנָה יִקְצֹרוּ: (ז) הַלֹּךְ יִלֵּךְ
 וּבִכָּה נֹשֵׂא מִשָּׁךְ הַזֹּרֵעַ בֹּא יִבֹּא
 בָּרְנָה נֹשֵׂא אֶלְמוֹתָיו:

(א) עַד אָנָּה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן (א) עד אנה בכיה בציון חכוין
 כי ציון כנגד רחל
 וירושלים כנגד לאה ותכוין להמחיק את שתיכן בצבורותיהן. והנה לאה
 עומדת מן החזה דועיר אנפין ולמעלה ורחל מן החזה ולמטה והנה האורות
 הניתנים אל רחל הם מן האחרים דו"א שהפנים שלו הם מ"ה והאחרים
 הם רכוע של מ"ה שהיא גימטריא ק"ל והם כמנין ע"ד אג"ה גם מגיעים

שערי אורה

פותח שערים

כי האוה"ע יאמרו בתמו'. הגדיל
 ד' לעשות עס אלה ואינם ראויים
 לכל הכבוד והגדולה שלעתיד —
 משוכים ישראל. הגדיל ד' לעשות
 עמנו — יען — היינו שמחים. גם
 בהיותנו בגולה ת"י אוה"ע מעונים
 ומדוכים ה' בטחוננו חזק ועבדנו
 אותו באמונה ובשמחה. ע"כ מגיע
 לנו הגדולה הזאת ודפח"ח:

משובים ישראל ע"כ אנחנו שמחים
 בשביל שהגדיל ד' לעשות עמנו.
 (ד"ק): שובה ד'. בעודנו בגולה
 גאטר השב בני השב' למקומם:
 באפיקים בנגב. כמים הנגרים בחוזק
 למקום גנוב ויבש: הזורעים בדמעה.
 כמו בארץ גוביה שורעו בה בדמעה.
 ואח"כ כשירד הגשם וצמחה התבואה
 ברנה יקצרו: וכפל המלים באטרו:
 הלך ילך ובכה. נושא משך הזרע.

כי לא ידע שתצמח ואח"כ בוא יבא ברנה נושא אלומותיו: בן ישראל
 בגלות וזרעים המצוות בדמעה כי לא יראו שכר טוב בעמלם. והם מעונים
 תמיד. ובשיוצאם השי"ת מגלותם יקצרו ברנה מה שורעו בדמעה.
 והקציר הוא גמול הטוב. (ד"ק):

שער א תיקון חצות

חליה אורות הנגלים
חליה מיסוד דאימא אשר
בהיותם למעלה כנגד לאה הם
סתומים והוא בחינה הנ"ל
היוצא מן היסוד דאימא והוא
בגימטריא כז"ה והוא מלוי
הוי"ה של ס"ג שהיא בגימ'
ל"ו כמנין כז"ה וזה שאמר
עד אנה כז"ה והכוונה לומר
כי עתה הם חסרים מן רחל
הנקראת ציון ב' מיני אורות
הנזכרים שהם 'עד' 'אנה' 'בכיה'
ואנו צועקים אליו יתברך

(ב) ומספר בירושלים:
(ג) תקום (ד) תרחם ציון
ותבנה (ה) חומות
ירושלים: אתה תקום
תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד: כי רצו
עבדיך את אבניה ואת
עפריה יחוננו: בונה

כי עד אנה תמשיך כז"ה זו כרחל וזה שאמר בציון שהיא רחל הנקראת ציון
והוא על חסרון האורות האלה והשפע שלה אשר שניהם עולים "עד" "אנה" "בכיה":
(ב) וכנגד לאה אמר "מספר" "בירושלים" כי אורות המאירים בלאה הם סוד
אחרים דיסוד של חכמה המאירים בלאה והם דפ"ק אחרונים דע"ב בגימ'
מספר והענין כי האורות שלה נהפכו למספ"ד שהיא תמורת האור כי הוי'
דפ"ק וטעם היותה נקראת ירושלים כי לאה היא למעלה אחרונים הפנים דז"א
ממש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפנים ושם יש שם אל במילואו "אלף"
"למד" גימטריא "הפנים" בסוד ב' שמות "אל" והם ש"ע נהורין דאנפין עילאין
כטודע ולכן תכונן כי ג' אותיות יר"ו מן ירושלים הם בגימ' "אלף" "למד"
"אל" וג' אותיות של"ם מן ירושלים הם ש"ע נהורין שהם ב' פעמים אל"ף
למ"ד הרי נחצאר למה ירושלים היא בלאה: (ג) תקום הוא ת"ק מ"ו כי
ת"ק היא מילוי אחרים דאהי"ה דיודי"ן שהוא ת"ק מ"ו חסר מ"ו שהוא
אחרים דאותיות הפשוטות נשאר מילוי ת"ק וגם מילוי דע"ב דיודי"ן הסר
משם הוי"ה פשוטה נשאר מ"ו הרי תקום: (ד) תרחם הם ג"פ רי"ו שהם
בשם הוי"ה הא' יר"ו והב' רי"ו והג' ור"י כמבואר בשער ה' תיקון ק"ש
על המטה, וצריך לבחון אחר שצטקנו עד אנה בכיה בציון אנו מתפללים לאל
ית' אתה תקום תרחם ציון שהיא רחל הנקראת ציון ותבנה חומות ירושלים היא

שער א תיקון חצות

למה הנקראת ירושלים והכונה
 שבה כנ"י יסודות לחכמה
 כינה מאיר בהם היא תקומה
 לשתייה מנפילתם. (ה) חיומת
 תכונן ג' מילואים דאיה"ה קס"א קמ"ג כמזכר בסוד הו"ר בסוד
 חותם ע"ם:

שיר ויכוח כנסת ישראל עם דודה ועושה שלום בניהם על הסדר אלפ"א
 בית"א חברו מורי ורבי החכם השלם המקובל האלהי מזהר"ר חיים הכהן
 וצללה"ה מן ארם צובה והתום בסוף מן צפת תוב"כ חיים כהנא בראשי
 החרוזות. (ר"ת) (סוף הוא תכנה עיר ותכונן ב"ב אך נשמט העי"ן מר"ת):

דודי ירד לגנו לרעות בגנים. להשתעשע
 וללקוט שושנים: קול דודי דופק
 פתחי לי תמתי שערי ציון אשר אהבתי:
 אליך דודי נפשי אשא. איך אשת נעורים
 היא גרושה. מאז הייתי על לבך
 חרושה. ועתה המלכת אשת זנונים:

פזמון שער

דודי ירד לגנו לרעות בגנים. שערם המצויינים בהלכה: אליך דודי
 היינו הקב"ה יורד לבתי כנסיות נפשי אשא. כנסת ישראל מדברת
 ולבתי מדרשות להקשיב רנה של תורה אליו ית"ש: איך אשת נעורים הוא
 ותפלה: להשתעשע וללקוט שושנים. גרושה. כי ישראל היא בחינת אשה
 כי זה כל שעשועיו ית"ש כדרשת לו ית"ש ככתוב וארשתוך לי לעולם.
 דודי עה"כ אוהב ד' שערי ציון הן ישלח איש את אשתו: על לבך
 שערם המצויינים בהלכה. ואל תקרי חרושה. חקוקה בעומק לבך כמו
 "שושנים" אלא "שושנים": קול דופי המחרשה בארץ: אשת זנונים.
 דופק בו'. כאמור שהשית"ת אוהב היינו האומות שידם עתה רמה:

בְּתִי אֶל תַּפְחָדִי כִּי עוֹד אֶזְכְּרֶךָ. וּמֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה אֶקְבֵּץ פְּזוּרֶךָ. עוֹד אֶבְנֶךָ
וּנְבִיט בִּיפִיךָ וְהִדְרֶךָ. וְגַם אֶמְנֶם אֶת אַחֹתִי:
גּוֹדֵל כְּאִבִּי כָּל יַעַת אֶזְכְּרָה. אֵיכָה שִׁפְחָה
תִּירַשׁ גְּבִירָה. וְהִיא עָתָה מִתְנַכְרָה.
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְנִטְעֵי נֶעְמָנִים:

דַּעֲי כִּי אַחִישָׁנָה עֵת רְצוֹן. וְתִשָּׂאֲבִי מִיָּם
חַיִּים בְּשִׁשּׁוֹן. אֶשְׁלַח גְּדִי עֲזִים מִן
הַצֹּאן. אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה בְּיַד אִישׁ עֲתִי:
הָהָה אֶדְנִי כִּי בִוִּיתָנִי. וּמִשְׁמִים אֶרֶץ
שִׁעִיר הַשִּׁלְכֶתָנִי. בְּיוֹם קָרָה הַעֲדָה

פּוֹתַח שְׁעִרִים

אֶשְׁלַח גְּדִי עֲזִים מִן הַצֹּאן. יִשְׂרָאֵל עִם
קְדוּשׁוֹ נִשְׁעָלוּ לְצֹאן קָדְשִׁים יִשְׂרָאֵל
אוֹתָם הַשִּׁי"ת לְאַרְצָם: אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה
בְּיַד אִישׁ עֲתִי. סִרְסוֹה וּפְרִשְׁהוּ: גִּזְרָה
בְּיַד אִישׁ עֲתִי אֶל אֶרֶץ. כְּלוּמָר
שִׁיּוּצָה הַקִּבְלָה עַל יַד אִישׁ הַמּוֹכֵן
לְבִשְׁוֹרָה זֹאת לְגִזְרָה שִׁיּוּבוֹ אֶל אֶרֶץ
הַקְדוּשָׁה. כְּמוֹש"נ הֵנָּה אֲנִכִּי שׁוֹלַח
לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנֶי בּוֹא יוֹם
ד' כו': הָהָה. מֵאִמֶּר כְּנִסִּי"ת לְדוֹדָה:
בְּיוֹם קָרָה הַעֲדָה בְּגֵד יַעֲשֵׂנִי. בְּפִתְחָתָא
לְאֵיכָה רַבְתִּי. ר"ח כֹּר פָּפֵא אִמֶּר יוֹם
שְׁנוֹדוּג נְכוֹכְדִנְצֵר לְיִשְׂרָאֵל הַעֲדָה מֵחֵם
שְׁנֵי לְבוּשִׁין בְּגֵדֵי כְהוֹנָה וּבְגֵדֵי מַלְכוּת.

בְּתִי אֶל תַּפְחָדִי. מֵאִמֶּר הַשִּׁי"ת לְיִשְׂרָאֵל
שֶׁלֹא יִפְחָדוּ וְעוֹד יִגְאָלִם: וְגַם אֶמְנֶם
אֶת אַחֹתִי. כְּדֹרֶשֶׁת ר"ל בְּמִדְרַשׁ לֹא
זוֹ מִהֲכַבֵּם עַד שֶׁקָּרָאִם אַחֹתִי: גּוֹדֵל
כְּאִבִּי. מֵאִמֶּר כְּנִסִּי"ת לְבִעֲלָה הַשִּׁי"ת:
אֵיכָה שִׁפְחָה תִירַשׁ גְּבִירָתָה. הֵייוֹנוּ
אוֹה"ע יוֹרְשִׁים כַּעַת גְּדוּלַת יִשְׂרָאֵל:
וְהִיא עָתָה מִתְנַכְרָה. ר"ל כְּנִסִּת יִשְׂרָאֵל
בְּגוּלָה כְּמוֹ גְבוּרִית נַחֲשֶׁבֶת לְהַשִּׁי"ת
שְׁאִינוּ מִשְׁגִּיחַ עָלָיו: בְּשִׁמְחַת עוֹלָם
וְנִטְעֵי נֶעְמָנִים. הֵייוֹנוּ שְׁהִיתָה מַעֲוָלָם
בְּשִׁמְחָה וְהִיא מִטַּע נֶעְמָנִים זֶרַע אֲבוֹתָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב: דַּעֲי כִּי אַחִישָׁנָה. מֵאִמֶּר
הַשִּׁי"ת לְעַמּוֹ. שִׁיחִישׁ לָהֶם עֵת רְצוֹן:

שער א תיקון חצות

בְּגֵד יַעֲמָנִי . וְאֲשֶׁר בִּיתִי הָיָה לְבוּשׁ שְׁנִים :
וְאֶלְבִּישֶׁךָ רֶקֶמָה וְשֵׁשׁ אֶחָדֶשֶׁךָ . וּמִשְׁבָּצוֹת
וְהָב עַל לְבוּשֶׁךָ . וְעֲטַרְתַּת תְּפֹאֶרֶת
תְּהִיָּה בְּרֹאשְׁךָ . וְעַל כָּל כְּבוֹד יָפָה אֶת
רַעֲיָתִי :

זֶד טָמֵא הֵיכֵל קִדְשִׁי . בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
לְנִבְלֵי חַרְשֵׁי . עָרוֹ עָרוֹ יִסּוֹד מִקְדָּשִׁי .
עָבְרוּ עַל נַפְשֵׁי מַיִם הַיְדוּנִים :

חֵץ יַפְלֹחַ סָגוֹר לְבָבָם . תַּחַת הַנְּחוּשֶׁת אָבִיא
וְהֶבֶם . בְּנִיךָ מִרְחוֹק יָבִיאוּ עַל גִּבָּם .
עֲתָרִי בֵּת פּוֹצֵי יוֹבִילוֹן מִנְחָתִי :

פּוֹתַח שְׁעָרִים

קִדְרוֹת שֶׁל חָרֵם : עָרוֹ עָרוֹ . הַחֲרוֹבוֹ
מִקְדָּשִׁי : חֵץ יַפְלֹחַ . יִבְקַע סָגוֹר לְבָבָם :
תַּחַת הַנְּחוּשֶׁת . בַּמָּקוֹם הַנְּחוּשֶׁת : בְּנִיךָ
מִרְחוֹק יָבִיאוּ עַל גִּבָּם . הָאוֹה"ע יָבִיאוּ
עַל גִּבָּם אֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹשׁ"א בַּסִּמּוֹךְ :
עֲתָרִי בֵּת פּוֹצֵי יוֹבִילוֹן מִנְחָתִי . ר"ל
עֲתָרִי כְּמוֹ עֲשִׂירֵי מַלְשׁוֹן עֲתִיר גִּבְסִין
וְגַם כָּאן צ"ל עֲתִיר"י בִּיּוֹד . בֵּת פּוֹצֵי
כְּמוֹ בֵּת בָּבֶל . כְּלוֹמֵר הָאוֹמָה שֶׁהַפִּיעָה
אוֹתוֹ לַגּוֹלָה . הֵם יוֹבִילוֹן מִנְחָתִי .
ר"ל יִשְׁאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַל שִׁכְמָם לְדוֹרוֹן
לְמַדְךָ הַמְשִׁיחִי : (עֵי' בְּמִירוֹת הַמִּיּוֹט לַפ')
שְׁקִלִים בְּמוֹסָף לָאֵתָּו עַל שִׁכְמָם לְמוֹנֵן נַעֲמָסָה

בְּיוֹם קָרָה ע"ש שְׁקִרְאוֹ דַּעֲגֵל אֵלֶּה
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל . וְהוּא הַכּוֹנֵה כָּאן .
בְּיוֹם קָרָה . יַעֲן שְׁקִרְאֹתִי לַעֲגֵל אֵלֶּה
כו' — לָכֵן — הַעֲדָה בְּגֵד יַעֲמָנִי . ר"ל
הַסִּיר מֵעַלִּי הַכְּגוּדִים אֲשֶׁר הִלְבִּשׁוּנִי :
וְאֶלְבִּישֶׁךָ רֶקֶמָה . מֵאִמֶּר הַדּוֹד ית"ש
לְכַנְס"י . כִּי יָבֵא עַת לַחֲנִנָּה וְיִלְבִּישֶׁם
לְכְבוֹד וְלַתְּפֹאֶרֶת : זֶד טָמֵא . ר"ל
הָאוֹיֵב כְּמוֹד טָמֵא הַבֵּיהַמ"ק : בְּנֵי צִיּוֹן
הַיְקָרִים לְנִבְלֵי חַרְשֵׁי . צ"ל בְּשִׁין
שְׁמַאֲלִית כְּמוֹשׁ"ג (נֶאֱכִידָה ד') אוֹ אֲפֹשֶׁר
מִתְחַלֵּף כְּמוֹ שֶׁדְּרָשׁוּ רַ"ל עה"ב מִרְגְּלֵי
חֲרָשׁ (יְהוֹשֻׁעַ ב') שֶׁעָשׂוּ א"ע כְּסוּחֲרֵי
(שְׁע"צ לְשֹׁה"ק)

מִהוּר אֶתָּה לֹא אֵל חֲפִיץ רָשָׁע. עַד אֵן לֹא
תִּהְיֶה צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ. תָּשׁוּב וְתִלְבִּישְׁנִי
בְּגִדֵי יֵשָׁע. מִעִיל צְדָקָה וְרוֹב פְּנִינִים:

יְדִידוֹת נַפְשִׁי מֶה תִּתְּאוּנֵנִי. צְדָקָה גַּם
אֶהְבֶּתְךָ לֹא נִפְלְאוֹת מְנִי. לָכֵן מִיּוֹם
גִּלּוֹתְךָ נִדְדֵיתִי אֲנִי. בְּצַפּוֹר נִוְדַדְתָּ עֲזַבְתִּי
אֶת בֵּיתִי:

כָּלוּם יֵשׁ הִנָּא מִבְּשַׁר חֲמוּרִים. כִּי תִשְׁכַּח
אֶהְבֶּת אִשָּׁת נְעוּרִים. לַחֲצוֹב לָךְ
בוֹרוֹת כָּלָם נִשְׁכָּרִים. וְאֵין בָּהֶם מִים אֶךְ
רֹאשׁ פְּתִינִים:

לָכֵן הַצָּדִיק אֶבֶד עֶקֶב נִפְלִיֶלְתְּךָ. ^(טו) וַיִּמְיֵנִי
הַיּוֹשֵׁב אַחֲרָי מְרוֹב אֶהְבֶּתְךָ. לֹא

פּוֹתַח שְׁעָרִים

מִהוּר אֶתָּה. מֵאִמֵּר כִּנְסִי לְדוֹדָה
יִתְּשׁ: עַד אֵן לֹא תִהְיֶה צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ.
ר"ל כִּי כְּבִיכּוֹל נוֹשֵׁעַ עֲמָנוּ יוֹחַד כְּמוֹ"שׁ
בְּמִדְרַשׁ עַה"ב הַתִּיבְכוּ וְרָאוּ אֶת יִשׁוּעַת
ד' ע"ש: יְדִידוֹת נַפְשִׁי. מֵאִמֵּר הַדּוֹד
לְכִנְסִי: לֹא נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי. לֹא מְכֻסָּה
הִיא: כָּלוּם יֵשׁ הִנָּא. מֵאִמֵּר כִּנְסִי
לְדוֹדָה: מִבְּשַׁר חֲמוּרִים. ר"ל מֵעַם

הַדּוֹמָה לַחֲמוּר: אִשָּׁת נְעוּרִים. כִּינּוּי לְיִשְׂרָאֵל: אֶךְ רֹאשׁ פְּתִינִים. אִרְס
נַחֲשִׁים: לָכֵן הַצָּדִיק אֶבֶד. מֵאִמֵּר כְּבִיכּוֹל לְכִנְסִי. ע"י זוֹהַר וְאַתְחַנֵּן

שְׁעָרֵי אוֹרָה

^(טו) וַיִּמְיֵנִי הַיּוֹשֵׁב אַחֲרָי. ע"י
פְּתִיחַתָּא דַּל"ר. מִיד
נִשְׁכַּע הַקִּבְ"ה בְּיָמָיו וְהַחֲזִירָה אַחֲרָיו.
וְע"י רַשִׁי (סְנֵה־דְרִין ל"ב ע"א) ל"ה
וְאַתָּה לָךְ לִקְץ. לִקְץ הַיָּמִין. לִקְץ
שְׁעָתִיד הַקִּבְ"ה לְהַחֲזִיר יָמָיו לְפָנָיו
שְׁהָרֵי הַסּוֹב אַחֲרָי יָמָיו ע"כ. וְכֵּן

נִכְנַסְתִּי בַּבַּיִת מִיּוֹם גָּלוּתִיךָ. לְבַל אֲרֹאֶה
בְּרַעְתִּי:

מַלְכִּי קָנָא לְכָבוֹד שְׂכִינָתְךָ. בְּעָלוּנִי אֲדוֹנִים
זָרִים וּלְתֶךָ. וּבְמָקוֹם מְקַדְּשֶׁךָ
וְנִחַלְתָּךְ שְׁמוֹ הָאֱשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים:
נָקָם אֱלֹהֵי־שִׁשְׁ וְשִׁלְהֶבֶת יָהּ. וְאֲשֶׁרוֹף בֵּית
עַבְדִּי וּבֵית הַמִּצְרִיָּה. אֲשַׁבִּיר
חֲצִי מַדָּם חֶלֶל וְשִׁבְיָהּ. וְתִהְיֶה זֹאת נִחֲמָתִי:
סַפִּיךָ אֲכַנֶּה וְשַׁעְרֶיךָ אָרִים. וַיִּסְדַּתֶּיךָ סָבִיב
סָבִיב בְּסַפִּירִים. וְשִׁמְתִּי בְּדָכוֹד
שְׁמִשׁוֹתֶיךָ מֵאִירִים. וּבְנִי הֵיצְהָר עַל רֹאשׁ
גֵּיא שְׁמָנִים:

שַׁעְרֵי אֹרֶחַ

פֹּתַח שַׁעֲרִים

פִּירְשָׁתִּי מֶה שָׁלַח אֲדוֹנִים בְּסִיּוֹם
הַשְּׁמוֹעַ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֹךְ. בְּשִׁבְלִי
יִמְיֹךְ כְּדִיכּוֹל-שְׁהוֹסֶכֶה לְאַחֲרֹר. תִּכְיֹא
גְּאוּלָּה לָנוּ וְתַחֲזֹר יִמְיֹךְ כְּדִיכּוֹל עַל
מִקּוּמָהּ. וְזֶה גִ"פ הַשְּׁמוֹעַ יִמְיֹךְ
וְעֵנִי, שְׁתּוֹשִׁיעַ לִימְיֹךְ שְׁהוֹסֶכֶה אַחֲרֵי
לְהַחֲזִירָה לְמִקּוּמָהּ, וְעִי"ז וְעֵנִי גַם
לָנוּ נִשְׁעָה כִּי"ר כְּדִי"א:

(דַּרְס"ו ע"ב) דְּמוּסָב עַל צְדִיקוֹ שֶׁל
עוֹלָם וּ"ל וּבְנִין דְּאִינוֹן בְּרִשׁוֹתָא
אַחֲרָא אֲוִבְדִין אִינוֹן בְּבֶל סְטְרִין ע"ש:
מַלְכִּי קָנָא. מֵאִמֵּר כְּנִי לְדוּדָה ית"ש:
בְּעָלוּנִי אֲדוֹנִים זָרִים. נַעֲשׂוּ לָנוּ
בְּעָלִים וְאֲדוֹנִים ר"ל שְׁאֵנוּ תַּחַת
מַמְשָׁלָתָם: הָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים. עֲצִים
שֶׁעֲבָדוּ לָהֶם וּדְמוּתוֹת יֶשׁ חֲמָה
שֶׁעֲבָדוּם: נָקָם אֱלֹהֵי־שִׁשְׁ. מֵאִמֵּר הַשִּׁי"ת:

אֲשַׁבִּיר חֲצִי, שֶׁהַחֲצִים יִמְלָאוּ מַדָּם הָאוֹיְבִים כְּאֵלֹּו נִשְׁתַּכְּרוּ בְּדָם: סַפִּיךָ
אֲכַנֶּה. ג"כ מֵאִמֵּר ית"ש לְכַנְסִי. מִלְשׁוֹן אֲמוֹת הַסְּפִים הֵינִי מוֹוֹת
הַבֵּית: בְּדָכוֹד שְׁמִשׁוֹתֶיךָ, כְּמוֹ אֲכָנִים טוֹבִים יֹאִירוּ חֲלוֹנוֹתֶיךָ: וּבְנִי הֵיצְהָר.
בִּינוּ לְיִשְׂרָאֵל: עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים. שִׁישׁוּכּוֹ לְרֹאשׁ הַר הַהוּא: (אוֹ אֲפִשֶׁר

עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי בְּגָדֶי צִיּוֹן. כִּי בָנִיךָ אֶגְאֵל
 עָנִי וְאֶבְיוֹן. עוֹרֵי דְבָרֵי שִׁיר בְּבִנְיָן
 אֶפְרַיִם. הַשְׁמִיעֵנִי קוֹלְךָ תַּחַת אֶהְבְּתִי:
 פָּנֵי אֵל תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה. עֵינִי תְּשׁוּרֶךָ
 מִרְאֵשִׁית הַשָּׁנָה. וְחֲמֹשׁ הַיָּדוֹת אֵלֶיךָ
 לְמִנָּה. בֶּן דָּוִד כָּרוֹךְ בֵּין הַפָּנִים:
 צוֹף דְּבַשׁ יִזּוֹב אֶמְרֶתְךָ וְשִׁיחֶךָ. תִּשְׁבַּח
 יְמִינִי אִם אֲשַׁכַּחְךָ. וְלֹהֲעֵלּוֹת תָּמִיד

פותח שערים

הבנים. ר"ל ואז יהי' הדוד ית"ש
 מהלול בפי עמנו שהם בנים לו. או
 הבונה. כן ואמר השי"ת שהוא דודי
 ברוך בין בניו: צוף דבש. נראה שהוא
 ג"כ מאמרו ית"ש לכנס"י. מזה שכתוב
 בלשון נקבה אֶמְרֶתְךָ וְשִׁיחֶךָ. וכן כל
 החרוז. ומ"ש ולהעלות תמיד על
 רצון מוכתך. היינו שבבבול ית"ש
 מצפה שיבנה המקדש להעלות שם
 קרבנות לריח נחות לפניו: [ואז אולי
 מ"ס הנקודות וצ"ל אֶמְרֶתְךָ וְשִׁיחֶךָ.
 וכן אֶשְׁכַּחְךָ. מְנַחֶמֶךָ. לשון זכר.
 ויהי' הפירוש שכנס"י מדברת כך לדודה
 ית"ש וכן נראה יותר לפי שעד חרוז
 זה מאמרו ית"ש. ושייך לומר צוף
 דבש יזוב אמרתך ושיחך. שכן אומרת
 כנס"י לו ית"ש. וכן תשבח ימיני.
 עש"ה תשבח ימיני: ולהעלות תמיד
 על רצון מוכתך. ג"כ הפירוש פשוט
 שכנס"י

רמז למ"ש המקובלים כי קרת יבנה
 פאר לעתיד. וזהו. ובני היצחק שהוא
 קרת בן יצחק ובניו על ראש גיא
 שמנים: עורי עורי. עוד מאמר השי"ת
 לעירו ציון: כי בנך אגאל עני ואביון.
 היינו עם עני ואביון: פני אל תשורי
 מראש אמנה. מאמר השי"ת לכנס"י.
 [אז אולי לעיר ציון] שיאיר פניו
 אליהם מלשון ותבט עיני בשור"י.
 שפירושו אלו. המביטים בי לרעה:
 טראש אמנה. בזכות ראש היחש שלכם
 האבות הקדושים בעלי אמנה. ולפי
 פירוש השני ר"ל מראש ההר שנקרא
 אמנה: עין תשורך מראשית השנה.
 ע"ד שכתוב עיני ד' אלהיך בה
 מראשית השנה: וחמש הידות אליך
 למנה. היינו כהנים לוויים וישראלים
 מלכים ונביאים חמשה במספרם יהי'
 לציון במתנה: בן דודי ברוך בין
 (שע"צ לשח"ק)

עַל רָצוֹן מִזְבִּיחַךְ. עַל מִשְׁכְּבִי בַּלַּיִלּוֹת
בְּקִשְׁתִּי:

קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי מִחֲמַד עֵינִי. אֲשֶׁאֶל מִנְּשִׁיקוֹת
פִּיהוּ יִשְׁקֵנִי. וּבִימִין חֲשָׁקִי תַחֲבִקֵנִי.
נְגִילָה בְּנֵאוֹת דָּשָׂא וּמַעֲיֵן גְּנִים:

רְעִי לָכֶה נִשְׁכִּימָה לְכָרְמִים. שָׁם אֵיתָן אֶת
דּוֹדִי לָךְ אֶהְבֵּת עוֹלָמִים. כָּאֵח לִי
אֲשַׁקֶּךָ נֶגֶד פֶּלַח הָעַמִּים. אֶנְהַגֶּךָ אֶל בֵּית
אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי:

שִׁפְתוֹתֶיךָ כִּלְה צוֹף יוֹבֹנִי. וְעֵינֶיךָ יוֹנִים לֵב
יְטִיבוֹנִי. שְׁנֵי שַׁדֶּיךָ רָצוֹן יִשְׁאַבּוֹנִי.
שִׁפְעַת חֲסָדֶי דָּוִד הַנְּאֻמָּנִים:

פּוֹתַח שְׁעִרִים

הוא הביהמ"ק: שפתותיך בלה. מאמר
השי"ת לכנס"י: צוף יובני. כמו דבש
יולו: לב יטבון. כמו כטוב לב
המלך. ר"ל ישמחון: שני שדיך.
מבואר במדרש (שמות רנ"ה) כי שדיך
הם משה ואהרן שהניקו לישראל כמו
שדים: וזה — רצון ישאבון. שהפיקו
רצון טוב: שפע חסדי דוד הנאמנים.
ר"ל ועוד אזכור לישראל זכות רוב
חסדי דוד הע"ה הקיימים לעולם:
תכענה שפתי. מאמר השי"ת: כי
אומרה לך. היינו אשבח אותך:
ידירות

שכנס"י מצפה להבנות ביהמ"ק להקריב
עליו: על משכביו בלילות. היינו
בגלות המבונה ללילה עומדת ומצפה
בך: קולך שמעתי. מאמר כנס"י
לדודה ית"ש: אשאל מנשיקות פיהו
ישקני. היינו שההשפעה תכוא לנו
מידו ית"ש ולא ע"י הנכרים: ובימין
חשקי תחבקני. כינוי להסדים נגלים:
נגילה בנאות דשא. כינוי לבתי כנסיות
וב"מ: וכן — רעי לכה נשכימה לכרמים.
מאמר כנס"י לרעה השי"ת. וכרמים
הם בת"כ ובת"מ: אל בית אמי.
(שע"צ לשה"ק)

תַּפְעֵנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְּרָה לָךְ. יְדִידוֹת
נַפְשִׁי וְלִבִּי אֲחִירֶיךָ הֵלֶךְ. אֶהְבֵּת
נְעוּרִים וְזָכַרְתִּי לָךְ. לָכֵן בּוֹאִי שִׁכְבִּי עִמִּי
אַחֲוֹתִי:

טַר וְאַהֲלֹת בְּגָדֶיךָ. נָרַד וּבִרְכּוֹם שְׁמֹנֶיךָ.
צָרוֹר הַמּוֹר בֵּין שְׁדֶיךָ. פֶּאֶר וְכָבוֹד
כָּל עֲדָתִי:

תַּעַן לְשׁוֹנֵי שִׁיר בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל. עֵת יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל עִם אִשְׁתִּי נְעוּרִים. וְהִיכָל תּוֹסֵד
בְּרֹאשׁ הַהָרִים. בְּשַׁעְרֵי צִיּוֹן נְעוּף כִּיּוֹנִים.
חֲלוּ גְבוּרֵי כַח אֲחִי וְלֵאמֹי. יוֹמָם וְלַיְלָה
לֵאמֹר אֵל תִּתֵּנִי דָמִי. יִבְנֶה צִיּוֹן וַיְכַנֵּם
נְדָחֵי עַמִּי. מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת אֵל בֵּית הַמִּדְבָּר:

פּוֹתַח שַׁעְרִים

יְדִידוֹת נַפְשִׁי וְלִבִּי אֲחִירֶיךָ הֵלֶךְ. הֵינִי
לֹא הִ' נִגְדָךְ שׁוֹם פָּנִי אַחֲרֶיךָ בְּלִכְתֶּךָ
לְמַדְבָּר. רַק לְהִתְדַבֵּק בִּי: אֶהְבֵּת
נְעוּרִים וְזָכַרְתִּי לָךְ. כְּאִמּוֹר שֶׁהִלְכּוּ
לְמַדְבָּר לִקְבֹּל הַתּוֹרָה: לָכֵן בּוֹאִי שִׁכְבִּי
עִמִּי אַחֲוֹתִי. רַ"ל כִּי יִקְבַּע שְׁכִינְתּוֹ
יִת"ש בְּתוֹכָם. וְאַחֲוֹתֵי כִּיּוֹנֵי לְיִשְׂרָאֵל:
טַר וְאַהֲלֹת בְּגָדֶיךָ. מֵאִמֶּר הַשּׁוֹת
לְבַנְסֵי שְׁכִנְדֵּיהֶם הֵם כְּטוֹר וְאַהֲלֹת

ר"ל מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים מְרִיחִים כְּמִלִּי
בְּשִׁמְשִׁים: צָרוֹר הַמּוֹר בֵּין שְׁדֶיךָ. רוֹמֵם
לְשׁוֹנֵי בְדֵי הָאָרוֹן: תַּעַן לְשׁוֹנֵי שִׁיר.
ג"כ מֵאִמֶּר וַיִּת"ש. כִּי גַם הוּא כְּכִיּוֹל
יַעֲנֶה שִׁיר בְּקִבּוּצַת יִשְׂרָאֵל: עֵת יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל עִם אִשְׁתִּי נְעוּרִים. הִיא שְׁכִינַת
עֶזְרִי. שְׁגֵם הִיא תִשְׁמַח בְּגִאוּלָּה
הַעֲתִידָה בְּבוֹ"א: חֲלוּ. הַתַּפְלִל:
וְהִיא מֵאִמֶּר הַשְׁכִּינָה לְיִשְׂרָאֵל: אֵל

כבוד יי בתוכה למיפת ולאות. האש חומה
 ארוכה סביב להראות. נא חיש
 גואלנו אדון הנפלאות. הושיעה ימינה
 בירח האיתנים:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
 עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה
 עלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו
 רצונה ^(טז) בנה ביתך בבתיחלה וכונן
 מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו
 בתיקונו והשב פהנים לעבודתם ולוים
 בדוכנם לשירם ולזמרים והשב ישראל

שערי אורה

פותח שערים

(טז) בנה ביתך כבתחלה כו'.
 לכאורה הוא כפל לשון.
 וכפרט מ"ס בנה ביתך כבתחלה. הרי
 לא יהי כמו בתחלה שיהי לעתיד של
 אש. וגם מ"ס וכונן מקדשך. הגלל
 וכונן אותו כבתחלה. אך נראה דכאן
 מרומז מ"ס התיוו"ט במוס' מע"ס.
 דתחלה יבנה המקדש ע"י מלכות.
 ואח"כ יהי בנין בלו ית' באש. ולכך
 מדויק זה היטב בנוסח התפלה. בנה
 ביתך כבתחלה. ע"י אדם. ואח"כ

תתנו דמי. כל תשתקו מהתפלל:
 כבוד ד'. ענן כבודו: האש חומה
 ארוכה. כמוש"ה ואני אהי' לה.
 נאום ה' חומת אש סביב: נא חיש.
 ר"ל מהר: בירח האיתנים. היינו חודש
 ניסן שנולדו בו איתני עולם אברהם
 ויצחק לדעת ר"י. ולדעת ר"א הוא
 חדר תשרי שסובר בתשרי נולדו האבות
 והגאולה תהי' ג"כ בתשרי (ר"ס י"א).
 וע"י בפתחי תשובה ליו"ד (סי'
 רל"ט סק"ו):

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן

כו' הדרש לנו. הי' נדרש

רהמיק: בגלל. בוכות: לנויהם. למקום דירתם היינו לארץ ישראל:

בשלשה

(שע"צ לשה"ק) 2 30

לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּעֲלִינוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנּוּ בְּגִבּוֹלֵינוּ וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֶדֶרָם וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם:

ואחר כך תאמר פרק ראשון דמסכת תמיד :

(א) (י"י) בַּשְּׁלֹשָׁה מְקוֹמוֹת הַבְּהֵגִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית אֲבֹטִינָם וּבְבֵית
הַנִּיצוּץ וּבְבֵית הַמִּזְבֵּחַ : בֵּית אֲבֹטִינָם וּבֵית הַנִּיצוּץ
הָיוּ עֲלִיּוֹת וְהַרְוִיבִים שׁוֹמְרִים שָׁם. בֵּית הַמִּזְבֵּחַ
כִּפָּה וּבֵית גְּדוֹלָה הָיָה מוֹקֵף רוֹבְדִין שֶׁל אָבִן וְזִקְנֵי
בֵּית אָב הָיוּ יֹשְׁבֵי שָׁם וּמִפְתָּחוֹת הָעֲזָרָה בִּידָם
וּפְרָחֵי כְּהוֹנָה אִישׁ בְּסֵתוֹ בְּאַרְץ : לֹא הָיוּ יֹשְׁבֵי
בְּבִגְדֵי קוֹדֶשׁ אֶלָּא הָיוּ פּוֹשְׁטִין וּמְקַפְּלִין וּמְנִיחִים

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁעָרֵי אוֹרָה

מִשְׁנָה (א) בַּשְּׁלֹשָׁה מְקוֹמוֹת
הַבְּהֵגִים שׁוֹמְרִים. מִפְּנֵי הַכְּבוֹד : עֲלִיּוֹת.
בְּנוֹיּוֹת בְּעַד שְׁעָרֵי הָעֲזָרָה : וְהַרְוִיבִים.
הַיִּינוּ יָדִים קוֹדֵם ו"ג שְׁנִים : כִּפָּה
(גוֹעֲלֵב) עֲשׂוּי : כֹּאֲרֵץ : רוֹבְדִין.

וכונן מקדשך סיהי על ירך ית"ש על
מכונו. והראנו כבינונו יה"ר שיכב"א.
(יריעות שלמה) :

(יז) ע"י כמג"א (סיומן נ' סק"ז) אם
אומר למשנה ואינו מבין לא

אֵיצְטְבֹאוֹת סָבִיב שֶׁל אֲבָנֵי גִזִּית מְשׁוֹקְעוֹת בְּכוֹתֵל וּבִזְמַנֹּת לְתוֹךְ בֵּית הַמִּזְבֵּחַ
לְעַד הַקִּרְקַע וּלְמַעַלְמָה מֵהֶם אֲבָנִים אַחֲרוֹת הַבִּזְמַנֹּת פָּחוֹת מֵהֶם וְהָיוּ
לְמַעֲלוֹת זֶה לָזֶה : בֵּית אֲב. הַמִּשְׁטֵר נִחַלֵּק לְז' בְּתֵי אֲבוֹת לְמִנְיַן יָמֹת הַשָּׁבוּעַ
וְכ"א עֲבָד יָמֹתוֹ : שָׁם. עַל הַרוֹבְדִין : וּפְרָחֵי. בַּחֲזָרִים שֶׁתַּחֲתִיל וְקָנָם לְפָרוֹחַ

אתם תחת ראשיהם ומתבסים בכסות עצמן.
 איבע קרי לאחד מהן יוצא והולך לו במסכת
 ההולכת תחת הבירה וגרות דולקין מבאן ומבאן
 עד שהוא מגיע לבית המבילה. ומדורה היתה
 שם ובית הכסא של כבוד וזה היה כבודו מצאו
 נעול בידוע שיש שם אדם פתוח בידוע שאין שם
 אדם. ירד וטבל עלה ונסתפג ונתחמם בנגד
 המדורה. בא וישב לו אצל אחיו תכתינים עד
 שהיו השערים נפתחים יוצא והולך לו: (ב) מי
 שהוא רוצה לתרום את המזבח משפים וטובל
 עד שלא יבא הממונה וכי באיזה שעה הממונה
 בא לא כל העתים שוות פעמים שהוא בא
 מקריאת הגבר או סמוך לו מלפניו או מלאחריו
 הממונה בא ודופק עליהם והם פותחין לו אמר
 להם מי שטבל יבא ויפיים. הפיסו וכה מי שזכה:
 (ג) נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס

שערי אורה

פותח שערים

וקרא למוד וגרע מחפלה ע"ש. ולי
 צ"ע מוג' דע"ו (ד"ט ע"א) ח"ר
 לעולם לגרים אינש כו' ואע"ג דלא
 ידע מה קאמר סג"א גרסה נפשי
 לתלכה. גרסה כתיב ולא כתיב טחנה:

והם השומרים: בסתו. לשון ברים
 ובסתות: תחת. בנגד: עצמן. בגדי
 חול: במסכה. במחילה: הבירה.
 ביהמ"ק: דולקין. במחילה: ומדורה.
 שהכהן נתחמם בה אחר שטבל:
 נסתפג. קינח המים שעליו: וישב.

בבית המוקד: מלשנה (ב) לתרום. הדשן: הגבר. תרנגוד: וי"מ כחן
 הרגיד לקרות בכל יום סמוך דע"ה: מלשנה (ג) פשפש. פתח קמן שבתוך
 פתח גדול: חביתין. של כ"ג שהביא בכל יום חצי בבוקר וחצי בערב:

מבית המוקד לעזרת. ונכנסו הפתחים אחריו
 ושתי אבוקות של אור בידם ונחלקו לשתי כתות
 אלו מהלכין באבסדרה דרך המזרח ואלו מהלכין
 באבסדרה דרך המערב חיו בודקין והולכין עד
 שהם מגיעים למקום עושי חביתין. הגיעו אלו ואלו
 אמרו שלום הבר שלום העמידו את עושי חביתין
 לעשות חביתין: (ד) מי שזכה לתרום את המזבח
 הוא יתרום והם אומרים לו חיו והיר שלא תגע
 בכרי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור והרי
 המחיתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו
 של כבש. אין אדם נכנס עמו ולא גר בידו אלא
 מתלך לאור המערכה לא חיו רואין אותו ולא
 שומעין את קולו. עד שהיו שומעין קול העץ
 שעשה בן קטין מוכני לכיור: והם אומרים הגיע
 עת קדוש ידי ורגלי מן הכיור. נטל מחתת הכסף
 ועלה לראש המזבח ופנה את תגחלים הילך
 והילך וחתה מן הכאכלות הפנימיות ויכר. הגיע
 לרצפה הפך את פניו לצפון הילך למזרחו של

פוחת שערים

משינה (ד) במקצוע. בקרן זוית:	עזרה: לצפון. לא הלך בדרכו דרך
בן קטין. שם כ"ג שעשה נגל לכיור	מזרח לצאת מן העזרה. אלא הפך
שעל ידו שקעוהו בכור שלא יפסלו	פניו לצפונה לצד המזבח: במזרחו. על
מימיו בלינה: המאכלות. הגחלים	קרקע העזרה סמוך לכבש מצד
שבאמצע האש שנתאכלו הישב	מזרח: מוראת העוף. הזפק. (ע"כ)
וקרובים להיות דשן: לצרפה. של	מסודר ועב"ץ):

שער א תיקון חצות

כָּכֵשׁ כְּעֶשֶׂר אַמּוֹת. צָבַר אֶת הַנְּחָלִים עַל גְּבִי
הַרְצָפָה רָחוֹק מִן הַכָּכֵשׁ שְׁלֹשָׁה מִטָּפְחִים מָקוֹם
שְׁנוֹתַיִן שָׁם מוֹרָאת הָעוֹף וְדִישׁוֹן מִזִּבְחַת הַפְּנִימִי
וְהַמְנוּרָה:

עד כאן תיקון לאה.

אחר כך יעשה תיקון הנפש כאשר יתבאר בס"ד בשער ב' וילמד אה"כ עד אור
הבוקר כנזכר בהקדמה וטוב לעמוד בחצות לילה לקונן על גלות השכינה
והורבן בית המקדש כנזכר שהוא תיקון לאה ורחל ואה"כ יאמר תהלים או
שאר תפלות ותחנונים לפי יכולתו עד אור הבוקר ואז עת רצון ותפלתו
רצויה והקב"ה עם כל הצדיקים שומעין בקולו כנזכר והקב"ה מושך עליו חוט
של חסד וכן משמע בזהר פרישת אחרי מות זוהר גדול עמוד קנ"ב וזהר קטן
דפוס מנמוכה דף ס"ח וו"ר:

דבעי בר נש מרחימותא דקודשא בריך הוא למיקם בכל לילה לאשתדלא
בפולחנא עד דאתער צפרא ויתמשך עליה חוטא דחסד דתניא זכאה
מלקיה דההוא ב"נ דרחימותא דארתיים לקודשא בריך הוא דהכי עבדין זכאי
קשוי דמרחמי לוי לקודשא ברוך הוא בגין דעלמא מתקיימא בגיניהון ושלימין
על גורין קשין דלעילא ותתא בגין דיתקיים עלמא בגיניהון עכ"ל:

לפי הוזהר הנ"ל צריך כל אדם לעמוד בחצות לילה מאהבת השי"ת ולעסוק
בכל עבודת השי"ת כל אדם לפי יכולתו הן בתורה הן בתפלה ובתחנונים
עד אור הבוקר והן מבצלין גזרות רעות. וכל העולם מתקיים בשבילם וחוט
של חסד משוך עליו ביום ומלאכים שומרים אותו תמיד. משמעו מדאמר
פולחנא בסתם ולא אמר לאשתדלא באורייתא כמו בשאר מקומות של הוזהר
ש"ט אעפ"י שאינו יודע ספר יקום בחצות הלילה ויעסוק בתפלות ותחנונים
ומזמורים כי אז עת רצון וחוט של חסד מיערך עליו ביום ונקרא מבני היכלא
דמלכא ומבטל גזירות קשות ורעות וכל העולם מתקיים בשבילם ואשרי חלקו
מי שמרגיש עצמו לזה ומוכנס לו שהוא מזומן לחיי עוה"ב ויזכה לחיות
בנועם ה' ולבקר בהיכלו בג"ע העליון ולטוב הצפון לצדיקים לעתיד לבא.
בילא"ו. סליק:

נשלם תיקון חצות לילה. בעזרת האל נירא עלילה. נשמחה
ונגילה. בשמחה וצהלה:

(א) בתב כדרכי יוסף בשם מו"ה
מוהר"א חולאי (הוא בעל
הסד לאברהם) אחר שהסלים תקון
הזאת יאמר. אני מאמין באמונה
שלמה בנחמת ציון ואלקינו ברחמינו
ינחמנו. ויחדש עלינו מלכותו מהרה.
(שע"ת סי' א' ס"ק ז')

(ב) כתב בהנהגת אדם להנהיג
אח"י מוהר"א זלה"ה.
בשיתעורר משנתו יהרהר בתשובה
קודם כפי יכלתו ויאמר מודה אני
כמו"ש הפוסקים. ואח"כ יאמר כח
הפועל בנפסל. לעורר הכוונה שכל
הפועל היינו הצורא ית' הוא בנפסל.
וכח הצורא בעצמו הוא צנו. ובהסתלק
שפטו וחיותו כרגע והי' כלא הי'.
ואח"כ למה נתעצל בחיותו שהוא ית'
שופע צנו. הלא תפול עלינו אימתה
ופחד מבדולחו ית'. ותיכף אחר נט"י
יעלה במחשבתו המצוות שאנו מחוייבין
בכל רגע לקיימם בלב דהיינו: א.
מ"ע אנכי ה' אלוקיך. דהיינו לקבוע
בלב שיש לעולם אלוקי הממוציא כל
הנמצאים מן האין והוא משגיח בכלם
ומושל בהם כראונו כו': ב. להאמין
שהוא יחיד בלי שיתוף כמו"ש ה' אחד
כו'. ומחוייב להעלות בדעתו שאלו
יראה לכופו לומר באופן אחר או
להכנין ראשו בענין אחר על ב' מצוות
אלו יהרג ואל יעבור: ג. השם הנכבד
והנורא מחייבין אהבתו לירא ממנו ב'
יראות דהיינו יראת העונש ויראת
הרוממות דהיינו בגין דליהו רב
ושליט עקרא ממלא כל עולמין כו':
ד. יקבל ע"ע לקיים מ"ע ובו תדבק
דהיינו תוקף האהבה שלא יכריד
(שע"צ רש"ק)

מחשבתו כרגע אפילו בעת דברו עם
בנ"א כו': ה. מ"ע לזכרו תמיד:
ו. יזכור יצ"מ: ז. זכירת עמלק:
ח. זכירת מתן תורה: ט. זכירת
שבת: יוד. זכירת מרים: יא. ל"ת
שלא להעלות על לב שיש אלוקי וולתו
ית"ש והוא מל"ת דלא יהי' לך:
יב. ויד. לא נחמוד. ולא נתאוה:
יג. שלא נשכח את ד': טז. שלא
נשכח מעמד הר סיני: יז. שלא נשכח
מעשה עמלק לנקום ממנו: יח. יט.
שלא נשכח את ישראל הוא מצות ל"ת:
ושנאהב כ"א מישראל הוא עשה: וזריך
לכוין לעשות את כל אלה המצוות כי
מצות ז"כ אחר שיהרהר בתשובה כדי
שלא יורע אל הקוים:

(ג) בספר רחמי האב. לזכור תמיד
הזכירות שאדם מחוייב
לזכור בכל עת ורגע והם נזכרים
בריש ספר חיי"א ואני סדרתי אותם
בדרך תפלה. כזה: אני מאמין
באמונה שלמה שאתה הוא האלקים
הצורא כל הנמצאים ושהוצאתנו ממצרים
ונתת לנו תורתך. ואתה יחיד ומיוחד.
ואין אלקים זולתך. יהי' מלפניך אב
הרחמן שתעזרני ע"ד כבוד שמך
שאהוב אותך וליראה שמך ושלא לתור
אחר מהשבות לבי ורחיית עיני רק
שאהי' דבוק בך בכל עת. כנאמר
ובו תדבק. ותחילתי שלא ימצא בי
שום מדה רעה ותזכני לקיים כמו
שנא' אשרי איש שלא ישכחך וכן אדם
יתאמץ בך. ובפרו בשם הגאון מהר"ם
בנעט שהי' רגיל לכתוב אותיות באויר
ולא ידעו מה. עד שהרגישו פ"א
שכתב אשרי איש שלא ישכחך כו':

ומעבודה וזכרון כשהוא יושב לבדו
בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול
לישן. יהי' מהרהר במ"ע של ונקדשתי.
וידמה כנפשו כאלו אש גדול זוער
לפניו והוא מפיל א"ע לתוך האש
לכבוד קדושת שמו ית'. ויזכור תמיד
כי הוא כגר בארץ ומוכרח לשוב אל
אחוזת אבותיו ואיך ישוב. ובמה
ישוב. ויזכור תמיד פי' הכעס"ט
עה"כ "אשרי אדם לא יחשוב ה' לו
עון". פי' מחושב לו לעון כמה שאינו
חושב את ד' רגע אחד:

(ד) גם הגאון הנפורסם רבי ר'
העשיל ז"ל כשעה שהי' דורש
בעיר גדולה והי' קהל רב צביהכ"נ
והי' דרכו שהגיע קושיות ופלפלו
הלומדים לתוך כ"א לפי דרכו.
והמתין להם. והי' קול גדול צביהכ"נ
ועכ"ז נשמע קולו על קולם שהי'
זועק בקול אשרי אדם שלא ישכח כו'
בכדי שלא תזוז דעתו עליו ע"כ:
(ה) וכתב בהנהגות הה"ק רבינו
אלימלך מליזענסק ז"ל.
וז"ל בכל עת ורגע שהוא פנוי מתורה

תפלה.

מסידור של"ה הקדוש זי"ע סידור שערי שמים ואמר בכל יום בבוקר
בשמה עזומה:

הִנְנִי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן לְקַבֵּל עָלַי אֱמוּנַת אֱלֹהֵי עוֹלָם
אֲשֶׁר מְמִיר וְנִעְלָם מִפְּלִי מְרוֹב קְדוּשָׁתוֹ
וְהִנְנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלִימָה שֶׁהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא
אֶחָד יָחִיד וּמְיוֹחָד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹתוֹ בְּשׁוּם פָּנִים
בְּרוּךְ הוּא וְאֵין בְּלִיתוֹ. יָחִיד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֱלֹהֵי
הָאֲרָצִים הוּא הַיּוֹדֵעַ דַּעַת וּמַחֲשָׁבוֹת יְצוּרֵי
נִשְׁמוֹתֵיהֶן הוּא הַאֲצִיר יְחִידִי בָּרָא יָצַר וַעֲשָׂה בְּרִ
הָעוֹלָמוֹת וְאֵין שֵׁנִי לוֹ הֵית הוּה וְהֵית תְּקִיף וּבִעַר
הַיְּבוּלָת וּמִבְּלָעָדֵיו אֵין אֱלֹהִים. הוּא הַבּוֹרָא שָׁמַיִם
וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. בָּרָא לְוִיתָן וְכָל
הַתַּנִּינִים הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים וְכָל שְׂרָץ הַשּׁוּרָץ

עַל הָאָרֶץ וְרוּמֵשׁ בָּאָרֶץ. בָּרָא הָרִים וְגִבְעוֹת
 בָּרָא דוֹמִים צוֹמַח חַי מְדַבֵּר. בָּרָא הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ וְכָל אֲשֶׁר תַּחְתֶּיהָ תַּיִמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם.
 בָּרָא אָדָם וּבְהֵמָה וְחַיּוֹת הַשָּׂדֶה וְחַיּוֹת הַיַּעַר וְכָל
 צִפּוֹר וְכָל בְּנֵף וְכָל אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם וְכָל הַיָּם
 הַשְׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ כּוֹלֵם זֶן וּמַפְרִינִם אוֹתָם מִבִּיצי
 פִּינִים עַד קֶרְנֵי רֵאמִים. בָּרָא כֶּמֶה אֲרָצוֹת
 הַנֶּעֱלָמִים מִפְּנֵי אָדָם וּבָהֶם מִינֵי בְרִיּוֹת
 וְכוֹלֵם בָּרָא בְּחֻכְמָה וּבִדְעַת. בָּרָא כֶּמֶה רוּחוֹת
 וְכוּחוֹת בֵּין הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. שֵׁם עֲבִים רְכוּבוֹ
 וּמַחֲלֵף עַל כְּנָפֵי רוּחַ. בָּרָא שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל צְבָאִם. בָּרָא עוֹלָם הַגִּלְגָּלִים וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
 כְּנֶגֶד עוֹלָם הַגִּלְגָּלִים כְּגִרְגָר חֲרָדֵל וְכָל גִּלְגָּל לִפְנֵי
 חֲבִירוֹ הַגְּבוּהַ מִמֶּנּוּ גַם בֵּן כְּגִרְגָר חֲרָדֵל. בָּרָא
 עוֹלָם הַמְּלָאכִים אֵלֶּה אֵלֶּפִי אֵלֶּפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת
 עַד אֵין מִסְפָּר לְגִדּוּדֵי מַעֲלָה וְכוֹלֵם בָּרָא לְכְבוֹדוֹ
 לְהַלְלוֹ וּלְסַפֵּר הוֹדוֹ וְעוֹלָם הַגִּלְגָּלִים כְּנֶגֶד עוֹלָם
 הַמְּלָאכִים כְּגִרְגָר חֲרָדֵל וְכָל מַלְאָךְ לִפְנֵי מַלְאָךְ
 חֲבִירוֹ הַגְּבוּהַ מִמֶּנּוּ גַם בֵּן כְּגִרְגָר חֲרָדֵל וּמַלְאָךְ
 הַגְּבוּהַ שֶׁבְּגִבּוֹתָיו לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדוֹ כְּאַפֶּס וּכְאֵין
 נִחְשָׁב וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ לִפְנֵי יְתִכְרֵף כְּמוֹ בֵּן. בָּרוּךְ
 הוּא וְהוּא בָּרוּךְ אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף לֹא
 נִעְרוֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ. רֵאשׁוֹן לְכָל רֵאשִׁית אַחֲרוֹן

לְכָל תַּבְלִית עֵילָת כָּל הָעֵילוֹת סִיפֹת כָּל חֲסִיבוֹת
שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחַתּוֹנִים הָיָה הוּא וַיְהִי תַקִּיף
בְּעַד הַיְכֹלֶת בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאִתִּי. אֵין
קְדוּשׁ כִּי אֵין בְּדָתְךָ וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ. כִּי
מִי אֱלֹהִים מִבְּרַעְדֵּי יְיָ וּמִי צוּר וּזְלָתִי אֱלֵהֵינוּ :

ואחר כך יאמר ו' פעמים :

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים : בְּרַעַת וּבַתְּבוּנָה וּבַחֲכָמָה
בְּרֵאֵת עוֹלָמָךְ אֶתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
לְבָדְךָ הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים.
הוּא אֲשֶׁר בָּרָא שִׁידִין וְלִילִין וְרוּחֹת וּמִזִּיקִין
וְכָל כֵּת דְּלֶהוֹן וּמַצִּיל אֶת בְּנֵי אָדָם מֵהֶם
שֶׁלֹּא יִזְכּוּ אוֹתָם בְּדַבְתִּיב יְפוּל מַצְדָּךְ אֱלֹהִים
וּרְבָכָה מִיְּמִינְךָ אֱלֹהִים לֹא יִגָּשׁ וְנֹאמַר לֹא
תִאֲוֹנָה אֱלֹהִים רָעָה וְנֹאמַר כִּי מְלֹאכֵינוּ יִצְוָה
לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ : הוּא אֲשֶׁר בָּרָא
מִיָּדֵי יוֹם בְּיוֹם אֱלֹהִים אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרַבּוֹא
רַבּוֹת מְלֹאכֵי שְׁרֵת וּמַעֲבִיר אוֹתָם בְּנֶהֱר
דִּינוֹר כְּאֶמֶר חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתְךָ
הוּא שְׁעֵתִיד לְהַחְיוֹת מֵתִים בְּרוּב חֲסֵדוֹ
בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תִּהְלֶתוּ. בּוֹ אֲנִי מֵאֲמִין
וְעָלִיו הִשְׁלַכְתִּי יְהִי וְאֵלִיו אֲנִי נִשְׁאֲתִי אֶת

נפשי רוחי ונשמתי והנני מקבל עלי עול
מלכותו ועול מצותיו לעבדו בכל לבבי ובכל
נפשי ובכל מאודי: (ואח"כ יאמר) הני לבי אל
עדותיך ואל אל בצע⁽¹⁾ העבר עיני מראות
ש"א בדרבך חייני דרך שער הסר ממני
ותורתך חנני: יהי לבי תמים בחוקך למען
לא אבוש: גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך:

שער ב תיקון הנפש.

הנה אחר שלשית התיקון חצות לילה התקן נפשך ותתייחד הקב"ה ושכינתו
על כל אבר ואבר ותעשה כל גופך מרכבה לשכינה ותאמר בן בכונה
גדולה ובטחשבות חלב:

רבנו של עולם הריני מכין לעשות כל גופי מרכבה
לשכינה כדי ליחדא קודשא בריך הוא ושכינתו

שערי אורה

(1) העבר עיני מראות שוא, כתב
בס' דרך פקודיך, וז"ל.
וצריך האדם להתפלל בהש"ת ישמרהו
מראיית העין כמו"ש דוד ה"ה העבר
עיני מראות שוא, כי ראות העין
אינו ברשותו של אדם. כי כשתע
פתאום יוכל לבוא נגד עיניו איזה
דבר ערוה ונהנה בראי'. והוא אביוני'
דיחוף. עין רואה ולב הומד וכו'.
ומי שמקדם א"ע ומתפלל אל ל'

ישמרהו לעד כו' והוא ימסור בידיו
את האויבים שאינן ברשותו של אדם.
ויהיו ברשותו לכל יראו רק דבר
המוותר לנו לראות עפ"י התורה כו'
ועיני ראו ולא זר אלל כ"ק אדמו"ר
הס"ק מוהרש"י זצוק"ל מליבלין שהיו
העינים ברשותו, ואעפ"י שה' מסתכל
פנים בפנים לא ראה כי אם הגולה
לעבודת הש"ת עפ"י דרכי התורה
כו'.

שער ב תיקון הנפש

(ואהרונה) בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ (ואהרונה) לְחַבֵּר שֵׁם י"ה בּו"ה
 בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: בְּרֹאשׁ יֵשׁ בְּנוֹשֵׁי שְׁלֹשָׁה
 הַיּוֹת דְּרֶךְ כָּלָל: שְׁנֵי עֵינַיִם הֵם שְׁנֵי יוֹדִין וְהַחֲסִימִם הוּא
 וּא"ו הָרִי כ"ו גִּימְטְרִיא הוּי"ה א' הָרֹאשׁ שְׁלֵשִׁי הוּא יו"ד
 הַגּוֹף שְׁלֵשִׁי הוּא וּא"ו וּשְׁתֵּי יָדַיִם הֵם שְׁתֵּי הַחֵי"ן בְּכָל יָד
 ה' אֶצְבָּעֵין הָרִי הוּי"ה פ'. רֹאשׁ הַגּוֹיָה שְׁלֵשִׁי הוּא יו"ד
 הַגּוֹיָה עֲצָמָה הִיא וּא"ו עֶשְׂרֵי אֶצְבָּעֵין שְׁלֵשִׁי רַגְלַיִם הֵם
 שְׁתֵּי הַחֵי"ן הָרִי הוּי"ה ג' דְּרֶךְ כָּלָל. אַחֵר כֶּף דְּרֶךְ פְּרָמָה
 הַגְּלָגּוּלָת שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְפָתֵר אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ בְּנִקּוּד
 קָמִין. הַכּוֹחַ שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְחַכְמָה אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ
 בְּנִקּוּד פֶּתַח. הַלֵּב שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְפִינָה אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ
 כְּלוֹ בְּנִקּוּד צִיר"י. זְרוּעַ יָמִין שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְחֶסֶד אֲשֶׁר
 הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ בְּנִקּוּד סָגוּל. זְרוּעַ שְׂמָאל שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה
 לְגִבּוּרָה אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ בְּנִקּוּד שְׂבָא. הַגּוֹף שְׁלֵשִׁי
 מְרַפֵּכָה לְתַפְאֶרֶת אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ בְּנִקּוּד חוּלָם. הַשּׁוֹק
 יָמִין שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְנִצָּחַת אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ בְּנִקּוּד חִירִי"ק.
 הַשּׁוֹק שְׂמָאל שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְחֹדֶר אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ
 בְּנִקּוּד קְבוּץ (הֵינּוּ שְׁלֹשָׁה נְקוּדוֹת) הַבְּרִית שְׁלֵשִׁי מְרַפֵּכָה לְיִסּוּד
 אֲשֶׁר הוּי"ה שְׁלֹשׁ כְּלוֹ בְּנִקּוּד שׁוּר"ק כּוּא"ו (שְׁקוּרִין בְּאִשְׁכּוֹנוֹ

שערי אורה

עֵינַי מֵרָחֵק עֵינַיִם מֵהַלֵּךְ נֶפֶשׁ. טוֹב
 מֵרָחֵק עֵינַיִם בְּאֵשׁ יוֹתֵר מֵאֲחֻזָּה מֵעֵשֶׂה
 עֲלֵמָה. וּפִירֵשׁ"י טוֹב נֶגֶד הַיֵּהָרָע.
 הֵינּוּ שְׂטוֹב יוֹתֵר בְּעֵינֵי הַיֵּהָרָע
 לְהַסְתִּילָם בְּמֵרָחֵק עֵינַיִם יוֹתֵר מֵאֲחֻזָּה
 מֵעֵשֶׂה. רָאֵה יְדִידִי עַד הֵכֵן הַדְּבָרִים
 מוֹגִיעִים כו':

(ו) וְתִדְעַ יְדִידִי שְׂרָבִים מֵהַמּוֹן עַם
 חוֹשְׁבִים כִּי זֶהוּ רַק מִמִּילִי
 דְּהַסְדִּי וְלֹאִים נִזְהָרִים מֵלֹאסְתַּכֵּל בְּנִשְׁיָם.
 תִּדְעַ יְדִידִי שֶׁזֶה לְיִסּוּד גִּמּוּר מִדְּאֻרִיּוּתָא
 וְהַמְקִילִים הֵיוּ לְנֶפֶשׁ כִּי גִמְלוּ לָהֶם
 דָּעָה. וְהִנֵּה מִקְרָא מֵלֵא הוּא בְּתוֹרָה
 וְלֹא תַחֲסוּר כו' וְאִמְרוּ רז"ל בְּנִי מ"ד

מוצאם) עמרה של הכרית שלי כרפכה למלכות אשר הו"ח
שלו בלא נקוד. עין שלי גימטריא ה' הנויות. אוון שלי
גימטריא שם ס"ג כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א עם ה' פרצופים
היוצאים ממנו. חומם שלי בגימטריא ס"ג כנ"ל. פה שלי
בגימטריא ס"ג וכ"כ אותיות כזה. אחה"ע. כומ"ף גיכ"ק
זס"ר"ן. דמלנ"ת ה' מוצאות הפה. יד ימין גימטריא הו"ה
אלהינו הו"ה י"ד אותיות יד שמאל כו"ו במו"כסו כו"ו.
ה' אצבעות של יד ימין כנגד ה' אותיות מנצפ"ך פשוטה.
ה' אצבעות של יד שמאל כנגד ה' אותיות מנצפ"ך פפולים.
רגל בגימטריא ע"ב קס"א כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י אל"ף ה"י
יו"ד ה"י :

ויאמר אח"כ את התפלה שהתפלל אליהו הנביא בעת שחיבר רשב"י
ע"ה הוזהר שהוא על יחוד קוב"ה ושכינתה במבואר בתיקונים
דף י"ג ע"א :

פתח אליהו ואמר רבון עזמינ דאנת הוא חד ודא
בחדשפן אנת הוא עיראח על כל עיראין
סתימא על כל סתימין. לית מחשבה תפיסה בך
בדל. אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינן לון
עשר ספירן דאנהגא (נ"א דאנהרא) בהון עזמינ
סתימין דלא אתגליין ובהון אתבסיאת מבני נשא
ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון : ובגין דאנת

שערי אורה

(ח) ומדי דברי בזה זכור אזכרנו
למובה מה שסיפר לי
החסיד הקדוש הרב המפורסם בקדושה
כבוד מהר"ם זללה"ה סופר סת"ס
מפסעווארסקי. במעשה שאירע לו
בהיותו בדרך נהגו ד'. וסגולו לאלין
התאספו אליו רבים מאותם אשר קדשת
חלקים יחפזון. ואירע בנשע דרך
קשיר

מִלְגָּאוֹ. כֹּל מֵאֵן דְּאַפְרִישׁ חֵד מִן חֲבֵרִית מֵאֲלֵין
עָשׂוּר אֶת־חֲשִׁיב לֵית בָּאֵלּוּ אַפְרִישׁ בְּךָ: וְאֵילֵן עָשׂוּר
סְפִירֵין אֵינֹון אֲזֵלִין בְּסֻדְרָן. חֵד אֲרִיךְ וְחֵד קָצֵר
וְחֵד בֵּינֹנִי וְאַנְתָּה הוּא דְּאַנְהִיג לָוֹן וְלֵית מֵאֵן
דְּאַנְהִיג לָךְ לֹא לְעֵידָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סֻטְרָא.
לְבוּשֵׁין תְּקִינַת לָוֹן דְּמַנְיָהּוּ פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבָנִי
אַנְשָׁא. וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקִינַת לָוֹן דְּאַתְקָרִיאוּ גּוֹפָא
לְבָנִי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִּיין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקָרִאוּ בְּתִיקוּנָא
דָּא. חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאלָא.
תַּפְאֶרֶת גּוֹפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוּקִין. וַיְסוּד סִיּוּמָא
דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. וּמַלְכוּת פֶּה וְתוֹרָה
שְׂפֵעַל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֲכָמָא מוֹחָא אִיהוּ מַחֲשָׁבָה
מִלְגָּאוֹ: בֵּינָה לְבָא וְכַה אֶתְמַר הֲלָב מִבִּין. וְעַל
אֵלִין תְּרִין כְּתִיב הַנְּסֻתְרוֹת לֵי אֱלֹהֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן
אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעַלִּיה אֶתְמַר מְגִיד מִרְאשִׁית
אַחֲרִית וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְּתַפִּילִין (נ"א קַרְקַפְתָּא דְּלֹא
מִנַּח תַּפִּילִין) מִלְגָּאוֹ אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א דְּאִיהוּ
אוֹרַח אֲצִילוֹת. אִיהוּ שְׁקִיָּא דְּאֵילָנָא בְּדְרוּעוֹי

שערי אורה

העיר הזאת אחד מנגידי ק"ק בראדי והוסף לדבר עתק אין מן האריך
ובא אליו בתיך המקהלות. ואמר
באלה ההת אני שואל מאתכם. אם
תשיבני על נכון מה טוב. ואם לאו
הרי אתם כילכם מוכת הרמאים,
והוסף לדבר עתק. ותוכן השאלה היא: אמר
לו בזה"ל היות ששבת בקהלתנו ה"ק
המפורסם מיהר"ם הראשון שה'י
כפשוטו אורסק וזק"ל, התאכספי אליו

וְעַנְפוֹי. כְּמִיָּא דְאִשְׁקִי לְאִילָנָא וְאִתְרַבִּי בְּחָהוּא
שְׁקִיָּא: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אַנְתָּ עֲלִית הָעֲלֹת סִבְת
הַסִּבּוֹת דְּאִשְׁקִי לְאִילָנָא בְּחָתִּי נִבְיָעוּ. וְחָהוּא נִבְיָעוּ
אִיחוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיחוּ חַיִּים לְגוּפָא. וּבְךָ
לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא מִכָּל מַה דְּלִגְנָא וְלִבֵּר
וּבְרָאת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאַפִּיקַת מְנַחֵן שְׁמִיָּא
וְסִיְהָרָא וּכּוּכְבֵּיָא וּמּוֹזָרֵיָא. וּבְאַרְעָא אִילָנִין וְדִשְׁאִין
וְגִינְתָא דְעֶדֶן וְעֶשְׂבִּין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וּבְנֵי נָשָׂא
לְאַשְׁתְּמוּדָּעָא בְּהוֹן עֵילָאִין וְאִיךְ יִתְנַהֲגוֹן בְּחוֹן
תְּתָאִין וְעֵלָאִין וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוּדָּעָאן מִעֵלָאִי וְתִתָּאִי
וְלִית דְּיָדַע בְּךָ בְּכָל. וְכֵר מִינְךָ לִית יַחֲדָאִי
(ס"א יְחוּדָא) בְּעֵלָאִי וְתִתָּאִי וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדָּע מִעֵילָאִי
וְתִתָּאִי וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדָּע אָדוֹן עַל כָּלָא וְכֵר סְפִירָן
כָּל חַד אִית לִיה שֵׁם יָדִיעַ וּבְהוֹן אִיתְקִרִיאוּ
מִלְּאָכֵיָא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יָדִיעַ דְּאַנְתָּ הוּא
מִמְלָא כָּל שְׁמָתָן. וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכָלָהוּ. וְכֵר
אַנְתָּ תַּסְתַּלַּק מְנַחֵן אֲשְׁתְּאֲרוּ בְּלָהוּ שְׁמָתָן כְּגוּפָא
כָּלָא נִשְׁמָתָא אַנְתָּ חֲבִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יָדִיעַ אַנְתָּ
הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יָדִיעַ לִית לָךְ אַתְר יָדִיעַ

שער י אורה

מה מנהגם. והנה צבואי אל המקום
הנועד אשר שם היו הקיבוץ. אז אמר
הרב המובהק הגל הגה טאף בא אל
הבית. ואני ידעתי בעצמי שלא הייתי

אנשים המתחסדים והרעיסו עולם
ומלאו כדרכם. ובזמן סעודה שלושית
אז אמרתי אלכם גא אל כת המשתגעים
עם דבש המובהק להם ואראה בפהותם

שער ב תיקון הנפש

אֵלֶּא דְּאַשְׁתְּמוּדֵּעָא תּוֹקֶפֶךָ וְחִילֶךָ דְּבִנֵּי נֶשָׂא
 וְלֹא־חֲזָאָה לֹון אִיךְ אֲתִנְהֵג עֲלֵמָא בְּרִינָא וּבְרַחֲמֵי
 דְּאִינוּן צִדֵּק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵּי נֶשָׂא .
 דִּין אִיהוּ גְבוּרָה . מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאַמְצִיעִיתָא צִדֵּק
 מַלְכוּתָא קְדִישָׁא מֵאֲזִינֵי צִדֵּק תִּרִין סְמִכֵי קִשּׁוּט .
 חִין צִדֵּק אֹזֶת בְּרִית . כִּלָּא לֹא־חֲזָאָה אִיךְ אֲתִנְהֵג
 עֲלֵמָא אֲבָל לֹאֹ דְּאִית לָךְ צִדֵּק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין
 וְלֹאֹ מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי וְלֹאֹ מִכָּל אֲרִין
 מְדוּת כִּלָּל בְּרוּךְ יְיָ דְּעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

ואת התפלה יסדתי ע"פ עשר ספירות ועל שם הכתר :

אֲנָא הָאֵל יוֹצֵר הַכֹּל יִתְד הַיּוֹדֶה וְזִיו הַדֶּרֶךְ
 עַל כָּל . אֱלֹהִים דְּרַכֶּךָ נוֹרָא יִתְבָּרֶךְ
 שְׁמֶךָ בְּכָל :

כֶּתֶר תְּפֹאֲרֶתְךָ רוֹמָה עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ :

חֲכָמָה כּוֹנֵנֶת מֵאִין הַנִּיעָלָם עֵין לֹא רִאֲתָהּ
 אֱלֹהִים וּלְתֶךָ :

שערי אורה

נוֹאף מַעֲלָם . וְהֶאֱרִיךְ לְדַבֵּר עִתָּק וְדַבְּרוּ הוֹלֵכָה בֹּזֵה . וְהִגֵּה אִמֹר לִי הֵ"ק הַנ"ל הוֹסֵפֶר לִי הַמְּאֻדֵּעַ . שֶׁהַכֹּל לֹא חָל הַשִּׁי"ת יִרְאֵהוּ נִפְלְאוֹת לַתֵּרֶן לֹא חִירֵץ גִּמְרָ לִפְנֵי דְרַבִּי . וְהִיתָה מוֹנַחַת גִּמְרָא עַל הַשּׁוֹלֶחֶן . וּבִיקֶשׁ מִהַשִּׁי"ת שִׁירָאָהוּ הַתִּירוֹן הַגָּבִין כְּתוּב דְּבָרֵי חו"ל . וּפְתַח הַגִּמְרָא וְהִגֵּה הַמְּאֻרָא חו"ל הַנ"ל . מ"ד כּוֹז מִרְאֵה עֵינִים מִהֶלֶךְ נֶפֶשׁ . כְּתוּבָה לִפְנֵינוּ .

בִּינָה יֵשׁ נְתִיבוֹת הַחַמְּשִׁים בָּהֶם יֵלְכוּ כָּל
מִבְּנֵי סוּדוֹתֶיהָ :

חֲסִידֶיהָ כָּפְרוּ דָוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיהָ
וַיְבֹרְכוּהָ :

גְּבוּרָה בְּכָל עֵלָּ רָמִים הוֹדְעָתָ רֹמְמוֹת
גְּדוּלָּתָהָ :

תְּפִאֲרֶתָהּ פָּנָה אֵלַי רֹמְמוֹת תּוֹרַת אֱמֻנָתָהּ :
נִצַּח צְבָאוֹת חֲסִידֶיהָ יִרְגְּנוּ תַהֲלֶתָהּ :

הוֹד וְהָדָר דָּרָךְ פְּקוּדֶיהָ הִבִּינֵנִי וְאִשְׁיַחָהּ
בְּנִפְלְאוֹתֶיהָ :

יְסוּדוֹת סוּדָהּ וַיִּשְׁרֹת דְּרָכֵי צִדְקוֹתֶיהָ :

מִלְכוּתָהּ לְעוֹלָמִים כְּבוֹד וְהָדָר תְּפִאֲרֶתָהּ
נָתַתָּ לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וַחַי עוֹלָם :

שערי אורה

וראה ברוח קדשו קליפת הניאוף אלך
כי טוב מראה עינים כו'. ואמר לו
שסיפר לו המוכות לדבריו בתוה"ק.
וישאל את אנשי מקומה לאמר, היינו
אנשי המקום ית"ש. אי' הקדשה.
ראה לומר היכן היא הזוגה שאתה אומר
שגזתו. ואני ידעתי בעצמי שלא גזתו
משולם, התירוק הוא. היא בעינים
על הדרך. ר"ל איכות הזוגה הוא
ע"י עיניך כשהיית הולך בדרך ונהגית

או שמה לב הזדיק בקרבו. והראה
להגיד הנ"ל ואמר לו הנך רואה
דברי חז"ל נודמנו לי בעת האורך
לחרץ לך כי בהיותך הולך מבלי דעת
וחוצפא יכני להיותך בזה במלאכי ד'
והיית הולך בתוך השוק בעיר גדולה
הנ"ל. והיית מושטם בעיניך במקלות
הגבים הושכות אנה ואנה ביום המנוחה.
והיית נהנה במראה עיניך. ובאת
מתוך הראי' הלזו לבית מקום הזדיק.

נָטַע נַעֲמָן נִטְעַת בְּתוֹכֵנוּ וּבְלִבִּי צַפְנָתִי
אִמְרָתֶךָ . גַּר עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ :

ואח"כ יאמר תפלה זאת ויכוין להמשיך השפע ממקור העליון ויכול להוסיף
בו אחר שמוכר שמו פב"ב כל בקשתו ושאלתו :

יְהֵא רַעְוָא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְוָא דְכָל רַעְוִין
סְתִימָא דְכָלֹּא דִּיתְמִשָּׁךְ מְלָא עֲלָאָה חִוְרָא מִתְרִין
מְזֻלִין נוֹצֵר וְנִקְהָ דְרָךְ חִיד וְגִרוֹן לְאַפָּא וְאַמָּא וְיִמְאַפָּא וְאַמָּא
לְזַעִיר אֲנָפִין וּמְזַעִיר אֲנָפִין לְחֻקָּא תְּפֻסְחִין קְדִישִׁין בְּגִהִירוֹ
דְּאַנָּפִין וּבְרַעְוִיתָא וּבְחֻדְוִתָּא דְכָלֹּא וְיִתְמִשָּׁךְ מִתְּמִין רַעְוִיתָא
וּרְחִמִי חָנָא וְחֻסְדָּא בְּגִהִירוֹ דְּאַנָּפִין וְחֻדְוִי עָלֵי (פב"ב) וְעָלֵי
אַשְׁתִּי (פב"ב) וְעָלֵי כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעָלֵי כָּל הַבְּלָוִים אֲלֵי וְעָלֵי כָּל
יִשְׂרָאֵל וְיִתְפָּרְקוּן מִכָּל עֲקָתִין פִּישִׁין דִּיִּתְוֹן לְעֲלָמָא וְיִזְמִין
וְיִתְיַחַב לָנָא וְלִכָּל נִפְשֵׁתָנָא מְזֻנָּא מְזֻנָּא מְזֻנָּא וּפְרִנְסָה מְזֻנָּא בְּלֵי
צָרָה וְעֻקְתָּא מִמְזֻלָּא דְכָל מְזֻנָּא בֵּיהּ תִּלְלִין וְיִשְׁוֹבִינָא מְעִינָא
פִּישָׁא וּמִחֻרְפָּא דְּמִלְּאָךְ הַכּוֹת וּמִדִּינָה שְׁלָ גִיהֶנֶם וְיִיתִי לָנָא
וְלִכָּל נִפְשֵׁתָנָא חָנָא וְחֻסְדָּא וּרְחִמִי וְחֵי אֲרִיכִי וּמְזֻנָּא רוּחִי
מִן קַדְבֵּיהּ וְיִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

שיר נאה לומר לכבוד קוב"ה ושכינתיה מיוסד ע"פ שם הוי"ה בר"ת :

(ט) יָדִיד נִפְשׁ אַב הַרְחֵמֵן . מִשְׁוֹךְ עֲבֻדָּה אֵל
רְצוֹנָה : יָרִיץ עֲבֻדָּה בְּמוֹ אֵיל יִשְׁתַּחֲוֶה

שערי אורה

(ט) ידיד נפש אב הרחמן משיוך

עבדך אל רצונך . (לכאורה

תמוה איך מנסה את פעמו בדבור

אחד

במראה עינים , והאריך הלדק בזה :

וע"כ בס' דרך פקודיך לאח"י הנה"ק

מהרש"א זצ"ל :

(שע"צ רש"ה"ק)

אֵל מֹרֶד הַדָּרֶךְ. יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוּתִיךָ מִנוֹפֶת
צוֹף וְכָל טַעַם:

הָדוֹר נָאֵה זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבְּתֶךָ
אֲנִי אֵל נָא רָפֵא נָא לָהּ. בְּהִרְאוֹת
לָהּ נוֹעַם זִיוֶךָ. אִזְּ תִתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא. וְהִיתָח
לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם:

וְתִיךְ יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן
אֶהוּבֶךָ. כִּי זֶה בְּמָה נִכְסוּף נִכְסַּפְתִּי
לִרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזוּךָ. ^(י) אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבִי
וְחוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם:

הַנֶּלֶה נָא וּפְרוֹם חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִבַּת
שְׁלֹמֹכָה. תֵּאֵיר אֶרְצִי מִבְּבוֹדֶךָ.

שערי אורה

שְׁקוּרָא אֲתוּ בִשְׁס א"צ וְאוֹמֵר מִשִּׁיךְ
עֲבָדְךָ אֵל רִצּוֹן. אֵף שֶׁאֵי כַּעַת
בְּצִהּגִּת עֲבָד. אִם תִּמְשֹׁךְ אֲתוּ
לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן ית' — וְאִז — יִרְוֶן עֲבָדְךָ
כְּמוֹ אֵיל כּוֹ' וּבִשְׁאֵנֶשָׁה רִצּוֹן הָרִי אֲנִי
בְּצִהּ"ב ז"ן וְיֵאוֹת לִי לִקְרֹאךָ בִּשְׁס א"צ:
(י) אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבִי. נִסְכָּה אַחֵר
יֵשׁ "אֲנִי אֵלִי הַמִּדַּת לְבִי
חוּסָה נָא" (יעב"ץ):

אֶחָד בְּתַחֲלָת קוּרָא לְהַשִּׁי"ת א"צ הַרְחֵמֵן.
וְא"כ הִי' שִׁיךְ לִימֵר מִשִּׁיךְ זִנִּיךָ אֵל
רִצּוֹן. וְאִיךְ אֲוֹמֵר מִשִּׁיךְ עֲבָדְךָ.
וְנִרְאֶה לִי כִּי הַדְּבָרִים מִתְחַיִּימִים עִם
דְּבָרֵי רז"ל (ז"ב יו"ד ע"א) בְּזִמְנֵן
שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂין רִצּוֹנוֹ שֶׁל מִקּוֹם נִקְרָאִים
בְּנִים. וּבִשְׁאֵין עוֹשִׂין רִצּוֹנוֹ שֶׁל מִקּוֹם
נִקְרָאִים עֲבָדִים. וְזֶה מ"ש יִדִּיד נִפְשׁ
אֵב הַרְחֵמֵן. וְכֹא לַתַּת טַעַם לְדִבְרֵיו

שער ב תיקון הנפש

נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ. ^(יא) מִהֵרָ אֶהוֹב כִּי בָא
מוֹעֵד וְחֲנִנּוּ כִימֵי עוֹלָם:

אחבר פה עוד שיר נאה לומר לשיקגאל'ו מוסד על עשר ספורות
ושמותיהם עשר ושם הסהכר אותו וכו' אברהם מימיו"ן תלמוד של
הרב הרמ"ק ושמו חתום בראשי ההרורות אברהם מימיו"ן חו"ק:

אֵל מִסְתַּתֵּר בְּשַׁפְרֵיר חֲבִיוֹן. הַשְׁכֵּל הַנִּעְלָם
מִכָּל רְעִיוֹן. עֲלֵת הָעֲלֹת מוֹכֶתֶר בְּכֶתֶר
עֲלִיוֹן. כֶּתֶר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה
בְּרֵאשִׁית תּוֹרָתְךָ הַקְדוּמָה. רְשׁוּמָה
חֲכָמָתְךָ הַסְתוּמָה. מֵאִין תִּמְצֵא
וְהִיא נִעְלָמָה. רֵאשִׁית חֲכָמִ"ה
יֵרָאֵת יְהוָה

רְחוּבֹת הַנֶּהָר נִחְלֵי אֱמוּנָה. מִים עֲמוּקִים
יִדְלָם אִישׁ תְּבוּנָה. תּוֹצֵאֹתֶיהָ
חֲמֻשִׁים שַׁעֲרֵי בִינָ"ה. אֱמוּנִים
נוֹצֵר יְהוָה

הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָה. רַב חֶסֶד גָּדוֹל
עַל הַשָּׁמַיִם חֲסֶדְךָ. אֵלֵהִי אֲבָרְכֶם

שערי אורה

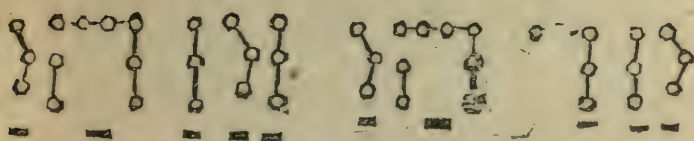
^(יא) מהר אהוב כי בא מועד. נוסח אחר. מהר אהוב
כו' והיא כינוי להשג"ת שהוא אהוב
שער"צ לשה"ק) 3 16
לנו. ומחלים פניו ית"ש שמוהר
ויחיש לנו גאולתנו ופדות נפשינו
כיר"א:

זכור לעבדך חסדי יי אֲזכִיר תְּהִלֹּת יְהוָה
מִרוֹם נֶאֱדָר בְּכֹחַ וְגִבּוֹרָה. מוֹצִיא אוֹרָה
מֵאֵין תְּמוּנָה. פֶּחַד יִצְחָק מִשְׁפָּטֵינוּ
הָאִירָה. אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה
מִי אֵל כְּמוֹד עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת. אֲבִיר יַעֲקֹב
נוֹרָא תְּהִלֹּת תְּפִאָרֶ"ת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלֹּת. כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יְהוָה
יְהִי זְכוֹת אֲבוֹת יִגַּן עָלֵינוּ. נִצְחֵי יִשְׂרָאֵל
מְצַדוֹתֵינוּ גִּלְגָּלוֹנוּ. וּמִבּוֹר גְּלוֹת דָּלְנוּ
וְהַעֲלִינוּ לְנִצְחָה עַל מַלְאֲכַת בֵּית יְהוָה
מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל יְנִיקַת הַנְּבִיאִים. נִצְחָה
וְהוֹדִד מֵהֶם נִמְצְאוּ. יָכִין וּבֹעֲז
בְּשֵׁם נִקְרָאִים וְכֹל כְּנִיָּה לְמוֹדֵי יְהוָה
יְסוֹד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נִעְלָם. אוֹת כְּרִית הוּא
לְעוֹלָם. יַמְעִין הַקְּרָכָה צְדִיק יְסוֹד
עוֹלָם. צְדִיק אֶתָּה יְהוָה
(יב) נָא הִקֵּם מַלְכוּת דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. בַּעֲטָרָה
שְׁעָטָרָה לוֹ אָמוֹ. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כְּלָה

שערי אורה

(יב) נא הקם מלכות דוד ושלמה. (פ' חלק) כ"י שיעורי הדת הוא
עין כפ"י המכונה להרמז"ס להאמין שהמכות יהי דוקא מורט
(שע"צ לשה"ק) 8 17
שלמה

קְרוּאָה בְּנִעְיָמָה. עֲמֵרֶת תַּפְאֶרֶת בְּיַד יְהוָה
הַזֶּק מִיָּחַד בְּאַחַד עֶשֶׂר סְפִירוֹת. וּמִפְּרִיד
אֶלּוֹף לֹא יֵרָאֶה מְאֻרֹּת. סְפִיר גְּזֻרָתָם
יָחַד מְאֻרֹּת. תִּקְרַב רָנְתִי לְפָנֶיךָ

בשם זה תמצא כ"ד עינין וע"כ תגין כידוע בפרדס בשער ציוני השמות ע"כ
וכוין בו :

עוֹד שִׁירָה חֲדָשָׁה . בִּשְׁפָה כְרוּרָה וּבְנִעְיָמָה קְדוּשָׁה . שְׁחִיבָר אִישׁ אֱלֹהִים קְדִישָׁא
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא . הַחֲכָם הַכּוֹלֵל הַמְּקוֹבֵל הַנֶּאֱמָן כַּמְהוֹר"ר מִשֶּׁה זְכוּתָא
מוֹיִנִיצָאָה הַבִּירָה יצ"ו מְיוֹסֵד ע"פ עֶשֶׂר סְפִירוֹת . וּמִתְחִיל מֵאֵין סוֹף עֵלִית כֹּל
תַּעֲלוּת עַד סוֹף כֹּל הַמַּעֲלוֹת וְשֵׁמוֹת הַחֲסִידִים בְּרָאשֵׁי הַחֲזוֹת אֲנִי מִשֶּׁה זְכוּתָא יצ"ו
זְכוּתוֹ יַעֲמֹד לָנוּ . (לָחַן אֵל מִסְתֵּתֵר) :

אֲוֹר הַגָּנוֹז בְּלוֹבֵן הַמַּחְשׁוֹף . אֲצִילִי קְדִישׁוֹ
לֹא רוּחַ יִכְסוֹף . אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּסוֹף
יִכְסוֹף . לְתַקְנֵת חוּט זוֹהַר אֵין סוֹף
בְּטַע שְׁעֵשׂוּנִים שֶׁם אֲצִילֵי אֱמוּנָה . שׁוֹבֵעַ
צִחְצִחוֹת גְּנִיזֵי הַמִּטְמוֹן . נוֹצֵר עוֹלָמִים
וְכֹל הַהֲמוֹן . לְכָל שִׁבְלֵי וְלְכָל אָדָם קַדְמוֹן

שְׁעָרֵי אֹרֶה

שְׁלֵמָה ע"ס	י"ה	בְּסִפְרֵי	(פֶּתַח חַיִּים בְּשֵׁם הַגָּלוּן אֲכַל"ק
הַמְּקוֹבֵלִים	בְּסוֹד הַסְּתִי	פְּרִידוֹת .	בִּלְגוֹרִיאל) :
(שְׁעָרֵי לְשֵׁה"ק)	8	18	חל

יִצַק אֲדָנִים שָׁם בְּמִרוּמִים. רֵאשִׁי עֲמוּדִים
 וְשִׁבְעָה קִיּוּמִים. כִּסְ נִכּוֹן כִּסֵּא מַלְכוּת
 עוֹלָמִים. אֹהֶה לְמוֹשֵׁב עֵתִיק יוֹמִין

מִוִּכְתָּר בְּכָתֵר לֹא נוֹדַע אִיה. נוֹצֵר חֶסֶד
 וְקוֹנֵה הַכֹּל וּמַחֲיֶה. אֶרֶךְ אַפִּים
 אֶל רַחוּם הָיָה. כֹּה תֹאמַר אֶל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ

יְיָ כֹּל טוֹב כּוֹנֵן לְנַפְשׁ חַיָּה. אֵתָה אָבִינוּ
 רַב הַעֲלִילָיָה. הָאִיר נְתִיבוֹת חֲכָמָה
 וְתוֹשִׁיָה. אָבֹא בָם אֹרֶה יְיָ

הַצֹּר הַשּׁוֹלֵט עַל כָּל הַכְּרוּאִים. מִבֵּין
 פְּתָאִים מִשְׁפִּיעַ לְנִבְיָאִים. פֶּתַח
 שְׁעָרֵי בֵינָה וְהַפְּלָאִים. אָבֹא
 בְּגִבּוֹרוֹת אֲדָנִי יְיָ

זְכוֹר חֶסֶדְךָ לְיִשְׂרָאֵל. לָתֵת גְּדוּלָּה לְדָרְךָ
 שׁוֹאֵל מִגֵּן אֲבָרָהֶם שְׁלַח נָא גּוֹאֵל.
 וְקִרְאֵת שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֶל

כִּבְיָר חֲזָק עֲדָתְךָ תוֹהִים. מְעוֹז גְּבוּרָתְךָ
 רַעֲיוֹנָה רוֹהִים. פֶּחַד יִצְחָק הַצֵּל
 הַנוֹהִים. יוֹדַע כִּי אֵתָה אֱלֹהִים

וְתִיק וְכוֹר מַעֲמַד סִינִי. בְּהַגְלוֹת תַּפְאֲרֶתְךָ
 לְעַם אֱמֹנִי. אֲבִיר יַעֲקֹב שָׁמַע בְּקוֹל
 תַּחֲנוּנִי. וְאַנִּי תַפְלִיתִי לָךְ יְהוָה
 תִּמּוֹךְ רַגְלֶיךָ עַל כֶּסֶם הַפְּלָאוֹת. בְּנִצְחָה
 הוֹדֶךָ עֲנֵנִי נוֹרָאוֹת. כִּימִי מִנְּשָׁה
 וְאַהֲרֹן עָשָׂה לְמִזְבֵּחַ אוֹת. אֶתָּה יְיָ
 אֱלֹהִים צְבֹאוֹת

יִקְרֹךְ אֱמֹר לְצִרּוֹתֵי דִי. נוֹהֵג בְּצֹאן יוֹסֵף
 הוֹסֵף מִחֲמַדֵּי. יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֵל חַי
 יִקְרַת יִסּוּדִי. וְנִחַלֶּת עֲרִיצִים שְׂדֵי
 צֶמַח בְּמַלְכוּת יְרֵאָה עֵינִי. עֲמוֹ אֱלֹהֵינוּ
 בְּנֵאִי בֶן בְּנֵאִי. מִגֵּן דָּוִד הַקָּשָׁב שִׁיר
 רַנְנִי. לְמַעַן שִׁמְךָ אֲדַנִּי
 וְזִיו שִׁפְעֶךָ לְשָׂרְפִים תָּבִיא. עַל חַיּוֹת
 וְאוֹפִנִים בְּדוֹגְלֶיךָ תִּצְבִּיא. שׁוֹבֵעַ
 שְׂמֵחוֹת תָּבִיא לָאָרֶץ הַצְּבִי. יְהוָה
 לְרִצּוֹן אֲמִירִי פִי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי:

לטהר המחשבה.

צריך האדם לטהר מחשבותיו ולהשוב תמיד מחשבות קדושות ואם בא לאדם
 הרעיונים רעים יצויר בשכלו ה"פ ק"ל שהיא שם מ"ה פשוט כפול
 משולש מרובע כזה יו"ד ה"א יו"ד ה"א ווא"ו יו"ד ה"א ווא"ו ה"א בגימט'
 ק"ל (שע"צ לשה"ק) 20 8

ק"ר וזה ראוי במחשבת"ה נומריקון השב ט"ה וה' פעמים ק"ר גמטרי' נת"ר וס' אם תכבסו בנת"ר :

גם טוב לבוין בכל שעה ולצייר בשכלו אותיות הוי"ה בצירום נגד עיניו בניקוד כזה : וְהָיָה וְהָיָה סוד שויות ה' לנגדי תמיד וזה גורם להביא יראה בל"ב האדם מן השו"ת ולזכך הנפש המתור :

מורי האר"י זללה"ה ה' אומר שמו שהוא חריף ובקי בעיון מאד במהירות טוב שיעיין בהלכה שעה אחת או שתי שעות בכל יום ולא יותר וזהו כדי לשכר הקליפות אבל מי שאינו מהיר והוא קשה עיון יותר טוב לו שיעיין בפנומיות שהוא סוד הפרי ממה שיעיין בהלכות והוא שיעיין ויעסוק הכל במדרשים ואגדות ובפרט בם' הוזהר ובספרי קבלה ומורי זללה"ה מרוב מהירות עיונו ה' מעיין ששה דרכים על דרך הפשט כנגד ששת ימי החול ואחר כך ה' אומר אותה ההלכה בזה ע"ד הסוד כנגד שבת והוא ה' אומר שיעקר כוונת הקרואה בתורה להשנה תלוי בזה שיכוין ותחיה כל כוונתו לקשר את נפשו ולהרביקה אל שורשה ע"י עסק התורה להשלים איגן העליון להשיג האדם העליון ולתקנו כי זה תכלית כל בריאת האדם בתכלית עסקו בתורה לתקן נפשו :

עד כאן נשלם שער הנפש בעזרת האל המוציא אסורים חופש.

סדר מהר"ח מהאר"י זללה"ה בבוקר לאחר שרחץ ידיו ופניו ואמר ברכת על גבולת ידום וכרכת אשר יצר ויאמר זאת התפלה בכוונה גדולה :

אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים תָּן
בִּי כֹחַ לַעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ וּלְתוֹרַתְךָ שִׁיקוּיִים
בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב (יג) בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים
וְשָׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֵל יַחֲסֵר וְאַתִּיחָה בְּלִי מוֹכֵן לְקַבֵּל
נִפְשׁ רֹחַ וּנְשָׁמָה אֲשֶׁר נִפְחָת בִּי בְּיָדֵי שְׂאֵחֹזֶר
לְעֵתִיד לְמִקְוֶה שְׁחֻצָּבֶת נִפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשָׁמָתִי מִשֵּׁם

שערי אורה

אל אלקי חרוחות בוי. (יג) בכל שעת יהיו בנדיק לבנים ושמן על ראשך לא יחסר. התכו"ם חסרם בשם הוה"ק. ושמן על ראשך היא השכינה. וה"ק קרא בכל שעת יהיו בנדיק לבנים כדי שלא ימלא כך שום חסר ולכלוך. ועי"ז שמן על ראשך אל יחסר היינו השכינה הקדושה :

שער ב תיקון הנפש

יִשְׂרָאֵל אֲפָלִים בְּעוֹלָם הָיָה וְלֹא אֲבוֹשׁ לְעוֹלָם הָבָא
וְלִהְיוֹת מוֹכֵן וּמְזוּמָן מֵאוֹתָם הַנוֹחָלִים לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ בְּלֹא אוֹמֵר כְּבוֹד אָמֵן :

בְּשׂוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ וּמִנְשֵׁק לְמוֹוֶה יֹאמֵר פִּי שָׁמַע עַד וּבִשְׁעָרָיִךְ וְאַחֵר כֵּךְ
יֹאמֵר אֵלָיו הִדִּי פְסוּקִים :

לִי הִישׁוּעָה עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה : יְיָ צַבָּאוֹת עֲמֵנוּ מִשָּׁנָב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְיָ צַבָּאוֹת אֱשֵׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ :
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ : אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא :
אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָא :

בְּשַׁעֲה שֶׁהוּא הוֹרֵךְ לְבֵית הַכִּנְסֶת יֹאמֵר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחָתִי וְכו' וְאֵח"כ יֹאמֵר
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בָּךְ אָנֹכִי בּוֹטֵחַ הַצִּילֵנוּ מִכָּל פְּגָעִים רָעִים
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לָבֹא בְּעוֹלָם הָיָה אָמֵן סֵלָה :

תַּפְלָה זוֹ יֹאמֵר בְּכָל יוֹם קוֹדֵם הַלְיוֹד . וְהוּא מְדַבְּרִי הַמָּוֶז וּמַהְרֹז"ש בְּאוֹרֶחַ
חַיִּים סוּף סִימָן ק"י וּסְדוּר שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֹּאִיר עֵינֵי
בְּמֹאֵר תּוֹרָתְךָ וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִכְשׁוֹל וּמַעוֹת הֵן בְּדִינִי
אִיסוּר וְהִיתֵר הֵן בְּדִינִי מְמוֹנוֹת הֵן בְּהוֹרָאָה הֵן בְּלִימּוּד .
גַּל עֵינֵי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ וּכְמָה שֶׁשְּׁנִיתִי כָּבֵד
הַעֲמִידֵנִי עַל הָאֲמִת . וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דְבַר אֲמִת עַד מְאוּד .
כִּי יְיָ יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְתִבְנוּנָה :

בְּשַׁעֲה שֶׁיֹּאמֵר הַפְּסוֹק גַּל עֵינֵי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ יִכּוּן בְּשִׁמּוֹת שְׁבו .
וְהֵם "גִּבְתִּי לֵימִי עֲמִת יְהוֹ נִנְךָ יִפֹּת וְלֶךְ אֲלוֹ" וְאוֹ מַסִּיר הַחֶשֶׁךְ
קְלִיפָה הַמַּכְסֶּה עַל רוֹי תוֹרָה . וּמַגְלִין לֹא רוֹי תוֹרָה . כִּי מַסִּירִים חֶשֶׁךְ
בִּיסוּי הַקְלִיפָה . וּמַגְלִים הַרוֹיִם (כִּסּא מֶלֶךְ בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן ע') :

(ה) שִׁיר נֶחֱמֵד לְשֵׁם יִהוּד קוֹב"ה וּשְׂכִינְתִּיהָ כְּמוֹ שֶׁמְרַמֵּז בַּר"ת שֶׁל הַחֲרוּזִים
שְׁנֵי שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּשִׁילּוּב . וְכוּוֹנָה זוֹ מְבִיא כָּל הַמִּשְׁבּוֹת

והברכות בידוע. גם כמוסים בו כמה ענינים טובים: (ג) וטוב לומר ולומר שיר זה בליל שבת קודש בידוע בזה"ק וכתבו הארז"ל ענין זה: (ד) גם בחול בשצריך לאיזה ישועה או לרפואה טוב לומר שיר זה בכוונה באשמורת הבוקר. וישאל מהשם יתברך בקשתו בלשון הקודש כמו שיכול: (ה) גם טוב לומר שיר זה אחר אמירת תהלים. כמ"ש ביהי רצון דתהלים לחבר בו' עם דודה בו' בידוע לידועי חן:

יְדִיד נַפְשִׁי צִוְרִי וְנוֹאֲלִי. אֱלֹהִי נַעֲוִירִי
שׁוֹמְרִי וְצִילִי. חַיִּי וְכַחֲוִי וְעֹזִי וְמִשְׁגָּבִי.
מַעֲזֵן וְמִשְׁעָן הוּא לִי:

אֵל הַבְּתֵד וְיִרְאֵתֵד תִּקְבַּע בְּלִבִּנו. לְשִׁמּוֹר
תּוֹרַתֵד וּמִצְוֹתֵד בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ.
לְעִבְדֵד בְּאַמֶּת בְּכָל כּוֹחֵנוּ:

הָאֵל פָּנִיד אֱלֵינוּ וְנוֹשְׁעָה. אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה
נָא. לְעִבְדֵד בְּאַמֶּת בְּבִינָה וְדַעָה.
בְּשִׁמְחָה וְכָל טוֹב בְּקִדּוּשָׁה וּבְמִתְהַרָה:
דָּרֵךְ בְּקִוּיֵד הַבִּינֵנִי וְאַשְׁיַחַה בְּנִפְלְאוֹתֵיךְ.
רַחֵם נָא עָלֵינוּ בְּרֹב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ.
כִּי אַתָּה רֹאשׁוֹן וְאַתָּה אַחֲרוֹן וְאַפְס
וְיִלְתֵד:

וְחַיִּים אֲרוּכִים וּבִרְכָה וְכָל טוֹב תַּגְלִיחֵנִי.
וּבְבָנִים טוֹבִים תִּבְרַכֵּנוּ. וְתִבְנֶה בֵּית
מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתֵנוּ. בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ:

נָא הֵקֵם מַלְכוּת שְׁכִינַת עֵינֶיךָ. וְתָבִיא
מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד לְעַמּוֹ. וְעֲמֹ אֱלֹהֵי
בִישׁוּעָתְךָ. וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה לְעַבְדְּךָ.
הַגָּלָה נָא וְתֵאֵר אֶרֶץ מַכְבוֹדְךָ. וְהַשִּׁיבֵנו
לִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ. וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ
בִישׁוּעָתְךָ. כִּי אַתָּה אֲבִינוּ וְאֲנוּ בְנֶיךָ:

יְחִיד וּמְיֻחָד מְשַׁנֵּבֵנוּ וּמְאֹרְנוּ. חֲזַקְנוּ
בְּבְרִיאוֹת וְהַצְלָחַת וּשְׁלוֹם כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ. וְתַסִּיר מֵעֲלֵינוּ כָּל הַמַּדּוֹת
רָעוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּלִבֵּנוּ. לְעַבְדְּךָ
בְּאַמֶּת כָּכָל נַפְשֵׁנוּ וּמְאֹדְנוּ:

(בחור ישאל פה בקשתו כל אחד מה שצריך)

חַיִּים אַרְוָבִים וּמַוָּבִים תַּסְמִיכֵנוּ. יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ תִּבְנֶה וְתִגְאָלֵנוּ. שְׁכִינַת עֵינֶיךָ
תְּרוֹמֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. עֲזָרְנוּ וְחַיֵּנוּ וְאַמְצָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יְחִיד תֵּייחָד מְדוּתֶיךָ וְנִרְאָה
מְאֹרוֹת. הִבֵּט נָא לְעַמּוֹ בְּפָנִים מְאִירוֹת.
וְתַפְלֵתֵנוּ הָאֵיזִנָּה פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת. כְּוֹנֵת
הַיִּיגֵנוּ נָא כָּכָל בְּרָצוֹן אֱלֹהֵי הַפְּלָאוֹת:

וּבִבְנֵי תַתְּהָדָר בְּכָל יוֹמֵי הַיּוֹם. תַּתְּנֶנּוּ אֶת כָּל פְּאָר.
 תַּתְּקַדְּשׁ לַעֲדֵי עַד. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ
 יי וּמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן:

שער ג תיקוני תפלות.

תפלה לומר קודם כל מצות עשה על פי קבלה:

שֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בָּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה בְּדַחֲלִילוֹ
 וְרַחֲמֵינוּ לְיַחֲד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלֵמִים
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הִרְנִי עוֹשֶׂה מְצוּה זו לְתַקֵּן אֶת
 שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן בְּשִׁיעוֹר קוֹמָה בְּכָל פְּרָטִיָּה
 וְתַקְוִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה לַעֲשׂוֹת אֶת פְּנֵי יוֹצְרֵי שְׁמֵנוּ
 לַעֲשׂוֹת מְצוּה זו לְתַת נַחַת רוּחַ וּלְהַקִּים הַשְׁכִּינָה
 הַשּׁוֹכֶכֶת מִרְגְּלוֹתָיו וּלְהַקִּים סֶפֶת דָּוָד וּלְהַחְזִיר
 הַעֲטָרָה לְיוֹשֶׁנָּה וּלְגֵרוֹם שְׂפָע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת וּלְתַקֵּן כָּל הַנְּצִיחוֹת שְׁנִפְּלוּ תוֹךְ הַקְּלִיפּוֹת
 בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי שְׂאָר עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַקֵּן
 כָּל הַרְי"ג מְצוֹת הַכְּלָלִים בְּמְצוּה זֹאת וּלְגֵרוֹם
 וַיּוֹג בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הַקּוֹדֶשׁ וּלְזַכֵּךְ נַפְשִׁי
 וְרוּחִי וְנַשְׁמָתִי שִׁיְהִיו רְאוּיִם לְעוֹרֵר מִיּוֹן תַּתְּאִין
 עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה מְצוּה זֹאת וְאֵל יַעֲבֹב שׁוֹם חֲטָא
 וְעוֹן וְהַרְהוֹר רַע אֶת הַמְצוּה הַזֹּאת וְתַעֲלֶה לְרָצוֹן

לפני מי שצוה אותה לעזר אתבת דודים
אמן סלה:

תפלה לומר קודם כל התפלה כשנכנס לבית הכנסת:

רבון העולמים אדון כל הנאצלים
והנבראים והיצורים והנעשים אתה
הוא יהוה האלהים לבדך יחיד המיוחד
יושב המרומים ומשגית התחתונים:
אל לכל נמצא אלהי האלהים יחיד
המרחם ואוהב השבים לפניו בתשובה
שליט בצבאות העליונים שומר דלי
יחידיו אדון כל המעשים הנוחר בתפלת
עבדיו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתפשוט ידך מתחת פנאי הכרובים לקבל
את תפילתי ברחמים כי פונתי בתפלה הזאת
ליחידא קודשא ברוך הוא ושכינתיה ברחילו
ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא לגרום שפע
בכל העולמות לתקן הנצוצות שנפלו בקליפה
ולתקן כל הצנורות שנפלו על ידי בקליפה לגרום

זווג בארבע אותיות לשם המיוחד לעזר מיין
תתאין על ידי מצוה זאת:

תפלה קודם כניסת בית הכנסת:

אָנָא יי אַל יַעֲכֹב שׁוּם הָטָא וְעוֹן וְהִרְהוּר רָע אֶת תַּפְלָתֵנוּ
וְתַעֲלָה לְרָצוֹן לְמַעַלְה עַד עֵתִיק יוֹמִין. יי אֱלֹהֵינוּ פִּשְׁוֹט
יָדְךָ מִתַּחַת פְּנֵי הַכְּרוּבִים לְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּבְצִל פְּנֵיךָ תִּסְתַּיְרָנָה מִכָּל הַקְּלִיפּוֹת וְתַצִּיחַ לְמַלְאַכֶיךָ
הַמְּמוּנִים עַל הַתַּפְלָה בְּגוֹדֵל חֲסֶדְךָ לְהַכְנִים תַּפְלָתֵנוּ לְפָנֶיךָ
וְאֵל יִהְיוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִכְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִנְךָ וְתֵן לָנוּ בַּח עַל
יְדֵי תַפְלָתֵנוּ לְהַכְרִית הַקְּלִיפּוֹת וְלַמַּהֲר הָעוֹלָמוֹת וְלַהֲעֲלוֹתָם
מֵעוֹלָם לְעוֹלָם וְלַהֲעֲלוֹת אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנַשְׁמׁוֹתֵינוּ
וְלַמַּהֲרָם מִכָּל סִיג. אָנָא יי וּבְנֵי לְהוֹיֹת מַהֲשָׁבִים לְפָנֶיךָ בְּכָל
לֵב הָרֹב בְּפִסְגֵי מַעוֹנֵי וּמַחֲטָאֵי מַהֲרָנִי וְאֵל תַּמְרִיךְ עָלַי
אֶת הַשָּׁעָה וְתַנִּיחֵנִי לְעַבְדְּךָ וְלַתְקַן אֶת אֲשֶׁר עָוִיתִי לְמַעַן
אֲזַכֶּה לְרֹאוֹת פָּנֶיךָ בְּדִכְתִּיב אֶךְ צְדִיקִים יִדְּרוּ לְשִׁטְךָ יִשְׁכּוּ
יִשְׁרִיב אֶת פָּנֶיךָ וְלֹא אֵיעוֹל בְּכִסּוּפָא קִמְךָ אָמֵן סְלִחָה:

תפלה לאחר קודם עטיפת הטלית:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתִיה בְּדַחֲלֵיו וּרְחִימֵו
לְיַחַד שֵׁם יי"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
הַרְיֵנִי מִתַּעֲמִיךְ גּוֹפִי בְּצִיצִית וְכֵן תַּתְעֲמִיךְ נַשְׁמָתִי וּרְמ"ח
אַבְרָיָה וְשֵׁם"ה גִּידִיךָ בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תַרִי"ג וּבְשֵׁם
שְׁאֲנִי מִתַּבְסָא בְּמַלְּוִית בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּךָ אֲזַכֶּה לְחִלּוּקָא דְרַבְּנָן
וְלַמַּלְּוִית נֹאחַ לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן וְעַל יְדֵי מַצּוֹת צִיצִית
תִּנְצֹל נַפְשִׁי רוּחִי וְנַשְׁמָתִי וְתַפְלָתִי מִן הַחִיצוֹנִים וְהַמַּלְּוִית
יִפְרוּשׁ בְּנַפְשִׁי עֲלֵיהֶם וְיִצִּילֵם בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִינוּ עַל גּוֹזְלוֹ יִרְחַף

שער ג' תיקוני תפלות

וְתֵּהָא חֲשׂוּבָה מִצֻּת צִיצִית לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹ
קִנְיָתֶיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכִנּוּתֶיהָ וְתִרְיָנ מִצֻּת
הַתְּלוּיֹת בָּהּ אָמֵן סְלָה :

תפלה קודם הנחת תפילין :

יְשֵׁם יַחֲד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֶּיהָ בְּדַחֲלֹ וּרְחִימוּ
לְיַחֲד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלָים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מְנִיחַ תְּפִילִין לְקַיָּים מִצֻּת בּוֹרְאִי לְגִרוּם עַל יְדֵי תְּפִילִין
דִּיד מוֹחִין לְנוֹקְבִיָּה דְּזַעִיר אֲנָפִין . וְעַל יְדֵי תְּפִילִין שְׁל
רֹאשׁ מוֹחִין לְזַעִיר אֲנָפִין . וְיַחֲבֹק הַחֲתָן אֶת הַכֶּלֶה שְׂמֵאלֹ
תַּחַת לְרֹאשָׁהּ וְיִכְיֶנּוּ תַּחֲבָקְנָהּ וּמִן הַשֹּׁפַע הֵהוּא יִתְכַּשֵּׁף
עָלַי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשֹׁפַע קוֹדֶשׁ וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת
בְּלִי הִרְהוּר חֲטָא בְּלִל וְעִיקָר . וְהִרְצוּעוֹת יִהְיוּ חֲבָלֵי עֲבוֹתוֹת
הָאֲהָבָה בֵּין הַחֲתָן לְהַכֶּלֶה וְלֹא יִגְרְמוּ הָעֲוֹנוֹת שִׁיְהִיו
הִרְצוּעוֹת קְשׁוּרִים לְסִמְאֵל וְנוֹקְבִיָּה וְכָל כֶּת דִּלְחוֹן שְׁלֹא
יִפְתּוּנוּ וְשְׁלֹא יִתְגָּרוּ בְּנוּ וְנִיחּוּנוּ לְעֵבֹד אֶת יי כְּאֲשֶׁר עִם
לְבָבֵנוּ וְיִהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּהִיָּה חֲשׂוּבָה מִצֻּת הַנְּחִת תְּפִילִין לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא כְּאֵלֹ קִנְיָתֶיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכִנּוּתֶיהָ וְתִרְיָנ
מִצֻּת הַתְּלוּיֹת בָּהּ אָמֵן סְלָה :

עוד יאמר קודם הנחת תפילין :

הִרְיָנִי מְנִיחַ תְּפִילִין שְׁל יָד לְהַבִּיא כָּל הָעֲבוֹת תַּחַת
יָד יי שְׂכִינְתָּא תַּתָּא . וְתְּפִילִין שְׁל רֹאשׁ
לְהַבִּיא כָּל הָעֲבוֹת תַּחַת רִשּׁוֹת הַשְּׂכִינָה עֵילָאָה .
כִּפְתּוּב כִּי אַתָּה יי עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד
נְעִלִית עַל כָּל אֲדָהִים :

באתה ה' יכולין לשכינמא תתאה ובמלת מאד לשם מ"ה :

ואח"כ יאמר פסוק זה :

כִּי יִי עֲלִיּוֹן נֹרָא מְלֶכֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ :

תפלה לאמרה בכל יום הובא מא"י להתודות על חטאיו בכל יום במד נפשו :

רְבוּנוּ יְשׁוּ עוֹלָם וַיְהִי בַּעֲלֹת עַל לְבָבִי .
חֲטָאִי וּפִשְׁעֵי וְחַוְבִּי . יִרְאֶה וְרַעַד
יָבֹא בִּי : יִשְׁבְּתִי מִשְׁתּוּמִּים וּמִחֲשָׁבוֹתֵי
תַּמְהִיִּם . וְסַעֲיִפִּי נוֹהִים וְזוֹהִים . בָּקוּם
לְמִשְׁפָּט אֱלֹהִים : בְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא דִין מִי
לֹא יִירָאֵנוּ . בְּנִשְׁתִּי לְמִשְׁפָּט מָה אֶעֱנֶנּוּ .
וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מָה
אֲשִׁיבֵנּוּ : כְּאֵלֹם לֹא יִפְתַּח פִּיו נֶאֱלָמְתִּי .
וּמֵרֹב עֲוֹנֵי שׁוֹמְמִתִּי . בּוֹשֶׁתִי וְגַם נִכְלָמְתִּי :
אֹי לְאֹתָהּ בּוֹשָׁה וּבְלִימָה . מָה אֶעֱנֶה לְפָנֶי
שׁוֹכֵן רוּמָה . עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה : כִּי יִרְשִׁיעֵנִי
אֵיךְ אֶצְדֵּק . וְעֹנִי בִּי גִדְּבָק וְהוֹדֵק . מָה
אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְמַדֵּק : מִלֵּיץ מִזֵּב בְּעַדִּי
אֱוִיתִיו . וּבִקְרָבִי חִפְּשִׁיתִיו בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא
מִצָּאתִיו : קָן אֶתִּי לְרֹאשִׁי וּמִצָּחִי וּפָנֶי .
לְבַקֵּשׁ עָלַי זִלְפָנִי יִי . אֲוִלִּי יִשָּׂא פָנָי :
וְרֹאשִׁי יַעֲנֵנִי אֵיךְ יָרוּם רֹאשׁ לְנֶהוֹג קָלֹת

ראש. ויאמר נתנה ראש. לשוב מאחרי
 יי המתנשא לכל לראש: השיבני פני אשר
 נכלמתי מלפניו. במה יתרצה עבד אל
 אדוניו. הניא איש רשע בפניו. ומצחי יעניני
 איך תזכה ילוד אשה. וחסאתיה על לוח לבך
 חרושה. ומצחק בנחיתה: דברתי לפי
 ולשפתי וללשוני. להתפלל בעדי אל צור
 מעוני. אולי יראה יי בעוני: ויעניני פי איך
 לפני שוכן וכולה. יהיה פתחון פה לדבר
 מלה. פה דובר נבלה. וישיבוני שפתי
 בחלקקות. איך תדברנה מול דובר
 צדקות. שפתי חלקות: ויעניני לשוני האם
 פני נורא תהלות. ואות לה לחלות. בלשון
 מדברת גדולות: אמרתי ללבי ולנפשי.
 להתפלל ולשפוך שיחי. לפני קדושי
 כבודי ומרים ראשי: ויעניני לבי איך יתפלל
 נטבע ביון מצולת העבירות. ואיך יכול
 לבוין לב חורש מחשבות און: ותשיבני
 נפשי איך אתפלל לפני בורא תחת ומעל.
 אוי איך אשפוך שיחי לפני שוכן רומה.

עַל נַפְשִׁי כִּי תִמְעוֹל מֵעַל: שְׁאַלְתִּי לְכַפֵּי
 לְהוֹתֶם נִשְׁוֹאִים אֶל אֵל כַּפִּים. וַיַּעֲנוּנִי
 אֵיךְ תִּהְיֶינָה בְּלִי נִקְוֹן כַּפִּים פְּרוּשׁוֹת
 הַשָּׁמַיִם: בִּקְשָׁתִי לְרַגְלֵי לְבֵית אֵל לַעֲרוֹךְ
 שׁוּעָה. וַתַּעֲנוּנִי אֵיךְ תִּלְכְּנָה לְבֵית אֵל לֹא
 חֲפִץ רִשְׁעָה. רַגְלִים מְמַהֲרִים לָרוּץ לָרָעָה:
 אֹי לִי כִּי אֶבְרִי אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי יִקְיֹמוּנִי
 מִמִּכְשׁוֹל עֲוֹנֵי הַכְּלִימוֹנִי. קָרָאתִי לַמַּאֲהָבִי
 הֵמָּה רְמוּנִי: עַל בֶּן קָרָאתִי לַעֲלִיּוֹנִים
 וַתַּחֲתוּנִים. יַעֲתִירוּ בְּעַדִּי יִפִּילוּ תַחֲנוּנִים.
 לִפְנֵי אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים: וְאֶקְרָא וְלֹא מָצָאתִי
 מִשְׁעָן וְלֹא סוּמָה. וְצִעֲקָתִי וְלֹא רָאִיתִי לֹא
 מַחֲזִיק וְלֹא תוֹמָה. וְאֶבִּיט וְאֵין עֹזֶר
 וְאֶשְׁתוּמָם כִּי אֵין סוּמָה: וְאֶחֱשָׁבָה בְּלִבִּי
 אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי. אֲנֹכִי אוֹדָה עָלַי
 פֶּשַׁעִי וּמַעֲלִי. וַיִּי אֱלֹהִים יַעֲזֹר לִי: וְכָל
 אֶחָד מֵאֶבְרֵי מַפְתָּח עֲוֹנֵי סֶמֶר. וְאֶתְּוֹדָה
 חֲטָאתִי בְּקוֹל מַר וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

עוד תפלה אחרת לומר בכל יום מיוחדת על פי י"ב מולות וזו מלאכים
 מסוימים ושבעה כוכבי לכת המשרתים כל ימי השבוע כל אחד ביומו:

ד (א) לְמַנְצָה בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד:

(ב) בִּקְרָאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקָי בִּצָּר
הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וְשָׁמַע תַּפִּלָּתִי:
(ג) בְּנִי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי לְבָלִימָה
תֵּאֱהָבוּן רִיק תִּבְקֶשׁוּ כֹּזֵב סֵלָה:
(ד) וְדַעוּ כִּי הִפְלָה יְיָ חֲסִיד לֹא יִי שָׁמַע
בִּקְרָאִי אֱלֹהֵי: (ה) רְגֹזוּ וְאַל תִּתְחַטְּאוּ
אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶּם וְדוּמוּ
סֵלָה: (ו) זָבָחוּ זָבָחַי צֶדֶק וּבְטָחוּ אֶל
יְיָ: (ז) רַבִּים אֹמְרִים מִי יִרְאֵנִי טוֹב
נָסָה עָלֵינוּ אֹר פְּנִידָה יְיָ: (ח) נָתַתָּה
שְׁמִיחָה בְּלִבִּי מִעַתַּת דְּגָנִים וּתְרִירוֹשִׁים
רְבוּ: (ט) בְּשָׁלוֹם יַחְדָּיו אֲשַׁכְּבָה

פותח שערים

כִּי כוֹמֵן שִׁינְכֶם מַחֲשַׁבְתּוֹ זָכָה: וְדוּמוּ
סֵלָה. שְׂתַח מְדַבֵּר כֹּזֵב: נָסָה עָלֵינוּ.
הָרֵם אֹר: יָד עָלֵינוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדּוֹ
אֲשַׁכְּבָה וְיִשָּׁן. ר"ל אִם הָיָה אֲתִי
יִשְׂרָאֵל בִּי יָמִים יַחְדּוֹ הָיִיתִי שׁוֹכֵב
וְיִשָּׁן בְּטָח:

לְמַנְצָח מַנְיָנוֹת כֹּחַ בִּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי.
בַּיּוֹם שֶׁעָבְרוּ: וְעַתָּה —
חֲנֻנִי וְשָׁמַע תַּפִּלָּתִי: עַד מָה כְּבוֹדִי
לְבָלִימָה. ר"ל עַד מַתִּי אֲתֶם מַחֲפָזִים
כְּבוֹדִי לְכוּיִן: כִּי הִפְלָה. הַפְּרִישׁ
וְהַבְּרִיל: רְגֹזוּ. פָּחַדוּ: עַל מִשְׁכַּבְכֶּם.

וְאִישׁוֹן כִּי אֶתָּה יְיָ לְבָדָר לְבִטָּח
תוֹשִׁיבֵנִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַעֲזוֹז
וְהָאֱמִיץ הָאֲדִיר וְהַחֲזָק הַיּוֹצֵא מִן הַמְּזֻמּוֹר תְּהֵא
שְׂכָשֵׁם שְׁשֻׁמְעַת לְתַפְלִית מִי שֶׁתַּפְלִיל לְפָנֶיךָ זֶה
הַמְּזֻמּוֹר כֵּן תִּשְׁמַע תַּפְלִיתִי וְתִקְשִׁיב לְתַחֲנִתִּי בְּיוֹם
הַזֶּה. יוֹם א' שְׁמוֹדוֹ אֲרִיָּה וּמִלֵּאכּוֹ רַפָּאֵל וּמִשְׁרָתוֹ
חֲמָה. יוֹם ב' שְׁמוֹדוֹ סָרְטָן וּמִלֵּאכּוֹ גְּבִרְיָאֵל וּמִשְׁרָתוֹ
לְבָנָה. יוֹם ג' שְׁמוֹדוֹ מָלָךְ וְעַקְרָב וּמִלֵּאכּוֹ סַמְאֵל
וּמִשְׁרָתוֹ מַאֲדִים. יוֹם ד' שְׁמוֹדוֹ תְּאוֹמִים וּבְתוֹלָה
וּמִלֵּאכּוֹ מִיכָאֵל וּמִשְׁרָתוֹ כּוֹכַב. יוֹם ה' שְׁמוֹדוֹ קִישֵׁת
וְדָגִים וּמִלֵּאכּוֹ צִדְקִיָּאֵל וּמִשְׁרָתוֹ צֶדֶק. יוֹם ו' שְׁמוֹדוֹ
שׁוֹר וּמַאֲזִינִים וּמִלֵּאכּוֹ עֲנָאֵל וּמִשְׁרָתוֹ נוֹגָה.
יוֹם ז' שְׁמוֹדוֹ גְּדִי וְדָלִי וּמִלֵּאכּוֹ קַפְצִיָּאֵל וּמִשְׁרָתוֹ
שְׁבֵתָאִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתֵּהֵא שְׁעָה זֶה
שְׂאֵנִי עוֹמֵד לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי וְעַל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי
שֶׁעַת רָצוֹן שְׁעַת רַחֲמִים שְׁעַת הַקְּשָׁכָה שְׁעַת הַאֲזָנָה אֶקְרָא
וְתַעֲנֵנִי אַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתִיר לִי וְצוּה לְמִלֵּאכְיָה הַמְּמוֹנֵים עַל
עֲנִינֵי בְּנֵי אָדָם שִׁיְהִיו עִמִּי לְעֶזְרָה לְהוֹעִיל וּלְהוֹשִׁיעַ וּלְהַצִּיל
וְהַטָּה לְבֹת בְּנֵי אָדָם שִׁישׁ לִי עֵסֶק עִמָּהֶם לְכָל אֲשֶׁר
אֲחַפּוֹץ וְהִשָּׁב רָצוֹנָם לְכָל אֲשֶׁר אֲרַצֶּה וּבְכָל כָּל מַחֲשַׁבּוֹת
(שע"צ לשה"ק) דלית 4 1 שונאי

שונאי וְהִפֵּר כָּל עֲצַת אִיבֵי וּמִלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹתִי לְמוֹכֶת
שֶׁנֶּאֱמַר יִתֵּן לָךְ כָּל־בְּכָךְ וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: וְתֵהָא עִם לִבִּי
בַּעֲת מַחְשְׁבוֹתַי וְעִם יָדִי בַּעֲת מַעֲבָדִי וְתִשְׁפִּילֵנִי וְתוֹרֵנִי
בְּכָל דְּרָכִי וְתַצְלִיחֵנִי בְּכָל מַהֲלָכִי וְתִשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂי
יָדִי וְאַל תִּצְרִיכֵנִי לְיָדִי מִתַּנֵּת בְּשָׂר וָדָם אֲלֵא לְיָדְךָ הִרְחַבְהָ
וְהִמְלֵאָהּ: וּמַעֲפֵר עֲגִוּוֹת תִּקְיַמֵּנִי וּמִאֲשָׁפוֹת דָּלוֹת תִּרְוַמְיַנִי
וְתַסְמְכֵנִי בְּיָדִי נְדִיבוֹתֶיךָ וְתַסְעֲדֵנִי בְּיָמִין צִדְקָךָ וְתַגְמִילֵנִי
חֲסִדִּים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים אָמֵן סֵלָה:

תפלה קדושה זו הובאה מארץ הקדושה מתוקנת לבעלי תשובה שנשאלה מן השמים על ידי החכם המקובל והיא תפלה נוראה מסוגלת לישר ההרהור ולהסיר מהאדם כל המחשבות רעות והרהורים רעים וצריך לשוב אל י"י בכל לבו וירקסו עמוד על רגליו נגד מזרח ואמר בדמעות שליש:

לָךְ לְבָדְךָ חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי
לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ:
הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשּׁוֹן יְשׁוּעָה וְרוּחַ נְדִיבָה
תַּסְמְכֵנִי: לֵב מְהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
נִכּוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי: אֱלֹמֶדָה פּוֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ
וְחֲטָאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ: מִכְתָּב לְחֻזְקִיהוּ מִלֶּךְ
יְהוּדָה בְּחִלּוֹתָיו וַיְחִי מִחֲלָיו: וַיִּסַּב חֻזְקִיהוּ
פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְיָ: וַיֹּאמֶר אָנָּה
יְיָ זָכַר נָא אֶת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת

פותח שערים

לָךְ דְּבָרְךָ חֲטָאתִי וְכו' "לֵב" מְהוֹר מוֹעֵד לִהְיוֹת לוֹ לֵב מְהוֹר: סה"ק
"בָּרָא" "ר"ת מִבְּרָא כִּי הַמְבִּילָה וַיְחִי מִחֲלָיו" נִתְרַפָּא: כְּדָמִי יִמִּי
(שַׁע"צ לַשְׁה"ץ) 2 4 בַּפְּרִיחַת

וּבְלֵב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבָּךְ
חֲזַקְתָּהוּ בְּכִי גָדוֹל: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּדַמִּי יָמִי
אֵלֶכָה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל פִּקְדָתִי יִתֵּר שְׁנוֹתַי:
אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא
אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֶדֶל: דּוּרִי נָסַע
וַנִּגְלָה מִנִּי כְּאֹהֶל רוּעִי קִפְדָתִי כְּאוֹרֵג חַיִּי
מִדְלָה יִבְצַעֲנִי מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי:
שְׁוִיתִי עַד בּוֹקֵר כְּאֹרִי כֵן יִשְׁכַּר כָּל עֲצָמוֹתַי
מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי: כְּסוּם עָגוּר כֵּן
אֶצְפָּצֵף אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה דְלוּ עֵינִי לְמָרוֹם אֲדָנִי
עֲשֻׁקָה לִי עֲרֵבֵנִי: מָה אֲדַבֵּר וְאֶמַר לִי וְהוּא
עֲשֵׂה אֲדַדָּה כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי: אֲדָנִי

פּוֹתַח שְׁעָרִים

כָּל הַלַּיְלָה הִתְגַּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי אֲעַי כֹּאֲרִי
לְסִבּוֹר: כֵּן יִשְׁכַּר כו'. כָּל מַה שֶּׁאֲנִי
מִתְגַּבֵּר בֶּן יִתְגַּבֵּר הַחֹלִי. עָלִי לְשִׁבּוֹר
כָּל עֲצָמוֹתַי: כְּסוּם עָגוּר. כְּמוֹ כְּסוּם
וְעָגוּר. וְהֵם מִיּוֹם עוֹפּוֹת הַמַּצְפָּצִים:
אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה. אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה: דְלוּ עֵינִי.
הוֹרְמוּ עֵינִי: ד' עֲשֻׁקָה לִי עֲרֵבֵנִי.
עֲשׂוֹק אוֹתִי וּלְקַחְנִי מִיד מַה"ט וְעֲרֵבֵנִי
לְהַנְצֵל מִמֶּנּוּ: מַה אֲדַבֵּר. הִרְבָּה יֵשׁ לִי
לְדַבֵּר: וְאִמַּר לִי וְהוּא עֲשֵׂה. אִמַּר לִי
יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת וְעֲשָׂאנִי: אֲדַדָּה כָּל
שְׁנוֹתַי. אֲנִיד כָּל הַשִּׁנָּה לְקַלֵּם לְפָנַי

בְּכִרְיַת יָמִי: פִּקְדָתִי יִתֵּר שְׁנוֹתַי.
נִחְסַרְתִּי שְׂאֵר שְׁנוֹתַי: עִם יוֹשְׁבֵי חֶדֶל.
יוֹשְׁבֵי הָעוֹלָם כֹּאֲלוּ כְּתִיב חֶדֶל. וְהוּא
מִתְחַלֵּף כְּמוֹ כֶּשֶׁשׁ כֶּשֶׁשׁ: דּוּרִי נָסַע.
בְּנֵי דּוּרִי נָסַעוּ מִמֶּנִּי: כְּאֹהֶל רוּעִי.
כְּאֹהֶל הָרוּעִים. שְׁמִסִּיעִים אוֹתוֹ מִכָּאֵן
וְתוֹקְעִים אוֹתוֹ כְּמִקּוֹם אַחֵר כְּשִׁכְלָה
הַמְרַעָה: קִפְדָתִי כְּאוֹרֵג חַיִּי. הִכְרַתִּי
מִהַר חַיִּי כְּאוֹרֵג הַמְּמַהֵר לְאוֹרֵג: מִדְלָה
יִבְצַעֲנִי. מִתְחַלֵּל הוּא יִשְׁלִים יָמִי חַיִּי:
מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי. כְּלוֹמַר מִיָּמִים
וּמִלֵּילוֹת תִּכְלֵנִי: שְׁוִיתִי עַד בּוֹקֵר כֹּאֲרִי.

עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני
 והחייני: הנה לשלום מר לי מר ואתה
 חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי
 גוך כל חטאי: כי לא שאול תוך מות
 יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמתך:
 חי חי הוא יוך כמוני היום אב לבנים
 יודיע אל אמתך: יי להושיעני ונגינותי
 נגנן כל ימי חיינו על בית יי:

יהי רצון מלפניך יי אליה ואליה אבותי שתשמע תפילתי
 ותחנתי שאני עבדך בן אמתך כפ"מ מהפילך לפניך והורני
 מה שאומר והבינני מה שאדבר ולא אפשל בדברי פי
 ובשפתי ותזקוק לי את (יהו"ו קט"ה ועמו יהו"ו קת"ה) מלאכי
 רחמים מלמדי זכותם של ישראל שכינו לפי להתפלל
 לפניך. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: יהי לפי תמים
 בהקיק למען לא אבוש: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
 ואשמך תורתך תמיד לעולם ועד: זכר דבר לעבדך על

פותח שערים

ר"ל כאב על כאב: משחת בלי. מבלי
 רדת שחת: מות יהלך. כמו ולא מות
 יהלך: לא ישברו. לא יקוו: אל
 אמתך. האב מודיע לבנו ומכוון דעתו
 אל אמתך להאמין כך: ונגינותי נגנן.
 מה שאני נגנן עתה נגנן תמיד בבית
 ד' כל ימי חיינו:

יהי רצון מלפניך בו זכר דבר לעבדך

ית"ש: על מר נפשי. שהיתה נפשי
 מרה ונחמתני: ד' עליהם יחיו. על כל
 המתים גור ד' שיעמדו לתחי': ולכל
 בהן. והראשון שבהם היה חיי רוחי:
 ותחליטני והחייני. שנתת לי בריאות
 ונתת לי החיים: הנה לשלום מר לי
 מר. בחליי מת שהייתי מצפה לשלום
 ולבריאות גופי נתוסף לי מר על מר

אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי. קְרוֹב אֶתָּה יְיָ וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֶמֶת: מוֹב אֶתָּה
וּמַטִּיב לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: יְדִיךָ עֲשׂוּנִי וַיְכוּנְנוּנִי הִבִּינִי וְאֶלְמְדָה
מִצְוֹתֶיךָ: הוֹרֵנִי יְיָ דְרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאַצְרְנָה עֵקֶב:

שערי אורה.

טוב להרבות בסליחות ותחנונים
עם הצבור מללמוד. וכתב בר"י שכן
ראה לקצת רבנים שתמיד היו עוסקים
בגופי הלכות ובהכרזים. ובהדגש אלול
היו מניחים קצת מסדרם ללמוד
גרסא. רק תחנוני: (שע"ת סי' תקפ"א):
(ג) טוב מעט תחנונים בכוונה מהרבות
כלי כוונה. (בש"ע סעי' ד)
ר"ל מי שיש לו חניס וא"י להאריך
וממעט בתחנונים ואומרם בכוונה.
נחשב לפני הקב"ה כמו אותו שיש
לו פנאי ואריך בתחנונים בכוונה.
(באה"ט שם סי' א')

(א) זה שידע ללמוד יעסוק בתורה
שבע"פ אחר התיקון. ויכוין
לחת נ"ר להשכינה בשמחה עד אור
היום. ונמנע מללמוד כדי לגרש השנהגה ואם
אין יכול יושן אחר התיקון במלבושיו
ויקום קודם ע"ה וילמוד. ושעור משנה
הוא קודם לכל. ואם זכה לחכמת
האמת העת מוכנה מאל. ואם א"י
ללמוד יאמר תהלים ומעמדות תפלות
ותחנונים ואז עני רצון מאל. ותפלתו
רצו' והקב"ה עם כל הדיקים שומעין
קולו. (סדור רי"ע):
(ב) בימי אלול ועשי"ת יותר

בעוה"י אתחיל לכתוב תפלות חשובות ע"ד הקבלה לז' ימי השבוע מהאר"י ולה"ה
אשכנזי לוריא:

דיומ ראשון.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וְמֶלֶךְ עוֹלָם. יוֹצֵר כָּל
הַנִּבְרָאִים בָּלָם. עוֹשֶׂה אֶרֶץ בְּכָחוֹ. מִבֵּין
תֵּבֵל בְּחִכְמָתוֹ וְנוֹטָה שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָתוֹ.

פותח שערים

עקב. היינו עד סוף ימי אשכנז
אותה:

יהי

על אשר יחלתי. תזכור לי הכתחך
שאמרת לי שאחיל לך: ואצרנה

(שע"צ דשה"ק) 4 5

וְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם. לְיִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי וְלֹהֲאִיר
מִחֲשָׁבֵי. כִּי אַתָּה יְיָ תֵּאֵר גִּבּוֹר וְיִשְׁעֵי וְאֹזְרֵי
עֵז וְיָמֵעֵז וְנִצְחֵי וְשִׁבְרֵי וּמִבְטָחֵי. אֵילֹתֵי
וְכוֹחֵי. וּמִיִּשְׁוֹעַת חֶסֶדְךָ שְׂמַחְתִּי בְּחַיֵּי נֹכְחֵי.
וְתִקְנֹת רַחֲמֶיךָ נִגְדַּת עֵינַי בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחֵי:
כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן וּמְרַחֵם. בְּרוּגָז
תִּזְכּוֹר רַחֵם לְדִין עַמִּים. וּמַעֲשֵׂה כָּל נִבְרָא
גָּלוּי לְפָנֶיךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדַּת עֵינֶיךָ: כִּי
אַתָּה מְגַלֶּה תוֹשִׁיּוֹת. וְחוֹקֵר לֵב וּבוֹחֵן
בְּלִיּוֹת. גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת. וּמִבֵּין לְבָבוֹת וְסוֹדִם:
וְיִידַע מִחֲשַׁבּוֹת בְּנֵי אָדָם. צוֹפֶה הַתְּעַלְיוֹמוֹת
וְעוֹשֶׂה כָּל הַנְּשֻׁמוֹת. הָאֵל הַמְּיוֹחַד בְּאַחַד:
וְלֹא כָּכָל אֶחָד. הַגָּדוֹל הָאֱמִיתִי הַמְּגִדִּיל
עֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ וּבִשְׁמַי הַצְּבָאוֹת גְּדוֹלוֹת
וְנִפְלְאוֹת. הַגָּבוֹר הַנֶּאֱדָר בְּכָח. אֲשֶׁר לְפָנָי
כְּבוֹדוֹ כָּל נִבְרָא יִלְכוּ שְׂחוּחַ. מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
יִשְׁכּוֹן וּמִבֵּית לְכָל דָּבָא וְיִשְׁפֹּל רוּחַ. וּמִמְצִיא

פּוֹתַח שְׁעָרִים

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ כֹּהֵן וְרוֹקַע הָאָרֶץ. לֹא מִתְרַבֵּה וּמִתְחַלֵּף. מִשָּׁא"כ בְּנִמְצָאִים:
שֵׁשׁ הָאֲדָמָה ע"פ הַמַּיִם: אֵילֹתֵי. לַחֲקֹת הַנִּבְיָאִים. כְּמוֹ קִהְלֹת
חוּקֵי הַמִּיּוֹחַד בְּאַחַד. וְלֹא כָכָל אֶחָד: וּמִתְחַלֵּף:

לְכָל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם וְשׁוֹכְנֵי אֲדָמָה אֹן
וְעִצְמָה. וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לִירְאוֹ וְלַחֲשׂוֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ מוֹדַעַת זֹאת. יֵרָאֶת יי רֵאשִׁית דָּעַת.
אֲדִיר וְנָאֹר וְעִמּוֹ מְקוֹר הַחַיִּים לְהָאִיר.
אֲשֶׁר שָׁם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לְעִזּוֹ אֶפְרִיזוֹן. וְזוֹהַר
יִקְרוּ בְּצֵל חֲבִיזוֹן. וְיִישֵׁב בְּסֶתֶר הַנִּצְעָלִים
מִמְלָאכִיו. וְלֹא יִכְיֶרְוּהוּ בְּצוּרָה וְלֹא בְּדַמְיוֹן.
וְלֹא יִשְׁיַנּוּהוּ בְּגִדּוֹלָתוֹ לְהַכֶּתֶת הַנִּבְיָאִים בְּנִיב
חַיִּיזוֹן. וְנִרְאָה לְעֵינֵי הַשֹּׁכֵל וְהַרְעִיזוֹן. רֵאשִׁיזוֹן
וְאִין לוֹ אַחֲרִית וְלֹא יִשְׁלֹט בּוֹ כְּלִיזוֹן. רְחוּק
מִכָּל צְבָאוֹת עֲרֵבוֹת וְקְרוֹב לְעִמּוֹ. קָרָא
אֵל הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּבָרָא מֵהֶם הַנִּשְׁמָה.
וְאֵל הָאָרֶץ מִתַּחַת וּבָרָא גְּבִיַת הָאָדָם עֶפֶר
מִן הָאֲדָמָה. לְהַפִּיר הַבּוֹרָא הַכֹּל יֵשׁ מֵאִין
וְאִין זוֹלָתוֹ. וְקָרַב אוֹתָם אֶחָד אֵל אֶחָד
לְחֶבֶר אֶת הָאוֹהֶל לְהִיזוֹת אֶחָד. וְתִשׁוּבָת
הַנִּשְׁמָה הַמְּהוּרָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֶה עַד
שׁוּבָה אֵל מְבֹנֶה וְיִסּוּדָה אֲשֶׁר מְמַנֶּה
נִגְזָרָה. וְתֵאִיר אֵל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה הַעֲלִיזָה
הַמְּהוּרָה. וְלָרוֹחַ הַיּוֹם יִתְהַלֵּךְ אִם תִּפְּץ

מִבְּעוֹ. כִּי מִהֲאֲדָמָה גִּזְעוּ. הַפֶּר מִצֹּה כָּל
הַיּוֹם הַתְּאוּה לֶאֱכֹל חֶלֶב וְחִמָּאָה. לְמַעַן
סִפּוֹת הַרְוֵה אֶת הַצִּמָּאָה. וְאִם תִּאֲוֹתוּ
בְּעוֹלָם הִיָּה יִמְלֵא. מִנֶּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר יִכְלֶה.
הַוּוֹת בְּקִרְבָּה מוֹת יָמוּתוּ דְּמִיָּהֶם בָּם. הַגּוֹף
לְקִבְרוֹת יוֹבֵל אֶךְ בָּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ
עָלָיו תִּתְאַבֵּל. אֲנִי וְעַמִּי בְּקִרְבָּה וְהַכְּרֵת
תִּכְרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִיא עֲוֹנָה כָּה. תִּנּוּד וְלֹא
תִּנּוּחַ וְלֹא תִשׁוּב עוֹד אֶל הָרוּחַ. לִבָּא אֶל
הַמֶּלֶךְ. וְעַל בְּמִתִּי עַב הַתְּהִלָּה. וְנַע וְנָד
בְּאַרְצֵן יִבְהִילֶךְ רוּחַ הוֹלֵךְ וְאִם בְּעוֹלָם הַזֶּה
הַטִּיבָה דְּרָכָה וּמַעֲלָלָה. תַּעֲלֶה דֶּרֶךְ גְּבוּלָה
בְּמִסִּילָה הָעוֹלָה דֶּרֶךְ בֵּית אֵל דֶּרֶךְ הַקּוֹדֶשׁ
יִקְרָא לָהּ. אוֹרַח חַיִּים סְלוּלָה: תַּעֲלֶה מַעֲלָה
מַעֲלָה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנִּחְלָה. אֲשֶׁר הִיָּה
שֵׁם אֱהֵלָה בְּתַחֲלָה וְאֶל עַל יִקְרָאוּהוּ:
וּמִלֵּאכִים יַעֲלוּהוּ. וְאִפְּנִים יִסּוּבְבוּהוּ וְיִתְלוּנָן
בְּצֵל שִׁדִּי. בְּמִנוּחָה שְׂאִין לָהּ קֶזֶן וְתִכְלָה
עַד בְּלִי דִי. וַיִּמִּין הָאֱלֹהִים לְקַבֵּל אוֹתָהּ
תְּהִיָּה פִּשׁוּטָה לְמַעַן סוּר מִשְׁאוֹל מָטָה:

אָנָא יי אֱלֹהֵי הַצְבָּאוֹת. עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת
גְּדוֹל הַעֲצָה וְרֹב הָעֲלִיָּה. הַשּׁוֹכֵן בְּרוֹם
הָעֲלִיָּה. וְעִנִּיךָ פְּקוּחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם
וְיִזְרַע וּמִבֵּין מַחְשְׁבוֹתָם וְסוּדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂיִמְצָא עֲבֹדְךָ חֵן
וְחֶסֶד בְּעִינֶיךָ. וְחֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. אוֹלֵי אֶזְכָּח
לִירְאוֹת דִּינְךָ. וְאִמְלִט וּמִלְמִנִי מִחֲרוֹנְךָ. וְהִשְׁקִיפָה עָלַי בְּחַמְלָה
מִמְעוֹנְךָ. וְתַרְוִיחַ לִי מִצָּרוֹתַי. וְאַל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתַי.
וְכָל חֲרָעוֹת וְחֲצָרוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי וְעַל רַאשֵׁי. יִהְיוּ פְדִיוֹן
נַפְשִׁי וּסְלִיחַ לַעֲוֹנוֹתַי וּכְפָר זְרוֹנוֹתַי. וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵי מִגִּד
עֵינֶיךָ: וְלִתְפִלָּתִי הַט אָזְנוֹךָ וְתַתִּיחָה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי. לְבַלְתִּי
אֲחַמָּא וְלֹא אֲכַשֵּׁל בְּעוֹנֵי. וּפְתַח לִי דְרָכֵי הַתְּשׁוּבָה. וְחַלְצֵנִי
מִמַּחְשָׁבָה רָעָה. וְלֹא אֲפִטֵּר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׁאֲשׁוּב
מִעֲוֹנוֹתַי. וְאֲתוּדָה עַל זְרוֹנוֹתַי. וְאַרְחֵץ מִחֲלָאֵת חֲטָאתִי.
וְאֲטַחֵר מִטּוֹמָאֵת פִּשְׁעֵי וְעֲוֹנוֹתַי: וְיִצְרִי הַרְבֵּעַ הַנָּחִים עַל
מִשְׁוֹבוֹתַי. וְאַהֲבֵךְ אֵת אֲשֶׁר עָוִיתִי. וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂי לִשְׁם
כְּבוֹדְךָ. וְכָל מַחְשְׁבוֹתַי לַעֲבוֹדָתְךָ: וְהִשְׁוֹקְתִי אֵלֶיךָ.
וּמִבְּטָחִי עָלֶיךָ:

אָנָא אֵל אֱלֹהִים יי מַחֲזִיר לַעֲוֹנֵי. וּכְפָר לְאֲשַׁמְתִּי.
וּכְסֶה עַל עֲלוּמֵי. וְהַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ וְאֲשׁוּבָה
בְּשׁוּבָה וְנִחַת. וְשׁוּבָה יי וְאַל תִּשְׁפּוֹךְ עָלַי חֲמָה
וְצַעַר. וְאַשְׁקִצְפֶךָ בִּי אֵל תִּבְעֵר. כִּי מָה אָנִי וּמָה
חַיִּי. וּמָה חֲמִדַּת מֵאֻנִּי. מַה פִּשְׁעֵי וּמָה רִשְׁעֵי
וּמָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ. וּמָה מַחְמַדְיוֹ בִּימֵי

הַבְּלֹי: אָדָם יָלוּד אֵשָׁה. קָצָר יָמִים מָלֵא חֲרָפָה
וּבֹשֶׁה. וְרָפָם רוּגָו וּפְחָד וְאִמָּה וְרֹשׁ וְאִישׁ תִּכְבִּים.
אֲשֶׁר הִלֵּךְ חַשְׁכִּים:

אָנָּה אֵל תִּפְּן אֵל רַשְׁעֵי וְאֲשָׁמִי. חֲדָל מִמְּנִי כִּי הִבֵּל יָמִי.
חֲדָל מִמְּנִי וְאַבְלָגָה מֵעַט. בְּעַמְלֵי יָדְךָ אֵל תִּבְעַט.
הַתִּבְכָּשׁ לְרוּחַ הוֹלֵךְ אֲשֶׁר כְּעָשָׁן יִנְדֹּף. אֵת הַקֶּשׁ יִבְשׁ
תִּדְרוֹף. אִם גָּבְרוּ פִשְׁעֵי נִגְדָּךְ. אֲשֶׁר יָדַעַם עֲבָדְךָ. גָּבְרוּ
מֵהֶם בַּחֲמִיךָ וּבַחֲסָדְךָ. גָּלוּי וִירֹעַ לִפְנֵיךָ עֲשֵׁלוֹתִי וְחֲסָרוֹנִי
וְדִלּוֹתִי. וְאִם חָטָאתִי וּפִשְׁעֵתִי וְהִרְשַׁעְתִּי וְהִעֲוִיתִי לְמַעַלְת
כְּבוֹדְךָ מִה יִזְקֹוּ אֲשָׁמוֹתִי. לְגִדּוּלַת עוֹז וְקִרְךָ מִה יִרְעוּ
עֲוֹנוֹתִי. וְכֹל הַחֲסָדִים שְׂאֵתָה עוֹשָׂה עִם כָּל בָּשָׂר. מִתְדַּרְת
גִּדּוּלְתְּךָ מִה יִחְסֹר. לָכֵן אֵל חֵי מְחוֹל לְעֲוֹנוֹתִי. כִּי אֵין בָּהֶם
כַּח לְחִזִּיק לְכְבוֹדְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד מִכֵּה שֶׁלֹּא יִחְסֹר עִמָּךְ:

אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת. אֲדוֹן הַרְחֵמִים וְהַכְּלִיחוֹת פְּנִיָּה אֱלֹהֵי
וְחַנּוּנִי. וּמֶרֶם אֶקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנִי. וְאֵל כְּמִפְעָלִי תְדַיְנֵנִי.
וּלְמִפְגִּיעַ לָךְ אֵל תְּשִׁיבֵנִי. וּמִשְׁאוֹן קָמִים תַּצִּילֵנִי. וּבְצִל
כְּנָפֶיךָ מְרוּכְסֵי אִישׁ תִּסְתִּירֵנִי. וּמֵאוֹיְבֵי פִצְנִי. וּמִרְגָּשֶׁת
פּוֹעֵלִי אֲוֶן חֲלָצֵנִי. וּמִבּוֹר דִּלּוֹתִי וְעֲנִיּוֹתִי תִרְיֵצֵנִי וְתִרְיֵמֵנִי.
וְתַחֲפוּץ בִּי וְתִרְצֵנִי. וְחֻזְקִי לְעִבּוֹדְתְּךָ וְאַמְצָנִי. וּמֵלֵא חֲפָצִי
וְאֵל תִּשְׁגֵּד רִבְצִי. וּבִגְה פִרְצִי וְהִרְחֵב לִחְצִי. וּרְפָא מַחְצִי.
וְהִשְׁכֵּנִי אֵלֶיךָ בְּמֶרֶם עֵת קִצִּי. וְאֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִכְּנִי.
בְּמֶרֶם אֵלֶיךָ וְאִיְנִי: אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי הַשּׁוֹכֵן
בְּשִׁמְי שְׁמִים מְעוֹנָךְ. בּוֹשֵׁתִי וְנִבְלָמְתִּי לְהָרִים פְּנֵי אֵלֶיךָ:
שְׁכַרְהָ לִּפִּי לְשֵׁאת עֵין מוֹל גִּדּוּלְתְּךָ. כִּי נִבְהָה וַחֲדָל אִישִׁים

כְּמוֹנֵי אֵיךְ יַעֲמֹד נִגְדֶּךָ אֲבָל נִשְׁעַנְתִּי עַל גִּדְּךָ הַסְדִּיךָ.
וּמִיָּה נִסְתִּי וְשִׁכְתִּי עֲדִיךָ כִּי אֵין לִי בִלְעָדֶיךָ: לָכֵן עֵינִי
תִּלְוִיּוֹת. וְרַעֲיוֹנִי לְשִׁמִּי קָדְשֶׁךָ צוּפוֹיּוֹת: פָּקַח אֱלֹהֵי עֵינֶיךָ
וְהִטָּה אֲזָנְךָ אֶל הָרָנָה וְאֶל הַתַּפִּלָּה וְאֶל הַתְּהִלָּה אֲשֶׁר עֲבָדְךָ
מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּנֶפֶשׁ מְרָה וְרוּחַ נִבְחָה:

אָנָּה יי אֱלֹהֵי קָדֶם מַעֲזָנָה. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי
לָעֵת זְקָנָה בְּכָלוֹת כְּחִי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי.
וְאֵל נָא לְמַעַצְבָּה תִּשְׁכִּיבֵנִי. כִּי אַתָּה יי
אֱלֹהֵי כָל יָמֵי הַגְדֻלָּת עָלַי הַסְדִּיךָ. וְכִמָּה
טוֹבוֹת עֲשִׂיתָ אֵת עֲבָדְךָ. בָּרַעַב וְנָתַנִּי
וּמִחָרֶב הִצַּלְתָּנִי וּמִדָּבָר מִלְּטָתָנִי וּמִכָּל מִכָּה
וּבָאֵב רָפְאֵתָנִי. וּמִחֲלָאִים רָעִים וּרְבִים
דָּלִיתָנִי. וּמִיּוֹם הַיּוֹתִי כִלְכַּלְתָּנִי וְכָל דָּבָר
לֹא חִסְרָתִי וְאִכְלָתִי וְשִׁבְעָתִי וְהוֹתָרָתִי:
כִּידֶךָ הַטּוֹבָה עָלַי וְלֹא כְרוּעַ מִעַלְלִי
גְּמֻלָּתָנִי. כֵּן כָּל שְׂאֵרֵי יָמֵי בְּגִדְוִלְתְּךָ
תִּפְקֹדֵנִי. וּבִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי וּתְשַׁלַּח מִקֹּדֶשׁ
עֲזָרִי. וְאֵל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׁבְרִי. וְהַטְרִיפֵנִי
לֶחֶם חֶקֶי וּמִמֶּתְנוּתֶיךָ הַטּוֹבִים תִּזְמִין
פֶּרֶנְסָתִי לִי וְלִבְנֵי בֵּיתִי בְּנִחַת וְלֹא בְצָעַר.
וּבְצָרוֹת גְּפִשִׁי תִנְעֶר. וְתֵן לִי בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִיסוּר. וְיִתֵּן לִי כָּל צָרָכִי בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹן.
וְאַל תְּבִיאֵנִי לַיָּדִי נִסְיוֹן. כִּי אַתָּה נוֹתֵן לָחֶם
לְכָל בָּשָׂר וְלִכְלָל לֹא יִחָסֵר. וַיִּמְכִּין לְעוֹרֵב
צִידוֹ. כִּי יִלְדִּיו אֵל אֵל יִשְׁוּעוּ הֵמָּה לֶאֱכֹל
יִחוּגֵנֹו. וְאַתָּה מִמַּלְא סְפוֹקֶם. וְאָכְלוּ אֶת
חֻקֶּם. וּמִצְמִיחַ לְבַהֲמָה. חָצִיר מִן הָאֲדָמָה:

אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי מְעוֹנָךְ. שְׁלַח לְעַבְדְּךָ מִמְּעוֹן
קֹדֶשְׁךָ. וְיִהְיֶה עָלַי רַחֲמֶיךָ. וְהִרְק עָלַי מְאֻצְרוֹתֶיךָ.
וּמִשְׁפַּע בְּרִכּוֹתֶיךָ. וְאַל תִּצְרִיכֵנִי לְוֹלָתְךָ וּמְרוֹב מוֹבָךְ
תִּשְׁלִיכֵנִי. וְאַל נָא תִצְרִיכֵנִי לְאִישׁ כְּמוֹנִי. כִּי מִתְּנָתָם מְעוֹמָה
וְחִרְפָּתָם מְרוֹבָה. כִּי אִם מִמִּתְּנַת יָדְךָ הַטּוֹבָה. וּמִנְדְּבוֹתֶיךָ
הִרְחָבָה. וְלֹא אֶשָּׂא חֶרְפַּת בָּשָׂר וָדָם. שׁוֹכְנֵי בֵּיתִי חוֹמֵר
אֲשֶׁר בַּעֲפָר יִסּוּדָם. וְכָל יָמֵי מִתְּנֻנוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת הִמְרִיפֵנִי.
לְמַעַן לֹא אֵבֹשׁ. לָחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלָבוֹשׁ. וְאֵשׁ וּמִיחָל
וּמִצְפָּה לְרַחֲמֵנוֹתֶיךָ. אֲשֶׁר טָמוּן לְבְרִיּוֹתֶיךָ וְתַעֲשֶׂה עִמִּי
חֶסֶד וּנְדָבָה. וְלֹא כְחֻבָּה:

אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי בַּחַר בִּי וּבְבִקְשָׁתִי. קָרְבֵּנִי לְחִצְרוֹתֶיךָ
וְלִשְׁכּוֹן חֲצִרֶיךָ. וְנִשְׁלָבָעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ. וְשְׁלַח
לָנוּ פִּזְזָה וְגֹאֲלֵי נְקוּמָה נִעְלָה בֵּית אֵל. וְשֵׁם תִּקְבֹּץ
נְפֻצוֹת נִחְלָתְךָ וְאֶבְרָךְ וְאֶגְדֵּל שְׁמֶךָ וּמְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וְתִתְלָה. וְעַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד נִעְלָה.
וְלִךְ לְבִדְךָ חֲגִדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת נוֹרָא עֲלִידָה

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה : בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
בְּשֵׁם שְׁהִמְצֵאתָ עוֹלָמְךָ בַּיּוֹם זֶה וְנִתְחַדַּת בְּעוֹלָמְךָ
וְתָלִית בּוֹ עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאמְרֶיךָ בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים
תִּיַחַד לְבָבִי וְלִבְּכָל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
אֶת שְׁמֶךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמֵאֹר תוֹרָתְךָ . כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר וְנֶכְנִי לְרֹאשׁ בְּאוֹר פָּנֶיךָ בְּאוֹר הַצֶּפֶן
לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבֹא . וּמִחֲכָמְתְּךָ תַּחֲכֵּמֵנִי וּמִבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי .
וְסוֹד שְׁמוֹתֶיךָ תוֹדִיעֵנִי . וְהוֹד תוֹרָתְךָ תִּרְאֵנִי וּבְקִדּוּשְׁתְּךָ
קִדְּשֵׁנִי . וּבְצִל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי . וּבִטּוֹבָה תַּשְׁפִּיעֵנִי וּמְנוּ
בְּבוֹדְךָ תִּתֵּן עֲלֵינוּ . וְהִרְאֵנוּ פָנֶי מְשִׁיחֶךָ בְּשִׁמְחָה וּבִטּוֹב
לִבְּכָל בָּאוֹפֵן שְׂנוּבֵל לְסִבּוֹל אֲנַחֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל .
וּמִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה . וּמִלְּפָנֶיךָ מִלִּבֵּנוּ רִיקָם אֵל
תַּשְׁבִּינֵנוּ . כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה : בָּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

ואחר כך יאמר ע"ב פסוקים ואחר כך יאמר יהי רצון וכו' :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּתְּנֶה עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהִרְחָמִים
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְתַנּוּחַ לָנוּ מִמְּגוּרֵינוּ :
וְתַרְפָּא אֶת מַבְאֻבֵּינוּ וּמִכּוֹתֵינוּ . וְתַצִּילֵנוּ
מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם וּמִיַּד רוֹדְפֵינוּ : וְלֹא יִשְׁמַע
עוֹד בָּבִי וְזַעֲקָה בְּבִתֵּנוּ . וְלֹא שׁוֹד וְנִשְׁכָּר

בְּבוֹלֵינוּ: וְנִהְיָה מַעֲשֵׂי רְצוֹנָךְ וּמִירְאֵי
שְׁמֶךְ: כִּי תִלְמִדְנוּ תוֹרָתְךָ. וְתִיחַד לְבַבְנוּ
לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךְ: וְלִירְאָה מִלְּפָנֶיךָ וּלְעֲבֹדְךָ
בְּלִבְבִּי שָׁלֵם: וְלֹא נִבּוֹשׁ בְּכָל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפֵנוּ אֵלֶיךָ וְתוֹצִיאֵנוּ
מִשָּׁלוֹם אֶל שָׁלוֹם: וְאֶמְצָא מְנוּחָה בְּאוֹר
חַיִּים וְנַעֲיֻמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ.
וְתִרְאָה בְּעוֹנֵי עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים בְּכָל הָאֲרָצוֹת
וּבְכָל חֲרוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר הוּא מְשׁוֹלֵחַ וְנַעֲזֹב בְּמִדְבָּר.
וְתִקְנֵא לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַמְּחוּלָּל בֵּין הָעַבְדִּים וְתִקְבֵּץ שְׂאֵרֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוּצוּ שָׁמָּה וְתָשִׁיב
יִשְׂרָאֵל לְגֻיְהֶם. וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב בְּקִרְוֹב. וְתַחֲזִיר
הַמְּשֻׁלָּח הָרֹאשׁוֹנָה לְבֵית יְרוּשָׁלַיִם. וְלַעֲמֹד וּלְרֹאוֹת בְּעוֹז
גָּאוֹן יי אֱלֹהֵינוּ. כִּי בָּךְ אֲנַחְנוּ בְּטוֹחִים וּבְמִתְכַּיִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ
אֲנוּ מְצִפִּים. וּמִיִּתְחַלֵּים לְהַטְוִן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ. וְאֵל תְּבַיִּשְׁנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ מְשַׁבְּרֵינוּ. וְאֵל תַּחֲסִירֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ מִתְקַנְתֵּנוּ. הֵרָאֵנוּ
יי חֲסִדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ. וְתֵן לָנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ וְהַבְטָחוֹתֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרֶךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד
הָעוֹלָם יִהְיֶה לְרְצוֹן אֱמֶרִי סִי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי:

וַיֹּאמֶר אַח"כ מוֹמָר לְדוֹד הָבִי לְהִי בְנֵי אֱלִים וְגו'. וְאַח"כַּ יֹּאמֶר אֲדוֹן עוֹלָם
וְכו' וְכֵן בִּלְ הַיָּמִים:

ליום שני.

רבוֹן הָעוֹלָמִים אֱלֹהֵי בָּאֲתִי לְהַתְּוֹדֹת לְפָנֶיךָ
עַל חַטָּאתִי יִדְעָתִי שְׂאִין בִּי כַח
לְהַתְּוֹדֹת עַל כָּל־כָּל־לִפִּי שְׂחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ
בְּדַבָּרִים הֶרְבֵּה: חַטָּאתִי בְּשׁוֹגֵג וּבִזְדוֹן.
בְּאוֹנִם וּבְרָצוֹן. בְּסִתֵּר וּבַגְּלוֹי. חַטָּאתִי
בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה וּבְמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. (חַטָּאתִי
בְּמַלְכוּת וּבְכִרְיֹתוֹת: חַטָּאתִי בְּאַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּין. חַטָּאתִי בְּכָל־לֹאֹת וּבְכָל־מִצְוֹת עֲבַרְתִּי
מֵאֲלֶ"ף וְעַד תִּי"ו וְעַשִּׂיתִי גִּלְגּוֹלֹת גִּדּוּלֹת
וְעַל כָּל הָעֲבִירוֹת גִּדּוּלֹת הָאֱלֹהִים שְׂזַכְרְתִּי
לְפָנֶיךָ שְׁנִיתִי וְשִׁלַּשְׁתִּי עֲלֵיהֶם: כִּמָּה
כְּעָמִים הִכְעִסְתִּיךָ עַד שֶׁגִּלְגַּלְתִּי מִלֶּסְפּוֹר
רֹב הַמּוֹן יָמֵי חַטָּאתִי וְאֵיךְ אֲבַקֵּשׁ מְחִילָה
עַל דְּבַר שְׂאִין לוֹ סוּף וְתַכְלִית). אִם בָּאֲתִי
לְפָרֵשׁ חַטָּאֵי אֲסָפָרָם מֵחֹל יִרְבוּן אֲבָל
נִשְׁעַנְתִּי עַל גִּדּוּל רַחֲמֶיךָ וַחֲנִינוּתֶיךָ שְׂאֵתָה

פותח שיערים

רבוֹן הָעוֹלָמִים כו'. חטאתי במלקות כו'	דומר זה עד תיבת "ותכלית" וצריך
בפתחי חיים כתוב שמעתי שאין	להיות סגור בשני חצאי לבנה () ;
(שע"צ לשה"ק) 4 15	אגא

נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וּמֹרֶה לָהֶם דְּרָכֵי
 הַתְּשׁוּבָה בְּעֵינֵי שׁוֹשׁוּבוֹ מִדְּרָכָם הָרָעָה
 וְתִקְבְּלֵם בְּרַחֲמִים לְהִיּוֹתָם מְקוֹבְלִים
 וְאַחֻבִּים לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹתָם זֻכִּים לַחַיִּי עוֹלָם
 הַבָּא. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי בְּגוֹף גְּדוּכָה וְשֹׁפֵל רוּחַ נִשְׁפָּרָה.
 וְהִנְנִי מִפִּיל הַתַּחֲנִיתִי לְפָנֶיךָ לְהוֹרֹת אוֹתִי
 דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה וְלַהֲעֲלוֹתִי מִטּוֹמָאָה לְטָהָרָה
 וְלַהֲוִידֵיעֲנִי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּהּ אֶתְקַרֵּב לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ שְׂאֵתָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת וְאַתָּה חַפֵּץ
 בַּתְּשׁוּבָתָם שֶׁל רָשָׁעִים וְאִין אַתָּה חַפֵּץ
 בְּמִיתָתָם לְפִיכָךְ אֲנִי מִבְקֵשׁ לְפָנֶיךָ מַחִילָה
 וּבִפְרָה וְהִנְנִי מִתְבַּיֵּשׁ וְנִבְלָם עַל הָעֲבִירוֹת
 שֶׁעָשִׂיתִי וְהִנֵּה פֶשַׁעִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׁי וְרֵאִיתִי
 אֵת כָּל עֲוֲנוֹנִים מְקוֹלֵקְלִים וְהִנְנִי מִתְחַרֵּט
 מֵהֶם מִמַּעֲשֵׁי חֲרָטָה גְדוֹלָה. כִּי אַחֲרֵי
 שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הוֹדַעִי סָפַקְתִּי עַל יָרֶךְ
 בּוֹשֵׁתִי וְנִבְלַמְתִּי כִּי נִשְׂאֵתִי חֲרַפְתִּי נְעוּרֵי.
 וְאַחֲרֵי הַחֲרָטָה הִנְנִי עֹזֵב אוֹתָם עֲזִיבָה
 גְּמוּרָה כְּאִמּוֹר יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן

מִחֲשֻׁבוֹתָיו: וְאַחַר הָעֲזִיבָה הִנֵּנִי מִתּוֹדָה
כָּפִי כְּחֵי כְּכַתוּב וּמִוֹדָה וְעֹזֵב יְרוּחָם. וְאַחַר
הָעֲזִיבָה וְהוֹדוּי הִנֵּנִי מִתְבַּיֵּשׁ מֵהֶם וּמִקְבֵּל
עָלַי שָׂא אֶחֱטָא וְלֹא אֶחְזֹר בָּהֶם וְלֹא
אֶשׁוּב עוֹד לְהִכְעִיסָךְ וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הָרַע
בְּעֵינֶיךָ כְּכַתוּב אִם פָּעַלְתִּי אֲוֹן לֹא אוֹסִיף:
וְעַתָּה יי אֱלֹהִים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים פֶּתַח לִי
שַׁעֲרֵי גֶן עֵדֶן וְהוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְהַדְרִיבֵנִי
לְדַעַת סוֹד הַיּוֹדוּי וְהַתּוֹדָה וְהַהוֹדָאָה
וְהַעֲמִידֵנִי עַל גִּבּוֹן כִּדִּי שְׂאוּכַל לָכּוֹף אֶת
יֵצֶר הָרַע וְתֵן לִי תַקּוּהַ טוֹבָה וְאַחֲרִית טוֹב.
וְהַצִּילֵנִי מִדִּין הַקָּשָׁה וּמִפֶּתַח שֵׁל גִּיהֶנֶם
וְעֲשֵׂה עִמִּי כְּגוֹדֶל חֲסָדֶיךָ לְסִלּוֹת עֲוֹנוֹתַי
וְהַחַיִּינוּ לְעוֹלָם הַבָּא. וּפֶתַח לִי שַׁעֲרֵי חַן
וְרָצוֹן וְיִרְאֵת שָׁמַיִם. וְהוֹדִיעֵנִי הַדֶּרֶךְ שְׂאֵפִיק
דְּרָכֵי הָעֲנוּהָ וְתִהְיֶה תַמִּיד עִמִּי. וְאֵהִיָּה
זוֹכָה לְעַמּוּד בְּהִיבֵל הַמֶּלֶךְ בְּהִיבֵל הָרָצוֹן
תַּמִּיד מִן הַמְּקוֹר הָעֲלִיוֹן וְרָצוֹן מִחִילָה
וּסְלִיחָה וּבִפְרָה וּרְחָמִים גְּדוֹלִים וְחֶסֶד
הָעֲלִיוֹן וְאִזְיָתָא וְיִתְלַבְּנוּ כָּל הַכְּתָמִים שֶׁהַשְׁחִירוּ
עֲוֹנוֹתַי:

אָנא אַל עֲלִיּוֹן הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים גְּמוּלָה עַל
 עַל עֲבָדָךְ וְאַחִיָּה וְאַפִּיק רָצוֹן מִי וְחֻצִּיאֲנִי
 לְמַרְחֵב וְתֵן לִי חֵלֶק וְנַחֲלָה שְׂדוֹת וּבְרָמִים בְּרַחוּבוֹת
 הַנָּהָר וּמִשְׁקָה אוֹתָם מִשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה נְהוֹת מוֹשְׁבִים
 שָׁמֶן אֶפְרַסְמוֹן וְאִזְּאִיָּה לְשִׁתּוֹת מִן הַמִּים הַחַיִּים
 הַיּוֹצֵאִים דֶּרֶךְ שְׂבָעִים וְשָׁנִים גְּשָׁרִים הַנִּקְרָאִים
 חֶסֶד וְתִצִּילֵנִי מִן הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הָאוֹכֶלֶת הַנִּמְשַׁכֶּת
 בְּשִׁתִּים וְאַרְבָּעִים נְתִיבוֹת הַשּׁוֹרְפוֹת וְהָאוֹכֶלֶת
 כָּל מִינֵי אֵשׁ הַנִּמְשַׁכֶּת בְּנִהְרֵי אֵשׁ וְנוֹפֶלֶת עַל
 רֹאשׁ הָרָשָׁעִים :

אָנא יְיָ מְחוֹל לְעֲוֹנוֹתַי וְזַכֵּנִי לְתֵת לִי פָאָר
 תַּחַת אֶפֶר וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת מִן כֶּתֶר
 יְדִידֶיךָ. הִנָּא־אֵמַר בָּהֶם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ
 אֶתְפָּאָר. וְהֵכֵן לִבִּי וּמַעְגְלִי וּמִצְעָדִי לַעֲשׂוֹת
 הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ וְאַעֲמוּד קָיָם
 בְּאַמוּנָתְךָ. וְאַתְקָרֵב לְעַבְדֶּתְךָ. וְתִזְכֵּנִי
 לְבְנֵי הָדוֹר וְהַדָּר לְזִמְן מִשִּׁיחָךְ. וְאַתְעַטֵּף
 בְּעֻטֵּיפַת יָדִים וְרַגְלִים וְהָאִירָה פָּנֶיךָ עַל
 עֲבָדְךָ וְזַכֵּנִי לְאוֹר בְּאוֹר הַגָּנוּז שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וְהוּא גָנוּז
 וְזָרוּעַ וְצִפּוֹן לְצַדִּיקִים בְּכֶתוֹב אוֹר וְרוּעַ

לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה. וְאַהֲיָה זֹכֶה
לְתֵת צִדְקָה דְּרַךְ הַזֶּרַע כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְרָעוּ
לָכֶם לְצִדְקָה:

אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִבְלַלְתָּ עִם הַמַּלְכוּת בְּחִסְדְּךָ תִּנְכְּנוּ לַחֲזוֹת
בְּנוּעַם יי שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְלִבְקֹר בְּהִיבְלָךְ וְאַזְכָּה לְשֵׁם
הַגָּדוֹל שְׁאִין לוֹ קִצְבָה וְאַזְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא כִּי יִדְעֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ כִּי כָפִי גִדְלָה תְּרַפְּתֵנוּ וּכְלִימֹתֵנוּ וְחִטֵּאתֵנוּ
וּפְשָׁעֵנוּ בְּךָ גִּדְלָה רַחֲמֶיךָ וּסְלִיחוֹתֶיךָ כִּי קָרֹב אַתָּה לְכָל
קוֹרְאֶיךָ בְּאַמֻּת וּבְתַמִּים וּבְלֵב שָׁלֵם וַיִּדְךָ פְּתוּחָה וַיְמַנְךָ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים עַל בֶּן מִצָּא עֲבָדְךָ אֵת לְבוֹ לְהַתְחַנֵּן
לְפָנֶיךָ בְּמִיעוּט דְּבָרִים בְּרוּחַ נְמוּכָה בְּרוּחַ נִשְׁפָּרָה וּנְפִשׁ
שׁוֹפָלָה לְתֵת לִי מִתְּנַת חַנּוּם וְשָׁלוֹם כִּי יִדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
שֶׁחֲנוּנֶיךָ הֵם חֲנוּנִים וּמְרוּחָמֶיךָ הֵם מְרוּחָמִים שְׁנֵאֵמַר וַיֹּאמֶר
אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יי לְפָנֶיךָ
וְחִנּוּתִי אֵת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֹתִי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. אֲדַנִּי
שְׂמִיעָה אֲדַנִּי סִלְחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיכָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהִי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ. צְמָאָה נַפְשִׁי
לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מְתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים. יי אֱלֹהִים
צְבָאוֹת שְׂמִיעָה תַּפְלָתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהִי יַעֲקֹב סִלָּה. גַּם צִפּוֹר
מִצְאָה בֵּית וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה אֶפְרוּחֶיהָ אֵת
מוֹזְחוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת מַלְכִּי וְאֱלֹהִי. שְׂמִיעָה תַּפְלָתִי יי וְשׁוֹעֲתִי
הַאֲזִינָה אֵל דְּמַעֲתִי אֵל תַּחֲרֹשׁ כִּי גֵר אֲנִי עַמְּךָ תוֹשֵׁב
בְּכָל אֲבוֹתִי. אֱלֹהִים שְׂמִיעָה תַּפְלָתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי כִּי.
וְאַתָּה יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֻּת.

אלהים אדני חילי וישם רגלי בפאלות ועל פטותי ידריבני
למנצח בנגינותי:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. מי
אל כמוד נושא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי
חפץ חסד הוא: שיר למעלות אשא עיני
אל ההרים מאין יבא עזרי: (רו"א עתיק"א
קדיש"א ריש"א חיוור"א) עזרי נעם יי עושה
שמים וארץ: (רו"א דחיוור"א) ואורח צדיקים
באור נונה הילך ואור עד נכון היום (פלוגתא
דשער") ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים
ברוב חסדך ענני באמת ישעך: (מצח"א
דרעותא) הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל:
(נמיר"ו דכול"א דהו"א עינ"א פקיה"א) הנה עין יי אל
יראיו למיחלים לחסדו: (עינ"א טב"א) הוד
והדר לפניו עוז וחדוה במקומו: (חיוור"א
דעינ"א) כי עמך הסליחה למען תורא: (חוטמ"א)
חנן ורחום יי ארך אפים ורב חסד ואמת:
(אריכ"א דאנפ"ן) באור פני מלך חיים ורצונו
כעב מלכות: (רו"א דאנפ"ן) כי אל גדול יי

וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: (רו"א דא"וה"ת)
 אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יי בְּאוֹר פְּנִיךָ
 יִהְיֶה לָנוּ: (רו"א אדמימו"ת פני"ם דעתיק"א) בְּשִׁמּוֹן
 הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֲחֵרֹן
 שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו: (תיקונ"א דיקנ"א דבהנ"א
 רב"א בתיקונא עילאה) אֲשֶׁרִי הָעָם שֹׁכְכָה לֹא
 אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂיִי אֱלֹהִיו: כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל
 אֲבִיוֹנִים יי וְאֵת אֲסִירָיו לֹא בֹזֶה: כִּי לֹא בֹזֶה
 וְלֹא שֹׂקֵץ עֲנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵיו מִמֶּנּוּ
 וּבְשׁוּעוֹ אֱלֹוֵי שְׁמֵעַ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּקְבֹּל בְּרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתִי וְתִכְלֹחַ
 לְךָ עֲוֹנוֹתִי וְחַטָּאתִי וּפְשָׁעֵי וְתִתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ
 וְעֲנֹתְךָ תִּרְבֶּנִי וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵי תַחְתִּי וְהַקְמִים
 עָלַי לְרָעָה ^(ד) וְתִתֵּן לִי עוֹשֶׁר וְנִכְסִים וְכְבוֹד וְתִגְדֹּל

שערי אורה

(ד) וְתִתֵּן לִי עוֹשֶׁר וְנִכְסִים וְכְבוֹד .
 מוֹעִלִם תִּמְחֶתִי עַל מֵה
 שֶׁאֵין מוֹכֵסִים עַל עוֹשֶׁר וְכְבוֹד . גַּם
 בַּחֲפִלָּה לְבִרְכַּת הַחוּדֶשׁ בַּשָּׁבָת בְּמִצְוַת
 "חַיִּים שֶׁל עוֹשֶׁר וְכְבוֹד" הֵלֵךְ שְׁלֵמָה
 הַעֲ"ה אָמַר רַם וְעוֹשֶׁר חֵל תֵּתֵן לִי .
 גַּם שִׁנּוּי כָּל הַרוּדֶף אַחֵר הַכְּבוֹד
 הַכְּבוֹד בֹּרֵךְ מִמֶּנּוּ . (עירובין י"ט

בְּשִׁנּוּי לֶשׁוֹן , וּבְמִ"י שְׁמוּאֵל נִמְצָא כֹל
 הַרוּדֶף אַחֵר הַשְּׁרָרָה) ח"כ חֵדֶק תִּיקוֹנוֹ
 לָנוּ לְהַחֲפִל עַל עוֹשֶׁר וְכְבוֹד . עַד
 שֶׁהִגַּעְתִּי לַחֲמִשָּׁה רִבִּיתִינוּ ז"ל (ב"ב דף
 ט' ע"ב) כֹּל הַרְגִּיל לַעֲשׂוֹת לְדָקָה זוֹכֶה
 וְהוֹיִין לִי בָּנִים בְּעָלֵי חֲכָמָה בְּעָלֵי עוֹשֶׁר
 בְּעָלֵי גִדּוּל , בְּעָלֵי חֲכָמָה דְּכַתִּיב וּמִלֵּא
 חַיִּים , וּפִירֵס"י דְּכַתִּיב גְּבִי חֲכָמָה כִּי

מוֹעִלִי

שְׁמִי עַד עוֹלָם וּתְזַכְּנִי לְחַיֵּי עוֹלָם חֲבָא וּתְחַכְּמֵנִי
 בְּתוֹרָתְךָ וּתְקַבְּלֵנִי בְּאוֹר פְּנֶיךָ וְהֵאֵר פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ : יְהִי לְרָצוֹן אֱמֹרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי . שְׁמַעַת תְּפִלָּתִי יְיָ וְשׁוּעַתִּי
 הַאֲזִינָה אֵל דְּמַעַתִּי אֵל תִּתְחַרֵּשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ
 תּוֹשֵׁב בְּכָל אֲבוֹתַי : רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ אֱרֹךְ אַפִּים וְרַב
 חֶסֶד : מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עֹון וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע
 לְשֹׂאֲרֵית נִחֲלָתוֹ לֹא תִחְזֹק לָעַד אַפּוֹ כִּי חֲפֵץ חֶסֶד
 הוּא : יָשׁוּב יִרְחַמֵּנִי וְכַפּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם . תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד
 לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם :
 וּבְרַכְךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ אֲנַקְתָּם : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיַּחַנֶּךָ פֶּסֶת"ם : יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ פֶּסֶסְפִּי"ם : וַיִּשְׁלֵם
 לְךָ שְׁלֹוֹם דִּיוֹנִסִי"ם :

"אָנָּה "נוֹרָא "קָדוֹשׁ "תְּצִילֵנִי "מַצָּרָה . אֲנַקְתָּם : "פֶּשַׁעִי "סִלְּחָה
 "תִּרְחַמֵּנִי "מִטּוֹבָךְ . פֶּסֶת"ם : "פִּתְחֵי "סִלְּחָה "פִּתְחֵי
 "סִמְכֵנִי "יֵשַׁע "מִתְנוּתֶיךָ . פֶּסֶסְפִּי"ם : "דְּרוֹשׁ "יִוְדַעִי "וַיַּעֲוֶדְךָ
 "נוֹרָא "סִמְכֵנִי "יֵשַׁע "מִנְתְּךָ . דִּיוֹנִסִי"ם : "אֵלֶיךָ "נִשְׁאֲאֵתִי "קוּלִי

שערי אורה

מוֹלָאִי מֵאֵל הַיּוֹם . בְּעָלִי עוֹשֵׁר דְּכָתִיב לְהַבִּין דַּע"ז אֲנוּ מַבְקִשִּׁין עַל חַיִּים שִׁיחִי
 זְדָקָה . וְפִי רְבִינוּ גְרָסוֹם שִׁיחִי לוֹ לֵנוּ בְּנִים בְּעָלִי חֲכָמָה הַמְרוּמוֹ בְּחַיִּים
 נִבְסִים וְעוֹשֵׁר שִׁיעָה מֵהֵן זְדָקָה . בְּעָלִי כִנ"ל . שֶׁל עוֹשֵׁר הוּא כְּדִי לַעֲשׂוֹת זְדָקָה .
 חֲגֵדָה דְּכָתִיב וּכְבוֹד . וְפִירִשְׁטִי מִחוּךְ כִנ"ל . וּכְבוֹד הוּא שִׁיחִי בְּעָלִי חֲגֵדָה
 שֶׁהִם דְּרַשְׁנִין וּמוֹשְׁכִין אֶת הַלֵּב הַכֹּל שִׁיחֵנוּ בְּהֵם כְּבוֹד כִנ"ל . וְעוֹלָה יִפָּה
 מַכְבִּדִים אֹתָם ע"כ . וְלִפְיֵנוּ וְכִיתִי גַם בָּאֵן . וְמָה שֶׁבִּקֵּשׁ שְׁלֹוֹת הַעֲוִה

"תִּשְׁמַע מִשְׁמַיִם, אֲנֹכִי"; "פִּתַּח סְלִיחָה הַפֶּתַח מִהֲרָה, פֶּסֶת"ם;
 "פִּוּרָה סְלִיחַ פִּשְׁעֵי סְעָדָנִי וְזָרֵי מִבֶּטֶן, פֶּסֶסֶסִי"ם; "דֶּרֶךְ
 "יוֹשֶׁר וְאַמֶּת זִנְחִנִי סוֹמְנִי יִבּוֹשׁוּ מִשִּׁכְרָם, דְּיוֹנְסִי"ם;

"אָנָּה פָּאָשׁ גִּבּוֹרֵת אֵב"ג: "יִדְךָ תִּלְחֶט זָרֵי ית"ץ קָדוֹשׁ רָאָה
 "עוֹנֵי קו"ע שֶׁגִּבְנוּ מִחֲרָנִי נָא שִׁט"ו גְּעִימוֹת גְּדוּלַּתְךָ
 "דְּרָשְׁתִּי גִיד יִחוּד פְּכוּד שִׁמְךָ יב"ש בְּצִדְקָתְךָ שֹׁהַר
 "רוֹחֲנוּ בִט"ר צִדְקָתְךָ הַיְמָהֵר גְּאוּלָּתְנוּ צִת"ג חֲסָדֶיךָ קִבְּלֵתִי
 "בְּרוּךְ חֲק"ב טוֹבְךָ נִשְׁעַנְתִּי עֲלֶיךָ טנ"ע וְזָרֵי גְדוּלַּתְךָ
 "לֶה"ג יג"ד פִּי זָכַר קָדוֹשְׁתְּךָ פו"ק שְׁוַעַתִּי קִבֵּל וְשִׁמַּע שְׁק"ו
 "צַעֲקָתִי יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת צִי"ח:

"אָנָּה נוֹרָא קָדוֹשׁ תִּרְבֶּה מְחִילָתְךָ אֲנֹכֶת"ם
 "פִּשְׁטֵינוּ סְלִיחָה תִּגְלִיגֵל מְדוּתֶיךָ פֶּסֶת"ם
 "פִּתְחֵי סְלִיחָה פִּתַּח סְלִיחַ יִשְׁע מְנַתְךָ פֶּסֶסֶסִי"ם
 "דְּרוֹשׁ יוֹדְעֵי וְיַעֲוֹדְךָ נָא סִמּוֹךְ יִיחַד מִתְּנוּתֶיךָ
 "דְּיוֹנְסִי"ם יִיחִיד תְּקַשִּׁיבָה וְהַשִּׁיב הַשִּׁיב יְהו"ה
 "שְׂכִינַתְךָ דְּרָשְׁתִּי יִתָּא שִׁד"י פְּכוּדְךָ וְשִׁמְךָ
 "זִכְרָתִי וְכָךְ כּוּז"ו פִּטְחֵתִי מָרוֹם וְקָדוֹשׁ בִּי
 "סִבְבוֹנֵי זָרִים בְּמוֹכֶם"ו בְּתִירוֹנִי וְהִדְרִיכוֹנִי זָכְרָנִי
 וְהַצִּילֵנִי כּוּז"ו:

שערי אורה

רש וטושר אל תחן לי. ראונו דהעושר מ"ם עושר שמור לצעליו לרעתו. ר"ל
 לא יתן להשתמש בו לארכו רק בשביל עושר שמור רק לצעליו ואינו חוגן
 לעשות בו דקה והסד, והו: אל דלום עושר כזה הוא לרעה, משא"כ מי
 תחן ל"ו דיוקא. ע"ד שפי' השל"ה שטושה דקה דהעושר מהטוב ומהנעים לו:

אָנא אַביר יַעֲקֹב אֵל אַחֵר לְמַעַן שְׁמֹךְ הַמְּיוֹחֵד הַזֶּה שְׁבו
 נִזְדַּעַתָּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים יַחַד לְבִי לִירְאָה אֶת
 שְׁמֹךְ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ. אַתָּה הוּא שְׁשֻׁמְעָתָ נֶאֱמָר "תָּם
 וְשִׁמְרָתָ אוֹתוֹ מִכָּל הַיּוֹק וְנֶזֶק וְהַתְּרַת פֶּסֶם" יְדֶךָ לְתַת
 מְזוֹנוֹתָיו וְנָתַתָּ לוֹ מַלְבוּשִׁים כְּפִי יְדֶךָ הַטּוֹבָה וְעֲשִׂיתָ עִם
 יִשְׂרָאֵל גְּסִים וְנִפְלְאוֹת וְלָכֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּשְׁמַע
 תַּפִּלָּתִי וְתִתְּאוּן תַּחֲנֻנֹתִי וְתִקְשִׁיב שְׁוַעֲתִי וְתִתִּיר לִי פֶסֶם יְדֶךָ
 לְהִיּוֹת מְזוֹנוֹתִי וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי מְזוֹמְנִים לְפָנֶי קוֹרֵם
 שְׁנִצְמִירְךָ לָהֶם וְתִשְׁמְרֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִכָּל דְּבַר רָע וּמִכָּל
 פְּנֵעַ רָע וּמִכָּל רוּחַ רָע וּמִלְּסָטִים וְאוֹיְבִים וְשׂוֹנְאִים וּמַחֲיוֹת
 רָעוֹת וּמִכָּל חֲלָאִים רָעִים וְתִשְׁמַע צַעֲקָתִי וְתַפִּלָּתִי וְתִתְּאוּן
 פְּרִנָּסָתִי לְפָנֶי קוֹרֵם שְׁנִצְמִירְךָ לָהֶם וּמַלְבוּשִׁים כְּפִי דְרָכְךָ
 הַטּוֹבָה וְתַעֲשֶׂה עִמּוֹ גְּסִים לְטוֹבָה בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע
 וּבְכָל עוֹנָה לְמַעֲנֶךָ וּלְמַעַן כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְתִגְדִּיל שְׁמִי עַד
 עוֹלָם וְחַנּוּי וְשִׁמְעַ תַּפִּלָּתִי כִּי אַתָּה שׂוֹמֵעַ תַּפִּלָּת כָּל פֶּה
 אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֲדוֹן הַכֹּל
 וְשִׁלִּיט בְּעוֹלָמְךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ מְלֵא הָעוֹלָם
 בְּשֵׁם שְׁהַבְדֵּלְתָּ בְּכִסֵּא כְבוֹדְךָ בֵּיוֹם זֶה בֵּין עַלְיוֹנִים

פּוֹתַח שְׁעָרִים

לַהַגְדִּיל כְּבוֹד שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְתַכְרֵךְ. וְלִי
 נִרְאָה ע"ד הַכְּתוּב וְנִתְּנִי לָהֶם וְגו' יד
 וְשֵׁם טוֹב מְכֻנִּים וּמְכֻנּוֹת שֵׁם עוֹלָם
 אֲתָן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת. (יִשְׁעִי כ"ה) א"ב
 הַכוֹנֶנָה הוּא וְתַגְדִּיל שְׁמִי. לֹא לַעֲשׂוֹת
 לִי שֵׁם בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים. רַק שְׂאוּכָה
 לַהֲבִנּוֹת מְכֻ"ב שׂוֹשָׁאֵר שְׁמִי בְּמִין לַעֲוֹלָם;

בְּרוּךְ

אֲנִי אֲבִיר יַעֲקֹב כו' וְתַגְדִּיל שְׁמִי עַד
 עוֹלָם. כְּתֹב בְּפִתְחֵי חַיִּים שְׁצִירְךָ
 לוֹמַר: וְהָיוּ דְכוּרֵינוּ נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ
 וְנוֹכַח לַהַגְדִּיל כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבְכוֹד
 תּוֹרָתְךָ כְּכֹל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. כֵּן טוֹב לוֹמַר.
 כִּי אִי" כְּאִכּוֹת פ"ו אֵל תַּחֲמוֹד כְּבוֹד.
 וְלָכֵן כְּשֶׁתַּפִּיל עַל כְּבוֹד יִבְקֹשׁ רַק

(שַׁע"צ לַשַּׁה"ק)

וּבִין תַּחְתּוֹנִים בֵּין בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים תִּבְדִּיל אֹתָנוּ
 וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וְאַשְׁמָה וְלִכְדֹּר
 חֲכָרְתִּינוּ וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים וְתִתֵּן לָנוּ מַהֲלָכִים
 בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה לְפָנֶיךָ וְתַצִּילֵנוּ מִדִּינָה שֶׁל
 גִּיהֶנֶם בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים וְתַצִּילֵנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁטִיפַת מַיִם וְהוֹלִכֵי יָמִים תַּצִּילֵם מִנְּחָשׁוֹל
 שֶׁל יָם וּמִשְׁבוּרַת מַיִם בְּדָבָר שְׁנֵאֵמַר כִּי תַעֲבוֹר
 בַּמַּיִם אַתָּה אָנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי תִלָּךְ
 בָּמוֹ אֵשׁ לֹא תִכּוֹה וְלֹהֲבָה לֹא תִכְעַר בָּךְ. וּמֵלֵא
 מִשְׁאֵלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אֵל
 תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלִית כָּל פֶּה. בָּרוּךְ
 אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה :

אחר כך יאמר ע"ב פסוקים . ואח"כ יאמר ארון עולם והבקשה הכתובה בסידור
 של מעמדות סוף יום ראשון המתחלת יר"מ כו' יוצרנו יוצר בראשית כשם כו' :

ליום שרישי .

אָנָּה הָאֵל הַמְכִּין פִּרְנָסָה לְכָל בָּרִיָּה וּמִזְמִין
 מִלְּבוֹשׁ לְכָל גִּבּוֹר וְשׂוֹלֵחַ לָהֶם מַחִיָּה
 שֶׁתִּכְלֹכְלָנִי וְתִפְרֹנְסֵנִי אוֹתִי וְכָל אֲנָשִׁי בֵּיתִי
 וְכָל יִשְׂרָאֵל פִּרְנָסָה טוֹבָה שֶׁל כְּבוֹד בְּנִתָּת
 וְלֹא בְצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי פִרְנָסָה שֶׁלֹּא
 יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם בּוֹשָׁה וּבְלִימָה פִּרְנָסָה שֶׁלֹּא
 תִצְרִיבֵנִי בָּהּ לִידֵי מִתְנַת בְּשָׂר וָדָם כִּי אִם

מִיָּדָה הַמֵּלָאָה וְהִרְחָבָה. פִּרְנָסָה שְׂאוּבָל
לְעֶסוֹק בָּהּ בְּתוֹרָתָהּ הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה
וְהַתְמִימָה וּבִגְדֵי כְבוֹד יִהְיוּ לְבוּשֵׁינוּ בִּיקָר
וְלֹא כְבוֹשֶׁת פָּנִים וְהַחֲיִינוּ עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי
יִשְׂרָאֵל בִּיקָר בְּלִי בּוֹשָׁה. וְלִטּוֹבָה יִהְיֶה
חֻלְקֵנוּ וְלִבְרָכָה וְהַצְלָחָה יִהְיֶה עִמָּלֵנוּ
וְלִשְׁלוֹם יִהְיֶה אַחֲרֵיתֵנוּ וְתַקּוּתֵנוּ וְתַעֲזָרֵנוּ
בְּכָל עֲנִיָּנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְתַצְלִיחֵנוּ
וְתַדְרִיכֵנוּ לְהַעֲלוֹת אוֹתִי וְכָל אֲשֶׁר לִי לְחַיִּים
טוֹבִים אֲרוּכִים וְאֻזָּה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי עֲלִיָּה
וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּכָל מָה שְׁצָרִיךְ לְרַחֵם וְתַטִּיב
מִזֵּלֵנוּ וּמֵלֵא מַשְׁאֲלוֹת לְבַבֵּנוּ לְטוֹבָה
וְתַצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ מֵאִפְלָה לְאוֹרָה
וְתִהְיֶה מִגֵּן לִי וְלִכָּל יִשְׂרָאֵל וְלִכָּל אֲשֶׁר לִי
וְתַצִּילֵנִי מִכָּל צָרָה וְצָעַר וְצוּקָה בְּזֹאת
הַשָּׁנָה וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה וּבְכָל חוֹדֶשׁ וְחוֹדֶשׁ
וּבְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ וּבְכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל
רֹגַע וְרֹגַע. כִּי בְּיָדָה עֲתוּתִי הַצִּילֵנִי מִיַּד
אֹיְבֵי וּמְרוֹדֵפֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל צָרָה וְצָעַר
וְאֵל אֱמִירָד בְּמַרְדּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְתַצִּילֵנִי

מִכָּל רָע וּמִשְׁבוּשׁ הַגִּיסוֹת וּמִכָּל הַפֶּסֶד כִּי אִם
בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַשְׁקָט וּבְבִטְחָה בְּתַאֲוֹת לִבִּי בִּבְחִיָּה
הַיֵּשֶׁם הַיּוֹצֵא מִפְּכוּק אֲנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה
וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עֲלֶיךָ וְכָךְ הוּא סִידוּרוֹ:

אָמֵי נִצָּא כְּרַע יִל אֲמִיךְ רַחֵג רוּם עֲאֵע מְנִל כְּבָה:

וְתִשְׁמִיעֵנִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲמִתּוֹת וּבְשׁוֹרוֹת
וְיִמָּה שֶׁשֶׁבַחְתִּי מִתּוֹרֶתְךָ הַכֹּל יִהְיֶה נִזְכָּר לִי.
וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לְכָל פֶּשְׁעֵי וְעֲוֹנוֹתִי
וְחַטָּאתִי שִׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעֲתִי
לְפָנֶיךָ וְאַל יִהְיֶה בִּי חַטָּא וְעֹן וְאַל יִשְׁלַט
בִּי יֵצֵר הָרָע לְעוֹלָם וְתִצִּילֵנִי מִכָּל גִּזְלָן
וְחַמְסָן וְאֵלֶם וּמִכָּל מִיָּנִי פּוֹרְעָנוֹת
הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בְּעוֹלָם וּמִבְּלוֹל רָשָׁעִים
וּמִתּוֹקֶף הַגְּלוֹת וְתִבְטֹל מִמֶּנִּי כָּל גְּזִירוֹת
קִשּׁוֹת אֲשֶׁר עָלִי כְּתוּבוֹת וְחֲרוּתוֹת וְתִשְׁמַחֲנִי
אוֹתִי וְכָל אוֹהֲבֵי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל חֵיוֹת רָעוֹת
וְשִׂידִין וְלִילִין וְזִיקָן וּמִזִּיקָן וּפְגָעִים רָעִים
וּמַלְאָכִים וּמִבְּנֵי אָדָם הָרָעִים וּמִמְּפֹלֶת
כּוֹתֵל וּמִשִּׁרְפַּת אֵשׁ וּמִשְׁקִיעַת מַיִם וּמִכָּל
שָׂרִץ רָע וּמִכָּל צִמְאוֹן מַיִם וּמִרָעֵב וּמִשְׁבִּי

וּמִכָּל מֵאָסָר וּמִבֵּית הַכֶּלָּא וּמִדְּלוֹת וְעֲנִיּוֹת
 וְחֶסְרוֹן כִּים. וְתַתַּנִּי לְאַהֲבָה לֶחֶן וְלֶחֶסֶד
 וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי כִי לֶךְ
 יי הוֹחֵלְתִּי אֹתָהּ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי כִי
 בְשִׁמְךָ בְּטַחְתִּי עַל כֵּן קִדַּשְׁתָּ אֶת שִׁמְךָ עָלַי
 עַד כִּי יֵרְאוּ כָל בָּשָׂר כִּי שֵׁם יי נִקְרָא עָלַי
 וַיִּירְאוּ מִמֶּנִּי וְתִהְיֶה עִם פִּי בְּעֵת הַטִּיפִי
 וְעִם יָדִי בְּעֵת מַעֲבָדִי וַיְהִיו פָּנַי מִצְהִיבוֹת
 וְקוֹמָתִי נָאָה וְאֵימָתִי מוֹטֵלָת עַל הַבְּרִיּוֹת
 וְאֵהִיָּה אֶהוֹב לְמַעַלָּה וְנִחְמָד לְמַטָּה ^(ה) וְשְׁמִי
 הַטּוֹב יֵלֶךְ בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל הַמְּדִינּוֹת
 וַיְהִיו חֲלוֹמוֹתַי מִיּוֹשְׁבִים עָלַי לְטוֹבָה בְּכַח
 הַמֶּאֱוֹר הַגָּדוֹל הַמְתַּפְּשֵׁט מִן הַמְּרִכָּבָה
 הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁשְּׁמִי יֵאָהֶה וַיְהִי וּבִזְכוֹת שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַבְּטַחְתָּנִי עַל יָדֵי מִנְשָׁה
 עֲבָדְךָ שְׂאִינָן חַיִּזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ ^(ו) (שֶׁהֵם
 אֱלֹהֵי יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב

שערי אורה

(ה) ושמי הטוב ילך בכל הארצות	הגדול וכבוד תורתך בכל ישראל
כו', כתב בפתחי חיים	עמד :
טוב לומר : ויהיו דבריו נשמעים	(ו) שם בסוף התפלה מוקף בחלף
לעבודתך ונזכה להגדיל כבוד שמך	לכנה "שהס" עד "ונקה".
(שע"צ לשה"ק)	מטעם

חֶסֶד וְאַמֶּת נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲלֶה תַּפְלָתִי
לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ בָּעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת וְתַעֲרֹב עִם
צָבָאֶיךָ וְתוֹכְלֶם עִם תַּפְלָתָם וְלֹא יֵצֵר הָרַע וְלֹא מִסְטִין הָרַע
יִשְׁלַט בִּי וְלֹא מִלִּין רָע כִּי אִם מִלִּין יוֹשֵׁר מִגִּיד טוֹב
וּמַעֲיֵד צָדֵק וּמְזִכֵּר זְכוֹת. וְאֶנְצֹל מִכָּל מוֹם רָע וּמִכָּל פְּגַע
רָע וּמִיֵּצֵר הָרַע וּמִמְשַׁחִּית וּמִכָּל בְּגִי הָאָדָם הָרָעִים וּמִכָּל
דְּבָרֵי תַּהֲפֻכּוֹת וּמִשִּׁנְאוֹת חֲנֹם וּמִכָּל דְּבָרִים רָעִים וּמִמְעַשִּׂים
רָעִים וּמִכָּל שְׁעוֹת רָעוֹת וּמִכָּל גִּזְרֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת וְיוֹצְאוֹת לְעוֹלָם: יי צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשִּׁנְיָה לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלַח: יי צָבָאוֹת אֱשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ: יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: בְּךָ יי חֲסִיתִי אֵל
אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּתֵּן לִי חֵן וְחֶסֶד
וּבְחִמִּים וְשָׁלוֹם וְהַרְוּחָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל דְּרָכֵי וְחֵן בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי וְשׁוֹמְעֵי וְהַכִּינֵנִי בִּינָה בְּנִחַל שׁוֹמֵךְ וּבְמִעֵין
הַמְתַּגַּבֵּר וְהָאֵר עֵינֵי בְּתוֹרָתְךָ וְכָל מַה שְּׁאֵל־מוֹד לֹא אֶשְׁכַּח
וְתֵן לִי זִיו וְהָדָר וְחֵן וְחֶסֶד בְּדַבּוּרִי וּבְכָל מַה שְּׁאֶדְרוֹשׁ
וְאֶפְעֹל וְלֹא אֲבוֹשׁ מִשְׁכָּרִי וְלֹא אֶפְלֹם מִתַּקְנוֹתֵי מַחֲלָקִי
וּמִעֲמָלִי וּשְׁכָרִי וְחִבָּלִי. וְאַחֲרָהּ לְחַיִּים טוֹבִים וְתַקְנוֹתֵי לְאַחֲרִית

שערי אורה

מטעם שאין לומר י"ג מדות ביחידות. או אומר במקום הב' שמות "וי" ו"י
אומנם מי שידע אומנם בטעמים ונגינות באת"ב כ"ש "מלכך" "מלכך" והשאה
כקורא בתורה ושפיר דמי גם ביחיד. כדכתיב (של"ה):

ולא

טוב וחסדקי לטובה בעמלי לברכה ויהא העונה הזאת אשר
אני מתפלל בה לפניך עת רצון ורחמים ועת בקשה ותענני
ותשמע את תפילתי ותאזין תחנוני ותקשיב בקשתי ככתוב
ונאני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני
באמת ישעך:

(אנא באש וכו': אנא נורא קדוש תרבה וכו'. אנא אביר יעקב וכו'. עד
אחי נצח סלה ועד. תמצא לעיל ביום ב' והותם (ברוך אתה שומע תפלה).
ואח"כ יאמר זה (יהי רצון) הנדפס במעמדות ליום ג' ע"פ הקבלה ואח"כ
יאמר ע"ב פסוקים כנ"ד:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך
רחמן עורך שלחן לבריותיו גלית ארץ ביום
זה. ומלאת פני תבל תנובה. לתת חיים לעם
עליה. ומזון לחולדים בה. שתמציא ברחמיך
הרבים מזונותינו לנו ולכל עמך בית ישראל.
ותזמין פרנסתינו ועל דרך פבור כרי
שנוכל לעבדך בלבב שלם. ואר יעקב עלינו שום
חטא ועון ואשמה לפרנסתינו. ותצל כל חולכי
דרכים ומדברות מעמך ישראל. מחיות רעות.
ומכל פגעים רעים ומכל שטן ומכף כל אויב
ואורב על חדרך בדכתיב כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך על פפים ושאוונך פן תגוף
באבן רגלך. ונאנחנו וכל עמך בית ישראל בכלל
הרחמים כי אתה שומע תפילת כל פה. ברוך אתה
שומע תפלה:

ליום רביעי.

אֶת־נֶפֶל וְאֶת־חִנּוּן וְאֶשְׁאַלָּה בְּקִשָּׁה מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי בְּכָבוֹד
 אֱלֹהֵי הַתְּהִי וְהַנִּצְחִית וְהַמְצִיא אוֹתְךָ הַתְּמִידִית
 וְהַבְּאִחַדוֹתְךָ הַנִּעְלָמֹת וְהַגְּדוּלָּתְךָ הַפְּנִימִית
 וְהַבְּרַחְמָנוּתְךָ הַרְחֵבָה וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 וְהַנִּבְכָּד וְהַמִּיּוֹחַד הָאֶחָד בְּכָל מִיּוֹנֵי הָאֲחֵדוֹת
 וְהַיְשָׁלָם בְּכָל מִיּוֹנֵי הַשְּׁלִימוֹת וּפְשׁוּמֵי
 בְּתַבְלִית הַפְּשִׁיטוֹת הַבְּרוּךְ בְּכָל מִיּוֹנֵי
 בְּרָכוֹת הַגָּדוֹל בְּכָל מִיּוֹנֵי גְדוּלָּה הַגָּדוֹל בְּכָל
 מִיּוֹנֵי דְגוּלָּה הַהַדּוּר בְּכָל מִיּוֹנֵי הַדּוּר הַתִּיק
 בְּכָל מִיּוֹנֵי וְתִיקוֹת הַזֶּה בְּכָל מִיּוֹנֵי זְכוֹת
 הַחֲסִיד בְּכָל מִיּוֹנֵי חֲסִידוֹת הַטּוֹב בְּכָל מִיּוֹנֵי
 טוֹבוֹת וְהַיְשָׁר בְּכָל מִיּוֹנֵי יִשְׁרָנוֹת הַכְּבוֹד
 בְּכָל מִיּוֹנֵי כְּבוֹד הַלְמוּד בְּכָל מִיּוֹנֵי לְמוּד
 הַמֶּלֶךְ בְּכָל מִיּוֹנֵי מַלְכוּת הַנוֹרָא בְּכָל מִיּוֹנֵי
 נוֹרָאוֹת הַסִּבְלָן בְּכָל מִיּוֹנֵי סִבְלָנוֹת הָעֵנֹו
 בְּכָל מִיּוֹנֵי עֵנֹוה הַפּוֹדָה בְּכָל מִיּוֹנֵי פְדוּת
 הַצְּדִיק בְּכָל מִיּוֹנֵי צְדָקוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּכָל מִיּוֹנֵי
 קְדוּשׁוֹת הַרְחֹם בְּכָל מִיּוֹנֵי רַחֲמָנוֹת הַשֶּׁר

בְּכָל מִיּוֹנֵי שְׁרָרוֹת הַתָּם בְּכָל מִיּוֹנֵי תַמְיִמוֹת
הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד אֵין חֶקֶר וּבִיָּה לֹא עַד אֵין
תַּכְלִית וְאֵין בְּפֶתַח הָעֵיּוֹן וְלֹא שֹׁכֵל לָבֹא עַד
תְּבוּנָתָהּ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי גְּזוּתֵינוּ שֶׁתִּכֵּין לָפִי
וּמִחֲשׁוֹתַי וּרְצוֹנִי וְחֲפָצִי וּרְעִיוֹנוֹתַי וּבִנְיָתִי לְעִבּוּרְתָּךְ
וּלְיִרְאַתָּךְ לְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְכָל לָפִי וּבְכָל נַפְשִׁי
וּבְכָל מְאֹדִי בְּלִי שׁוּם מְנִיעָה וּבְלִי שׁוּם סָבָה שֶׁפְּעוּלָם כְּרִי
שֶׁאֲעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לְעִבּוּרְתָּךְ וּקְבַע אֶתִּי
בְּשִׁלְיִמוֹת הָעֲלִיוֹן וּבְפְעוּלָם הַצִּלָּחָה וְהַחֲיוּם אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
תַּכְלִית וְשֹׁלָא תָבֹא תַקְלָה עַל יָדֵי וְאַהֲבָה אֲחֻב לְמַעַלָּה
וּנְחֻמָּה לְמַטָּה וְאַפְסָר לְעֵתִיד לָבֹא בְּאַהֲבָה רַבָּה וְתַהֲיֶיהָ
מְנוּחָתִי כְּבוֹד :

אֲנִי יְיָ צְבָאוֹת שְׁלִיט בְּעֲלִיוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים קְרוֹב
לְכָל קוֹרְאָיו בְּאַמֶּת וּבִתְמִים מְצִיל עָנִי מִחֶזֶק
מִמֶּנּוּ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּחֲדֹשׁ אֶת מוֹלִדִּי בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם לְטוֹבָה וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְדַמּוּד וְתַהֲיֶיהָ
תַּפְלָתִי זוֹ רְצוּיָה וּמִקְפָּלֶת לְפָנֶיךָ וְהַמָּצֵא לִי חֵן
וְחֶסֶד וְתֵן לִי וּלְכָל סִיעָתִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֹּשׁ
וּפְרִנָּסָה וּכְלִפְלָה טוֹבָה וּמַחֲיִת בֵּיתִי בְּנִחַת וּבְדֶרֶךְ
כְּבוֹד וְלֹא בְּדֶרֶךְ בִּזּוּי בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּנִחַת
וְלֹא בְּצַעַר וְהַטְרִיפְנִי לֶחֶם מְזוּמָן. בְּרוּחַ וְלֹא
בְּצִמְצוּם וּמִמִּי אֲשֹׁאֵל לַחֲמִי וּמִימִי וּמַחֲיִת בֵּיתִי

כִּי אִם מִמֶּדֶד שִׁיִּדְךָ פְּתוּחָה לְכָל כְּדָכְתִּיב פּוֹתֶחַ
 אֶת יָדְךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
 עֲנֵנִי וְתָרִיק מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ עָלַי וְאַתָּה לֹא תִחָסֵר כִּי
 יָדְךָ לֹא תִקָּצֵר וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וְתִרְוַפָּה לְכָל מִכּוֹתֵי
 וְתִצְלִיחַ דְּרָכֵי וְהוֹרֵנִי וְלִמְדֵנִי אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ
 בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ
 הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ וְאוֹרְחוֹת הַחַיִּים הַכִּינֵנִי מִה שְׁאֵדְבָר
 וּמִה שְׁאֵשְׂאֵל אֵל אֲבִישָׁל בְּלִשׁוֹנִי וְאַתָּה וְלֹא אֲמוֹת
 כִּי עָלֶיךָ בְּמַחְתִּי שְׂאֵתָה חַי וְקַיִם תָּרִיק עָלַי בְּרֻכּוֹתֶיךָ
 וּבְכָל אֲשֶׁר אֶפְנֶה אֲשַׁכִּיד וּבְכָל אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה אֲצַלִּיחַ
 וְיִהְיוּ דְבָרַי וּמַאֲמָרַי בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת עֲרֻבִים וּמִתּוֹקִים
 וְעֵינֵי לֶךְ מִיְּחִלּוֹת וְתִלְוִיוֹת וְאִין לִי לְהַשְׁעֵן עַל
 זְכוֹתַי וּמִיַּעוֹט מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים כִּי יוֹדַע אֲנִי עֲרָכִי
 הַשָּׁפֵל וּמַעֲשֵׂי הַמְּכּוֹעָרִים רַק בָּאתִי כְּעֵנִי הַמְּבַקֵּשׁ
 עַל הַפְּתָחוֹת מִתְּנֵת חֲנֻם בֵּין תַּחֲנִנִי כִּי יִדְעֵתִי אֵת
 אֲשֶׁר תַּחֲוִן יוֹחֵן וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מְבוֹרָךְ:

ואחר כך יאמר מוטור זה מן תהלים קפ"ט ס"ה:

סה (א) לִמְנַצַּח מוֹמֹר לָדוֹד שִׁיר: (ב) לֶךְ
 דְּמִיָּה תִהְלֶה אֱלֹהִים

פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים

<p>גורע: אלקים בציון. שוכן בציון: וְלֶךְ ישוע נדר. כי אתה מושיע לנודרים בעת צרת ומשלמים הנדר: עירך. אליך: גברו 1 5</p>	<p>לִמְנַצַּח מוֹמֹר לָדוֹד שִׁיר. לך דומי תהלה. השתוקקה כמו תהלה לך למי שאין קץ לשבחך וכל המוסקיף (שע"צ לשח"ק) הֵא</p>
---	--

בְּצִיּוֹן וַיֵּלֶךְ יִשְׁלַם נֶדֶר׃ (ג) שוֹמֵעַ תְּפִלָּה
עֲדִיךָ כָּל בְּשָׁר יִבְאֵו׃ (ד) דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת
גָּבְרוּ מִנִּי פִשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפָּרם׃
(ה) אֲשֶׁר־יִתְבַּחֲרֻךְ וְיִתְקַרֵּב יִשְׁכּוֹן חֲצִירֶיךָ
נִשְׁכַּבְעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ׃
(ו) נִזְרָאוֹת בְּצַדִּיק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
מִבֶּטֶח כָּל קְצוֵי אֶרֶץ וַיִּם רְחוֹקִים׃
(ז) מִכֵּין הָרִים בְּכֹהֵן נֶזְוָר בְּגִבּוֹרָה׃
(ח) מִיִּשְׁבֵּיחַ שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן גְּלִיָּהֶם
וְהַמּוֹן לְאֲמִים׃ (ט) וַיִּרְאוּ יִשְׁבֵּי קִצּוֹת
מֵאוֹת וְתִיָּה מוֹצֵאֵי בּוֹקֵר וְעֶרֶב תִּרְנִין׃
(י) פִּקְדֹת הָאָרֶץ וְהַשּׁוֹקֵקֶיהָ רַבַּת

פּוֹתַח שְׁעִרִים

גָּבְרוּ מִנִּי, וּאֲלֹא לִסְפָּרם; אֲשֶׁר־יִתְבַּחֲרֻךְ,
אֲשֶׁר־לֹא שֶׁתִּבְחַרְהוּ; בְּטוֹב בֵּיתְךָ,
בְּטוֹב בֵּיתְךָ; קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ, מְקוֹדֶשֶׁת
הַיְכָלְךָ שֶׁשְׁכֻנְתְּךָ שָׁמָּה; נִזְרָאוֹת בְּצַדִּיק
תַּעֲנֵנוּ, בְּצַדִּיקְךָ תַּעֲנֵנוּ לַעֲשׂוֹת נִזְרָאוֹת
בְּעִבּוֹרֵם; מִבֶּטֶח כָּל קְצוֵי אֶרֶץ, מִבֶּטֶח
וּמִנוֹם לְבַל הַיּוֹשְׁבִים בְּקִצּוֹת הָאָרֶץ;
(שַׁע"צ לַשּׁה"ק) 2 5

מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים, מִשְׁקִיט וּמִשְׁפִּיל
הַמִּיּוֹת הַיּוֹם וְגַלְיוֹ; וְהַמּוֹן לְאֲמִים, וְכִסּוֹ
כֵּן מִשְׁקִיט הַמִּיּוֹת הַעֲמִים הַעוֹמְדִים עָלֵינוּ;
מוֹצֵאֵי בּוֹקֵר וְעֶרֶב תִּרְנִין, הַמֵּאוֹרוֹת
הַיּוֹצֵאִים עֶרֶב וּבּוֹקֵר מִזֶּה תִּרְנִין לְבַל בְּנֵי
אָדָם לַהֲדוֹת לָךְ; וְהַשּׁוֹקֵקָה, אַתָּה
מִשְׁקָה אֶת הָאָרֶץ; פִּגְמֵי אֱלִיקִים, אִמַּת
הַמֵּיִם

תַּעֲשֶׂרְנָה פֶּלֶג אֱלֹהִים מְלֵא מִיִּם תְּכִין
 דָּגָם כִּי בֵן תְּכִינָה: (יא) תִּלְמִיָּה רוּחַ
 נִחַת גְּדוּדֶיהָ בְּרַבִּיבִים תְּמוּגְגָה
 צִמְחָה תְּבָרֵךְ: (יב) עֲמִרְתָּ שְׁנַת מוֹבְתָךְ
 וּמַעֲלִיךְ יִרְעֶפוֹן דָּשֵׁן: (יג) יִרְעֶפוּ נְאוֹת
 מִדְּבָר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְנוּרְנָה:
 (יד) לָבִשׁוּ כָרִים הַצֵּאן וְעִמְקִים יַעֲטֹפוּ
 בָר יִתְרוּעְעוּ אֶף יִשִּׁירוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי יוֹצֵר הַפֶּלַ
 אֶחָד יָחִיד וּמְיוֹחָד בְּפִי כָל הַתּוֹלָה עוֹלָמוֹ
 כְּאֶשְׁכּוֹל חֲפִץ וְיָכוֹל אֲנִי הַצִּילָנִי וְלִכְלֹכַּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הַחוּסֶר וּמִן הַמִּגָּפָה וּמִכָּל מִינֵי פוֹרְעָנוּת
 הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בְּעוֹלָם כִּי אַתָּה יְיָ רַחֲמָן וּמְלֵא

פּוֹתַח שְׁעָרִים

המים: תלמי' רוה. ערוגות השרה
 תשביע: נחת גדודי'. לנחת הבריות:
 ברביבים תמוגגנה. ע"י טבר הדק תמס
 האדמה: עמרת שנת מובתך. אתה
 מעמר בכל טוב השנה שחפצך להיטיב:
 ומעגליך ירעפו דשן. העננים הם מעגלי
 השו"ת יוילו גשמי ברכה ודשן: ירעפו
 נאות מדבר. השמים ימיפו גשם במקום
 הכרעה:
 הכרעה:

המים: תלמי' רוה. ערוגות השרה
 תשביע: נחת גדודי'. לנחת הבריות:
 ברביבים תמוגגנה. ע"י טבר הדק תמס
 האדמה: עמרת שנת מובתך. אתה
 מעמר בכל טוב השנה שחפצך להיטיב:
 ומעגליך ירעפו דשן. העננים הם מעגלי
 השו"ת יוילו גשמי ברכה ודשן: ירעפו
 נאות מדבר. השמים ימיפו גשם במקום
 הכרעה:
 הכרעה:

רַחֲמִים חַי וְקַיִם לְנֻצַּח נְצָחִים וְתַצִּילֵנִי מְדִינָהּ שֶׁל
 גִּיהֶנֶם וְתִקְבֵּץ נַדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְתִבְנֶה בֵּית הַבְּחִירָה
 בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ וְתַצִּיל כָּל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל צָרָה וְתַצִּיל מִכָּל מַכָּשׁוֹר וְלָדוֹת עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וּבִפְרֹט הַתִּינוּקוֹת מֵאֲסָפְרָה שְׁתַּלִּית בְּיוֹם
 זֶה תִּשְׁמֹר מִמָּנָה הַתִּינוּקוֹת שֶׁלֹּא תִפּוֹל בְּפִיהֶם
 וְתִגְדֹּלֵם לְתוֹרָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּמֵלֵא מִשְׁאֲלוֹת
 לְבָנָיו לְטוֹבָה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת:

ואח"כ יאמר ע"כ פסוקים ואח"כ יאמר ארון עולם אשר מלך כנ"ר:

ליום חמישי.

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים יוֹדֵעַ וּמַבִּין כָּל סִתְרֵי יְצוּרִים
 וּמַחֲשָׁבוֹתָם זוֹכֵר בְּרִית אֱוֶהְבִּי רְצוֹנוֹ
 הַחוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו יי הוּא הָאֱלֹהִים גִּלִּית
 נִסְתָּרוֹת וְאַתָּה לֹא נִגְלִית גְּדֻלָּת וְרוֹמְמַת
 וְעֲצֻמַּת מַעֲיָנִי כָּל חַי נַעֲלָמַת יי אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
 אֵל כָּל הָאֲחָדִים לֹא תַחַד, אֵל מִי אֲמִשִּׁלְךָ
 אֵין עָרוּךְ אֵלֶיךָ וְאֵל מִי אֲדַמְךָ אַתָּה עֲלִיוֹן
 בְּלִי עָרֶךְ וְדַמְיוֹן אֵין לָךְ לֹא מַעֲרָח וְלֹא
 מִטָּה לֹא פָנִים וְלֹא אַחֲזָר לֹא יָמִין וְלֹא
 שְׁמָאל לֹא הַיּוֹם וְלֹא אֶתְמוֹל הָאֵל הַנֶּאֱמָן

אֲשֶׁר אֵין לוֹ קֵץ וְזֶמֶן יִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד אֲשֶׁר בְּהַיּוֹתֶךָ אֶתָּה שְׂרֵשׁ אֵל כָּל
נִמְצָא וַיְסוֹד כָּל נִבְרָא וְאֵין לֶךְ רֵאשִׁית
וְתַחֲלָה וְלֹא קֵץ וְתַכְלָה מִמִּית וּמַחֲיָה
מִהַשְׁנָא עֲדֵנִיא וּמִנֵּיא יוֹצֵר הַכֹּל וְלֹא נּוֹצֵר
עוֹצֵר הַכֹּל וְלֹא נֶעְצֵר יָדֶךָ לֹא תִקְצֹר וְכָל
דְּבַר מִמֶּךָ לֹא יִכָּצֵר יִסֹּד אֶרֶץ בְּחֻבְמָה
וְכוּיֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה עוֹשֶׂה כְּסִיל וְכִימָה
תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה יַצֵּרֶת אֶת הָאָדָם
עֹפֵר מִן הָאֲדָמָה וְנִפְחֶת בּוֹ נְשָׁמָה וְתַהֲדִירוֹ
בְּלִשׁוֹן וּבִמְרָאָה וְקוֹמָה וְאַצִּלֶת עֲלָיו מְרוֹחַ
כְּבוֹדֶךָ שֶׁכֵּל וּמְזִימָה פִּקְחֶת לוֹ אֲזַנִּים
לְשִׁמּוֹעַ נִפְלְאוֹתֶיךָ וּבְרָאֶת לוֹ עֵינַיִם לִרְאוֹת
מַלְכוּתֶךָ וּבְרָאֶת לוֹ גִּיב שְׁפָתַיִם לְסַפֵּר
גְּדוּלַּתֶךָ וּבִתְוֹךְ גֵּן עֵדֶן הַכְּנִסְתּוֹ וְנָתַתְּ לוֹ לֵב
לְהִבִּין בֵּין מִיב וּבֵין רַע וְעֵינַיִם לִרְאוֹת
וְאֲזַנִּים לְשִׁמּוֹעַ הַכְּנִסְתָּ לוֹ כָּל צָרָבוֹ בֵּין
תַּעֲשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי: בְּרָאֶת בִּי נִתְחִים
וְאַבְרִים מֵהֶם נְסִיכִים וּמֵהֶם מִשְׁרָתִים
וְחִלּוּלִים וּנְקָבִים (אם יִפְתַּח אַחֵר מֵהֶם אוֹ
אם יִסְתֵּם אַחֵר מֵהֶם הִנֵּה כָּלָם פְּגָרִים

גִּמְתִּים) : יי אֱלֹהֵי כְּמָה חֲסָדִים גִּמְלָתָנוּ וְכְמָה
 מְזוּבֹת שְׁלֹמֹתָנִי. בְּרֹאֲתָנִי שָׁלֹם בְּאֲבָרִים
 וְהִנְעַמְתָּ פָנַי וְצוּרְתִי. מְסַכֶּת בְּקֶרְפִי רוּחַ
 חֲכָמָה. וְנָתַתָּ בְּלִבִּי שֹׁכֵל וּמְזִימָה וְלִהְיוֹת
 לִי יִתְרוֹן עַל כָּל בְּרוּאֵיךָ. שְׁמַת בְּפִי
 וּבְשִׁפְתֵי רוּחַ דְּבָרֶיךָ. יי אֱלֹהֵי אֲמֻצָּתָנִי
 וְחֻקְתָּנִי בִּימִין צְדָקָתְךָ. רַעִיתָנִי מִנְעוּרִי
 וּבְלִפְלֹתָנִי. וְלֶחֶם חֲקִי הִטְרַפְתָּנִי מִבִּטְחִי
 עַל שְׂדֵי אֲמִי. מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִמִּי. נָתַתָּ מִימִי וְלֶחֶמִי. וְכִסִּיתָנִי מִעֲרוּמִי
 וְעֲרַבְתָּ לִי שְׁנָתִי וְתַנּוּמָתִי. לָדַעַת שְׁבַתִּי
 וְקוּמִי. וְלִמְצוֹא נַחַת רוּחַ מִכָּל עַמְלִי.
 יִשְׁנָתִי אִזּוּ יְנוּחַ לִי. יי אֱלֹהֵי בְּרֹאֲתָנִי נְבוֹב
 חֲלוּלִי. לַעֲשׂוֹת לָרוֹם בֵּית זְבוּלִי. וְלָתֵת
 גְּבוּל לְמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה דָרֶךְ וּמִסְלוֹל. לְטַהֵר
 וּלְנַקּוֹת אֶת נַפְשִׁי. מִכָּל חֲלָאֲתִי וְצַחֲנָתִי
 וּבִאֲשִׁי. וְהִגִּדֵּל חֲסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי
 לְהַחְיֹת אֶת נַפְשִׁי. לְבַלְתִּי יִהְיוּךְ לְמַשְׁחִית
 הוּדִי. שְׁמַת בִּי לִחְוֹתִי וְאֲבָרֵי שָׁלֹם. יי מִי
 אֲנִכִּי כִּי הִבִּיאֹתָנִי עַד הָלוֹם. יי אֱלֹהֵי
 גִּמְלָתָנִי הַטּוֹבָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. וְאֲנִי

גמלתיה הרעה. שלמתיני חסדים רבים
ושלמים ותחת זבחים ושלמים שלמתיני
חטאים ואשמים. אודה עלי פשעי ליי.
ואבכה להדיח בדמעי את עוני. לך
לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי.
חטאתי אודיעך ועוני לא בסיתי. כי איך
אעלים עוני וחטאתי. ואתה ידעתי אולתי
ואשמתי. ואיך אסתיר עונותי. ואתה
חופש כל חדרי בטן וכליותי. ואיך אכחיש
מטובותיך. ואתה יודע צפון לבי ומחשבותי
ואיך לבי יעמוד על חובי ועוני ולך נחפשו
מעשי ומבעי. (פשעתי אללי לי כי רשעתי.
כמה לי עונותי וחטאה נעויותי משמוע
נבחתתי מראות. חטאתי וישר העויותי.
ועברתי על כל אשר צויתני. כי עונותי
רבו למעלה לראשי. ויתנו בברותי רוש
ואשמתי גדלה עד לשמים. על פן אזעק
ואשוע. ואני כואב וגוע: איך אשקיט
ואחריש והוא כנחש ישיך וכצפעוני יפריש.
ודתי חמסתי. ושם אלהי חללתי. כזבתי

לַצִּיתִי מִרְדֹּתַי נֹאצֵתִי. וְאַחֲרֵי יִצְרֵי הָרַע
לְלֶכֶת אֲצֵתִי. כִּי בְּאֵלֶּה חֲפָצָתִי:

יְיָ אֱלֹהֵי סֵלַח לְאִישׁ נִתְעַב וְנִנְאֵלַח. אֲשֶׁר חֲטָאִיו כִּכְרוּ סֵלַח.
כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֵלַח. וְאִם אֲנִי סוֹרֵר וּמְוֹרָה וְיִצְרֵי רוּחַ
אֲחֵרִי. כְּאֲשֶׁר יְרוּדָה הַקּוֹרָא בְּהָרִים. בְּחִטִּיָּה וּבְחִסְרִיָּה לִפְנֵי
הַקָּדֵשׁ. כִּי עֲמֻךְ הַסְלִיחָה לְכַוֵּן תִּתְּנָה. וְאִם עֲוֹנוֹתִי כְרוּ
לְנַפְשִׁי שׁוֹחוֹת. וְהִרְצוּנִי יְגוֹנוֹת וְאִנְחוֹת. לָךְ יְיָ הַגְדוּלָּה
וְהַרְחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת. וְאִם לִבִּי הִרְבָּה אֲשַׁמָּה וְזָרוֹן וְרָשַׁע.
אַתָּה נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. יְיָ אֱלֹהֵי חֲטָאֵתִי מִה אֶפְעוֹל
לָךְ. זֶרֶה חֲטָאִי וְאֵף כִּי הֵייתִי מַעַל אֵל יִרְרָשָׁהוּ אֱלֹהֵי מַמְעַל.
יְיָ אֱלֹהֵי זְכוֹר כִּי רוּחַ חַיִּי הִבֵּל חֲפָצִי. רִאשִׁיתִי עֹפֵר מִן
הָאֲדָמָה. וְאַחֲרִיתִי תוֹלַעַה וְרִמָּה. (צִלְמִי בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ. כִּי
בְּהִבֵּל בָּא וּבְחִשָּׁךְ יֵלֵךְ. וּבְצֵאת רוּחִי סָחוּב וְהִשְׁלִיךְ. בְּשָׂרִי
יִכָּאֵב. וְלִבִּי בְּקֶרֶב יִדָּאֵב. וְנַפְשִׁי עָלִי תִתְּאָכֵל. וְהוּא לְקַבְּרוֹת
יֻבָּל. שְׁמִן רִקְחִי. זְכוּבִי מוֹת יִבְאִישׁ. וְאֲנִי תוֹלַעַת וְלֹא
אִישׁ. חֲטָאִי לֹא יִכְרוּ וְלֹא יִסְפֹּר. וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאַפֵּר. וְכִּי
יֹעִיר בְּשָׂרִי וְשִׁבְלִי. וּמִחַר אֶתְקַע אֲדָלָי. בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כְּרִיתִי
(לִי). וְאֵלֶּי אֶלֶף שָׁנִים אֶחֱיָה. כְּאֲשֶׁר לֹא הֵייתִי אֶחָיָה. יְיָ
אֱלֹהֵי כִיחָה כְּעַב פֶּשַׁעִי וּכְעֲנוֹן חֲטָאֵתִי. וּכְכֹּה גִחְלִי אֲשַׁמּוֹתִי
בְּנוֹזָלִי דְמַעַתִּי. וְאִם לִבִּי מִנְתִּיב מִצּוֹתֶיךָ נָמָה. וְעַל פִּי יִצְרוּ
שָׁמָּה. סֵלַח לְכָל שְׁגִיוֹן מִפְּעוֹל וּמִכְּטָא. כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא. הֵן בָּעוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֲטָא יִחְמַתְנִי
אִמִּי. לְחֲטוֹא וּלְפִשׁוּעַ מִרְחָם יִצְאָתִי. עַל כֵּן בְּחִיקִי עֲוֹנִי
מִצְאָתִי. יְיָ אֱלֹהֵי אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינִי. וְאִם בּוֹשָׁתִי
וְנִבְלָמַתִּי לְהָרִים אֵלֶיךָ פָּנִי. רַחֵם עַל מַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ. וְזְכוֹר
בְּחִטִּיָּה. לֹא לְמַעַנִי אֵלֶּה לְכַוֵּן שֵׁם כְּבוֹדֶךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי תְבֵא לְפָנַי אֲנֹכָת אֲסִיר. אֲשֶׁר חָטְאוּ מַעְוֵי יִרְתִּיחוּ
בְּסִיר וּפִשְׁעוּ בִּזְכוּ מַעְלֵי הַסִּיר. תִּקַּל תִּקְיִלָּתָא בְּמֵאזְנֵי
וְהַשְׁתַּבַּחַת חֲסִיר. יְיָ אֱלֹהֵי אִם עֲוֹנִי שָׁם לִי לַחֲרֹדָה נִשְׁפָּה
חֲשָׁקִי. וְהִפֵּךְ לְלַעֲנָה דְּבִשְׁי וּמִתְקִי: בְּקֶרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי
צָדִיק. יְיָ אֱלֹהֵי אִם חָטָא לְבִי מִחֲשָׁבוֹת אָוֶן חֹרֵשׁ. וְחָטָאִי
מִפְּנֵיךְ אוֹתִי גִרֵּשׁ. שְׁמַעְהָ תִּפְלְתִּי יְיָ וְשִׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֵל דְּמַעְתִּי
אֵל תִּתְחַרֵּשׁ: יְיָ אֱלֹהֵי וְאִם חָטָאִי אִזְכֵּר צָדִיק בְּסֶח. אִזְכֵּר פְּנֵיךְ עָלִי
נִסְחָה. כִּי אֵלֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֵשָׁא: יְיָ אֱלֹהֵי בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ
הִדְרִיבֵנִי. וְאַחֲרֵי יִרְאָתְךָ מְשַׁכְּנִי. וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְכְּבֵנִי.
(וְאִם אֵלֶיךָ תִּתְאַסֶּפֶנִי. רוּחַ קִדְשְׁךָ תִּקְחֵנִי. תִּמְוֹת נִפְשִׁי מוֹת
יִשְׁרָיִם וְתִהְיֶי אַחֲרִיתִי בְּמַהוּ). וְאִם עֲוֹנוֹתִי גָבְרוּ וְעִבְרוּ
רֹאשִׁי אֵל תִּתְאַסּוּף עִם חָטָאִים נִפְשִׁי. הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנִּי חֲסִידֶךָ.
וּפְקַח עֵינֵי בְּבוּדֶךָ. לְשִׁמּוּעַ קוֹל תִּתְחַנְתִּי. וְלִקְחַת מִנְחַת
תִּפְלְתִּי. לָתֵת אֶת שְׂאֵלְתִּי. וְלַעֲשׂוֹת אֶת בְּקִשְׁתִּי. יְיָ אֱלֹהֵי
כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי. רוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי. וְאִם קָרְבַּן
שִׁפְתִּי אֶקְרִיבָה. שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ לִי הַשִּׁיבָה. וְנִדְכוֹת שִׁפְתִּי
הַקְשִׁיבָה. וְאִם אֶתֶּן קוֹלִי. וְאֶתֶּן צֶדֶק לְפִי עָלִי. יְיָ לְצִיּוֹן
יִשְׁלַח פּוֹדֵי וְגוֹאֲלֵי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי מִכֵּין תִּבְלֵ
בְּחֻכְמָתוֹ מְקִיִּם עוֹלָם בְּתוֹרָתוֹ בּוֹרֵא בְּרִיּוֹת
חַיִּים בְּתַחֲתוֹנִים בְּיוֹם זֶה לְהִרְאוֹת תִּפְאָרֶת גְּדוּלָּתוֹ
וְנִתְתָּ בָּהֶם כֹּחַ לְפָרוֹת וְלִרְבוֹת וּלְתַפְלִיא וְלַעֲשׂוֹת
אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ. אֲנָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים רַחֵם
עַל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל יִצִּיר כִּפְיֶךָ לְבַל תִּפְּלוֹ אִשָּׁה
פָּרִי בְטָנָה מִעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל יַחֲסֵר חֲמוּץ

לְמַנִּיקוֹתֵיהֶן וְהָבֵן רִדְיָהֶם בְּשֵׁתִי מַעֲיָנוֹת לְהַשְׁפִּיעַ
 חֶרֶב לְוַלְדוֹתֵיהֶן לְמַעַן יִרְבוּ וַיִּפְרוּ לַעֲבוֹדָתְךָ
 וּלְתוֹרָתְךָ בְּדַכְתִּיב מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּזְנְקוּ יְסָרְתָּ עוֹז
 וְנִזְכָּה כוֹלָנוּ לְרֹאוֹת בְּנַחֲמוֹת צִיּוֹן. בְּדַכְתִּיב לְמַעַן
 תִּמְוָצוּ וְהִתְעַנְּגְתֶּם מִזִּיּוֹ בְּבוֹדָה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ תִּשְׁמַע תַּפְלָתִי. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
 תַּפְלָת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

ואח"כ יאמר ע"ב פסוקים והסדר הנ"ד:

ליום ששי.

אֲדוֹן הָעוֹלָמִים יִדְעָתִי לְפִי גוֹדֵל מַעֲלַת
 הַיְדִיעָה בְּעַר אֲנָכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת
 אָדָם לִי. אֲבָל לְפִי גוֹדֵל מַעֲלֹת קִצּוֹת
 מַעֲשֵׂיךָ רֵאשׁוֹנִים בְּהִסְתַּכְּלוֹתִי בַּחֲכָמָה
 וּמִצִּיאוֹת אֲבָרִי וּבְחוֹתָם הוֹצֵאתָם מֵאֵין לִישׁ
 הָאֱמֻנָתִי כִּי מִצִּיאוֹתָם אֵינָם מִמֶּנִּי וְלֹא מֵאֲבִי
 וְלֹא מֵאֲמִי כִּי חוֹלָשֶׁת כּוֹחַם בְּחוֹלָשְׁתִּי
 וּבְשָׁר וְרוּחַ הֵמָּה כְּמוֹנִי אֲבָל הָאֱמֻנָתִי כִּי
 מִצִּיאוֹתִי וּמִצִּיאת אֲבִי וְאֲמִי הוּא הַנִּמְצָא
 זוֹלָתָם אֲשֶׁר כָּחוּ וַיִּדְעֶתוּ לֵאמֹן תַּכְלִית לֹא
 בְּכַח וַיִּדְעֶת הָאָדָם אֲשֶׁר כָּאֵין נִגְדוֹ לְבֵן

אֱלֹהֵי נְתִישׁבָה בְּלִבִּי אֲמוֹנַת מְצִיאֹתֶךָ וְאֵף
 כְּאִשֶּׁר פָּקַחַת עֵינַי וְהִרְיֹמוֹתַי לְהִסְתַּכֵּל
 בְּרֹאוֹת עֵין וְלֹא בִידִיעָה בְּמִקְצַת מַעֲשֵׂיֶיךָ
 הֵלֹא הִמָּה צְבֹאוֹת הַשָּׁמַיִם וְחִלְיָהֶם וְהָאָרֶץ
 וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְהַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם
 וְאַחֲרֵי זֹאת רִאִיתִי אָדָם בְּחֻכְמָה מְשֻׁתָּרָר
 וּמִתְעַלָּה עַל כָּל אֵף כִּי חוֹלָשְׁתּוֹ לֹאִין
 תִּכְלִית אֲזִי עֲמִדְתִּי עַל עֲמִדִי וְאִמְרַתִּי מִי
 אֲנוּשׁ וּמִי הוּא אֲשֶׁר לֹא יַעֲמוּד עַל עֵין
 שֹׁכְלוֹ לְחֻקּוֹר וּלְדָרוֹשׁ אֱלֹהֵי וּמִי בְּרֹאֵם
 לְהַעֲמִידֵם הַעֲמִידָה אֲרוּכָה וַיִּשְׁרָה וְאֲשֶׁרִי
 אֲשֶׁר מִחֻשְׁבָּה זֹאת עָלְתָה עַל לְבוֹ. וְכָל
 הַיּוֹם אֲנִי מִתְחַנֵּן וּמִקְוֶה אֵל הַיָּמִים הַמְרוּבִּים
 אֲשֶׁר מִיּוֹם הַיּוֹתִי אִישׁ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 שִׁכַּלְתִּי לְהִבָּר שְׁנוֹתַי וּלְהַשְׁכִּיעַ לִיצְרֵי
 אֲבֹרִי וּלְכֹלוֹת שְׂאִרֵי וּבְשָׂרִי וּלְהַשְׁפִּיל
 וּלְהַכְנִיעַ וּלְטַמֵּא וּלְתַעֵב וּבְכָל מִינֵי טוֹמְאוֹת
 וְתוֹעֵבוֹת לְשִׁכְלִי הַיָּקָר וְהַמְהוּדָר אֲשֶׁר
 מִצֵּל כְּנֻפִיד חֲצֹבֶת בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלֹא
 בְּהַכְרַח כִּי טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ לְאִישׁ אֲשֶׁר

אֵלֶּה לֹא אֵיךְ אֵימָתֶךָ וַיִּרְאֶתְךָ לֹא תִשְׁרָפֶהוּ
לְהַעֲיִז פָּנָיו לַעֲמֹוד לְפָנֶיךָ לָכֵן תִּרְדְּנִי לְפִי
לְרֹאוֹת שִׁבְרִי מִכָּתִי וּמִכָּת נַפְשִׁי וְרֹאוֹתִי
אֲשֶׁר מִעֲשִׂיךָ הַטּוֹב לֹא כִמְעַשִׂי הָרָע וְכִל
מִה שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי לֹא לְפִי מִעֲשִׂי כִי אִם
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְשִׂאֲלָתִי לְחֻכָּמִים אִם יֵשׁ
שֶׁבֶר בְּשִׁבְרִי וּמִכָּה בְּמִכָּת נַפְשִׁי וְאִם יֵשׁ
תִּקְוָה לְמִכָּת נַפְשִׁי הָאֲנוּשָׁה וְאִם יֵשׁ כַּח
לְמִצּוֹא רְפוּאָתִי וַיַּעֲנֵנו וַיֹּאמְרוּ מַה לָּךְ כִּי
נִרְדָּם שִׁכְפִּיךָ מֵלֹא דָם אֲשֶׁרִיךְ אִם תַּעֲזֹרְרִי
מִשְׁנֶתֶךָ וְאֲשֶׁרִי אַחֲרִיתֶךָ כִּי יִרְאֲשִׁיתֶךָ לְהַבִּיל
תִּלְךְ אֶל מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא תִשׁוּב אֲתָו וְלֹא
תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ לָכֵן דַּע בְּנִי כִי בְּאֲשֶׁר פָּקַחְתָּ
עֵינִי שִׁכְלָךְ כֵּן יִגְדֵּל אֹתְךָ וַיִּכְפֹּר עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר עָוִיתָ בִּירְאֵת בּוֹרְאֶךָ וְכֵן יִרְחַם עַל
נַפְשֶׁךָ וְלֹא מִזְכִּיוֹתֶיךָ כִּי עֲרוֹם אָתָּה כִּי אִם
זְכוֹת אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בִּדְרָכָיו הִלְכּוּ. לָכֵן אֲחִי
אָתָּה בְּטַח בְּאֱלֹהִים בְּאִמּוֹנָתוֹ תִּשְׁתַּוְּיָקָם
וַיִּרְאֵתוֹ תִּלְבֹּשׁ וּבִאֲהָבָתוֹ תִּדְבַּק וְהוּא
יִדְרִיכֶךָ לְאַהֲבוֹ וּלְעֲבֹדָהּ. וְאַנִּי כְּשֶׁמְעִי אֶת

אֱלֹהִים שֶׁמִּחֲתִי וְאֶעֱנֶה וְאֹמַר (אֱלֹהֵי לִי) אֲהִיהָ
אֲנִשִּׁים שְׁלָמִים וְטוֹבִי לְבָרַחֲמוֹ עָלַי וְלִמְדוֹנִי
אֵיזָה דֶּרֶךְ אֱלֹהֶיךָ וְאֶשְׁטַטָּה יוֹמָם וְלַיְלָה
לְמִצּוֹת תְּשׁוּבָת הָאֱמוּנָה וּמִלְבוּשׁ הָאֱמֻנָה
לְבוּשׁ הִירָאָה וְדִבְקוֹת הָאֱהָבָה וְאֶעֱבֹדָה אֶת
אֱלֹהֵי וְאִם יֵשׁ כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר אֶקְנֶה וְלַעֲרוֹךְ
מִחִילָה וַיַּעֲנֵנוּ וַיֹּאמְרוּ הַדֶּרֶךְ הַקָּרוֹב קָרוֹב
הוּא לְפָנֶיךָ בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ הִנֵּה
הָאֱמִן בִּלְבָבְךָ וִירָאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי הוּא אֱלֹהֶיךָ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ וְהוּא מְחַוֵּיב הַמְצִיאוֹת וְאַחַד
הַמְּיוֹחָד מִשְׁגִּיחַ לְכָל הַנְּמִצָּאוֹת בְּכָל ל וּפְרָט
כִּי לֹא יֵיעָף וְלֹא יִיגַע וּבְרַחֲמָיו מְשַׁגֵּחַ
וּמְשַׁפֵּיעַ וּבָרָא עוֹלָמוֹ מֵאִין לֵישׁ בְּשִׁשָּׁה
יָמִים כִּי כָחוּ לָאִין תְּכַלִּית וּבָרָא הָאָדָם
לַעֲבֹדוֹ לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלוֹ לְהִטִּיב לוֹ כִּי אֵין טוֹב
מִזֶּה וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִרְבֵּה אָדָם עַל הָאָרֶץ
הִתְחִילוּ לְמָרֹד וְלֹא זָכְרוּ אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי
אִם מַעֲט מִזֵּעִיר מֵהֶם עַד אֲשֶׁר בָּא אַבְרָהָם
אֲבִינוֹ עָלָיו הַשְׁלֹם וְהַכִּיר אֶת אֱלֹהָיו אֲזַי
אָמַר אֱלֹהֵי שְׁלֹם בּוֹאֵךְ אַבְרָהָם אֶתְּהִי תְהִיָּה

לִי לֶבֶן וְאֲנִי אֶהְיֶה לְךָ לְאָב הַתְּהִלָּה לְפָנַי
 וְהִיָּה תָמִיד וְהַחֲלִיף שְׁמוֹ וְקִרְאוּ אֲבָרָהָם כִּי
 אָב הַמִּזְמֹן שֶׁתּוֹ עַל כָּל בָּאֵי הָעוֹלָם עַד אֲשֶׁר
 רָחַם עַל בָּנָיו וְהוֹצִיָאָם מִמִּצְרַיִם וְהִבִּיָאָם
 לְמִדְבַּר סִינַי וְנָתַן לָהֶם הַתּוֹרָה עַל יְדֵי אֲדֹנָן
 כָּל הַנְּבִיאִים מֹשֶׁה שְׁמוֹ וְהֵם קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם
 וְעַל זֶרַעַם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כְּאֲשֶׁר יִזְרוּ
 אֲנָשֵׁי לֵבָב לַעֲשׂוֹתָם בְּאַהֲבָה וּלְהִאֲמִינָם
 בְּלִי הִרְהוּר לֶבֶן בָּנִי אִם נִפְשֶׁךָ אֶהְבָּה
 לְהַצִּילָה מִכּוּר שַׁחַת וּלְהַעֲלוֹתָהּ אֶל מְקוֹם
 שְׂמִינִי חוֹצְבָה טָרַח וַחֲקוֹר לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד
 לְשִׁמּוּר וּלְעֲשׂוֹת בְּאַמּוּנָה וּבְאַהֲבָה לְבָךְ
 תּוֹרָתְךָ כִּי עָלֶיךָ נִפְל חוֹבַת הַיּוֹם אֲשֶׁר
 קִבְּלוּ אֲבוֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת כָּפִי אֲשֶׁר
 יִזְרוּךְ אֲנָשֵׁי לֵבָב. וְאֲנִי בְּשִׁמְעִי אֱלֹהֵי
 הָאֲמִנָּתִי וְשִׁמְחָתִי בָּם כִּי בָךְ בְּטַחַתִּי אֶף כִּי
 אַחֲרֵי צִאתִי מִצֵּאתִי אֲנָשִׁים רַבִּים חֲכָמִים
 בְּעִינֵיהֶם לְהַנִּיף רֹאשׁ וּלְהַתְּלִימָהּ בְּתוֹרָתְךָ
 וּבִפְרוּ בְּעִיקָר לֵאמֹר אֱמֶת הִגִּידוּ אֲבוֹתֵיהֶם
 כִּי נִמְצָא מַחֲוִיב הַמִּצִּיאוֹת אֲדֹנָן כָּל אֶבֶר

שָׁקַר הִגִּידוּ לָהֶם הַשָּׂאֵר כִּי לֹא יֵדַע אֵל בְּנֵי
אָדָם וְלָמָּה לָךְ עֲשִׂית מַדּוּתָיו וְהוּא לֹא
יֵרָאֶה וְלֹא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ : וְאֲנִי בְּשִׁמְעִי
אֶת דְּבָרֵיהֶם הָרָמִים וְהָרָעִים וְחָלָתִי וְאִירָא
לְכָלוֹת יָמִי וְלִכְבִּי בְּדְבָרֵיהֶם וַיִּדְיחוּנִי מֵאֲמוֹנָת
קִבְּלֹת אֲבוֹתַי הַחֲכָמִים מְחוּכָמִים : שְׁמַתִּי
לְכִי לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ אֵף כִּי יִדְעָתִי כִּי לְפִי
מַעֲלּוֹת רוּמְמוֹתֶיךָ מָה אֲנִי וּמָה חַיִּי וּכְוָחִי
וּמָה מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים אֲשֶׁר אֶעֱמּוֹד לְפָנֶיךָ
חָסֵר וָרֵק מִכָּל טוֹב (מֵלֵא עַל כָּל גְּדוּלֹתִי
מִכָּל מִינֵי טוֹמְאוֹת וְתוֹעֵבוֹת גְּדוּלוֹת אֲשֶׁר
בְּכָל עֵת לֹא זָזוּ מִמֶּנִּי בְּמַעֲשֵׂה וּבְדַבּוֹר) כִּי
לֹאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ לְפָנֶי קִטּוֹן שְׂבָאֲנָשִׁים
לֹא הָיָה רָאוּי לְעֵמּוֹד וְאֵף כִּי לְפָנֶי מִלֶּךְ
מִלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כִּי רָאוּי
הָיָה לְפָנָיו עַל פָּנֶי עֲזוּזֵי וּמַעֲט בּוֹשָׁתִי אֵלֵּא
שְׂבָטִי חֲתִי עַל רוֹב רַחֲמֶיךָ כִּי הֵם הִרְשׁוּנִי
שֶׁנֶּעֱמּוֹד לְבִקֵּשׁ וְלְהִתְפַּלֵּל לְהִתְנוּדוֹת
וְלְהַחֲזִירֵנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי מַעֲשֵׂה יָדְךָ
אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר מֵאִין לֵישׁ הוֹצֵאתָנוּ וּבְרַחֲמֶיךָ

הַרְבִּים וְחֶסֶדְיָךְ הַמְרוֹבִּים קִיַּמְתָּנוּ וְרָצִיתָ
בְּתַפְלֹתֵינוּ וְאֵף כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֵין נִסְתָּר
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ רָצִיתָ שְׁנוּצִיא בְּשַׁפְּתֵינוּ אֶת
אֲשֶׁר בִּלְבָבֵנוּ לְהַשְׁלֵמַת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְלִסְתּוֹם
פִּי שָׁטָן וְאֵל יִסְטִין עָלֵינוּ לָכֵן אֱלֹהֵי אַחֲרֵי
אֲשֶׁר רַחֲמַת עָלַי לְשׁוֹם רַעְיוֹנֵי אֵל דָּרָךְ
הַמֶּלֶךְ וְלֹא שִׁמַּת חֲלָקִי מִמּוֹרָדִים אֲשֶׁר
תּוֹרַתְךָ יִכְוָנוּ וּבְדַבְּרֵי חֲכָמִים יִלְעִיגוּ יָדַעְתִּי
כִּי לְפִי רוּמְמוֹת אֱמוּנָתְךָ אֲשֶׁר חוֹיִבְנִי
לְהֶאֱמִין וּלְהַשְׁתַּוְּקֶק לְיַדִּיעַתָם וְגוֹדֵל
תְּשׁוּקָתָם אֱלֵינוּ וְלְפִי רוּמְמוֹת זְרִיזוֹת עֲשִׂית
מִצְוֹתֶיךָ לְדַעַת דְּקָדוּק עֲשִׂוֹתָם וּבִנְיָתָם
יָדַעְתִּי כִּי בַּעַר אֲנֹכִי מִכָּל כִּי אֵין כִּי אֱמוּנָה
שְׁלֵמָה כִּי בַּעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא יֵשׁ לִי
יָדִיעַת תְּשׁוּקַת הָאֱמוּנָה וְלֹא יָדִיעַת דְּקָדוּק
עֲשִׂית וּבִנְיָת מִצְוֹתֶיךָ וְלֹא יָדַע נַפְשִׁי לְהָשִׁיב
מִעֶזְרִי וּלְהַתְּוֹדֹת וִידּוּם לָכֵן יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי סֶלַח נָא כִּי לֹךְ דְּמִיָּה תִּהְלָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתֵּשִׁים בְּלִבִּי
יָדִיעַת תְּשׁוּקַת אֱמוּנָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ וּכְחַ לְהִזְרוּ בְּעֲשִׂית
מִצְוֹתֶיךָ

מִצֻּתֶיךָ וּדְקֻדָּתָם וּכְבוֹדָתָם וְלֹא כִּמוֹת הַמַּלְאָכִים וְתֵן לִי יְרֵיעָה
 לְהַשִּׁיבָם לְקִדְשׁ שְׁמֶךָ וְתֵן בְּלָבִי יְרֵיעָה תְּשׁוּבָה לְהַשִּׁיבָנוּ
 מִטּוֹמָאֵתִי וּמִחַטָּאתִי כִּי כָבְדוּ מִחוּץ יָמִים וְאִין בִּי כַחַת
 לְפָרָטָם בִּי הַזְמַן יִכְלֶה וְהַמָּה לֹא יִכְלֹו וְתֵן בְּלָבִי יְרֵיעָה
 הַחֲכָמָה וְהוֹדוּי בִּי הַטָּבָעוּ עֲוֹנוֹתִי בְּלָבִי וְלֹא יִכּוֹלֵתִי
 לְהַתְחַרֵּט מֵהֶם בְּלָב בִּי אִם בָּפָה בִּי קִשְׁשָׁה לֵב אֲנִי וְתֵן
 בְּלָבִי יְרֵיעָה בְּתַפְלָה בִּי צְרִיךְ אֲנִי לְתַפְלָה וּלְתַחֲנֹה לְפִי
 שְׁחַטָּאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהִתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן אִם
 בְּסִדּוּר הַתַּפְלָה אִם בְּכֹונָתָה לָכֵן אֵלֹהִי תִסְדֵּר תַּפְלָתִי בְּפִי
 וְתַכִּין לְפִי לְכֹונָתָה לְמַעַן אֲכֹותִי אֲשֶׁר קִבְּלוּ עוֹלָם מַלְכוּתָךָ
 וְתֵן לִי בִינָה וְדַעַת וְהַשְׁכֵּל וְאִז תְּשִׁיבֵנִי מִחַטָּאִי וְתַסְלַח
 לְכָל חַטָּאתִי לְגַאֲלָנוּ בְּמַהֲרָה וּלְהַצִּילָנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
 וּמִכָּל מִיָּגִי חֲלָאִים רָעִים מִחוּלֵי הַנֶּפֶשׁ וּמִחוּלֵי הַגּוּף וְתֵן
 פְּרִנְסָתֵינוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְדוּחַק בְּכָבוֹד וְלֹא בְּכִיּוּי בְּהִתֵּר
 וְלֹא בְּאִיסוּר וּתְזַבְּנֵי לְרֹאוֹת בְּקִבּוּץ גְּלוֹת וְאִז תִּשְׁפֹּטֵנוּ
 בְּצֶדֶק וְהַמִּינִים תַּעֲקֹר וְעַם חֲסִידֶיךָ תַּשִּׁים חֲלָקֵנוּ וְלֹא גִבּוֹשׁ
 וְלֹא נִפְלִים וּלְכָנוּת יְרוּשָׁלַיִם וּלְהַצְמִיחַ קֶרֶן דָּוִד תַּחִישׁ
 וּתְפַלֵּתֵנוּ תִאֲזִין וְתִשְׁמַע לְתַפְלַת כָּל יִשְׂרָאֵל בִּי מוֹדִים אֲנִחנוּ
 לָךְ בִּי אֵתָּה יְיָ אֵלֹהֵינוּ תַּשִּׁים שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ הַבּוֹטָחִים
 עַל שְׁמֶךָ :

אָנָּה יְיָ אֵלֹהֵי יְדַעְתִּי בִּי לְפִי מִיעוֹט עַרְבִי הַרְבִּיתִי
 שִׂאֲרָתִי לֹא מִצַּד אֲשֶׁר לֹא הִפְרָתִי חֲסֹרוֹנִי בִּי
 יְדַעְתִּי בִּי לְפִי חֲסֹרוֹנִי לֹא הָיִיתִי כְּדָאִי לְעֵמוֹד
 לְפָנֶיךָ אֲפִילוּ כְּרִגַע וְאֵף בִּי לְהַעֲזִיב פָּנֶי לְשֹׂאוֹר
 כָּל אֵלֹהִים אֲלֹא שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל שְׁמֶךָ בִּי אַרְךְ אַפִּים

אתה ותוכל להשלים שאֲלֵתִי לְמַעַן קיום עֲבֻדָּיִךְ
 תַּעֲשֶׂה כִּי לְפִי חֲסֹרֹן בְּנֵי אָדָם יֵשׁ דְּבָרִים שְׁאֵנוּ
 צָרִיכִין לָהֶם לְהַעֲמִידָנוּ וּלְהַעֲמִידָת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְגַם
 זְכָרְתִּי בְּרַעֲיוֹנִי וּבְמוֹ פִּי לֹא שְׁאֲלֵתִי אֲבֵל נִפְחַת
 מִמֶּנִּי לָכֵן אֲנִי יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ שְׂכָר מִה שְׁאֲלֵתִי
 בְּמוֹ פִּי אֲשֶׁר הוּא לְטוֹבָתִי וּלְטוֹבַת נַפְשִׁי וְכִּי
 שְׂלֹא יִדְעָתִי וְשְׂלֹא זְכָרְתִּי לְשֹׂאֵל כִּי נִסְתָּר מִמֶּנִּי
 אֶתָּה תִּשְׁלִימָהוּ כִּי הִנְנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עֲלֶיךָ בְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר הַשֵּׁלֶךְ עַל יֵי יְהִיָּךְ וְהוּא יִבְלֶכְלֶךְ וְאֶתָּה
 תִּבְחַר כִּי בְּמוֹ שְׁנֵאמַר כִּי לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
 לְצַדִּיק:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יֵי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
 כְּשֵׁם שְׁבָרָאֲתָנוּ לְכַבּוֹדֶךָ בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תִּתְקַנְנוּ לְעִבּוּדֶתְךָ וְלִירְאָתְךָ וְתִיחַד
 לְבַבְנוּ וּלְבַב כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעֲבֻדָּךְ
 בְּלֶבֶב שָׁלֵם וְתַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לִפְנֶיךָ. וְתִשְׁלֵם מַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ לְטוֹבָה בְּנוֹ
 בְּיוֹם זֶה שִׁיְצִרְתָּ אָדָם לְעֵמּוּד לְשֶׁרֶת לִפְנֶיךָ
 וּלְבִרְךָ בְּשִׁמְךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יֵי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתֵּי שְׁרָנִי לִפְנֶיךָ
 וְתִשְׁלֵם וְתִקְרַב שְׁנֵת גְּאוּלְתֵּינוּ וְתִכְנֶנָּה עִירְךָ בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ וּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַסְאֲרֵתָנוּ בְּמָקוֹם קָדְשֵׁנוּ וְתִשְׁרָה
 (שְׁע"צ רש"ה"ק) 18 6 שְׁכִינְתְּךָ

שער ג תיקוני תפלות עד 147

שְׁכִינְתְּךָ בִּינֵינוּ וְתַחֲזִיר מַלְכוּתְךָ לְקִדְמוּתָהּ וְנִזְכָּה אֲנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְזָרְעֵנוּ לְאֹר בְּאֹר פְּנֶיךָ כִּי בְּאֹר פְּנֶיךָ
חַיִּים וְתַבְשָׁרְנוּ בְּשֹׁרוֹת טוֹבוֹת כִּי רָצִיתָנוּ וְחַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ
וּשְׁמַע תַּפִּלָּתֵינוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

ואחר כך יאמר שבעים ושנים פסוקים והסדר הנ"ל:

ליום השבת.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
שְׁתַּנְּחִילֵנוּ שַׁבָּת קֹדֶשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
(1) וְלֹא תִהְיֶה דָאָגָה וְלֹא צָרָה וְלֹא יָגוֹן בְּיוֹם
מְנוּחָתֵנוּ כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
בְּלִיל מְלֹאכְתְּךָ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
וּבְשִׁבְעֵי שַׁבָּת וְנַחֲתָ וְקִבַּעְתָּ אוֹתוֹ יוֹם
מְנוּחָה וְעֹנֵג לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם כֵּן
יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִּזְכָּה אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְנוּחַ בְּמְנוּחָה שְׁאִין לָהּ קֶץ וְתַבְלִיל
לְעוֹלָם הַבָּא שְׂכָרוֹ טוֹב וְכָל אֲרוּךְ וְתַבְרִכְנוּ
מִבְּרַכּוּתֶיךָ אָמֵן:

שערי אורה

(1) וְלֹא תִהְיֶה דָאָגָה וְלֹא צָרָה כוללים יחד לומר: "ביום מנוחתנו ולא
ולא יגון ביום מנוחתינו. בשאר הימים ימי המעשה" נ"ל טפ"י
מה שמבקשים דוקא על יום זה ולא המבוחר בזה"ק כל ברכאן דלעילא ותתא

שער ג תיקוני תפלות

בָּרוּךְ שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרֶתְךָ. כִּי כְשֶׁמָּךְ בֵּן הַתְּהִלָּתְךָ: ב"ש בְּכָל
 דָּוָר וְדָוָר. וּמְבוֹרָךְ שְׁמֶךָ בְּמַעֲוֵי מַעֲלָה: ב"ש
 בְּכַבּוּדְךָ: וּמ"ש בְּתַפְאֶרֶת יְקָרְךָ: ב"ש בְּאוֹצַר הַשְּׁלֵג: וּמ"ש
 בְּנִהְיֵי שְׁלֵהֶבֶת: ב"ש בְּעֶרְפְּלֵי טוֹהַר: וּמ"ש בְּעוֹז וְהִדָּר: ב"ש
 בְּשִׁבְיֵי יְיָ: וּמ"ש בְּכִתְרֵי לְהַבּוֹת: ב"ש בְּקוֹלוֹת
 וּבִרְקִים: וּמ"ש בְּרִיצַת בְּרִיקַת בְּרָקִים: ב"ש בְּרִבְבֵי
 רִבְבוֹת: וּמ"ש בְּאַלְפֵי שָׁנָן: ב"ש בְּפִי כָּל הַמְדַּבְּרוֹת: וּמ"ש
 בְּגִלֵּי הַיָּם: ב"ש בְּפִי כָּל אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן: וּמ"ש בְּפִי כָּל בְּרִיָּה: ב"ש
 לְעוֹלָם וָעֶד: וּמ"ש לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: ב"ש בְּכִסְאֶךָ: וּמ"ש
 בְּהָרוֹם רִגְלֶיךָ: ב"ש הָאֲמִיר בְּיָרְאָה. הַכְּבֹד בְּקִרְיָאָה.
 הַנִּכְתָּב בְּקְדוּשָׁה. הַנֶּעְלָם מַעֲיָנִי כָּל חַי שְׂכָל גְּדוּדֵי אֵשׁ
 מִתְּהִלִּים מִשְׁמֶךָ לָכֵן חֲקַקְתָּנוּ בְּכִסֵּא כְבוֹדְךָ גְּדוּלָּתְךָ וּגְבוּרָתְךָ
 וּקְדוּשָׁתְךָ וְתַפְאֶרֶתְךָ וְרוֹמְמוּתְךָ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים כִּי שְׁמֶךָ
 בָּךְ וּכְמֶךָ שְׁמֶךָ. שְׁמֶךָ יָחִיד וּמְיֻחָד מְבוֹרָךְ וּמְפֹאָר וּמְרוֹמָם
 עַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדֵי אוֹמְנוּתְךָ עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה לְדָוָר
 וְדָוָר וּלְנִצָּח וּלְנִצָּח נִצָּחִים:

בָּרוּךְ שְׁמֶךָ הָאֲדָרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים:
 ב"ש הַפִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים:
 ב"ש הַגְּאֻלָּה וְהַגְּדוּלָּה לְחַי עוֹלָמִים:
 ב"ש הַדַּעַה וְהַדְּבוּר לְחַי עוֹלָמִים:

שערי אורה

פותח שערים

בָּרוּךְ שְׁמֶךָ הָאֲדָרֶת וְהָאֱמוּנָה. הָאֲדָרֶת. בְּיוֹמָא שְׂבִיעָא תְּלִין. וְהוּא ר"ת כְּבוֹד
 הַחֲנוּךְ: הָהוּד. לְשׁוֹן שִׁרְרָה שְׁב"ת. ח"כ כְּשֶׁלֶא תְּהִי צָרָה בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת מִמִּילָא תִּמְשַׁךְ בְּרַכָּה לְכָל שַׁעַת
 יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. וְלֹכֵךְ אֲסוּר לִהְיוֹת בְּעֶלְצוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהוּא מְנוּחָה וְשִׁמְחָה לַיהוּדִים:
 אַחֲרֵי

ב"ש	ההוד וההדר	לחי עולמים:
ב"ש	הועד והותיקות	לחי עולמים:
ב"ש	הזיו והזוהר	לחי עולמים:
ב"ש	החיל והחוסן	לחי עולמים:
ב"ש	המכס והמזהר	לחי עולמים:
ב"ש	היחוד והיראה	לחי עולמים:
ב"ש	הפֶּתֶר והכבוד	לחי עולמים:
ב"ש	הלֶכָה והלָבוֹב	לחי עולמים:
ב"ש	המלוכה והממשלה	לחי עולמים:
ב"ש	הנזי והנצח	לחי עולמים:
ב"ש	הסגוי והסגב	לחי עולמים:
ב"ש	העזז והענוה	לחיי עולמים:
ב"ש	הפֶּאֶר והפֶּדוּת	לחי עולמים:
ב"ש	הצבי והצדק	לחי עולמים:
ב"ש	הקְרוֹאָה והקְדוּשָׁה	לחי עולמים:
ב"ש	הרחמים והרחמנות	לחי עולמים:

פותח שערים

ומלכות : הועד . לישוב במשפט ראוי
רק דר' אבל ב"ו אינו יכול לקבוע
ומן לועד כי שמא ימות ה"ו ומשפטיו
בגלים : והותיקות . לשון חוזק : החיל
והחוסן . לשון כח : המכס . לשון מכסם
תקנני מלכות : הלָכָה . למוד התורה ;
והלָבוֹב . לב להבין : הסגוי . לשון
ריבוי : והסגב . לשון נשגב שהוא צי
חוזק : הצבי . לשון רצון רצונו לעשות
צדק : הקריאה . המלאכים קוראים
ומקרישים : הרון . לשון שבח :
(יע"ז) :

ב"ש השלוח והשקט
 ב"ש התהלה והתפארת
 לחי עולמים:
 לחי עולמים:

ברוך שמו חי וקיים לעד ומרומים וזכרו בתפארת עוזו:
 ב"ש בכםא הכבוד מרום מראשון: ומ"ו ככל אחרון
 וראשון: ב"ש בנעימות קדושים: ומ"ו באילי תרשישים:
 ב"ש ברבי רבבות: ומ"ו באלפי שנאן: ב"ש בשרפי חיות
 הקודש: ומ"ו בטיפסרי ערכות: ב"ש בשכיבי הדר: ומ"ו בזיקי
 זוהר: ב"ש באופני שכינה: ומ"ו בגדודי להכה: ב"ש באראלי
 רום: ומ"ו בכתר תרשישים: ב"ש באראלים: ומ"ו בחשמלים:
 ב"ש בפני רז"א שר הרזים בכל רזי גאווה: ומ"ו בפני סגד לפון
 הקושר כתרים לרבנו ואלו הכתרים מאליהם יכתירו ראש
 למתנשא לכל לראש: ב"ש בפני כמטורן ישר הפנים ובפי
 יופיא"ל שר התורה: ומ"ו בפני מיכאל"ל בהן גדול שר של
 ישראל ובפי גבריאל"ל שר של מלחמות ישראל ובפי רפאל"ל
 רופא האמיתי ובפי ענא"ל העונה לכל קוראים בצדה ובפי
 פל משרתיהם: ב"ש בפני (יהונקמיה ויטהוזה) המלאכים
 הממונים ללמד זכותם של ישראל לפני גואלים: ב"ש בפני
 שרפיאל"ל שר מרפאת דרמהטון קדמוהי במאה ותמיניא רבבן
 שרי רתיבא נורא ירוקא ואשתא יברקתא ואשתא
 ארגנתא: ומ"ו בפני פל משרתיו השלימין בכל רתיבא
 ורתיבא ומתקרין רפא"ל שרפיאל"ל על שם שר הממונה
 עליהם: ב"ש בפני הקהל רבבות אלהים: ומ"ו בפני רבבות
 רננות: ב"ש בחיל הכון גלגלים הודו פוצחים ומהללים:
 ומ"ו זמירות ושירות מחוללים: ב"ש החוצב להבות אש:
 ומ"ו בחילי ברכים: ב"ש בפני נהר דינור: ומ"ו בפני סופה

וּמַעֲרָה: ב"ש בְּפִי רוּחַ מַעֲרָה: וּמ"ו מִפָּרֶק הָרִים וּמִשְׁבַּר
 מְלָעִים: ב"ש בְּסוּפָה וּבְרַעַשׁ: וּמ"ו לֹא נִפְחַ בָּאֵשׁ וְלֹא נִכְוָה
 בָּאֵשׁ אוֹכֵלֶת אֵשׁ קוֹלֵ אֵשׁ וְקוֹל דְּמָמָה דְּקָה: ב"ש בְּפִי
 הַרְקִיעַ הַנְּטוּי עַל רֵאשֵׁי הַחַיּוֹת וְלִהְבֵּדִיל בּוֹ בֵּין קְדוּשָׁתוֹ
 לְקְדוּשָׁתָם: וּמ"ו בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים וּבְסֻתְרֵי סֻתְרִים הַנִּסְתָּר בָּהֶם
 מֵעֵינֵי מַרְאִית הָעֵין בְּלִי לְחַבֵּל אֶת הַכְּרִיּוֹת: ב"ש בְּשִׁבְעָה
 הִכָּלוֹת וּבְפִי כָּל הַשָּׁרִים הַמְּמוּנִים עֲלֵיהֶם וּבְפִי כָּל הַמוֹנֵי
 שָׁרִים הָעוֹמְדִים לְפָנָיו בַּתּוֹת פְּתוֹת וּמִשְׁרָתִים לְפָנָיו כִּסֵּא
 כְּבוֹדוֹ בְּכָל מִינֵי שִׁיר וְשִׁבְחָ וְהַלֵּל וְזוֹמְרָה וְרִנָּן אֲשֶׁר בְּפִיהֶם:
 וּמ"ו בְּשִׁבְעָה רְקִיעִים וּבְכָל רְקִיעַ מִחֲנָה וּבְכָל מִחֲנָה מִהַדְרִים
 לְפָנָיו שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְזָכוּ
 בְּרַקִּיעַ הַנִּקְרָא וּלְזוֹן הַנְּטוּי בֵּין הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לְהַבְדִּיל בֵּין
 מוֹמְאֵת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וּבֵין קְדוּשָׁתָה צְבֹא הַשָּׁמַיִם: ב"ש בְּשִׁבְעָה
 אֲרָצוֹת בְּפִי כָּל הַחַיּוֹנִים שֹׁפְבָהֶם וּבְפִי כָּל מַלְאֲכֵי מִיתָה
 הַשּׁוֹפְטִים בָּהֶם וּבְפִי כָּל מִינֵי רוּחוֹת וְשֹׁדִין וְלִילִין וּמְזִיקִים
 שֹׁפְבָהֶם וּבְפִי כָּל שָׁטָן וּמַקְטָרֵג וְכָל מִשְׁרָתִים הַמְּשָׁרְתִים
 אוֹתָם: וּמ"ו בְּפִי כָּל בְּנֵי עוֹלָם: ב"ש בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהֶם יוֹסֵד עוֹז מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים: וּמ"ו בְּעֶמּוּדֵי
 אֶרֶז וְעֶמּוּדֵי שָׁטִים: ב"ש בְּשָׁמִי שָׁמִי קָדָם וּבְפִי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָאת רֵאשִׁית דָּעַת רֵאשִׁית חֻכְמָה וְכִסְף צְרוּף
 בְּעֵלִיל לְאָרֶץ מְזוּקָק שִׁבְעֵתִים וְנִקְרָאת שְׁעֵשׂוּעִים וְעֵץ הַחַיִּים
 וְנִקְרָאת אִמְרַת אֱלֹהֵי צְרוּפָה וְלֶקַח טוֹב וְלִגִּית חֵן וְתוֹרַת
 אֲבוֹת וְתוֹרַת אֲמָת וְאֵשׁ דָּת וְנִקְרָאת הַמִּימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 וּמַחְפִּימַת פֶּתִי וּמְשַׁמַּחַת לֵב וּמְאִירַת עֵינַיִם וְעוֹמְדַת לְעַד
 וְצֻדְקוֹ יִחָדוּ וְנִקְרָאת כְּתָר חַיִּים וְכְתָר שֶׁל אֶרֶץ אֲנֶפִין וְכְתָר
 שֶׁל חֻכְמָה וּבִינָה וְדָעַת וְעֶצָה וְנִקְרָאת כְּלָה מַהֵר סִינֵי

מוֹכֶתֶת וּמַעֲמִידת בְּתַרְי"ג מִצּוֹת אֲבֵנֵי יְקָרוֹת וְהִיא אוֹר
 עוֹלָם: וּמ"ו בְּפִי כָּל מִצְוֹתֶיהָ הַיְקָרוֹת מִפְּנִינִים וּנְחָמִידִים
 מִכֶּסֶף וּמִזָּהָב: ב"ש בְּפִי כָּל מִשְׁכִּילֵיהֶם וְאוֹצֵר שֵׁל תוֹרָה
 יִפְיִי"ה שְׁמוֹ: וּמ"ו בְּפִי אַרְבַּע רוּחוֹת הַבּוֹנוֹת בְּנִין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ לַיְשׁוּאָה: ב"ש מִפִּי שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטַי יִשְׂרָאֵל וּשְׁנַיִם
 עֶשְׂרֵי מִזְלֹת: וּמ"ו מִפִּי כָּל הַשָּׁרִים הַמְּמוֹנִים עֲלֵיהֶם:
 ב"ש בְּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם: וּמ"ו בְּפִי כָּל שְׁבַע הַתְּהוֹמוֹת
 וּמִפִּי כָּל הָרָמָשִׁים אֲשֶׁר בָּהֶם וּמִפִּי כָּל הַשָּׁרִים הַמְּמוֹנִים
 עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּשְׁבַע יָמִים: וּמ"ו בְּפִי כָּל הַחַיּוֹת קִמְנוֹת עִם
 גְּדוֹלוֹת שִׁבְחָם וּמִפִּי כָּל הַשָּׁרִים הַמְּמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּשְׁבַע
 מְדוּרֵי גִיהֶנֶם: וּמ"ו בְּפִי כָּל מַלְאֲכֵי חַבְלָה הַמְּמוֹנִים עֲלֵיהֶם
 וְכָל הָאֲשׁוֹת שִׁבְחָם אֵשׁ אוֹכֵלָה אֵשׁ וּמִפִּי כָּל הַבְּרִיּוֹת
 הַגְּדוֹנִים שֵׁם וּמִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם וּמִצְדִּיקִים
 עֲלֵיהֶם אֵת הָרִין וְאוֹמְרִים צְדִיק אַתָּה עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי
 אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֶנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ יִפֹּה דִנְתָּ יִפֹּה גְּזַרְתָּ יִפֹּה חֲתַמְתָּ
 יִפֹּה קִיַּמְתָּ יִפֹּה תִּכַּת רְשָׁעִים לְגִיהֶנֶם וְיִפֹּה זָכִיתָ צְדִיקִים
 לְגֵן עֵדֶן יִפֹּה נִקְרָאתָ הַצּוֹר תָּמִיד פָּעֵל וְלֹכֵן יִבְרָכֶנָּה בְּרוּךְ
 דִּינִן הָאֲמַת אֵל בְּרוּךְ שְׁאִין לְפָנָיו מִשׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח
 שוֹחֵר: ב"ש בְּעֵדֶן וּבְכָל מִיָּמֶיהָ וּבְגֵן עֵדֶן וּבְכָל מַעֲדָנֶיהָ:
 וּמ"ו בְּעֵץ כָּל פְּרִי וְעֵצִי הַיֵּעַר שִׁבּוּ וְעֵצִי בְּשָׂמִים וְרֹאשִׁי בְּשָׂמִים
 וְכָל מִינֵי דְשָׁאִים: ב"ש בְּעֵץ הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָגֵן: וּמ"ו בְּפִי
 כָּל הַצְדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הַיּוֹשְׁבִים בְּצִלּוֹ שֵׁל עֵץ הַחַיִּים
 וּמִבְּרָכִים אֵת יי הַמְּבוֹרָךְ בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַטֵּיב וּבְרוּךְ
 הַשּׁוֹמֵר אָמַת לְעוֹלָם וּבְרוּךְ הַנוֹתֵן פֶּחַ לְקַבֵּל רוֹב הַשְּׁפָעוֹת
 וְרוֹב טוֹב כְּאֹמֹר וְאִכְלָתֶם אָכּוֹל וְשָׁבּוּעַ וְהִלְלָתֶם אֵת שֵׁם
 יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא: ב"ש בְּקוֹלוֹת אַרְבַּע

וְהָרֹת שֶׁבִּגְן עֵדֶן פִּישׁוֹן גִּיחוֹן חֲדָקָל פֶּתַח הַמִּשְׁמִיעִים קוֹל
 גְּרוֹל וְנִהְיָת יָם יַהֲמִיּוֹן וּמַהֲדָרִים לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ: וּמִי בָּהֶם
 וְכָל רוֹכֵשׁ בָּהֶם וּבְפִי כָל הַשָּׁרִים הַמְמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּפִי
 כָּל בְּרִיכֵי מַיִם וְנִהְרֹת וּפְלָגוֹת וְיֹאדָרִים וְנַחְלִיִּים וּמַעְיָנוֹת
 הַמַּתְבָּרְכִים בְּמַבּוּעֵיהֶם וְכָל אֲפִיקֵי מַיִם וְכָל מְקוֹה מַיִם וְכָל
 מַבּוּעֵי מַיִם: וּמִי בְּפִי כָּל הָרוֹמֵשׁ בָּהֶם וּבְפִי הַשָּׁרִים
 הַמְמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּאוֹצְרֵי שְׁלֵג וְנִהְרֵי שֶׁלֹּהֶבֶת: וּמִי בְּעֵנֵי
 כְּבוֹד מָרוֹם וּבְחֻזֵּי פֶתַח: ב"ש בְּעַרְפְּלֵי רוֹם וּבְלִפְיֵי אֵשׁ:
 וּמִי בְּהַעֲלוֹת נְשִׂאִים וּבְעֵב הָעֵנָן וּבְכָרִית אוֹת הַקֶּשֶׁת הַנֶּתָּן
 בּוֹ: ב"ש בְּאוֹצְרֵי כֶּדֶד וְקִיטוֹר וְחוֹם וְחוּרֵב וְשָׂרֵב: וּמִי בְּפִי
 כָּל הַשָּׁרִים הַמְמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּאוֹצְרֵי גֶשֶׁם וְשֵׁלֵג וְאַגְלֵי
 טָל וּבְרִיכַת הַחַיִּים וְאוֹצְרוֹת רְעִיפִים רְסִיסִים וּשְׁעִירִים
 וּרְבִיכִים: וּמִי בְּפִי כָּל הַשָּׁרִים הַמְמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּכִיפַת
 אֲהָלִים נָטַע יֵי וְאַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וּמִי בְּרַעְנָנוֹת כָּל עֵצֵי יַעְרוֹת
 וְכָל מִינֵי אֵילָנוֹת וְדֹשָׁאִים וְעֶשְׂשָׁפִים וְרֶקֶת וְכָל מִינֵי זֶרַע זְרוּעַ
 וּבְפִי כָּל הַשָּׁרִים הַמְמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַיִם
 הַבְּנוּיִם וּבְשַׁנִּים עֹשֶׂר שְׁעוֹת הַיּוֹם וּבְשַׁנִּים עֹשֶׂר שְׁעוֹת
 הַלַּיְלָה: וּמִי בְּפִי כָּל הַשָּׁרִים הַמְמוֹנִים עֲלֵיהֶם: ב"ש בְּפִי
 עַמּוּד הָעֵנָן שֶׁהֵלֵךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל לְגֹאֲלָם יוֹמָם:
 וּמִי בְּעַמּוּד הָאֵשׁ שֶׁהֵלֵךְ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָלְטָם לַיְלָה מִיַּד
 רוֹדֵף וּמַחֲרֵף: ב"ש בְּשִׁירֹת הַמְשׁוֹרְרִים הַקְּדוֹמִנִים שִׁיר שֶׁל
 אָדָם הָרֹאשׁוֹן וְשִׁיר שֶׁל שֹׁכֵת וְשִׁיר שֶׁל מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל עַל
 הַיָּם וְשִׁיר שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּבָאָר וְשִׁיר שֶׁל דְּבוּרָה וּבְרֶקֶת וְשִׁיר
 שֶׁל דָּוִד וְשִׁיר שֶׁשָּׁרְרוּ הַלְלוּם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְשִׁיר שֶׁשָּׁרְרוּ
 עַל הַמִּשְׁחָה עֹשֶׂר כְּעֵלוֹת הָעֹזָרָה: וּמִי בְּשִׁיר שֶׁעֲתִידִין לְשׁוֹרֵר
 בְּאַרְבַּע יְהוּדָה שִׁיר עוֹז לָנוּ וְגו' וְשִׁיר אֲשֶׁר יִשְׁוֹרְרוּ בְּלֵיל

התקדש חג וכל השירים אשר שלמה המלך עליו
השלוש פשיר השירים ראש כל השירים סולת נקיה לכל
כתבי הקודש ובשיר חדש אשר עתידין הגליות לשורר
שנאמר שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה וגו': ב"ש פשיר
ששירו אבותינו על ים סוף: ומ"ו פשיר של פרים וכל נשי
בני ישראל בתוך עצמות תופפות: ב"ש פלשון ים מצרים:
ומ"ו פשבעה נחלים העתידין להרריה לגאולי עמו ישראל:
ב"ש פשעה הדברות ובקדושת סיני בקודש: ומ"ו בקידת
כל ההרים והגבעות העתידים לפצוח רנה לפני גאולי
ישראל: ב"ש בכל מדבר ובפי כל רומש מדברות ועובדי
מדברות: ומ"ו בפי כל השרים הממונים עליהם: ב"ש בכל
השמות המפורשים בכסא כבודו ובשמות אשר נחתמו
בהם כסא הכבוד ואוצרות החיים וגנזי ברכות וגנזי נשמות
ורוחות וגפשות וגנזי ברכים וגנזי טל ומטר וגנזי נשמות
החיים וגשמות המתים ובשמות אשר נחתמו בהם שמים
וארץ ים ויבשה הרים וגבעות ישוב ומדבר תנינים וכל
תהומות וסדרי בראשית וגנזי מעלה ומטה ובפי כל השרים
הממונים עליהם: ומ"ו בירושלים ובית קדשי הקדשים
שפמרום שחקים והוא בנויה ככל אבנים טובות ויקרות
ושלש חומות יקויה אחת של כסף ואחת של זהב ואחת
של אבן יקרה מאירה בכל מיני צבעונים וכל חומה וחומה
רחבה שש אמות וחזן לשלש חומות אש סביבו וארץ
וארבע מאות ושמונים מגדלות של אבן יקרה יסובבנה
ובין כל מגדל ומגדל עשרים ומאה שערים נפתחים בה
ומאה ושלשה עשר אמה אורך השער והוא אבן יקרה
אחת. ומאתים ותשעים ושלשה פתחים מרבעים ישים
ברחובותיהם וארבעים ושלש בריכות יהיו בתוכה וארץ

וּמֵאָה וּשְׁמוֹנִים וָאַרְבַּע גִּנוֹת יִהְיוּ בְּכָל רְחִימֵי וּרְחִימֵי אֵלֶיךָ
 בְּאֵרוֹת מַיִם חַיִּים יְשִׁים בְּכָל פְּנוּתֶיהָ וְעַל אֲרֻבַּע הָרִים
 עוֹמֶדֶת עַל הַר סִינִי וְתַבּוֹר וְחֶרְמוֹן וְכַרְמֶל בְּנוֹי בְּרֹאשׁ
 הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְבָּעוֹת: וּמִן בָּהּ וּבְכָל בְּנִינָהּ וּבְכָל מַחְנוֹת
 שָׂפָה וּבְכָל צִבְאוֹת שָׂפָה בְּאֵלֶיךָ וּשְׁמוֹנָה מַחְנוֹת שָׂפָה
 וְכָל מַחְנֶה אֵלֶיךָ וּשְׁמוֹנָה רַבּוֹא שֶׁל מַלְאֲכֵי שָׁרֵת וְכָל־ם
 מֵהָרִים וּמִשְׁפָּחִים וּמִקְדִּישִׁים וּמִבְּרָכִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמִּיד
 יוֹכֵם וְלִילָה בְּכָל מִינֵי שִׁבַּח שִׁיר וְרִינוֹן וְהֵלֵל: ב"ש בְּכַתִּי
 מִשְׁרָתִים: וּמִן פְּסוֹד עֲרִיצִים: ב"ש בְּכַפִּי סְעָרָה: וּמִן בְּגִבּוֹרֶת
 סוּפָה: ב"ש בְּקוֹל הַנְּשֻׁמָּע בְּסִינִי הַהוּלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד אֲשֶׁר
 הִתְחַרֵּר בְּלִי הַמַּחְנֶה: וּמִן בְּקוֹל שׁוֹפָר גָּדוֹל הַעֲתִיד לְהַשְׁמִיעַ
 מִהַר סִינִי וּבוֹ יִקְרָא דְרוֹר וּבוֹ יִתְקַבְּצוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וּבוֹ
 יַעֲזֻרוּ וְיִקְיְצוּ מִשְׁנָתָם וְיִבְרִיּוּ וְיִדְעוּ כִּי הוּא מְמִית וּמַחֲיֶה
 מוֹרִיד שְׁאוֹל וְיַעֲלֶה וְלֹכֵן יִבְרָכֶהוּ מַחֲיֶה מֵתִים: בְּרוּךְ שְׁמוֹ
 בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית וּבְכָל סֵדֶר בְּרֵאשִׁית. וּמִרוֹמָם וְכִרֹּ
 בְּקִדּוּשֶׁת יִשְׂרָאֵל וּבְקִדּוּשֶׁת שְׁבַת הַגָּדוֹל מְיֻכָּם רֹאשׁ כָּל
 הַיָּמִים מִיּוֹד וּמִשׁוּבָּח וּמִקְדָּשׁ כִּכְלָ יָמֵי מְרֻגָּע יוֹם גָּדוֹל
 וְנוֹרָא לְהַרְנוּחַת נַשְׁמוֹת לְחַיִּים וְלִמְתִּים לְעַם נִצְוָה וְלִקְדוּשׁ
 יְיָ מְכַבֵּד מְכָל הַיָּמִים וּמְכָל הַזְּמַנִּים וּקְדָשָׁנוּ בְּקִדּוּשְׁתֶּךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה מְקַדָּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל יוֹם הַשְּׁבַת אָמֵן:

תם ונשרם שבה לאר בורא עולם.

התפלות של הרב קודש קדשים האלהי מוהר"ר יצחק אשכנזי לוריא
 זלה"ה: שבעים ושתיים פסוקים עם ע"ב שמות היוצאים מן ויסע ויבא ויש
 כפ' בשלה והזהר שלא תוציא השמות מהשפה ולחונן רק במחשבה:

וְאַתָּה יְיָ מֶלֶךְ בְּעָדִי בְּבוּדִי וּמְרִים רֹאשִׁי. וְהָיוּ:

וְאַתָּה יְיָ אֵל תִּרְחֹק אֲיִי לֹאֲתִי

לְעֹזְרִי

לַעֲזֹרְתִי חַיִּישָׁה. יי: אֹמֵר לִי מַח"ס יי
 וּמַצִּידְתִּי אֱלֹהֵי אֲב"טח בּוֹ. ס"ט: עֵינֵי יי
 אֶל צְדִיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתָם. ע"ס: יי
 אֱלֹהֵי"ם צָבָאוֹת הַשִּׁיבֵנִי הָאֵל פְּנִיךָ
 וְנִשְׁמָעָה. מח"ש: חֲנֻנִי יי כִּי אֶלֶף אֶקְרָא
 כָּל הַיּוֹם. ע"ה: אֲנִי שֶׁכָּבַדְתִּי וְאִישָׁנָה
 הִקְיָצוֹתִי כִּי יי יִסְמְכֵנִי. אכ"א: יִדְעֵתִי יי כִּי
 צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמּוֹנָה עֲנִי תֵּנִי. כה"ת:
 לַמָּה יי הַיְּנִיחַ נַפְשִׁי תִסְתִּיר פְּנִיךָ מִמֶּנִּי. הו"י:
 יי אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעֵתִי יוֹם צַעֲקָתִי בְּלִילָה
 גָּדוֹל. א"ד: לֹלֵי הַאֲמַנְתִּי לְרֹא"וֹת בְּטוֹב
 יי בְּאֶרֶץ חַיִּים. ע"ו: שׁוּב"ה יי חֲלֹצ"ה
 נַפְשִׁי הַיְּשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ. ה"ע: יִשְׁלַכְנוּ
 עֲצֵי יי אֶרֶץ יי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. יו"ע: וְיִהְיֶה
 יי מִשְׁגָּב לְדָךְ מִשְׁגָּב לְעֵתוֹת בְּצָר"ה. מב"ה:
 הִנֵּה כִּי בֶן יְבוֹרֵךְ גָּבֵר יֵרָא יי. ה"י: לַמָּה
 יי תַעֲמֹד בְּרַחוּ"ק תַעֲלִי"ם לְעֵתוֹת
 בְּצָרָה. הק"ם: הוֹדוּ לִי קוֹרְאוֹ בְּשֵׁמוֹ
 הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו. ע"ו: בָּרְכוּ יי
 כָּל צָבָאוֹ מִשְׁרָתִי עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. כ"י:

כוה קויתי יי ויטא"לי וישמע ש'ועתי. לו':
 נדבות"פירצ"הנאי ומשפטיה"למדני. כה"ר:
 על כ"ן אודה בגוים יי ו"לשמ"ה אומרה. נד"ך:
 רוצה יי את"ירא"יואת המ"יחלים לחסדו. יי':
 זה היו"ם עשה יי נגי"לה ונשמח"ה בו. מל"ה:
 באו נשת"חו"ה"ונברעה נברכה לפני יי
 עושינו. חה"י: דרשתי את יי וע"נגי ומכל
 כגורו"תי"הצילני. גת"ה: יי מלך תגל
 "ה"ארץ ישמחו"באים רבים. הא"א: חלצני
 יי מאדם"רע מאיש חמסים"תנצני. יר"ת:
 "שפטיני כצדקה יי אל"הי ואל ישמחו
 לי. שא"ה: ומ"רו ליי"יושב צ"יון הגידו
 בעמים עלילותיו. רי"י: "אודה יי כצדקו
 "ואומרה ש"ם יי עליון. או"ם: ואני ע"לי"ה
 "בטחתי יי אמרתי אלהי אתה. לב"ב:
 ו"בשם יי אקד"א אנא יי מלטה נפשי. וש"ר:
 מה גדלו מעש"יך יי מאוד עמקו
 מ"חשב"ות"ך. יח"ו: הריעו לי כל"הארץ
 פצחו ורגנו וזמרו. לה"ח: ואני אל"יך יי
 ש'ועתי ובבוק"ר תפלת תתקדמך. כו"ק:
 יי

יי אהבתי "מעון ביתך ומקום משכן
 כבו"ךך. מנ"ד: אם "אמרת מטה רגלי
 חסדך יי ויסעד"ני. אנ"י: כי אתה יי מ"חסי
 "עליון שמת מעונך. הע"ם: ימין יי "רוממ"ה
 ימין יי "עושה חיל. רה"ע: "יראי יי בטחו
 ביי ע"זרם ומגנם הוא. יי"ו: יי "הציל"ה
 נפשי משפת שקר מלשון רמי"ה. ה"ה:
 יי יש"מרך מכל רע "ישמור את נפש"ך. מ"ד:
 יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד
 ע"ול"ם. ור"י: מי "ימלל גבורות יי ישמיע
 כ"ל ת"הלתו. יר"ה: יהי ח"סדך יי עלינו
 כ"אשר יחלנו לך. מא"י: אל ת"עזבני יי
 אלהי אל ת"רחק ממני. ער"י: "עבדו את
 יי ב"שמחה באו ל"פניו ברננה. עש"י: אודה
 יי "מאוד בפ"י ובתוך רבים א"הללנו. מ"ה:
 גדול יי "ומ"הולל מאוד ולגדולתו אין
 חקר. וה"ו: או"דה יי בכל לבי אספרה כל
 "נפלאות"יך. דנ"י: "יהי כבוד יי לעולם
 ישמ"ח יי במע"שיו. הח"ש: זכר רחמיו יי
 וחסדיך כי מ"עול"ם ה"מה. עמ"ם: ה"נה עי"ן

יי "אל יראיו לַמַּיְחָלִים לַחֲסִדוֹ. ננ"א: יי
 מִנֶּת חֶלְקִי וְכוּם"י אֶתָּה "תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי. ני"ת:
 יי בְּשָׂמִים הִבִּין בָּסֵאוֹ ו"מַלְכוּתוֹ "בְּכָל
 מְשָׁלָה. מב"ה: כִּי רוּצָה יי בַּעֲמּוֹ יי פֶּאֶר
 עֲנִיִּים ב"יִשׁוּעָה. פו"י: סוֹמֵךְ יי לְכָל
 הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵק לְכָל הַכּוֹפִיִּים. נמ"ם: יי יה"י
 נֶשֶׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יו"ל:
 וי"הי יי לִי לְמִשְׁגָּב וְאַלֹהֵי לְצוּר מִחֲסִי: הר"ה:
 פִּנִּי יי בְּעוֹשֵׂי רַע לַחֲבֵרִית "מֵאֶרֶץ זָכָר"ם. מז"ר:
 יי אֲדוֹנֵינוּ "מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ "בְּכָל הָאָרֶץ. ומ"ב:
 יי שֵׁא בָרַכָּה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֲלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל. יה"ה: וְהֵת עֲנֵג עַל יי וְיִתֵּן לָךְ
 מִשְׁאֵל וְתֵת לְכָךְ. ענ"ו: ש"מַעַי יי ו"חֲנֻנִי יי
 הִיָּה עוֹזֵר לִי. מח"י: שׁוֹבֵה יי ע"ד "מִתִּי
 וְהַנִּחָם עַל עֲבֹדֶיךָ. דמ"ב: אֱהֵב יי שְׂעָרֵי
 צִיּוֹן "מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב. מנ"ק: חִי יי
 וּבָרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם "אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אי"ע: כִּי
 בְּחֵר יי בְּצִיּוֹן אֲוָה לְמוֹשָׁב לוֹ. חב"ו:
 ק"ר "אֵתִי בְּכָל לַיִל עֲנֵנִי יי חֲקוּךְ אֲצוּר"ה. רא"ה:
 צִדְ"יק יי בְּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד "בְּכָל

שַׁעַר ג' תִּיקוּנֵי תַפְלוּת

"מַעֲשֵׂיו. יב"ם: י"י שׁוֹמְרֵיהֶּ יִי צִדְקָה עַל יַד
 "יְמִינָהּ. הי"י: וַיַּחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יִי "מַעֲתָה
 "וְעַד "עוֹלָם: מו"ם: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֶל־הֵינוּ
 יִי אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד:

תפלת היום להרמב"ן ו"ל מעולה ומשובחת לזורדי הים והולכי מדברות אשר
 תיקן הרמב"ן ו"ל כשהלך לארץ הקדושה תוכב"א:

אֲנִי הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד
 אֵין חֶקֶר. וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַבּוֹרָא
 כָּל נִבְרָא תַּמְמִיָּא יֵשׁ מֵאֵין וְתִשׁוּעָתוֹ בְּחֶרֶף עֵין:
 הַנוֹטֶה תִּבֵּל עַל תּוֹהוֹ. וּמִקְוֶה מַיִם עַל פְּנֵי בוֹהוֹ:
 הַנוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת. וְכוֹנֵם כִּנֹּר כָּל הַמִּימוֹת:
 הַנוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נְתִיבָה: וְרוּחַ תְּמוּבָה
 תַּנְחֵם הַיּוֹרְדִים אֶל מְחוֹז הַפָּצָם: יוֹדוּ לֵי חֶסְדּוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם כִּי רָצָם: כִּי הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי
 יִי וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹתָהּ כִּשְׁלָחוֹ חֲצִי וּבְרִקְוֵי נוֹרָאוֹתָיו:
 וַיֵּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תִּבְלָה לְמַעַן
 תֵּרְאוּתָם כִּי הֵמָּה הִבֵּל. שֶׁקֶר הַמַּלְאָכִים לְתִשׁוּעָה
 וְהִבֵּל רַב תְּחִיבָל: אִם ח"ו יִי לֹא יַעֲשֶׂה נֶם. שׁוֹא
 עָמְלוֹ בּוֹנֵיו בְּתוֹרֵן וּבְנֵם: וְאִם בְּרוּב רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו
 לֹא יִגִּין. ח"ו שׁוֹא שֶׁקֶר הָאוֹמְנִין וְהַמְּנַהֲיָגִין: כִּי
 קוֹלוֹ שׁוֹבֵר אֲרוּזִים. וְחֻכְמַת חֻכְמָיו תִּתְּבַלֵּעַ וּכְלָם

חַיִּים: וַעֲמֹד רוּחַ סְעָרָה וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עָגֹל. וַיַּעֲקֹ
וַיִּשְׁקִיט שְׁאוֹנָם וַנִּחַר יַעֲבְרוּ בְּרָגֶל: כִּי לְמַעַן תִּרְאוּת
כַּח מַעֲשָׂיו לְכָל הָעַמִּים. יִצַּר אָדָם עֹזֵב אֲרָחוֹת
יָמִים: תִּכַּן אֶת רוּחַ. אִם מָעַט וְאִם סְרוּחַ: מִי
הַמְשַׁבֵּיחַ בְּשׂוֹא גִלְי שְׁאוֹנָיו. מִי הַנּוֹתֵן חוֹל גְּבוּל
עַל פָּנָיו: מִי הַמְשַׁקֵּיט הַמּוֹנֵן לְרִגְעִים. וַיִּקְרַעֲנוּ
לְשָׁנִים עַשָּׂר קָרְעִים: הֲרֵא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ.
וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי יוֹשִׁיעַ: אֶתָּה הָיִל עוֹשֶׂה פֶלֶא.
אֲשֶׁר הִפְל בְּזִרְעוֹ תוֹלָה: הַנּוֹטָה בְּדוֹק שָׁמַיִם
וּבְאַתֵּל תִּמְתָּחַם. וּבְאַחֲרִיתָם בַּעֲשָׁן תִּמְלִיחַם:
הַנּוֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֲקוֹת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים
בְּאֲמִירָתָם תִּזְרִיחַם: תּוֹצִיא מִזְרוֹת בַּעֲתָם וְעִישׁ
עַל בְּנֵיהֶם תִּנָּחֵם: אֶתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֶרֶת
בְּנַפְשׁ אֱלִיךָ תָמִים גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ. הַמַּעֲבִיר
בָּיָם צֹאנֵנוּ וּרְכוּשֵׁנוּ: רֵאשִׁית מִיָּם יַחֲלִילוּ וַיִּרְגְּזוּ. אֵף
כִּי לִבּוֹת בָּנֵי אָדָם נִפְלְאוּתֶיךָ יִחְזוּ: בִּרְאוּתָם בָּיָם
דִּרְכֶּךָ וּבְמִים רַבִּים מִהֶלְכֶּךָ וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ.
אֲבֵן דְּבִקְיָךְ בָּךְ נוֹשָׁעוּ: הוֹשִׁיעֵנו מִטֵּיט וּרְפָשׁ.
כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ: לְמַעַן שִׁמְךָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם.
אֲנִצֶּלֶה מִשְׁוֹנָאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם: קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי
גְּאֻלָּה. וְאֵל תִּשְׁמַעְנִי שְׁבוּלָת מַיִם וְאֵל תִּבְלָעֵנִי
מִצוֹלָה: עֲנֵנִי יְיָ כִּי מוֹב חֶסֶדְךָ. וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ

מַעֲבֹדָד: וְחֲטָאת נַעֲוִירי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר. וְנַפְשׁ
תִּזְרֹק אֵל תַּעֲבוֹר: מִשְׁאוֹן מִים פְּבִירִים הִצִּילָנִי.
וְעַל מֵי מְנוּחֹת תִּנְהַלָּנִי: נַפְשִׁי תִשׁוּבָב. תִּנְחַנֵּי
בְּאוֹרַח מִישׁוֹר אֵל מְחוֹז לְבִי יִחוּבָב: אֶסְפָּרָה שְׁמִי
לְאַחִי. וְלְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי: אֲרוּמֶמֶךְ
בְּקֹהֶל עָם וּבְמוֹשָׁב זְקֵנִים בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ יִבִּיעוּ: עַל
זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֹאֲרֶךְ לְשִׁמְךָ
מִים רַבִּים אֱלֹהֵי דָא יִגִּיעוּ: וְאַנִּי דָא בְּחִסְדֹּתֵי
בָּא לְפָנֵי כֶּסֶא כְבוֹדָךְ מִשְׁתַּמֵּחַ וְנוֹשֵׂא כְפִי אֵל
דְּבִיר קֹדֶשְׁךָ. כִּי אִם בְּחִסְדֶּיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
כִּי דָא עֹזְבֶת דּוֹרְשִׁיךָ וְדָא רַחֲקַת מִבְּקִשֶׁיךָ: כִּי
אַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ. וּמִקָּרֵב יִשַׁע לִירְאֶיךָ:
וְחֲטָאתִי תִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם. וְהַעֲלֵנִי מִשְׁאוֹן
מִים פְּבִירִים יִשְׂאוּ דְכָיִים: הִרְחַק מִנִּגְדַּי עֵינֶיךָ דְּבָרֵי
עֹנֵי גִבּוֹר. וְהִרְחַק מִמֶּנִּי כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיֶיךָ וְעַלֵּי
דָא יַעֲבוּרוּ: וְרוּחַ הַמִּשְׁפָּר אָנִיוֹת. תִּשְׁקִיט כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ צוֹפִיּוֹת: תֵּבֵא לְפָנֶיךָ אֲנֶקֶת אִסִּירִי
תִּלְדָּא הַמִּתְחַנְּנִים אֱלֹהֶיךָ בְּקוֹלָם. וְהַמִּים לָהֶם חוֹמַת
מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם: יֵי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה ג'פ': יֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח
בְּךָ ג'פ': יֵי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ ג'פ':
אַתָּה סֶתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי פִלֵּט תִּסּוּבֵּבֵנִי
סִלָּה ג'פ': בְּמַחֲוֵי בִּי עֲדִי עַד כִּי בֵּית יֵי צוֹר

עוֹלָמִים ג"פ : יי עוז לַעֲמוֹ וַתֵּן יי וַבִּרְךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשֵׁרוֹם ג"פ :

ואחר כך יאמר מזמור ס"ט. ואחר כך יאמר מזמור כ"ט עשרה פעמים.
ואחר כך יאמר יושב בסתר עליון קפיש"ל צ"א. ואחר כך יאמר פסוק זה :

בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקָי בַּצָּר
הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וּשְׁמִיעַ
תַּפְלָתִי :

ואחר כך יאמר למנצח בנגינות ס"ו ושיר לפעולות קב"א ואחר כך יאמר
שבעים ושנים פסוקים ואחר כך יאמר אלו שמונה פסוקים מיונה :

וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצָּרָה לִּי אֵל יי וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטָן
שְׁמַיִל שְׁוַעֲתִי שְׁמַעַתָּ קוֹלִי :
וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצוֹלָה בְּלִבֵּי יָמִים וְנָהָר יִסּוּבְּבֵנִי
כָּל מִשְׁבְּרִיךְ וְגִלְיָה עָלַי עָבְרוּ : וְאֲנִי אִמְרָתִי
נִגְרַשְׁתִּי מִגֵּד עֵינַיךְ אַךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֵל
הַיָּבֵל קְדוֹשׁ : אֶפְפוּנִי מִיָּם עַד נֶפֶשׁ תְּהוֹם
יִסּוּבְּבֵנִי סוֹף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי . לִקְצָבֵי הָרִים
יִרְדַּתִּי הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ בְּעָדֵי לְעוֹלָם וַתַּעַל
מִשְׁחַת חַיִּי יי אֱלֹהֵי : בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נֶפְשִׁי
אֶת יי זְכַרְתִּי וַתִּבָּא אֵלַיךְ תַּפְלָתִי אֵל הַיָּבֵל
קְדוֹשׁ : מִשְׁמְרִים הַבְּלִי שְׁוֹא חֶסֶדָם יַעֲזוּבוּ

וְאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְכָּרָה לָךְ אֱלֹהִים נְדָרֵתִי
אֱשַׁלְמָה וְשִׁוְעָתָה לִי יי

אח"כ יאמר מומור ס"ט עוד פעם אחת:

בקשה זו כל האומרה בנקיות ובטהרה לא יזק לו כיום ולא בלילה בכל
מקום שהוא הולך בים וביבשה ובנהר ולא ירא ממוזקין ולילין ושודין ופגיו
והיו מזהירין וימצא תן וחסד בעיני כל רואיו ולא יארע לו כל רע בע"ה:

אֲנִי יי אֱלֹהִי שְׁמַע אֵל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאַל
תַּחְנוּנָיו וְתִשְׁמְרֵנִי בַיּוֹם וּבַלַּיְלָה מִן
הַמְּזִיקִין וּמִשָּׂדִיין וּמִחֲלָאִים רָעִים וּמִכָּל
גְּזֵירוֹת קִשּׁוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וְצִוָּה לְמַלְאָכֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים הַמְּמוֹנִים עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַחֻקִּים
שִׁיאִירוּ שְׁעָרֵי לְבִי וַיִּפְתַּח לְבִי בַתּוֹרָתְךָ
וְתִטַּע בְּרַעְיוֹנֵי יִרְאָתְךָ שְׁאֲנֹכִי עֹפֵר וְאֶפֶר
רָמָה וְתוֹלַעַה נָכָה לֵב וְשֹׁפֵל רוּחַ צַד עֹזֵבֵר
וְצִיץ הַשָּׂדֶה בָּאתִי לְהַפִּיר תַּחֲנוּנִי לְפָנֶיךָ
וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ כִּי אַתָּה
קָרוֹב לְכָל קוֹרְאֶיךָ וּמִצּוֹי לְכָל דּוֹרְשֶׁיךָ
וְעֹשֶׂה נָא בְּקִשְׁתִּי בְּרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ וּמִחֵר
שְׂאֵלָתִי כִּי אַתָּה יִצְרָתָנִי וְאֵין לִי אֵל אֲחֵר
מִבְּלַעֲדֶיךָ אֲנִי סֶלַח נָא לְרַעְיוֹנֵי כְּגוֹדֶל חַסְדֶּיךָ
כִּכְתוּב וַיֹּאמֶר יי סֶלַחְתִּי כְּדַבְּרֶיךָ. אֲדֹנָי

שָׁמְעָה אֲדֹנָי סִלָּחָה אֲדֹנָי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֵל תְּאַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא
 עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן
 תִּזְרָא ^(א) אַחֲרֵי יי אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאַתֶּם
 הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כּוֹלְכֶם הַיּוֹם:
 אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תפלה להתפלל על ההולדים:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב
 חֶסֶד וְאַמֶּת: נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים
 נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: לָךְ
 יי הַגְדוּלָּה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 לָךְ יי הַמְּלָכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ:

וְאַתָּה בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בִּשְׁר
 אִישׁ וּבְיָדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק

שערי אורה

(א) אחרי ד' אלוקיכם תלכו בו'. תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו
 כתב צפ"ח שצריך לומר כל
 הפסוק. אחרי ד' אלוקיכם תלכו ואותו
 י"ג) והוא פסוק ה' ולכן יאמר כל
 הפסוק
 (שע"צ דש"ה"ק) 6 6

וּלְרַפְּאוֹת אֲנוּשׁ עַד דָּבָא עַד דְּכַדּוּכָה שְׁל
 נַפְשׁ וְלֹא יִפְלֹא מִמֶּנּוּ כֹּל דְּבָר וּבִידָה נַפְשׁ
 כֹּל חַי לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל הַנּוֹאֲמָן
 אֲב הַרְחֵמִים הָרוּפָא לְכֹל תַּחֲלוּאֵי עַמֶּנּוּ
 יִשְׂרָאֵל הַקְּרוּבִים עַד שְׁעָרֵי מוֹת וְהַמַּחֲבִישׁ
 מוֹזֹר וְתַעֲלָה לִירִידָיו וְהַנּוֹאֵל מִשַּׁחַת
 חֲסִידָיו. וְהַמְצִיר מִמּוֹת נַפְשׁ מְרוּדָיו. אֶתְּהָ
 רוּפָא נַאֲמָן תִּשְׁלַח מְרַפָּא וְאֶרְוָכָה וְתַעֲלָה.
 בְּרוּב חֶסֶד וְחֲנִינָה וְחֶמְלָה. לְנַפְשׁ כַּבֵּ"פ
 לְרוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ הָאוֹמְלָלָה. וְלֹא תִירַד נַפְשׁוֹ
 לְשִׁאוֹלָה. וְהַמְלֵא רַחֲמִים עָלָיו. לְהַחֲלִימוֹ
 לְרַפְּאוֹתָיו וְלְהַחְזִיקוֹ וְלְהַחֲלִיפוֹ וְלְהַחְיוֹתוֹ
 בְּרָצוֹן כֹּל קְרוּבָיו וְאוֹהָבָיו וַיֵּרְאוּ לְפָנֶיךָ
 זְבִיחוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל
 חֲטָאתָיו וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלָיו
 וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנַּפְשׁ

שערי אורה

הפסוק. וכן לקמן ב"מ יתחיל מן
 ויעבור כו' ויאמר: ויעבור י"י ע"פ
 ויקרא י"י י"י כו', עי' במג"א
 סי' ג"ח וסי' תכ"ב דלא יפסוק באמונה
 פסוק עכ"ל:
 ודי ז"ע מלשיל בשע"ל בתקין חלות
 ועי' בח"ש על אר"ח סי' ג"ח:
 אהר

וּרְפוּאֵת הַגּוֹף וְתַחֲדָשׁ כְּנִשְׁרָנֵנוּרֵינוּ. וְתִשְׁלַח
 לָנוּ וּלְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מִרְפָּא אַרְוָכָה מִרְפָּא
 בְּרָכָה מִרְפָּא תְרוּפָה וְתַעֲלָה מִרְפָּא חֲנִינָה
 וְחַמְלָה מִרְפָּא יְדוּעִים וְגִלּוּיִם מִרְפָּא רַחֲמִים
 וְשָׁלוֹם וְחַיִּים מִרְפָּא אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים
 טוֹבִים וִיקוּיִם בּוֹ וּבְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מִקְרָא
 שְׁכָתוֹב עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ גְּאֻמָּן בֵּיתְךָ
 וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ
 וְהִיִּשְׁרָר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו
 וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שִׁמְרָתִי
 בְּמִצְרִים לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יי רֹפֵאֲךָ:
 וְעַבַּדְתָּם אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לַחֲמֶךָ
 וְאֶת מִיָּמֶיךָ וְהִסִּירוּתִי מִחֲלָה מִקְרָבְךָ. לֹא
 תִהְיֶה מִשְׁכָּלָה וְעַקְרָה בְּאַרְצְךָ אֶת מִסְפַּר
 יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: וְהִסִּיר יי מִמְּךָ כָּל חוֹלֵי וְכָל
 מַדּוּה מִצְרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יַדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמִם
 בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁוֹנְאֶיךָ: וְעַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ
 הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר וְאִכְלֹתֶם אֹכּוֹל
 וְשָׁבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יִבּוֹשׁוּ עַמִּי

לְעוֹלָם: דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ
וְאַשְׁלֵם נְחוּמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו: בּוֹרָא נִיב
שְׁפָתַיִם שְׁלֹם שְׁלֹם לְרָחוֹק וּלְקָרוֹב אָמַר
י' וְרַפְּאֵתִיו: וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאִי שְׁמִי שְׁמִשׁ
צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶּיהָ. אִזּוּ יִבְקַע כִּשְׁחַר
אוֹרָה וְאַרְוֹכְתָהּ מִהֶרָה תִּצְמַח רַפְּאֵנוּ יי
וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אֶתָּה
וְהָעִלָּה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹת עַמּוּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבִפְרֹט לִפְנֵי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
לְרַמ"ח אֵיבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו לְרַפְּאוֹת אוֹתוֹ
כְּחֻזְקָתוֹ מִלֶּךְ יְהוּדָה מִחֻלָּיו וּכְמָרִים הַנְּבִיאָה
מִצְרַעְתָּה בְּשֵׁם הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁלֹּשׁ
עֶשְׂרֵה מְדוּתֶיהָ אֵל גָּא רַפָּא גָא לִפְנֵי
לְהַקִּים אוֹתוֹ מִחֻלָּיו זֶה וְלִהְיוֹת עוֹד יָמֵי
חַיָּיו כְּדֵי שִׁיעֲבוֹד לָךְ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה:

אם מברכים את ההוֹלָה בשינוי השם אומרים זה :

וְאֵף אִם נִגְזַר עָלָיו בְּבֵית דִּינָךְ הַצְדָּק מִיתָה
חַם וְחֻלָּה שְׁיִמוֹת מִחֻלָּי זֶה הִנֵּה
רְבוּתֵנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים
קוֹרְעִים גִּזַּר דִּינוֹ שֶׁל אָדָם וְאַחַד מֵהֶם הוּא

שִׁינוּי הַשֵּׁם שִׁישְׁנוּ הַשֵּׁם שֶׁל הַחוּלָה וְכַנְּמֵנוּ
דְּבָרֵיהֶם וְנִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כִּי אַחֵר הוּא וְאִם
עַל פְּלוֹנִי נִגְזְרָה הַגִּזְרֵי דִין עַל פְּלוֹנִי לֹא נִגְזַר
לְכֵן אַחֵר הוּא וְאִינוּ הוּא הַנִּקְרָא בְּשֵׁם
הָרֵאשׁוֹן וּבְשֵׁם שֶׁנִּשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כֵּן יִשְׁתַּנָּה
הַגִּזְרֵי דִין מִעֲלָיו מִדִּין לְרַחֲמִים וּמִמִּיתָה
לְחַיִּים וּמִמַּחְלָה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי בְּשֵׁם
כָּל הַשְּׁמוֹת הַבְּתוּבִים בְּסֶפֶר תוֹרָה זֹאת
וּבְשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת וּבְשֵׁם כָּל הַמַּלְאָכִים
הַמְּמוּנִים עַל כָּל הָרַפּוּאוֹת וְהַצְלָחוֹת תִּשְׁלַח
מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לִפְנֵי וְתִאָרֶיךָ יָמִיו
וְשָׁנוֹתָיו בְּנִעְיָמִים וַיְבָרֶךְ בְּטוֹב יָמָיו בְּרוּב
עוֹז וְשִׁלּוֹם מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה:

מִי שְׁכִירֶךָ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
דּוֹד וְשֹׁלֵמָה הוּא יִרְפָּא אֶת הַחוּלָה (הַחוּלָנִית) (פֶּנֶ"ז)
בַּעֲבוּר (פֶּנֶ"ז) יִתֵּן מַתָּנָה בַּעֲבוּרוֹ (בַּעֲבוּרָה) בַּעֲבוּר זֶה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא רַחֲמִים עָלָיו לְהַחֲלִיכּוֹ וּלְרַפְּאוֹתוֹ
וּלְהַחֲזִיקוֹ וּלְהַחֲיוֹתוֹ (עֲלֵיהָ לְהַחֲלִימָה וּלְרַפְּאוֹתָהּ וּלְהַחֲזִיקָהּ
וּלְהַחֲיוֹתָהּ) וַיִּשְׁלַח לוֹ (לָהּ) מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם לְרַמ"ה אֲבָרְיוֹ וְשֵׁם"ה גִּידֵיו (לְכָל אֲבָרִיהָ וְשֵׁם"ה
גִּידִיהָ) בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת
הַגּוּף (בִּסְכָּה שֶׁבֶת הִיא מְלֻעָק וּרַפּוּאָה קְרוּבָה לָבֵא)
הַשְּׁתֵּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְנִאֲמַר אָמֵן:

תפלה ליושב בבית האסורים שתיקן הרב כמותר"ר יהודה אריה טמדינא
וצלה"ה :

אֱשֶׁר אָנֹכִי פְתוּחוֹת לְשִׁמוֹעַ אֲנִקֶּת אֲסִיר
יִזְדַּע מֵהַ בַּחֲשֻׁכָה יִשְׁכְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר
אֵל אֲמִתְךָ וּמִבֵּית כָּלֵא יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ יַעֲלֶה
וַיָּבֹא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה תַּחֲנוּנֵי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
הַמְרִיחַם עַל כָּל יִצְוֵרָיו פִּזְדָּה וּמִצִּיל כָּכֵל
עֵת צָרָה וְצוֹקָה רַחֵם עָלַי דַּכָּא וְשַׁפֵּל רוּחַ
אֲסִיר עֲוֹנִי וּבְרוּךְ כְּלוּי וְלֹא יֵצֵא וּבִמְקוֹם
אִפְלָה מְנוּדָּח אֲבֵד מְנוּם מִמֶּנִּי וְאֵין לִי
מִכִּיר עֲגֻמָּה נַפְשִׁי בִּי בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי
כִּמְתִּי עוֹלָם אֲפֹכּוֹ עָלַי רַעוּת עַד אֵין מוֹסְפֵר
וְאֵין עֲזָרְתָה בִּי וְטוֹבֵתִי נִדְּחָה לָכֵן פָּנָה אֵלַי
וְחַנּוּנִי אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמִים הַחִישָׁה
מִפְלֹט לִי וְהָיָה אַתָּה בְּעוֹזְרִי וּבְתוֹמְכִי נַפְשִׁי
וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוָם אֲתִי לְמַשְׁפָּט תִּרְשִׁיעַ
וְהִסֵּב לִב כָּל עוֹר וְשׁוֹפֵט וּמוֹשֵׁל אֲשֶׁר
יִפְשֵׁשׁ בְּמַעֲשֵׂי לָחוּם וּלְחִמּוֹל עָלַי וְתֵן
אוֹתִי לָחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֵיהֶם לָדִין אוֹתִי לְכַף
זְכוֹת וּלְהוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפָּטִי וַיַּעֲלֶה וּזְכָרוֹנִי

לִפְנֵיהֶם לְמִוְכָּה עַד אֲשֶׁר יַעֲלוֹנִי מִבּוֹר
שָׂאוֹן מִטֵּיט הַיּוֹן וּמִבֵּית הָאֲסוּרִים אֲצִיא
וּכְאִי בְּדִינִי מִהֲרָה חוֹשָׁה עֲנִי כְּאֲשֶׁר עָנִיתָ
לְיוֹסֵף אֲשֶׁר הִרְצִיחוֹ מִן הַבּוֹר וְלִדְנִיאל
מִגּוֹב אֲרִיזֹת וְלִכָּל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְאֲסוּרִים
צֵאוּ. כִּי בְּצֵאתִי שַׁעַר עָלִי קָרַת בְּתוֹךְ קָהֵל
אֶהְיֶה אוֹדֶה בְּכָל לִבִּי וּלְשׁוֹנִי אֲזַמְּרָה
יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים וַיְהִי יְיָ לְמַשְׁעָן לִי וַיּוֹצִיאֵנִי
לְמִרְחֵב יַחֲלִצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי. מַשְׁכִּיל לְדוֹד
בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעְרָה תַּפְלָה. קוֹלִי אֵל יְיָ אֲזַעַק
קוֹלִי אֵל יְיָ אֶתְחַנֵּן. אֲשַׁפּוֹךְ לִפְנֵי שִׁיחִי
צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד. בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי
וְאַתָּה יְדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאוֹרַח זֶן אֶהְיֶה טָמֵנוּ
פֶּח לִי: הִבֵּט יָמִין וּרְאָה וְאֵין לִי מִכִּיר אֶבֶד
מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: זַעֲקָתִי אֶלֶיךָ
יְיָ אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסֵי חֲלָקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים:
הַקְשִׁיבָה אֵל רִנָּתִי כִּי דִלּוֹתִי מְאוֹד: הֲצִילֵנִי
מִרוּדְפֵי כִּי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגֵּר
נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ: כִּי יִבְתִּירוּ
צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עָלַי:

אחר כל התפלות יום ביומו יאמר אבל חמאתי וכל הודיו אשמנו בנרנו וכו' ואחר כל הודיו יאמר זאת התפלה ובקשה שיש לה בתוך התפלה בר"ת שם המפורש של שבעים ושנים והוא שם החדש והרחמים והוא טוב מאוד להשמיע התפלה וליישר ההרהור והוא יוציא משלשה פסוקים ויסע ויבא ויש פעם אחת ישר תפ"ך ישר רק שיכוין בכוונה גדולה לבו ופיו שוין אל שם הקדוש :

תפלה נאה לומר בכל יום מוסד ר"ת ע"פ שם של א"ב ישר תפ"ך ישר וג"פ ישר ועל פי שם מ"ב ושם כ"ב. וי"ג מדות בא"ת ב"ש. וע"פ שאר שמות קדושים ובאתי להזהירך עוד הפעם שלא תוציא מפה שום שם רק תכוין במחשבתך. וזה לשון ספר עבודת הקודש מהגאון הקדוש מוהר"ח י"ד אוולאי ולה"ה בחלק שומר ישראל כתב ספר הקנה וכו' כל המתפלל תפלה זו בכל יום לא ישלש בו שום פגע רע כו' ע"ש באורך עיין בשערי ציון ויש שם חסרון וקצת טעות עכ"ל. ולזאת עתה כאשר אנחנו מדפיסים השערי ציון ראינו להדפיס תפלה זו בסדר נכון וכאשר הוגה מהגאון הרב הקדוש הנ"ל ו"ל שם בספרו וידעו הרואים כי פסוק ויסע מרומו באותיות ראשונות של החרוזים. ופסוק ויש מרומי בראש התיבות של תיבה שלישית של החרוזים. ופסוק ויבא מרומי בדרך תשר"ק היינו בסוף החרוז לתחלתו בראשי התיבות של תיבה השנית מהחרוזים ותחלתו מו' של ומנוסי :

וְאַתָּה "חַוָּא" וְשִׁנּוּתֶיךָ. וְהָיוּ : יִחִיד "לֹא" יִתְמוּ. יִי"י :
 "סְגוּלוֹת" יִדִּידֶיךָ "מִיָּהֵר. סִי"ט : עֵינֵי "לְמַעַן"
 "מִלְכוּתֶךָ. ע"ם : "מַעֲלָם" חַוָּא "שִׁמְךָ. מִה"ש : לְךָ
 "לְבָרְךָ" הַגְּדוּלָּה. לִי"ה : "אֵין" כְּמוֹךָ "אֱלֹהִים. אב"א :
 "כֹּל" הַיּוֹם "תִּתְחַלֶּתְךָ. כה"ת : "הָאֵל" זִכְרֵנוּ "יִבְרַךְ. הו"י :
 "אֲנִי" לְמִדָּנִי "דָּתְךָ. אֵל"ד : "לְדַעַת" אֲמִתְךָ
 "וְאַמּוֹנֶתְךָ. לֹא"ו : "הִנְנִי" הַיּוֹם "עוֹמֵד. הֵה"ע : יִרָא
 "זֶע" לְמַשְׁפָּטֶיךָ. יו"ר : "מְרֹב" בּוֹשֶׁת "הַפָּנִים. מִב"ה :
 "הָאֵלֶּיךָ" רֹעֵת "יִשְׂרָאֵל. הו"י : "תִּקְשִׁיבָה" קוֹלִי
 "מִמַּעֲמָקִים. הִק"ט : "לְךָ" אֲנִי "וְהוֹשִׁיעֵנִי. לֹא"ו : כִּי
 "לְדָבָרְךָ" יִתְחַלְתִּי. כִּי"י : "לְגִדְלִי" וְלִחְיוֹק" וְלִהְיוֹשִׁיעַ. לו"ו :

פָּנִיךָ הָאֵל לְעַבְדְּךָ. פה"ל: נַפְשִׁי לְיִשׁוּעָתְךָ
 כְּפָלְתָהּ. נד"ו: יַדְעֵתִי יוֹצְרִי יַדְעֵתִי. יי"י: מִרְחֻמְךָ
 לֹא הִתְנַאֲשֵׁתִי. מל"ה: חֲטָאתִי הִגִּדְתִּי
 וְדֹאגְתִּי. הה"ו: נִגְדָךְ תִּפְאַתִּי הִנֵּנִי. נת"ה: הַשֹּׁלֵחַ
 אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ. הא"א: יוֹדַע רַחֲמֵי תִפְאַרְתְּךָ. יר"ת:
 שׁוּבֵנִי אֱלֹהֵי הַסְּלִיחוֹת. שא"ה: רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנִי
 יוֹם. רי"י: אֲדִי וְיִהְיוּ מְשַׁעֲנֵי. או"מ: גִּילָהִים
 כָּמָה בְּשָׁרִי. לכ"ב: וְעַתָּה שְׁמַע רִנָּתִי. ושר"י:
 חֲנֻנִי וְעֲנֵנִי. יח"ו: לֵי הֵיטֵחַ חֶסֶד. לה"ה: בְּדַבְּרֶיךָ
 וְאַמְתִּיךָ קִיַּמְנִי. כו"ק: מִתּוֹגָה נַפְשִׁי דִלְגָפָה. מנ"ד:
 אֱלֹיךָ נִשְׁאַלְתִּי יָדֶי. אנ"י: חֲמוּזֵל עַל מַחְלָתִי. חע"ם:
 רִאֵה הַצּוּר עֲנוּיִי. רה"ע: יִבְשׁוּ וְיִבְתְּלוּ יָדַיִם. יו"ז:
 הֶלְיִצוֹנִי חֲמֻמוֹנִי הִדִּימוֹנִי. הה"ה: מִתְגַּרֵּת יוֹדֶךָ
 פִּלִּים. מי"ד: וְאֵינִימוֹ וְצוּרִם לְבָלוֹת. וו"ר: יי
 לְמִשְׁפָּטֶיךָ תִּקְוָצָה. יר"ה: סֶתֶר אֶתָּה לֵי. סא"ר:
 עוֹרָה רִיבָה יְרִיבִי. ער"י: עֲלִיוֹן שִׁבְרֵתִי
 לְיִשׁוּעָתְךָ. עש"ר: מַעֲשֵׂי יוֹדֶךָ הוֹשִׁיעָה. מי"ה:
 וְאֱלֹיךָ הַשִּׁיבֵנִי וְאַשִּׁיבָה. וה"ו: דְּרָכֵי נֹעֵם
 יֵשֶׁר. דנ"י: הַפֶּלֶא חֲסִדְךָ שְׁמֵת. הח"ש: עֲלִיוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ מְעוֹנֶךָ. עמ"מ: נִכְסָפָה נַפְשִׁי אֱלֹיךָ. ננ"א:
 נִזְרָאוֹת יִמִּינְךָ תַּעֲנֵנִי. ניו"ת: מְרוֹם בְּאַמְתְּךָ
 הִדְרִיבֵנִי. מב"ה: פִּדְּהָ וְהַצִּילָה יְחִידָתִי. פו"י: נִחְנֵי
 מִמַּעֲמָקֵי מַיִם. נמ"ט: וְהִיוּ יָדֶיךָ לְעֲזָרָנִי. יי"ר:

"הוֹרֵנִי רַחֲמוֹם חֶקֶךָ. הֲרַחֵם: "מְנַעֲרֵי צָרָרוֹנִי
 רַבּוֹת. מַצֵּר: "וְשִׁמְתִּי מִמַּחְסֵי בְּאֵלֹהִים. וּמִבֵּ:
 יוֹשֵׁב הַפְּרוּכִים הוֹפִיעָה. יִהְיֶה: "עוֹרֵנִי נוֹרָא
 וְאֲדִיר. עֲנֵה: "מִלִּטְנִי חֶסֶד יְיָ. מִחֲיִי: "דִּבֶּק
 מִצֹּתֶיךָ בְּבִי. דַּמֵּם: "מִיָּךְ נֶאֱמָן קָדוֹשׁ. מִנִּק:
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹרֵנִי. אִיעֵ: "חֲיִינִי בְּרַחֲמֶיךָ
 וְאַחֲיָה. חֲבִי: "רִצָּח אֲדֹנִי הַצִּילָנִי. רֵא"ה: "יִשְׁמְחוּ
 בְּךָ מִבִּקְשֶׁיךָ. יבִים: "רְאוּמָרִים יִגְדֵּל יְיָ. הִי"י:
 מִשְׁגָּבִי וּמְנוּסִי מוֹשִׁיעִי. מוֹם:

וגם מדפיסים חנחנו התקנה שהכדור הגלון הגל סס לאוורו אחר
 התפלה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָה
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן אֲחִיהַ אֲשֶׁר אֲחִיהַ שְׁתַּעֲשֶׂה לָּמַעַן רַחֲמֶיךָ וְלָמַעַן
 הַשֵּׁם הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַמְּפֹרָשׁ בַּעֲבֹד שְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים
 מִפְּסוּקִים וְיִסַּע וְיָבֵא וְיִט וְתַרְחֲמֵנוּ וְתַחֲיָה בַּעֲזָרְנוּ וְתַצִּילָנוּ
 מִכָּל רָעוֹת וּפּוֹרְעָנוֹת וּמִכָּל הוֹלָאִים רָעִים וְתַאֲרִיךְ יָמֵינוּ
 וְשְׁנוֹתֵינוּ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים וְתַעֲזָרְנוּ לָתֶקֶן אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ וְאֲשֶׁר
 חָטְאוּ עוֹיְנוּ וּפָשַׁעְנוּ עַד עֵתָה וְתַפְרִנְסֵנוּ בְּרִיחַ וּבִכְבוֹד וְלֹא
 בִּבְזוּי וּמִלֹּא יִדְּנוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וּמִעוֹשֶׁיךָ מִתְּנֵת יָדֶיךָ:

אֲנֵנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים חַיִּים אֱלֹהֵי מַעֲרֻכּוֹת
 יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ
 יְחִיד וּמִיּוֹחַד הִיָּה הוּא וְיִהְיֶה בְּרוּךְ שְׁמֶךָ וּמְבוֹרָךְ שְׁמֶךָ
 וּמַלְכוּתְךָ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה לְעוֹלָם וָעֶד וְלִנְצַח

נצחים ומשמך ירעדו גדודי אש ומפארים שמך. ושמך לא
ראו משמך ינום הים לאחור וכל משכריך וגליך מהדרים
שמך. ואני עבדך עפר ואפר רמה ותולעה צל עובר כציץ
השדה באתי להפיל תחנתי ובקשתי שתרחם עלי ותענה
עתירתי ותתנני לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואנו כי אל
רחום אתה וקרוב לכל קוראך ברוך שומע תפלה:

תפלת אבות על צנים מתהלים ישן קדמון. עם כמה חוספות
מספרים הקדושים:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהיו בנינו
מאירים בתורה (מי שמין לו צנים אומר. שאוליד בנים
טובים מאירים בתורה) ויהיו בריאים בגופם ושכלם בעלי
מדות טובות. עוסקים בתורה לשמה. ותן להם חיים ארוכים
וטובים. ויהיו ממולאים בתורה ובחכמה וביראת שמים.
ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה. ותצילם מעין הרע
ומיצר הרע ומכל מיני פורעניות. ויהיו להם חושים בריאים
לעבודתך. וזכנו ברהמין הרבים ואת אשתי שתמלא ממספר
ימינו עד מלאות שבעים שנה ויותר. בטוב ובנעימים.
ואהבה ושלום. ונזכה לגדל בנינו ובנותינו לתורה ולחופה
ולמעשים טובים. ותזמין להם זיווגם בנקל. ולא יורחו
לפני אחרים חס ושלום. וברך מעשה ידינו ליתן להם
מוחר ומתן בעין יפה. ונוכל לקיים כל מה שאנו מבטוחים
ליתן להם בלא נדר. ולהשיאם עם זיווגם בימי הנעורים
בנחת ובריוח ובשמחה. ויולידו בנינו ובנותינו בנים טובים
צדיקים זוכים ומזכים לכל ישראל. ויהיו בנינו ובנותינו חיים
וקיימים בעבודתך ובתורתך וביראתך לאורך ימים ושנים
(שע"ז דשה"ק) 15 6

טובים. ויתרבו צאצאיהם עד סוף כל הדורות. ולא יתחלף
שמן הגדול על ידינו ולא על ידי זרעינו חס ושלום. ומלא
כל משאלות לבבנו לטובה. בבריות והצלחה וכל טוב.
ונזכה להגדיל כבוד שמך הגדול וכבוד תורתך אנו וזרענו
וזרע זרענו תמיד. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי:

אמרו רז"ל אין העולם מתקיים אלא בשביל הצל פיהם של תינוקות
שכ"ר (שבת דף ק"ט עמוד ב') ולכן ירגיל אדם את בנו בתפלה
זו בכל יום. וימשיך עליו ועל בני ביתו כל טוב וברכה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהיו אבינו
ואמנו ואנחנו בריאים וחזקים לעבדך באמת ובשמה.
ותן בלבנו לשמוע בקול אבינו ואמנו. והושיענו שנכבד
אותם תמיד כאשר רצונך הטוב עמנו. ונעבוד אותך באמת
ויגדלו אבינו ואמנו אותנו לתורה ולחופה ולמעשים טובים
ויהיו מוצלחים בבריות וכל טוב ועשירות ליתן לנו מזהר
ומתן וכל טוב בסבר פנים יפות. ומלא כל משאלות לבבנו
לטובה. אבינו שבשמים הושיענו כל זה בכלל כל ישראל.
ונזכה להגדיל כבוד שמך הגדול וכבוד תורתך תמיד יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

זאת התפלה מיוסדת ע"פ שם ע"ב ג"פ ישר:

וְאֵיךְ וְיָמֵתִי וְיִבְרָכָה. וי"ו: יִסְפִּיק וְיִצְרָךְ
יְדִיךָ. יי": סִפֵּר בְּשִׁפְתָּיו מַעֲמִי. סב"ט:
עֲרָךְ אֲמִיתֵת מְהֻלָּלֶיךָ. עא"ם: מַלְכוּתֶךָ
בְּשָׁמַיִם שִׁתָּה. מב"ט: לְמִי יִמְשִׁילֶנִּי
הגיוני 16 6 (שע"צ לשה"ק)

"הַגִּיזֵנִי. רי"ה: "אַתָּה" נוֹרָא "אַתָּה. אג"א:
 "בְּכֹמֶר" מִדְּלִי "תִּהְיֶה לִּי. כמ"ת: "הַמִּנְחִיל
 "חֹסֶיו" יִשׁ. הח"י. "אַמֶּת" נִאֲוָה "דּוֹמִיָּה. אג"ד:
 "לִתְהַלְתִּיךָ" הַנוֹרָא "וְכִהְיֶה תִּדְשׁ. דה"ו:
 "הַדְרֶךְ" מִפְּלִיא "עֲלֵיךָ. המ"ע: "וְיִי" צָבָאוֹת
 "לְמֵרְאוֹת. יצ"ר: "מִפְּעֻלֹתֶיךָ" רָאוּ
 "הַמַּשְׂכִּילִים. מר"ה: "הֵלֵל" יִקְרֶךְ "יֵאוֹת. הי"י:
 "הַצִּוֵּר" מִזְמֶרֶת "מִהֲלָלִים. המ"ם: "לְשִׁמּוֹךְ
 "וְלִזְכָּרְךָ" וְנָמִי. רי"ו: "בְּמוֹד" בָּאֵלִים "וְיִי. כב"י:
 "לְנִצָּח" יִחִידָתִי "וְגוֹלָמִי. רי"ו: "פֹּאצְחִים
 "נִגְזִינֹת" לָךְ. פנ"ר: "נִעְיֵמוֹת" מִהֲלָךְ "כִּלְקֹן. נמ"כ:
 "יַעֲרֹב" חֲבִי "יִחְשָׁבֶם. יח"י: "יֵמֵאֲזֵר" נִתְחַמֵּד
 "הַנִּטְמָן. מנ"ה: "חֲקִיךָ" הַזְכָּרָתִי "וְאֹהֲבֵם. הח"ו:
 "נִפְלְאוֹת" יִמְיִנְךָ "הַנִּבְאָרֹת. נ"ה: "הַיִּחְקָרוֹם
 "שְׂרִידֵי" אֶרֶץ. הש"א: "יִבְיַע" רוֹם
 "תִּפְאֶרְתֶּךָ. יר"ת: "שִׁבְרֵם" אֱמוּנָתֶךָ
 "הַעֲצוּמָה. שא"ה: "רָצִים" לְפָאֵר "יַחַד. רי"י:
 "אֱמִתֶּךָ" וְעוֹז "מִמִּשְׁלֶתֶךָ. או"מ: "לְפָנֶיךָ
 "יִכְרְעוּ" בְּפֶחֶד. רי"ב: "וַיִּבְיַעוּ" הַדָּר
 "רוֹמְמוֹתֶיךָ. וד"ר: "וַיִּחְדוּהוּ" יִצְחָקִיו

"וְהוֹדוּהוּ. יי"ו: "לְעֵין" הַנִּפְלְאוֹת "חֲזוּהוּ. דה"ח:
 "בְּרוּב" עֵזוֹ "קִדְּשׁוּהוּ. בע"ק: "מִפִּי" נִזְרָאוֹתָיו
 "דְּרִשׁוּהוּ. מנ"ד: "אִמְרוּ" נִפְלְאוֹתָיו
 "יְדִידָיו. אנ"י: "חֶסֶד" וְסִפְרוּ "מַעֲלּוֹתָיו. חו"מ:
 "רֹמְמוֹהוּ" תִּיּוֹם "עֲבָדָיו. דה"ע: "יַחַד" חֲדָשׁוֹ
 "זְמִירוֹתָיו. יח"ו. "הִלְלוּהוּ" שְׁמִי
 "הַשָּׁמַיִם. הש"ה: "מִשְׁרָתָיו" בְּגִדּוֹלָתוֹ
 "בְּבִדּוּהוּ. מב"ד: "וְכִגְבוּרוֹתָיו" וְחֶסֶדָיו
 "לְעוֹלָם. ור"ד: "יִרְאִי" יי"ו "הִלְלוּהוּ. יי"ה:
 "סְבִיבוֹתָיו" אֵשׁ "לֹאֲהֵט. סא"ר: "עֲבִים" רְבוּבוֹ
 "יְשִׁים. ער"י: "עֵינֵי אֲדָנִי" מְשׁוּמֵט. עא"ם:
 "מַחְקָרִי" תְּבוּנוֹת "הַמַּעֲשִׂים. מת"ה:
 "וּמַחְשְׁבוֹת" הַיְצִנּוּרִים "וְרוּחָם. וה"ו: "דְּבַר
 "לֹא" יִפְלֹא. דל"י: "הוּא" יִגִּיד "שִׁיחָם. הי"ש:
 "עֲשֵׂתִינוֹתָם" לָהֶם "מִגְלִים. ער"ם: "נוֹכַח
 "הָאֱלֹהִים" אֲרָחוֹת. נה"א: "נִבְרָאִים" וּמַעֲלָרִי
 "תִּבְלֵ. נר"ת: "מוֹשִׁיעַ" לֵּהוּ לְבָרִים
 "הַנִּבְחָוֹת. מל"ה: "פֹּעֵל" אֶן "יַחְבֵּל. פא"י:
 "נוֹכַח" קִנְאָה "מִפְּנֵיו. נק"ם: "יִצְוָרָיו" רָעֵדוֹ
 "לְרִגְעִים. יר"ד: "הִנֵּה" בְּעֵזוֹ "חֲרוּגָיו. הב"ח:

"מִשְׁכַּב זָרוֹעַ רְשָׁעִים. מוֹדִי: וְכִבְיָשְׁכָּמוֹ
 "הַעוֹלָם בְּצִדְקוֹתָיו. וְהִבֵּי: יוֹשֵׁר "אֲמוֹנָתוֹ
 "הוֹדִיעַ. יֵאָהֵב: עֲנִיָּה "לְבַשׁ וְנִבְרוֹתָיו. עֲלוֹ:
 "מִי יֵזֶה יִשְׁמִיעַ. מוֹדִי: דָּגוּל "הַנֶּאֱדָר
 "בְּנִבְרָה. דֹּהֵב: "מֵאִין "כְּמוֹהוּ "קָדוֹשׁ. מִכֶּקֶּ:
 "אִוֹם "לַעֲשׂוֹקִים "עֲזָרָה. אֲלֵעֵ: "חֲסִדּוֹ
 "הַנֶּאֱמָנִים "וְרַחֲמָיו. חֲהוֹ: רָם "לְמִי
 "הוֹדִיוֹת. רִלֵּה: "יִכָּרֹת "יֵאוֹתוֹ "מִלְּבָדָךְ. יִיֵּמֶ:
 "הַמֶּלֶךְ "לְמִי "יֵאוֹת. הֲלֵי: "מִלְכִּי "הַמֶּלְכִּים
 "מִבְּלַעֲדֶיךָ. מִהֵם:

תפלה זו מיוסדת ע"פ שם מ"ב:

"אֱלֹהִים "בִּישְׁרָאֵל "גְּדוֹלֵי "יְחוּדָךְ "תִּשְׁגִּבְנִי "צִדְקָתְךָ.
 אֲבִי יֵתֵן: "קָדוֹשׁ "רֵאָה "עֲלֵידוֹת. קוֹרֵעֵ:
 "שׁוֹנֵאֵנוּ "טָהוֹר "נִחְלָתְךָ. שִׁטּוֹ: "נִשְׁגָּב "גֵּאֵל
 "דּוֹרֵשִׁיךְ. נִגְדֵּי: "וְגִדְלֵי "פֶּחַ "שְׁמוֹתֶיךָ. יִכֵּשׁ: "בִּישְׁמֶךָ
 "טִבֵּם "רוּחָנוּ. בִּטְרִי: "צִמְח "תִּבְיֵא "גֵּאֻלָּתְךָ. צִחֵגִ:
 "חֲסִיד "קָדוֹשׁ "כְּרוֹב. חֲקִיבֵי: "טוֹבָךְ "נוֹי "עֲטוּתֶיךָ. מִנֵּעֵ:
 "יֵהֱמוּ "גוֹדֵל "לְבַבְנוּ. יִגֵּי: "פּוֹדֶה "זְכוֹר "קָדוֹשְׁתְּךָ. פּוֹקֵ:
 "שִׁעָה "קוֹל "וְדוּיָנוּ. שִׁקּוֹ: "צִדִּיק "יודֵעִי
 "תִּהְלָתְךָ: צִיֵּת: אֶהְיָ אֶשֶׁר אֶהְיָ הִיִּתָּה
 אֲמִרָתְךָ:

שער ג תיקוני תפלות

תפלה זאת מיוסדת ע"פ שם כ"ב היוצא מן יברכך יאר ושא :

"אנא נורא קדוש תרבה מחילתך. אנקת"ם :
 "פשיעינו סלחה תגלגל מדותיך. פסת"ם :
 "פתחי סליחה פתח סעד ישע
 "מנתיך. פסמ"ם : "דרוש יודעי ויעודה נא
 "סמוך יחד מתנתיך. דיונס"ם : "יה השקיפה
 "והבט השב שכינתך. יהו"ה : "ישמחו השמים
 "ותגל הארץ בהגלות מלכותך. יהוה :

תפלה זאת מיוסדת ע"פ י"ג מדות בא"ת כ"ש בר"ת ו"ג תקוני דרחום בא"ת

כ"ש המתפלל יראה עליהם ולא יוציאם משפה ולחוצה :

"מרוב צרותינו פדנו צדיק איה קנאתך. מצפ"ן י : "ממעוף
 "צוקה פדני צור אין פאלחותך. מצפ"ן י : "תתן
 "פבורך לעם תבו רגל מרפבותיך. ת"ב א : "גאל סגולתך
 "פקוד יושר אורחותיך. גספ"י רחום : "פני סוד טיה פיות
 "מעם ערתך. פס"ט וחנן : "תגל תומי ישרתך על עמך ועל
 "ערתך. תג"ל תומי ארך אפים : "פודה גאל שרירותיך. פג"ש רוב :
 "סמוך חסידך קדושים בהודותיך. סח"ק חסד : "פדנו תתקרב
 "ישע אומתך. פתי"א ואמת : "טהורים פדה תתחבים
 "גאולתך. טפה"ג נוצר : "סוד חמלתך קרב בתהלתך. סח"ק חסד :
 "פניהם תחונן בפסי יתיקי מעלת יתרתך. כ"ת בומ"י דאפיים :
 "טהר פהורים ברוב תפארתך. טפב"ת נושא : "זרע פועלו
 "טוב במשמרתך. זפ"ט עון : "פוחזים ויראים גברך וך
 "ברחמנותך. פוב"ו ופשע. פדה סמוך גחל תמימים צמאים
 "לאמרתך. פסנת"ן וחמאה : "פארוך טהורים דברו

צדקותיך

"צִדְקוֹתֶיךָ. פַּדְ"ן וְגָמָל: כָּל אִישׁ מֵהֶם קוֹרֵא בְּגִדָּתוֹ לְדַלֵּת
 יִשְׁוּעָתְךָ: אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: "שְׁמֶךָ
 "מְגִדֶּל" עֹזוֹ "יִזְכְּרוּ" הַזִּכְרָתְךָ. שְׁמַעֲיָה: "יִאֲדִירוּן" הַנִּכְבָּד
 "וְהַנּוֹרָא הַדּוֹר בְּתַפְאֲרָתְךָ. יְהוֹה: "אַתָּה "דָּגוּל" נֶעֱרַץ "יִסְלָסְלוּ
 הַדְרָתְךָ. אֲדֹנָי: שׁוֹקְדֵי "רָצִיתְךָ" יִשְׁתַּחֲווּ "יְבוֹאוּ" הַיְכָלְךָ. שְׁד"י: "הָ
 "יֵחֵד "וְקָדֵשׁ הָעָם "כְּפִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. יְהוֹד: "כְּבוֹדְךָ "וְתַפְאֲרָת
 "וְיוֹךְ "וְעֹזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ. כו"ו: "בְּחִסְדּוֹת "מִזְכִּירִים "וּמְגִדִּילִים
 "כְּפִי "סִלְסוֹל "זִכְרוֹתֶיךָ. כְּמוֹכִי: "בְּפָרָה "וּסְלִיחָה "וְזָכָר
 וְשִׁמְחָה בְּשִׁבּוֹתֶיךָ. כו"ו: "אַתָּה "הוּא "יְ"ה וְשִׁנּוֹתֶיךָ לֹא
 יִתָּמוּ גִלְגָּל רַחֲמֶיךָ. אֵהִי: "אָנָּה "לְבֵיתְךָ "הַשִּׁיבְנִי "וְזָרְנוּ
 "מִלִּבְנוֹ בְּחִמּוֹתֶיךָ. אֱלֹהִים: "אֲד"י"ר "יְהִימוּ "רַחֲמֶיךָ "וְרַחֵם
 "נָא וְאַמֵּן מְלָכוֹתְךָ. אֲדִירִיו: "נִשְׁתַּחֲוֶה אֵל "הַיְכָל "קִדְשְׁךָ
 "בִּירְאָתְךָ. הַק"ב: "יִי שְׁמֶךָ לְעוֹלָם קְדוֹשׁ נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ. יב"ק:

תפלה זו מיוסדת ע"פ י"ב צירופי הו"ה וכל צירוף מאלו י"ב הויו"ת יש לו
 פעולות רבות וסודות עמוקות כאשר תמצא מבואר היטב בספר הפרדס ובפרט
 בספר היצירה:

יְהו"ת יְהִי הַנִּסְתָּר וְהַנִּסְתָּרוֹת הוּא
 יוֹדֵעַ הָאֵל הַמְּיוֹחָד וְהַקְדוֹשׁ יְהו"ו
 הַמְּהוֹר וּמְרֵאָה הַכְּבוֹד יְתִרֹמֶם הוה"י
 יְחִיד וְנִסְתָּר הוֹדוֹ הַנִּפְלָא יוה"ה
 הַמְּקַבֵּל הַתַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְאַזִּין הוה"ו
 הַבִּקְשׁוֹת וְעֵתָה יְהִי יְהִיבִנִּי הו"ה
 וְהוֹרְגִי הַנְּתִיבוֹת יְחִידְךָ הַיִּשְׁרִים וְהו"ה
 וְהַתּוֹרָה הַתְּמִימָה הַנֶּעֱלָמָה יוֹצֵרִי וְהוה"י

שער ג' תיקוני תפלות

ה"ה"ו "הָרַע" יוֹכֵנֵעַ "הַיּוֹם" וּבִלְיָהּ
 ה"ה"ו "וְהִרְפָּא" יִהְיֶה "הַמָּכָה" הָאֲנוּשָׁה
 ה"ה"ו "הָאֵל" הַמִּגֵּן "וְהַמּוֹשִׁיעַ" יִשְׂרָאֵל
 ה"ה"ו "הוּא" יוֹשִׁיעֵנוּ "וַיַּנְחִילֵנוּ" הַחֲכָמָה
 יי מִלֶּךְ יי מִלֶּךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

תחנה זו יוצאת משם כ"ב וצריך לבין בו כמבואר לעיל והשם הזה יוצא
 מפסוקים יברך יאר וגו' :

אֵל "נָא" קִרְאתִיהָ "תַּעֲנֵנִי" מִמָּרוֹם אֲנִקְתָּם
 פִּשְׁעֵי "סֶלַח" תַּחֲשִׁיבֵנִי "מִזִּידִים" פֶּסֶתָם
 פְּוִדָה "סַעֲדֵנוּ" פִּדְנוּ "סִמְּכֵנוּ" יְיָ
 "מִצָּרָה" פֶּסֶם"ם : "דוֹדִי" יִצַּר "וּבְרָא" נִפְשִׁי
 "סִתְּרִי" יִחִידָתִי "מִטוֹהָרָה" דִּיוֹנִסִ"ם : בָּרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : יי מִלֶּךְ וכו'

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ
 לַמַּעַן שְׂמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים וְהַטְהוּרִים
 הַסְדּוּרִים בַּתְּפִלּוֹת הָאֵלּוּ וְהַחֲקוּקִים בְּלֵב
 מִשְׁכִּילִי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׁתַּעֲשֶׂה חֶסֶד עִמִּי
 וְתִגְמֹל חֶסֶדְךָ עִמִּי לְמַלְאֹת שְׂאֵלָתִי
 וּבִקְשָׁתִי וְלִמְחוֹל חַטָּאֵי עוֹנוֹתִי וּפִשְׁעֵי וְתַרְיֵב

מִרִיבֵי נַפְשֵׁי וְקִצְרֵי יָמֵיהֶם וְכָלֶם כְּרָגַע וְזִמָּן
 קִצְרֵי וְקִצְרוֹ צָרוֹתַי וּפְדֵנִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
 וּמִשְׁמוּעָה רָעָה חֲרָפָה בּוֹשָׁה וּבְלִימָה וּמִכָּל
 נֶגַע וּמִכָּל מַחֲלָה וּמִשְׁחִית וְתַפְדֵּנִי מִרָעָב
 מִצָּמָא מִדָּבָר וְחֲרָב מִעֵרוֹם וְעֵרִיָּה מִחֲטָא
 מִפֶּשַׁע וּרְשָׁע וּמִלֵּא יְדֵי מַעֲוֵשָׁר מִתַּנַּת חֲנָם
 וּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל נֶכְסֵי וְעִנְיָנֵי
 וְתַחֲפוּץ תַּפְלָתִי כְּזִבְחִי צֶדֶק וּכְרִיחַ נִיחוּחַ
 וְטָרֶם אֶקְרָא תַעֲנֵנִי כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה
 טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד יֵהָם מִדְּבָרִים
 וְאֲנִי אֲשַׁמֶּע כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

תפלה זו תאמר כל יומך בברכת תקע בשופר והוא תיקון לקרי ולמי שהוציא
 ורע לבטלה:

תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יְיָ חַד מֵאֵרֶ"ב עַ כְּנִפְ"וֹת
 הָאָרֶץ:

ויבין אל ח' של יחד ואל ב' של מארבע ואל ו' של בנפות הרי חב"ו בניקוד
 של וקבצנו הרי השם עם הניקוד בגימטריא ע"ב ויבין אל שם ע"ב ויסע
 ויבא ויט ג' פסוקים אשר שם זה יוצא ממנו חב"ו הוא שם אחד ס"ב שמות:

ואח"כ יאמר זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂכָל טָפָה וְטָפָה
 (שע"צ לשח"ק) 6 23 שִׁינָאָה

שער ג' תיקוני תפלות

שִׁינְאָה מִכִּנִּי בֵּין בָּאוֹנִים בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין
בְּמִזִּיד שְׁלֹא בְּמָקוֹם מִצְוָה עָשָׂה לְמַעַן שִׁכָּה הַגְדוֹל הַיּוֹצֵא
בְּמַסּוֹךְ חֵיל בָּלַע וַיִּקְיָאנוּ שְׁתַּחֲוִיָּה לְמָקוֹם קְדוּשָׁה וְהַטּוֹב
בְּעֵינֶיךָ עָשָׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
וַיְכִיֵּן בְּחַלְתֵּי נְדָחֵי שְׁחָא בְּגִימְרֵי ע"ב כוה יו"ד ה"י וי"ו ה"י:

תפלה זו תאמר בברכת שמע קולנו:

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
וּקְבֹל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵינוּ.
חָטָאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ וְחָרַע בְּעֵינֶיךָ
עֲשִׂיתִי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם עָשָׂה לְמַעַן שִׁמְךָ
הַגְדוֹל וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי וְחָטָאִי
וּפִשְׁעֵי שְׁחָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ
מִנְעוּרִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתַמְלֵא כָל הַשְּׁמוֹת
שִׁפְגַּמְתִּי לִפְנֶיךָ בְּשִׁמְךָ הַגְדוֹל:

ותאמר אח"כ תפלת רב יובא סבא הנזכרת בוהר פ' בשלח וכן קודם כל
אכילה טוב לומר תפלה הנזכרת למטה בנובר בוהר הנ"ל:

יְהֵא רַעְוָא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְוָא דְכָל רַעְוִין
סְתִימָא דְכָלֵא דִּיתִּמְשֶׁךְ מֵלָא עֵילְאָה מְגִיָּה מִן תְּרוּן
מְזֻלִין נִזְדַּר וְנִקְה דְרֶךְ חֵיד וְגִרּוֹן לְאַבָּא וְאָמָא וּמִן אָבָא
וְאָמָא לְזַעִיר אֲנָפִין וּמְזַעִיר אֲנָפִין לְחַקֵּל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין
דְּמַתְמִין אִיתִּיבֵב מְזֻנָא עֲלָאָה מְרַחֵא דְמַחֲנִין מְנָא לְצַדִּיקָא
לְנָא וְלְכָל יִשְׂרָאֵל בְּנִהִירָא דְאֲנָפִין בְּרַעוּתָא וּבְחִדּוּתָא דְכוּלָא
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית בבקור יום בשעת המנחה וכתפלה
שמו"ע ברבות במנחה וקודם שיעקור רגליו ואמר זה :

רבוֹן הָעוֹלָמִים הָרִי אֲנִי לִפְנֶיךָ בְּתַעֲנִית
נִדְבָה לְמַחֵר יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן וְתִבָּא לִפְנֶיךָ תַּפְלָתִי וְתַעֲנֶה עֲתִידָתִי
וְתִרְפָּאֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תַּפְלָת כָּל פֶּה . יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרִי כִּי וְהַגִּיזוֹן
לְכִי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ביום התענית בתפלת מנחה ואמר זאת התפלה בברכת שומע תפלה :

עָנֵנוּ אֲבוֹנֵנוּ עָנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי
בַּצָּרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ עַל כִּי כִשְׁלֹשֹׁ
בַּעֲוִינֵנוּ וּמִכּוֹבֵד הָעוֹנוֹת אֲשֶׁר רַבּוּ מִלְּמֻנוֹת
אֵין לָנוּ פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מוֹלִין לְחֹבֶר וְלֹא
מַעֲנֶה לְדָרוֹשׁ וְלֹא מַצִּחַ לְהָרִים רֹאשׁ
בוֹשִׁים אֲנַחְנוּ מִחַטָּאתֵינוּ וְנִכְלָמִים אֲנַחְנוּ
מִעֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ
וְאֲשַׁמּוֹתֵינוּ גָּדְלוּ מֵעַל הַשָּׁמַיִם חָטָאתִי
עוֹיְתִי פִשְׁעֵתִי מִיּוֹם הֵיוֹתִי עַל הָאָדָמָה עַד

הַיּוֹם הַזֶּה וְעַתָּה נִשְׁאַנִּי לְבִי וְנִדְבָה רוּחִי
לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִתְמִים בְּכָל לִבִּי
וּנְפֹשִׁי וְהִנְנִי מוֹדֶה וְעוֹזֵב וּמִשְׁלִיךְ כָּל גְּלוּלֵי
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מִיּוֹם לֵידָתִי וְנָתַתִּי אֵל לְבִי
לַעֲשׂוֹת לִי לֵב טָהוֹר וְרוּחַ נָכוֹן וְרוּחַ חֲדָשָׁה
לְהִיּוֹת זָהִיר וְזָרִיר וּמִשְׁכִּיל וְהִרְנִי בַעֲת הַזֹּאת
בְּקָטָן שְׁנוֹלָד וְהַיּוֹמִים הָרַאשׁוֹנִים יִפְּלוּ וְעַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵי אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמָתִי וְאַחֲרֵי הַיּוֹדְעִי
סַפַּקְתִּי עַל יָרֵךְ בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי
נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נַעֲוִירִי וְהִנֵּה בָמָּה אֶקְדֵּם פָּנֶיךָ
וּבָמָּה תִתְרַצֶּה וְתִכְפֹּר לִי עַל חַטָּאתִי אֲשֶׁר
חָלַפְנוּ וְעָבְרוּ אִם בְּתִשׁוּבָה וּבִדְוִי תִתְרַצֶּה
הִנְנִי שָׁב וּמִתְוֹדֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי חַטָּאתִי
עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי וַיִּשָּׂר הָעֵינִיתִי וְלֹא שׁוּה לִי
וְאִם בְּתַפְּלָה וּתְחִנּוּנִים תִּמְחֹל וְתִסְלַח
לְנִתְעַב וּנְאֻלַּח הִנְנִי מִפִּיל תְּחִנּוּנִי לְפָנֶיךָ
כְּעֵינִי עֶבֶד אֵל יֵד אֲדוֹנָיו וּכְעֵינִי שֹׁפְחָה אֵל
יֵד גְּבֻרָתָהּ כֵּן עֵינִי נִשְׁוֹאוֹת אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
עַד שֶׁתְּחַנְּנִי וְאִם בְּכָבִי וּזְעָקָה תִּסְלַח כִּי אֵל
טוֹב וְסֹלַח אַתָּה הִנֵּה בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי

מִפְּנֵי חַטָּאתִי וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכְּבִי תִּאֲנַח רוּחִי
עַל רוּב פְּשָׁעַי וְאִם בְּשֹׁכֵר רוּחַ תִּכְפֹּר הִנְנִי
נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה אֲנִי הִבֵּט בְּעֵמְלִי וְאֵל תִּבְט
בְּמַעֲלִי לִפְנֵיךָ שְׁוַעַתִּי תִּבֹּא וַיֵּצְאוּ מִיָּם חַיִּים
מִלִּוְבָן הָעֲלִיזוֹן דֶּרֶךְ רַחוּבוֹת הִנָּהָר לִקְוֹ
הָאֲמֻצָּעִי נָהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיר הָאֱלֹהִים
לְטַהֲרָנִי מִחַטָּאתִי וְעֲוֹנוֹתִי וּפְשָׁעִי בְּתַעֲנִיתִי
זֶה וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת וְתַחֲבֹר כָּל
נִצּוֹצֵי הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר עַל יָדֵי נִתְפָּזְרוּ בֵּין
הַקְּלִיפּוֹת וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ
וְאֵל תִּפֶּן אֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ
הִיָּה נָא קְרוֹב לְשְׁוַעַתֵּנוּ טָרָם אֵלֶיךָ נִקְרָא
אַתָּה תַעֲנֶה נִדְבָּר וְאַתָּה תִשְׁמַע כְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמַר וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד
הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשָׁמַע כִּי אַתָּה יְיָ עֹנֶה
בְּעֵת צָרָה וְשׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל בָּהּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

צריך לקרוא ביום התענית פרשת התשובה כפרשת נצבים מן והיה כי יבואו
עליך וגו' עד סוף פרשת נצבים צריך לבוין שם ארנ"י במלואו כזה "אלף
"דלת "נון "יו"ד גי' תרע"ה שהוא שער לדופקי בתשובה:

ואחר כך יאמר זאת התפלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּתְּנוּר תַּתִּירָה
(שע"צ לשח"ק) 6 27 מתחת

שער ג' תיקוני תפלות

מִתַּחַת כָּסֶא כְּבוֹדָךְ וְתַפְשׁוּט אֶת יְמִינְךָ לְקַבֵּל שָׁבִים
 בְּתִשׁוּבָה כָּל פּוֹשְׁעֵי עֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל וְקַבֵּל תִּשׁוּבַת הַשָּׁבִים
 לְפָנֶיךָ וּמַחֲוֶה עֲוֹנָם וְאִם אֵין תִּשׁוּבָתָם כְּפִי עֲוֹנָם אֲתָה טוֹב
 וּמִלָּךְ וּנְחָשׁב כְּאֵלֹה עֲשׂוֹ תִשׁוּבָה מִסְּפָקָת וְאוֹתָם קִשִּׁי עוֹרָךְ
 שִׁשׁ בָּהֶם הַחֲזִירִים אֲתָה בְּתִשׁוּבָה בְּהִרְחֹק תִּשׁוּבָה בְּלִבָּם
 שִׁיָּשִׁיבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ כִּי אֲתָה חֲפֵץ בְּתִשׁוּבַת
 הַרָשָׁע וְהַשִּׁיבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה כִּי אֲתָה רוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה
 אָמֵן סְלָה :

ויאמר ס' היראה כפ' עקב מן פסוק ועתה עד סוף הפ' זאת חלב ודבש :

ואחר כך יאמר זה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּמֵּעַ
 יְרֵאָתְךָ בְּלִב כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ לִירְאָה אֶת שְׁמֻךְ
 הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּכָל לִבָּבָם וּבְכָל נַפְשָׁם
 יִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת שֶׁל אֵין סוֹף בְּרוּךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמֻךְ
 וַיֵּדְעוּ כִּי אֲתָה גָּדוֹל וְנוֹרָא שְׁמֻךְ אָמֵן :

תפלה זאת טוב לאומרה קודם הדרוש שירצה לדרוש ברכים :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי מִלֵּא רַחֲמִים שְׂאֵבָנָם
 וְאַצֵּא בְּשָׁלוֹם וְאֵל אֲבִישׁל בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ
 וְאֵל יֹאמַר פִּי דָבָר שְׂאֵינִי לְפִי כְּבוֹדָךְ גַּם
 אֵל יִבְשָׁלוּ בִּי הַבְּרִיּוֹת וְיִשְׁמְחוּ בִּי וַיְהִיו
 דַּבְּרֵי נְחֻמִּים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת וְתַחֲנִנִי וְתִתֵּן
 לִי חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָל אָדָם כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל

ואתה

28

6

(שע"צ לשח"ק)

וְאַתָּה מוֹשֶׁה בְּכָל לַיְלָה אֲנִי הִקְטַחְנוּ וְהַשְׁפַּלְנוּ
 בְּלִי לִי בֶן פְּלוֹנִית בְּאֵתִי לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁתִּקְבֹּל
 תְּפִלָּתִי כְּשֵׁם שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת תְּפִלַּת רַבִּי
 נְחוֹנְיָא בֶן הַקָּנָה שֶׁהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּבִנְיָסְתָּו
 לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבִיצִיאָתוֹ וְהוֹכֵנִי לְבִקֵּשׁת
 הַמִּשְׁוֹרָר תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שֶׁלֶּחֶן נֶגֶד צוּרְרֵי
 דַּשְׁנָת בַּשָּׁמֶן רֵאשִׁי בּוֹסֵי רוּיָה: אֵךְ מֵאֵב
 וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יָמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יִי
 לְאוֹרֵךְ יָמִים: יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֹרִי פִי וְהִגִּיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יִי צוּרִי וְנוֹאֲלִי וּמִגְנִי רוּחַ נָכוֹן
 חֲדַשׁ בְּקֶרְבִּי כִּי אַתָּה יִשְׁעִי וּמִשְׁגָּבִי אֵל
 אֱלֹהֵי אָבִי חֲזַקְנִי וְאַמִּצְנִי בְּתוֹרָתְךָ וְאַדְבָּרָה
 נֶגֶד מַלְכִּים וְלֹא אֲבוֹשׁ כִּי בָךְ בִּטָּחֹתִי
 וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: דְּרָכִי סִפְרֹתִי וְתַעֲנִנִי
 לְמִדְּנֵי חֻקֶּיךָ: דְּרָךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינִי וְאַשִׁיחָה
 בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דְּבִקָּה לְעֶפֶר נַפְשִׁי חַיִּינִי
 כְּדָבָרְךָ: דְּלִפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִיּוּמִי כְּדָבָרְךָ:
 דְּרָךְ שִׁקָּר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חֲנִנִי: דְּרָךְ
 אֱמוּנָה בְּחִרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי: דְּבִקָּתִי
 בַּעֲדוֹתֶיךָ יִי אֵל תְּבַשְׁמֵנִי: דְּרָךְ מִצּוֹתֶיךָ

אָרוֹן כִּי תִרְחִיב לִבִּי: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לְמַדְנִי
חֻקְךָ:

בר"ה בלילה קודם קדיש בתרא או בהיותו בביתו קודם קריאת הגבר ואמר
מומרי כ"ר לדוד מומרי לה' הארץ ומלואה ויכוין בהויות כולן כזה
יְהוָה נ"א יְהוָה ונקרא שם הפרנסה יכוין כזה היטב ולא יחסרו מוונותיו
כל השנה:

תפלה נאה בלילה קודם שנכנס לסוכה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתֵּשֶׁרָה
שְׁכִינְתְּךָ בֵּינֵנו וְתִפְרוֹס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמֶיךָ
בְּזִכּוֹת מִצּוֹת סֶפֶה שְׁאֵנוּ מִקִּימִין לִיחְדָּא שְׁמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׁכִינְתִּיה בְּדַחֲלֵיו וּרְחִימוּ
לִיחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל וְלִחְקוֹף אוֹתָהּ מִזִּין בְּבוּדְךָ תִּקְדוֹשׁ וְהַטָּהוּר
נְטוּי עַל רֵאשִׁיתָם מִלְּמַעְלָה בְּנִשְׁר יַעִיר קִנּוּ וּמִשֵּׁם
יּוֹשִׁעַ שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדְּךָ כַּכ"פ אֲמַתְךָ וּבְזִכּוֹת
צֵאתִי מִבֵּיתִי תַחֲוֹצָת וְדֶרֶךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּצָה יִחְשַׁב
לִי בִזְזָת כְּאֵלּוּ הִרְחַקְתִּי נְדוּד וְהִרְבַּ בְּכַסְנִי מַעֲוֵנִי
וּמַחֲטָאתִי טָהַרְנִי וּמֵאוֹשְׁפִיזִין עֲלָאִין דְּמַהֲמִנוּתָא
תַּחֲיִינִי אֲדֹנִי תִשְׁפִּיעַ רַב בְּרָכוֹת וְלִרְעֵבִים גַּם
צִמְאִים תֵּן לַחֲמָם וּמִים נְאֻמָּנִים וְתִתֵּן לָנוּ זִכּוֹת
לְשִׁבְתָּ וְלַחֲסוֹת בְּסֹתֵר צֵל כְּנָפֶיךָ בְּעֵת פְּטִירְתִּי
מִן הָעוֹלָם וְתַחֲסֵנִי מִזֶּרֶם וּמִמַּמָּטָר כִּי תִמְטֵר עַל
רְשָׁעִים פָּחִים וְתִהְיֶה חֲשׂוֹכָה מִצּוֹת סֶפֶה זֶו שְׁאֵנִי

מקיים באלו קימתיך בכל פרטיה ודקדוקיה
ותנאיה וכד מצות התלויים בה ותטיב לנו החתימה
ותובנו לישיב ימים רבים על האדמה אדמת קודש
בעבורתך וביראתך ברוך יי לעולם אמן ואמן :

תפלה לומר קודם נשילת לולב :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי
עין הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות
וערבי נחל אותיות שמך המיוחד תקרב
אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע
איך שמך נקרא עלי וייראו מגשת אלי
ובנענועי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת
עליון לגוה אפריון למכון בית אלהינו ויהא
חשוב לפניך מצות ארבע מינים אלו באלו
קימתיך בכל פרטיה וישרשיה ותרי"ג מצות
התלויים בה כי בונתי ליחדא שמא דקודשא
ברוך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד
שם י"ה בו"ה ביחדא שלים בשם כל ישראל
אמן : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

תפלה נאה לומר בשאוגדין את הלולב :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיתקשרו
על ידי אגודת לולב זה הקדושה והגבורה

וְהַתְּפִלָּה וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 קָדְשׁ יְיָ הַמְּלִכָה עַל יְדֵי ג' חֲדָשִׁים שָׁהִם כְּנֶגֶד
 שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב ע"ה וּשְׁנֵי בְּדֵי
 עֲרֵבוֹת שָׁהִם כְּנֶגֶד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְעַל יְדֵי לֹלָב
 וְאַתְרוֹג שָׁהִם כְּנֶגֶד יוֹסֵף וְדָוִד וְיִתְקַשְּׁרוּ אַרְבָּעַת
 אוֹתוֹת שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים
 אוֹת יו"ד שֶׁל שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֵבוֹת
 מְלוֹי ה"ה שֶׁל שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי הַלֹּלָב מְלוֹי
 ו"ו שֶׁל שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל. וְעַל יְדֵי אֶתְרוֹג מְלוֹי ה"ח
 אַחֲרוֹנָה שֶׁל שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וּמִשָּׁם יוֹשִׁפֶּע לְעַבְדְּךָ
 פְּלוֹנִי בֶן אֲמֵתָךְ פְּלוֹנִית חַיִּים טוֹבִים שְׁעוֹלָה כְּמִנְיֵן
 חֲדָשׁ וּכְמִנְיֵן לוֹלָב עִם שְׁנֵי הַמַּלּוֹת וְתֵתֵן לִי זֶרַע
 כָּשֵׁר וְחַכָּם וְצַדִּיק שְׁעוֹלָה כְּמִנְיֵן עֲרֵב"ה עִם הַכּוֹלֵל
 וְתֵתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְחִבֵּין תּוֹרַת שְׁעוֹלָה כְּמִנְיֵן
 אֶתְרוֹג עִם הַכּוֹלֵל וְתֵתֵן לִי זְכוֹת שְׁאֵלָה אוֹתָם
 בְּבֵית מִקְדָּשֶׁיךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

תפלה לומר קודם קריאת התורה :

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתִיה
 בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ לְיַחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה
 בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְאַקְמָא
 שְׁכִינָתָא מֵעַפְרָא הֲרִינִי קוֹרָא בְּתוֹרָה
 שֶׁהוּא כְּנֶגֶד תְּפִלָּת דְּזַעִיר אֲנִפִּין שָׁבוּ ג'

בָּלִים דג' בְּחִינֹת נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה יְהו"ה
 בָּלִי הַחִיצוֹן דְּנֶפֶשׁ י' י"ה יְהו"ו יְהו"ה בָּלִי
 אֲמִצְעֵי דְרוּחַ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א בָּלִי פְּנִימִי
 דְּנִשְׁמָה וּבְחִינַת אֲוֵרוֹת מְקִיפִים שֵׁהֶם
 יְחִידָה חִיָּה יְהוָה בְּנִקְוֶדַת חוֹלָם לַעֲשׂוֹת לָהּ
 מְרַבָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵי שְׁתַּזְכֵּךְ אֶת רוּחִי וְנִפְשִׁי שִׁיְהִיו רְאוּיִם
 לְעוֹרֵר מִן תַּתְּאִין עַל יְדֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת וְאֵל יַעֲקֹב שׁוּם הַטָּא וְעוֹן וְהִרְהוּר
 רַע אֶת קְרִיאַת הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְיְהִי נֹעֵם
 אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן:

ויכוין אחר כך ביחודים הנאמרים בשער ד' מידי יום ביומו ולא יוציא שום
 שם מפיו רק יכוין כנ"ל:

תפלה לאומרה קודם קריאת נביאים:

שֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בָּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה בְּדַחֲלִיו
 וּרְחִימוּ לִיחֲדָא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹאֲקָמָא שְׁכִינְתָא מַעֲפָרָא הִרִינִי
 קוֹרָא בְּנִבְיָאִים שְׁחִוָא בְּגִדְרָא נִצַּח הוּר דּוּ"א שְׁכָהֶם
 שְׁלֵשָׁה בָּלִים שֵׁשׁ שְׁלֵשָׁה בְּחִינֹת נֶפֶשׁ רוּחַ
 וְנִשְׁמָה זָבָאוֹת בָּלִי הַחִיצוֹן דְּנֶפֶשׁ ז' ז"ב זב"א

זבא"ו

(שע"צ לשח"ק) זיין 7 1

צבאו צבאות פלי אמצעי דרוח יי פלי
 פנימי של נצח אדני פלי פנימי של הוד
 בחינת נשמה בבחינת אורות מקיפים
 שהם יחידה חיה של נצח יהוה ושל הוד יהוה
 נקוד חירק וקבוצ לעשות לו מרפכה: ויהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתזכך את רוחי
 ונפשי ונשמותי לעזרה מן התאין על ידי קריאת
 הנביאים הזאת ואל יעכב שום חסא ועון והרהור
 רע את קריאת הנביאים: ויהי נועם אדני אלהינו
 עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו
 פוננהו: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

תפלה לאומרה קודם כתובים:

ישם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחליו ורחימו
 ליחידא ישם י"ה ביה ביהודא שלים בשם כל ישראל
 ולאקמא שכינתא מעפרא הרגי קורא בכתובים שהוא
 בנגד יסוד דזעיר ומלכות נוקבא דזעיר שהם שלשה שמות
 בבחינת שלשה פלים נפש רוח נשמה שיין דל"ת יו"ד פלי
 החיצון דנפש שיין דל"ת שיין דל"ת נשמה שיין דל"ת יו"ד פלי
 דרוח יאהדונה פלי פנימי דנשמה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד
 פלי החיצון דמלכות דנוקבא דזעיר ובבחינת אורות
 מקיפין יו הו וו הו חיה יחידה דיסוד דו"א יהוה חיה
 יחידה של מלכות נוקבא דזעיר אנפין ולעשות מרפכה
 להם: ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתזכך
 רוחי ונפשי שיהיו ראויים לעזרה מן נוקבין על ידי קריאת
 הכתובים

הַפְּתוּכִים הָלָלוּ וְאֵל יַעֲקֹב שׁוּם חֶטָּא וְעֹזן וְהִרְהוּר כֵּעַ אֶת
קְרִיאת הַפְּתוּכִים הָלָלוּ: וַיְהִי נֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ: בְּרוּךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה לאומרה קודם למוד המשנה:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה
בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לִיחֲדָא שֵׁם י"ה בּו"ה
בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְאַקְמָא
שְׂכִינְתָּא מַעֲפָרָא. הִרִינִי קוֹרָא מַשְׁנָה שֶׁהוּא
סוּד מְטָרוֹן שְׂכִינְצוּרָה שֶׁהִיא אוֹתוֹת מַשְׁנָה
וּמַשְׁנָה עוֹלָה א"ל שִׁד"י וְהֵם גִּימְטְרִיא רִצּוֹן
שֶׁהוּא פֶּכֶד קס"א כֹּזֶה יו"ד. יו"ד ה"י. יו"ד
ה"א וי"ו. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. אֶל"ף ה"י יו"ד
ה"י יסוד אָבָא גו יסוד אָמָא לְהוֹרִיד שְׁפַע
מֵאָבָא וְאָמָא מִבְּרִיאָה לִיצִירָה וְתוּכַלְל
יִצִירָה בִּבְרִיאָה וְהִיא תִירַד מִבְּרִיאָה לִיצִירָה
שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת אֱהִי"ה כֹּזֶה אֶל"ף ה"י יו"ד
ה"י אֶל"ף ה"ה יו"ד ה"ה אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א
שֶׁהֵם ה' יוֹדִין שֶׁהֵם סוּד חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי
בִּינָה הַנִּקְרָאת מַשְׁנָה שֶׁהֵם י"ה אֲדָנִי
מְטָרוֹן וְהִרִינִי בְּסֶדֶר זָרָעִים בְּחֶסֶד

דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר שָׁבוּ שְׁנֵי פַעַמִּים א"ל
בְּמִלּוּאוֹ כָּזָה אֵל"ף לַמֶּדֶד אֵל"ף לַמֶּדֶד:

וכשהוא לומד בסדר מועד ואמר כך:

וְהִירֵנִי בְּסֵדֶר מוֹעֵד שֶׁהוּא בְּגִבּוּרָה דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
שָׁבוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ:

וכשהוא לומד בסדר נשים ואמר כך:

וְהִירֵנִי בְּסֵדֶר נָשִׁים שֶׁהוּא בְּתַפְאֶרֶת דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
שָׁבוּ שֵׁם צְבָאוֹת:

וכשהוא לומד בסדר נזיקין ואמר כך:

וְהִירֵנִי בְּסֵדֶר נְזִיקִין שֶׁהוּא בְּנִצָּח דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
שָׁבוּ שֵׁם א' א"ל:

וכשהוא לומד בסדר קדשים ואמר כך:

וְהִירֵנִי בְּסֵדֶר קֳדָשִׁים שֶׁהוּא בְּהוֹד דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
שָׁבוּ שֵׁם א' א"ל אֵל"ה אֵל"ה אֱלֹהֵינוּ:

וכשהוא לומד בסדר מטהרות ואמר כך:

וְהִירֵנִי בְּסֵדֶר מְטַהְרֹת שֶׁהוּא בְּיִסוּד דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר שָׁבוּ
שֵׁם שְׁר"י לְהַעֲשׂוֹת לָהּ מְרַבָּה וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּנְפִּיךָ רוּחִי וְנַפְשִׁי שִׁיְהִיו רְאוּיִם
לְעוֹרֵר מִיָּין נִזְקִינִי עַל יְדֵי קְרִיאַת הַמִּשְׁנָה הַזֹּאת: וְיִהְיֶה
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּנְפִּיךָ לְבַחֲנִית נְשָׁמָה
דְּבְרִיאָה אוֹתִיוֹת מִשְׁנָה וְאֵל יַעֲקֹב שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְהִרְהוֹר
רַע אֶת קְרִיאַת הַמִּשְׁנָה: וְיִהְיֶה נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה: בְּרוּךְ יְיָ
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה לאומרה קודם לימוד הלכה :

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה
 בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ לַיְחֻדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה
 בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹאֲקָמָא
 שִׁכְנִיתָא מַעֲפָרָא הִרִינִי לִזְמַד הַלְכָּה שֶׁהִיא
 אוֹתִיּוֹת ה' כִּלָּה לְקַשֵּׁט שֵׁם אֲדָנִי שֶׁהוּא
 הַלְכָּה הַעֲלִינָה בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּע קְשׁוּטֵי
 כִּלָּה כִּדִּי לַחֲבֵרָה בְּבַעֲלָה וְהִרִינִי קוֹרָא
 בְּסֵדֶר זְרַעִים שֶׁהוּא בְּחֶסֶד דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
 אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם א"ל בְּמַלְוֹא כְּזֶה אֶלֶף
 לַמֹּד :

וכשהוא לומד הלכה בסדר מועד יאמר כך :

וְהִרִינִי קוֹרָא בְּסֵדֶר מוֹעֵד שֶׁהוּא בְּגִבּוּרָה דְּנוֹקְבָא
 דְזַעִיר אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם אַבְדֻט"ם :

וכשהוא לומד הלכה בסדר נשים יאמר כך :

וְהִרִינִי בְּסֵדֶר נָשִׁים שֶׁהוּא בַת"ת דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
 אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם הַשְׁתַּפ"א :

וכשהוא לומד הלכה בסדר נזיקין יאמר כך :

וְהִרִינִי בְּסֵדֶר נְזִיקִין שֶׁהוּא בְּנֶצַח דְּנוֹקְבָא דְזַעִיר
 אֲנִפִּין שָׁבוּ שֵׁם ב"ם :

וכשהוא לומד הלכה בסדר קדשים ואמר כך :

והריני בסדר קדשים שהוא בהוד דנוקבא דזעיר
אנפין שבו שם ש' ש"ד ש"ו :

וכשהוא לומד הלכה בסדר מטרות ואמר כך :

והריני בסדר מטרות שהוא ביסוד דנוקבא דזעיר אנפין
שבו שם במוכ"ן להעשות לה מרפכה: ויהי רצון
מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתזכך רוחי ונפשי שיהיו
ראויין לעורר מן תתאין על ידי קריאת הלכה ואל יעכב
חמא ועון והרהור דע את לומד הלכה הזאת: ויהי נועם
אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

עוד יחוד א' להלכה יכוין בשם י"ה בצירוף א"ב כזה :

איה ביה גיה דיה היה ויה זיה חיה טיה ייה כיה
ליה מיה ניה סיה עיה פיה ציה קיה ריה שיה תיה:

תפלה לאומרת קודם לימוד המדרש :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
בדחילו ורחימו: ליחדא שם י"ה בו"ה
ביחודא שלים בשם כל ישראל ולאקמא
שכינתא מעפרא הריני לומד מדרש שהוא
כנגד אחורים דאחי"ה כזה אל"ף אל"ף ה"י
אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד ה"י שעזלה
תקמ"ד כמנין מדרש להעשות מרפכה לו

ויהי

6

7

(שע"צ לשה"ק)

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתַּזְכֶּךְ רוּחִי וְנַפְשִׁי שִׁיחִיו רְאוּם לְעוֹרֶר
 מִיֵּן נוֹקְבִין עַל יְדֵי קְרִיאַת הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה וְאַל
 יַעֲבֹב שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְהִרְחֹרֵר רָע אֶת לְמוֹד
 הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה. וַיְהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנֵנָהוּ: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפלה לאומרה קודם ליטור הקבלה:

שֵׁם יְחִיד קוֹב"ה וּשְׁכִינְתִּיה בְּדָחִילוֹ וּרְחִימוֹ לַיְחָדָא שֵׁם י"ה
 בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹאֲקָמָא שְׁכִינְתָא
 מַעֲרָא הִרְיִי לְוִי מִסֵּפֶר קַבְלָה בְּיָדֵי שְׁהוּא בְּנֵגֶד תַּפְאֶרֶת
 דְּרָעִיר אֲנָשִׁין דְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת שָׁבוּ שֵׁם מ"ה בְּזֶה יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א לַעֲשׂוֹת לוֹ מִרְכָּבָה: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּזְכֶּךְ רוּחִי וְנַפְשִׁי שִׁיחִיו רְאוּם לְעוֹרֶר מִיֵּן
 תַּתְּאִין עַל יְדֵי קְרִיאַת סֵפֶר הַקַּבְלָה הַזֶּה: וַיְהִי נֹעֵם אֲדָנִי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנֵנָהוּ: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סליק שער ג'. ושאר תפלות תמצא כל אחד במקומו כגון תפלה ליחיד כל
 איכרו מרכבה לשכינה: ותפלה להתפלל על המונות ופרנסה תמצא לעיל
 בשער ב' תקון הנפש. ותפלה לומר קודם הוי"ו תמצא בשער ה' תקון קריאת
 שמע. ותפלה לומר קודם לבישת השק. ותפלה לומר בשעת קבלת גויפה
 תמצא בשער ו' תקון מלקות:

נשלם שער התפלות. בעזרת האל שימע תהלות:

שער ד

כפי תיקון האר"י זלה"ה בעין החיים.

סדר קריאת התורה "שנים" מוקרא "ואחד" הרגוס ר"ת שמו"ת
 ר"ל לריך אדם לקרוא ב' פעמים מוקרא כל פסוק ופסוק ב"פ
 ופעם א' הרגוס בכל יום ויום כפי המלוי של שם ב"ן כי שם ב"ן
 מלוי הי"ה דהיי"ן כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה הוא בעולם העשים ומוקרא
 הוא נמי בעשים ולכן יקרא ביום א' ו' פסוקים שמו"ת ויכוין ב'ו
 של מלוי יו"ד וביום ב' יקרא ד' פסוקים שמו"ת ויכוין בד' של
 מלוי יו"ד וכן בכל יום ויום כאשר יתבאר בעז"ה. גם יכוין בכל יום
 ויום ניקוד אחד מן **את אישר יביאן** גסי כוין בכל יום ויום
 בשם ב"ן בפני עלמו כל אחד בנקודתו המיוחד
 לו גם יכוין בכל יום ויום באות א' מן שם אב"ג ית"ץ גם יכוין
 בכל יום ויום בשם מלפ"ץ כל אחד בנקודה בפני עלמו בניקוד
קח לך סמים נטף וישחלת ויחלבה בכל יום ניקוד
 מתיבה אחת
 גם יכוין בכל יום ויום אחד משבעה מרגלאין גם שם אחד מששה
 אותיות משם מ"ב כאשר יתבאר בעז"ה. ואם חירע לו חוגם שלא
 קרא יום אחד סדר הנ"ל יכול לקרות ביום שלאחריו מה שלא קרא
 ויקרא סדר היום וסדר של אותו יום שלא קרא ויזהר שלא לקרות
 פס קיס הנ"ל כלילא אם לא כליל שני אחר חלות לילה וכל לקרות
 הפסוקים הנ"ל שאז מהגברים הרחמים והקליפות נכנעים ואין כח
 לדינם לשלוט. גם דע כי תוספת שבת הוא בסוד נפ"ש רוח וגשמ"ה
 ח"ה ולכן לריך מיום א' עד יום ד' לכוין לשמור אלו בחינות הנ"ל
 שלא יסתלקו מומנו בחינות הנ"ל ומיום ד' עד יום השבת לקבל
 מחדש אלו ד' בחינות נפש רוח נשמה חיה וזה סוד תוספת נשמה
 לשבת הבאה וזה סדרן:

ביום א' מוסלקת הנשמה ולכן אנשי משמר לא היו מוחזקין ביום
 זה שיש סכנה שמה ימות ולכן לריך האדם לשמור אותה
 (שע"צ דשה"ק) 8 7

נשמה שלא תסתלק ממנו ויכוין כל היום בכוונה קדושה ויעסוק
 בתורה כל היום ויכוין בכל רגע ורגע בשם ס"ג כזה יו"ד ה"י וא"ו
 ה"י ובשם א"ל שד"י כי כל אלו הם בצריא"ה אשר שם הנשמה.
 וכדי שתקבל התוספות אלה תאמר תחלה הפלה הנאמרת לעיל השייכת
 לומר קודם קריאת מקרא ואח"כ תכוין זאת: ביום א' יכוין בשם זה
 חילופ"ד ה"י יואד"ו ה"י י. וכליל א' יכוין זאת יאולד"ף ה"י
 ויאור"ד ה"י והא' ס"ג קס"א משולבים. ויכוין אל ך של מלוי
 יו"ד יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה יו"ד ה"י וא"ו ה"י: ה' ראשונה של הו"ה
 ואח"כ יכוין באלו שמות א"ל שד"י יורדת לצריא"ה אשר אה"ה
 יס"ו א דא"ה יהוה דמרגל **מצפץ אפניתי א דאב"ג**
יט"ז יהוה יהוה סמטוריה גבריאל וענאל
למיאל ויכוין שעתה הוא בעולם הצריא"ה אשר משרתו שרפים
 ויקרא אח"כ ששה פסוקים שמו"ת:

ביום ב מכתלק הרוח לכן יעסוק בתורה הרבה בדבור ומוחשבה
 וזהו סוד תקנת עזרא לקרות בתורה צב' וה' גס זה
 סוד עליית משה רבינו ע"ה לקבלת התורה ביום ב' ותאמר תחלה
 התפלה השייכת לומר קודם מקרא בג"ל ותכוין אח"כ כזה מ"ה וקמ"ג
 משולבי' חילופ"ד הה"א יואד"ו הה"א וכליל ב' יכוין זאת יאולד"ף
 הה"א ויאור"ד הה"א מ"ה וקמ"ג משולבים ויכוין אל ד' דמילוי
 יו"ד ותכוין **יוד הוה יוד הא ואו הא** ו' דהו"ה
 א"ל יכו"ה יורדת ביצירה ה' ראשונה דא"ה יהוה בסוד המרגל
מצפץ ב' דאב"ג יט"ז קשרקעו **שצפנית**
 והם שמות קר"ע שט"ן שקוליות **יהוה יהוה שמעיאל**
ברביאל אהניאל ויכוין
 שעתה הוא בעולם היצירה שמושרתו חיות
 ויקרא אח"כ ד' פסוקים שמו"ת:

ביום ג מכתלק הנפש הנשחרת מיוס השבת. וזהו סוד המושבת
 הבדלה עד יום ג' לכן יכוין להוספת הנפש ויעסוק במלות
 (שע"צ דשה"ט) 7 9 וכמעשים

שער ד תיקון קה"ת שמו"ת

וצמטעים טובים וצפרט הנעשים ע"י הרגלים יכוין להמות הנפש.
 ודע כי ג' ימים הנזכרים הם מושבת שעצרה וג' ימים הבאים מיום
 ד' ואילך הם מושבת הבאה וזהו סוד שהשבת הוא רביעי ושביעי.
 ותאמר תחלה תפלה השייכת לומר קודם מקרא כנ"ל ואח"כ תכוין
 באלו שמות ב"ן קנ"א משולבים ביום ג' תכוין כזה חילופ"ד ההכ"ה
 ויוו"ד ההכ"ה ובליל ג' יכוין כזה יאולד"ף ההכ"ה ויוו"ד ההכ"ה
 ויכוין אל ה' דמילוי ה' ראשונה דהוי"ה יו"ד ה' ה' ה' ה' ה'
 אחרונה דהוי"ה יו"ד ה' ה' וי"ו ה"ה ה' ה' ח"ל
 אדנ"י יורדת בעשירי י' דהוי"ה מלפ"ך דמרגלא **מַצְפֵּן** ג' דאב"ג
 ית"ן נגד יב"ט דסם מ"ב יהוה דשויתי ה' וגו' ח"ל

יהוה חניאל להדיאל מחניאל ויכוין שהוא עתה
 בעולם העשי' שמשתתף אופנים ויקרא ה' פסוקים שמו"ת :

ביום ד יכוין האדם להתחיל לקבל תוספת הנפש והוא תוספת
 מושבת הבאה ולכן יכוין לעשות מלות ומעשים טובים

בסוד הנפש ומלכד תועלת כוונת המלות עלמה יכוין לעשות ולהקין
 לשבת שיבא לו תוספת הנפש מושבת הבאה ותאמר תפלה השייכת
 לומר קודם מקרא כנ"ל ואח"כ תכוין באלו שמות ב"ן קנ"א משולבים
 ביום ד' יכוין כזה חילופ"ד ההכ"ה ויוו"ד ההכ"ה. ובליל ד' יכוין
 כזה יאולד"ף ההכ"ה ויוו"ד ההכ"ה ויכוין אל ה' דמילוי ו' דהוי"ה
יו"ד ה' ה' ה' ה' ה' ויכוין ה' אחרונה דהוי"ה יו"ד ה' ה' ה' ה'
 ח"ל אדנ"י יורדת בעשירי י' דהוי"ה מלפ"ך דמרגלא

מַצְפֵּן י' דאב"ג ית"ן **במרגלתה יהוה יהוה חניאל**
רה"טאל קדו"שאל ויכוין שהוא עתה בעולם העשיה ויקרא ו'
 פסוקים שמו"ת :

ביום ה יכוין לקבל תוספת הרוח לכן יעסוק בתורה בסוד הדבור.
 וזה סוד תקנת עזרא שקורין בתורה ביום ה' כנ"ל.

ותאמר תחלה תפלה השייכת לומר קודם מקרא כנ"ל. ואח"כ תכוין
 באלו שמות מ"ה וקמ"ג ביום ה' יכוין כזה חילופ"ד ההכ"ה ויוו"ד
 ההכ"ה. ובליל ה' יכוין כזה יאולד"ף ההכ"ה ויאולד"ה ההכ"ה ויכוין
 אל

שער ד תיקון קה"ת שמו"ת

וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם
 דְּהוּ"ס ח"ל שד"י בריאה עולה וְהָיָה וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם
 כִּי־פִיָּן בְּסוּד הַמִּרְגָּלָה צִי דאב"ג ית"ן יגד פִּזְק
 יוֹגֵן לֹו פִּו וַיְהִי קוֹיִכּוֹן שְׁעָתָה הוּא בְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה
 שְׁמִשְׁרָתוֹ אֹפְנִים וִיקְרָא כָּל הַפְּרָשָׁה מִתְחִילָה עַד סוֹפָה כָּל פְּסוּק
 וּפְסוּק צ"פ מוקרא ופעם אחד תרגום ולריך לקרות מיד אחר יליאתו
 מזה"כ בבוקר ואם תוכל לקרות שמו"ת מתוך הס"ת מה טוב
 ומה נעים :

בשבת קודש תאמר תחלה תפלה השייכת לומר קודם קריאת
 מוקרא כנ"ל ותכוין חס"כ כליל שבת כזה ע"כ
 קס"א מושלבים יחד כזה יאולד"ף הדי"י ויוויד"ד יהי"י וביום השבת
 יכוין כזה קס"א ע"כ אילופ"ד הדי"י ויויד"ו הדי"י יהו"ה (י) שצ"ס
 הו"ה יו"ד ה"י וי"ו ה"י (ה) אחרונה דאדי"ה יו אדנ"י דמרגלא
אדינהי באילות הקודש. לקריאת ספר תורה יכוין כזה
 יוֹד הָהָ וַיְהִי הָהָ וַיְהִי הָהָ וַיְהִי הָהָ וַיְהִי הָהָ וַיְהִי הָהָ וַיְהִי הָהָ
 הַיּוֹם יוֹד הָהָ וַיְהִי הָהָ בְּעוֹלָתָךְ לִסְתָּה תִּרְאֶה תְּחִלָּה צִס"ת
 ותהפך פניך לחזן ובעת הברכה אחזו בתורה בשתי ידיך ותכוין
 כי ספ"ר כמנין אהי"ה פשוט ומלא ביודי"ן כזה אהי"ה אל"ף ה"י
 יו"ד ה"י יס צו י"ד אותיות כנגד יד ימין. ואהי"ה פשוט ומלא
 בהי"ן יס צו גס כן י"ד אותיות כזה אהי"ה אל"ף ה"י יו"ד ה"ה
 כנגד יד שמאל וקס"א וקנ"א הנ"ל עולה כמנין חד"ש ועם כ"ח
 אותיות דשני פעמים י"ד הנ"ל הרי כמנין שם בכו"ד שם חדש והיינו
 ספ"ר בגימטריא ש"ס ואחר הברכה תכוין לכלול שמאל בימין והסלק
 שמאל ותשאר הימין. דע כי כל שמות הנ"ל הם כוללים או לכל
 הלילה אותם של לילה. או לכל היום אותם של יום :

אבל עתה אסדר שמות מחילקים לג' זמנים. ליל שבת, שחרית, מנחה;
 (יד שבת) שְׁמַעְיָאֵל בְּרַבְיָאֵל אֶהְיָאֵל סַמְמִירִיָּה גְּבִרְיָאֵל וְעִנְיָאֵל
 יְצִיָּאֵל כִּצְפִּין אֶשְׁבֵּךְ אֶבְגִּיתָךְ קָרַע עֵשֶׂן :

שער ד' תיקון קה"ת שמו"ת קג 205

(שחרית) שְׁמַעִיאל בְּרַכְיאל אֱהִיאל קְדָמִיאל מַלְכִיאל צוֹרִיאל
מוֹצָפֶן גּוֹיֵן נֶגֶד יֵשׁ בְּטֵר צֶתֶן:

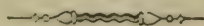
(מנחה) שְׁמַעִיאל בְּרַכְיאל אֱהִיאל פֶּרֶאֶל תּוֹמִיאל חֲסִדִיאל
מַצָּפֶן תִּיצֵת חֶקֶב טֹנֶע יֹגֶל שׁוֹק:

בראש חודש חביון ככל שאר ימות השבוע בשמות משולבים כגל
אחר כך חביון כזה כ' ח' כ' ג' כ' ח' כ' ג' כ' ח':

אֶלֶף לְמַד אֶדְנִי יְהוֹה אֵי אֲנִהְדֵּר שְׁיוֹנְטָהִיָּה:

נוצר חס"ד גי' ע"ב יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י
וי"ו ה"י לאלפים גי' קס"א חל"ף ה"י יו"ד ה"י גומטריא
קס"א חל"ף ה"י יו"ד ה"י עס ו' אותיות גומטריא קס"א חדנ"י חל"ס
עס ט' אותיות והכולל גומטריא קס"א ח"א ל"ל ה"י וי"ו ח"ס:

נשלם שער ד' סדר למוד התורה. בעזרת אל איום ונורא:

תיקון קריאת שמע על המטה.

שער ה

רְבוּנוּ יְשׁוּ עוֹלָם הִרִינִי מוֹחֵל לְכָל מִי
שֶׁהִכְעִים וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שֶׁחָטָא
בְּנִגְדִי בֵּין בְּגוֹפִי בֵּין בְּמַמְזוּנִי בֵּין בְּכַבּוּדִי
בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי בֵּין בְּאוֹנִים בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין
בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה
בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר לְכָל בַּר
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִבָּתִי: יְהִי

שַׁעַר הַתִּיקוֹן ק"ש עַל הַמִּטָּה

רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂלֵמָה
אֲחַטָּא עוֹד וְכֵּן שְׂחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מִחוּק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלֹא עַל יְדֵי יְסוּרִין: יְהִיו
לְרָצוֹן אֲמִירֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי:

הַשְׂכִּיבֵנו אָבוּנוּ לְשָׁלוֹם
וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּם עָלֵינוּ
סִפְתָּ שְׂלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִחֶרֶד לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְהַגִּן
בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אִיּוֹבֵד בָּר
חֶרֶב צָרָה רָעָה רָעָב וְיָגוֹן וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה שְׂבוּר
וְהַסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ
וּשְׁמוֹר צְאִתָּנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דְּבַר רָע
וּמִכָּל חַדְשׁ לֵימָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם הַמְּפִיל חֲבֵלֵי

הַשְׂכִּיבֵנו תְּכוּיִן כִּי עַד הַנּוֹת
אֵין הַצִּיּוֹג תַּפְאֶרֶת
וּמַלְכוּת רַק עִם הַיְסוּד לִכְדוֹ
וְהִיגֵנוּ לְשָׁלוֹם אַבֵּל אַחֵר הַנּוֹת
שֶׁהוּא זְמַן קִיּוּם וְהַעֲמִידָה אִזּוֹ
מִתְגַּדֵּל הַת"ת בְּהַמְשָׁךְ חַיִּים מִן
הַבִּינָה וְהִיגֵנוּ וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכוּת
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם תַּפְאֶרֶת
וַיְסוּד:

בְּרַכַּת הַמִּפִּיל וְסוּדָה בְּקִיּוֹר
כִּי בְסוּד מִטָּה מִסְתַּלְקִין
מוֹחִין זַעִיר לַחֹךְ אֲחֵל וְאִזּוֹ

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ כֹּחַ חֲמִיץ חֲבִלֵי לִפִּי כִשְׂאֵרִם אֵינוּ יֵשֵׁן זְמַן רַב חֲבִלִּים
שֶׁנָּה . מִלִּשְׁוֹן חֲבִלֵי יוֹלָדָה . וְצִירִים וְאֶהוּזָהוּ : וְתֵהָא מִשְׁתִּי שְׁלִטָּה .
(שַׁע"צ לַשַּׁח"ק) 7 14 שְׁלֵמָה

ח"ח מאיר אל הנקבא בעצמו
כלי אמאטי והיינו הכלי שינה
על עיני הוא ס"ג דאית זה
יודין ועל עפעפי הוא מ"ה
דאלפיון וע"י הארה זו נעשה
שם ע"כ דיודי"ן והיינו ומאיר
לאישון בת עין טוב לכיון
בר"ת ב"ת עי"ן הוא ע"כ
ועוד כי זה אתמר אבא יסוד
ברחל והיא ממש בת עין
דבאבא סוד העינים והראייה:

שנה על עיני ותנומה על
עפעפי ומאיר לאישון
בת עין. יהי רצון מלפניך
י אלהי שתשביבני
לשלוש ותעמידני לחיים
ולשלוש ותן חלקי
בתורתך ותרגילני לדבר
מצוה ואל תרגילני לדבר
עבירה ואל תביאני לידי
חטא ולא לידי
נסיון ולא לידי בזיון וישלם בי יצר המזב
ואל ישלם בי יצר הרע ותצילני מיצר
הרע ומחללים רעים ותהא מטתי שלמה
לפניך והאר עיני פן אישן המות: ברוך
אתה יי המאיר לעולם כולו בכבודו:

פותח שערים

בכבודו. היינו מהוד מעטה לבוש
בר"י דקרא למאני מבכרותא. עי
רש"י פסחים (ד"ב ע"א) ד"ה קריא
רחמנא לנהורא:

שלא תהא פסול בזרעי. עי"ל הכוונה
שלא יצא מסנו ורע לבטלה מתוך
השנה: פן אישן המות. כי השינה א'
מס' בשיתח"י המאיר לעולם כולו

שערי אורה.

(ב) צריך כל אדם לקדש א"ע בימי
נעוריו בלא להסתכל ובלא
להרהר בנשים הן פנויות הן נשואות
ולתרחק

(א) אחר שישכע מד"ת ולק ליבן אז
ינח לו מחלומות רעים כדרכת
הכז"ל עה"כ ושכע ילין כל יפקד רע:

יעלה על מחשבתו אמונת תה"מ . (ס)
המדות (למהר"ן) :

(י) בם' רפואה והי"ס כתב עוד סגולה
להשיב בגלי היס ויטשן תיכף
(מובא בם' או"ח) :

(יא) עוד רפואה בדוקה לשינה . יקח
שושנה אדומה ויטבילנה בחלב
אשה וימשח בה את הכלעים הנקראים
(שלטפין) של החולה ויועיל בעז"ה
(דברי יצחק אות פ"ב) :

(יב) עוד סגולה . יאמר פסוקים אלו
עד שישישן והם מסוגלים
ג"כ לשמירה . תורה זוה כו' אש
תמיד תוקד על המזבח לא תכבה .
סעפים שנאמי ותורתך אהבתי . אור
זרוע ללדיק כו' . (קיצור של"ה בשם
חכמי הקבלה מובא בפ"ח) :

(יג) הנצרך לשמש מכתו לא הוי
הפסק בין ברכת המפיל
לשינה שברכת המפיל גם ע"ז . ומ"מ
אנו נוהגין בעת העונה להמתין עס
ברכת המפיל ולחזור ולקרות פרשה
ראשונה אחר מעשה (סדור רי"ע) ;
(יד) בתב בפ"ח טוב לומר קודם
זווג מזמור לדוד ד' רועי
וגו' :

(טו) צריך לזהר בנט"י קודם הזווג
ולאחר הזווג . גם לשפוך
מים כלולים אצל המטה אחר הזווג .
זוה"ק וכתבי האריו"ל ומהרז"ש
בסדור (שם) :

(טז) ויזהר למבול א"ע אחר הזווג
וזה מועיל מאד להשגת
החכמה ולטהרה ולקדושה . האריו"ל
וספרי מוסר (שם) :

ולהתרחק מהן בכל מיני ריחוק . (ס)
רחמי האב) :

(ג) גם לשמור מאלד הדבור שיהי נקי
כי כל זה גורם פגם הדבית
רח"ל (שם) :

(ד) ואמר הה"ק רשכבה"ג מרוזין
זלה"ה משל נאה ממיינקת
שקורין (הייבער) שאם הפה של מעלה
סתום אינ"ו זכ מפה של מטה דוק ותשכח .
וסימן לדבר כתיב לא אחלל בריתי
ומואל שפתי לא אשנה . וכמו כן נא'
אל תחן את פיד לחמיא את בשרך . (שם) ;
(ה) וחזין לזה החיוב לקדש כל האיברים
שלא ליגע בדבר מאוס ולזהר
מאלד בנט"י כמובאר בשו"ע . ושלא
להסתכל בדבר מאוס . ושלא לשמוע דבר
מוכער . ושלא להריח בדבר מאוס ואסור .
וכל כיוצא בזה והמקדש עצמו מלמטה
מקדשין אותו מלמעלה . (שם) :

(ו) כשתבוא לו ח"ו מחשבה רעה
מיאוף ר"ל . יאמר כ"פ
הפ' ונשמרת מכל דבר רע . ויהרהר
אז בדרשת רז"ל שדרשו עליו שלא יהרהר
אדם ביום ויבוא לידי קרי בלילה . ולא
יניח ח"ו לשהות המחשבה רעה במוחו
שלא לטמאות שכל העליון ח"ו . (נעטיל
קטן של הה"ק רבי ר' אנימלך מליזענסק
זלה"ה) :

(ז) ברכת המפיל צריך לבדך סמוך
להשינה ולא יאכל ולא ישחה
ולא ידבר עד שישישן . (או"ח רל"ה ורל"ט) ;
(ח) מי שישישן ביום או בשינת ארעי
בלילה טוב להרהר הדרכה .
(א"א להנה"ק מבוטשאטש זלה"ה) ;
(ט) סגולה למי באיגו יכול לישן .

אל מלך נאמן:

שְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ברחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְיֶה אִתְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה הַיּוֹם עָלֶיךָ לְבָבְךָ:
וּשְׁנֵנֶתָם לְבָנֶיךָ וּדְבָרְתָם בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם
לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְמוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

שם ע

שְׁמִיעַ הוא שם ע' ר"ל מלכות נקרא שם בגימ' סד"י הוי"ה הרי שם אחד
עוד שם בגימט' ד"פ ע"כ כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י
וא"ו ה"י עס י' אותיות יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ה י' י"ה יה"ו יהו"ה
הרי ד"פ ע"כ ועס שם ב"ן יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה בגימטריא שם:

ע תכנין שהמלכות מקבלת מו' תחתונות דלומא כל אחד מעשרה הרי ע'
גם מקבלת ה"פ י"ד ממש ב"ן דליו יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה הרי ע'. עוד
ג' ווין הנשארים עס שם ב"ן שלה הרי ע'. עוד שם ס"ג עס יו"ד אותיות
הרי ע"ג חסר ד' ישאר ס"ט עס הכלל בגימטריא ע':

יִשְׂרָאֵל תכנין ש"ר אל"י ר"ל אל"ף. אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד אל"ף
ה"י יו"ד ה"י בגימטריא קדמ"ת הכר מהם מ"ד שהוא ריבוע
הפשוט ישאר ת"ק שהוא ש"ר. עוד תכנין ה"ה אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף
למ"ד פ"א ה"י יו"ד יו"ד וי"ו דל"ת ה"י יו"ד הרי מ"א אותיות כמנין
אל"י ותכנין להמשיך מוחין לז"א מקיפין דקטנות מישראל כבא ותבונה ושם
זה שהוא בגימטריא ש"ר הוא מקיף אל חכמה דז"א ושם אל"י הוא מקיף אל
מוח הדעת דז"א:

וה תכין יו"ד ה"י וי"ו ה"י אבא מקבל ע"כ כזה מן יו"ד דאריך אנפין.
אליהו תכין יו"ד ה"י וי"ו ה"י אבא מקבלת ע"כ זה מן ה"י
דאריך אנפין וה תכין יו"ד ה"י וי"ו ה"י היינו דעת מול העליון המזווג
אבא ואמ"א. המקבל מן וי"ו דא"א והם עתה ג"פ ע"כ גימטריא וחרב
פיפיות צידס להרוג בהם המזיקין כלילה:

אחד תכין אה"ד שהוא זעיר ונוקבא מקבלים מן ה"י אחרונה דאריך
אנפין: גם מקבלים וי"ו מס"ג דאימ"א ומזווגים יחד יאהדוגה"י
ונעשים גדולים כל אחד במלואו ז"א יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונוקבא אל"ף דל"ת
נו"ן יו"ד ותקבל עליך ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק מד'
אותיות אדג"י הנזכר ואז עליון זעיר ונוקבא עם מסורת נשמחך ומזווגים
אבא ואמ"א ע"י דעת מול העליון ושם ס"ג יו"ד ה"י וא"ו ה"י נעשו
ע"כ דאימ"א ועולה ציווגם עד אין סוף כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י ותכין כי
אבא ואימ"א מושכין עתה הטפה שהוא שם ע"כ כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י
מן ההיצוגיות שלהן עצמן מישראל אבא ותבונה ואז תמשיך לזעיר אנפין
פנימים ומקיפים מישראל אבא ותבונה וכו' רק מאבא ואמ"א עילאין מבחינות
היצוגותיהם לבד כי הטפה היורדת עתה מאבא הוא ג"כ מבחינת היצוגיות
כנזכר ובחינת טפה זו היא הכנת כלי אל הבינה שכיון שהיום נכנס יסודה
להעשות ממנו דעת זעיר לכן צריך לחזור לעשותה כלי מחדש ומוחה דזעיר
אנפין הוא ג' היות דיודין לצורך עיבור היום שיבא והיא יורדות מדעת
דאבא עד יסודו ומשם ניתן ליסוד אימ"א והם ה' הסדים וה' גבורות: ומשני
בחינות נעשה דעת דזעיר והציוו שם ע"כ הנזכר לקח לדעתו והציוו ניתן
לנוקביה ציטיד דילה למטה וחרין מוחין אלו ההצאין הוא מילוי ההי"ן כי
ב' ההי"ן הם ה' אהת והציו נשאר בדעתו והציו נותן לנוקבא להעשות כלי
והוא מילוי דההי"ן כי ה' הצי יו"ד היא והנה עתה כלילה מסתלק זה המוח
ממלכות כנזכר בצרכת המפיל ונשארת בתולה וגם אימ"א אין לה כלי כג"ל
ולכן צריך לעשותן כלי לשתייהן ומן הראוי הו' לעשותן זוג זה בהצי הלילה
אלא שאז נעשה על ידי נשמותינו ולכן אע"פ שאנו מכוונים זה קודם שניבן
מה שאנו קורין בקריאת שמע הכוונה היא לצורך הצות והציווג הוא יעקב
ולאה מהחזה ולמטה:

ברוך שם כבוד מלכותו. תכין עתה לעשות הכלי אל הנוקבא דזעיר
אנפין ע"י הורדת הע"כ ג"פ מהסד דז"א שהם י' י"ה יה"ו יהו"ה
הרי ע"כ ויו"ד יו"ד ה"ה וי"ו יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה הרי ב"פ ע"כ
ועם ע"כ הנזכר הרי רי"ו ואלו נכנסים בגולגלתא דידה והיינו מלכותא:
לעולם ועד. תכין רי"ו כלי מ"ס דלעולם שהוא הבאר למטה ברחם
הנוקבא וברי"ו זה ימותו הקליפות וצריך להפקיר נפשו בבאר
העליון. וגם עם נפשו יעלו ניצוצות הקרי מתוך הקליפה ושם נצטיירו ברחמה
ם סתומה ומ' ימים דיצירת הולד וזה תכין ברמ"ה תיבות שבק"ש ויזכור

שַׁעַר הַתִּיקוֹן ק"ש עַל הַמִּטָּה קו 211

שְׁקוֹדֵם יַעֲשֶׂה כְּלֵי בְרִי'וֹ לְעוֹלָם וְעַד וְאַחֲכַי בְּרַמ"ה אֲבָרִי הוֹלֵד תִּיךְ הַמִּי
שֶׁהוּא לֹוֶרֶת כְּלֵי :

וְאַהֲבַת עַד וְנִשְׁפָּרֵיךְ הֵם מ"ב תִּיבוֹת תְּכוּיִן לְשֵׁם מ"ב אֲבָנִית"ן וְעֵשֶׂה
רָאשׁוֹ מִרְכָּבָה אֲלֵיו וְעִיד בְּפִרְשָׁה זוּ יֵשׁ ה' פְּסוּקִים מִתְחִילִין
בְּי"ו וּמִסִּימָן בְּד' הָרִי ה"פ כ"ו כְּמִנִּין ה' הוֹי"ת וְהֵם ה' הוֹי"ת הַסְדִּים
וְתִכּוּיִן עוֹד שֶׁהֵם ד' הָיִין וְהֵנָּה ה' הוֹי"ת הֵם בְּחִינֹת הַדַּעַת שְׂוִירָד עִם
הַסֵּד דּוֹעִיר אֲנָפִין לְתֵקֵן רָאשׁ הַמַּלְכוּת בְּכוֹד ע"ב ק"ל כִּי הַחֵסֵד דְּהוּא ע"ב
וְה' הוֹי"ת הוּא ק"ל וְהֵם ה' הַסְדִּים וְהוּא לֹוֶקֶחַס וְנֹוֹתֵנִס לְטוֹקָזִיָּה וְיִכּוּיִן
לְהַטְלִית לֵה מִיִּין מִקְבִּין מֵה' בְּנִים הַנּוֹכְרִים כֹּאֵן וְהֵם "כָּכֵל" לְכַבֵּד א'.
"כָּכֵל" מִמְּלֹוֹךְ "וְהִיוּ ב'". "הַסְדִּים" הַאֵלֶּה "אֲשֶׁר" אֲנִכּוּ "מִלֹּךְ ג'". "הַאֵלֶּה"
"אֲשֶׁר" אֲנִכּוּ "מִלֹּךְ הַחוּס ד'". ב"ס הֵם מ"ב. וְעַם ר"ת "בְּכַתֵּךְ" בְּכִיתֵךְ
"וְכַלְכַתְךָ" הָרִי ה' בְּנִים :

וְהִיָּה אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ
הֵם ע"ב תִּיבוֹת תְּכוּיִן
לַע"ב שְׁמוֹת בְּסֹדֶר יֵשׁ הַפִּיךְ
יֵשׁ וְהֵם יו"ו וְזִרְעוֹתָיו
וְנֹפֹו מִרְכָּבָה אֲלֵיו וּמוֹשְׁמַתָּם
אֵת דְּבָרֵי עַד כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל הָאָרֶץ הֵם ג' תִּיבוֹת תְּכוּיִן
לִי שְׁעָרֵי צִיּוֹן וְנִסְגְּרוּ וּמִטְּוִי
מִרְכָּבָה אֲלֵיהֶם וְכַפִּי לִצִּיּוֹת
הֵם ע"ב תִּיבוֹת עִם יי אֱלֹהֵיכֶם
אֲמֵת תְּכוּיִן לַע"ב בְּיֹשֶׁר כָּל
הַפְּסוּקִים וְהוּא בְּנֵה"ו וְלִכֵּן
בִּיקוֹס וְכִרְוֹת מִרְכָּבָה אֲלֵיו :

וְהִיָּה אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ
אֵל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר
אֲנִכִּי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם
וְלָעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי
מִטֵּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלֶּקֶשׁ וְאִסְפֹּת דִּגְנוֹתַי
וְתִירוֹשֵׁי וְיִצְחָרְךָ : וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִבֵּלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ :
הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
וְחָרָה אָף יי בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא

יְהִיָּה מִטֶּר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֲבֹדְתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יִי נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת
עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וְלִמְדֹתֶם אוֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הֶאֱדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי
לְאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּיְמֵי הַשָּׁמַיִם
עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹתָם וְנָתַנוּ עַל
צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּן אֶת כָּל מִצְוֹת
יְי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם

שַׁעַר הַתִּיקוֹן ק"ש עַד הַמִּטָּה קז 218

וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
קְדוֹשִׁים לֹאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֹאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

קמט (א) הִלְלוּהָ שִׁירוּ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ
תִּהְלָתוּ בְּקֹהֶל הַסִּידִים:

(ב) יִשְׁלַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן
יְגִילוּ בְּמִלְכָּם: (ג) יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוּל
בְּתוֹף וּבְנוֹר יֹאמְרוּ לוֹ: (ד) כִּי רוֹצָה
יי בְּעַמּוֹ יִפְאֶר עַבְדֵּיהֶם בִּישׁוּעָה: (ה) יַעֲלֶזוּ

יַעֲלֶזוּ הַסִּידִים כְּכֹד תְּכוּן

שֶׁהַ הַמִּיפּוֹת שֶׁלָּא שָׁח

עַל הַכֶּסֶן רֹמֵמוֹת אֵל בְּגִרְוֹס

א"ל כֹּד לֵאמֹר קוֹלֵי הַשְּׁעָרִי דֹא"ר

כְּדוּקָי הַחֹפֶף עַל אֵבֶן וְאֵמֶן

וּמִמִּסְךְ מִתִּיקוֹן י"ג הַג' הוּיִו"ת

שֶׁזָּכְרוּ וְהִיטוּ וַחֲרַב לַהֲרוֹג גּוֹפִי

הַקְלִיפּוֹת שֶׁנֶּעֱשׂוּ גּוֹפִים לְנִצְיוֹת

וּר"ת בֹּא"ר "רֹמֵמוֹת" אֵל

"בְּגִרְוֹס הוּא הוּי"ה אֱלֹהִים

הוּי"ה אֲדֹנָי וְכֹד רַחֵל וְשֶׁ

הַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ

עַל מִשְׁכַּב וְתָם:

(ו) רֹמֵמוֹת אֵל בְּגִרְוֹס

וְהָרַב פִּיפִיּוֹת בִּידָם:

(ז) לַעֲשׂוֹת נִקְמָה

בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת

שער ה' תיקון ק"ש על המטה

ע"כ עם נפשך. וגם במלה
פיפיו"ת תכוין כי שם כ"ן יש
לו ד' ההי"ן וכל אחד יש לו
ג' נורות אלו הה"ה ד"י ד"ו
וה"י והוא מ"כ מלא ב' ההי"ן
ראשונים פ"ד ועם הכולל פ"ה
ואחרונות ב' ההי"ן ג"כ בגי'
פ"ה הרי פיפיות שם כ"ן נקרא
פיפיות כמזכר וזוהי השם הוא
הורג למזיקים כלילה :

בְּלֵאמִים: (ח) לְאֶסּוּר
מִלְכֵיהֶם בְּיָקִים
וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּדֵי
בְּרוּל: (ט) לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב
הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּהָ:

הִנֵּה מִמֶּתוֹ שְׁלֹשָׁמָה
שְׁנָיִם גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּלֶם אֲחוּזֵי חֶרֶב מִלְמִדֵי
מִלְחָמָה אִישׁ חֶרֶב עַל
יְרִיכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת: ג"פ

הנה ממתו שלשמה
בגימטריא ששים ור"ת
מה"ש גימ' אל שדי שהוא
בברי' ולכן תכוין כי אחרי
תיקון רמ"ה איברי הזכר
תחברם עם הנקבה הנקראת
משה וב' תיבות כל ג"פ הנה
ממתו וגו' לרמוז כי הוא עתה
כנגד תנה"י דז"א והסריס
מומנה ו' ראשונות ידיה
ותיבות אלו עליון אלהים

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ.
יָאֵר יי פָּנָיו

יברכך ה' וגו'. ג"פ בכל
פרטיו ושמותיו וזוהי
תענה להלילות כנגד תנה"י
דזעיר ובס' תיבות אלו משתנה

שער ה תיקון ק"ש על המטה קח 215

אליו בכל העשר וצריך לכיון
אל שם כ"ב חקת"ס פסת"ס
פספס"ס דיוקס"ס :

אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ. יֵשָׁא
יְיָ פָנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם
לָךְ שָׁלוֹם: ג"פ

יושב בסתר עליון עד כי
אתה ה' ועד בכלל
והענין הוא לחבר בידה
באצילות עם כודה בכריאה
להיות מעטו. וכפסוק יפול
מצדך תכיון להרוג כל הקליפות
וההיוגים :

יוֹשֵׁב בְּסֹתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל
שִׁדְי יִתְלוֹנֵן: אומר
לִי מַחְסִי וּמִצֹּדְתִי אֵלֶי
אֲבִטָּח כּו': כִּי הוּא יִצְלָךְ
מִפֶּחַ יִקְוֶה מְדַבֵּר הוֹת:

בְּאֲבָרְתוֹ יִסֵּךְ לָךְ וְתַחַת בְּנָפְיוֹ תַּחֲסֶה צִנָּה
וּסוֹחֶרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ
יַעֲוֶה יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאוֹפֶל יִהְיֶה מִקְטָב
יִשְׁוֹד צִהָרִים: יִפּוֹל מִצִּדָּה אֶלָּף וּרְבָבָה
מִמִּינֶיךָ אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט
וְשִׁלּוֹמֵת רָשָׁעִים תִּרְאֶה כִּי אֶתָּה יְיָ מַחְסִי:

כליל שבת חין אומרים וידוי ולא למנחם צבוא אליו כו' :

קודם הוידוי תאמר כל החמאים שעשית באותו היום וכל העונות מה
שחובור ותתחרט עליהם :

אֵלֶינִי וְאֵלֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחַתֵּינוּ שְׂאִין אֲנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשָּׁה עוֹרָךְ לוֹמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֵלֶינִי וְאֵלֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנֵחֵנוּ וְלֹא חָטְאֵנוּ
אֲבָל אֲנֵחֵנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאֵנוּ:

אשמנו

7 (שע"צ לשה"ק) 23

אֲשָׁמֵנוּ . בְּגִדְנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרָנוּ רוּפִי : הָעוֹנוֹ
וְהַרְשָׁעֵנוּ . וְדָנוּ . וְחָסְנוּ . טַפְלָנוּ שָׁקֵר .
יַעֲצֵנוּ רָע . כּוֹבְנוּ . לָצֵנוּ . מִרְדְּנוּ . נֶאֱצָנוּ . סָרְדָנוּ .
עֹיִנוּ . פִּשְׁעֵנוּ . צָרְדָנוּ . קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף . רִשְׁעֵנוּ .
שִׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲיֵנוּ תַּעֲתָעֵנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צָדִיק
עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאִנְחָנוּ הִרְשָׁעֵנוּ :
הִרְשָׁעֵנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ :

כֹּה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וְכֹה נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָל הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ : אֵתָּה יוֹדֵעַ רִיזִי עוֹלָם
וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרִי כָל חֵי : אֵתָּה חוֹפֵשׁ כָּל
חֲדָרֵי בֵּטָן וּבֹחֵן כְּלִיֹּת וְלֵב . אֵין (כָּל) דָּבָר
נִגְעָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ : וּבִכֵּן
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּסַלַּח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחֹל
לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל
פִּשְׁעֵינוּ : ע"ה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ שְׁאֵם

באות י' של השם הו"ה הוא
יחוד של ק"ש ומי שלא
קרא ק"ש פעם אחד או כמה
(שע"צ לשם"ק)

שער ה תיקון ק"ש על המטה קט' 217

פעמים יכוין ביחוד זה של י'
 של השם והי' בגימט' ל"ח כמנין
 ח"ל יוא"י דכג"ה - הוי"ה
 בהיותך מקבל סקילה תכוין
 אל ה' תתאה של הוי"ה ואל"כ
 לחזרס ה' תתאה עס הוי' של
 הוי"ה ואטר כך תחזרס יחד
 עס י"ה של הוי"ה וזהו
 גם כן כוונת קריאת שמע
 בקולור :

הטאתי עויתי פשעתי לפניהך
 ופגמתי באות יו"ד של שמך
 הגדול יהו"ה ובאות א' של
 אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק
 סקילה או פוצא בו הרי אני
 מקבל עלי סקילה וחרוני
 באדני נסקלתי ע"י אות א' של
 השם אדנ"י בב"ד הגדול

שבירושלים על דבר פבוד שמך ואתה ברחמיך
 חרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות ראשונות
 של ג' שמונתך תיקרים יהו"ה אחי"ה אדנ"י יא"א
 ושם קדשך במלוי ד' יודין שהוא בגי' ע"ב פנה
 יו"ד ה"י וי"ו ה"י וי"איר ברצונך פעולם האצילות
 ואז יהא מוגע :

באות ה' של השם הוי"ה הוא
 יחוד של תפילין והוא
 תקון גדול למי שלא הניח
 תפילין מהמת איזה סיבה
 יכוין ביחוד זה של ה' ראשונה
 של הוי"ה כזה יהוה הוא
 בגימט' הנ"ל שהוא מלוי ס"ג כי
 משם הם התפילין בהיותך
 מקבל השפעה תכוין יה שהם
 אבא ואימא תחזרס ואחר כך
 ש"ה

ואם הטאתי עויתי
 פשעתי לפניהך
 ופגמתי באות ה' ראשונה
 של שמך הגדול יהו"ה
 ובאות ד' של אדנ"י
 ונתחייבתי בדינך הצדק
 שרפה או פוצא בה

עולה להם ה' תחלה ומתחבר
 עס ו' ואחר כך ה' עולה
 ומתחבר אל ו' להוריד לו
 מוחין וזהו גם כן כוונת
 הפילין בקוצר קודם שתניה
 הפילין תכין זה :

הַרִינִי מִקֶּבֶל עָלַי שְׂרָפָה
 וְהַרִינִי בְּאֵלֹו נְשָׂרְפָתִי
 עַל יְדֵי אוֹת ד' שֶׁל
 אֲדֹנָי בְּבֵית הַדִּין הַגָּדוֹל
 שְׂבִירוֹשָׁלַיִם עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תֵּשׁוּב וּתְיַחַד שְׁלֹשָׁה
 אוֹתֵינוּת שְׁנֵינוּת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ
 הַיְקָרִים יְהו"ה אֱהי"ה אֲדֹנָי הַה"ד וְשֵׁם
 קֹדֶשְׁךָ בְּמִלּוֹי שְׁלֹשָׁה יוֹד"ן וּא' בְּזֶה יו"ד
 ה"י וּא"ו ה"י וַיֵּאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה
 וְאֵל יֵהָא מוֹנֵעַ :

וְאֵם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי
 לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ו'
 שֶׁל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הוּי"ה וּבְאוֹת
 נ' שֶׁל שְׁמֶךָ אֲדֹנָי וּנְתַחֲבִיבְתִי
 לְפָנֶיךָ בְּדִינְךָ הַצָּדִק הַגָּדוֹל
 בְּיוֹצֵא בּוֹ הַרִינִי מִקֶּבֶל עָלַי
 הַגָּדוֹל וְהַרִינִי בְּאֵלֹו נְהַרְגֵתִי עַל
 יְדֵי אוֹת נ' שֶׁל אֲדֹנָי בְּב"ד
 הַגָּדוֹל שְׂבִירוֹשָׁלַיִם וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תֵּשׁוּב וּתְיַחַד

באות ו' של השם הו"ה
 הוא יחוד של
 ציטת הוא תיקון גדיל למי
 שלא לבש ציטת מוחמת חיונה
 סיבה יכוין ביחוד זה ו' של
 הו"ה שהיא בגימטרי' ל"ב כזה
 יהו"ה ביהדותך מקבל הרג
 תכיון י"ה שהם חבא זמחא
 משפיעים על ו' ז"א שנטשים
 לו אור מקיף ומתחבר ה'
 תחלה מלכות עס ו' דז"א
 וזה בגימטרי' ל"ב כנגד ל"ב
 היטבין של ציטת :

שער ה' תיקון ק"ש ע' המטה קי 219

שְׁלֹשָׁה אוֹתוֹת שְׁלִישִׁיּוֹת שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיהָ
הַיְקָרִים יְהו"ה אֱהי"ה אֲדֹנָי וי"נ וְשֵׁם קֹדֶשׁ בְּמִלּוֹי
אֶלְפִין כָּזָה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה וְיֵאִיר בְּרָצוֹנָה
בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְאֵל יֵהָא מוֹנֵעַ :

וְאֵם הַטָּא תִי עֲוִיתִי
וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ
וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ה' אַחֲרוֹנָה
שֶׁבְשֵׁמֶךָ הַגָּדוֹל הוֹי"ה
וּבְאוֹת י' שְׁלֹשׁ אֲדֹנָי
וְנִתְחַבְּתִי בְּדִנְךָ הַצָּדִק
חֲנֹק אֲוִי בִיּוֹצֵא בִי הַרְיֵנִי
מִקְבֵּל עָלַי חֲנֹק וְהַרְיֵנִי
בְּאֵלֹי נְחֻמָּתִי עַל יְדֵי אוֹת י' שְׁלֹשׁ אֲדֹנָי
בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשְׁלִים וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תִּשׁוּב וְתִיַּחַד שְׁלֹשָׁה אוֹתוֹת
אַחֲרוֹנוֹת שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיהָ הַיְקָרִים יְהו"ה
אֱהי"ה אֲדֹנָי הֵה"י וְשֵׁם קֹדֶשׁ בְּמִלּוֹי הַהִי"ן
כָּזָה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה וְיֵאִיר בְּרָצוֹנָה בְּעוֹלָם
הַעֲשִׂיָּה וְאֵל יֵהָא מוֹנֵעַ :

וְהָרִי עָתָה קִבַּלְתִּי עָלַי כָּל אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין
לְכַפֵּר

לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שְׁחָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי
מִנְעוּרִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי וּלְתַקֵּן
כָּל הָעוֹלָמוֹת שִׁפְגָמָתִי בָּהֶם :

יְאֵהָהָר וַיִּנָּהֲגִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי :

והא"כ תאמר תפלה זו שהוא תפלת רבי נחוניא בן הקנה .

אב"ג ית"ן	אָנָּה בְּכַח . גְּדוּלַת יְמִינָךְ . תַּתִּיר צְרוּרָה :
קד"ע שט"ן	קִבֵּל רַנַּת . עֲמֻךְ שִׁגְבֵנוּ . טַהַרְנוּ נוֹרָא :
גג"ד יב"ש	נָא גְבוּר . דּוֹרְשֵׁי יְחִידָךְ . בְּכַבְּת שְׁכִינָרָם :
בט"ד צת"ג	בְּרַכֵּם טַהַרִם . רַחֲמִים צִדְקָתְךָ . הַמִּיד גְּכִלָּם :
חק"ב טג"ע	חֲסִין קְדוֹשׁ . בְּרוּב מוֹכָךְ . נִהַל עֲדָתְךָ :
יג"ד פו"ק	יְחִיד גִּבּוֹר . לְעֲמֻךְ פְּנִיָּה . זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ :
שק"ו צי"ת	שׁוּעֵתֵינוּ קִבֵּל . וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ . יוֹרֵעַ תַּעֲלוּמוֹת :

אנא כח כו' תכיון בשם היום כידוע וכו' תעלה נפסך מז"ן למ"ה מעשה
לעזרה והא"כ תחזור ר"ת של שם השייך להיותו היום בלבד ולא כל
אנא כח וכו' דרך משל ביום א' תחזור אנא כח גדולת ימינך תתיר צרורה .
ביום ב' תחזור שם של אותו היום קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא וכן
בשאר הימים על זה הדרך ובפעם הב' תהפוך שרוך עולה ממ"ה לס"ג היינו
מזכירה לבריאה ע"י שם אהיה אשר אהיה יח"ו שהוא המ"כ שלו עם השם
שלו דמרגלא כאשר יתבאר בס"ד . בפעם ג' תכיון לשם הוי"ה פשוט ומלא
ומילוי דמילוי מ"ה באלפין כאשר יתבאר וכל פעם שתזכור שם א' של ז' שמות
אלו תכיון בשתי אותיות מן השם אב"ג ית"ן תכסה פניך ובשתי אותיות מן
השם הנזכר לעיל תכסה רגליך ובשתי אותיות תעופף להעלות נפסך ע"י שם
הוי"ה המיוחד לאותו שם ועם שם הוי"ה היוצא מפיסוק א' של בראשית וככה
תאמר שם הנ"ל להעלות רוחך ע"י שם אחד דמרגלא בכל יום משבעה מרגלאין
וככה תעשה להעלות גמולך ע"י שם הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי מ"ה כמ"ש
וכה תכיון בכל יום ויום בשם אחד משבעה שמות של מ"ב אותיות שמתחיל אב"ג
ית"ן ביום ב' תכיון קד"ע שט"ן וזיוס ג' תכיון גג"ד יב"ש וכן בשאר הימים :

שער ה תיכון ק"ש עד המטה קיא 221

ביום א תכין אל שם אב"ג ית"ן יהוה בחסד יהוה וניקודו
יולא מפסוק

בראשית ברא אלהים את

שם זה להעלות נפשך : בפעם ב' תכין להעלות רוחך ע"י שם מ"ב
שהוא אהיה יהו ועל ידי שם א' משבחה מרגלאין א' דאיהיה
יהוה דמרגלא : בפעם ג' תכין אל שם הנ"ל ותכין אל שם מ"ב
הויה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כזה יהוה יו"ד ה"א וא"ו
ה"א יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אלף וא"ו אלף וא"ו ה"א אלף הרי
מ"ב אותיות להעלות נשמתך :

ביום ב תכין אל שם זה קר"ע שט"ן יהוה בגבורה יהוה
וניקודו יולא מפסוק

ויאמר אלהים יהי רקיע

להעלות נפשך : בפעם ב' תכין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהיה
יהו ואל שם אחד מו' מרגלאין ה' דאיהיה יהוה דמרגלאין
להעלות רוחך . בפעם ג' תכין אל שם הנ"ל קר"ע שט"ן ותכין אל
שם מ"ב הויה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות
נשמתך :

ביום ג תכין אל שם זה נג"ד יכ"ס יהוה בתפארת יהוה
וניקודו יולא מפסוק

ויאמר אלהים יקוו המים

להעלות נפשך . בפעם ב' תכין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב אהיה
יהו ואל שם אחד משבחה שמוה מרגלאין א' דאיהיה מלפ"ן דמרגלא
להעלות רוחך : בפעם ג' תכין אל שם הנ"ל נג"ד יכ"ס ותכין אל
שם מ"ב הויה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות
נשמתך :

ביום ד תכין אל שם זה בט"ר לט"ג יהוה בגלח יהוה
וניקודו יולא מפסוק

ויאמר אלהים יהי מאורות

להעלות

להעלות נפשך : בפעם ב' תכוין אל שם הג"ל ואל שם מ"ב אהי"ה
 יהי' ואל שם א' משבעה מרגלאין ו' דיהי' אל דמרגלא להעלות
 רוחך : בפעם ג' תכוין אל שם הג"ל בע"ר לת"ג ותכוין אל שם מ"ב
 הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות נשמתך :
ביום ה' תכוין אל שם זה חק"ב טנ"ע יהוה בניקוד שורק כבוד
יהוה וניקודו יולא מפסוקי יי' :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל הַמִּים

להעלות נפשך : בפעם ב' תכוין אל שם הג"ל ואל שם מ"ב אהי"ה
 יהי' ואל שם אחד משבעה מרגלאין ה' דיהי' אלהים דמרגלא להעלות
 רוחך : בפעם ג' תכוין אל שם חק"ב טנ"ע הג"ל ואל שם מ"ב
 הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כנ"ל ביום א' להעלות נשמתך :
ביום ו' תכוין אל שם זה יג"ל פז"ק יי' יהוה ביסוד **יהוה**
 וניקודו יולא מפסוק

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּוצֵא הָאָרֶץ

להעלות נפשך : בפעם ב' תכוין אל שם הג"ל ואל שם מ"ב אהי"ה
 יהי' ואל שם אחד משבעה מרגלאין ו' דיהי' מלפ"ך דמרגלא להעלות
 רוחך . ובפעם ג' תכוין אל שם הג"ל ביום א' להעלות נשמתך ותכוין
 בשם מ"ב דאב"ג ית"ך וכו' לחילוף אותיות שם דמ"ב כליל ו' כמו
 שהוא בזמזמור הבו שהוא סוד הכנסת שבת יסוד המכין למלכות כדי
 כשיבא שבת יהיה זה מוכן : ותכוין כליל ו' להעלות ג' ראשונות
 דעשייה על ידי ג' הבו . וז' תחתונות דעשי' על ידי שבעה קולות
 כמזכר בקבלת שבת רק שם הוא בדבור וכן במחשבה ואין להזכיר
 הפסוק רק הכוונה בשמות לבדו ואח"כ תעלה ג' ראשונות דילירה
 לבריאה ע"י ג' הבו וז' תחתונות ע"י אהי"ה יהי' ואחר כך תעלה
 ג' ראשונות דבריאה לאילנות ע"י כוץ להודות תכוין בע"ב ס"ג מ"ה
 ב"ן בנקודות שיש בזמזמור שיר ליום השבת :

ל"ה ז' תכוין אל שם שקול"ת יהוה מלכות **יהוה** וניקודו
 יולא מפסוק

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי

להעלות נפשך : בפעם ב' תכוין אל שם הג'ל ואל שם מ"ב אהי"ה יהי' ואל שם אחד משבעה מורגלחין ה' אחרונה דאהי"ה י"ה אדנ"י דמורגלח להעלות רוחך : בפעם ג' תכוין אל שם שקול"ת הג'ל ואל שם מ"ב הוי"ה פשוט ומלא ומילוי דמילוי כג'ל ביום א' ותכוין להעלות נשמתך :

אם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה
שְׁנֵיתֶיךָ : בְּטוֹב אֲלֵין
לִישׁוֹעָתְךָ קוֹיִתִּי יי. קוֹיִתִּי
יי לִישׁוֹעָתְךָ. יי לִישׁוֹעָתְךָ
קוֹיִתִּי : אֶתְּהָ סִתֵּר לִי מִצָּר
תִּצְרֵנִי רָנִי פִלֵּט תִּסּוּבְּבִנִי
סִלָּה : סִלָּה תִּסּוּבְּבִנִי פִלֵּט
רָנִי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סִתֵּר
אֶתְּהָ : ג"פ תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ חַיִּים שׁוֹבְעֵ
שְׁלֵמֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצָּח :

לפנצח מוזמר לדוד בבוא אליו נתן הנביא וכו' כג'ל בתיקון חצות ועם כל הכוונות :

אֶתְּהָ תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן
כִּי יַעַת לְחִנּוּהָ כִּי
בָּא מוֹעֵד : בִּידְךָ אֶפְקִיד
(שע"צ לשח"ק) 7 81

אתה תקום תרחם כו' תכוין
כו' תרח"ס בנימטריא
ג"פ רי"ו כמו שיבאר (יגס
הוי"ה אהי"ה וב"פ מלכ"ך)
עם הפולל גימטרי' תרח"ס

רוחי פְּרִי־תָה אוֹתִי יי אֵל
אֲמַת: שְׁרִי לִי מְאֹרֵי
מֵאֵן דְּמַצִּיעַר לִי: תוֹרָה
צִוָּה לָנוּ מִנְּשָׁה מוֹרְשָׁה
קְהֵלֶת יַעֲקֹב:

ותאמר פסוק זה תורה צוה וגו' במה
פעמים עד שתישן מחוך פסוק זה:

יחוד לאה ורחל גם תכין ידך גי' שם (בוכ"ו) פנים דלהי"ה הנמשכת
במלכות לעשותה כלי והוא יד וימינא דבינה וידך דס"ת הוא בסוד ד"ל
אותיות דמילוי המילוי דלדני ותכין ביד שחאל של בינה כי ע"י ב' ידות
נעשה כלי לרחל לקבל המ"ג ותכין אח"כ להעלות נפשך בסוד מ"ג ביסוד
רחל עוד זה תכין כי הוי"ה של פסוק זה בידך וגו' כל ה' בצורת ד"ו
והס ב"פ ד"י ד"י הם ב' ידות הנזכר. והוי"ה זו במילוי ההי"ן בייקוד
חט"ף כג"ל כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה וגם צורת הוי"ה גי' רי"ו בצירוף זה
י"ה תכין ה' בצורת רי"ו הרי רי"ו א'. אח"כ ה' ראשונה עם ו' תכין ה'
בצורת רי"ו הרי רי"ו שני. ואחר כך תהבר ו' עם ה' אחרונה גם כן בצורת
רי"ו הרי רי"ו ג' כמנין תרחס. וגם תכין אל הוי"ה פשוט כפול משולש
מרובע כזה י' פשוט באליפות ו"ה כפול בצריאה יו"ו משולש ביצירה והריבוע
הוי"ה מלא בההי"ן כזה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה בעי"ו הרי ביארתו לך כל
כוונת הוי"ה: "פדית"ה "אותי" יי ר"ת פא"י כנו ע. אל תכין ליי"א.
אמת תכין אל כ"א פעמים אהי' וגם תכין אותי אל אות י' ירעה אות י'
שהוא הצרית קודם יהיה שמור מן המזיקין. עוד ד': כי בהוי"ה זו בגימטריא
רי"ו תכין כי אל פשוט ומלא גימ' רי"ו וג"פ ה' ל עולה מג"ן ורי"ו עולה
ירא"ה ובקריאת שמע כוונתו רמ"ה יו"ס מג"ן אס' א"ה ורמ"ה כי בכל אלו
הכחיות הורגים להיציגם כג"ל וטוב לכין ביחוד י"ה לני שלא יכול לישן:
יחוד אלוה תכין כי שם זה כסות לגמלה קדושה י' עלימה מן החיצונים וה' א'
בגימטריא מ"ב כנגד מ"ב דאלפי"ן י' אל והוא קרקפתא דמיהו
זעיר אנפין. עוד תכין כי א' צורתה יו"ד ועם לו': עולה עם הביוליס כ"ב
בשם זה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה והוא בוק"ש של זעיר אג"ן גם תכין כי ל' הוא
צורתו כ"ו כמנין הוי"ה והוא הס"ג ועם אור"ה עולה ל"ח ושם זה מוריד
ההתפשטות מלמעלה למטה ומשם לו"ק דזעיר אנפין. גם תכין ו' צורתה

שער ה תיקון ק"ש על המטה קיג 225

ו"י ועם אל"ה כמנין ב"ן שהוא המלכות . גם תכנין ה' צורתה ד"ו ועם אל"י
 בגי' הוי"ה אהי"ה שבכתר ומוריד השפע משם ולמטה . גם תכנין באלוה דהיינו
 יוא"י הוא היות ו"ה כי ס"ג הוא באומא וא"ל דס"ג לבוש לזו"ן כגודע . אז"כ
 תכנין בשם קר"ע ט"ן בשבא כולו . וטוב למי שלא יכול ליטן אחר פסוק תורה
 לזה לנו וגו' או אחר שתחשוב בדרש המגיע אל הנוקבא כגון יחיד מד"י בד'
 בהיות אור מים רקיע מאה ברכאן כמבואר בעץ החיים של כתב"י האר"י
 זלל"ה או בשאר דרושים המגיעים אל הנוקבא כיון שאתה מפקיד נפשך שם . וגם
 תכנין בסוד "הדשים" לבקרים "רבה ר"ת רח"ל כי רחל נעשית רבה מכללות
 הנשמות שהם נכנסות בתוכה ובבקר יולדות מחודשות :

בכתבי הרב האר"י זלה"ה מלאתי והעתקתי מלה במלה באותיותיה ונקודותיה
 הובא מירושלים תוב"ב יע"א :

חרוצה צמח וצקדש טחשבתו שלא יבא לידי הרהורים רעים בעת השינה אחר
 כך הקריאת שמע שקרא בתיקונה יאמר ברכת המפיל חבדי שנה וכו' ויכוין
 בכך לילה דשם מ"ה במילוי אלפיו"ן ולנקודותיה בזה :

ובשיאמר

אלוה

יכוין

לאותיותיה

שעולין מ"ב

ולנקודותיה

שעולין ע"ב

וזהו גושפנקא

שער ידיה היא

עולה ויורדת

יְיָ הָא וְאֵל הָא

יְיָ הָא וְאֵל הָא

יְיָ הָא וְאֵל הָא

יְיָ הָא וְאֵל הָא

יְיָ הָא וְאֵל הָא

יְיָ הָא וְאֵל הָא

יְהוָה יְיָ הִי וְיִי הִי

יְהוָה יְיָ הִי וְיִי הִי

יְיָ וְיִי דִלַת הִי יְיָ

וְיִי יְיָ וְיִי הִי יְיָ

בזוך

(שע"צ דשה"ק) חית 8 1

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַמְּפִיל חֲבֵלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי
 וְתַנוּמָה עַל עַפְעָפִי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן
 בֵּת עֵינֵי:

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתִּשְׁכַּיְבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם
 וְתַרְגִּילֵנִי בְּתוֹרָתְךָ וּדְבָרֶיךָ רַמְצוֹתֶיךָ וְאֵל
 תְּבִיאֵנִי לֹא לַיְדֵי חֲטָא וְלֹא לַיְדֵי עֶוֹן וְלֹא
 לַיְדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לַיְדֵי בִזְיוֹן וְתַרְגִּילֵנִי לַיְדֵי
 מִצְוָה וְאֵל תַּרְגִּילֵנִי לַיְדֵי עֲבִירָה וְעֶוֹן וּפְשָׁע
 וְתַצִּילֵנִי מִפְּגַע רָע וּחְלוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים
 רָעִים וְתִהְיֶה מִטַּתִּי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינֵי
 פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֵּאִיר לְעוֹלָם
 כָּל בְּכָבוֹדוֹ: "בִּידֶךָ" אֶפְקִיד "רוּחִי" פְּדִיתָה
 "אוֹתִי" יי "אֵל" אֲמַת:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה בְּרָאָת עוֹלָמֶיךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כְּפִי פֶה
 שֶׁעָלָה בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ הַקְדוּמָה וּבְרָאָת אֶת הַשָּׁמַיִם וְכָל
 צֶבֶאֱם וְהָאָרֶץ וְכָל צֶבֶאָהּ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֶדָם עָלֶיהָ בְּרָאָת
 וְנִפְחָת בְּאֶפֶס נְשָׁמַת חַיִּים לְמַעַן יִבְרַח גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאֶרֶתְךָ וְאַתָּה
 מְחַיֶּה אֶת כָּל בְּרִי אַתָּה הוּא נִשְׁמָה לְכָל הַנְּשָׁמוֹת וְחַיּוֹת

שער ה תיקון ק"ש על המטה קיר 227

יְכַלֵּה חַי וְאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵי הַגֶּה אֶפְקִיד נַפְשִׁי וְרוּחִי
וְנִשְׁמָתִי בְּיָדְךָ הַמְּהִירָה וְהַנְּאֻמָּה וְאַתָּה יי אֱלֹהֵי תַשְׁהֵר
אוֹתָם מִכָּל טוֹמְאָה וְחִלָּאָה שְׁנֵדָבֶק בָּהֶם עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי
הָרָעִים וְתַחֲזִירָם לִי בְּנֶחֱת בְּהִשְׁקָט וּבְכַמֵּחַ וּבְעֶשֶׂה יי
אֱלֹהֵי שְׁעִיר אוֹתִי בְּחֻצוֹת לַיִלָּה מִמָּשׁ לָקוּם עַל מִשְׁמַרְתִּי
לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְלִצְמוּד תּוֹרָתְךָ כִּי אַתָּה הוּא
יי אֱלֹהֵי סִיעֵנִי וְתַחֲנֹנִי בְּמִצְוֹת הַזֹּאת שְׁאִקוּם בְּכָל לַיִלָּה
בְּחֻצוֹת מִמָּשׁ וְאַל יֵאָרֶע לִי שׁוּם חוֹלִי רָאשׁ וְשׁוּם נֶזֶק מִזֶּה
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵר תְּפִלָּה:

ואחר כך יאמר המזמור כ"ד לדוד מזמור וגו' ויכוין בסופי תיבות שש פסוק
ישא ברכה מאת יהו"ה וצדק"ה מאלה"י ישע"ו:

ויאמר פסוק זה ג"פ ישר והפוך:

עֲוֹרָה כְּבוֹדִי עֲוֹרָה הַגָּבֹל וּבְנוֹר אֲעִירָה שְׁחָר:

ואם אינו יכול לישן יאמר פסוק זה עד שיסן לפי שיט בו לי אותיות כנגד שם
הוי"ה והכולל ויכוין לשמות האלו היוצאים מן זה הפסוק תורה כזה לנו משה
מורשה קהלת יעקב. שה"ק וש"ה רר"ל המ"ת זה"י וש"ע המ"ק לנו"ב. זה
תקון השינה:

וזאת התפלה תתפלל ג"פ בקדושה ובטהרה בנקיות סמוך למטתך בליל הזיווג
ואז תצליח והוא מקובל מאיש האלהי הרמב"ן וצלה"ה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי
צוּר כָּל הָעוֹלָמִים לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוּשָׁה הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק הַזֶּה יי וְזָרְנוּ יְבָרַךְ
יְבָרַךְ

שער ה תיקון ק"ש על המטה

יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן
שְׂמִדוֹרוֹ הוּא כֶּהָ:

יְיָ הָרֹהֵה זֶה כִּי רַב נָתַן וְאֵיךְ בָּר
רַב כִּי יֵל בָּא רַב כֵּשׁ אֵי תָת בִּי

(כן כתב במקדש מלך פרשת במדבר):

שְׁתַּאצִּיל מְרוֹחַ גְּבוּרָתְךָ עָלַי וְתִתֵּן אוֹמֵן
וְכַח בְּאֲבָרֵי וּבְגוּפֵי לְקִיּוּם מִצְוֹת עֲזַנְתִּי
בְּכָל עֵת וְלֹא יִמָּצֵא בְּאֲבָרֵי וּבְגוּפֵי וּבְתַאֲוֹתַי
שׁוּם חִלּוּשׁ וְשׁוּם רַפְיוֹן וְלֹא אוֹנֵם וְלֹא
הֶרְהוּר וְלֹא בְּלִבּוֹל מִחֲשָׁבָה וְלֹא תַשְׁוִּישֵׁת
בִּוְחִי בְּדִי לְבַטְלָנִי מִלִּהְיוֹת שְׁלֵיִם תַּאֲוֹתַי עִם
אֲשֶׁתִּי וְתַהֲיֶה תַּאֲוֹתַי מְזוּמָּנֶת לִי בְּכָל עֵת
שֶׁאֶרְצֶה בְּלִי שׁוּם הַשְׁמָטָה וּבְלִי שׁוּם רַפְיוֹן
אֲבָר מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה:

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
צוּר הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְמַעַן
שִׂמְךָ הַגָּדוֹל הַנִּעְלָם הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק הַזֶּה
יְיָ וְזָכְרֵנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ
אֶת בֵּית אֶהְרֹן שְׂמִדוֹרוֹ הוּא כֶּהָ:

ין הַר וְהָהָא זֶת כִּי רַב נֶת וְאֵיךְ בַּר
 רַב כִּי יֵל בְּאֶרֶץ כְּשֵׁאֵי תַת בִּי
 שְׁתַּתֵּן לִי עִם אִשְׁתִּי בֶן זָכָר זָרַע קוֹדֶשׁ רָצוֹנִי
 וְהַגּוֹן טוֹב וְיִפֶּה מְתוּקָן וּמְקוּבָּל תִּלְמִיד חָכָם
 עוֹסֵק בַּתוֹרָה לְשִׁמְיָה וְרֹאשׁ לְהִיּוֹת וּלְהַתְקַיֵּים
 בְּלִי עֶזֶן וְאַשְׁמָה וְתִבְרָכְנִי בְשִׁמְךָ וְתִבְרָךְ
 אֶת בֵּיתִי בְּזִכְרֶךָ וְאַדַּע כִּי שְׁלוֹם אֱהֵלִי
 וְתַמְשִׁיךְ מִשְׁךְ זָרַעִי וְכֹל מַעֲנִי מִמְּקוֹר
 יִשְׂרָאֵל וְטַהַר גּוֹפִי וְקֹדֶשׁ נַפְשִׁי וּמַחְשַׁבּוֹתַי
 וְשִׁבְלִי וְדַעַתִּי וְיִתֵּר הַרְגֵּשׁוֹתַי וְאַתְחַזֵּק
 וְאַתְאַמֵּץ וְאַתְלַבֵּשׁ בְּרוּחְךָ הַטּוֹבָה הַזֹּפָה
 הַנְּדִיבָה בְּכוֹנֶנֶת תְּאוֹתַי כִּדִּי שְׂאֵשׁ לִים רָצוֹנָךְ
 וְתִכְוִינֵן וְתִשְׁלִים זָרַעִי וְיִכְנֶה וְיִחְיֶה וְיִצְטַיֵּיר
 וְיַעֲשֶׂה בְּאַמֶּת וּבְיוֹשֶׁר וְיִמְשֹׁךְ חַיּוּתוֹ וְיַעֲמֹד
 בְּמִקּוֹם הַצִּלָּחָתוֹ וְתִכְוִינֵן כֹּל הַכְּנוּתָיו
 וְהַנְּאוּתָיו לְהַשְׁלִימוֹ וּלְקַיְמוֹ וּלְהַעֲמִידוֹ
 בְּגוֹי בְּטַעַם בָּחֵן וּבְחֶסֶד בְּכַח וּבְבְרִיאוֹת
 בְּאוֹמֵץ וּבְחַוִּזָּק וּבְתוֹקָף וּבְגִבּוֹרָה וּבְתִרְחָם
 עָלָיו בְּהַעֲשׂוֹתוֹ וּבְהַתְרַקְמוֹ וּבְהַתְמַתְחוֹ
 בְּהַתְלַבֵּשׁוֹ וְתִצְיִיגְהוּ עַל בּוֹרְיוֹ וְעַל מְכוֹנּוֹ

בְּחַיֵּינוּתוֹ וּבִבְרִיאָתוֹ וּבִיצִירָתוֹ וּבַעֲשִׂיתוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ בְּרוּחוֹ וּבְנִשְׁמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ וּבִצְיֹורוֹ
 וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ וְלֹא בְּאַחַד מֵאַבְרָיו לֹא שׁוֹם
 נֶזֶק וְלֹא חֶסְרוֹן וְלֹא פָּגַע וְלֹא מִקְרָה וְלֹא
 חוֹלִי וְלֹא מַדּוּנָה וְלֹא כְּאֵב וְלֹא צֶעַר וְלֹא נֹגַע
 וְלֹא מַחֲלָה וְלֹא חוֹלְשָׁה וְלֹא רַפְיוֹן וְלֹא יַחֲסָר
 לוֹ כָּל טוֹב כָּל יְמֵי חַיָּיו וְתִבְרַכְנִי וְאַשְׁתִּי
 וְזֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי בְּכָל דְּבַר הַמְּשָׁלִים דַּעֲתָנוּ
 וְשִׁכְלָנוּ וְהַרְגִּשְׁתִּינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַעֲשֵׂינוּ
 לְרָצוֹנָךְ וְתִבְרַכְנִי בְּרִכּוֹת שָׁמַיִם מִעַל בְּרִכּוֹת
 תְּהוֹם רוֹבֵצַת תַּחַת בְּרִכּוֹת שָׁדִים וְרַחֵם:
 בְּרִכּוֹת אָבִיךָ גִּבְרִי עַל בְּרִכּוֹת הוֹרֵי עַד
 תִּמְאוֹת גִּבְעוֹת עוֹלָם תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף
 וּלְקֶדֶד קוֹדֵד גִּזִּיר אֶחָיו: וּמִבְּרִכּוֹתֶיךָ הַטּוֹבִים
 יְבוֹרֶךְ בֵּית עֲבָדֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֵן נִצַּח סֶלָה:
 יְהִי לְרָצוֹן אֱמָרִי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי
 צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אָנָּה יי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
 תִּהְיֶינָה אֲזִינֶיךָ בְּשׁוֹבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ:
 הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשְׁךָ עָלַי וְזַכְּרִנִי וְלֹא

שער ה תיקון ק"ש על המטה קטז 231

תִּשְׁכַּח אֶת עֲבֹדָה (פְּלוֹנִי) בֶּן אֲמֹתָה (פְּלוֹנִית)
וְנָתַתָּ לְעֲבֹדָה זָרָה אֲנָשִׁים וַיְהִי הַיּוֹלֵד הַנוֹצֵר
בֶּן זָכָר וְלֹא נִקְבָּה וְתִשְׁפִּיעַ עָלָיו נִשְׁמָה
קְדוֹשָׁה מֵעֲלָמָא דְדְּכוּרָא וּמִסְטָרָא דִּימִינָא
וַיְהִי עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה וּמְקוּיִם מִצּוֹת
בִּישְׂרָאֵל וַיְהִי רוֹדֵף צַדִּיקָה וְחֹסֵד
וּמְבָרְכוֹתֶיהָ תִּבְרַכְנִי וַיְבֹרֶךְ בֵּית עֲבֹדָה עִם
כָּל עַמֻּה בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
אָמֵן אָמֵן אָמֵן סָלָה סָלָה סָלָה: יְהִי לְרִצּוֹן וְכו'
עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמָּה עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָה עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתָה עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתָּה הוֹשִׁיעָה
יְמִינָה וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִירִי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיהָ יְיָ צוּרִי וּגְאֻלִּי:

אחר כך יאמר ג' פסוקים אלו ג"פ:

וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה לְפָנֶי
יְיָ. תּוֹרָה: וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל הַשָּׁמַיִם וַיַּעַר
יְיָ בֶּדֶד הַשָּׁמַיִם וַיַּגְעֵר יְיָ בֶּדֶד הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם
הֲלֹא זֶה אוֹד מוֹצֵל מֵאִשׁ. נְבִיאִים: בְּקוֹמָה יְיָ
בְּקֻדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נִפְשֵׁי מִרְשָׁע
חֶרְבָה, כְּתוּבִים:

שער ה תיקון ק"ש על המטה

אח"כ יאמר אלו הפסוקים המלוקטים ע"פ א"ב :

יֹאנִי הִנֵּה בָרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם: "בְּרוּךְ פֶּרִי
 בְּטוֹבָה וּפֶרִי אֲדֻכְתָּהּ וּפֶרִי בְהִמְתָּהּ שֶׁגֵּר אֶלְפִיָּהּ וְעִשְׁתָּרוֹת
 צֶאֱנָה: "גֹּר פֶּאֶרֶץ הִואֵת וְאַחֶיהָ עִמָּהּ וּבִאֲבָרְכָהּ כִּי לָהּ וּלְזֶרְעָהּ
 אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל וּבְהִקִּימוֹתֶי אֶת הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיהָ: "דְּבַר אֵל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר
 בֹּה תִכְרְבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: "הִמְלֵאֲךָ הַגּוֹאֵל
 אוֹתִי מִכָּל דָּע וַיִּכְרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם
 אֲבוֹתֵי אֲבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לָרוֹב בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ: "וַיִּבְרַכְתִּי אוֹתָהּ
 וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָהּ בֵּן וַיִּבְרַכְתִּיהָ וְהָיִתָּה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים
 מִמֶּנָּה יִהְיוּ: "זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאִם וַיִּכְרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת
 שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאִם: "חִי יִי וּבְרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: "מְהוֹר עֵינַיִם מֵרֹאוֹת דָּע וְהַפִּיט אֵל עַמּוֹל לֹא תוֹכֵל
 לָמָּה תִפְיט בּוֹגְדִים תַּחְרִישׁ כְּבֹלַע רֶשַׁע צָדִיק מִמֶּנּוּ: "צִיִּלְנִי
 מֵאוֹיְבֵי עִז וּמִשׁוֹנְאֵי כִי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי: "כִּי אֶתָּה תֵּאִיר נְרִי
 יִי אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁפִי: "לִמְעַן יָקִים יִי—אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר
 עָלַי לֵאמֹר אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיהָ אֶת דְּרָכָם לֵלְכֹת לִפְנֵי בְּאֻמֹּת
 כָּכָל לְכָבֶם וּכְכָל נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא יִכְרֹת לָהּ אִישׁ מִעַל כִּסֵּא
 יִשְׂרָאֵל: "כִּי אֵל פְּמוֹה נֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׁאֲרִית
 נִחְלָתוֹ לֹא הִחְזִיק לָעֵד אִפּוֹ כִּי חֲפֵץ חֶסֶד הוּא: "נוֹפֶת
 תַּטּוּפְנָה שְׂפָתוֹתֶיהָ כֹּלָה דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנָהּ וְרִיחַ
 שְׁלִמּוֹתֶיהָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: "סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל פּוֹעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע
 יִי קוֹל בְּכִי: "עֵינֵי יִי אֵל צָדִיקִים וְאֲזִנֵּי אֵל שׁוֹנְעִים: "פִּנָּה
 אֵלַי וְחַנְּנִי כִּי יִחִיד וְעֵנִי אֲנִי: "צִדְקָתְךָ כִּהְרָרִי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ
 תַּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ יִי: "קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ
 וּפִדְּנוּ לִמְעַן חֶסֶדְךָ: "רִצָּה יִי לְהַצִּילֵנִי יִי לְעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה:

שער ה תיקון ק"ש על המטה קיו 238

שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּי וְעֲנֵנִי: "תוֹרָה צֹהַ לָנוּ מֹשֶׁה
מוֹרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב:

דוֹדֵי צַח וְאֲדוֹם דָּגוּל מִרְבָּבָה: רֹאשׁוֹ כְּתָם
פֶּזֶק וְקוֹצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב:
עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל אִפְיָקִי מַיִם רוֹחֲצוֹת בְּחֶלֶב
יוֹשְׁבוֹת עַל מִלְּאֵת: לִחְיוֹ כְּעֶרְוֹגַת הַבּוֹשֶׂם
מִגִּדְלוֹת מִרְקָחִים שֶׁלִּפְתּוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נוֹמָפוֹת
מוֹר עוֹבֵר: יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מִמוֹלָאִים
בִּתְרֵשִׁישׁ מִעֵיו עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפֶּת סְפִירִים:
שׁוֹקְיוֹ עֲמוּדֵי יֵשׁ מְיוֹסְדִים עַל אֲדָנִי פֶז
מִרְאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בְּחֹר כְּאֲרוֹזִים: חֲבוֹ מִמַּתְקִים
וְכוֹלֹ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדֵי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָּיִם: בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מצאתי כתוב בזהר ויקרא דף י"ט ע"א ובוזהר גדול וז"ל בד אודווג בר נש
באנתתיה יכוין לביה בקדושה דמאריה ולימא הכי עטיפא:

עֲטִיפָא בְּקִיטְפָא אֲזַדְמָנָא שְׁרִי שְׁרִי לָא תַעוֹל וְלָא
תִּנְפּוֹק לָא דִידֶךָ וְלָא בְּעַדְבֶךָ תוֹב תוֹב
יָמָא אֲרִגִּישַׁת גִּלְגֻּלּוֹי לֵידָךְ קִרְאָן בְּחוּלְקָא קְדִישָׁא
אַחִידְנָא בְּקִדּוּשָׁא דְּמִלְכָּא אֲתַעֲטִפְנָא:

ולחמיה ליה לרישיה ולאנתתיה עד שעתא חדא כל ג' ימי קלימיה: גם
יאמר בכל פעם קודם התשמיש לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
בדהילו ורחימו:

סליק קריאת שמע של לילה:

- (א) כתוב בשו"ת עולת שמואל (סי' ס"א) שיתענה כל אחד לפי כחו בער"ה עד חלות יום. ואי משום קריאת ויחל אינו לא מחקנת משה ולא עורא ע"ש :
- (ב) כתוב במג"א (סי' תי"ו. ס"ק ג) וז"ל. ונ"ל מנהג טוב לומר הסליחות קודם תפלת המנחה. כי מן המנחה ולמעלה הל"ה עכ"ד. וכן ראיתי נהוג בקלויז רבתי בעיר פרעמישל יצ"ו. ובבאר לכאן יסדתי ג"כ לנהוג כן :
- (ג) אין קורין ויחל שאינם מתענים כל היום. וכן אין אומרים ברכת כהנים בשמו"ע למנחה. כמבאר במג"א (סי' תקפ"א. ס"ק יו"ד) משום שאינו ת"ש :
- (ד) בשאילת יעב"ץ (ח"ב סי' קמ"ו) אם אין מתענים רק עד חלות לא יאמר ענו בתפלת שמונה עשרה :
- (ה) נ"ל שאין לומר תתקבל כלותהון אחר הסליחות ער"ה. עפי"מ שבי' הגה"ק מדוכשזטש זצ"ל (בא"א. סי' תקפ"א) לענין אמירת תתקבל על הסליחות דער"ה. וכ' שם מאן פליג הסליחות מכל תפלות שחרית כו' רק במקום שעושין איזה הפסק להכין א"ע בנקיות אל התפלה או טבילה או ראוי לומר תתקבל. עכ"ד. א"כ בנ"ד אחר הסליחות דיוכפ"ק מתפללים תיכף מנחה בלי הפסק. נכון להמתין עם תתקבל עד לאחר תפלת המנחה. ויולא ידי שניהם בזה :
- (ו) אמנם מסיימים בלמנחה מזמור לדוד יעקד. ואומרים אחריו קדיש יתום. ואח"כ מתפללים מנחה :

תיקון ערב ראש חודש.

שער ו

דובשין. מצית ותפילין ואחר כך מתחיל תחנון :

- קב (א) תַּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטוּף וְלִפְנֵי יי
יִשְׁפּוּךְ שִׁיחוֹ : (ב) יי שִׁמְעָה

פותח שערים

תַּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטוּף. ישראל עם עני בופף א"ע כאלו מתעטף קצתו בקצתו : שיחו. צרותיו : כמקד נחרו. כבאש נהיבשו : לקאת המזכר,

תַּפְלִיתִי וְיִשְׁוּעָתִי אֵלַיִךְ תָּבֹא: (ג) אֵל
 תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה
 אֵלַי אָזְנוֹךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי:
 (ד) כִּי כָלוּ בְּעֵשָׂן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֶר
 נִחְרוּ: (ה) הוֹפֶה כְּעֵשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי
 שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמִי: (ו) מִקּוֹל
 אֲנַחְתִּי דָּבָקָה עֲצָמִי לִבִּישָׁרִי: (ז) דָּמִיתִי
 לְקֹאת מִדְּבַר הָיִיתִי כְּכֹס חֲרִבּוֹת:
 (ח) שָׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל
 גִּג: (ט) כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלָלִי
 בִּי נִשְׁבָּעוּ: (י) כִּי אֶפֶר בִּלְחָם אֶכְלֹתִי
 וְשָׁקֹנִי בִבְכִי מִסִּכָּתִּי: (יא) מִפָּנֶי וְעִמָּךְ
 וְקִצְפָּךְ כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: (יב) יָמַי
 כָּצִל נִטְוִי וְאַנִּי כְּעֵשֶׂב אֵיבֵשׁ: (יג) וְאַתָּה

פּוֹתַח שְׁעָרִים

אחי' כמו היהודי אומלל אם עשיתי
 כך וכך : ושיקוי . משקאות : מסכתי .
 מוגתי . כי נפלו דמעותי אל המשקה
 כמו

דוא עוף מדבריו : ככוס חרבות . עוף
 חנוכן בחרבות : שקדתי . מהרתי לברוח:
 בודד . יחידו : כי נשבעו . אומרים
 (שע"צ פשה"ק)

יי לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזָכַרְךָ לְדוֹר וָדוֹר :
 (יד) אֶתְּהָ תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עֵת
 לְחִנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד : (טו) כִּי רָצוּ
 עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲוִינּוּ :
 (טז) וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יי וְכָל מַלְכֵי
 הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ : (יז) כִּי בָנָה יי צִיּוֹן
 נִרְאָה בְּכָבוֹד : (יח) פָּנָה אֶל תְּפִלַּת
 הָעֶרְעָר וְלֹא בֹזֶה אֶת תְּפִלָּתָם :
 (יט) תִּכְתֹּב וְאֶת לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא
 יִהְיֶה יְהִי : (כ) כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ
 יי מִשְׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבֵּיט : (כא) לְשִׁמוּעַ
 אֲנִקַּת אֲסִיר לְפִתַּח בְּנֵי תַמּוּתָהּ :
 (כב) לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יי וְתִהְיֶה
 בִּירוּשָׁלַיִם : (כג) בְּהִקְבֵּץ עַמִּים יַחְדָּו
 וּבִמְלָכוֹת לַעֲבוֹד אֶת יי : (כד) עֲנֵה

פּוֹתַח שְׁעָרִים

כמו מוֹזֵג בְּמוֹסָם רָצוּ . מִחֲבָכִים הָעֶרְעָר . כְּגוֹלָה : אֲנִקַּת אֲסִיר . צַעֲקָה : לְפִתַּח
 עֵץ הַגִּדֵל בְּמִדְבָּר וְהוּא מִשַּׁל לְיִשְׂרָאֵל . בְּנֵי תַמּוּתָהּ . לְהַתִּיר קִשְׁרוֹ הָאֲסוּרִים
 (שַׁע"צ לַשַּׁה"ק) 8 12 לְמִיתָה

שער ו תיקון ערב ראש חודש קיט 237

בְּדֶרֶךְ כּוֹחִי קָצַר יָמִי : (כה) אֲמַר אֱלֹהֵי
אֵל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצֵי יָמִי בְּדוֹר דּוֹרִים
שְׁנוֹתֶיךָ : (כו) לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֶּת
וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שָׁמַיִם : (כז) הִמָּה יֵאָבְדוּ
וְאַתָּה תַעֲמֹד וּכְלָם כְּבֹד יִבָּלֶן
כָּל־בוֹשׁ תַּחֲלִיפֵם וַיַּחֲלֹפוּ : (כח) וְאַתָּה
הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ : (כט) בְּנֵי
עַבְדֶּיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזָרְעֵם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן :

יום זה יהי משקל כל הטאתי. ביטל במיעוט
בדמות ירח כשאינו ערבר"ח אומרים זה (במיעוט
דמות חדוש הירח) היום לבד מספר זכיותי.
ירבה ויצוץ ציץ ויהי פורח : יום זה ודאי זדון
לבי אצל גלוי. חושי עונותי עם דוק רשעי :

פותח שערים

למיתת ר"ג : אל תעלני. אל תסלקנו :
בדור דורים שנותיך. היינו בכל הדורות :
בבגד יבלי. ירקבו : כלבוש תחליפם .
כלבוש שפושט האדם ומחליפו באחר.
כן תחפוך ותחליפם אם תרצה : בני עבדיך
ישכנו . לעולם בארצם אחר הגאולה :
יום זה יהי משקל כל הטאתי . ביום
זה יתבטל מעט מעט משקל כל
הטאותי של כל החודש בדמיון הלכנה :
היום לבד . לבד מספר זכיות ירכח
בכל יום ויום יותר : חושי עונותי .
בין הטאים הדקים בין הגסים : דיני

אני

דיני אני אדע באש קלוי. כי רע וביש
 ארגתי אל פשעי. הולך ביום ויום אחר
 בצעי: מבית מקום ספר תינוק בורח:
 יום זה אכן בחבלי שוא עון מושך. אחר לך
 אלי באתי נצב. רפאות לארם מר נחש
 מושך. שואל ומתחנן נכאב נעצב. יושב
 בענויי אכן מחצב. יד פה ועין אין לי טעם
 וריח: יום זה הן ראש חדשים אל עמך נתת.
 לזמן כפרה לכפר על כל תולדותם כשאנו
 ערב ר"ח אומרים זה (הן תורת קרבן ומנחה
 לעמך נתת. לכפר בניב שפתותם כהקרבת
 חובתם. עשות חסד מזבח בחרת בחסד
 ואמת לכפר עון חטאתם) מאת אהוביך
 שומן השבת. על כן אקדמך בתחנתם.
 מיום לפניו בא כי אז איתם. אשוב לאיש

פוח שער

רפאות לארם. לבקש רפואה לארם מר
 שהטיל בי היצהר"ע הדומה לנחש:
 יושב בענויי אכן מחצב. אני הוישב
 מדוכה בענויי היצר הנקרא אכן עד
 שנחלשו כל איברי ואין לי חוש הטעם
 וריח: תולדותם. של ימי החודש:
 שומן השבת. במלל קשיגור: מיום
 לפניו בא. ביום שלפני ר"ח: כי אז

אני אדע באש קלוי. אדע את דיני
 לישרף באש של גיהנם: כי רע וביש
 ארגתי. ר"ל הוכפתי הטא על פשעי:
 אחר בצעי. הלכתי אחר הויג: מבית
 מקום ספר. כמו תינוק הבורח מבית
 הספר: אכן בחבלי שוא. משכתי עליו
 העון מעט מעט: אחר לך. עתה אני
 נסוג אחר מיצהר"ע ובאתי אליך:

תושב לא עוד אורח: יום זה וברוב חסדיך
אתה מלכי תקום תרחם את ציון קדשנו.
דירת מנוחתך שים כבוד: (נ"א בכרבי) כי
בה נעלה עולות ראשי חדשינו: כשאינו ער"ח
אומרים זה (קרבות חובתינו): נא אל שלח
נושא נזר ראשינו: כי שם לבבנו שואף
זורח: יום זה

ח (א) למנצח על הגתית מזמור לדוד:
(ב) יי אדונינו מה אדיר
שמוך בכל הארץ אשר תנה הודך
על השמים: (ג) מפי עוללים ויונקים
יסדת עוז למען צורריך להשבית
אויב ומתנקם: (ד) כי אראה שמוך

פזתח שערים

למנצח על הגתית. כלי זמר שנא
מגת: מפי עוללים ויונקים.
שהפה סתום במעי האם ובהולדו נפתח
פיו לזנק משדי אמו: יסדת עוז. מן
הפלא הזה יסדת יסוד לדעת עוזך כי
הכל בהשגחה: למען צורריך. להכחיש
צורריך: להשבית אויב. לבטל דבר
האויב ומתנקם: כי אראה שטך. מן

איתם. כדי שכר"ח אהי' תמים ומנוקה
מעון: אשוב. דר': לאיש תושב לא
עוד אורח. והציר שהי' אצלן כתושב
לא אקבלו עוד אפילו לאורח: דירת.
ביהמ"ק: שלח נושא כו'. שלח לנו
כה"ג הנושא הציץ כמו נזר על מצחו:
כי שם. לביהמ"ק: שואף זורח. תושק
לראותו בורחת השכינה בגלוי כו"ר:

מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ יֵרַח וְכוֹכָבִים
 אֲשֶׁר בּוֹנְנָתָה: (ה) מָה אֲנוֹשׁ כִּי
 תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:
 (ו) וְתַחֲסֶרְהוּ מֵעַט מַאֲלָהִים וְכָבוֹד
 וְהָדָר תַּעֲמִירְהוּ: (ז) תִּמְשִׁילָהוּ בְּמַעֲשֵׂי
 יָדֶיךָ כֹּל שְׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו: (ח) צֹנֶה
 וְאַלְפִים כּוֹלָם וְגַם בַּהֲמוֹת שְׂדֵי:
 (ט) צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עוֹבְרֵי אֲרָחוֹת
 יָמִים: (י) יֵי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ
 בְּכָל הָאָרֶץ:

ואח"כ אשרי וחצי קדיש מוציאין ס"ת וקורין ויחל ומתפללין מנחה בלחש
 ותזור החון תפלת שמונה עשרה ואומר עננו קודם רפאנו:

לָכוּ וְנִשׁוּבָה אֵל יְיָ כִּי הוּא מָרַף וִירְפָאנוּ יְךָ

פותח שערים

צנה ואלפים. צאן ופרים: בהמות
 שדי. חיות השדה: עובר ארמות
 ימים. עושה ספינות ובהם עובר בים:
 מה אדיר שמך. מכל זה נראה שאחיה
 משגיח בכל הארץ:

לָכוּ וְנִשׁוּבָה. ענין ויר ז' ו"ו טרף. ולא
 בכה ידו גבר אויב: וירפאנו. כי
 הכל בידו: יך. הכה אותנו: ויחבשנו.

הפלא הוה אראה כי גם השמים המה
 מעשה אצבעותיך וגם הירח וכווכבים
 אשר בוננת ואין העולם קדמון: מה
 אנוש. מה חשיבותו: ותחסרהו מעט.
 עכ"ו בהשגחתך חסרתו רק מעט
 מהמלאכים בחכמה ודעת וכבוד והדר
 עטרותיו: כל שם. הכל שמת: תחת
 רגליו. כל הכרואים נכנעים תחתיו:

שער ו' תיקון ערב ראש חודש קבא 241

וַיַּחַפְּשֵׁנוּ: וַיַּחַיֵּנוּ מִיּוֹמִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
יָקִימוּנוּ וְנַחֲיָה לְפָנָיו: כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלְּחָה אֲדָנִי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

וזהגין לומר השיבנו קודם הסליחות משום שנאמר חדש ימינו שיתחדש ימינו
כמו הלכנה שמתחדשת כשהיא בתכלית החשך:

ג"פ הַשִּׁיבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ
בְּקָדָם:

אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן מְרַבָּה
מַחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צַדִּיקוֹת
עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ לֹא כִרְעָתָם תִּגְמּוֹל: אֵל הוֹרִית
לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה: וְזָכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּהוֹדְעָתָ לְעַנְיוֹ מְקַדָּם: וְכֵן כְּתוּב

פּוֹתַח שְׁעָרִים

כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ. עִיר אֱלֹקִים:
עַל עַמְּךָ. אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵין כְּבוֹדְךָ
לְעוֹבָם בֵּיד זְרִים ח"ו:

אֵל מֶלֶךְ כּוֹן מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן.
הַחֲצֵא שְׂאֵדָם הוֹמָא בְּפֶעַם הָרִאשׁוֹן
לֹא יִחַשֵׁב כֹּלָּל: זָכוֹר לָנוּ הַיּוֹם כּוֹן. כִּי
בְרִית כְּרוּתָה לָנוּ מִדּוּת שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת
רִיקָם: כְּהוֹדְעָתָ לְעַנְיוֹ. כְּמוֹ שֶׁהוֹדְעָתָ לְמַשְׁהוּ:

וַיִּנּוּחַ תַּחֲבוּשָׁתָ עַל הַמִּכָּח: יַחֲיִינוּ
מִיּוֹמִים. ב' פְּעָמִים הֵיטָה תַּחֲיִית הַמִּתִּים.
וְאֵח"כ מִתּוֹ שְׁנִית. בְּיוֹם מִתֵּן תּוֹרָה
מִתּוֹ וְהַחַיִּים ד'. וְהַמִּתִּים שֶׁהָיוּ יַחֲזִיקִים:
אֲכֵל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקִימוּנוּ וְנַחֲיָה
לְפָנָיו. בְּתַחֲוִי הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה מִיתָה
אֵח"כ: עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ. עַל בְּמַחֲוֹן צַדִּיקוֹתֵינוּ:
הַקְשִׁיבָה. לְתַפְלָתָנוּ: אֵל תֵּאֲחָר. הַגּוֹלָה:

בְּתוֹרַתְךָ וַיֵּרֶד יְיָ בָּעָנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת
נוֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נוֹשֵׂא עֶז וְפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה
וְנִקְהָ וְסִלַּחַת לַעֲוֹנָיו וְלִחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
סִלַּח לָנוּ אֲבוֹנֵינוּ כִּי חָטְאוּ מִחֹל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תִּפְלִיתֵנוּ קְטוֹרֶת
לְפָנֶיךָ וְתוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ
בְּצִהָרִים: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הִגִּינוּ: בִּקְרָאנוּ
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקָנוּ:

בְּרַחֵם אֲב עַל בָּנִים בֶּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לִי אֱלֹהֵינוּ
הִרְחַמְנוּ וְהַסְּלִיחוּת כִּי מִרְדְּנוּ כו': וְסִלַּחַת לַעֲמֻךְ
אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וּלְכָל פֹּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעוּ בְּךָ וְנִתְתָּם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹכֵיָהֶם וְרַחֲמוּם:

וְאָתָּה תִשְׁמַע מִמְּכוֹן שְׁבִיתְךָ הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְעַת וְסִלַּחַת:
סִלַּח נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה בְּגוֹרֵל חֶסֶדְךָ
וּבְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֶּה וְשֵׁם
נֹאמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סִלַּחְתִּי כְּדָבְרֶיךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזִנְךָ וְשִׁמְעַת פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ

אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעַה אֲדָנִי סְלַחַה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֱחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא
עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

חתום שמו מרדכי בר שבתי.

מִשְׁאֵת כְּפִי מִנַּחַת עֶרֶב רָצָה נָא בְּבוֹשֶׁר.
תִּכּוֹן תַּפְלְתִּי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתוֹם
וּבְיוֹשֶׁר. בְּקִרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יִפְנֶה.
כְּאִשֶּׁר יִבְיֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה: רֵיחַ
נִיחוּחַ אֲמַרִּי כִּי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים. חֲלָבִי
וְדָמִי הִנֵּמַעַט בְּצוֹמֵי תַמּוּר חֲלָבִים וְדָמִים.
קִבֵּל הַגִּיזוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עֲרַבְתִּי זֶה כְּמֵה יָמִים.
כֹּל הַיּוֹם בְּנִעִימִים. כַּחֲמַאת כְּאֵשׁם וּכְמִנְחָה:
דְּרוֹשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דּוֹרְשֶׁיךָ וְהַדְרֵשׁ לָהֶם

פּוֹתַח שְׁעָרִים

מִהַקְטוֹרֶת: חֲלָבִי וְדָמִי. הַחֲלָב וְהַדָּם
שְׁלִי הִנֵּמַעַט הַיּוֹם מִהַתְעִנִּית יִחְשֹׁב לְפָנֶיךָ
תַמּוּרֶת חֲלָב וְדָם הַנִּקְרָב ע"ג הַמִּזְבֵּחַ:
הַגִּיזוֹן לִבִּי. מַחֲשַׁבּוֹת לִבִּי: הַיּוֹם
בְּנִעִימִים. שְׂכֻדְתִּי הַיּוֹם כַּמְתִּיקוֹת:
כַּחֲמַאת. יִחְשֹׁב וּיִקְוֶה כִּמּוֹ שֶׁקִּבֵּלַת
מִיִּשְׂרָאֵל חֲמַאת וְכו'. וְהַדְרֵשׁ לָהֶם בְּנוֹב
שְׁפָתִים. הַדְרֵשׁ לָהֶם בַּמָּאֵר פִּיךָ
סְלַחְתִּי

מִשְׁאֵת כְּפִי מִנַּחַת עֶרֶב. רָצָה נָא
נְשִׂיאת יָדִי בְלֶב כֶּשֶׁר לַתַּפְלַת
הַמִּנְחָה: תִּכּוֹן תַּפְלְתִּי קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ.
תַּפְלְתִּי שֶׁהִיא בְּתוֹם וְיוֹשֶׁר תִּכּוֹן לְפָנֶיךָ
כַּקְטוֹרֶת: בְּקִרְאִי. לֶךְ ד' בַּתַּפְלְתִּי עֲנֵנִי
בּוֹרְאִי: כְּאִשֶּׁר יִבְיֹאוּ. כְּאִשֶּׁר פָּנִית
לְמִנְחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רֵיחַ נִחוּחַ. יֵהֵא
חֶשֶׁב לְפָנֶיךָ אֲמַרִּי כִּי כִּמּוֹ רֵיחַ נִחוּחַ
(שַׁע"צ לַשַּׁח"ט)

בְּנִיב שְׁפָתַיִם. שְׁעָה לְמַעַמְדָם וְטַהֲרָם
כְּכֶסֶף מְזֻקָּק שְׂבָעָתִים. וְרָצָה שִׁיחָתָם כְּשֶׁה
אַחַת מִן הַצֵּאֵן מִן הַמֵּאֲתִים. מִמִּשְׁקָה
יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: כָּלִיל וְעֹלָה תִּתְּנִי תַּחֲשֹׁב
וּמִסְטִיגֵי רִיב תָּרִיב. וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקִי
מִטָּרָם יִבְאֵה שְׁמִשׁ וְיַעֲרִיב: שְׁפוּךְ כַּמִּים לָבו
בְּתַפְלָתוֹ כֹּל אִישׁ. וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לִי מִנְחָה: יִשְׂרוּן עִמָּךְ יִשִּׁיר חֲסֶדְךָ בְּטוֹב
לִקְחָה. הֵמָּה אֱלֹהֵי אֲזִינָה וְשִׁמְעֵי עֵינַיִךְ פִּקְחָה.
וְרֹאֵה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעְרֵי רַחֲמֶיךָ.
וְיִקַּח מִן הַבָּא בִידּוֹ מִנְחָה: בְּרוּב רַחֲמֶיךָ
אֲמַרִי הָאֲזִינָה יְיָ הִגִּיגִי בִּינָה. אִם נָא מַצְאֵתִי
חַן בְּעֵינַיִךְ אֱלֹהֵי קָדָם מְעוֹנָה. וְלִקְחָתִי
מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הֵבֵאתִי לָךְ בְּתַחֲנָה. וְיִהְיֶה

פּוֹתַח שַׁעְרִים

סִלַּחְתִּי: שְׁעָה לְמַעַמְדָם. פָּנָה לְמַעַמְדָם
לְפָנֶיךָ בְּתַפְלָה: וְטַהֲרָם כְּכֶסֶף מְזֻקָּק.
טַהֲרָם מִחַטָּאתָם כְּאוֹמֵן הַמְנִיקָה אֶת הַכֶּסֶף
ו' פַּעֲמִים: כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֵּאֵן מִן
הַמֵּאֲתִים. כְּמוֹ שֶׁה' רָצוּי לְפָנֶיךָ הִשֵּׁה
הַמּוֹבִחַר שְׁבִירָו לְקִרְבֵּן מִן מֵאֲתִים
מּוֹבַחֲרִים: מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל. מִמִּטְב
יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה. מַלְשׁוֹן זְמוּחַ עֲצֻמוֹתָיו
שׁוֹקָה (וּמִקָּחַל מ"ס): מִמִּסְטִיגֵי רִיב
תָּרִיב. תָּרִיב עִם הַמִּסְטִיגִים עָלֶי: שְׁפוּךְ

כַּמִּים לָבו. כִּי עֵתָה שֹׁפֵךְ כֹּל אִישׁ
אֶת לָבו. בְּתַפְלָתוֹ: וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב.
הַקְרִיב חֲלָבוֹ וְדָמוֹ כַּמִּקְרִיב קִרְבֵּן: יִשְׂרוּן
עִמָּךְ יִשִּׁיר חֲסֶדְךָ. יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ יִשִּׁירוּ
לָךְ עַל גֹּדֶל חֲסֶדְךָ: בְּטוֹב לִקְחִי. עַל
נְתִינַת הַתּוֹרָה לָהֶם: וְרֹאֵה כִּי טוֹב
מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעְרֵי רַחֲמֶיךָ. וְרֹאֵה שְׂאוֹמְרִים
כִּי טוֹב לַחֲסוֹת בְּשַׁעְרֵי רַחֲמֶיךָ: וְיִקַּח
מִן הַבָּא בִידּוֹ. לִקְחָה כ"א מִן הַבָּא
בִידּוֹ לִיתֵּן צִדְקָה: וְלִקְחָתִי מִנְחָתִי. הִיגִיגוּ

תַּפְלָתִי

פַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה: שְׂדֵי לֹא מִצְאֲנוּךְ שֶׁנִּיא בַּח
לְעֵדָה מִקֶּדֶם קָנִיתָ. אֶחָד הַמְרֵבָה וְאַחַד
הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ רָצִיתָ. אֵךְ יִכְוִין לָבוֹ
לְפָנֶיךָ בַּמִּנְחָתוֹ בְּעֵת הַקָּרִיב אוֹתָהּ. וְזֹאת
תּוֹרַת הַמִּנְחָה: בְּהִיּוֹת מִזְבְּחִי וּמִקְדָּשִׁי עַל
מִכּוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ. הִיוּ מִכְפָּרִים עֲלֵינוּ. בְּשִׁעְרִים
הָעוֹלָיִם לָנוֹרָא. וְעַתָּה בְּאַשְׁמִיתֵנוּ לֹא חֲפִץ
יְיָ לְהַמִּיתֵנוּ. לֹא לָקַח מִיְדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה:
תַּחֲנוּנִים יִדְבֵּר עִמָּךְ יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מָר.
הֵנוּ מִתְיַצֵּב עַל מָצוֹר וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֵר.
מִחֲלָה פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחַת עֶרֶב וּמִצִּפָּה כּוֹפֵר.
כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה: יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ בָּנָה וְעָרֶיךָ מְקַצֶּה. אֲסוּרִים רְעוּצִים
פֶּתַח וּלְחַפְשֵׁי הוֹצֵא. וְעֶרְבָה לִי מִנְחָתָם

פּוֹתַח שְׁעָרִים

את התפלה שהיא במקום הקרבן: בליל
מר. על המאיו: מתיצב. ומיחל בפרה:
ועומד על המשמר. כעומד על מגדל
מבצר שבמצור: ומצפה כופר. מצפה
שיבוא חיל לעזור את המוסגרים במבצר.
בן עמך מצפה שתתן להם כופר בזכות
יעקב אבינו שאמר אכפרה פניו במנחה:
וער' מקצה. מקצה אל קצה: אסורים
רעוצים. אסורים ושכורים: כימי עולם. זה

תפילתי: שדי לא מצאנוך כו'. לא
מצאנו דך שתגדיל בתך לעזור דינים
על ישראל: נפשו רצית. נפש המרבה
והממעיט בתשובה כפי כחו: אך יכון
לבו. ובלבד שיוכין לבו לשמים:
ועתה באשמותינו. בשחרב ביהמ"ק
בעונינו: ואת נחמתינו. לוא חפץ ד'.
אלו ה' הפץ ד' ח'ו להמיתנו אחר
החורבן: לא לקח מידינו. אחר החורבן

בְּיָמֵי עוֹלָם. וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה. עוֹד פְּנוֹת אֶל
הַמִּנְחָה: וּנְפֹצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקִבֵּץ יָדָךְ שְׁנִית
תּוֹסֵף. בְּרוּעָה עֲדָרוּ תִרְעֵם בְּנוֹה טוֹב תֹּאסֵף.
וַיָּשָׁב מִצִּרְף וּמִמָּהָר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּזֹהָב
וּבִכְכָּף. וְהָיוּ לִי מְגִישֵׁי מִנְחָה: אֵל מֶלֶךְ

וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ תִפְּוֹן תִּסְלָתֵינוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת
כְּפִינוּ מִנְחַת עָרֵב: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן
לְבָנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. כְּרַחֵם אֵב וְכו' :

חתום שמו אלעזר ברבי יצחק.

אֱלֹהֵי בִשְׁר עֲמֹד מִפְּחָדְךָ סָמַר וְתִמִּיד עוֹמֵד
עַל מִשְׁמֵר. וּמִצִּפָּה לֵעֵת מִנְחַת עָרֵב.
כִּי אָמַר אֲבִכְרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה: לְהִקְשִׁיב
לְמִסְטִינָנוּ מֵאֵן תִּמָּאֵן. סֵאוֹנוּ בְּרַעֲשׁ אֵל
נָא תְהִי סוֹאֵן. וְאִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר הֲלֹא
רָבוּ. מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: יִשְׂרָאֵל
עֲמֹד אֲשֶׁר בְּךָ מֵאֲמִין. אִם בְּשִׁמְאֵל דְּחִיתוּ

פּוֹתַח שְׁעָרִים

עמך מפחדך סמר, שערות בשרם עמדו
מפחד במסמרים: על משמר. בתפלה:
להקשיב למסטינקו, נבקשך שתמאן
להאזין מדשינות השטן עלינו: סאונו
ברעש. מה שהוא הומה עלינו ברעש:
אל נא, אל תרעש אתה: מאין עוד, לפי

משה: ברועה עדרו, שמחדר לרעות
עדרו במרעה טוב, בן תרעם ותאספם
בנוה טוב: וישב מצרף, הוא ד':
מגישו מנחה, בביתם"ק שיוכב"א:
ונשלמה פרים שפתינו, במקום קרבנות
וידוי שפתים: אלהי בשר

קָרְבָּהוּ בַיָּמִין. בָּא לְשַׁחַר פָּנֶיךָ. וַיִּקַּח מִן
הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה: עֹזְרֵכִי שֹׁעַ מִשְׁלָמִי
פָּרִים שְׁפֹתוֹתָם. רִצָּה וְהִשְׁלֵךְ בְּמִצּוֹלוֹת
יָם כָּל חַטָּאתָם. יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ שִׁיחָתָם
וְרִנָּתָם. כַּחַטָּאת וְכַעֲזוּלָה וְכַמִּנְחָה: וְכָר
פָּר פָּנִים וְשֹׁעִיר פָּנִימִי וְהִיזֹון. יִהְיוּ נָא
אֲמָרֵינוּ לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן. וְתַעֲרֹב מִנְחָתֵינוּ
כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֹּאן. מִן הַמֵּאֲתִים.
מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה: רֵאָה כִּי אֲזַלֶּת
יָדֵינוּ וַיּוֹשְׁבֵי מָרוֹם שָׁחוּ. פָּסוּ אֲמוּנִים וּבָכְן
לָקְחוּ. כָּבֵד פָּה וְעַרְל שִׁפָּה. וַיִּשְׁלַחוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה: בָּרַר נִיב שְׁפָתַי כִּשְׁחַר
פָּרוֹם. עֲנֵנִי וּרְפָא מִזְבִּיחֶךָ הַהָרוֹם. חֲלֻקֶּת
לְשׁוֹנִי תַעֲרֹב כְּשֶׁמֶן לָרוֹם. אֶת הָעֲזוּלָה וְאֶת
הַמִּנְחָה: בֵּית תִּפְלָתָם מְקוֹם צָקוֹן לַחֲשֹׁם.

פּוֹתַח שְׁעָרִים

שְׁמִינִי לְנוֹ תְרוּפָה נִבְשֶׁךְ שֶׁתַּפְּנֶה לַחֲפֹלַת
הַמִּנְחָה: וְכָר פָּר פָּנִים. מִה שְׁאֵנוּ
מוֹכִירִים לְפָנֶיךָ עֲבֹדַת פָּר וְשֹׁעִיר כְּשֶׁפָּנִים
וּבְחִיזֵן יוֹ"ר לְפָנֶיךָ כֹּאֲלוֹ הַקְּרִבָּנוֹם:
כִּי אֲזַלֶּת יָדֵינוּ. אִפְסֵם כְּהִינוּ: וַיּוֹשְׁבֵי
מָרוֹם שָׁחוּ. יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁבוּ כַּמַּעֲלָה
רַמָּה בְּאֵ"י נִפְלוּ עֵתָה עַד תַּחֲתִית: פָּסוּ
אֲמוּנִים. כֹּלֹ מֵאֲמִינִים כִּךְ אֲמוּנָה
צָקוֹן לַחֲשֹׁם. מְקוֹם יִצְיָקָה לֵבֵם כַּתְּפֵלָה

שְׁמִינִי לְנוֹ תְרוּפָה נִבְשֶׁךְ שֶׁתַּפְּנֶה לַחֲפֹלַת
הַמִּנְחָה: וְכָר פָּר פָּנִים. מִה שְׁאֵנוּ
מוֹכִירִים לְפָנֶיךָ עֲבֹדַת פָּר וְשֹׁעִיר כְּשֶׁפָּנִים
וּבְחִיזֵן יוֹ"ר לְפָנֶיךָ כֹּאֲלוֹ הַקְּרִבָּנוֹם:
כִּי אֲזַלֶּת יָדֵינוּ. אִפְסֵם כְּהִינוּ: וַיּוֹשְׁבֵי
מָרוֹם שָׁחוּ. יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁבוּ כַּמַּעֲלָה
רַמָּה בְּאֵ"י נִפְלוּ עֵתָה עַד תַּחֲתִית: פָּסוּ
אֲמוּנִים. כֹּלֹ מֵאֲמִינִים כִּךְ אֲמוּנָה
צָקוֹן לַחֲשֹׁם. מְקוֹם יִצְיָקָה לֵבֵם כַּתְּפֵלָה

שער ו תיקון ערב ראש חודש

חֲשׂוֹב בְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם הַבְּהֵמִים
 אֶת הַחֲטָאֹת וְאֶת הָאֲשָׁם. וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת
 הַמִּנְחָה: יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ קוֹמְמִיּוֹת הַשִּׁיבֵנִי
 לְנֹוִי. לְפָאֵר מְקוֹם מְקַדְּשֵׁי לְחֻדְשׁ הַדָּר
 זִוִּי. וְיֵשֶׁב מְצַרְף וְיִטְהַר אֶת בְּנֵי לֵוִי. וְהָיוּ
 לְיֵי מְגִישֵׁי מִנְחָה: אֶל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקויו
 לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת
 יי: טוב לחסות ביי מבטוח פאדם: טוב לחסות
 יי מבטוח בנדיבים: טוב וישר יי על פן יורה
 חטאים בדרך: טוב יי למעוז ביום צרה ויודע
 חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו ^(א) זכור כי עפר
 אנחנו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור
 אמונתו: כרחם כי לא וגו'

פותח שערים

שערי אורה

חשוב כבמקום. היינו בבית המקדש: קוממיות להשיבנו לננו. להשיבנו
 בוריות לירושלים עיקר דירתי: לחדש
 הדר זיוי. להדר ולחדש הביהמ"ק:

וישב מצרף. ד' ישוב ויטהר את בני לוי להשיכם לעבודתם:

טוב ד' כו' ויחיל ודומם. שידום אדם ויצפה לתשועת ד': למעוז ביום
 צרה. למי שמתחזק בו ביום צרה: כי הוא ידע יצרנו. יצירתנו
 שהוא כעפר: ותמיד זכור לפנינו שאנחנו עפר: ועד דור ודור אמונתו. האמת
 הנבחתו קיימת עד כלות כל הדורות:

שער ו' תיקון ערב ראש חודש קלה 240

פזמון החום שמו בנימין

בַּת עַמִּי לֹא תַחֲשֶׂה וְלֹא תִשְׁקוּט בְּזַעֲקָה.
וּבִמְקוֹם עֲזוּלָה וְאַשָּׁה. תִּבְּיִן תַּחַן חוֹקָה.
לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה בְּצַדִּיקָה: נִשְׂיֵא אֱלֹהִים
הַנֶּאֱמָן. רֹאשׁ צוּרִים אֵיתָנִי הַשְּׂפִים שֶׁחַר
וְזָמָן. עֲמוּד וְעֶרֶךְ תַּחֲנוּנִי בִּמְקוֹם תְּמִיד
מִיּוֹמָן. לְשֶׁחַר עַל קֶרְבָּנִי וְכִי הָאֱמִין בִּי
וַיַּחֲשֶׁבֶה לוֹ צַדִּיקָה. לִי מִגִּישֵׁי: יְחִידוֹ לְמֵאָה
נֶחֱנָן. וְעֶקֶד בְּמִזְבֵּחַ אֲבִינוּ. לְפָנֹת עֶרֶב
חֲנָן. וְהֵאֵל נִשְׂא פָנָיו. לְתַמִּיד עֶרֶב מְכוּנָן.
לְהַתְרַצוֹת פָּנֵי אֲדוֹנָיו כְּאִישׁ לָקַח מֶלֶא
חֲפָנָיו קְטוֹרֶת סָמִים דָּקָה. לִי מִגִּישֵׁי: מִפְּלֵל
יּוֹשֵׁב אֶהְיֶה. הֶלֶן בִּמְקוֹם מְשׁוּבָח. לְרַבּוֹי

שערי אורה

פזמון שער

עדיין עפר אנחנו. ר"ל כאשר היונו
בהעדר קודם להו' כבר היתה התורה
ונוכח זה כי ילך לז האדם רע
מנעוריו: (באגרא דפרקא סי' מה)

בצדקה שנותן העשיר: נשיא. אברהם אבינו: ראש צורים איתני. ראש האבות
הג' צורים ואיתנים: השכים שחר וזמן. השכים בבוקר להתפלל במקום
חמומן לו: מיומן. מלשו' וימן ד' דג. ר"ל הומין: יחידו. יצחק בנו:
למאה נחנן. אביו נחנן מד' והולידו בן מאה: ועקד במזבח אביו. נעקד
על מזבח אבנים: לפנות ערב חנן. תיקון תפלת המנחה: לתמיד ערב
מכוון. תפלת מנחה היא כנגד תמיד של בין הערבים: מפלל יושב אהל.
יעקב אבינו תיקון תפלת מעריב: הלן במקום משובח. לן במקום ביהמ"ק:

פְּדָרִים יֵהֵל . בְּהִתְקַרֵּב בְּבֵית זִבְחָה . וְאִם אֵין
 קָרְבַּן לַיהוָה . תְּמוֹרֶם אֶעְרוֹךְ שִׁבְחָה . וְנִבְחַר
 לִי מִזְבֵּחַ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וצְדָקָה . לִי מִגִּישִׁי :
 נֶאֱלַמְתִּי דוֹמִיָּה מֵאֵין עֲבוֹדַת כְּהֻנִּים . וְאִיךְ
 אֲשִׁיר בַּשְּׂבִיָּה וְאֶסְפוּ לִוְיֵי אֱמוּנִים . וְעַל כָּל
 זֹאת אֹדֶה יְהוָה . כִּי הוּא נִעְלָה בְּדִינִים . לָנוּ
 בּוֹשֶׁת הַפָּנִים וְלֶךְ הַצְדָקָה . לִי מִגִּישִׁי : חֲלָף
 קִרְבָּנוֹת פֶּדֶר . תַּפְלָתִי תִרְאֶה . בְּזִכְרִי עַל
 הַסֹּדֶר . עֲבוֹדַת מִשְׁרָתִים פְּאִי הַיִּכָּל חֲדָר
 בְּחֶדֶר . וְשִׁמְעוּ מִבִּשְׂרָא בְּמִרְאָה וְזִרְחָה לָכֶם
 יְרֵאֵי שְׁמִי שְׁמִשׁ צְדָקָה . לִי מִגִּישִׁי : אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר

ואח"כ יאמר עשרה רחמנא למספר עשרה מאמרות ועשרת הדברות :
 רַחֲמָנָא אֲדַפֵּר לָן קִיָּמָה דְּאַבְרָהָם רַחֲמָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

פּוֹתַח שְׁעִרִים

תַּפְלָתִי תִרְאֶה . תְּקוּבֵל תַּפְלָתִי : בְּאִי
 הַיִּכָּל חֲדָר בְּחֶדֶר . הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם שְׁשֵׁרְתוֹ
 בַּחֲבוּל לִפְנֵי וּלְפָנִים : וְשִׁמְעוּ מִבִּשְׂרָא
 בְּמִרְאָה . וְשִׁמְעוּ הַכְּשׁוּרָה שְׂרָאוֹ לִיבּוֹן
 לְשׁוֹן וְהוֹרִית : וְזִרְחָה לָכֶם . זֶה יִחְשַׁב
 לְד' כִּמְגִישֵׁי מִנְחָה בַּצְדָקָה כּוֹמֵן שְׂבִית
 הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים תּוֹכְבֵּי"א :

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן . אַתָּה ד' אֵב
 הַרְחֵמֵן וְכוֹר לָנוּ : קִימִיָּה
 דְּאַבְרָהָם רַחֲמָא . בְּרִית אֲבָרָהָם אוֹחֶבֶךְ :
 בְּדִיל וַיַּעֲבֹר . בַּעֲבוּר זְכוּת וְגַמְדוּת

לְרַבּוּי פְּדָרִים יֵהֵל . תַּפְלַת עֲרֵבִית נִגַּד
 אֵיבָרִים וּפְדָרִים שְׂלֵא נִתְעַכְּלוּ בַּעֲרֵב
 קִרְבִּין כָּל הַלֵּלָה : יֵהֵל . יֹאִיר זְכוּתוֹ :
 לִיחַל . לְקוֹת שְׂבוּכוֹת הַקִּרְבֵּן תַּכְפֵּר
 עֲוֹנוֹתֵינוּ : תְּמוֹרֶם אֶעְרוֹךְ שִׁבְחָה . אֶסְדֵּר
 תַּפְלָה בַּמָּקוֹם הַקִּרְבֵּן : נֶאֱלַמְתִּי דוֹמִי' . אֲנִי
 שׁוֹתֵק לְפִי שְׁאֵין כְּהֻנִּים : וְאֶסְפוּ לִוְיֵי
 אֱמוּנִים . מִתּוֹ הַלְוִיִּים הַנֶּאֱמָנִים : כִּי
 הוּא נִעְלָה בְּדִינִים . בְּדִינִים שְׁעוּשָׁה
 בָּנוּ הוּא מְשׁוּבָח : וְלָנוּ בִּשְׁת הַפָּנִים . עַל
 חֲטָאוֹתֵינוּ : קִרְבָּנוֹ פֶּדֶר . הֵיכְלָנוּ חֲחֻלְמִים :

שער ו תיקון ערב ראש חודש קבו 251

רחמנא אדבר לן קימיה די צחק עקדא
 רחמנא אדבר לן קימיה די עקב שלימא
 רחמנא אדבר לן זכותיה דיוסף צדיקא
 רחמנא אדבר לן קימיה דמשה נביא
 רחמנא אדבר לן קימיה דאהרן כהנא
 רחמנא אדבר לן קימיה (קנאותיה)

רחמנא אדבר לן קימיה דפנחס קנאה
 רחמנא אדבר לן קימיה דדוד משיחא
 רחמנא אדבר לן צלותיה דשלמה מלכא
 רחמנא טוב מרוגזך ולא נהדר ריקס פון קדמך בדין ויעבור :
 אל מלך ויעבור וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה
 תאחז ידך במשפט : בבוא תוכחה
 נגדך . שמנו מספרך אל תמח : גשתך לחקור
 מוסר . רחמיה יקדמו רגלך : דלות מעשים
 בשורה . קרב צדיק מאליה : הורנו בועקנו
 לך . צו ישועתינו במפגיע : ותשיב שבות

פותר שער

שאנו אומרים לפניך : שלימא . איש
 תם : משיחא . מלך הראשון שנמשח
 בשמן המשחה : צלותי . תפלת שלמה :
 טוב מרוגזך . שוב מכעסך : ולא נהדר
 ריקס מן קדמך . ולא נחזור ריקס
 מלפניך :
 אלהינו ואלהי אבותינו כו' תאחז
 ידך במשפט . אל תשפטנו
 מחרה : בבוא תוכחה . המלאך הנכבד
 בשם :
 אבותינו : אבותינו . אבינו . והוא השי"ת :
 בועקנו לך . בשנועק אליך : צו ישועתנו
 במפגיע . בזכות צדיק המפגיע המתפלל

שער ו תיקון ערב ראש חודש

אֱהִי תָם. פִּתְחוּ רְאֵה בִּי שְׁמִמוֹ: זְכוּר
נִמְתָּ. עֲדוּת לֹא תִשָּׁבַח מִפִּי זִרְעוּ: חוֹתֶם
תַּעֲוִדָה תִּתִּיר. סוּדָךְ שִׁים בְּלִימוֹדֶיךָ: מִבּוֹר
אֲנִן הַסֶּהַר. נָא אֵל יַחֲסֹר הַמָּזֶג: יְהִי דַע אֶת
אֲשֶׁר יִדְעוּךָ: מִגֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. בִּי
תָשִׁיב לְבַצְרוֹן לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

ואומרים הוידוי הגדול הזה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם קוֹדֶם כָּל דְּבָר אֵין לִי פֶתַח לְהָשִׁיב
וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ: בִּי מִפְּנֵי שְׁעוֹנוֹתֵי
רְבוּ מִלְּמִנּוֹת וְחִטְאֵי עֲצָמוֹ מִסִּפֵּר. וְכִמְשָׁא כְּבֵד
יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי. מִתְּוִדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי בְּכִפִּי־ת
רֹאשׁ. בְּכִפִּי־ת קוֹמָה בְּבִנְיַת חֵיל בְּחִלְשׁוֹת כֹּחַ
בְּשִׁבְרֵת לֵב. בְּנִמְיֻכּוֹת רוּחַ. בְּקִידָה בְּכִרְיַעַת
בְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה. בְּאִמָּה בְּבַעַת בְּרִתָּת בְּזִיעַ. בְּחִלְחוֹל
בְּיִרְאָה בְּמוֹרָא. אוֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי מִקְצֵת
מַעֲשֵׂי הָרָעִים. וּמִדְּרָכֵי הַמְּכַוְּעִים. וּמִמַּעַלְלֵי

פותח שערים

בעדינו: שבות אהלי תם. שבות
המקדש שנקרא ע"ש יעקב: (בית
השלישי יהי' בזכות יעקב) זכור נסת.
זכור מה ידברת. שהתורה לא תשכח
ממנו: חותם תעודה תתיר. חותם
התורה תפתח ות"מנו סודותי: מבור
אגן הסהר. סנהדרין שישבו בלשכת
בב"א:

הגוית שהיא באמצע העולם כמבור
בגוף. וישבו בחצי עגול כדמות ירח
והגינו על העולם: מגר. מסור ביד
האויבים: כי תשוב לבצרון. לביה"מ:
לכודים אסורי התקוה. כמו קשורים
ומצפים לישועתיך. כן יהי רצון

המקולקלים. לאומרים אי אפשר לבררם אין פי
 פה לגלותם לא אעצור חיל. לדברם לא אדעם.
 להגידם איני בדאי. לתבוע עליהם סליחה ומחילה
 ובפרה. מה אני מה חיי אני הכל וריק אני רמה
 ותולעה אני עפר ואפר. בוש אני מחטאי. ומוכלם
 אני מפשעי. אין לי פתחון פה להתודות
 לפניך. גדול עוני מנשוא. עצמו פשעי מספר.
 בושתי וגם נבלמתי. כגנב הנמצא במחתרת:

רבנו של עולם אם עמדת לפרש את חטאי ולבארם יכלה
 הזמן והם לא יכלו. על איזה מהם אתבע. ועל איזה
 אבקש. ועל איזה מהם אתודה. על הכל או על הפרט.
 על הנסתרות או על הנגלות. על הראשונות או על
 האחרונות. על התכשות או על הישנות. על הטמונות
 או על הנודעות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני.
 יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא דעת
 ולא תבונה. לא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים.
 אבל אני סכל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן.
 חייב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשים
 רעים עשיתי. וגם עבירות רעות עשיתי. ואם אתה דן
 אותי במעשי אוי לי ווי לי אתה עלי אויה על גפשי ואם
 תבקש לנקותי במטהר ובמצרף פסף לא ישאר ממני מאומה
 כי אני פקש לפני אש ובעצים יבשים לפני האור. פסף
 סיגים מחפה על חרש הכל הכלים אין בו ממש:

במה אקדם או מה רפואה אבקש כבן

סוֹרֵר וּמוֹרָה הֵייתִי: כְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל
 אֲדוֹנָיו: כְּתֹלֵמִיד חוֹלֵק עַל רֵבּוֹ. אֵת אֲשֶׁר
 טָהַרְתְּ טִמְאַתִּי וְאֲשֶׁר טִמְאַתְתָּ מְהֵרָתִי. אֵת
 אֲשֶׁר הִתְרַתְתָּ אִסְרֹתִי. וְאֲשֶׁר אִסְרַתְתָּ הִתְרַתִּי:
 אֵת אֲשֶׁר אָהַבְתָּ שְׂנֵאתִי. וְאֲשֶׁר שְׂנֵאתָ
 אָהַבְתִּי: אֵת אֲשֶׁר הִקְלַתְתָּ הִחְמַדְתִּי. וְאֲשֶׁר
 הִחְמַדְתָּ הִקְלַתִּי: אֵת אֲשֶׁר קָרַבְתָּ רַחַקְתִּי.
 וְאֲשֶׁר רַחַקְתָּ קָרַבְתִּי: אֵךְ לֹא לְהַכְעִיסְךָ
 נִתְכַּוְנֹתִי וּבְעֵזוֹת מִצַּח בָּאתִי לְבִיקֶשׁ סְלִיחָה
 מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַתִּי פָנִי כְּכֹלֵב: הֵעֵזְתִּי מִצַּח
 כְּזוֹנָה וְנִשְׁתִּי לְפָנֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּנִים. וְכֵן
 כָּתוּב וּמִצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הִיָּה לָךְ מֵאֲנֶת
 הַכֹּהֲלִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם לֹא עַל עֲצָמֵי בְּלֶבֶד אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְנַדֵּחַ
 כִּי אִם בְּעַד קִהְלֶיךָ הָעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ: וְאֵךְ
 עַל פִּי שְׂאִינִי רָאוּי וְלֹא זָכָאִי לְהִתְנַדֵּחַ עַל עֲצָמֵי וְכָל שִׁכְן
 עַל אַחֲרִים אֲבָל כִּי בִרְכֶךָ לְהַאֲרִיךְ אִפְּךָ. וּמִדַּתְךָ לְהַעֲבִיר
 קִצְפֶּךָ: וּמִנְהַגְךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וּבִיּוֹתֵר לְשָׁבִים אֵלֶיךָ
 וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ וְעוֹזְבִים וּמִתְנַחֲמִים עַל פְּשָׁעֵיהֶם וְלֹא מְכַסִּים
 אוֹתָם שִׁכְן כָּתוּב מְכַסֶּה פֶשַׁעַיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעוֹזֵב
 יְרוּחָם: וּמִצִּיל נַפְשׁוֹ מְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְנַהֵג בֵּית דִּינְךָ הַצָּדִק

שער ו' תיקון ערב ראש חודש קכח 255

לֹא כִּמְנַהֵג בְּתִי דִינִין שֶׁל בְּנֵי אָדָם .
יִשְׁמֶרֶת בְּנֵי אָדָם כִּשְׁהוּא תוֹבֵעַ אֶת חֲבִירוֹ
בְּמִמּוֹן אֶל הַבֵּית דִּין אוֹ אֶל הַשּׁוֹפֵט . אִם
יִכְפּוֹר יִנָּצֵל מִן הַמִּמּוֹן וְאִם יוֹדֶה מִתְחַיֵּיב
לִיתֵן . וּבֵית דִּינָה הַצָּדִק לֹא כֵן הוּא . אֲלֹא
אִם יִכְפּוֹר אָדָם אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ וְאִם
מוֹדֶה וְעוֹזֵב אֶתָּה מִרְחֻמָּהּ :

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם לִוְיֵי חֲטָאֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ לֹא
הֵינּוּ בּוֹשִׁים וְנִבְלָמִים וְעַל מָה הֵינּוּ
מִתְוַדִּים כִּי אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְבַקֵּשׁ עַל
חֲטָא וְהוּא לֹא חֲטָא וְלֹא יוֹדֵעַ עוֹזֵר רַחֲמִיךָ
אֲלֹא בְּהַעֲבִירָךְ חֲטָאת יִרְאִיךָ וְלֹא עַל
עֲצָמֵי בְּלִבְד אֲנִי מִתְוַדֶּה כִּי אִם בְּעֲדֵי וּבְעֵד
כָּל קַהֲלֶיךָ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלַּח וְתִמְחֹל לָנוּ עַל
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל
חֲטָאֵינוּ : וִידְוִי אֲשַׁמְנוּ עַד וְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם . בּוֹשָׁנוּ מִכָּל דּוֹר : גָּלַת מִמֶּנּוּ
מִשׁוֹשׁ . דָּוָה לִבְנוֹ בְּחֲטָאֵינוּ . הוֹחֵבֵל אוֹוִיֵּינוּ .

פּוֹתַח שַׁעֲרִים

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם . שְׁחָרֵי אֲנוּ נִלְקִים שְׁרָאשׁוֹנִים נִתְגַּלָּה עוֹנֵם וְקוֹצֵם וְלֹא
יוֹתֵר מִכָּל עֵם : מִכָּל דּוֹר . לָנוּ : גָּלַת . לְשׁוֹן גְּלוּת : מִשׁוֹשׁ . בֵּית

שער ו' תיקון ערב ראש חודש

וּנְסַרְע פֿאַרְנוּ. זְבוּל בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ. חָרֵב בְּעוֹנֵינוּ.
 טִירְתֵּנוּ הִתָּה לְשִׁמָּה. יוֹפִי אֲדַמְתִּינוּ לְזָרִים. כּוֹחֵנוּ
 לְנִכְרִים: וְעַדִּיין לֹא שָׁבְנוּ מִטְעוֹתֵינוּ וְהִיאךְ נַעֲזִי
 פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפֵּינוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּנוּ. אֲבָל
 אֲנַחְנוּ חָטְאוּנוּ: אֲשַׁמְנוּ וכו'

בשם הארז"ל שאין לומר הוידוי ב"א פעם ראשון בנ"ס:

לְעֵינֵינוּ עָשְׂקוּ עַמֵּינוּ. מְמוֹשֶׁךְ וּמְמוֹרֵט
 מִמֶּנּוּ נָתַנוּ עוֹלָם עָלֵינוּ. סָבְלוּנוּ עַל
 שִׁבְמוֹנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלּוֹ בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם:
 (3) צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
 רַחֲקֵת מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ. שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲזֵנוּ
 וְאֲבָרְנוּ: וְעַדִּיין לֹא שָׁבְנוּ מִטְעוֹתֵינוּ. וְהִיאךְ
 נַעֲזִי פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפֵּנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ

שערי אורה

(3) צרות רבות סבבונו קראנוך ד'
 חלקינו רחוק ממנו בעווננו.
 דרך האדם כשהוא בצרה הוא לועק
 וקורא אל ד'. וכשירחב לו מעט הוא
 שב לחטאו. וזה מ"ש בידיו. צרות
 רבות סבבונו. בזמן שהצרות סבבונו.
 קראנוך ד' חלקינו שחוששנו ופנינו
 הצרות ממנו — בעווננו — הרי אנחנו
 שבים לחטא ומלאים בעונות. שבו
 מאחריך גרם לנו להיות כשה אובד.
 (אזה"ר פ' שופטים). ובוז ביארתי לנכון
 הכ'

פותח שערים

המקדש: הוחבל אוניינו. נתמשכן
 מקדשינו: ונפרע. נתבשר: טירתנו.
 ארסנונו: כחינו. מה שהרווחנו בעמנו:
 עשקו עמנו. אלו הבנים: ממושך
 וממורט. משכו ותלשו אותם מעלינו:
 (מפי' הרי"ע בסדורו)

חליך. רחוק ממנו. כלומר, כשהרחקת
 שבים לחטא ומלאים בעונות. שבו
 מאחריך גרם לנו להיות כשה אובד.
 (שע"צ דשא"ק)

שער ו תיקון ערב ראש חודש קכט 257

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ: אֲשַׁמְנוּ וכו'.

בקצת קהלות אין אומרים זה:

אֲנֵא הָבֵט בְּצַדִּיקָת עֲבָדֶיךָ חֲסִידֶיךָ אֲשֶׁר הָעֵרוּ נַפְשָׁם לְמוֹת
עֲלֶיךָ וְלֹא חָסוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זֶרַעם וְקִצּוֹ וּמֵאִסּוֹ בְּחַיֵּי
הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְטָלוּ רְצוֹנָם כִּפְגֵּי רְצוֹנְךָ וְקִרְשׁוֹ שְׂמֶךָ הַמְּיוֹחֵד
וְלֹא תִלְוֵהוּ וְקִצּוֹ לְטָבֵיחַ וּפְשָׁטוֹ צָוָאר וְעִמְדוֹ בְּנִסְיוֹן.
וְנִאֲמָנוּ וְנִבְחָנוּ בְּצִרוּף וְנִמְצָאוּ תְּמִימִים. וְנִגְעוּ דְּמֵי אֲבוֹת
וּבָנִים וְדְּמֵי רַחֲמָנוּת וְיִלְדֵיהֶן: וְנִתְעַרְבוּ דְּמֵי אֲחִים וְאֶחְיוֹת.
וְדְּמֵי חֲתָנִים וּבָלוֹת. וְדְּמֵי חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת. וְדְּמֵי הַגּוֹנִים
וְהַגּוֹנוֹת. וְדְּמֵי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת. וְדְּמֵי זָקֵנִים וְזָקֵנוֹת. וְדְּמֵי
בְּחוּרִים וּבְחוּרוֹת. וְדְּמֵי פְּרָנְסִים וְחֻזְיָהֶם. וְדְּמֵי רִיגִים
וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדְּמֵי מַלְמָדִים וְתַלְמִידֵיהֶם. וְדְּמֵי אֲנָשִׁים
וְנִשְׁתֵּיהֶם. וְנִתְהַרְגוּ כָּלֵם יַחַד עַל קְרוֹשׁ שְׂמֶךָ הַמְּיוֹחֵד. אֵת
אֱלֹהֵי מִזְבְּחוֹת זְכוֹר. וְאֱלֹהֵי עֵקְדוֹת תְּרָאָה. כִּי עַל אַחַת
הָרַעִישׁ הָעוֹלָם וְהֵן אֲרָאֵם צִעְקוֹ חוּצָה וְנִשְׁפָּעֶת לְכַרְךָ עוֹקֵד
וְנִעְקָד לְהַרְבוֹת זֶרַעם בְּחוּל הַיָּם. חוּם וְרַחֵם אֵת יִתְרֵי הַפְּלִיטָה
וְהוֹצִיאָנָה מֵאֶפְסָה לְאוֹרָה. שְׂדֵי הַזָּכָר לָנוּ בְּרִית אֲזָרַח
וְתִפְקוֹד לָנוּ זְכוֹת הַנִּעְקָד וְהַרְחֵמָנוּ בְּצַדִּיקָת אִישׁ תָּם וְאֶתָּה
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעָנוּ.

שערי אורה

הכ' מן המצר קראתי י"ה ענני במרחב
י"ה. ולכאורה ה"ל לומר "ענני ויוציאני
למרחב". ואף למותר הזכירו שם י"ה
שנית, כי מובן ממילא שזה שהקראתי
(שע"צ דשח"ק) מִית

אליו הוא ענני, ולפי הג"ל יומחק לנו.
מן המצר קראתי י"ה. כלומר, כשאר לי
קראתי את ד' להיטיבני. כמש"נ
(כירמ' ב) כי פני אלי עורף ולא פנים.
ובעת 1 9

שער ו תיקון ערב ראש חודש

הַרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דְּרֶךְ
רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע. בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ יַעֲזוֹב רָשָׁע
דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶחָד מִחֲשָׁבוֹתָיו וַיָּשׁוּב אֵלַי יי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל
אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְכֶּה לְסִלּוֹת:

אֵל אֲרֶךְ אַפִּים אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ.
וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. גְּדוֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ
תּוֹכֵרוֹ תִּיזֵם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ. תִּשָּׁן אֱלֵינוּ
בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל תְּרַחֲמִים בְּתַחֲנוּן
וּבְתַפִּלָּה פָּנִיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לַעֲנִיו מִקְדָּם.
מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. כָּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ בָּתוּב. וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ נִחְסָה וְנִתְלַוֵּן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יי בָּעָנָן: תַּעֲבוֹר
עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם. כְּיוֹם וַיִּתְּיֹצֵב עָמוֹ שֵׁם:
תֵּאָזִין שׁוֹעֲתֵינוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נֶאֱמַר: וַיַּעֲבוֹר וכו'

חֲטֵאֵנוּ צוּרָנוּ סֵלַח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ:

בקצת קהלות א"א זה אלא אומרים אבינו מלכנו ואח"כ ה' מלך וכו'.

פּוֹתַחֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אַחֵד:

שערי אורה

ובעת רעתם ואמרו קומה והושיענו.
ענני — הבוית"ש בצר לך תקראני.
ובסירחיב לך תעזובי. לא כן יעשה
בושראל. חולס רעוני שנס, במרחב ויה"ה
הגם בעת מוכתך סירחיב לך הסו"ת
חפנה חלי ותכיר עובתי כי חני חני
הנותן לך כח לעשות חיל. כמו"ש דוד
המע"ה. ארה ויגון חמוצא ובסס ד' חקרא.
כוס יסועו' חבא ובסס ה' חקרא. ויבדרושי
לר"ה לפני התקיעות הארבעה בזה:
יי

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ו פעמים (ג) יי הוא הָאֱלֹהִים:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פֶחֶד יִצְחָק

עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִיָּן

דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמִּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ

הַעֲזֹנָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֲזֹנָה בְּעֵת

צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעֲזֹנָה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ:

עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא עֲנִינוּ. רַחֲמָנָא פָּרוּק. רַחֲמָנָא דִּיתְמַלֵּי רַחֲמִין

עֲלֵן וְעַל כָּל אֲנָשִׁי בֵּיתָנָא וְעַל כָּל אַחֲנָא

יִשְׂרָאֵל וּמִחֲשׁוּכָא לְגַהֲוָרָא אֲפִקְיָנן בְּדִיל שְׂמָךְ רַבָּא:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתָה

שְׁעָרֵי אוֹרָה

ואמרו אל כל איש ישראל קול רם
ובאמירתו עושה תיקון גדול ונפלא
בעולמות העליונים הקדושים. לכן מקבל
עליו מס"כ כ"פ להראות אמונת אמונתו
ביחודו. ואומר כ"ז בכל כחו ובשמוחה
עוֹמָה: ע"כ.

שמוע

(ג) יי הוא האלהים. ז"פ, כתב הר"ע
בסדרו, כנגד ז' רקיעים שקרע
לישראל והראם שאין עוד מלכו, ואמרו
בקול רם, דגבי ארור האים אשר יעשה
פסל וגו' כתיב וענו כל העם אמן.
ועני' בקול רם, וכדכתי' וענו הלויים

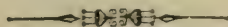
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָּרֶךְ עַלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטֵל מֵעַלֵינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קִשּׁוֹת
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטֵל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלֵּה כָּל צָר וּמִסְטִין מֵעַלֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סְתוּם פִּיֹּת מִסְטִינֵנוּ וּמִקְטִירֵנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלֵּה דָבָר וְחָרָב וְרָעָב וְשָׂבִי
וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשֹׂמֵד מִכֵּנִי בְּרִיתְךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְנַע מִגֹּפֶה מִנְּחִלָתְךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי
עַמֶּךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סַלַח וּמַחֲל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִגִּדְרֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲוֶק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל
שְׂמִירֵי חַיֹּתֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עֲפָר אָנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן מִזֵּב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצִּמְחָלָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֵרֶם קָרָן יִשְׂרָאֵל עֲמֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֵרֶם קָרָן מִשִּׁיחָךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא אִסְמִינוּ שְׁבַע :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֲם עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
 תַּפְלָתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נֹא אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם
 קִדְּשֶׁךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמֵּיִם
 עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם
 עֲבָרֵיךָ הַשְּׁפוּךְ
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חַנּוּנוּ וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ : ק"

למנצח סומור דוד יעקב תמצא בתיקון חצות : ודורשין דברי כבושים :

קריש דרבנן .

תיקון ז' באדר .

שער ז

כפי מנהג ארץ ישראל . ותורגמא ואיטליאה .

מנהג חסידים ואנשי מעשה להתענות בשבעה בחדר בכל שנה ושנה יום שמת משה רבינו ע"ה ועוסקים במקרא במשנה ובגמרא מעין אותו היום להזכיר זכותי של משה רבינו ע"ה שזכותו יגן עלינו לפי שגדולים לדיקים במיתתם יותר מבחייהם :

הסדר הוא כן . ומתחיל ספר משנה תורה עד פ' ראה ומדלג מפ' ראה עד פ' כי תבא . ומתחיל מן ויקרא משה אל כל ישראל עד סוף התורה ומתחיל ביהושע עד כל איש אשר ימרה

אז פיד וגו' רק חזק ואמץ וגו' ואומר בתהלים מן תפלט למושה
 סי' ל' עד סוף מזמור לתודה והס' י"ח מזמורים מיוחדים אליו.
 ושנה מסכת אבות כולה עד גמירא שיש בה סדר הקבלה מומרע"ה
 וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל נאמר למושה בסיני ובתוכו
 נזכר קברו של משרע"ה עם הדברים שנבראו בע"ש בין השמשות.
 ועוסק בגמרא בפ"ק דסוטה ומתחיל מן לנו גדול ממושה וכל הענין
 עד והוא חטא הרבים נשא שכיפר על מעשה העגל ולפושעים יפגיש
 שדיקם רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ע"כ. וכל המוסיק
 על הסדר הזה מענינו של יום כל אחד לפי כחו יבורך בלי ספק
 ובפחותיו של אותו לדיק דובנות בקבר אשרי העם שככה לו זה
 משה בגימט' שככ"ה אשרי העם שה' אלטיו. ברוך י' לעולם
 אמן ואמן:

אבר בק"ק וינ"ל א"ה בבהמ"ד של הרב הכולל החסיד מו"ה שמואל
 אבוב למדנו כסדר הנ"ל והוסיף הרב הנ"ל נוסף משלו
 בראש התחיל מזרחית עד אחר פ' ויכלו אח"כ בפ' שמות מן וילך
 ח"ס מצית לוי וגו' עד תעשה בו את האותות ובפ' וארא מחילה עד
 ושמעוים שנה בדברם אל פרעה ופ' בא מן ויהי בחלי הלילה עד
 לכל בני ישראל לדורותם ובפ' בשלח מן ויאמר ה' אל משה מה
 תלעק אלי עד כי אני י' רופאך ובפ' יתרו מן בחדש השלישי עד
 גמירא ובפ' משפטים מן ואל משה אמר עלה אל ה' עד גמירא
 ובפ' תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד גמירא.
 ואח"כ סדר הנ"ל ואח"כ מדרש ילקוט בפ' ואתחנן ובפ' וילך מענין
 מיתת משה ואח"כ בזהר פ' שמות מן וילך ח"ס בזהר קטן דף י"ח
 ע"ב וזהר גדול עמוד ל"א עד ויהי בימים הרבים ז"ק בדף י"ט
 ע"א וזהר גדול עמוד ל"ב ובפרש' בשלח מן אז ישיר ב"ק דף ל"ג
 ע"ב ובז"ג עמוד ל"ה עד ר' חייא אמר דף ל"ד ב"ק ובז"ג עמוד
 ל"ו ובפ' וילך מראש הפ' עד וילו את יהושע והמוסיף מוסיפין לו
 מן השמים:

גש"מ תיקון ו' באדר בעזרת האל אשר לו הוד והדר:

שער ח

כפי מנהג ארץ ישראל.

הרצועה לריך שתי' של עור עגל ויהי ארכה שני שלישי אמה

ורחבה טפח ולריך שתי' מכופלת ד"פ דהיינו שיכוף פיה לתוכה ויעשה לה בית יד באורך טפח וככה יעשה לה. יעשה לה נקב למטה ויעביר בה הרצועה כפולה באופן שתי' ד' רצועות תלויות זו ואותן ד' רצועות יעשה מונגה בית יד ויעביר בנקב ההוא ג"כ עור של חמור רחבה אלבע גודל וארכה יעדיף על של עגל כמו ד' אלבעות ויתחוב כל רצועות בנקב ההוא באופן שלא ישתלפו מונגה:

הנלקה יפשיט בגדיו ויהא ערום גבו ולבו עד החגירה והשליח

ב"ד יאסור שתי ידיו כפיתין על עמוד של עץ שהוא

נטוי אל הקיר והנלקה יטה עלמו ויכוף ראשו בין זרועותיו:

המלקה יהי איש משכיל יכלכל דבריו במשפט ויהי בינוני בכח

ויעמוד על אבן אחת ויאחז את הרצועות בידו אחת

בלבד ובידו השניה יחזיק במרפק הזרוע באופן שלא יוכל לנמות ידיו

יותר מדאי ומ"מ כשילקה אותו יכהו בכל כמו וקודם שיכה יקרא

עליו מוסר ה' בני אל תמאס וגו' וכל הנלקה נפטר אפי' מעונש

כרת ובלבד שיתענה ושכ ורפא לו (לשיקבה"ו בדחילו ורחימו אכתוב

סדר מלקות וכונת כאו"א מהרב האר"י זל"ה):

המלקה יכוין להוריד החסדים המגולים שעלו למעלה למוקום

הסתום ולכן לריך להכות ג' מכות בג' מוקום ב' ב' בב'

הכתפים כנגד החסד והגבורה ואחד על החיים כנגד ת"ת להוריד

אלו ג' חסדים המגולים שעלו למעלה למוקום הג"ת. ויתחיל המלקה

להכות בכתף שמאל תחלה ויכוין אל שם י"ה במילוי ההי"ן אח"כ

יכה בכתף ימין ויכוין אל שם י"ה במילוי אלפי"ן ובכל פעם יכוין

בניקוד אחר:

במלקות ראשון יכוין בלא ניקוד בזה

יוד דה יוד הי יוד הא

ובמלקות

8

9

(שע"צ דשה"ק)

ובמלקות שני יכוין בניקוד צירי כזה

יֹוֹד הֵה יוֹד הֵי יוֹד הֵא

ובמלקות שלישי יכוין בניקוד פתח כזה

יֹוֹד הֵה יוֹד הֵי יוֹד הֵא

ובמלקות רביעי יכוין בניקוד קמץ כזה

יֹוֹד הֵה יוֹד הֵי יוֹד הֵא

אח"כ יקשור ידי הנלקה על העמוד ברצועה אחת ויאמר אלו הפסוקים בשעה שהוא קושר את ידיו :

מִיֹּסֵר יי בְּנִי אֶל תִּמְאָם וְאֶל תִּקְוִיָּן בְּתוֹכָתָו.
כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהָב יי יוֹכִיחַ וּבָאֵב אֶת
בֶּן יִרְצֶה: וְיִדְעֶתָ עִם לְבָבְךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר
אִישׁ אֶת בְּנוֹ יי אֱלֹהֶיךָ מִיֹּסֵרְךָ:

אח"כ יכה ולא יכה עוד שיאמר לו הדיין שכלד שמואל הכה ויתן לו הרצועה לתוך ידו אז יכה ט"ל מלקות ויאמר ג"פ והוא רחום. בפעם הראשון יתחיל בכתף שמואל. בפעם ב' יתחיל והוא רחום בכתף ימין. בפעם ג' יתחיל והוא רחום בחזה. ויר ידיו מן העמוד ויאמר להנלקה אלו פסוקים:

וְסֵר עֲוֹנְךָ וְחַטֹּאתֶיךָ תִּכָּפֵּר:

כל חייבי מלקות מיד שגלקים ב"ד נפטרים שנאמר ונקלה אחיד לעיניך כיון שגלקה הרי הוא כאחיד:

כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לָשׁוֹן

שער ח תיקון המלקות

תִּקְוִים אֶתְּךָ לְמִשְׁפָּט תְּרִשִּׁיעִי: זֹאת נִחְלָת
עַבְדִּי יי וְצִדְקָתָם מֵאֵתִי נְאוּם יי:

כסדר הזה יעשה ד"פ יכוין המלקה שהוא כנגד אימא עילאה המיסרת
את בנה שנאמר דברי למואל וגו' אשר יסרתו אמו ויתן בכל
פעם הרלושה ביד הדיין שיושב בלד שמואל וכסירלה להכות פעם
אחרת יקח מידו:

זהו סדר הנלקה.

הנלקה יכוין בראש אל ט"ל אותיות שם אהי"ה פשוט ומילוי ומילוי
דמילוי כזה

אֱהִיָּה אֵלֶּף הֵה יוֹד הֵה אֵלֶּף לָמַד פֶּא הֵה
הֵה יוֹד וָאו דָלֶת הֵה הֵה

כאן יש ט"ל אותיות כמנין מלקות חסר אחת כמנין ט"ל
גם יכוין שפגס בעונותיו גילוי ה' גבורות וסחס השלשה חסדים
המגולות שעלו למעלה מת"ת דזעיר אנפין. וחמשה גבורות הם ד"פ
מלפ"ך בגי' תק"ס ועם עשר אותיות בגי' תק"ע ועם כללות ה"ג
והכולל בגי' תקע"ו כמנין מלקות: ואח"כ יכוין אל ארבע יחידים של
הוי"ה בכל פעם יחוד אחד. בפעם א' יקבל על עצמו (סקילה) ויכוין
ביחוד זה (הה י"ה) לתקן י' שבשם הוי"ה. בפעם ב' יקבל על עצמו
(שריפה) ויכוין ביחוד זה (יה הו הו) לתקן ה שבשם הוי"ה. בפעם
ג' יקבל על עצמו (הרג) ויכוין ביחוד זה (יה ו וה) לתקן ו שבשם
הוי"ה. בפעם ד' יקבל על עצמו (חנק) ויכוין כזה (וה והי ה
והי) (לתקן ה) שבשם הוי"ה. ואין לריך ללקות יותר מוד' מלקות
כנגד ארבע מיתות ב"ד וכנגד ארבע אותיות הוי"ה שפגס בם
לתקן אותם:

שער ח תיקון המלקות קלר 267

ויאמר לפני ג' אנשים היושבים לפניו במקום בית דין :

הרי אני מוכן ומזומן לקבל עלי ארבע
מלקות אלה כל אחד מלקות ארבעים
חסר אחת כדינו וכמשפטו לפניכם בית
דין בעבור שיהיה כפירה עלי במקום
ארבע מיתות בית דין כאלו הייתי מקבל
בבית דין הגדול שבירושלים אם הייתי
שם ועתה בעונותינו שגרמו שנחרב בית
המקדש ונתבטל הבית דין הגדול
שבירושלים שדנו בה ארבע מיתות
בית דין :

אח"כ יאמר בינו לבינו זה :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבל
המלקות אלו אשר אני מוכן עתה לקבל עלי
במקום ארבע מיתות בית דין שנתחייבתי לפניך
ותכפר ותסלח ותמחול על כל אשר עברתי לפניך
ועשה למען רחמיך הרבים וחמול על עבדך (פלוני)
בן אמתך (פלוני) ואף על פי שחטאתי ופשעתי
ושפשעתי לפניך מכל מקום מפני אברהם יצחק
וייעקב אני :

והמקבל מלקות יאמר זה בשעה שהוא נלקח :

יחרני יי אלהי במשפט אל באיך פן תמעיטני :

שער ח תיקון המלקות

יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי תָּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתִּי וְאַל
תִּתְּעַלֶּם מִתַּחֲנֻנֵּי : שְׂאוֹן אֲנִי עוֹ פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרָךְ
לֹאמַר לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי צְדִיק אֲנִי וְלֹא
חָטָאתִי אֲבָל אֲנִי חָטָאתִי :

אֲשַׁמְתִּי בְּגִדְתִּי גִזְלֹתִי דִּבְרֹתִי רוּפִי . הָעוֹיֹתִי וְהַרְשָׁעֹתִי
וְדַתִּי חֲמֻסֹּתִי טְהֻלֹּתִי שִׁקָּר : יַעֲצֵתִי רָע כּוֹבֵבִי לִצְדִּיקִי
מִרְדֵּתִי נֹאצֵּתִי סָרִרֵתִי עוֹיֹתִי פִשְׁעֹתִי צָרָרֹתִי קִשִּׁיתִי עוֹרָךְ .
רָשָׁעֹתִי שִׁחַתְתִּי תַעֲבֹבֹתִי תַעֲרֵעֹתִי תַעֲתָעֹתִי . חִלַּלְתִּי שֵׁם שָׁמַיִם
בְּסֶתֶר וּבְגִלּוֹי : עַל זֶה לָבִי דָוָה עַל אֱלֹהֵי חַשְׁכוֹ עֵינַי עַל
הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמִים שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ כּוֹ : וְאֲנִי עֹצֵב נִבְזָה נְפוּץ
הִרְבֵּיתִי אֲשַׁמָּה בְּתוֹרָתְךָ וּבְגִדְתִּי בַּאֲחֵדוּתְךָ בַּאֲשֶׁר שָׁנַתְתִּי
מוֹם בְּקֹדֶשְׁךָ שָׁמַיִם וְקִלְקַלְתִּי צְנוּרוֹתֶיךָ וְיִמְנְעוּ רִבִּיבֵי
הַחֲשִׁפָּעָה עֲרוּכָה בְּכָל וּשְׁמוּרָה כִּיד הַמֶּלֶךְ : וְעַתָּה בָּעוֹן
בְּצָעִי קִצְפָּתָה וְאַחֲטָא . הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הֵייתִי נִבְהָל . כִּי מֶלֶךְ
הַצִּפּוֹן הִרְחִיב אֶת גְּבוּלוֹ וְשָׁלַח אֶת בְּעִירוֹ וּבְעִיר בְּשָׂרֵי
תַפְיחוֹת בֵּין אֲחִים וַיִּפְרֹא כִּי בֵּית מְרִי אֲנִי . וְהִנְנִי בְּאֵתִי
בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִרְבָּה קִשּׁוֹר בְּחֻכָּי אָדָם כְּפֹת לְרִצּוֹנִי עַל
הַעֲמוּד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו וְשָׁלַח בֵּית דִּין נָצַב עָלַי
לְכֹלֵא הַפִּשָּׁע וְלִהְיוֹת חָטָאת אֲכֹן נֶגֶף וְצוּר מִכְשׁוֹל כֹּל שֶׁתָּה
תַּחַת רִגְלֵי רָאָה הָעֵבֶרֶתִי רִגְלֵי הַשּׁוֹר וְהַחֲמֹר פֶּרֶמוֹם
חֲצִרֶיךָ וְהִרְבֵּיתִי מַצְדִּיק דִּינִי עָלַי וְלֹאקָה בְּשִׁנְיָהם בָּעוֹלָם הַזֶּה
וְלִהְיוֹת מֵהֶם בָּעוֹלָם הַבָּא : וְאַתָּה יִי מִגֵּן בְּעָרִי כִּי כִי
בָּעוֹרָךְ לֹא תִתֵּן עוֹד לָעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק לְמִשְׁפָּחָךְ עֲמִדוֹ
הַיּוֹם כִּי הִכָּל עֲבָדֶיךָ אוֹלָם אֲנִי אֲדָרַשׁ אֵל אֵל יִהְיֶה לִּי
צְדִיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי וְעַל כָּל פִּשְׁעִים תִּכְסֶּה אֲהַבָּה : עֲזָרְנִי

שער ח תיקון המלקות קל"ה 269

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ שִׁיתְקַדְשׁ וַיִּתְיַחַד עַל יְדֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד הֵיחָא כְּמִי לְיִשְׂרָאֵל וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָנוּ וְהַצִּילָנוּ
וּבְכֹפֶר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : סליק

סדר הדיינים.

סדר הדיין היושב בצד ימין.

הדיין היושב בצד ימין יכוין שהוא כנגד רישא עילאה ויכוין אל אהי"ה
במילוי יודין כזה : אל"ף ה"י יו"ד ה"י ויספור מנין מלקות בעוד
שהשליח ב"ד מכה עד ארבעים חסר אחת שלא ימעה :

סדר הדיין היושב בצד שמאל.

הדיין היושב בצד שמאל יכוין שהוא כנגד רישא תליתאה ויכוין אל
אהי"ה במילוי ההי"ן כזה אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ויקח הרצועה בידו
ויקח ליד שליח ב"ד ויאמר לו הכה ואחר שסיים השליח ב"ד ט"ל
מלקות יחזיר לידו הרצועה וככה יעשה עד ארבע פעמים :

סדר הדיין היושב באמצע.

הדיין האמצעי יכוין אל שם אהי"ה במילוי אלפין כזה והוא נגד רישא
הגיינא ויכוין כזה אל"ף ה"א יו"ד ה"א ויקרא אלו פסוקים בטעמים
ובקול רם מלה במלה כל זמן שהשליח ב"ד מלקה :

אִם לֹא תִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
הַבְּתוּבִים בְּסֵפֶר תּוֹרָה לִירְאָתָה אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ : וְהִפְלֵא יְיָ אֶת מִבּוֹתֶיךָ
וְאֶת מִבּוֹת זֶרַעְךָ מִבּוֹת גְּדוּלּוֹת וּנְאֻמָּנוֹת וְחֻלָּים
רָעִים וּנְאֻמָּנִים :

(*) בשם אלהים ועל פי התורה אנהנו מתירים נדרים ושבועות שהאדם אסר בהם איזה איסור על נפשו ובכלל מתירים אנהנו נדרים ושבועות שהאדם נודר וגשבע מפי עצמו רק על דברים שבינו לבין עצמו אבל הם וחלילה לחשוב באנהנו מתירים האליות ושבועות שגשבעו להמומסלה ובמקומי המשפט או אלות ושבועות שגודרים וגשבעים בענינים שבין אדם לחבירו ובמה שנגזע לטובת ותועלת זולתנו ולכל איש מאיזה דת וגזע סיהיה והגדרים והאלות והשבועות שנאמר עליהן בתורה כי לא ינקה האל את עובריהן מחויבת להיות שרידן וקיימין בתוקפן וכל יסונה וכל העובר עליהן ישיגהו חרון אף השם ויהיה לחרפות ולדראון עולם :

דשם יחוד קב"ה ושכינותיה התרת החרם וקבלת גויפה . עומד לפני ב"ד ויותר טוב באם הם עשרה שהם עדה קדושה . ויאמר בזה הלשון :

שָׁמְעוּ נָא רִבּוֹתַי דִּינִים מוֹמְחִים כָּל נֶדֶר אֲוִי
שְׁבוּעָה אֲוִי אִסּוּר אֲוִי קוֹנָם אֲוִי חֶרֶם
שֶׁנִּדְרָתִי אֲוִי נִשְׁבַּעְתִּי בְּהִקְיָן אֲוִי בַּחֲלוֹם אֲוִי
נִשְׁבַּעְתִּי בְּשִׁמּוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁאִינָם נִמְחָקִים
וּבְשֵׁם הוִי"ה ב"ה וְכָל מִינֵי נִזְיוֹת שֶׁקִּבַּלְתִּי
עָלַי ^(א) וְאֶפִּילוֹ נִזְיוֹת שֶׁמִּשּׁוֹן וְכָל שׁוֹם
אִיסּוּר וְאֶפִּילוֹ אִיסּוּר הַנָּאָה שֶׁאִסְרָתִי עָלַי אֲוִי
עַל אַחֲרִים בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל אִיסּוּר בֵּין בְּלָשׁוֹן
אִיסּוּר אֲוִי חֶרֶם אֲוִי קוֹנָם וְכָל שׁוֹם כִּבְלָה
אֶפִּילוֹ שֶׁל מַצָּוָה שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי בֵּין בְּלָשׁוֹן

שערי אורה

(א) שָׁמְעוּ נָא רִבּוֹתַי כו' . ואפילו נזירות שמשון . בפתחו תשובה ליו"ד (רל"ט טק"ה) כתב וז"ל . שהרי נזירות שמשון אין לה התרה כלל .
(שע"צ דשה"ק) 9 14 עכ"ל

נָדָר בֵּין בְּלִשׁוֹן נִדְבָה בֵּין בְּלִשׁוֹן שְׁבוּעָה
 בֵּין בְּלִשׁוֹן נִזְרוֹת בֵּין בְּכָל לִשׁוֹן וְגַם הַנְּעִשָׂה
 בְּתַקִּיעַת כַּף בֵּין כָּל נָדָר וּבֵין כָּל נִדְבָה וּבֵין
 שׁוּם מִנְהֵג שֶׁל מִצְוָה שֶׁהִנְחֵנִתִי אֶת עֲצָמִי
 וְכָל מוֹצֵא שִׁפְתֵי שִׁיצָא מִפִּי אוֹ שֶׁנִּדְרָתִי
 וְגַמְרָתִי בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת שׁוּם מִצְוָה מִהַמִּצְוֹת
 אוֹ אִיזָה הִנְחֵנִי טוֹבָה אוֹ אִיזָה דָּבָר שֶׁהִנְחֵנִי
 שֶׁלֹּא שֶׁעָשִׂיתִי הֵן עַל עֲצָמִי הֵן עַל אֲחֵרִים
 הֵן אוֹתָם הִידוּעִים לִי הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר
 נִשְׁכַּחוּ מִמֶּנִּי בְּכִלְהוֹן אֶת־חֲרָטָנָא בְּהוֹן
 מֵעִיקְרָא וְשׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ אֲנִי מִמַּעַלְתְּכֶם
 הַתָּרָה עֲלֵיהֶם כִּי יֵרָאֵתִי פָּן אֶבְשַׁל וְנִלְכַּדְתִּי
 ח"ו בְּעוֹן נִדְרִים וְשְׁבוּעוֹת וְנִזְרוֹת וְחֲרָמוֹת
 וְאִסּוּרִין וְקִנְיָנוֹת וְהַסְכָּמוֹת: וְאִין אֲנִי תוֹהָא
 חָם וְשָׁלוֹם עַל קְיוּם הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הָהֵם
 שֶׁעָשִׂיתִי רַק אֲנִי מִתְחַרְטָּע עַל קִבְּלַת הָעֲנִיָּיִם

שערי אורה

עכ"ל: ובלחם הפנים לכו קוֹזִיר כו"ע
 כתב בבס נכדו לתוך עפית"ש הריטב"א
 סמור סמסין רק ע"י מלאך כמו שהיו
 כמסמון אז אין לו התרה. אבל במדירו
 (שע"צ לשה"ק) 9 15
 האף

בְּלִשׁוֹן נֶדֶר אוֹ שְׁבוּעָה אוֹ נִזְיוֹת אוֹ אִסּוּר
אוֹ יִחְרֵם אוֹ קוֹנֵם אוֹ הַסְכָּמָה אוֹ קִבְלָה בְּלֵב.
וּמִתְחַרֵּט אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא אֶמְרָתִי הִנֵּנִי
עוֹשֶׂה דָבָר זֶה בְּלִי נֶדֶר וְשְׁבוּעָה וְנִזְיוֹת
וְיִחְרֵם וְאִסּוּר וְקוֹנֵם וְקִבְלָה בְּלֵב. וְלִכֵּן אֲנִי
שׂוֹאֵל הַתָּרָה בְּכוֹלָהוֹן אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל
הַנִּזְכָּר בֵּין אֵם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים
הַנוֹגְעִים בְּמִמּוֹן בֵּין מִדְּבָרִים הַנוֹגְעִים בְּנוֹף
בֵּין מִהֲדָבָרִים הַנוֹגְעִים אֶל הַנִּשְׁמָה בְּכוֹלָהוֹן
אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל לִשׁוֹן נֶדֶר וְשְׁבוּעָה וְנִזְיוֹת
וְאִסּוּר וְיִחְרֵם וְקוֹנֵם וְקִבְלָה בְּלֵב. וְהִנֵּה מִצַּד
הַדִּין הַמִּתְחַרֵּט וְהַמִּבְקֵשׁ הַתָּרָה צָרִיךְ
לְפָרוֹט הַנֶּדֶר אֲךָ דַּעוּ נָא רַבּוֹתֵי כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְפֹרְטֵם כִּי רַבִּים הֵם וְאֵין אֲנִי
מִבְקֵשׁ הַתָּרָה עַל אוֹתָן הַנֶּדָּרִים שְׂאִין
לְהַתִּיר אוֹתָם עַל כֵּן יִהְיוּ נָא בְּעֵינֵיכֶם כְּאֵלוֹ
הָיִיתִי פּוֹרְטֵם:

שערי אורה

מה שאנחנו אומרים ואפילו נזירות
שמשון . ע"ש עוד תירושים
אחרים:

האב בנזיר מן הצטון . כשמשון . הוא
אפשר בשאלה ע"י האב המדירו
ע"ש . וא"כ אפשר בכנון זה כונתינו
(שע"צ דשה"ק)

והמתירין משיבין לו ג' פעמים בלשון הזה:

הכל יהיו מותרים לך הכל מחוללים לך הכל
שְׁרוּיִם לך אֲדַרְבֵּה אֵין כֵּאֵן לֹא נָדַר וְלֹא
שְׁבוּעָה וְלֹא נְזִירוֹת וְלֹא חֵרֶם וְלֹא אִיסוּר וְלֹא
קוֹנָם אֲבָל יֵשׁ כֵּאֵן מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וּכְשֵׁם
שְׁמֵתִירִים חֲבִית דִּין לֹא מִטָּה כִּךְ יִהְיוּ מוֹתָרִים
מִכִּית דִּין לֹא מַעֲלָה:

ואחר כך יהא מוסר מודעת לפניהם ויאמר זה:

הרי אני מוסר מודעת לפניהם. ואני מבטל כפאן ולחבא
מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שְׁבוּעוֹת וְנְזִירוֹת
ואיסורין וקוֹנָמוֹת וְחֵרֶמוֹת וְהַסְכָּמוֹת וְכָפְלָה בְּלֵב הֵן בְּהַקִּין
הֵן בְּחֵלּוֹם הוֹיִן מִנְדְּרֵי תַעֲנִית בְּשַׁעַת מְנוּחָה וּכְאֵם שְׁאֵשְׁכַח
לְתַנְּאֵי מוֹדַעַת הַזֹּאת וְאֲדוֹר מִהַיּוֹם עוֹד מַעֲתָה אֲנִי מִתְחַרֵּט
עֲלֵיהֶם וּמִתְנַה עֲלֵיהֶם. שִׁיְהוּ בָּלֵן בְּטָלִין וּמְבוטָלִין לֹא
שְׁרִירִין וְלֹא קִטְמִין וְלֹא יֵהֵא חָלִין בָּלֵל וּכְלָל בְּכָלֵן אֲחֵרְטָנָא
בְּהוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

ויועיל זה כשלא יזכור לתנאו בשעת השבועה כמבואר ביו"ד ואחר המודעת
יאמר לפניהם:

אם עברתי על שום דבר שנתחייבתי גזיפה או ארור או
נרדי או חרם או שמתא או קללה בין כפי השכינה בין
כפי בית דין של צבא מעלה בין כפי עצמי בין כפי
אחרים בין בעולם הזה בין בעולם הבא הריני שב
בתשובה שלימה ואשב יחף על הארץ כמנוחה ואתפלש
בעפר בוכה וכתובה וכתחרט ומתנודה על כל מה שחטאתי
ועויתי

ועויתי ופשעתי ומריתי ומרדתי מיום היויתי על האדמה
 עד היום הנה ואשפוך את נפשי לשאול סליחה ומחילה
 ובכפרה מן השמים ומן הבריות ואשאל ממעלתכם שתתירוני
 מן כל הנזיפות והארוגים והנדוים והחרמים והשמתות
 והקללות שנתחייבתי ושנכשלתי בהם עד היום הנה:

ואז מתרחק מן העדה הקדושה ארבע אמות כחליצת מנעלים וילבש שק
 ויתפלש באפר כאכל ומקבל הנויפה ואומר בלשון הזה:

אתה הברית אנוש מראש ותביניהו לעמוד לפניך
 ונתת לו מרפא למזורו שישוב אליך בעת
 שיחטא כי ידעת את לב האדם רע מנעוריו
 ולכן תקנת לו תשובה לכפר את אשר חטא:
 והנה אנכי החוטא חטאתי לפניך ופגמתי בארבע
 מאות עולמות שקל כסף וגרמתי להלביש שמים
 שק ונתתני כח לעשו וארבע מאות איש אשר עמו
 להתיצב על האדמים ועתה הנני לובש שק וה
 להתיש בותם ולשפר מתלעותם ויאירו ררך נקבי
 השק ארבע מאות עלמין דכסופין ויקונים בנו מה
 שאמר הכתוב אם יהיו חטאיכם פשנים פשעג
 ילבינו ואם יאדימו כתרלע כצמר יהיו. והנה אלתי
 ידעתי נאמנה שפגמתי בחמשה גבורות של
 השכינה לזה אני משים אפר במצחי לכונן את
 ציון ולעורר את האהבה בין ריעין עלאין ומשם
 יתמשך אחר כך השפע על עבדך (פיוני) בן אמתך

(פרונית) דְּהַלְבִּין אֶת הַטָּאי וְלִכְפֹּרם תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלָג
אֶלְבִּין. וְאִזְכָּה לְהִיזֹת מִחֲשָׁבִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ וְשִׁים לָנוּ פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת
הַשְׁכִּינָה בְּלִתִּי בּוֹשָׁה וּבְלִימָה מִעֲוֹנוֹתֵי שְׁתִּיקָנוּ
וְלֹא אָבוֹא עוֹד לְיָדֵי שׁוֹם חֵטָא וְעוֹן בְּעֻזְרָתְךָ אוֹתִי.
כִּי עַל חֲתִשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ וְלֹתִשׁוּבָה עֵינֵינוּ
מִיִּחְלָוֹת לָךְ הַחֲוִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
אָמֵן סָלַח :

בשיושב ומקבל גויפה יאמר זה :

הִרִינִי יוֹשֵׁב לְקַבֵּל הַגּוֹיִפָה וְהַנְדוּי אֲשֶׁר
נִתְחַיֵּיבְתִּי מִפִּי בֵּית דִּין יִשְׂרָאֵל מִעֲלֵה
עַל כַּמָּה חֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים שֶׁחֲטָאתִי
וְעָוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי אֲנֹכִי עֶצֶב נַפְשִׁי וְנִבְּוָה
הַרְבֵּיתִי אֲשָׁמָה בְּתוֹרָתְךָ בְּגִדְתִּי בִּיחּוּדְךָ
פְּגַמְתִּי בְּסִפְרוֹתֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי פָגָם בְּקֶדְשֶׁךָ
וְהַמִּים הַיּוֹצֵאִים מִבֵּית יְיָ הוֹלְכֵתִים מִבֵּית
הַמַּלְכוּת לְבֵית הַכֶּסֶּא מְקוֹם הַטְּנוּפֹת אִשְׁתִּי
הִזְמָה אוֹיְבֵתֶיךָ הִרְסֵתִי מִזְבְּחוֹתֶיךָ חֲלַלְתִּי
בְּרִיתְךָ וּבְסִיתִי הָעֶרְלָה עַל בְּרִית הַקֹּדֶשׁ.
וּפְגַמְתִּי בְּכָל כ"ז אוֹתוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַגְבַּרְתִּי
הַחֲיֻצוֹנִים וְהִגַּה נִתְחַיֵּיבְתִּי גְדוּי מִפִּי בֵּית

דִּין הַצֶּדֶק אִם מִפִּי הַקְדוּשָׁה בָּרוּךְ הוּא אִם
 מִפִּי הַשְׂכִּינָה לִבְנֵי מִתּוּדָה אֲנִי וּמִתְחַנֵּן
 וּמִתְחַרֵּט וּבֹכֶה וּמִתְאַוֵּן עַל עֲוֹנוֹתַי וְאוֹמֵר
 חַטָּאתִי עָוִיתִי פָשַׁעְתִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד לָשׁוּב
 בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה הֵתֵר הֵתֵר הֵתֵר יוֹצֵר בְּרָאשִׁית.
 סֶלַח סֶלַח סֶלַח אֲבִיר יַעֲקֹב כִּי אֵל מֶלֶךְ
 טוֹב וְסֶלַח אֶתָּה וְסִיעֵנִי לְהִיּוֹת מִהַשְׂבִּים
 אֵלֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם אֲשֶׁר חַטָּאתָם לֹא תִזְכּוֹר
 עוֹד אָמֵן סֶלַח:

לאחר שישב מעט על הארץ במנוחה ואכל או קוראין אותו העדה הקדושה
 ואומרים לו בלשון הזה:

אֲחִינוּ אֶתָּה אֲחִינוּ אֶתָּה אֲחִינוּ אֶתָּה מֵאַחַר שֶׁקִּבַּלְתָּ
 עָלֶיךָ אֶת הַדִּין:

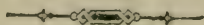
ואז יעמוד מן הארץ ויתפלל בדמעות שליש ליהוד קב"ה ושכינתיה ויאמר
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שכל הקללות
 והארורים והחרמות והשטמות שגזלתי או שאררתי
 או שגשבעתי או שגדתי או שהחרמתי או ששטמתי את
 עצמי או את אחרים אשר מנע ישראל המה, או אחרים
 שקללו או אררו או שהחרימו או ששטמו אותי או אשתי
 או את זרעי או את בני ביתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי אלהינו ששטמים ובארץ שאל ושלטו בנו
 ואל יעשו רושם, וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה

שער ח סדר התרת נדרים קל"ט 277

בְּדִבְתִּיב וַיִּתְפַּד יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה כִּי אֶהְיֶה
יְיָ אֱלֹהֶיךָ :

ואח"כ גם העדה יחורו ויאמרו לו ג"פ בלשון הוה :

כֹּלָם מוֹתָרִים לָךְ כֹּלָם שְׂרוּיִם לָךְ כֹּלָם מְחֻלָּיִם
לָךְ כָּשֶׁם שְׁאֵנְהֻנו מְתִירִים לָךְ בְּבֵית דִּין
שֶׁל מִטָּה כֶּךָ יִהְיוּ מוֹתָרִים מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה
וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְחַפְּכוּ לְבִרְכָּה בְּדִבְתִּיב וַיִּתְפַּד יְיָ
אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה כִּי אֶהְיֶה יְיָ אֱלֹהֶיךָ :

סדר תפלת הדרך.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנו לְשָׁלוֹם
וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחוּז
חֲפִצֵּנוּ לְחַיִּים וְלִשְׂמִיחָה וְלִשְׁלוֹם (אם
דעתו לחזור מיד אומר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם)
וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים
וְחַיּוֹת רָעוֹת בַּדֶּרֶךְ וּמִכָּל פּוֹרְעָנוֹת

הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לְעוֹלָם. וְתִשְׁלַח
 בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִינוּ. וְתִתְּנֵנִי
 לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
 כָּל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים.
 וְתִשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלָּה וְתִתְּחַנּוּן אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אחר כך יאמר (יוה"ד) ישמחני (יוה"ד) יצילני (יוה"ד) יעורני ג"פ: ויעשה
 עיגול סביב במקל שבידו או בידו ממש ואחר כך יאמר לחבירו שלום עליכם
 ג"פ וחבירו ישוב לו עליכם שלום ג"פ ואחר כך יאמר זה ג"פ:

וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים
 וַיֹּאמְרוּ יַעֲקֹב כִּי אֲנִי רֹאֵם מַחְנֵה אֱלֹהִים
 זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם:

וכשיאמר כאשר רא"ם יכוין רא"ם נזריקו רפאל "אוריאל" מיכאל:
 אח"כ יכוין ג"כ דו"ה ר"ד יאמר סימן דו"ה נזריקין "לישועתך" ויהי כנסוע
 "וברכך" הפלאך וכמה פעמים יאמר ג"כ סימן דו"ה ר"ד ל' פעמים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי: קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ: יי
 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: ג"פ וַיְהִי בְּנִסְעוֹ
 הָאָרֶז וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קִנְיָה יי וַיִּפְּצוּ אוֹיְבֶיךָ
 (שע"צ למה"ק) 22 9

שער ח סדר תפלת הדרך קמ 279

וַיְנַסּוּ מִשְׁנֵאִיהֶּ מִפְּנֵיהֶּ: וּבְנוּחָהּ יֹאמַר שׁוּבָה
יְיָ רַבּוֹת אֵלַיִּי וְשָׂרָאֵל:

ויכוין אל נו"ן הפוכה ופשוטה כוה זנ:

ג"פ יְבָרְכֶּהּ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶהּ: יֹאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַיִּהּ
וַיַּחֲנֶהּ: יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלַיִּהּ וַיֵּשֶׁם לָהּ שְׁלֹוֹם:

ויכוין אל שם היוצא מא"ו ג"פ אנקת"ם פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם ויאמר
ה"פ המלאך וכו':

ה"פ הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרְכֶּה אֶת
הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתִי
אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ואח"כ יאמר ו"פו יהי נועם וכו' ובכל פעם כשמיניע אצל כ"ו מלאכיו ויצו"ה
ד"ך לשמר"ך בכ"ד דרכי"ך יכוין בסוף התיבות (יוהך כלך) שהם שמות
המשמרים את האדם בדרך ויכוין בכ' מלאכי השמירה במחשבותיו וישוב
שמלאך אחד רוכב אצלו בצד ימין על סוס לבן גדול עד מאוד והוא עצמו
ערום בלי מלבוש וחרבו שלופה בידו ומצד שמאל שלו הודך מלאך אחד כרגלו
ובידון בידו ואם יכוין בשני מלאכי שמירה הנ"ל אני ערב לו שלא יזק כל
אותו היום בדרך וידך לשלום ואח"כ יאמר טפטפוי"ה ע"ד צב"א תהיה לי
לצבא ע"ד מג"ן תהיה לי למגן צו"ה פח"ד על כל דב ור ויכוין אל שם
טפטפוי"ה שהוא בגי' קצ"ג כמנין ע"ל צב"א וכמנין ע"ד מג"ן וכמנין צו"ה פח"ד.
גם יכוין שם זה (נעורירין) הקדוש ואח"כ יאמר ג"פ:

וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ בַּסְּנִינִים
מִקְטוֹן וְעַד גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצּוֹא הַפֶּתַח:
הַפֶּתַח לְמִצּוֹא וַיִּלְאוּ גְּדוֹל וְעַד מִקְטוֹן
בַּסְּנִינִים הַכּוֹ הַבַּיִת פָּתַח אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים

ואת

23

9

(שע"צ דשה"ק)

וְאֵת. ג"פ: וְהַמִּצָּפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְיָ בִּינִי
וּבִינְךָ כִּי נִסְתָּר אִישׁ מִרְעֵהוּ: מִרְעֵהוּ אִישׁ
נִסְתָּר כִּי וּבִינְךָ בִּינִי יְיָ יִצְחָק אָמַר אֲשֶׁר
וְהַמִּצָּפָה. ג"פ: וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל
הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי
בָּנֵי יַעֲקֹב: יַעֲקֹב בָּנֵי אַחֲרֵי רָדְפוּ וְלֹא
סְבִיבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הָעָרִים עַל אֱלֹהִים חֲתַת
וַיְהִי וַיִּסְעוּ. ג"פ: אַחֲרֵי שֶׁהַמַּפְלָט לִי מֵרוּחַ
סוּעָה מִסָּעֵר: מִסָּעֵר סוּעָה מֵרוּחַ לִי מִפְּלָט
אַחֲרֵי שֶׁה. ג"פ: בִּידְךָ עֲתוֹתַי הִצִּילָנוּ מִיַּד אֹיְבֵי
וּמֵרֹדְפֵי: וּמֵרֹדְפֵי אֹיְבֵי מִיַּד הִצִּילָנִי עֲתוֹתַי
בִּידְךָ. ג"פ: אֵתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי
פִּלְט תְּסוּבְּבֵנִי סֶלָה: סֶלָה תְּסוּבְּבֵנִי פִלְט
רָנִי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֵתֵר אֵתָּה. ג"פ: בְּמַחֲוֹ
בְּיָי עֲדִי עַד כִּי בָּיָה יְיָ צוּר עוֹלָמִים:

ויכוין אל ד"פ ע"ב כזה יו"ד ה"ו וי"ו ה"י הרי ע"ב א' יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה
עם י' אותיות הרי ע"ב ב' יו"ד ה"א וא"ו ה"א יתו"ה הרי ע"א הרי ג"פ
ע"ב ו' י"ה יתו"ה הרי ע"ב ד' ג"ב יעננו ביום קראנו יכוין ר"ת שם
יב"ק והוא טוב להצלחת הדרך:

עוֹלָמִים צוּר יְיָ בָּיָה כִּי עַד עֲדִי בְּיָי בְּמַחֲוֹ. ג"פ: יְיָ עוֹז
לַעֲמֹי יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ פְּשָׁלֹם: פְּשָׁלֹם עַמּוֹ
אֶת יִבְרַךְ יְיָ יִתֵּן לַעֲמֹי עוֹז יְיָ. ג"פ: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשֻׁבָּב

שער ח סדר תפלת הדרך קמא 281

לָנו אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יִי צָבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹמֵת כָּךְ :
 יִי הוֹשִׁיעָה הַכֹּלֶךְ יַעֲנֵנו בְּיוֹם קָרָאֵנו . ג"פ : מְגִדוֹל עוֹז שֵׁם
 יִי בּו יְרוּץ צָדִיק וְנִשְׁגָב :

וגם כשיאמר ק"ש על הדרך יכוין כשיאמר ובצבתך בדרך ב' דרך : פ"א יכוין
 פעמים אלהים יהו"ה בשילוב כזה א"י ל"ה ה"ו יה"ם : ב"פ ג"י דרך והוא
 ב"פ יב"ק עוד יכוין פ"ב דרך והוא ס"ג קס"א בשילוב כזה אל"ף יו"ד ה"ה
 ה"י יו"ד וא"ו ה"ה ה"י גימ' דרך הרי בדרך ב' דרך :

בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : ז"פ שיר למעלות אשא :

כל הפוגע באדם רע ואמר כן בפניו :

וְהַמִּצָּפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יִי בִינִי וּבִינָה כִּי
 נִסְתָּר אִישׁ מִרְעָהוּ : וְאֵת הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הָכֵן בַּסִּגְוִיִּים מִקְמוֹן וְעַד
 גִּדּוֹל וַיֵּלֶאֱלוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח : תַּפּוּל עֲלֵיהֶם
 אֵימָתָה וּפֶתַח בְּגִדּוֹל זְרוּעָה יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יִי עַד יַעֲבֹר עִם זוֹ קְנִייתָ : פְּגָרִים
 הֵם . פְּגָרִים יִפְּלוּ . פְּגָרִים יִהְיוּ :

כשיאמר זה ירום ידו הימנית : וכשיאמר תפול עליהם אימתה ופחד יראה
 על האויבים וכשיאמר בגדול זרועך יראה לשמים וכשיאמר ידמו כאבן יראה
 על אבן . ויאמר זה בינו לבין עצמו :

יִי וְלָחֶם לָכֶם וְאִתָּם תַּחֲרִישוּן : יִי אִישׁ מִלְחָמָה יִי שָׂמוֹ :
 יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יִי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ
 בַּשָּׂלוֹם : עֲשֵׂה לְמַעַן שָׂמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
 הוֹרִתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ הוֹשִׁיעָה יִמְנָךְ וַעֲנֵנִי : יְהִי

לרצון

לְרִצּוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: חֲנוּךְ
וְאַלְהֵי הַלֵּכוֹ בְּדֶרֶךְ וְלֹא הִזְקוּ בֵּן לֹא נִזְק אֶחָד וְגַלְגַּל
בְּיָשָׁם אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן סָלָה:

קבלה אמיתית מחרטבין וצ"ל שואמר נגד האויב ויביט בפניו ויאמר ו"ס
בנשימה אחת אוריא"ל מיד יהפוך לב האויב לאוהב הנאמן ויירא ממך: בדוק
ומנוסה: ענין אחר יבסח עיניו בידו הימנית ויאמר ג"פ:

וְהִסִּירוּתִי אֶת כָּפִי וְרֵאִיתִי אֶת אַחֲוָרִי וּפָנִי
לֹא יֵרָאוּ פָנִיא"ל אֲוִרִיא"ל
תִּשְׁמְרוּנִי מִכָּל פְּגַע רָע. בְּעֶזְרַת שְׂדֵי
מַעֲרֻכוֹת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמוֹת חֵילוֹ יוֹלֵאִים מַתִּיבוֹת וּפָנִי לֹא
יֵרָא"ו:

לפני הרב יאמר פסוק זה:

קָרְבָה אֵל נַפְשִׁי גְאֻלָּה לְמַעַן אוֹיְבֵי פָדֵנִי:

והשם הוא גְאֻלָּה וכך היא הניקוד והסוד הוא שם אגל"ה בדוק ומנוסה:
תרואה: אויבים באים בדרך יכוין השם הוה צמרכ"ד והוא יוצא
מסופי תיבות של המכיוון מבראשית האר"ן המו"ס או"ר החי"ך אח"ד וסגולתו
בדרך יכוין בו כוח צד"ך מ"ר על האויבים ועליו רם צד"ך א"ס. קבלה מר"י
החסיד אם תראה דם רע בא ותורא ממנו עשה שד"י בדרך הימנית דהיינו
שיכוף האגודל כמו ד' ושלוש אצבעות כמין ש' וורת שהוא קטן כמו י' וישימהו
על פניו ויאמר זה הפסוק:

לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בַּפְּנֵיכֶם פַּחַדְכֶם וּמוֹרָאֲכֶם
יִתֵּן יְיָ אֱלֹהֵיכֶם עַל פָּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּדְרֹכוּ בָּהּ בְּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם:

דמי שבאים עליו לסמים פתאום או שראה אויבים באים עליו פתאום יאמר ג"פ :
אתניק הושיעני מואת הצרה ותהיה ביעורי
ובסעדי אמן סלה :

ויוצא מן הפסוק וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל וגו' : (גבורתיאל) זה
המלאך ממנוה על הנצחון בן כתוב בספר רזיאל :

תיקון סעודה

מיוסד מפי ותיקין חסידים ואנשי מעשה בצפת ובירושלים תוב"ב לשם יתור
קוב"ה ושכינתיה בדחילו ורחומו בשם כל ישראל :

זה הסדר יתודה בכל פעם קודם גטילת ידים ואח"כ יאמר זה ואם אין לו
פנאי לעשות כסדר הזה קודם הכלהן יכול לעשות כסדר הזה על הכלהן
לאחר הכליה :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליי ויאמרו לאמר אנשירה ליי כי
גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים : עזי וזמרת
יה ויהי לי לישועה : זה אלוי ואנוהו אלתי
אבי וארוממנהו : יי איש מלחמה יי שמו :
ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם
לאכלה : זה הדבר אשר צוה יי לקטו
ממנו איש לפי אכלו עומר לגלגולת מספר

נַפְשׁוֹתֵיכֶם אִישׁ לְאִשׁר בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ :
וַיַּעֲשׂוּ בֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה
וְהַמִּמְעִיט : וַיִּמְדּוּ בַּעֲוֹנָם וְלֹא הָעֵדוּף
הַמִּרְבָּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחֲסִיר אִישׁ לְפִי
אֲבָלוֹ לִקְטָנוֹ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יי מֹלֵא הָעוֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת
לְדוֹרוֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
הֵאכֵלְתִּי אֲתֶכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם
מִמִּצְרָיִם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֶהְרֹן קַח
צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מֹלֵא הָעוֹמֵר מִן
וְהִנֵּחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי יי לְמִשְׁמֶרֶת לְדוֹרוֹתֵיכֶם :
בְּאִשְׁר צִוָּה יי אֵל מֹשֶׁה וַיִּנִּיחֵהוּ אֶהְרֹן לִפְנֵי
הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת :

ואחר כך יאמר אלו פסוקים מפרשת עקב :

כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֶנְכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבִאתֶם
וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְי לַאֲבוֹתֵיכֶם :
וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יי אֱלֹהֵיךָ
זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנוּתְךָ
לְנִסּוֹתֶיךָ לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר בְּלָבְבְּךָ הִתְשַׁמּוֹר

מִצֻּתָּיו אִם לֹא: וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעִיבֵהּ וַיֹּאכִילֶהָ
 אֶת הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבוֹתֶיךָ
 לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה
 הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יִי יִחְיֶה הָאָדָם:
 שְׂמֹלֶתְךָ לֹא בִלְתָּה מֵעַלֶיךָ וְרִגְלֶיךָ לֹא בִצְקָה
 זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיִּדְעָתָּ עִם לִבְבֶּךָ כִּי
 כְּאִשּׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִי אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךָ:
 וְשִׁמְרָתָּ אֶת מִצְוֹת יִי אֱלֹהֶיךָ לְלֶכֶת בְּדַרְכֵּיו
 וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ:

ואח"כ יאמר מוסור כ"ג:

כג (א) מִזְמוֹר לְדָוִד יִי רוּעִי לֹא אֶחָסֵד:
 (ב) בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּי צִנִּי
 עַל מִי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי: (ג) נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב
 יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: (ד) גַּם
 כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רָע
 כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעֲנִיתֶךָ
 הִקְמָה יִנְחַמּוּנִי: (ה) תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן
 נֶגֶד צוּרֵי דַשְׁנָת בִּשְׁמֵן רֹאשֵׁי כוֹסֵי
 רוּיָה: (ו) אַךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדּוּנִי כָּל

יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאַרְבֶּּי יָמִים:

ואח"כ יאמר תפלה זו :

אֲתָה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים הַזֶּה וּמִפְּרִנָּם וּמִכָּל־כָּל
בְּחֶסֶדְךָ לְכָל תְּבוּרָאִים מִקְרָנֵי רִאשִׁים
עַד בִּיצֵי כְנִים כְּכַתּוּב טָרַף נָתַן לִירְאָיו יוֹפּוֹר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאֲתָה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ: "פּוֹתֵחַ" אֶת
יְיָ יְכוּיִן ר"ת גי' יאהדונה"י ס"ת אותיות חת"ך שם
הממונה על הפרנסה וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: נוֹתֵן
לָהֶם לָרַעֲבִים. נוֹתֵן לָהֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וּבִבְנֵי יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי הָיָה הוּא וְיִהְיֶה שָׁנָם
אֲנַחְנוּ בְּנֵי אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
עֹמְדֵי הַמִּצְפִּים תָּמִיד לִישׁוּעָתְךָ וּמִיַּחֲלִים
לְחֶסֶדְךָ כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי
שִׁפְחָה אֵל יָד גְּבוּרָתָה כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַד שִׁיחֲנֵנוּ שְׂאֵהִיָּה אָנִי וּבְנֵי בֵיתִי וְכָל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־הָרַחֲמִים וּבְכָל־הַחֵן
וְהַחֶסֶד שֶׁתִּתֵּן לָנוּ מִזִּנְנוּתֵינוּ בְּמַלּוּי וּבְרוּחַ
לָהֶם לֶאֱכֹל וּבְגֹד לְלָבוֹשׁ וִיקְוִיִּם בָּנוּ מִקְרָא

שְׁכֵתוֹב בֵּין הָעֲרֵבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבְבוֹקֶר
 תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם. לְשׁוֹבַע וּלְבִרְכָּה וּלְחַיִּים
 מִשְׁפַּע בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִשְׁפַּע בִּרְכָּה
 הַעֲלִינָה מִתַּחַת יָדְךָ וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָשָׂר
 וָדָם וַיְקוּיִם בָּנוּ מִקֶּרֶא שְׁכֵתוֹב לֹא רָאִיתִי
 צָדִיק נִשְׁעָב וְזָרְעוֹ מִבִּקֵּשׁ לָחֶם: פּוֹתַח אֶת
 יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: נוֹתֵן לְבִהְמָה
 לַחֲמָה לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: נוֹתֵן לָחֶם
 לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

ואחר כך יאמר זה:

יְהֵא רַעְוָא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְוָא דְכָל
 רַעְוִין סְתִימָא דְכוּלָּא דִּיתְמָשֶׁךְ טַלָּא עֲלָאָה
 דְרָךְ אָבָא וְאָמָא לְזַעִיר אַנְשִׁין וּמִזַּעִיר אַנְשִׁין לְחֻקָּא
 תְּפֻחִין קְדִישִׁין מִתְּמֵן יִתְיַהֵב מִזִּנָּא עֲלָאָה מִרְחִיא
 דְטַהֲנִין תְּמֵן מִנָּא לְצַדִּיקָא בְּנֵהִירִין דְאַנְשִׁין בְּרַעְוִתָא
 לָנָא וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתָנָא וּלְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 אָמֵן:

בשבת ויו"ט שאין אוטרים תחנון יאמר במקום הוידוי פסוק זה:

וְיִמְלֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זְרַעְךָ
 לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
 נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֵּךְ:

ואח"כ יאמר מאמר הוידוי דב' יום ביומו:

ליום ראשון.

רַבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָבֵלֶת וְשָׁבַעַת וּבִרְכַּת אֶת
 יי אֱלֹהֵיהֶּ וְגו' כַּמָּה וְכַמָּה אֵינֶנּוּ יִשְׂרָאֵל
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְּהוּ וְקָרַב לוֹן
 לְגַבִּיָּה מִכָּל שְׂאֵר עַמּוּן וּבְנִיגְהוֹן דִּישְׂרָאֵל
 יְהִיב מְזוּנָא וְשָׁבַעַת לְכָל עַלְמָא וְאֵלְמָלָא
 יִשְׂרָאֵל לֹא יְהִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּנָא
 לְעַלְמָא וְהַשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֲנוּן בְּגִלּוּתָא עַל
 אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דְנִטְלֵי מְזוּנָא עַל חַד תְּרִין
 בְּזִמְנָא דְהוּן יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא קְדִישָׁא יְהִיב
 חוּלְק תַּמְצִית לְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּרִים וְלֹא
 אֶתְזִנוּ אֱלֹא מִתַּמְצִית וְהַשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֲנוּן
 בְּגִלּוּתָא אֶתְהַפֵּךְ בְּזִמְנָא אַחֲרָא לְמַלְכָּא
 דְּאֶתְקִין סְעוּדָתָא לְבְנֵי בֵיתִיה כָּל זִמְנָא
 דְּאֵינֶנּוּ עֲבָדֵי רַעוּתִיה ⁽³⁾ אֶבְלֵי סְעוּדָתָא עִם

מעשים טובים

(3) בבוא הארצ"ל לפת ונמשכו הרבה גדולי ישראל חלוו, והיו עוד מגדולי
 ישראל שלא דבקו בו, אבל לא דברו קשות כלגדו, ומנהג הר"א
 גלנטי הי' לישב בתענית כל הימים בהנצט, וקיבל תענית בכל חפלת מנחה,
 חוץ מהימים שאין אומרים בהם תחנון, ופ"א הכין הארצ"ל סעודה לתלמידיו
 במקום עין עיטס שקרוב לפת כהיום שבת, ואמר לשלוהו לך לר"א גלנטי
 ובוא חלוו קודם חפלת המנחה, ואמור לו בשמו כי אנכי מבקשו שלא יקבל

מִלֶּכָּא וַיִּהְיֶה לִּבִּי לְבַלְבִּי חוֹלֵק גִּרְמִין לְמִגְרָר:
 בְּשַׁעֲתָא דְּבִנִּי בִיתִיהָ לָא עֲבִדִּי רַעוּתָא
 דְּמִלֶּכָּא מִלֶּכָּא יְהִיב (כָּל) סְעוּדָתָא לְבַלְבִּי
 וְסֻלִּיק לֹון גִּרְמִי כְּגוּנָא דָּא כָּל זְמָנָא דִּישְׂרָאֵל
 עֲבִדִּי רַעוּתָא דְּמִרְיָהוֹן הָא עַל פְּתוּרָא
 דְּמִלֶּכָּא אֵינֹון אֲכָלִי וְכָל סְעוּדָתָא אֶתְתִּיקֹון
 לְהוֹן וְאֵינֹון מִתְּהוּא חֲדוּהָ דְּלָהוֹן יְהִיב מִגְרְמִי
 (נ"א גִּרְמִי) דְּאִיהוּ תַּמְצִית לְעוֹבְדִי עֲבוּ"ם וְכָל
 זְמָנָא דִּישְׂרָאֵל לָא עֲבִדִּי רַעוּתָא דְּמִרְיָהוֹן
 הָא סְעוּדָתָא לְבַלְבִּי וְאַסְתִּילֵק לֹון תַּמְצִית
 כְּכָה יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת לַחֲמִם טָמֵא
 בְּגוֹיִם דְּהָא תַּמְצִית דְּנַעוּלִי עוֹבְדִי עֲבוּ"ם
 (נ"א דְּנַעֲלִיָּהוֹן) אֲכָלִי: וַיִּלְבָּרָא דְּמִלֶּכָּא דִּיתֵב
 וּמִצְפָּה לְפִתּוּרָא דְּעֶבְדָּא מַה דְּאֶשְׁתָּאֵר מִגּוּ
 פְּתוּרָא אִיהוּ אֲכִיל: דָּוִד מִלֶּכָּא אָמַר תַּעֲרוּךְ

מעשים טובים

עליו חטנית בשעת מנחה, ומהר יבוא אלי אל הסעודה אשר הכינותי,
 השליה בא באותו הזמן שרצה לעמוד לחפלת המנחה ואמר לו דברים הנ"ל,
 וכעס הר"א ז"ל ואמר מיין הוא יודע שאני יושב בתענית הגם נביא הוא,
 ואח"כ התיישב בלבו הלא עכ"פ יודע הוא, ואמר להשליח אמור למשלך
 שאבוא; ויהי ממהרת ויבוא הר"א גלאנטי להסעודה, וקודם הסעודה פתח
 האריו"ל פתחא במאמר חכמת הקבלה כדרכו, והר"א ז"ל שהיה מקובל גדול

לְפָנַי שׁוֹלֶחַן נֶגֶד צוֹרְרֵי דְשַׁנָּתָא בְּשִׁמְן רֹאשִׁי
 כּוֹסֵי רוּיָה תַּעְרוּךְ לְפָנַי שׁוֹלֶחַן דָּא סְעוּדָתָא
 דְּמַלְכָּא נֶגֶד צוֹרְרֵי אֵינוֹן כְּלָבֵי קַמִּיה דְּפִתּוּרָא
 מִצְפָּאן לְחוּלָק גְּרַמִּיהוּ וְאִיהוּ יְתִיב עִם
 מַלְכָּא בְּעֵנוּנָא דְּסְעוּדָתָא בְּפִתּוּרָא: דְּשַׁנָּתָא
 בְּשִׁמְן רֹאשִׁי דָּא רִישָׁא דְּסְעוּדָתָא וְכָל
 (נ"א דְּכָל) מִשְׁחָתָא וְשִׁמְנוֹנָא וְתִקּוּן סְעוּדָתָא
 אִיתִיָּהִב בְּקִדְמִיתָא לְרַחֲמֵימָא דְּמַלְכָּא מַה
 דְּאִשְׁתָּאֵר לְבִתָּר אִתִּיָּהִב לְכָלִּי וְלֹאִינוֹן
 פְּלָחֵי פִתּוּרָא כּוֹסֵי רוּיָה (נ"א מַלְכָּא) מִלֵּיא
 כֶּסֶף קַמִּי רַחֲמֵימָא דְּמַלְכָּא תְּדִיר דְּלֹא יִצְטָרֵךְ
 לְמִשְׁאֵל וְעַל רִזָּא דָּא הוּא יִשְׂרָאֵל תְּדִיר עִם
 עַבְדֵּי עַבּוּדִּים (נ"א שְׂאֵר עַמִּין) בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן:

ליום שני.

פִּתְחֵה רַבִּי חַיִּיא וְאָמַר וְאֶבְרַת וְשִׁבְעָתָא וּבִרְכָתָא
 אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגו' וְכִי עַד לֹא אָבִיר

מעשים טובים

הקשה ואמר, הלא לדברי הרב יש סתירה מכלל זה וממקום זה, השיב לו
 האר"ל א"כ מההכרח שיבין כבודו מקודם לאשרו ממקום שכל עליו לסתור,

בַּר נֶשׁ לְשִׁבְעָה וַיִּתְמַלֵּא כְּרִיסָיָה לֹא יִבְרַךְ
 לִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אִי הָבִי) בְּמֵאֵי נִוְקִי
 וְאִבְלָת וְשִׁבְעָתָה וּבְתָר וּבְרַכָּתָה. אֲלֵא אֲפִילוּ
 לֹא יִיכּוֹל בַּר נֶשׁ אֲלֵא כְּזִית וְרַעוּתִיהָ אִיהִי
 עָלֶיהָ וַיִּשְׁוִי לִי לְהֵהוּא מִיכָלָא עֲקָרָא
 דְּמִיכָלִּיהָ שִׁבְעָה אֵיקָרִי: דְּכָתִיב פּוֹתִחַ אֶת
 יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן לְכָל חַי אֲבִילָה
 לֹא כְּתִיב אֲלֵא רָצוֹן הֵהוּא רַעוּא דְשְׁוִי עַל
 הֵהוּא מִיכָלָא שִׁבְעָה אֵיקָרִי וְאֲפִילוּ דְלִית
 כְּמִיָּה דְבַר נֶשׁ אֲלֵא הֵהוּא זְעִיר בְּכְזִית וְלֹא
 יִתִּיר הָא רַעוּתָא דְשִׁבְעָה שְׁוִי עָלֶיהָ וּבְגִין
 כִּךְ מִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. רָצוֹן כְּתִיב וְלֹא
 אֲבִילָה זְעִיר דָּא וּבְרַכָּתָה וְדָאִי וְאֶתְחִיִּיב בַּר
 נֶשׁ לְבָרְכָא לִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין
 לְמִיָּהב חֲדוּא לְעִילָא בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן:

מעשים טובים

ושוב הקשה, א"כ יקשה מומקו"א והשיבו ג"כ כנ"ל והבינו גם ממוקום אחר
 על מכונו. עד שלא נשאר לו מה להקשות, וכיון שראה כחו של הארזי"ל
 בקבלה, אמר ההכרח להפסיק כי התלמידים רעבים, ואחר הסעודה נגש אל
 הארזי"ל בשאלתו כי יאמר לו תיקון נפשו מה הוא, כי דרכו של הארזי"ל

ליום שלישי.

פתח רבי חזקיה ביהאי קרא אבתריה ואמר
 ואכלת ושבעת מהבא דשיכור שרי
 ליה לברכא ברכתא דמזונא מה דלית הכי
 בצלותא בצלותא לאו הכי דהא צלותא
 מעליא בלא אכילה איהי מאי מעמא בגין
 דצלותא סלקא לעילא לעילא אתר דלית
 ביה לא אכילה ולא שתייה ועל דא תנינן
 עלמא דאתי לית ביה לא אכילה ולא שתייה
 וכו'. אבל שאר דרגין דלתתא אית בברכת
 מזונא אשתכח גונא אחרא ומעליא ברכתא
 הדיא דאשתכח בשבעה בגין דברכת מזונא
 באתר דאית ביה אכילה ושתייה ומניה נפיק
 מזונא לתתא ועל דא איצטריך לאתוואה
 קמיה שבעה וחדוה ובגין כן האי איהו
 אתר דאית ביה אכילה ושתייה ומניה נפיק

מעשים טובים

היה ליתן לשואלו תיקון גפסס. והרבה נמשכו אליו לתת להם תיקון גפסס.
 והשיב האריו"ל לר"א גלאנטי תיקון גפסס כבודו הוא לאכול בכל יום שש
 ולשמות משקה. והתקנף הר"א ז"ל ואמר האכילה ושתייה תיקון גפסס הוא.
 בתמיה; והאריו"ל השיבו בנהת ואמר לו, אין הכי נמי; אלל מע"כ כך

מוֹזְנָא לְתַתָּא וְאִיצְטְרִיךְ לְאַחֲוָאָה בְּמִיָּה
 שְׁבַעַה וְחֻדְוָה: בְּאַתֵּר דְּצִלוֹתָא לְאוּ הָבִי
 דְּהָא סְלָקָא יְתִיר לְעִילָא לְעִילָא וְעַל דָּא
 שְׂבוּר לָא יִצְלִי צִלוֹתֶיהָ בְּבִרְכַת מוֹזְנָא שְׂבוּר
 שְׂרִי לִיהָ לְבִרְכָא בְּרַכַת מוֹזְנָא מִשְׁמַע
 מִהָאִי קָרָא דְכְתִיב וְאִכְלֹתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַת
 וְאִכְלֹתָ זֶה אִכְלִילָה וּשְׁבַעְתָּ זֶה שְׁתִּיָּה דְהָא
 שְׁבַעַה בְּחֻמְרָא אִיהִי רְוִי חֻמְרָא שְׁבַעַה וְדָאִי
 וְהָא אִיהִי שְׂבוּר דְכְתִיב וּבִרְכַת אֵת דִּיקָא
 דְּמִשְׁמַע דְּבִרְכַת מוֹזְנָא אִיצְטְרִיךְ חֻדְוָה
 וּשְׁבַעַה עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה מְאִי טוֹבָה שְׁבַעַה
 בְּמָה דְאֵת אֹמֵר וְנִשְׁבַּע לָחֶם וְנִהְיָה טוֹבִים
 בְּגִין כֵּן אִיצְטְרִיךְ חֻדְוָה וּשְׁבַעַה. בְּרוּךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ליום רביעי.

פִּתְחָ רַבִּי יִסָּא (וְאָמַר) וְעַשִּׂיתָ שְׂוִלְחָן עֲצִי
 שְׂמִים וְגו' שְׂוִלְחָן דָּא אִיהִי בְּקִמָּא לָנוּ

מעשים טובים

הוּא. שְׂמִים מִתְרַעְמִים עַל מַע"כ לְדִיק כְּמוֹתוֹ שֵׁשׁ בִּכְחוֹ לְהַעֲלוֹת נִי"ק
 וְע"י הַתַּעֲנוּת אֵין מַעֲלִים אוֹתָם. לְכֵן תִּיקוּן נִפְסוֹ הוּא כִּךְ ע"י אִכְלִילָה
 (שַׁע"צ לַשַּׁח"ק) 10 5 וְשִׁתּוּי

בְּמִשְׁכָּנָא מְאִי טַעְמָא בְּגִין דְּמִנִּיה נָפִיק
 מִזִּזְנָא לְכָל עֲלָמָא וְשִׁלְחָן דָּא לָא אֲצִטְרִיךְ
 לְמַהוּי בְּרִיקְנִיָּא אֲפִילוּ רִנְעָא חֲדָא אֲלָא
 לְמַהוּי עֲלִיה מִזִּזְנָא דְּהָא בִּרְכָתָא לָא
 אֲשִׁתְּבַח עַל אֲתֵר רִיקְנִיָּא וּבְגִין כֶּךָ אֲצִטְרִיךְ
 לְמַהוּי עֲלִיה נִהְמָא תְּדִיר דְּלַהוּי תְּדִיר
 בִּרְכָתָא עֲלָא מִשְׁתַּבַּח בִּיה וּמְנוּ הָהוּא
 שִׁוְלָחַן נִפְקִי בִּרְכָאן וּמִזִּזְנֵי לְכָל שְׂאֵר פְּתוּרֵי
 דְּעֲלָמָא דְּאִתְּבָרְכָא בְּגִינִיה שִׁלְחָן דְּכָל בֵּר
 נֶשׁ אֲצִטְרִיךְ לְמַהוּי תְּדִיר קְמִוִּיה בְּשַׁעְתָּא
 דְּקָא מְבָרַךְ לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין
 דְּתִשְׁרִי עֲלִיה בִּרְכָתָא דְּלַעִילָא וְלָא יִתְחַוִּי
 בְּרִיקְנִיָּא דְּהָא בִּרְכָאן דְּלַעִילָא לָא שְׁרִין
 בְּאֲתֵר רִיקְנִיָּא דְּכְתִיב הִגִּדְי לִי מַה יֵּשׁ לִיךְ
 בְּבֵית וְהָא אִיבְקִמִּיה חֲבֵרִיא. שִׁלְחָן דְּלָא
 אֲתֵמַר עֲלִיה מְלִי דְּאִוְרִיתָא עֲלִיה כְּתִיב

מעשים טובים

וּשְׁתִּי לַהֲעֵלוֹת נִיָּק. וּמַעֲשֵׂה דְּכָה נִפְסוּ שֶׁל הָרָא"ג בַּהֲרָא"י ז"ל:
 אַחֲרֵי כֵן הֵלךְ הָרָא"ג לְדוּדוּ הַמַּהֲרָ"ס גְּלַאנְטִי ז"ל וְאָמַר לוֹ דוּדֵי הַשַּׁע עֵינֵינוּ
 מִלְרָאוֹת אֹרֶךְ בְּהִיר. וְלָמָּה זֶה אֵנְחָנוּ מִרְחוֹק – דְּכָרִי קִדְּשׁוּ יִרְדּוּ לֵלֵךְ
 דוּדוּ ז"ל. וְלִבְשׁ חֹמֶשׁ בְּגָדֵי כְבוֹד וּלְקַח אֶת מִשְׁמָשׁוֹ אִתּוֹ וְהֵלֵךְ אֶל הָאֲרִיזוֹל
 וְאָמַר, יֵאמֶר לִי מֶר בְּטוֹבוֹ תִּיקוֹן נִפְשִׁי מֶה הוּא, וַיַּעַן הָאֲרִיזוֹל וַיֹּאמֶר,

כִּי כָל שְׁלַחֲנוֹת מִלְּאֵנוּ קִיָּא צוֹאָה בְּלִי מְקוֹם
וְאִסּוּר לְבִרְכָּא עַל הַהוּא שְׁלַחֲנוּ. מֵאִי טַעְמָא
בְּגִין דְּאִית שְׁלַחֲנוּ וְאִית שְׁלַחֲנוּ. שְׁלַחֲנוּ אִיהוּ
דְּקָא מִסְדְּרָא קִמְיָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
לְעִילָא וְאִיהוּ קִימָא תְּדִיר לְסְדְּרָא בֵּיה
פְּתוּגָמִי אֲוִרִיתָא וְלֹא כְּלָלָא בֵּיה אֲתוֹן דְּמִירִי
דְּאֲוִרִיתָא וְאִיהוּ נְקִיט לֹון בְּגִיָּיה וּבְלִיל כּוּלָּהּ
בְּגִיָּיה וּבָהּ אֲשִׁתָּלֵם וְחָדִי וְאִית לִיה חֲדוּהָ:
וְעַל שְׁלַחֲנוּ דָא בְּתִיב זֶה הַשְׁלַחֲנוּ אֲשֶׁר לְפָנַי
יְיָ לְפָנַי יְיָ וְלֹא מִלְּפָנַי יְיָ. שְׁלַחֲנוּ אַחֲרָא אִית
דְּלֹא אִית לִיה (נ"א בֵּיה) חוּלְקָא בְּאֲוִרִיתָא
וְלִית לִיה חוּלְקָא בְּקוּדְשָׁה דְּאֲוִרִיתָא וְהָהוּא
שְׁלַחֲנוּ אֲקָרִי קִיָּא צוֹאָה וְדָא אִיהוּ בְּל"י
מְקוֹם דְּלִית לִיה חוּלְקָא בְּסִמְרָא דְּקוּדְשָׁה
כְּלוּם בְּגִין כֹּךְ שְׁלַחֲנוּ דְּלֹא אֲתַמַּר עֲלֵיהּ מִלִּי
דְּאֲוִרִיתָא אִיהוּ שְׁלַחֲנוּ דְּקִיָּא צוֹאָה אִיהוּ

מעשים טובים

כבוד מעלתו הוא רב זקן ואיך ישאל מומני תיקון נפשו. והוא הפליר בו
עוה"פ שיאמר לו תיקון נפשו. והנה אלל הרא"ג לא שהה האריו"ל ואמר לו
חומ"י. ואלל המהר"ם ז"ל חכה מעט ואמר לו פנס הטא גזל אני רואה על
מע"כ. וענה ואמר מעולם לא עסקתי במו"מ ואיוזה הטא גזל אפשר להיות

שֶׁלֶחֶן דְּסֵמְרָא אַחֲרָא לִית בְּהֵוָּא שֶׁלֶחֶן
 חוֹלְקָא בְּרוּא דְאַלְהָא עֲלָא שֶׁלֶחֶן דְּמִלִּי
 דְּאוּרִייתָא אֶתְמַרְו עֲלִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 נְטִיר הֵהוּא שֶׁלֶחֶן וְשׁוּי לִיה לְחוֹלְקִיה וְלֹא
 עוֹד אֲלֵא סוּרִי"א רַב מִמָּנָא נְטִיר כֹּל אֲנֹן
 מִלִּין וְשׁוּין דְּיוֹקְנָא דֵּהֵהוּא שֶׁלֶחֶן קָמִי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֹל אֲנֹן מִלִּין דְּאוּרִייתָא
 דְּאֶתְמַרְו עֲלִיה סֻלְקִין עַל הֵהוּא פְּתוּרָא
 וְאֶתְעַמְרָא קָמִי מִלְכָּא קְדִישָׁא מְשֻׁמֵּעַ
 דְּכְתִיב זֶה הַשֶּׁלֶחֶן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ דְּאֶתְעַמְרָא
 קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁלֶחֶן דְּבֵר נִשְׁ
 קִימָא לְדַכָּא לִיה לְבֵר נִשְׁ מְכֹל חוּבֵי
 זַכָּא אִיהוּ מֵאן דְּאֵלֵן תִּרִין קִימֵן עַל
 פְּתוּרִיה מִלִּי דְּאוּרִייתָא וְחוֹלְקָא לְמִסְכְּנֵי
 מֵהֵהוּא שֶׁלֶחֶן כֹּד סֻלְקִין הֵהוּא פְּתוּרָא
 מִקָּמִיה דְּבֵר נִשְׁ תִּרִין מִלְּאָבִין קְדִישִׁין

מעשים טובים

בידי. והשיב לו האריו"ל הלא בכל זאת אנכי הרואה ומה לעשה – הרב
 מהר"ם ז"ל הלך לביתו וזוה להכריז בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות כי
 הוא מבקש אם יש לאיזה איש או אשה איזה תביעה עליו, או מי שידע שיש
 לאחר איזו תביעה עליו, יבוא ויודיעו והוא יחזיר בתשואות חן את התביעה

אֲדַמְנָן תָּמֵן חַד מִיִּמִּינָא וְחַד מִשְּׂמֵאלָא .
חַד אָמַר דָּא אִיהוּ שְׁלָחַן דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא
דְּפִלְגִיָּא דְקָא מְסִדֵּר קְמִיָּה מְסִדֵּר יְהִי תְדִיר
פְּתוּרָא דָּא בְּבִרְכָּאן עֲלֵאִין דְּמִשְׁחָא וְרִבּוּ
עֲלָאָה קוּב"ה יִשְׂרָיִי עֲלֵוִי: וְחַד אָמַר דָּא הוּא
שְׁלָחַן דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא דְּפִלְגִיָּא קָא מְסִדֵּר
קְמִיָּה דָּא פְּתוּרָא דִּי עֲלֵאִי וְתַתְּאִי יְבִרְבוּן
לִיה מְסִדֵּר יְהִי הֵא פְּתוּרָא קְמִי עֲתִיק
יוֹמִין בְּהֵאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי . רַבִּי אָבָא
בְּרִי הוּוּ סִלְקִין פְּתוּרָא מִקְמִיָּה הָוָה חֲפִי לִיה
וְהָוָה אָמַר סְלִיקוּ הֵאִי פְּתוּרָא בְּגִנְיָעוּ דְלָא
יְהִי בְּכִסּוּפָא קְמִיָּה שְׁלוּחִי מִלְכָּא שְׁלָחַן
דְּבֵר נֶשׁ וְכִי לִיה לְעֲלָמָא דְאַתִּי וְכִי לִיה
לְמִזְוֹנָא דְהֵאִי עֲלָמָא וְכִי לִיה לְאַשְׁתְּמוּדָּעָא
לְטַב קְמִיָּה עֲתִיק יוֹמִין וְכִי לִיה לְאַתּוּסְכָּא
חִילָא וְרִבּוּ בְּאַתֵּר דְאַצְמָרִיד וּכְאָה אִיהוּ
חִילָקִיָּה דְהָהוּא בְּרִי נֶשׁ בְּהֵאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא
דְאַתִּי . בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

מעשים טובים

ועוד יחזיק לו עובה . חולס כל ההכרזות הוו בחגס ואין תובע . פתאום
באה אליו אשה וקנה ואמרה לו . באשר שמעתי שרכינו שאל ודורש כ"כ .
(שע"צ דשה"ק) 9 10 חול

ליום חמישי.

רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר כְּתִיב וַיְהִי כֹל יוֹדְעוֹ
 מֵאַתְמוֹל שֶׁלְשׁוֹם וְגו' הֵנָּה שְׂאוֹל
 בְּנִבְיָאִים וְכִי שְׂאוֹל בָּחִיר יִי מִקִּדְמַת דְּנָא
 הוּא דְכְתִיב הִרְאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ יִי אֲשֶׁר
 בּוֹחֵר בּוֹ לֹא כְתִיב אֱלֹא אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ
 מִקִּדְמַת דְּנָא וּבִשְׁעָתָא דְאַתָּא וְעַל בֵּין
 נְבִיאִי וְאַתְנַבִּי בִינְיָהּוּ אֲמַאי תוּהוּ אֱלֹא כִּד
 קוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא אֲתֵרֵעִי בִּיה לֹא אֲתֵרֵעִי
 בִּיה אֱלֹא לְמַלְכוֹ אֲבָל לְנִבּוּאָה לֹא דְהָא
 תֵּרִין אֵלֶיךָ לֹא אֲתַמְסְרוּ כִּחְדָּא לְבַר נֶשׁ
 בְּעֵלְמָא כִּר מַמְשֵׁה מְהִימָנָא עֵילָאָה דְזֻכָּה
 לְנִבּוּאָה וּמַלְכוֹ כִּחְדָּא וְלֹא אֲתִיָּהֵב לְבַר נֶשׁ
 אַחְרָא תִרְוִיָּהּ כִּחְדָּא וְאִי תִימָא הָא שְׁמוּאֵל
 דְזֻכָּה לְתִרְוִיָּהּ לְנִבּוּאָה וּמַלְכוֹ (לֹא הָכִי)
 לְנִבּוּאָה זֻכָּה דְכְתִיב וַיֵּדַע כֹּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן
 עַד בָּאָר שְׁבַע כִּי נֶאֱמַן שְׁמוּאֵל לְנִבְיָא

מעשים טובים

חוּלִי אֲטַעֲה רַצוֹן לְדִיק , כִּי יֵשׁ לִי חַיִּיז הַכִּיעָה קִטְנָה , וְאִמְרָה לֵה אֲמַרִי מַה
 תְּכִיעַתְךָ וְחַטָּא , וְחַטָּא וְחַטָּא מוֹרַטָה אֲמַר חֲנִכִּי , וְיֵשׁ לִזֵּה מַחֲסִיכָה יְדוּעָה כַּעַד

לְנָבִיא וְלֹא לְמֶלֶךְ . נָבִיא וְדִין הָיָה דָּאִי מֶלֶךְ
הָיָה לֹא שְׂאֵלֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲבָל אֵיהִי לֹא
הָיָה אֲלֵא נְבִיאָה מְהִימָנָה וְהָיָה דָּאִין דִּינִיהוּן
דִּישְׂרָאֵל דְּכַתִּיב וְשָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל . וְעַל
דָּא כִּד הָיָה שְׂאֵל בְּנְבוּאָה תְּוָהוּ עֲלֶיהָ .
וְאִי תִימָא אֲמַאי שְׂרָא עֲלֶיהָ נְבוּאָה הוּאִיל
וְזָכָה לְמֶלְכוּ . אֲלֵא תְרוּיָהוּ לֹא זָכָה בְּהוּ
כְּחֻדָּא . וּבְגִין דְּמֶלְכוּ יְהִיב לֵיהּ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְאוּדִי לֵיהּ (עֲלֶיהָ) עַד לֹא הָיָה
מֶלְכָּא וּבְגִין דְּמֶלְכוּ אֲתִישֵׁב עַל רוּחָא .
דְּאֲתַעְרוּתָא דְּקוּדְשָׁא (נ"א אֲתַעְרוּתָא דְּרוּחָא
קְדִישָׁא) הָיָה בְּאֲתַעְרוּ דְּנְבוּאָה קָדָם לָכֵן .
אֲבָל כִּד סְלִיק לְמֶלְכוּ לֹא הָיָה בִּיהּ נְבוּאָה
(אֲלֵא) אֲתַעְרוּ דְּרוּחַ סוּבְלָתְנוּ לְמִידֵּן קְשׁוּט
אֲתַעְר עֲלֶיהָ דְּהָכִי אֲתַחֲזִי לְמֶלְכָּא וּבְעוּד
דְּתָה גוּ אֵינוֹן נְבִיאִי שְׂרָא עֲלֶיהָ נְבוּאָה

מעשים טובים

משקל אמר (פלוני) כך וכך . ובטבור שאני חומנת גדולה במרועה יותר משאר
הגשים אני מקבלת שער יותר מהן . ופ"א הבאתי לאשת רבינו הרבנית אמר
ממורט ושאלתי יותר ממחיר הקצוב כדרכי בטענה שאני לוקחת יותר מכל
הגשים . והרבנית באחת השיבה שלא תתן לי יותר רק כמו לשאר הגשים .

לְבַתֶּר דְּאַתְפָּרֵשׁ מִנִּיהוּ לֹא הָיָה בֵּיהּ נְבוּאָה
 וְאַנָּה מֵאֵן יִהְיֶה לִי אֶתְעַרְוֹתָא דְרוּחַ קוֹדֶשָׁא
 לְמַהוּי בְּגוֹ נְבִיאִי מִהִימְנֵי תַלְמוּדֵי דְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְּעַלְאִין וְתַתְאִין זַעֲיִן מִיְנִיהּ
 כָּל שְׂכֵן אָנָּה לְמַהוּי בִּינִיכּוֹ. פִּתַּח וְאָמַר
 וְעֲשִׂיתָ שְׁלָחַן וְגו' שְׁלָחַן דָּא אִיהוּ לְתַתְא
 לְשׁוּאָה עֲלִיהּ לָחֶם דָּא פִּיא מֵאֵן עֲדִיקָא דָּא
 מִן דָּא לָחֶם אִו שְׁלָחַן. אִי תִימָא דְבוּלָא אִיהוּ
 חֲד. הָא שְׁלָחַן מִתְסַדְרָא לְגַבִּי הָהוּא לָחֶם.
 שְׁלָחַן לְתַתְא וְלָחֶם עֲלִיהּ. אֶלְא שְׁלָחַן אִיהוּ
 עֶקְרָא בְּסִדּוּר דִּילִיהּ. לְקַבְלָא בְּרַבָּאן
 דְּלַעֲיָלָא וּמְזוֹנָא לְעַלְמָא וּמְרֻזָּא דְהָאִי שְׁלָחַן
 נְפִיק מְזוֹנָא לְעַלְמָא כְּמָא דְאַתִּיבָּהּ בֵּיהּ
 מְלַעֲיָלָא וְהָהוּא לָחֶם אִיהוּ אֶבְרָא וּמְזוֹנָא דְקָא
 נְפִיק מִהָאִי שְׁלָחַן לְאַחְזָא דְהָא מִשְׁלָחַן
 דָּא נְפִיקִי פִירִין וְאַבִּין וּמְזוֹנָא לְעַלְמָא. אִי

מעשים טובים

והוכרחתי ליתן לה באמירתה, וזאת היא הביטת. הרב הצדיק שמח על ככה
 ונתן לה את המותר כפי ששאלה, וכא שנית להאריו"ל וסיפר לו כ"ז, והסיב
 האריו"ל שאך זאת שאלו במרום מאת ההר"מ ז"ל, (הקדמה לס' קיל בוכים):

לֹא אֲשַׁתַּכַּח כָּרֶם עֲנִיּוֹן דָּאֲנוּן אֲבָא (דְּנִפְקִי
מִנִּיה) לֹא יִהְיוּ מִשְׁתַּכְּחִין אִי אִילָנָא לֹא יִהְיֶה
אֲבָא לֹא יִשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא בְּגִין כִּד שְׁלַחַן
אִיהוּ עֲקָרָא מְזוּנָא דְנִפִּיק מִנִּיה אִיהוּ הֵהוּא
לָחֶם וּבִהְיִי הוּוֹ לְקִטִּי אֲבָא דְשְׁלַחַן מֵעֶרֶב
שַׁבָּת לְעֶרֶב שַׁבָּת (נ"א מִשַּׁבָּת לְשַׁבָּת)
לֹא חֲזָאָה דְהָא מְזוּנָא עֲלָאָה נִפְקִי מִנּוּ (הֵהוּא)
שְׁלַחַן בְּגִין הֵהוּא לָחֶם מְזוּנָא דְהוּוֹ לְקִטִּי
כִּהְיִי אֶתְבָּרְכָא כֹּל מְזוּנָא וּמְזוּנָא דְאֶכְלִי
וְשִׁתְּאֵן דְּלֹא לְקַטְרָנָא בְּהוּ יֵצֵר הָרַע דְּהָא
יֵצֵר הָרַע לֹא אֲשַׁתַּכַּח אֲלֵא מִנּוּ מִיכְלָא
וּמִשְׁתִּיא חָדָא הוּא דְכִתִּיב פֶּן אֲשַׁבֵּעַ
וּבִחֲשֵׁתִי וְגו' וְתַפְשֵׁתִי שֵׁם אֱלֹהֵי דְמִנּוּ מִיכְלָא
וּמִשְׁתִּיא יֵצֵר הָרַע מִתְרַבִּי בְּמַעוֹי דְּבֵר נִשְׁ
לָחֶם דָּא מְזוּנָא דְקָא נִפִּיק מִנּוּ שְׁלַחַן מְבָרַךְ
מְזוּנָא דְכִהְיִי דְלֹא יִשְׁתַּכַּח בְּהוּ מְקַטְרָנָא
לְקַטְרָנָא לֹון לְמַפְלַח בְּלָבָא שְׁלִים לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא: וְדָא אֲצַטְרִיךְ לְכִהְיִי יִתִּיר מִכֹּל
עֲלָמָא בְּגִין כִּד שְׁלַחַן אִיהוּ עֲקָרָא וְאֲבָא וּמְזוּנָא
דְּקָא נִפִּיק מִנִּיה אִיהוּ הֵהוּא לָחֶם: שְׁלַחַן

דא אַזטריך סדורא די' ליה לאַתקנא בַּסְטְרָא
דַּצְפוֹן דְּכַתִּיב וְהַשְׁלַחן תִּתֵּן עַל צֵלַע צְפוֹן
מֵאִי טַעמָא בְּגִין דְּמַתְּמֵן שִׁירוּתָא דְּחֻדּוּה
שְׂמַמְלָא נָטִיר מִימִינָא תְּדִיר בְּקַדְמִיתָא
וּבִתְרָא אִיהוּ אַתְעָר לַגְּבִיָּה נִזְקָבָא וּבִתְרָא
קַרִּיבַת לָהּ (נ"א לִיָּה) יְמִינָא לַגְּבִיָּה וְאַתְדַּבְּקַת
בֵּיהּ מִים אֵינֹן מִימִינָא וְאִיהוּ חֻדּוּה מִיר
יְהִיב לְשְׂמַמְלָא וְאַתְדַּבְּקוּ בֵּיהּ אֵינֹן מִים
וְחֻדָּאן לִיָּה וּבִתְרָא אַתְכִּלְל אִיהוּ בִּימִינָא
וְאַתְעָר לְנוֹקְבָא בַּהּ הוּא חֻדּוּה וְסִימֵן
(נ"א וְסִימְנָה) מֵאן דְּנָטִיר מֵא בִּידֵיהּ יְמִינָא
בְּמֵאנָא קַדְמָאָה (פ"י נָטִירַת הַכֶּלִּי) לְאַרְקָא
מֵא בְּשְׂמַמְלָא אִיהוּ וְלֹא מִשְׂמַמְלָא לִימִינָא
דָּדָא (פ"י אָרִיק מֵא לִימִין הוּא הַשְׂמַמְלָא אֲמִנָּם
תַּחֲלַת לְקִיחָתָן אֵינוּ נָטִירָה מִן הַשְׂמַמְלָא אֶלָּא
הַשְׂמַמְלָא מִן הַיָּמִין) מֵא מִימִינָא נָטִיר לֹון
שְׂמַמְלָא וּבְגִין כֵּךְ מֵא לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ אֶלָּא
מִסְטָרָא דְשְׂמַמְלָא כִּיּוֹן דְּנָטִירוּ מִים לַגְּבִיָּה
הָא אַתְעָרוּ לַגְּבִיָּה דְנוֹקְבָא (נ"א נִזְקָבָא) בְּאֵינוֹן
מִים וְעַל דָּא גְבוּרוֹת גְּשָׁמִים תִּנְיָן וּבְגִין כֵּךְ

והשלחן תהיה על צלע צפון דמה הוא סטרא
 אבין אשתכחו ביה יתיר מסטרא אחרא
 באתערו בחדות דיליה בקדמיותא כמה
 דאת אומר שמאלו תחת לראשי לבתר
 וימינו תתבקני. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ליום ששי.

שלחן דבר נש אצטריך לאשתכחא בנקיותא
 דגופא דלא יתקרב למיכל מזונא דיליה
 אלא בנקיותא דגרמיה ועל דא איצטריך בר נש
 לסנאא גרמיה בקדמיותא עד לא יבול מזונא
 דשלחנא דכין דהוא מזונא דאתקין ליה ביה
 אתרעי קודשא בריך הוא בגין דלא יתקרב על
 תהוא שלחן קיא צואה דאיהו מרוא דסטרא אחרא
 וסטרא אחרא לא יקבל מהחוא מזונא דשלחן דא
 כלום. לבתר דאכל בר נש ואתענג אצטריך
 למיהב חולקא דתמצית דהחוא סטרא ומאן איהו
 מים אחרונים תהוא וותמא דידין דאצטריך למיהב
 לתהוא סטרא חולקא דאצטריך ליה ועל דא נדאי
 אנון חובה. חובה אנון ובאתר דחובה שרין ואיהו
 חיובא על בר נש למיהב ליה חולקא דא ועל
 דא לא אצטריך לברכא כלל דהא ברכא לאו איהו

מִהֵחָוָה סֵטְרָא: וּבְגִין כַּךְ אֶצְטְרִיךְ כֹּרֶן נֶשׁ דְּלָא
יְחִיב מְזוֹנָא דְעַל גַּבֵּי פְתוּרִיה לְתַהוּא קִיא צוֹאֵה
וְכָל שְׁכָן בְּמַעוֹי וְכָל שְׁכָן דְּאִיהוּ טַב לְבַר נֶשׁ
וּבְרִיאוֹ וְתִיקוּנָא דְגּוֹפִיהּ וְעַל דָּא שְׁלַחַן אִיהוּ לְמִיכָל
בֵּיה בְּרַכּוֹ בְּמַח דְּאַתְמַר שְׁלַחַן דָּא דְקִימָא בְּבִי
מְקוֹדֶשָׁא בְּגִין לְאַשְׁתַּכְּחָא בֵּיה מְזוֹנָא וְלֹא־פִקָּא מִנִּיה
מְזוֹנָא וְעַל דָּא אֶפִּילוּ רְגָעָא חָדָא לָא אֶצְטְרִיךְ
לְקִימָא בְּרִיקוּנָא שְׁלַחַן אַחֲרָא אִיהוּ שְׁלַחַן דְּרִיקוּנָא
וְלָא אֶצְטְרִיךְ לְמִיחָב לֵית דּוּכְתָא בְּאַתְר קְדִישָׁא
וְעַל דָּא (שְׁלַחַן דְּמְקוֹדֶשָׁא) אֶפִּילוּ רְגָעָא (חָדָא) לָא
יְתִיב בְּלָא מְזוֹנָא. וְאַצְטְרִיךְ דְּלָא יִשְׁתַּכְּחַ אַתְר
גְּרִיעַ דְּהָא בְּרַכְתָּא דְלַעֲיִלָּא לָא מִשְׁתַּכְּחָא בְּאַתְר
גְּרִיעַ דָּא שְׁלַחַן דְּקָמִית דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא שְׁלַחַן
דְּבַר נֶשׁ לָא אֶצְטְרִיךְ לְמַהוּי בְּרִיקוּנָא דְּהָא לֵית
בְּרַכְתָּא בְּאַתְר רִיקוּנָא. נְהִמִי דְעַל גַּבֵּי שְׁלַחַן
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא אֲנוּן תְּרִיסַר וְהָא אוֹקִימָנָא רְזָא
דְּנְהִמִי דְאִינוּן רְזָא דְפָנִים וְעַל דָּא אֶקְרִי לְחֶם הַפָּנִים
דְּהָא מְזוֹנָא וְסַפּוּקָא דְעֶלְמָא מֵאֲנוּן פָּנִים עֲלֵאִין
קֹאֲתִיא וּבְגִין כַּךְ לְחֶם דָּא אִיהוּ פְּנִימָאָה דְכוּלָּא
אִיהוּ בְּרָזָא עֲלָאָה בְּדָקָא יָאוּת לְחֶם הַפָּנִים
מִיכָלָא דְאֲנוּן פָּנִים מְזוֹנָא וְסַפּוּקָא דְנַפְשִׁיק לְעֶלְמָא
מִנִּיהוּ אֲתִי וְשָׂרִיא עַל הַהוּא פְתוּרָא בְּגִין דְּשְׁלַחַן
דָּא מְקַבְּלָא מְזוֹנָא וְסַפּוּקָא מֵאֲנוּן פָּנִים דְלַעֲיִלָּא

וְאִיהוּ אֶפִּיקַת מְזוּזִין וְסְפוּקִין מֵאֲנוּן פְּנִימָאִין וּמְזוּזָא
 דְּאֶפִּיקַת אִיהוּ הָהוּא לָחֶם פְּדָקָא מֶרְן חוּם הָיָה
 מִתְקָרֵב וְחוּם הָוָה אֶתְעֵדִי (נ"א מִתְעֵדִי) מִתְמֵן וְהָא
 אוּקְמוּהּ פְּדָכְתִּיב (נ"א דְכְתִיב) בְּיוֹם הַלָּקְחוֹ וּבְגִין
 שְׁלָחַן דָּא אִית דְּבַר גֵּשׁ לְנִטְרָא רְזִין דְּשְׁלָחַן
 דִּילֵיהּ בְּכָל אֲנוּן גְּזִין פְּדָקָא מֶרְן. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן:

ליום השבת.

זה שייך לסעודת ליל שבת:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק
 פָּתַח וְאָמַר פְּתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְתִיב בְּמֵן שֵׁשֶׁת יָמִים
 תִּלְקַטְוֵהוּ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה
 בוֹ כֵּיוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּבַּח בִּיהּ מְזוּזָא מַה בְּרַכְתָּא
 אֲשֶׁתַּבַּח בִּיהּ אֵלֹא הֵכִי תֵאֵנָּה כָּל בְּרַכָּאן
 דְּלֵיעִילָא וְתֵתָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא תִּלְיִין וְתֵנָּה
 אֲמִאי לֹא אֲשֶׁתַּבַּח מִנָּה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא
 מִשּׁוּם דִּהְיָוָא יוֹמָא מִתְבָּרַכָּאן מִגִּיה כָּל
 שְׁתָּא יוֹמִין עֵילָאִין וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּזָא
 לְתֵתָא כָּל חַד בְּיוֹמִיהּ מִהְיָוָא בְּרַכָּה

דַּמְתָּ בְּרַבָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וּבְגִינִי כִּךְ מֵאן
דְּאִיהוּ בְּדִרְגָא דְּמַהִימְנוּתָא בְּעִי לְסַדְרָא
פְּתוּרָא וְלֹא תִקְנָא סְעוּדָתָא בְּלִילְיָא דְּשַׁבְּתָא
בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ פְּתוּרִיה כֹּל אֵינוֹן שְׁתָּא יוֹמִין
דְּהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא אֲזַדְמֵן בְּרָכָה לְאַתְבָּרְכָא
כֹּל שְׁתָּא יוֹמִין דְּשַׁבְּתָא וּבְרַכְתָּא לֹא
אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָּא וְעַל כִּךְ בְּעִי
לְסַדְרָא פְּתוּרִיה בְּלִילְיָא דְּשַׁבְּתָא בְּנֶהֱמָא
וּבְמוֹזְנִי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר אֲפִילוּ בְּיוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא נְמִי. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר בְּעִי לְאַתְעֵנְגָא
בְּהָא יוֹמָא וְלִמְיבֵל תִּלְת סְעוּדָתִי בְּשַׁבְּתָא
בְּגִין דִּישַׁתְּכַח שְׁבַעָא וְעֵינוֹגָא בְּהָא יוֹמָא
בְּעֵלְמָא. רַבִּי אֲבָא אָמַר לֹאֲזַדְמָנָא בְּרַכְתָּא
בְּאֵינוֹן יוֹמִין דְּלֵעִילָא דַּמְתָּ בְּרַבָּאן מַהֲאִי
יוֹמָא וְהָאִי יוֹמָא מְלִיא רִישִׁיה דְּזַעִיר אֲנַפִּין
מִטְלָא דְּנִחִית מַעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא
דְּכוּלָּא וְאַטִּיר לְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין
תִּלְת זְמַנִּין מִכַּד עֵייל שַׁבְּתָא בְּגִין דִּיתְבַּרְכִּין
כוּלְהוּ בְּחָדָא וְעַל דָּא בְּעִי כֹּר נֶשׁ לְאַתְעֵנְגָא
תִּלְת זְמַנִּין אֵלִין דְּהָא בְּהָא תֵּלִיא מַהִימְנוּתָא

דְּלַעֲיִלָא בְּעֵתִיקָא בְּדִישָׁא וּבִזְעִיר אַנְפִּין
וּבְחֻקְלֵין דְּתַפּוּחִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְעֵנָא
בְּהוּ וּלְמַחְדֵּי בְּהוּ וּמֵאן דְּגָרַע סְעוּדָתָא
מִנֵּיהּוּ אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא וְעוֹנֵשִׁיהּ
דְּהָהוּא בַר נֶשׁ סִי. בְּגִינִי כִּךְ בְּעֵי לְסֻדְרָא
פְּתוּרִיהּ תִּלְתָּ זְמַנִּי מִכּוּד עֵייל שְׁבֻתָא וְלָא
יִשְׁתַּבַּח פְּתוּרִיהּ רִיקְנִיא וְתִשְׁרִי בְּרַכְתָּא
עָלֶיהָ כִּל שְׁאָר יוֹמֵי דְשְׁבֻתָא וּבְהֵאֵי מְלָה
אַחֲזִי וְתִלֵּי מְהִימְנוֹתָא לְעִילָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר הֵאֵי מֵאן דְּאַשְׁלִים תִּלְתָּ סְעוּדָתִי
בְּשְׁבֻתָא קָלָא נָפִיק וּמִכְרֹא עָלֶיהָ אִז
תְּתַעֲנַג עַל יֵי דָא סְעוּדָתָא חָדָא לְקַבֵּל
עֵתִיקָא בְּדִישָׁא דְכָל בְּדִישִׁין וְהִרְכַּבְתִּיהּ
עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ דָּא סְעוּדָתָא תְּנִינָא לְקַבֵּל
חֻקְלָא דְּתַפּוּחִין בְּדִישִׁין. וְהִאֲבִלְתִּיהּ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיהּ דָּא הוּא שְׁלִימוֹ דְּאַשְׁתָּלִים
בִּזְעִיר אַנְפִּין. וּלְקַבֵּלִייהּ בְּעֵי לְאַשְׁלָמָא
סְעוּדָתִיהּ וּבְעֵי לְאַתְעֵנָא בְּכֻלָּהּ סְעוּדָתִי
וּלְמַחְדֵּי בְּכָל חַד וְחַד מִנֵּיהּוּ. מְשׁוּם דְּאִיהּ
מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא וּבְגִין כִּךְ שְׁבֻתָא

אֶתִּיקָר מִכָּל שְׂאֵר זְמַנִּין וְחַגִּין מִשּׁוּם דְּכָלָא
 בֵּיה אֲשַׁתְּכַח וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּכֻלָּהוּ זְמַנֵּי
 וְחַגֵּי: אָמַר רַבִּי חֵיָא בְּנִין כָּךְ מִשּׁוּם
 דְּאֲשַׁתְּכַח כָּלָא בֵּיה אֲדַכֵּר תַּלְתָּת זְמַנִּין
 דְּכָתִיב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁבּוֹת
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. רַבִּי אָבָא (נ"א רַב הַמְנוּנָא סָבָא)
 כִּד הָוָה יְתִיב בְּסַעֲוִדְתָּא דְּשַׁבְּתָא הָוָה חֲדֵי
 כָּכָל חַד וְחַד וְהָוָה אָמַר דָּא הִיא סַעֲוִדְתָּא
 קַדִּישָׁא דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכוּלָּא.
 בְּסַעֲוִדְתָּא אַחְרָא הָוָה אָמַר דָּא הִיא סַעֲוִדְתָּא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֵן בְּכֻלָּהוּ סַעֲוִדְתֵּי
 וְהָוָה חֲדֵי כָּכָל חַד וְחַד. כִּד הָוָה אֲשֵׁלִים
 סַעֲוִדְתָּא אָמַר אֲשֵׁלִים סַעֲוִדְתָּא
 דְּמַהִימְנוּתָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּד הָוָה אֲתִי
 לְסַעֲוִדְתָּא הָוָה אָמַר הָכִי אֲתַקִּינוּ סַעֲוִדְתָּא
 דְּמַהִימְנוּתָא עֵילָאָה אֲתַקִּינוּ סַעֲוִדְתָּא
 דְּמַלְכָּא וְהָיִי יְתִיב וְחֲדֵי. כִּד אֲשֵׁלִים סַעֲוִדְתָּא
 תְּלִיתָאָה הָווּ מִכְרִזֵּי עָלֶיהָ אִז תַּתְּעִנַּג עַל
 יִי וְהִרְבַּבְתִּיהָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתִּיהָ

נחלת יעקב אביך. אמר רבי אלעזר לאבו
אלין סעודתי הוה מתתקנן אמר ליה ליליא
דשבתא כתיב ביה והרבבתיך על במתי
ארץ ביה בליליא מתברכא מטרוניתא
וכולוהו חקל תפוחין ומתברכא פתוריה דבר
נש ונשמא אתוספת וההיא ליליא חדוה
דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחדי בחדותא
ולמיכל סעודתא דמטרוניתא:

תקון סעודה לשהרית של שבת:

ביומא דשבתא בסעודתא תנינא כתיב אז
תתענג על יי. על יי ודאי דההיא
שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכולוהו
עלמין בחדוותא ושלומא. וחדוותא
דעתיקא עבדינן סעודתא דיליה היא
ודאי: בסעודתא תליתאה דשבתא כתיב
והאבלתיך נחלת יעקב אביך דא היא
סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא
וכולוהו שתא יומין מהחוא שלימו מתברכין
ובעי בר נש למחדי בסעודתיה ולא שלומא
אלין סעודתי דאנינן סעודתי מהימנותא

שְׁלִימָתָא דְזִרְעָא קְדִישָׁא דִישְׂרָאֵל דִּי
 מְהִימְנוּתָא עִלָּאָה דָּא דִילָהוֹן הִיא וְלֹא
 דַּעְבוּ"ם וּבְגִינִי כַךְ אָמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 תָּא חֲזִי בְּסַעֲוִדְתִּי אֵלִין אֲשֶׁתְּמוּדַעוֹן יִשְׂרָאֵל
 דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא דְּאֵינוֹן מְהִיבְלָא דְּמַלְכָּא
 דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. וּמֵאן דְּפָגִים חַד
 סַעֲוִדְתָּא מִינֵיהּוּ אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעִילָא
 וְאַחֲזִי גְרַמִּיהּ דְּלֹאֹ מִבְּנֵי מַלְכָּא עִלָּאָה הִיא
 דְּלֹאֹ מִבְּנֵי הִיבְלָא דְּמַלְכָּא הוּא. דְּלֹאֹ
 מְזִרְעָא קְדִישָׁא דִישְׂרָאֵל הוּא וַיְהִיבִין עֲלֶיהָ
 חוּמְרָא דְתַלְתָּ מַלְיִן דִּינָא דְגִיהֶנֶם וְגוֹמֵר.
 (ג) וְתָא חֲזִי בְּכוּלָּהּוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין בְּעֵי
 בַר גֵּשׁ לְחֻדֵּי וְלִמְחֻדֵּי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא
 חֻדֵּי בְּלַחֲדוּי וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי עֲזָנְשִׁיהּ
 סְגִי דְהָא בְּלַחֲדוּי חֻדֵּי וְלֹא יְהִיב חֻדֵּי
 לְאַחֲרָא עֲלֶיהָ כְּתִיב וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם

שערי אורה

יהבין עלי' עונשא כשאר זמנין וחגין.
 דכתיב פרש חניכס. פרש חניכס
 קאמר ולא פרש שבתכס. וכתיב כו'
 ואלו שבת לא קאמר. ומה מתוך
 להיך אמרו נועם פה קדוש החסיד
 הקדוש

(ג) ותא חזי בכלהו שאר זמנין
 וחגין בעי בר גש להדי
 ולמחדי למסכני. ואי איהו חדי בלחודוי
 ולא יהיב למסכני עונשי' סגי כו' ואי איהו
 בשבתא חדי אף ע"ג דלא יהיב לאחרא לא
 (שע"צ דשח"ק)

פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם וְאִי אִיהִי בְּשִׁכְתָּא חֲדָי אֶה עַל
 גִּבְדָּא יְהִיב לְאַחְרָא לֹא יְהִיבִין עֲלֶיהָ עוֹנֶשָׁא
 בְּשִׁאָר זְמָנִין וְחֲגִין דְּכִתִּיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם.
 פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קֹאמֵר וְלֹא פֶּרֶשׁ שְׁכִיתֶם.
 וּבְכִתִּיב חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי
 וְאֵלֹו שְׁכִית לֹא קֹאמֵר. וּבְגִינִי כִּדְכִתִּיב בְּגִינִי
 וּבִין בְּגִי יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם דְּכָל מְהִימְנוּתָא
 אֲשֶׁתִּכַּח בְּשִׁכְתָּא יְהִיבִין לִיהָ לְבַר נֶשׁ
 נִשְׁמָתָא אַחְרָא נִשְׁמָתָא עֵילָאָה נִשְׁמָתָא
 דְּכָל שְׁלִימָא בָּהּ בְּדוֹנָמָא דְּעֶלְמָא דְּאֵתִי.
 וּבְגִינִי כִּדְ אֶקְרִי שְׁכִית. מֵהוּ שְׁכִית שְׁמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמָא דְּאִיהוּ שְׁלִים
 מִכָּל סְטְרוֹי. אָמֵר רַבִּי יוֹסִי וְדָאִי כִּדְ הוּא
 וְוִי לִיהָ לְבַר נֶשׁ דְּלֹא אֲשֶׁלִּים חֲדוּתָא
 דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה אֲלִין
 תִּלְתִּת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּלִילָן בָּהּ וְכוּלָּהּ חֲדוּ עַל

שערי אורה

בלכ"ד למה לי דהוה. סגי לומר אלא
 אוכל נפש. ואמר דחז"ל כוונו לדבר
 הוה"ק הנ"ל, וזהו אומרם. אין בין
 יו"ט

הקדוש מוהר"ז ז"ל שאמר שזה כוונת
 חז"ל במשנה. אין בין יו"ט לשבת
 אלא אוכל נפש בלכד. ודקדק תיבת
 (שע"צ דשה"ק) 10

חָדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא מְכַל סְטְרוֹי.
 תֵּאנָא בְּהָדִין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אֲבָהֶן וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגִין וְזִמְנִין.
 בְּהָדִין יוֹמָא חִיבִיא דְּגִיְהֶנָּם נִיחִין. בְּהָדִין
 יוֹמָא כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין וְלֹא מִתְעַרִין בְּעֵלְמָא.
 בְּהָדִין יוֹמָא אֹרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין
 שְׁלָמִין. בְּהָדִין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא
 אֲשַׁתְמַע בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלָמִין. בְּרוּךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

זה שייך לוטר בסעודה שלישית:

תֵּא חֲזִי בְּכָל שְׁתָּא יוֹמָא דְּשַׁבְתָּא כַּד מְטָא
 שְׁעָתָא דְּצִלּוּתָא דְּמִנְחָה דִּינָא תְּקִיפָא
 שְׁלָטָא וְכָל דִּינִין מִתְעַרִין אֲבָל בְּיוֹמָא
 דְּשַׁבְתָּא כַּד מְטָא עֵידֵן דְּצִלּוּתָא דְּמִנְחָה
 רַעוּא דְּרַעוּיִן אֲשַׁתְּבַּח וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא גְּלִיָּא
 רְצוֹן דִּילִיָּה וְכָל דִּינִין מִתְכַּפִּיין וְאֲשַׁתְּבַּח
 רַעוּתָא וְחִידוּ בְּכוּלָּא וּבְהָאֵי רְצוֹן אֶסְתַּלַּק

שערי אורה

יו"ט לשבת חלא אובל נפש בלכ"ד אי לא יהיב לאחורא למחדי. עכ"ד
 שיאכל לבדו בלי עני על שולחנו. פ"ק ט"י. (נועם מנדים פ'
 דשבת שרי וביו"ט חסור ועוגשי סני אמור):

מִשֶּׁה נָבִיא מְהִימָנָא קְדִישָׁא מַעֲלָמָא בְּנִין
לְמַנְדֵּעַ דְּלֹא בְּדִינָא אֶסְתַּלַּק וְהָיָא שְׁמֵתָא
בְּרִצּוֹן דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא נָפִיק נִשְׁמַתִּיה
וְאֶתְטַמַּר בִּיהַּ בְּנִין כֶּךָ וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
קְבוּרָתוֹ כְּתִיב מֶה עֲתִיקָא קְדִישָׁא טְמִירָא
מִכָּל טְמִירִין וְלֹא יָדְעִין עֵילָאִין וְתַתָּאִין אֹפִי
הַכִּי הָאִי נִשְׁמַתָּא דְאֶתְטַמַּר בְּהָאִי רִצּוֹן
דְּאֶתְנָלִיא בְּשַׁעֲתָא דְצִלּוֹתָא דְמִנְחָה
בְּשַׁבְתָּא כְּתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ
וְהוּא טְמִיר מִכָּל טְמִירִין דְּעֶלְמָא וְדִינָא
לֹא שְׁלָטָא בִּיהַּ זְכָאָה חוֹלְקִיהַּ דְּמִשֶּׁה
תָּאנָא בְּהָאִי יוֹמָא דְאֻרִיתָא מֵתַעֲטָרָא בִּיהַּ
מֵתַעֲטָרָא בְּכוּלָּא בְּכָל אֵינוֹן פְּקוּדִין בְּכָל
אֵינוֹן גִּזְרִין וְעוֹנְשִׁין בְּשַׁבְעִין עֲנָפִין דְּנְהוּרָא
דְּנְהָרִין מִכָּל סְטָרָא וְסְטָרָא מֵאֵן חָמִי עֲנָפִין
דְּנִפְקִין מִכָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא חֲמִשָּׁא קִיָּמִין
בְּגוֹ אֵילָנָא כּוּלְּהוּ עֲנָפִין בְּהוּ אֶחָדִין וּמֵאֵן
חָמִי אֵינוֹן תְּרַעִין דְּמֵתַפְתְּחִין בְּכָל סְטָר
וְסְטָר כּוּלְּהוּ מִזְדְּהָרִין וְנִהְרִין בְּהָהוּא נְהוּרָא
דְּנָפִיק וְלֹא פָסִיק קֹל כְּרוּזָא נָפִיק אֶתְעֵרוּ

קְדִישִׁי עֲלֵינוּ אֶתְּעֶרֶוּ עִמָּא קְדִישָׁא
 דְּאַתְּבַחַר לְעִילָא וְתִתָּא אֶתְּעֶרֶוּ חֲדוּתָא
 לְקַדְמוֹת מְאֹרִיכוֹן אֶתְּעֶרֶוּ בְּחֲדוּתָא
 שְׁלִימָתָא אֲזִדְמֵנוּ בְּתִלַּת חֲדוּן דְּתִלַּת אֲבָהֵן
 אֲזִדְמֵנוּ לְקַדְמוֹת מְהִימְנוּתָא דְּחֲדוּוּה דְּכָל
 חֲדוּתָא זָכָא חוֹלְקִיכוֹן יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין
 בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֵתִי דָּא הוּא יְרוּתָא
 לְכוֹן מִכָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי פִּזְכִּים וְעַל דָּא
 כְּתִיב בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : אָמַר רַבִּי יְהוּדָה
 הָכִי הוּא וְדָאִי וְעַל דָּא כְּתִיב זְכוֹר אֶת יוֹם
 הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ וּכְתִיב קְדוּשִׁים תְּהִיוּ בִּי
 קְדוּשׁ אֲנִי יְיָ וּכְתִיב וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עוֹנֶג
 וְלִקְדוּשׁ יְיָ מְכֻבָּד : תֵּאנָא בְּהֵאֵי יוֹמָא כָּל
 נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא מִתְּעַדְנִין בְּתַפְנוּקִי
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין וְרוּחָא
 דָּא מְעַנוּגָא דְּתַהוּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא
 מִתְּפַשְׁטָא בְּכוּלָּהוּ עַלְמִין וְסַלְקָא וְנַחֲתָא
 וּמִתְּפַשְׁטָא לְכוּלָּהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין לְכוּלָּהוּ
 נְטוּרֵי אֲוִרִיתָא וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים וּמִתְנַשִּׁי
 מְכוּלָּהוּ כָּל רוּנְזִין כָּל דִּינִין וְכָל פּוֹלְחָנִין

קָשִׁין הָדָא הוּא דְכְתִיב בְּיוֹם הַנִּיחַ יְיָ לָךְ
 מַעֲצָבָה וּמִרְגֵּזָה וּמִן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה בְּגִינִי
 כִּךְ שָׁקִיר שִׁבְתָּא לְקַבֵּל אֲוִרִיתָא וְכִל דְּנָטִיר
 שִׁבְתָּא בְּאֵלֹי נָטִיר אֲוִרִיתָא כּוּלָּא וְכְתִיב
 אֲשֶׁרִי אֲנֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחְזִיק בָּהּ
 שׁוֹמֵר שִׁבְתָּ מַחֲלָלֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל
 רָע. אֲשֶׁתְּמַע דְּמֵאן דְּנָטִיר שִׁבְתָּ כְּמֵאן
 דְּנָטִיר אֲוִרִיתָא כּוּלָּא. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן :

ואה"כ יטול הכלי עם המים ביד ימינו ויתן על יד שמאל תחלה ויאמר :
 הנני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה של נטילת ידים כאשר תקנו
 חכמינו ז"ל לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו
 ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :
 ויטול ידיו ויברך תיכף ולא יפסיק בפסוקים כנהוג רובא דעלמא וינגז הידים הימנ
 ותיכף יבצע על הפת כלי הפסק :

אלו הפסוקים טוב לאומרם בגמר סעודתו קודם ברכת המזון :
 לַהֲוֹדוֹת לַהֲלֹל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרַומֵם לְהַדִּיר וּלְנַצַּח עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
 וְהַשְׁבָּחוֹת דּוּר בֶּן יִשִּׁי עֹבֵדךָ מִשִּׁיחַךְ : בַּעֲצַתְךָ תִּנְחַנִּי
 וְאַחֵר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : אֲשֶׁרִי הִגְבֵּר אֲשֶׁר תִּיסְרֵנִי יְהִי וּמִתּוֹרֶתְךָ
 תִּלְמַדְנִי : וְאַנִּי בַּחֲסֶדְךָ בִּמְחַתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִּי כִי
 גָּמַל עָלַי : שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּי תִגַּל נַפְשִׁי בֵּאלֹהֵי כִי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע
 מַעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַחֲתָן יִכְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלָה תַּעֲדָה כְּלִיָּה : וַיִּבְטְחוּ
 בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֹזֶבֶת דּוֹרְשֶׁךָ יְיָ : שִׂמְחוּ בִּי וְגִילּוֹ צְדִיקִים
 וְהַרְנִינּוּ

שער ח תיקון סעודה

והרנינו כל ישרי לב : נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי : אורך כי
עניתני ותהי לי לישועה :

ואחר כך יאמר השור שלשים היו אומרים על הדוכן ככל יום :

קודם שיקרא ספר יצירה יאמר זה :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למען יחודך הקדוש המתיחד
בתוך אדם קדמאה ובתוך תלת ראשון דאריך ובתוך שבעה
תקונין דעתיקא קדישא ובתוך עשר ספירות דאצילות ועשר ספירות
דבריאה ועשר ספירות דיצירה ועשר ספירות דעשיה ובתוך חכמה
ובינה דועיר ונוקביה דתתמלא רחמין עלאה ועל ישראל אחנא
אמן סלה :

יין שב "המרומים" ומשגח "התחתונים" ארון "לכל" הנאצלים "יחיד"
"מיוחד" אחד "מלך" נאדר מאציל כל הנאצל בורא כל נברא
יוצר כל נוצר עושה כל נעשה מי יגיע להשיג אחד מאלפי אלפים
ורוב רבי רבבות גדול מעלות ורום הסתר סתרי מעשיך כל שכן
גודל יצירותיך ומי יחשוב לדעת אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות
סתרי סודות צפונים בבריאתיך כל שכן וקל וחומר להשיג קצת
מן הקצת וחלק מן החלק של אלף אלפי אלפים ורבי רבבות מנאצליך
שארון יחיד ואין שני מתיחד עמהם יחוד גדול לכן יי אלהי גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך סלח ומחל והעבר על חטאתי ועונותי ופשעי
שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום
הזה שאין אני עז פנים וקשי עורף לומר לפניך צדיק אני ולא חטאתי
אבל חטאתי ועויותי ופשעתי אני וכל רמ"ח אברי ושס"ה גידי
ועורקי ונפשי ורוחי ונשמתי והנלויים עמי כלנו כצאן תעינו בלי רועה
וקלקלנו את אשר לא נוכל לתקן אם לא בשפע הרב הבא מלמעלה
מרום מעלת סדר הצינורות היודע מעותתי ותקן את אשר שחתתי
וזכני לאור באור תורתך וחשכני משגיאות ורוח נדיבה תסמכני ואבין
רוי תורתך ללמוד וללמד לשמור ולעשות אכ"ר :

ואחר כך יתחיל ספר יצירה :

ספר יצירה לאברהם אבינו עליו השלום.

סדר ברכות בְּשֵׁלֶשֶׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת
חֲכָמָה חֲקֵק י"ה יְדוּד
צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים חַיִּים וְמֵלֶכֶךְ
עוֹלָם אֵל שְׁדֵי רַחוּם וְחֲנוּן רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן
עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ הוּא וּבָרָא
אֶת עוֹלָמוֹ בִּג' סְפָרִים בְּסֵפֶר וְסוּפֶר וְסְפִיר
עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִי מָה וּב' אֹתִיּוֹת יְסוֹד
ג' אֲמוֹת וז' כְּפֻלּוֹת וי"ב פְּשׁוּטוֹת י' סְפִירוֹת
בְּלִי מָה בְּמִסְפָּר י' אֲצַבְּעוֹת חֲמִשׁ כְּנֻד
חֲמִשׁ וּבְרִית יְחִיד מְכוּוֹן בְּאַמְצַע בְּמִילַת
הָרִשׁוֹן וּבְמִילַת הַמְּעוֹר י' סְפִירוֹת בְּלִי מָה
י' וְלֹא ט' י' וְלֹא י"א הֵבֵן בְּחֲכָמָה וְחֲכָם
בְּבִינָה בְּחֹן בְּהֵם וְחֲקוֹר יִמָּהם וְהַעֲמִד דָּבָר
עַל בּוֹרֵיו וְחוֹשֵׁב יוֹצֵר עַל מְכוּנּוֹ י' סְפִירוֹת
בְּלִי מָה מִדָּתָן י' שְׁאִין לָהֶם סוּף עוֹמֵק
רֵאשִׁית וְעוֹמֵק אַחֲרִית עוֹמֵק טוֹב וְעוֹמֵק
רַע עוֹמֵק רוּם וְעוֹמֵק תַּחַת עוֹמֵק מִזְרַח
וְעוֹמֵק מַעַרְב עוֹמֵק צָפוֹן וְעוֹמֵק דָּרוֹם אֲדוֹן
יְחִיד אֵל מֵלֶכֶךְ נִאֲמָן מוֹשֵׁל בְּכוֹלָם מְמַעֵז

קִדְּשׁוּ עַד עֲדֵי עַד. י' סְפִירוֹת בְּלִי מָה
 צְפִייתָן בְּמֵרָאָה הַבּוֹק וְתַכְלִיתָן אֵין לָהֶם
 קֵץ וְדִבְרוּ בָּהֶם בְּרָצוֹא וְשׁוֹב וּלְמֵאמְרוֹ
 בְּסוּפָה יִרְדּוּפוּ וּלְפָנֵי כִסְאוֹ הֵם מִשְׁתַּחֲוִים
 י' סְפִירוֹת בְּלִי מָה נְעוּץ סוּפֵן בְּתַחֲלָתָן
 וְתַחֲלָתָן בְּסוּפֵן כְּשִׁלְהֶבֶת קִשׁוּרָה בְּגִחֲלָת
 שְׂאֵדוֹן יִחִיד וְאֵין לוֹ שְׁנֵי וּלְפָנֵי אֶחָד מָה
 אֲתָה סוֹפֵר: י' סְפִירוֹת בְּלִי מָה בְּלוֹם פִּיךָ
 מִלְּדַבֵּר וּלְכַךְ מִלְּהִרְהֵר וְאִם רָץ פִּיךָ לְדַבֵּר
 וּלְכַךְ לְהִרְהֵר שׁוֹב לְמָקוֹם שֶׁלְכַךְ נֶאֱמַר
 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב וְעַל דָּבָר זֶה נִכְרַת בְּרִית:
 י' סְפִירוֹת בְּלִי מָה אַחַת רוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים
 בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ שְׁמוֹ שֶׁל חַי הָעוֹלָמִים קוֹל
 וְרוּחַ וְדַבּוּר וְהוּא רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ: שְׁתֵּים רוּחַ
 מֵרוּחַ חֶקֶק וְחֻצֵּב בָּהֶ כ"ב אוֹתִיּוֹת יְסוֹד ג'
 אֲמוֹת וז' כְּפוּלּוֹת וי"ב פְּשׁוּטוֹת וְרוּחַ אַחַת
 מֵהֶן: ג' מִים מֵרוּחַ חֶקֶק וְחֻצֵּב בָּהֶן כ"ב
 אוֹתִיּוֹת מֵתָהוּ וּבָהוּ רֶפֶשׁ וְטִיט חֶקֶקֶן כְּמִין
 עֲרוּגָה חֻצֵּבֶן כְּמִין חוּמָה סִבְבָּן כְּמִין מַעֲזִיבָה
 וַיֵּצֵק עֲלֵיהֶם שֶׁלֵּג וְנִעֲשֶׂה עָפָר שְׁנֶאֱמַר כִּי

לְשֹׁלֵג יֹאמַר הָיוּ אֶרֶץ: אֶרְבַּע אֵשׁ מִמֵּיִם
 חֲקַק וְחָצַב בָּהּ כִּסֵּא הַכְּבוֹד שְׁרָפִים וְאוֹפָנִים
 וְחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וּמַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם וּמַשְׁלֵשְׁתָּן
 יִסַּד מְעוֹנָיו שֶׁנֶּאֱמַר עוֹשֶׂה מַלְאֲכָיו רוּחוֹת
 מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט בִּירֵר ג' אוֹתִיּוֹת מִן
 הַפְּשׁוּטוֹת בְּסוּד ג' אֲמוֹת אֲמ"ש וְקִבְעָם
 בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל וְחָתַם בָּהֶם שֵׁשׁ קִצּוֹת:

חֲמִשׁ חָתַם רוּם וּפְנָה לְמַעְלָה וְחָתַמוּ בֵּיתוֹ
 שֵׁשׁ חָתַם תַּחַת וּפְנָה לְמַטָּה וְחָתַמוּ בַּהֲיוֹ
 שִׁבְעַת חָתַם מְזֻרָח וּפְנָה לְפָנָיו וְחָתַמוּ בּוֹיָה
 שְׁמוֹנָה חָתַם מְעָרָב וּפְנָה לְאַחֲרָיו וְחָתַמוּ בּוֹהִי
 תִּשְׁעַת חָתַם דְּרוֹם וּפְנָה לְיָמֵינוּ וְחָתַמוּ בּוֹיָה
 עֶשְׂרֵת חָתַם צָפוֹן וּפְנָה לְשִׁמְאֵלָו וְחָתַמוּ בַּהֲיוֹ
 אֵלֹהֵי עֶשְׂרֵת סְפִירוֹת בְּלִימָה אֶחָת רוּחַ אֱלֹהִים
 חַיִּים רוּחַ מְרוֹחַ מִים מְרוֹחַ אֵשׁ מִמֵּיִם רוּם
 וְתַחַת מְזֻרָח וּמְעָרָב צָפוֹן וְדְרוֹם:

מוֹעַד פ"ב עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת יִסוּד שְׁלֹשׁ אֲמוֹת
 וְשִׁבְעַת כְּפֻלּוֹת וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת פְּשׁוּטוֹת שֵׁשׁ
 אֲמוֹת אֲמ"ש יִסוּדָן כֹּף זָכוֹת וְכֹף חוּבָה וְלִשְׁוֹן חֶק
 (שֵׁשׁ צ' לִשָּׁה"ק) 81 10 מְכַרֵּעַ

מְכַרְיֵעַ בְּנִתִּים שְׁלֹשׁ אֲמוֹת אָמ"ש מ' דּוֹמָמַת ש'
 שׁוֹרְקַת א' אֲוִיר רוּחַ מְכַרְיֵעַ בְּנִתִּים: כ"ב אוֹתִיּוֹת
 יִסוּד חֲקָקוֹן חֲצָבֹן צָרְפֹן שְׁקָלֹן וְהַמִּירֹן וְצָר בָּהֶם
 אֶת כָּל הַיְצוֹר וְאֶת כָּל הָעֵתִיד לְצוֹר: עֲשָׂרִים
 וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת יִסוּד חֲקָקוֹן בְּקוֹל חֲצָבֹן בְּרוּחַ
 קָבָעֵן בָּפָה בֵּה' מְקוֹמוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲה"ע בְּגֵרוֹן.
 גִּיכ"ק בְּחִיד. דְּמַלְגַּנ"ת בְּלִשׁוֹן. וְשֶׁסֶר"ץ בְּשָׁנִים.
 בּוּמ"ף בְּשִׁפְתִּים: עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת יִסוּד
 קָבָעֵן בְּגִלְגֵּל כְּמִין חוּמָה בְּרִל"א שְׁעָרִים וְחוּזָר
 הַגִּלְגָּלִים פָּנִים וְאַחֹר. וְסִימָן לְדָבָר אֵין בְּטוֹבָה
 לְמַעַלָּה מֵעוֹנֵג וְאֵין בְּרָעָה לְמַטָּה מִנֶּגַע: כִּי־צַד
 צָרְפֹן שְׁקָלֹן וְהַמִּירֹן א' עִם בּוֹלָן וְכוֹלָן עִם א' וּב'
 עִם בּוֹלָן וְכוֹלָן עִם ב' וְחוּזָרוֹת חֲלִיפָה וְנִמְצְאוֹת
 בְּרִל"א שְׁעָרִים וְנִמְצָא כָּל הַיְצוֹר וְכָל הַדִּיבּוֹר יוֹצֵא
 מִשֵּׁם אֶחָד יָצַר מִמֶּשׁ מִתּוֹהוּ וְעָשָׂה אֶת שְׁאִינוֹ
 יִשְׁנֵנוּ וְחָצַב עֲמוּדִים גְּדוּלִּים מֵאֲוִיר שְׁאִינוֹ נִתְּפֵם
 וְזֶה סִימָן אוֹת א' עִם בּוֹלָן וְכוֹלָן עִם א' צוּפָה
 וּמִימָר וְעָשָׂה אֶת כָּל הַיְצוֹר. וְאֶת כָּל הַדִּבּוֹר שֵׁם
 אֶחָד וְסִימָן לְדָבָר עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים חֲפָצִים בְּגוֹף
 אֶחָד:

בְּשֵׁם פ"ג שְׁלֹשׁ אֲמוֹת אָמ"ש סוֹדֵן כֶּף זְכוּת וְכֶף חוּבָה וְלִשׁוֹן
 חֶק מְכַרְיֵעַ בְּנִתִּים: ג' אֲמוֹת אָמ"ש סוֹד גְּדוּל
 מוֹפְלָא וּמְכוּסָא וְחֲתוּם בְּשִׁשָּׁה טַפָּעוֹת וְיִצְאוּ מִתָּם אֲוִיר
 (שַׁע"צ לִשָּׁה"ק) 10 82 וּמִים

ומים ואש ומתם נולדות אבות ומאבות תולדות. שלש
 אמות אמת"ש חקקו חזקו צרפן שקלן והמירו וצר בהם שלש
 אמות אמת"ש בעולם שלש אמות אמת"ש בשנה ושלש אמות
 אמת"ש בנפש זכר ונקבה שלש אמות בעולם ואור ומים
 ואש שמים נבראו מאש וארץ נבראת ממים ואור מרות
 מכריע בנתיים שלש אמות אמת"ש בשנה חום וקור ורויה
 חום נברא מאש קור נברא ממים ורויה מרות מכריע בנתיים:
 שלש אמות אמת"ש בנפש זכר ונקבה ראש וכתן וגויה.
 ראש נברא מאש וכתן נברא ממים וגויה מרות מכריע
 בנתיים. ברא א' המליך אות א' ברות וקשר לו כתר וצרפן
 זה בזה וצר בהם אור בעולם רויה בשנה גויה בנפש זכר
 באמת"ש ונקבה באשם. ברא ב' המליך אות מ' במים וקשר
 לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם ארץ בעולם וקור בשנה
 וכתן בנפש זכר באמת"ש ונקבה במשא. ברא ג' המליך
 אות ש' באש וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אש
 שמים בעולם וחום בשנה וראש בנפש זכר ונקבה:

נזיקין פ"ד שבע כפולות בג"ד כפר"ת מתנהגות
 בב' לשונות ב"ג ג"ד ד"ד כ"ד פ"ה
 ר"ר ת"ת תבנית רך וקשה גבור וחסד. ז'
 כפולות בג"ד כפר"ת יסודן חכמה ועושר
 וזרע וחיים וממשלה שלום וחסן. ז' כפולות
 בג"ד כפר"ת גדבור וכתמורה תמורת
 חכמה אילת תמורת עושר עוני תמורת
 זרע 1 11 יא (שע"צ לשה"ק)

וְרַע שְׁמִמָּה תְּמוּרַת חַיִּים מָוֶת תְּמוּרַת
 מִמִּשְׁלָה עֲבָדוֹת תְּמוּרַת שְׁלוֹם מִלְחָמָה
 תְּמוּרַת חַן בִּיעוּר. שִׁבְעַת כְּפֻלּוֹת בְּגִ"ד
 כְּפָר"ת מַעֲלָה וּמִטָּה מִזְרַח וּמַעֲרָב צָפוֹן
 וּדְרוֹם וְהִיבֵל הַקּוֹדֶשׁ מִכּוּוֹן בְּאַמְצַע וְהוּא
 נוֹשֵׂא אֶת כּוֹלֵן. שִׁבְעַת כְּפֻלּוֹת בְּגִ"ד כְּפָר"ת
 שְׁבַעַה וְלֹא שִׁשָּׁה שְׁבַעַה וְלֹא שְׁמוֹנֶה בְּחוּץ
 בָּהֶם וְחִקּוֹר בָּהֶם וְהַעֲמִיד דָּבָר עַל בּוֹרֵיו
 וְהוֹשֵׁב עַל מְכוּנּוֹ. שִׁבְעַת כְּפֻלּוֹת בְּגִ"ד
 כְּפָר"ת יִסְדֵּן חֲקָקוֹן חֲצָבֵן צֶרְפֵּן שְׁקָלֵן וְהַמִּירֵן
 וְצָר בָּהֶם שְׁבַעַה כּוֹכָבִים בְּעוֹלָם שְׁבַעַה
 יָמִים בִּשְׁנָה שְׁבַעַה שְׁעָרִים בְּנַפֶּשׁ זָכָר
 וּנְקֵבָה. שְׁבַעַה כּוֹכָבִים בְּעוֹלָם שְׁבַת"י צִד"ק
 מֵאֲדִי"ם חֲמ"ה נוּג"ה כּוֹכ"ב לִבְנִ"ה. שְׁבַעַה
 יָמִים בִּשְׁנָה שְׁבַעַה יָמִי הַשְּׁבוּעַ שְׁבַעַה
 שְׁעָרִים בְּנַפֶּשׁ זָכָר וּנְקֵבָה שְׁתֵּי עֵינַיִם שְׁתֵּי
 אָזְנַיִם שְׁנֵי נִקְבֵי הָאֵף וְהַפֶּה: כָּבֹא א' הַמְלִיךְ
 אוֹת ב' בְּחֻכְמָה וְקִישָׁר לוֹ כֶּתֶר וְצֶרֶפֶן זֶה
 בִּזְהָ וְצָר בָּהֶם לִבְנִ"ה בְּעוֹלָם יוֹם רֵאשׁוֹן
 בִּשְׁנָה וְעֵין יָמִין בְּנַפֶּשׁ זָכָר וּנְקֵבָה: כָּבֹא ב'

המליך אות ג' בעושר וקשר לו פתח וצדק
זה בזה וצר בהם מאד"ם בעולם יום שני
בשנה ואזון ימין בנפש זכר ונקבה: בבא ג'
המליך אות ד' בזרוע וקשר לו פתח וצדק
זה בזה וצר בהם חמ"ה בעולם יום שלישי
בשנה ונחיר ימין בנפש זכר ונקבה: בבא
ד' המליך אות כ' בחיים וקשר לו פתח
וצדקן זה בזה וצר בהם נוג"ה בעולם יום
רביעי בשנה ועין שמאל בנפש זכר ונקבה:
בבא ה' המליך אות פ' בממשלה וקשר
לו פתח וצדקן זה בזה וצר בהם בוכ"ב
בעולם יום ה' בשנה ואזון שמאל בנפש זכר
ונקבה: בבא ו' המליך אות ר' בשלום וקשר
לו פתח וצדקן זה בזה וצר בהם שבת"י
בעולם יום ו' בשנה ונחיר שמאל בנפש
זכר ונקבה: בבא ז' המליך אות ת' בחן
וקשר לו פתח וצדקן זה בזה וצר בהם
צד"ק בעולם יום שבת בשנה ופה בנפש
זכר ונקבה ז' בפולות בג"ד בפר"ת שבהן
נחלקון ז' עולמות ז' רקיעין ז' ארצות ז'

ימים ו' נהרות ו' מדבריות ו' ימים ו' שבעות
 ו' שנים ו' שמיטין ו' יובלות והיכל הקודש
 לפיכך חבב את השביעות תחת כל השמים.
 ב' אבנים בונות ב' בתים ג' אבנים בונות ו'
 בתים. ד' אבנים בונות כ"ד בתים. ה'
 אבנים בונות ק"כ בתים. ו' אבנים בונות ו'
 מאות וכ' בתים. ז' אבנים בונות ה' אלפים
 וארבעים בתים. מבאן ואילך צא וחשוב
 מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האוזן
 יכולה לשמוע:

קדשים פ"ה שנים עשר פשוטות הו"ו חמ"י לנ"ס עצ"ק
 יסודן שיחה הרהור הלוח ראיה
 שמיעה מעשה תשמיש ריח שנה רוגז לעיטה
 שחוק: י"ב פשוטות הו"ו חמ"י לנ"ס עצ"ק יסודן
 י"ב גבולי אלכסן גבול מזרחית רומית. גבול
 מזרחית צפונית. גבול מזרחית תחתית. גבול
 דרומית רומית גבול דרומית מזרחית גבול דרומית
 תחתית: גבול מערבית רומית. גבול מערבית
 דרומית. גבול מערבית תחתית. גבול צפונית
 רומית. גבול צפונית מערבית גבול צפונית
 תחתית ומתרחבין וחולבין עד עדי עד והן הן
 (שע"צ לשה"ק) 4 11

גְּבוּלוֹת עוֹלָם : י"ב פְּשׁוּטוֹת הו"ו חט"י לנ"ס עז"ק
יִסְדּוּ חֲקָקוּ חֲצָבוּ וְצָרְפָן שְׁקָלָן וְהַמִּירָן וְצָר בָּהֶם
י"ב מְזוֹלוֹת בְּעוֹלָם י"ב חֲדָשִׁים בַּשָּׁנָה י"ב מְנַהֲגִים
בְּנַפֶּשׁ זָכָר וְנִקְבָּה . י"ב מְזוֹלוֹת בְּעוֹלָם טָלָה שׁוֹר
תְּאוּמִים סֶרְטָן אֲרִיָּה בְּתוֹלָת מַאֲזִינִים עֶקְרָב קִשְׁת
גְּדִי דְלִי דָגִים : י"ב חֲדָשִׁים בַּשָּׁנָה נִיסָן אֲיָר סִיוֹן
תַּמּוּז אָב אֶלּוּל תִּשְׁרִי חֶשְׁוֹן כֶּסֶלֹ טִבֵּת שֶׁבַט
אָדָר : י"ב מְנַהֲגִים בְּנַפֶּשׁ זָכָר וְנִקְבָּה ב' יָדִים
ב' רִגְלִים ב' בְּרָיוֹת מְרָה דָקִין כָּבֵד קוֹרְקָבֵן קִבְּה
טַחוּל . בָּבָא א' מֵהָא' הַמְלִיךְ אוֹת ה' בְּשִׁיחָה
וְקִשֶּׁר לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם טָלָה
בְּעוֹלָם וְנִיסָן בַּשָּׁנָה וְרֵגֶל יָמִין בְּנַפֶּשׁ זָכָר וְנִקְבָּה .
בָּבָא ב' מֵהָא' הַמְלִיךְ אוֹת ו' בְּהֶרְהוֹר וְקִשֶּׁר לוֹ
כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם שׁו"ר בְּעוֹלָם וְאֲיָר
בַּשָּׁנָה וְכוּלָּא יָמִינִית בְּנַפֶּשׁ זָכָר וְנִקְבָּה : בָּבָא ג'
מֵהָא' הַמְלִיךְ אוֹת ז' בְּהֶלֶךְ וְקִשֶּׁר לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן
זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם תְּאוּמִי"ם בְּעוֹלָם וְסִיוֹן בַּשָּׁנָה
וְרֵגֶל שְׂמָאל בְּנַפֶּשׁ זָכָר וְנִקְבָּה . בָּבָא א' מִן הַשָּׁנָה
הַמְלִיךְ אוֹת ח' בְּרִאִיָּה וְקִשֶּׁר לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה
בָּזָה וְצָר בָּהֶם סֶרְטָן בְּעוֹלָם וְתַמּוּז בַּשָּׁנָה וְיָד יָמִין
בְּנַפֶּשׁ זָכָר וְנִקְבָּה . בָּבָא ב' מִן הַשָּׁנָה הַמְלִיךְ
אוֹת ט' בְּשִׁמְיָעָה וְקִשֶּׁר לוֹ כֶּתֶר וְצָרְפָן זֶה בָּזָה
וְצָר בָּהֶם אֲרִיָּה בְּעוֹלָם וְאָב בַּשָּׁנָה וְכוּלָּא

שְׁמֵאלִית בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה . בָּבֵא ג' מִן הַשְּׁנִיָּה
 הַמְּלִיךְ אוֹת י' בְּמַעֲשֵׂה וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה
 בָּזָה וְצָר בָּהֶם פֶּתוּלָה בְּעוֹלָם וְאֵלּוּל בְּשִׁנָּה וְיֵד
 שְׁמֵאל בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה . בָּבֵא א' מִן הַשְּׁלִישִׁית
 הַמְּלִיךְ אוֹת ד' בְּתִשְׁמִישׁ וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה
 בָּזָה וְצָר בָּהֶם מֵאוֹנִים בְּעוֹלָם וְתִשְׁרִי בְּשִׁנָּה וּמְרָה
 בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה . בָּבֵא ב' מִן הַשְּׁלִישִׁית הַמְּלִיךְ
 אוֹת נ' בְּרִיחַ וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה בָּזָה וְצָר
 בָּהֶם עֶקֶר"ב בְּעוֹלָם וְחִשּׁוֹן בְּשִׁנָּה וְדִקּוּן בְּנֶפֶשׁ
 זָכָר וְנִקְבָּה . בָּבֵא ג' מִן הַשְּׁלִישִׁית הַמְּלִיךְ אוֹת
 ס' בְּשִׁנָּה וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם
 קִשְׁת בְּעוֹלָם וְכִסְלוֹ בְּשִׁנָּה וְקִיבָה בְּנֶפֶשׁ זָכָר
 וְנִקְבָּה . בָּבֵא א' מִן הָרְבִיעִית הַמְּלִיךְ אוֹת ע'
 בְּרוּגִז וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם
 גִּד"י בְּעוֹלָם וְטִבֵּת בְּשִׁנָּה וְכִבֵּד בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה .
 בָּבֵא ב' מִן הָרְבִיעִית הַמְּלִיךְ אוֹת צ' בְּלַעֲיָטָא
 וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם דָּל"י
 בְּעוֹלָם וְשִׁבֵּט בְּשִׁנָּה וְקֶרֶקֶבֶן בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה .
 בָּבֵא ג' מִן הָרְבִיעִית הַמְּלִיךְ אוֹת ק' בְּשִׁחּוּק
 וְקָשָׁר לוֹ פֶּתֶר וְצִרְפֵּן זֶה בָּזָה וְצָר בָּהֶם דָּגִ"ם
 בְּעוֹלָם וְאֵדָר בְּשִׁנָּה וְשִׁחּוּל בְּנֶפֶשׁ זָכָר וְנִקְבָּה .
 עֲשָׂאן בְּמִין עֲרִיבָה סִידְרָן בְּמִין חוּמָה עֶרְכֵּן בְּמִין
 מִלְחָמָה :

מחרות פ"ו אלו הם שלש אמות אפ"ש ויצאו
מהם ג' אבות והם אויר ומים
ואש ומאבות תולדות ג' אבות ותולדותיהם
וז' בוכבים וצבאותיהם וי"ב גבולי אלכסון.
ראיה לדבר עדים נאמנים בעולם שנה
נפש וי"ב חק וז' וג' ופקדון בתלי וגלגל ולב:
ג' אמות אפ"ש אויר אש ומים אש למעלה
ומים למטה ואויר רוח חק מכריע בנתים
וסיכון לדבר האש נושא את המים מ'
דוממות ש' שורקת א אויר רוח חק מכריע
בנתים. תלי בעולם במלך על כסאו גלגל
בשנה במלך על חומה לב בנפש במלך
במלחמה גם את זה לעומת זה עשה אלהים
טוב לעומת רע רע לעומת טוב טוב מטוב
רע מרע הטוב מבחין את הרע והרע מבחין
את הטוב טובה שמורה לטובים ורעה
שמורה לרעים. ג' כל אחד לבדו עומד
אחד מופה ואחד מחייב ואחד מכריע
בנתים. ז' ג' מול ג' ואחד מכריע בנתים
וי"ב עומדין במלחמה ג' אוהבים. ג' שונאים.

ג' מַחֲיִים. ג' מְמִיתִים. ג' אוֹהֲבִים. הֵלֵב
וְהַאֲזִינִים. ג' שׁוֹנְאִים הַכְּבֵד וְהַמְרָה וְהַלְשׁוֹן.
ג' מַחֲיִים שְׁנֵי נִקְבֵי הָאֵף וְהַטָּחוֹל. ג' מְמִיתִים
שְׁנֵי הַנִּקְבִּים וְהַפֶּה. וְאֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן מוֹשֵׁל
בְּכּוֹלָם מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ עַד עֲדֵי עַד. אַחֲד עַל
גִּבִּי ג'. ג' עַל גִּבִּי ז'. ז' עַל גִּבִּי י"ב. וְכּוֹלָם
אֱדוּקִים וְהַ בָּזָה: אֵלֹהִים הֵם כ"ב אוֹתִיּוֹת
שֶׁבָּהֶן חֶקֶק אֱהִי"ה יְהוָה יְדו"ד אֱלֹדִי"ם אֱלֹדִי"ם
יְדו"ד יְדו"ד צִבְאוֹת אֱלֹהִים צִבְאוֹת אֵל שִׁדִּי
יְדו"ד אֲדֹנָי וַעֲשֵׂה מֵהֶם שְׁלֹשָׁה סְפָרִים
וּבְרָא מֵהֶם אֶת כָּל עוֹלָמוֹ וְצַר בָּהֶם אֶת
כָּל הַיְצוֹר וְאֶת כָּל הָעֲתִיד לְצוֹר:

כְּשֶׁבֵא אֲבָרָהָם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְׁלוֹם הַבֵּיט
וּרְאֵה וְהִבִּין וְחָקַר וְחָקַק וְחֻצַּב וְעֲלָתָה
בְּיָדוֹ הַבְּרִיאָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
עָשׂוּ בַחֲרֹן מִיד נִגְלָה עָלָיו אֲדוֹן הַכָּל יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ לָעַד וְהוֹשִׁיבוֹ בַּחֲיוֹן וְנִשְׁקוּ עַל רֹאשׁוֹ
וְקָרְאוּ אֲבָרָהָם אוֹהֲבִי וְכָרַת בְּרִית לוֹ וּלְזֶרְעוֹ
עַד עוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְהֶאֱמִין בִּי וַיַּחֲשֹׁבָה לוֹ
צִדְקָה וְכָרַת לוֹ בְּרִית בֵּין י' אֲצִבְעוֹת יָדָיו

וְהוּא בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבֵין י' אֲזַבְעוֹת רַגְלָיו וְהוּא
בְּרִית הַמִּילָה וְקִשְׁר כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
בְּלִשׁוֹנוֹ. וְנִגְלָה לוֹ אֶת סוּדוֹ מִשְׁכָּן בְּמִים.
דְּלָקוֹן בְּאֵשׁ. רַעֲשָׁן בְּרוּחַ. בַּעֲרֹן בּוֹ. נִהְגָּן
בְּשִׁנִּים עֶשֶׂר מוֹלֹת:

זה ספר יצירה לאברהם אבינו עליו השלום.

הקדמת המחבר.

אֶתְּוִי אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי תַּמְתִּי צַרְתִּי אֲמִי כְנִי עֵינִי עֵינִי יָרְדוּ מִים
מַעֲי אֲחִילֹו לְבִי גִעְגּוּעַ עַל דְּגִלּוֹתָא אֲתַמְסַךְ מֵאֵן יִכֹּל
לְמוֹסֵבֵל וְלֹא עֲלִיד לְבַד אֱלֹהִי גַם עַל הַשְׂכִּינְתָּא קִדִּישָׁא וּבִפְשַׁעְכֶּם שְׁלַחַה
אֲמוֹכֶם וְגַם יִסְרַתִּי אֲתַכֶּם אֵף אֲנִי שָׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם כִּי שָׁבַע הוּא
סוּד הַשְׂכִּינָה כִּי אֵף הוּא בָּכַל לִרְחַם לוֹ לֹר עֲמוֹ אֲנִי בִלְדָה כֹּל זֶה
שְׁמַתִּי אֵל לְבִי מוֹקְדָּמֹת וְלֹא שְׁקַמְתִּי וְלֹא שְׁלוֹתִי עַד שְׁמֹלַתִי תִּיקוֹן
וּרְפוּאָה אֲוִלִי וְאֲוִלִי יִרְחַם ה'. אֲנִי אֲעַרְבְּנוּ כֹל צָר גַּם דְּמִיקָס אֲחֵר
חֲלוּת כְּשִׁקְרָא גִצְרָא וְיִשָּׁב עַל הָאָרֶץ וְיִצְבֶּה עַל חוֹרְבָן בֵּית אֱלֹהִים
וְיִלְמוּד צִפְרֵי מֹה שֶׁאֲכַתּוּב בְּקוֹנְטְרָם הַזֶּה הֵיךְ הַשְׂכִּינָה בּוֹכָה וּמִתְאַוֵּן
וְלֹעֶקֶת עַל גִּעְוִרִים וְיִשִּׁים אֵל לְבֹו וּמִתְחַרֵּץ עַל עֲוִנוֹתָיו מִיָּדִי תִּבְרָכְנוּ
אֵם לֹא הַקְבָּ"ה מִקְבְּלוֹ וְיִחַקֵּק עַל כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ וּמוֹמֵלָה כֹּל רְלוּנוֹ כִּי
לֹא דָבַר בְּעוֹלָם שְׁנִיחָא קִמְי קַבָּ"ה כְּמוֹ שֶׁהִקֵּם בְּפִלְגוֹת לִילִיָּא וְלִמוּד
בְּזוֹהַר :

בְּרִיב בְּזוֹהַר כֹּד אֲתַפְּלִיג לִילִיָּא כְּדִין אֲתַעַר הַקְבָּ"ה וְכֹל חֵילִי
שְׁמִיָּא לְצִבְיָה וְצַעַר צִרְקִיעַ וְאֲדִעְזֻעִין עִילָאִין וְתַתָּאִין וְלִית
נִיחָא קִמְיָה צָר בְּזוֹמָנָא דְּמִתְעַרֵּי לְתַתָּא בְּאֲוִרִיָּתָא וְכֹד מִתְעַרָּא לְתַתָּא
בְּאֲוִרִיָּתָא כְּדִין הַקְבָּ"ה אֲשִׁיל בְּגִתָּא דְּעָדָן וְהַקְבָּ"ה וְכֹל אֲיוֹנָן נִשְׁמַתִּין
דְּלִדְקִיָּא כְּלָהוּ לִיִּתִין עֲמִים וְחִדָּקָן לֹאָ קִלָּא וְכְדִין נִיחָא קִמְיָה אֲשַׁתְּכַח
זְכָאִין אֲיוֹנָן כֹּל דְּקִיִּימִין בְּקִיִּימִיָּהוּ וּמִשְׁתַּיִּיהוּ וּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאֲוִרִיָּתָא וְכֹל
דְּלִקִּיָּא

הקדמת המחבר

לדקייא משתדלין בעדו שהקב"ה עבד ל' כל משאלות ל בו שנאמר
היושבת בגנים חצירים מקשיבים לקולך השמיעני :

ופסוק מלא הוא קומי רוני בלי'ה לראש אשמורות :

ובן ראיות הדב' אך לקלר זאתי ע"פ ויחן יעקב מלמד שחנן
את פני העיר ע"כ גם אני הקטן אתקן מלתא ואיעלך ויהי
אלהים עמך מי לה' אלי ויעמוד אחר חלות וישב על הארץ וילמוד
זוה הקונטרס אע"פ שמעט הכמות הנו רב האליכות ואע"פ שכל התחלות
קשות אבל אח"כ יהא כלפיחת בדבש כי הקב"ה שולח לכל בר נש
נשמתו אחר חלות כמפורסם ואם יכפה היל"ר פעם א' או ב' או
ג' אח"כ גם היל"ר מועורר אותו ויהא חוט של חסד נמשך עליו
והקב"ה ברוב רחמיו ימלא כל משאלות לבו צפרט בזכות למוד לשון
הזוהר כי הוא נייחא קמיה אע"פ שהוא מוגמס בלישנא ודאי. מואן
חשיב ומואן ספין ומואן רקיע. בזכות זה הקב"ה ימחר ויחיש וידלג ובא
לליון גואל אכ"ר :

תיקון שלשה משמורות.

תיקון שלשה משמורות מי לוי ארי :

כד בר נש שמע דקרא תרגולא אחר פלגות ליליא ליקום ויעול
ידיו ויבדך ברכת התורה וישב על הארץ וילמוד ויתאונן על
חורבן בית אלהא ועל דאיתצדרון ביני עממיא ומה טוב אם יניח
נועט עפר על מלחו וילמוד זה :

(זוהר פרשת ויקהל דף קל"ה ע"ב דפוס אמסטרדם) :

רבי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הוּן יִתְבִּי לִילִיָּא חַד
וְקָא מִתְעַסְקִי בְּאוֹרֵי יִתְאֵד לֹא אֶתְפְּלִיג
לִילִיָּא אֲדָתְהִי קָרָא גְבִירִי בְּרִיכוּ בְּרַבְתָּא
אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר הַשְּׁתֵּא הוּא זְמַנָּא
דְּקוֹב"ה אֵעִיל בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן לְאַשְׁתַּעֲשַׁע עִם

צְדִיקָא. אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹסִי אֲמַאי מִשְׁתַּעֲשַׁע
 קוֹב"ה. בָּכָה רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר תָּא חֲזִי עַד
 הַשְׁתָּא קוֹב"ה אֲזִידַעֲוֶה תְּלַת מָאָה וְתִשְׁעִין
 רַבִּי עִין וּבִטַּשׁ בָּהּ וּבָכָה עַל חוֹרְבָן בֵּית
 מִקְדָּשָׁא וְאוֹרִיד תֵּרִין דְּמַעֲיָן לָנוּ יָמָא רַבָּא
 וְאִדְבָּר לְבִנּוּהִי מִגֹּז בְּכִיָּה בְּגִין דְּלִתְלַת
 סְטָרִין אֶתְפִּלֵּג לִילֵיא בְּתַרְיֶסר שַׁעֲתֵי דַּהּוּ
 רְשִׁימִין בִּיהּ וְאִי אִיתּוֹסְפִין שַׁעֲתֵי בְּלִילֵיא
 אִינוּן שַׁעֲתֵי דְּמוֹתּוֹסְפָאן דִּימָמָא אִינוּן וְלֹא
 אֶתְחַשְׁבוּ מִלִּילֵיא בְּרַ תֵּרִיֶסר דְּאִינוּן דִּילָּה
 וְאִינוּן תֵּרִיֶסר אֶתְפִּלֵּגוּ לְתַלַּת סְטָרִין וְתַלַּת
 מִשְׁרִין דְּמִלְּאָכִין קִדִּישִׁין אֶתְפִּלֵּגוּ בְּאִינוּן
 תְּלַת סְטָרִין:

מִשְׁרֵיָא קִדְמָאָה אֶתְמַנָּא בְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי
 בְּמִיִּתָּא דְּשִׁיר וְתֵאדִּילִילֵיא לְשַׁבְּחָא
 לְמַאֲרִיהוֹן וּמַאי קָאמְרִי לִי הָאָרֶץ וּמַלְאָהָ
 וְגו' כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ וְגו' מִי יַעֲלֶה בָּהּ
 יְיָ וְגו' נָקִי בָּפִים וּבֶרֶךְ לֵבָב וְגו' מַאי טַעְמָא
 דָּא בְּגִין דְּכֹד לִילֵיא פְּרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא
 בְּדִין כֹּד בְּגִי עֲלָמָא טַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא

וּנְפָקִי נִשְׁמַתִּיהוּ לְסֻלָּא לְעִילָא וְאִינוּן
מִלְּאֲכִין כְּיִימִין וְקָא אֲמָרִי מִי יַעֲלָה בְּחַר יִי
הָרָא יִי דָא הָרָא הַבֵּית מְקוֹם קָדְשׁ דָּא עֲזֵרְתָּ
יִשְׂרָאֵל בְּגֻוְנָא דְלְעִילָא הָכִי נָמִי לְתַתָּא בְּגִין
דְּבָבֵל רִקִּיעַ וְרִקִּיעַ כְּמָה מִמֶּנּוּ וְכְמָה סָרְכִין
כְּיִימִין תִּמְנוּ וְכֵד נִשְׁמַתִּין נִפְקִין בְּעָאן לְסֻלָּא
לְעִילָא וְאִי לָא זְכִיין אִינוּן דְּחִיין לֹון לְבָר.
וְאִזְלִין וְשֹׁאטִין בְּעֻלָּמָא וְנִטְלִין לֹון כְּמָה
חֲבִילִי מְהִירִין וְאִזְדַּעִי לֹון מִלִּין בְּדִיבָן
וְלִזְמִין מִלִּין דְּקִשׁוּט מְמָה דֹּאֲתִי לִזְמִן קָרִיב
כְּמָה דֹּאֲקֻמוּהָ וְאִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּצִדִּיקָא
אִזְלִין וְשֹׁאטִין לְעִילָא וּפְתַחִין לֹון פְּתַחִין
וְסֻלָּקִין לֹון לְגוּ הָהוּא אֲתֵר דֹּאֲקָרִי הָרָא יִי
בְּגֻוְנָא דְרֹזָא דְהָרָא הַבֵּית לְתַתָּא וּמִתְמָן
עֹאֲלִין לְגוּ הָהוּא אֲתֵר דֹּאֲקָרָא מְקוֹם קָדְשׁ
דְּתִמְנוּ אֲתַחֲזִין כָּל נִשְׁמַתִּין לְקָמִי מֵאֲרִיחֹון
בְּגֻוְנָא דָּא הָהוּא אֲתֵר דֹּאֲתַחֲזִין יִשְׂרָאֵל
קָמִיָּה קוּב"ה אֲתֵר דֹּאֲקָרָא עֲזֵרְתָּ יִשְׂרָאֵל
בְּשַׁעֲתָא דְנִשְׁמַתִּין כְּיִימִין תִּמְנוּ בְּדִין חֲדוּהָ
דְּמֵאֲרִיחֹון אֲתַתְּקִנָּא בְּהוּ אֲתֵר דֹּאֲקָרִי קוּדְשׁ

הַקְדָּשִׁים וְתָמֹן רְשִׁימִין כָּל עֹבְדֵיהֶן וְזִבְוֹן
דִּילָהֶן:

מִשִּׁירָיָא תְּנִינָא אֲתִמָּנָא בְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי אַחֲרָנִין וְלֹא אֲמָרִי
שִׁירָתָא בֵּר תְּרִי שַׁעֲתֵי עַד דְּאַחֲפָלִיג לִילִיָּא וְעֵאל
קוּב"ה בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן וְאַלִין אִינוּן אֲבִילֵי צִיּוֹן וְאִינוּן דְּכָבו
עַל חוּרְבָן בֵּית מִקְדָּשָׁא: וּבְשִׁירוּתָא דְּאַרְבַּע שַׁעֲתֵי אֲמַצְעִין
פְּתַחִי וְאַמְרִי עַל נְהָרוֹת כְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ וְגו' אֵלִין
אִינוּן דְּכָבו עַל נְהָרוֹת כְּכָל עֲמָחוּן דִּישְׂרָאֵל מִשְׁמַע דְּכְתִיב
גַּם בְּכִינוּ וּבְגִלָּן דְּכָבו תָּמֹן דְּכְתִיב הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ חוּצָה
פָּהוּ חוּצָה דָּא כְּכָל בְּגִין דְּכוּלָּהּ אוּזְפוּתָא עַד כְּכָל וְתָמֹן
כָּבו עֲמָחוּן. וְעַל דָּא פְּתַחִי בְּהָאִי וּבְסִימִי זְכוּר יִי לְבָנִי
אֲדוּם וְנו' בְּדִין אֲתַעֵר קוּב"ה בְּדִרְגוּי וּבְעֵט בְּרִקִּיעִין
וְאַזְדַּעְזְעוּ תְּרִיסַר אֲלִפֵּי עֲלָמִין וְגַעֲי וּבְכִי דְּכְתִיב יִי מִכְרוּם
יִשְׂאֵג וּבְמַעֲוֹן קִדְּשׁוּ יִתֵּן קוּלּוֹ שְׂאוּג יִשְׂאֵג עַל נְהוּ וְאַדְפֵּר
לִין לִישְׂרָאֵל וְאַחִית תְּרִין דְּמַעֲיִן לָגוּ יָמָא רַבָּא בְּדִין אֲתַעֵר
שְׁלֵהוּבִיתָא חֵד דְּכִכְסֵּר צָפוֹן וּבְכִשׁ רוּחָא חֵד דְּכִכְסֵּר צָפוֹן
בְּהָאִי שְׁלֵהוּבִיתָא וְאַזְלָא וְשִׂאט בְּעֵלְמָא וְהָהוּא שַׁעֲתָא
אַחֲפָלִיג לִילִיָּא וְשְׁלֵהוּבִיתָא אֲזִלָּא וּבְכִשׁ בְּגִדְפוּי דְּתִרְגוּלָּא
וְקִאֲרִי. וְקוּב"ה לִית לִיה נִיחָא עַד דְּעֵאל לְגִנְתָּא דְּעֵדֶן
לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּנִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָא וְסִימֵן בִּי נִכְפְּרִנוּ אֲנִי וְעַמִּי
וְגו' וְיֵאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי הוּא זֶה וְגו' וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתוֹ מִכְּשִׁיתָהּ
הֵינֵן אֵל גִּינַת הַפִּיתָן וְגו' בְּשַׁעֲתָא דְּקוּב"ה עֵאל בְּגִנְתָּא
דְּעֵדֶן בְּדִין כָּל אִינוּן אֵילָנִין דְּגִנְתָּא וְכָל אִינוּן נִשְׁמָתִין
דְּצַדִּיקָא פְּתַחִי וְאַמְרִי שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשִׁיכֶם וְגו' מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְגו' שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשִׁיכֶם. וּבְשַׁעֲתָא דְּנִשְׁמָתִין

תיקון שלשה משמורות

דצדיקא די בארעא אתהדרו לגופייהו כדון אתקיפו בהו
כל אינון מלאכין ואמרו הנה ברכו את יי כל עבדי יי
ואויספגא דהא :

משיריא תליתאה קא אמרי דא בארבע
שעתי בתרייתא עד דסליקנהורא
דצפרא וכדין משבחין למאריהון כל אינון
כוכבים ומזלי וכל אינון מלאכין עילאין די
שלטניהון ביממא כולו משבחין למאריהון
ואמרי שירתא הה"ד ברן יחד כוכבי בוקר
ויריעו כל בני אלהים בשעתא דשמשא
נפיק ביממא ישראל נטלי שירתא לתתא
ושמשא לעילא ובשעתא דנטיר שמשא
בגלגלוי פתחי קל נעימתא ואמרי שירתא
ובאי שירתא קאמרי הודו ליי קראו בשמו
וגו שירו ליי שיר חדש וגו וישראל
משבחין לקוב"ה ביממא עם שמשא הה"ד
ייראוד עם שמש ואע"ג דהא אוקימנא
להאי קרא אמר ר' אלעזר אלמלא דבני
עלמא אטימין לבא וסתימין עינין לא יכדין
למיקם מקל נעימתא דגלגלא דשמשא
בד נטיר :

מִדֹּרֶשׁ הַנֶּעֱלָם אֵיכָה שְׁלָחוּ לָהּ בְּנֵי בָבֶל לְבָנֵי אֶרֶצָא קְדִישָׁא
 לָן יָאוֹת לְמַכְבִּי לָן יָאוֹת לְמַעְבַּד הַסְפִּידָא
 עַל חוֹרְבַן בֵּית אֱלֹהֵנָא וְעַל דְּאֶתְפַּדְרָנָא בְּיָנֵי עַמְמֵינָא כְּמָאן
 דְּפָלַח טַעוּנוֹן אַחֲרֵינָא וְאִית לָן לְמִשְׁתַּח הַסְפִּידָא וּלְפָרְשָׁא
 אֲלִפָּא בֵּיתָא דְשָׁלַח מֵאֲרֵי עֲלָמָא לְהַסְפִּידָא דְחוֹרְבַן בֵּיתָא:
 שְׁלָחוּ לָהּ בְּנֵי אֶרֶצָא קְדִישָׁא יָאוֹת דְּאֶתוּן אֶתְפַּדְרָתוֹן בְּיָנֵי
 עַמְמֵינָא וְאֶתוּן לְבַר מֵאֶרֶצָא קְדִישָׁא וְיָאוֹת לָכוּ לְמַכְבִּי
 עֲלֵיכּוּ וְעַל גְּרַמְיִיכוּ דְנִפְסָקְתוּן מִנְהוּרָא לְהַשׁוּכָא כַּעֲבָדָא
 דְנִפְסִיק טְבִי מֵאֲרֵי אֲבָל אֲנִי אִית לָן לְמַכְבִּי וּלְמַעְבַּד הַסְפִּידָא
 וְלָן שְׂדֵר קוֹבֵ"ה סָפְרָא דְהַסְפִּידָא דְאֲנִי בְּנֵהָא דְמִטְרוּנִיתָא
 וְאֲנִי מִבְּנֵי בֵּיתָא דְיִדְעִין יִקְרָא דְמֵאֲרֵי עֲלָמָא וְלָן יָאוֹת לְמַכְבִּי
 וּלְפָרְשָׁא אֵינוֹן אֲלֶף בֵּית וְאֲנִי יִתְמִין בְּלָא אָפָא וְאֵמָא
 וּמִסְתַּכְלִין עֵינִין לְכוּתְלִין דְּבֵיתָא דְאֵימָנָא וְהִיא אֶתְתַּרְכַּת
 וְלָא אֲשַׁכְחָנָא לָהּ דְהָא הִיא הִנֵּה יִנְקָא לָן בָּבֶל יוֹמָא בְּיוֹמִין
 קְדָמָאִין מִשְׁפִּירוּ דִּילָהּ וְהִתּוּ נְחִימָת לָן וּמִמְלִילָת עַל לְפָנָא
 כְּאֵמָא לְבָרָה כְּנָאֲמַר כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ וְהַשְׁתָּא
 אֶסְתַּכְלִין עֵינִין לְכָל סֹמֵר וְאַתֵּר בֵּית מוֹתָבָא דְאֵימָנָא
 אֶתְפַּלְלָל וְהָא אֶתְתַּרְב נְכֻמֹּשׁ רִישָׁא לְכוּתְלֵי בֵּיתָא וּמוֹתָבָא
 מֵאֵן יִנְחֵם לָן וּמֵאֵן יִמְלִל עַל לְפָנָא וְיִגִּין עֲלָנָא קְמִי מֵלְכָא
 כִּד הוֹיֵן חֲטָאֵן קְמִי אֲבוּנָא וְסָלִיק רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לָן אִיהוּ
 קִיּוּמָת לְקַטָּן וּמִקְבֻלָּת מִלְּקִיּוּתָא דְמֵלְכָא בְּגִין לְאַגְנָא עֲלָנָא
 כְּמָה שְׁנֵאֲמַר וְהוּא מְחוּלָּל מִשְׁשַׁעֲנִינֹ מְרוּכָא בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 וּבְחִבּוּרָתוֹ נִרְכָּא לָנוּ וְהַשְׁתָּא אֵימָא לִית לָן נוֹי לָן נוֹי לָכוּ
 (ס"א דְבַתֵּר לִית) לָן יָאוֹת לְמַסְפַּד לָן יָאוֹת לְפִתְרָא אֵינוֹן מִילִין
 דְּמִרִירוּ וְלֹאֲדֹעֵי לָהּ לְאֵינוֹן דְּיִדְעִי לְמַכְבִּי מִילִין דְּהַסְפִּידָא
 נִקְרַב בָּבֶל יוֹמָא לְגַבִּי עֲרִסָא דְאֵימָנָא וְלָא נִשְׁכַּח לָהּ תַּמָּן

תיקון שלשה משמורות

נִשְׁאַל עֲלֶיהָ לֵית מֵאן דִּישְׁנַח עֲלֶין. נִשְׁאַל לְעֶרְסָא דִּילָה
 אֲתַבְּלָלָא נִשְׁאַל לְכוּרְסִיָּא נִפְלֵת. נִשְׁאַל לְהִיכָלִין דִּילָה
 אוּמָאן אִינוּן דָּלָא יָדְעִין מִינָה. נִשְׁאַל לְעֶפְרָא רְשִׁימוּ
 דְּעִיקְבָתָא לֵית תַּמּוּן. נִשְׁאַל לְאַיְגָרָא הָא אִיגָרָא אֲתִיב לֶין
 דְּתַמּוּן יִתְבָּא וּמִכְבָּה וּמִיִּלְלֵת וְאִזְלֵת וּמִכְבָּה צְנוּחַת בְּקָל
 מְרִירו. עֲלֶין מְאִיגָרָא לְאַיְגָרָא בְּמָה שְׁאֵמֵר מָה לָּךְ אִיפּוּא בִּי
 עֲלִית בּוֹלָךְ לִגְנוּת. נִשְׁאַל לְאוּרְחִין וְשְׂבִילִין בּוֹלְהוּ אֲמֵרִין
 דְּשִׁמְעוּ קָל מְרִירו דְּבִכְיָה דְּמִכְבָּה עַל בְּנִיה וְלָא יָדְעִין לָאן
 אֲסִתְפַּלֵּת לֶין יָאוּת לְמִכְבִּי לֶין יָאוּת לְמִסְפֵּד נְנִשֵּׁק עֶפְרָא
 דְּרִגְלָהּא נִכְטוּשׁ לְכוּתֵּי דְּהִיכְלָא וְנִכְבִּי בְּמְרִירו. וְאַנּוּן
 נִפְתַּח בְּהִסְפִּידָא דְּנַחֲמִי בְּכָל יוּמָא דְּאַתְחִירָב אִיךְ אֲתַנְשִׁי
 מְרִירו דְּבִכְיָה מְנוּן:

פְּתַחוּ אִינְהוּ וְאֲמֵרוּ אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד בְּתִיב
 בִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּכָה בִּי יוֹם חָד
 יוּמָא אֵית לְקוּב"ה רְחִימָא דְּנַפְשִׁיהָ בְּלִילָא
 מִכָּל שְׁאָר יוֹמִין נְשִׁית יוֹמִין בְּלִילִין בִּיהּ וְהוּא
 בְּלָלָא דְּכוּלָּהּוּ וְעַל דְּאַסְגִּיאוּ חוּבִין אֲסִתְלַק
 לְעִילָא לְעִילָא לָבִי עֲלָמָא דְּחִיין כְּדִין מִתְחַת
 שְׁפּוּלֵי מִשְׁכָּנָא קָם יוּמָא דְּמְרִירו יוּמָא
 דְּבִכְיָה יוּמָא דְּצַעֲרָא יוּמָא דְּאִיקְרָא מְהוּמָה
 וּמְבוּכָה וְעַל בְּגוּ מִשְׁכָּנָא וְשִׁיזִי וְסְאִיב
 וְרַבּוּנָא דְּמִשְׁכָּנָא אֲזִיל וְעִירָק וְאַתְתָּרַךְ מְגוּ
 מוֹתְבִי לָגוּ טוּרָא דְּלִבְר וְלָגוּ טוּרָא דְּחָרִיב

וּמִשְׁכָּנָא שִׁיזִי וְאֶתְחִירָב לְבִתְרֵי נַחַת הָהוּא
 יוֹמָא עֵילָאָה דְּאֶסְתֵּלֶךְ שְׁאֵל עַל מִשְׁכָּנִיה
 וְהָא אֶתְחִירָב עָאֵל וְאֶשְׁנַח עַל מְאָרֵי דְּמִשְׁכָּנָא
 מִטְרוֹנִיתָא רְחִימָתָא דְּנִפְשִׁיהּ וְהִיא אֶתְתַּרְכַּת
 וְעֶרְקַת וְכָל בְּנִינָא סְתִיר כְּדִין שְׁאֵרֵי לְמַגְעֵי
 גּוֹעָא כְּתֵר גּוֹעָא כְּנִהִימָא דְּתַרְגּוּלָא עַל
 נִיקְבֵּיהֶהּ דְּמִקְרָקֵר קִיר נִהִימָא כְּתַרְגּוּלָא
 קִיר רַבּוֹן שְׁלִיטָא וְשׁוּעַ אֶל הָהָר עֶבִיד
 שׁוּעַ וְצוּחַ לְגַבִּי מוֹרָא דְּעֶרְקַת תַּמָּן
 מִטְרוֹנִיתָא וְעֶבִיד שׁוּעַ צוּחַ וְקָרִי כְּנִהִימָא
 דְּבִכְיָה אִיכָה אִיכָה רְחִימָתָא דְּנִפְשָׁי.
 אִיכָה שְׁפָנוֹנִיתָא שְׁלִימָתִי. אִיכָה יְחִידָתִי
 דִּילִי דְּאֶתְיַחַדְתִּי עִמִּי בִּיחּוּדָא. אִיכָה דְּהוֹת
 נְטִלַת כְּכָל יוֹמָא אַחְמִישׁ וְעִשְׂרִין אֶתְוֹן דִּיחּוּדָא
 וְאֶתְקַרִּיאת כֹּה עַל דָּא אַחְתִּי בְּרַתִּי אִמִּי
 לֹאֵן אֶזְלַת לֹאֵן פְּנִית לְמִיָּהָ אֲנִן דְּשִׁמְעִין
 כְּכָל יוֹמָא כֵּן קוֹרָא דָּא דְּרַבּוּנָא לֹאֵן יְאוּת
 לְמַבְכֵּי לֹאֵן יְאוּת לְמַסְפַּד לֹאֵן יְאוּת לְמַפְתַּח
 אִיכָה יִשְׁבָּה בְּרֵד:

שְׁלָחוּ לָהּ בְּנֵי כְּכָל לְבָבִי אֶרְעָא קְרִישָׁא יְאוּת
 (שְׁע"ז לִשְׁה"ק) 11 17 דִּאֲתָן

דאתון צריבין למבכי ולכון יאות למספר
ולמעבד אכלא במחויכון היכלין דאמא חריבין
ואתר ערסא דאתחפד פאכלא והיא לית תמן
ופרחת מנכון ולא ידעתן מנה. תימרון דאיהי
עמנא גו גלותא ונחתת דוירא פגוונא. אי הכי
אנן צריבין למחדי דהא יחזקאל נביאה חמא לה
הבא וכל אוכלוסתא ודאי על דא אנן צריבין
למבכי ולמספר פתנינא וכיעני דמדברא דאיהי
אתתרכת לבר מהיכלא ואנן פגלותא והיא אתת
עלנא פטרירו וחמאת לנא בכל יומא בבמה
עאקות בבמה נמוסין גזרין עלנא בכל זמן ולא
יכלה לאעדא מין עאקין וכל אינון מכתשין
דאנן סבלין:

שלחו להו בני ארעא קדישא לבני בכל יאות דאימנא ערקת
ואתתרכת מנו היכלהא ונחתת לגבייכו פטרירו ובכל
עצוב וכאתתא דיתבת פלא דעת וכנכרא דלא יכיל
לשיזבא ויאות לכון למספר אכל אנן אית לן למבכי ולמספר
פנהי ופטרירו דאנן חמאין בכל יומא היכלא חריב ותעלין
דמדברא עאלין ונפקין ושרקין יענים פגנה ואנן חמאין
ובכאן ובגוד דאנן יתבין נבוכין ושביבין פומנא פעפרא
אנן שמעין קל נעימא דרגלהא בתלת משמורות דלייא
(נחתת) וחמאת להיכלהא איך יתבין מתוקדן ועאלת מהיכלא
להיכלא מדוד דוד ונעת ונלילת ובבת עלנא ועל נפשא.
ואנן מתערין קל נהימא דבכיתא ויללותא ורוחנא

אֲזַלְתָּ אֶפְתָּרָה וּפְרַח לְגִבָּה וּלְפָנִים שְׁעָתָא פְּרַחַת וְאֲזַלְתָּ וְלֹא
שְׁמַעְנָא וְלֹא יִדְעָנָא מִיְּדֵי דְהָא אֲזַלְתָּ וְאֲשַׁתְּאַרְנָא נְכוּכִין
דְּמִיכִין בְּלֹא רוּחָא בְּלֹא בַעְתָּא וְצַעְקִין וְאַמְרוּן אֵיכָּה :

תְּנִינִן בְּכָל לַיְלִיא וְלַיְלִיא קֹל מְרִירוֹ דְּכַאֲיָבָא
דְּצִיּוֹן אֲשַׁתְּמַע מְרוֹם רְקִיעַ לְתַתָּא
וּמִתַּתָּא לְרְקִיעַ כְּמָא דְאֵת אִמְרֵי מְמָרוֹם
יִשְׁאֲנֵי וּמִמָּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׁאֲוֹג יִשְׁאֲנֵי
עַל גִּוְהוֹ :

בְּשִׁירוֹתָא דְּלַיְלִיא הִיא אֲתִכְוֹנַת בְּבִכְיָה וְשׁוֹאֲנַת
מְרוֹם רְקִיעַ לְעֵילָא נְחַתַת לְתַתָּא לְאֵתֵר
מִדְּבַח הַחֵיצוֹן וְחַמַּת דּוּכְתָּה חָרִיב מְסַאֲב בְּמִסְאָבּוּ
וְכָל אֵתֵר לֹא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה גָּעַת וּמִיִּלְדַת צוֹנוּחַת
בְּקֹל מְרִירָא וְאַמְרַת . מִדְּבַחִי מִדְּבַחִי פְּרִנְסַתִּי
דְּמְרוֹנוֹת לִי בְּכִמָּה נְסוּכִין בְּכִמָּה עֲלֻנוֹן דְּכִיּוֹן
קְדִישִׁין כָּל גְּבוּרִין קְדִישִׁין רַבְרָבִין מְמַנֵּן חֻוּ מְרוֹנוֹן
וְחֻדְאִין מִינֶה וְאַכְלִין עֲדוּגִין וּפְלָגִין חוֹלְקִיהוֹן לְרוּמִי
רְקִיעַ יִהְיֶה בְּךָ גְּבִילַת חֲסִידֵין קְדִישִׁין כְּנִי דְאֵתִדְבַּחוּ
עֲלֶיךָ וַיִּלֵּי מְדַמִּיהוֹן וְכָל גְּבָרִין רַבְרָבִין מְמַנֵּן נִפְלִין
מְדוּכְתִּיהוֹן לְקֹל צוֹחִיהוֹן יִתְבִּין לְבַר צוֹחִין וּבְכָאֵן
אֵינוֹן אֲרֵאֲלָם קְדִישִׁין דְּאֵת שְׁמִיה קְדִישָׁא הִנֵּה
מִתְעַמֵּר עֲלֵיהֶוּ וּבֵה אֵינוֹן חֲדָאֵן וְקִיִּמִּין לְקֹל
בִּיכּוּתֵיהוֹן אֵת דָּא פְּרַחָא מְנִיְהִי וְסִלְקָא לְרוּמִי

תיקון שלשה משמורות

מְרוּמִים וְאַשְׁתָּאֵר כְּנוֹקְבָא דְּבִבְאָת וּמִיִּלְלַת הָה"ד
אַרְאֵלִם צַעְקוּ חוּצָה אֲרֵאֲלִם בְּלֹא יוֹד׃

וְעוֹד צַעֲקַת מִדְּבַחִי מִדְּבַחִי לְכַתֵּר דְּמִרְוֹת לִי בְּנִבְלֹת בְּנִי
חֲסִידִין קְדִישִׁין דְּמִסְרוּ נַפְשֵׁיהוֹן וְנִשְׁמַתְהוֹן עֲלֶיךָ אֲהַגְנִיזַת
אֵן אֲשַׁבַּחַת (ס"א אֲשַׁבַּח לָךְ אֵן אֲשַׁתָּא) דְּעֲלֶיךָ נֵעַת וּמִיִּלְלַת
וּבִכְתּ בְּקֹל עֲצִיב שְׁתָּא אֲלִפִי גִבְרִי קְדִישִׁין בְּכֹל סְטָרָא
דְּאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלִמָא אֵינוֹן דְּהוּ אֲכִלִי קוֹרְבָנָא בְּכֹל יוֹמָא
נַחְתִי בְּהִדָּה וּמִיִּלְלִין וּבִכָּאֵן עַל מִדְּבַח וְיִתִּיר הוּ (נ"א מִס')
אֲלִפִי אֲלֹא אֲתַמְעֵטוּ וְאַפִּילוּ אֵינוֹן דְּקִיִּמִין לְכַר בְּרוּחַ אַחֲרָא
דְּמִרְוִין מֵאֵינוֹן אֵימורִין וּפְדִרִין בְּשִׁירוּתָא דְּלִילִיא צוֹחִין
גַּעֲיִין וּמִיִּלְלִין עַל הָאֵי מִדְּבַח וִי לְחִמְרָא דְּאֲכִיד אֲבוּסִי אֲתֵר
דְּמִתְרִי מִגִּיה מֵאֵן חֲמִי נְהִימָא דְּגִבְרִין קְדִישִׁין בְּמִטְרוֹנִיתָא
מִתְתָּא לְעִילָא וּמֵעִילָא לְתַתָּא׃

בְּפִלְגוֹת לִילִיא עֲאֲלַת לָגוּ הָהִיא נְקוּדָה דְּצִיּוֹן אֲתֵר דְּבֵית
קוֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים חֲמַת לִיה דְּאֲתַחֲרַב וְאַסְתָּאב אֲתֵר
בֵּית מוֹתְבָה וְעַרְסָה גֵעַת וּמִיִּלְלַת וּסְלָקָא מִתְתָּא לְעִילָא
וּמֵעִילָא לְתַתָּא אֲסַתְפִּלַּת בְּאַתֵּר דְּכְרוּכִים צוֹחַת בְּקֹל מְרִירָא
וְאַרְיִמַת קָלָא וְאַמְרַת עַרְסִי עַרְסִי אֲתֵר בֵּית מוֹתְבִי עַל הָאֵי
דוּכְתָא כְּתִיב עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילֹת מִשְׁכְּבִי עַרְסָא דְּמִטְרוֹנִיתָא
גֵעַת בְּכִכְיָה וְאַמְרַת עַרְסִי אֲתֵר מְקַדְשִׁי אֲתֵר דְּמִרְגָּלָאֵן
מָאבֵּן בִּי פְּרוּכְתָּא וְכַפּוֹרְתָא דְּהוּ סְמִכִין עֲלוּהִי ס' אֲלִפִי
רְכוּוֹן אֲכִנִי יְקַר סְדִרִין סְדִרִין שוֹרִין שוֹרִין פְּסִתְפִּלִין דָּא
לְדָא סְדִרִין דְּרִמִּינִין מִתְצַעֵן עֲלֶיךָ לְאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלִמָא קִיִּמָא
בְּגִינְךָ בְּךָ רַבּוֹן עֲלִמָא בְּעֲלִי הָוָה אֲתִי לְגַבִּי וְהוּהוּ שְׁכִיב
בִּין דְּרוּעֵי וְכֹל מַה דְּבַעֲיָה מִיְגִיה וְכֹל פְּעוּתֵי הָוָה עֲבַד

בעידנא פד הנה אתא לגבי ושביק בי מדוריה ומשתעשע
 בין שרי ערסי ערסי לית את דכיר פד הוינא אתינא לגבך
 בחרה ובשפיריה דלכא ואינון רבין עולמין הו נפקו
 לקדמותי פמשי בגרפיהו בחרה לקבלא לי. עפרא דכך
 הנה קם מדוכתי וחזי איך אתנשית מני. ארונא דאורייתא
 דהנת הכא מהכא נפקת מוונא לכל עלמא ונהורא וברכאן
 לכלא. אשגח על בעלי ולית הכא אשגח לכל סמר בעידנא
 דא פד הנה אתא בעלי לגבי וסחרניה פמה בגין חסידין
 וכל אינון עולמיתאן ומינין לקבלא ליה ויהוינא שמינין
 כרחוק קל וגין דפעמונא מקשקשן בין רגלוי בגין דאשמע
 קליה עד דלא ייעול כל עולמיתאן די לי משבחין ואודן
 קמי קב"ה לבתר אזלין כל חד על בית מותביה והוינו
 יחידאין מחבבין בגשיקתן ברחימו בעלי בעלי אן פגית
 השתא הוא עידנא דהוינא אשגח בך אסתפלנא בכל סמר
 ולית אנת אן אשגחך ולא אתבע בגינך דא הוא אתרך
 בעידנא דא למיתי לגבי הא אנא ומינא חכא הא איתנשית
 מינאי לית אנת דכיר יומי רחימין פד הוינא שוכבית בתקפך
 ומחקא דריוקך וריוקני הנת מחקא בך פהאי חותם
 דשביק דיוקניה בגליפא דכתבא הכי שוכבית דיוקני בך
 בגין דתשתעשע פדיוקני פערד באנא פגו חילי: געת בבכיה
 וצוחת בעלי בעלי נחירא דעיני הא אתחשך לית אנת
 דכיר פד הנות אושיש שמאלך מתחות רישי ואני מתענגא
 על כניאה דשלם וימינך מחבבא באחור ובגשיקין ונדרת
 לי דלא תשבוק רחימותי דילי לעלמין ואומית לי אם
 אשבחך ירושלים תשבח ימיני הא אתנשיאת מינך לית
 אנת דכיר פד קאימנא לגבך בטורא דסיני שמינין שתין

תיקון שלשה משמורות

רבונו וקבילו לך עלייהו ואתעמרנא לך בהו יתיר מכל
עממיא והוינא אזלין אבתך לכל רעותך והאי שפחה קמלא
בהו לאלים ורבנו ולא אשגהנא ואתאכידו פלהו במדברא
ושבכת לון תמן ואעילנא בניהון ועירין לקיימא קמך בארעא
דא ובדילנא לון לקיימא קמך בגין רעותך: בעלי בעלי
הוי דכיר פמה בגין קדישין קאיננא קמך בכל דרא ודרא
ביומי דדוד ושלמה פריה לית אנת דכיר פמה מאבן דעכדו
קמך יאות לך למדבר חובין ולא תדבר זכוון אן עזר דלית
אנת בעינא על פנאי לית אנת בעינא על קדושא דאתר
דא הא אסתאיב כל עלמא הוה בשלם בגין אתר דא כלבין
לא נבחרין בעידנא דא פלהו הוו בשלם געת ומללית וכל
אינון אוכלסין לעילא וכלבים צווחין לתתא:

בשירותא דמשכורא תליתאה נפקת ואתת וקיימת על אתר
דמדבח קמרא בוסמין געת ומללית סלקא לעילא
ואשתכחת חר פרוכ מאינון תרין פרוכין דהוו לה ומהאי
זיננא לא הות לה אלא חר וההוא רביא עולימא דאשתאר
ינקא כניה בכניה ויללותא פדין קודשא בריך הוא זמין
לגפה ונחית לה ומלל עמה ועל דא פתיב פה אפר יי
כנעי קולך מפכי ועיניך מדמעה כי יש תקנה לאחריתך
ועל דא תנינן תינוק יונק בשרי אמו ואשה מספרת
עם בעלה:

רבי פינחס פתח קול ברמה נשמע נהי בבי
תמורורים בשעתא דאתחרב בי מקדשא
ואתוקד אתא קלא ואתער על קברי אבהן

בְּדַמְאֵי וְאָמַר אֲבָהֶן בְּדַמְאֵי אֶתְוֹן בְּמִיכּוֹן
בְּשִׁנְתָּא וְלֹא יִדְעֶתוֹן צִעְרָא דְעֶלְמָא בְּנִיכּוֹן
דְּגִדְלֶתוֹן בְּצִעְרָא וְאֶעֱלֶתוֹן בְּהִימְנוּתָא סְגִי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָא מִיתוּ וְהָא אֶתְקַטְלוּ
וְהָא אֲזִלוּ בְּגִלּוּתָא בֵּין שְׁנַאֲיָהוֹן יִדְיָהוֹן
מִתְדַקְּנוּן לְאַחֲרָא מִיִּיתִין רַחֲמִים עַל צֹאֲרִיָּהוֹן
אֵין רַחֲמִין דִּילְכוּן אֵין מְהִימְנוּתָא דִּילְכוּן קוּמוּ
אֶתְעֵרוּ לְגַבִּיָּהוּ מִיד אֶתְעֵרוּ וְאַתָּאן לְגַבִּי
מִנְשָׁא אָמְרוּ לִיה מִנְשָׁא רַעִיא מְהִימְנָא אֵין
אִינוּן בְּנִין אֵין שְׁבָקַת לֹון מִיד אֶתְעֵר מִנְשָׁא
וְאַזֵּר עֲמָהוֹן לְגַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמְרוּ לִיה בְּנִי
אֲבָהֶן אֵלִין בְּנִי יִשְׂרָאֵל דְּפִקְדְּנִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֲלִיָּהוֹן וְשְׁבָקַת לֹון בִּידְךָ אֵין
אִינוּן אֲתִיב יְהוֹשֻׁעַ וְאָמַר רַבִּינוּ מִנְשָׁא
בְּאַרְעָא קְדִישָׁא שְׁבָקִית לֹון וּפְלָגִית לֹון
אַרְעָא עַל פּוּם עֲדָבָא כְּמָה דְּפִקְדְּתִנִּי וְכוּלָּהּ
שְׁבָקִית גְּבַר עַל אַחֲסָנִתִּיהָ וְעַל עֲדָבֶיהָ מִיד
אֲזִלוּ כּוּלָּהּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא וְאַשְׁכְּחוּ לָהּ
דְּאֶתְחַרַּב דְּלֹא אִשְׁתַּמַּע בָּהּ קָלָא עֲזָלוּ
לְבִי מִקְדָּשָׁא וְהִמוּ דְּאֶתְוָקַר עֲבָדוּ בִּיה

הַסְפִּידָא עַד דְּאַשְׁתַּמַּע קֹל מְרִירָא דְּבִכְיָה
לָרוּם עֵילָא שְׂמִיָּא וְכֹל מַלְאכֵי עֵילָאָה בְּכוּ
עֲמִהוֹן לְעֵילָא אֶתְעַר קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
וְאַתָּה לְגַבִּיהוֹן וְאַשְׁבַּח לוֹן מְמַרְרִין בְּקֹל
בְּכִיָּה גו' עֲפָרָא דְּמִקְדָּשָׁא אָמַר לוֹן רְחִימִין
דְּנַפְשָׁאֵי מַה אַתּוֹן הָבֵא מַה לִּידִידֵי בְּבִיתִי
קָם אֲבִרְהָם סָבֵא בְּקִדְמִיתָא וְאָמַר בְּמִיָּה
מֵאֲרִי דְּעֶלְמָא אַתְּ יִדְעָתָּ דְּאַזְלַת קִמְדָּה
בְּאַוּרְחָא דְּקִשּׁוּט וְעֶשֶׂר זִימְנִין נָסִית לִי
וְקִיָּמִית בְּכָלָא בְּנִי אֵן אֵינִין לָא שְׂמַעְנָא
קֹל מִיִּלְיָהוֹן בְּאַרְעָא דְּאַוּמִית לִי לְקִיָּמָא
לָחוֹן בֵּיה אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אֵי
אֲבִרְהָם רְחִימָא דְּנַפְשָׁאֵי וּבֶשֶׁר קוּדְשֵׁי עֲבְרוּ
מִעֲלִידָה בְּטָלוּ מִנִּיָּחוּ בְּרִית קִדְיָשָׁא וּפְלָחוּ
ע"ג וְעַל דָּא אֶתְקַפַּת רוּגְזָאֵי בְּחוֹן וּבְגִינָה
אוּרִיכַת לוֹן בְּמַה זִימְנִין וְלֹא תְבוּ קִדְמִי בִּיּוֹן
דְּשְׂמַע אֲבִרְהָם בָּךְ אָמַר יִמְחוּ עַל קִדְוִשְׁתָּ
שְׂמִיָּה בָּל אֵינִין חוּבִיָּהוֹן בִּינִי עֲמִמָּא עַד
דִּיָּהָא רַעֲוָא דִּילָךְ לְאַתְבָּא לוֹן לְגַבְךָ וְכֵן
בּוּלְחֵי בְּנוּנָא דָּא וְאַזְלוּ לָחוֹן אֶשְׁתַּאֲרַת

תָּמִן רָחֵל וְאַרְיֵמַת קָל בְּכִיָּה בְּמִרְיָא
דְּתַמְרוּרִים אָמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
רָחֵל מָה אַתְּ מַבְכָּה אֲמַרְתָּ קִמְיָה וְלֹא אֲבָכָה
בְּנִי אֵן אֵינֹן וּמָה חָטְאוּ לְגַבְךָ אָמַר לָהּ
אֲעִילוּ צָרָתִי לְקַמִּי וְאֲעִילוּ לָהּ בְּבֵיתִי מִיָּד
אֲמַרְתָּ וְכִי לֹא עֲבָדִית יִתִּיר דְּאֲעִילוּנָא
צָרָתִי בְּבֵיתִי דְּתָנִן בְּשַׁעֲתָא דְּכַתִּיב וַיִּגְדֵּי עֲקֹב
לְרָחֵל בִּי אַחִי אֲבִיהָ הוּא אָמַר הִזְדוּוּנִי לְגַבְאִי
אֲמַרְהָ לִּיהָ אֵין אֲבָל אַחְתָּא אִיתִּלִּי קִישִׁישָׁא
מִיָּנְאִי וּמִסְתַּכִּינָא מֵאֲבָא דְּרַמָּאָה הוּא מִיָּד
וַיִּגְדֵּי יַעֲקֹב לְרָחֵל בִּי אַחִי אֲבִיהָ הוּא
בְּרַמָּאוּתָא מִיָּד יֵהֵב לָהּ סִימְנִין. כִּיּוֹן דְּאֲעִלֵּת
לָאָה בְּהָהוּא לִיָּלִיאָ אֲמַרְהָ רָחֵל הַשְׁתָּא
מִתְכַּסְפָּא אַחְתִּי אֲזִלֵּת וּמִסְרַת לָהּ סִימְנִין
וְעַל דָּא אֲמַרְהָ לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאֵנִי לֹא עֲבָדִית יִתִּיר דְּאֲעִילוּנָא צָרָתִי בְּבֵיתִי
וְאַתְּ דְּכַתִּיב בְּךָ רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפִּים הוּא
לָךְ לֹא עֲבָרָא עַל חוּבִין: וּבְכָל מָה דְּאָמַר
לָהּ לֹא קִבִּילֵת תְּנַחוּמִין הָדָא הוּא דְּכַתִּיב
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּי אֵינֹנוּ לֹא בְּעָאֵת

לְקַבֵּל תְּנַחֲמוּמִין מֵאֵי טַעְמָא בְּגִין כִּי אֵינְנוּ
 כְּיוֹמָא קְדָמָאין לֹא־שָׂרָאָה בִּינִיָּהּ וְהָא
 אֶסְתַּלַּק לְעִילָא וּבְגִין דְּכִי אֵינְנוּ בְּנוּ בְּנָהָא
 לֹא קַבְלִית תְּנַחֲמוּמִין עַד דְּאֹמְרִי לָהּ דְּכַתִּיב
 כֹּה אָמַר יְיָ מִנְעִי קוֹלֶךְ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה.
 כְּמָה דְּעֵבְדַת דָּא רַחֵל אוֹף הָכָא שְׂכִינְתָּא
 לְעִילָא כְּדִמְתַּרְנָם קַל בְּרוּם שְׂמִיָּא אֲשַׁתְּמַע
 שְׂכִינְתָּא מִבְּכָה עַל בְּנָהָא בְּהָיָא שְׁעָתָא
 דְּאִיהִי הָיִת מִבְּכָה אֲתַעְרוּ לִגְבָּה שְׁתִּין רַבּוּא
 מִשִּׁירִיין עֲלָאין וְכוּלָּהּ אֲתַעְרוּ בְּכִיָּה לִגְבָּה
 בְּהָיָא שְׁעָתָא אֲשַׁתְּמַע קָלָא לְרַקִּיעָא
 דְּעַרְבּוֹת וְאֹדְעֵזֶר אֵלֶּף עַלְמִין דְּהָווּ גְּבִיזִין
 מִן יוֹמָא דְּאֲתַבְּרִי עַלְמָא עַד דְּאֲשַׁתְּמַע
 הָהִיא קָלָא לְרוּם שְׂמִיָּא עַד דְּאֲתַגְלִיָּאת
 אִימָא לְבָרְתָא וְאָמְרָה לָהּ מִנְעִי קוֹלֶךְ מִבְּכִי
 וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יִשְׁתַּכְּנָה לְאַחֲרִיתֶךָ וְכוּ':

וְהָרִי חֲדָשׁ פְּרִשְׁת בִּלְק בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וְוִי דְּגִלּוֹתָא
 אֲתַמְשֵׁךְ וְכִיָּאן יָכִיל לְמַסְבֵּל לֵיהּ אָמַר
 לֵיהּ רַבִּי רַבִּי אֱלֹו הָיִית יָדִיעַ כְּמָה עֲרֵעִירָא כְּמָה בְּלָפּוּלָא
 עֲבַד קִיפָּה בְּכִיָּהוֹן רַקִּיעִין פִּשְׁעָתָא דִּי גִזַּר וְכִסַּר לִין
 לְיִשְׂרָאֵל בִּידָא דְּבִהָיָא שְׁעָתָה וְלֹא־שְׁתַּעֲפָדָא תְּהוֹת יָדָא
 (שע"צ גשה"ק) 11 26 דארום

דְּאֵרוֹם בִּשְׁעָתָא דְּהוּי פִּתְחִין פִּתְקִין בְּרָקִיעַ עַד לָא אֲחִיתִּמוּ
 בְּגוֹשְׁפִּנְקָא דְּהוּתִּמָּא דְּמִלְכָּא קָרָא קוּבָהּ לְכָל חֵיָלִי שְׂמִיָּא
 וְקָרָא לְגַבְרִיָּא דְּקִסְתָּהּ הַסּוּפֵר בְּחִרְצוּי אָמַר לֵיהּ אֵיעֲבָבִי
 פִּתְקִין עַד לָא אֲחִיתִּמוּ וְאֶכְפֶּה עַל בְּנֵי וְאֶעֱבֹר עַלִּיהוֹן
 הַסְּפִידָא וְאֶבְלָא בְּאוּמָאָה עַלִּיכּוּ בְּלִי חֵיָלִי שְׂמִיָּא דְּתִשְׁבְּקוֹן
 לִי וְלָא תִתְקַסְפוֹן לְנִחְמָא לִי כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר עַל בְּן אֲמַרְתִּי
 שְׁעוּ מְנֵי אָמַרְר בְּבָבִי אֵל תְּאִיצוּ לְנִחְמָנִי עַל שׂוֹר בֵּת עָמִי
 בְּעַמְּט בְּעִימִין בְּרָקִיעַ דְּעֶרְבוֹת וְעֵבִיד בֵּיהּ בְּקִיעִין וְחִלּוּנִין
 וּפְתִיחִין. פִּתַּח וְאָמַר בְּנֵי בְנֵי רְחִימּוּ דְּמַעֵי רַבִּיתִי לְכוֹן
 וְנִמְלִית לְכוֹן בְּאַבָּא דְּנִמְלִי לְבָרִיהּ אוּלִּיפְנָא לְכוֹן דְּחִלְתִּי
 שְׁלֵמִית לְכוֹן עַל כָּל אוּמִין דְּעִלְמָא חֲבֵתוֹן קָמֵא בְּכִמָּה
 חוּבִין עֲבַרְתִּי עַלִּיכּוּ בְּגִין דְּבָנִין יְקִירִין רְחִימִין הִוִּיתוּן
 קָמֵא בְּנֵי בְנֵי אֶקְרָא לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעִלְמָא וְאוּמִינָא
 לְהוּ עַלִּיכּוּ :

מִזְרַח מִזְרַח בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ אִי בְנֵי יִתְבַּדְרוֹן בִּינְךָ דְּתַכְתְּכֵל
 בְּתוֹרַר דִּיוֹקְנָא דִּי לְהוֹן הִיךְ אֲשַׁתְּנִי וְאֲשַׁתְּחַר
 בְּעִינוּיִין דִּי עֲבָדוֹן לִזֵּן בְּגִנְךָ וְתַכְכָּה וְתַסְפֵּד עַלִּיָּהּ וְתִנְטֵר
 לִזֵּן. בְּנֵי בְנֵי כֹד הִוִּיתוּן בְּבִיתִי בְּתוֹקְסָא דְּאִמְכוֹן בְּעִדּוּנִין
 וּבְעִינוּגִין לָא אֲשַׁנְחִתוֹן עַלִּי. בְּנֵי בְנֵי מָה אֶעֱבִיד לְכוֹן
 גִּזְרָא גִזְרָנָא בְּאוּמָאָה אֶבְלָא אָנָּא וְאַתּוֹן אֲגִלִּי. מִשָּׁה רַעִיָּא
 מְהִימָנָא לָא תִשְׁנַח עַל בְּנֵי עָאנָא קְדִישָׁא דְּמִסְרִית בִּידְךָ :

מִזְרַח מִזְרַח אֲתַעֵר לְגַבִּי מִשָּׁה וְתַכְכּוֹן וְתַסְפֵּדוֹן עַל בְּנֵי
 אֶבְלָא וְהַסְּפִידָא אֲשַׁמְעוּ כְּחָדָא עַד דְּאָנָּא אֲשַׁמְעַ
 וְאַחֲרֵי עֲמִכוֹן. בְּנֵי בְנֵי רְחִימִין דְּנִפְשָׁאִי הִיךְ תַּחֲכוֹן
 בְּשִׁשְׁשָׁאִין תְּקִיפִין וְדִיכוֹן מְחַדְקָא לְאַחֲרָא בְּגִין דְּאַתְרָבָּא

בְּעִירוֹנֵינוּ בְּנִין דְּהוּוּ יִקְרִין מִפּוֹ וּמִפִּירִין. בְּנֵי בְנֵי חֲסִידִין
בְּדִישֵׁין חֵד תִּפְלֹן בִּידִין נֹכְרָאִין דְּלֹא רַחֲמִין בְּלֹל בְּשִׁרָא
בְּדִישָׁא דְּגוֹפִיכּוֹן אֲתֵרְמִי וְאֲתַחֲלֵל בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת וּוי
בְּנֵי וּוי בְּנֵי עֲלִיכּוֹן וְעֲלִי בְּדִין בְּנֵע פּוֹרְפִירָא דִּילִיה וְהִינוּ
דְּכַתִּיב בְּצַע אֲמַרְתּוּ :

דְּרוֹם דְּרוֹם בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ כֹּד יִתְבַּדְּרוֹן בְּנֵי בְּנֹךְ דְּתַסְתַּבֵּל
בְּהוֹן כֹּד חֵד מִשְׁחָרָא דִּיוֹקְנִיהוֹן וְיִמִּינֵהוֹן תְּבִירִין
בְּנֵי עֲמִמָּא דְּרוֹם דְּרוֹם בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ אֲתַעַר לְגַבִּי אֲבָרְהָם
רַחֲמָאִי. וְאִמָּא לִיה חֵד נִפְלִין בְּנֵי וְאֲתַבַּדְּרוֹן בִּין שְׁנֵאִיהוֹן
וְתַבַּדְּרוֹן וְתַכְפּוֹן עֲלִייהוּ. דְּרוֹם דְּרוֹם בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ דְּתַנְטוֹר
בְּנֵי רַחֲמָאִי דְּנַפְשָׁאִי דִּיכְדְּרוּ בְּנֹךְ :

צִמּוֹן צִפּוֹן אֲתַעַר לְקֹל בְּכִיָּה וְהַסְפָּרָא וְאַבְלָא וְיִגוֹנָא לְגַבִּי
בְּנֵי וְאִמָּא לִיה לְעִקְרָא דְּמִדְבַּחִי חֵד אֲזִלִּין בְּנֵי
וְהֵד נִפְלִין בְּחִרְבָּא לֹא תִיטְרוֹן דָּא וְלֹא תוֹדְעִין לְיַעֲקֹב
אֲבוּהוֹן דְּלֹא יַחֲפֹךְ עֲלִמָּא בְּרַגְעָא :

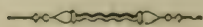
מַעֲרַב מַעֲרַב אֲתַעַר לְקֹל נִאֲקַת חֲלָלִין וְקִרְבִּין תְּקִיפִין
דְּבְנֵי אֲתַעַר לְגַבִּייהוּ. רַחֲמִימִי יוֹנְתִי שְׁלִימִתִּי חֵד
אֲזִלִּין בְּנֵהָא וְהֵד מִתְבַּדְּרִין לְבִמָּה סְטָרִין :

אֲחִתִּי רַעֲיִיתִי בְּרַתִּי דִּילִי רַחֲמָא דְּנַפְשָׁאִי
מָה אֲתַעֲבִיד מִן בְּנָנָא אֲבֵל אִמָּא לָךְ
אִי בְּרַעְוָא סִלְקָא עֲלֵךְ דֹּאנְתִי מְרוּבַעַת
וְגִדְפִין דִּילָךְ פְּרִישֵׁין לֹד' סְטָרִין בְּאוּמָאָה
עֲלֵךְ בְּרַתִּי יַחֲדִיתִי דְּתִיהוּךְ בְּתִדִּייהוּ וְלֹא

תִּשְׁבּוּק לֹון וְתַחֲפִי עֲלֵייהוּ בְד' בְּמִרְיֹן
דְּעִלְמָא וְאִי לָא יתְאַבְדּוֹן מִעִלְמָא:

מִה אִימָא לָךְ רַבִּי בְּהִיא שְׁעָתָא דְכִנְסַת
יִשְׂרָאֵל שְׁמַעַת דָּא אֲרִימַת קָלָא
וְאִזְדַּעְזְעוּ תַּמְנִיא עֶסֶר עֲלָמִין וְקוֹב"ה בְּהִדָּה
וְכִדִּין קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים
רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנִיהָ וְקוֹב"ה. בְּדִין וַיִּקְרָא
ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם תְּהוֹא לְבָכִי וְלִמְסַפֵּד
מֵאֵן חָמָא עֲרִטוּלָא בְּכוּלָּהוּ רַקִּיעִין מֵאֵן
חָמָא בִּילְבוּלָא וְהַסְפֵּדָא דְתַמָּן עַד דְּכָל חַיִּילֵי
שְׁמַיָא חֲשִׁיבוּ דְכָל עֲלָמִין יתְהַפְּכוּ:

אָמַר הַקְדוּשׁ בְּיוֹד הוּא לְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּרַתִּי
יְחִידָתִי דִּי"י דִּתְהֵךְ לְחַפְיָא וְלִדְיִירָא עִם בְּנֵי
אֲמֶרֶת מֵאֲרִי דְעִלְמָא לָא אִיהֵךְ בְּתַר דְּרַבִּית לֹון
וְתַקִּינַת לֹון אֲתָא חָמָא לְשִׁנְאִיתוֹן דְּאֶבְרֵי לֹון
וְתַנְשִׁי לָנָא תַמָּן בְּדִין אֲוִמִי לָהּ הַקְבִּ"ה לְאֶקְמָא
לֹון וְלִמְסַפֵּק לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּמָה שְׁנַאֲמַר מִנְעִי
קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ תַקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ
וְשִׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹרִים:

כתבו המקובלים כי האדם בעת שנוצחין בשמחה השמן עומד על ימיו לשמח
ואומר לו כפור בה' אלהי ישראל והנשמה ממאנת ואפשר שה"ו מחמת
הטורף תבא לירי הודאה ע"כ צריך האדם להקדים בבורו בשכל להתפלל אל
ה' עד אשר לא יבואו ימי הרעה ובסדר אלה הדברים ימסור מודעה לפני כ"ד:

**שְׁמַעוּ נָא רַבּוֹתַי הִרִי אֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה
בְּפָנֵיכֶם בָּאֵם שׁוֹבֵא הַשָּׁטָן אוֹ פֶת**

דִּלְיָה לְהָסִית אוֹתִי לַעֲבוֹר עַל אַחַת מִמִּצְוֹת
יְיָ הֵן מִצְוֹת עֲשֵׂה הֵן מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הֵן
מִמִּצְוֹת שְׁחִיבִין עֲלֶיךָ הֵן בְּרִיתוֹת אוֹ מִיתוֹת
בֵּית דִּין אוֹ גְּדָרִים אוֹ סִיגִים אוֹ עַל הַכֹּל
כָּלוּ חֵם וְשָׁלוֹם וּבִפְרֵט בָּאֵם שׁוֹבֵא יַעַת
פְּקוּדָתִי לְהִשָּׁב הַפְּקָדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֵד אֹתִי
יִסִּית וַיְדִיחַ אוֹתִי וּמִחֲמַת אֵימָה וְרַעַד וְטִירוֹף
וּבִלְבוֹל דַּעַת אֲנִי מוֹדָה לוֹ חֲלִילָה וְחֲלִילָה
הֵן בְּמִחְשָׁבָה הֵן בְּדַבּוּר אוֹ בְּכָל מָה שֶׁחָפָה
יּוֹכֵל לְדַבֵּר וְלֵב לְחַשׁוֹב אַף עַל פִּי שֶׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ וְזָכוּרֵנוּ לְבָרָכָה אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל
צִעְרוֹ אִם אֵין עוֹשֶׂה כְּלָה עוֹשֶׂה מְחִיצָה
בֵּינוּ לְבֵין אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם: בֵּין אֲנִי מוֹסֵר
מוֹדָעָה בְּפָנֵיכֶם שִׁיחָה אוֹתוֹ דַּבּוּר אוֹ
מִחְשָׁבָה בְּטֵל וּמְבוֹטָל בְּחָרָם הַנֶּשֶׁבֶר וְלֹא
יִהְיֶה מִמֶּשׁ בְּדַבּוּרִי אוֹ בְּמִחְשַׁבְתִּי אוֹ

בְּרַמְיֹזְתִּי כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בְּשִׁמּוֹךְ הַגָּדוֹל שְׁאֵתָה
 אֲמַת וּבִמְנָשָׁה עֲבָדְךָ אֲמַת וְתוֹרְתוֹ אֲמַת וְאַתָּה
 יְחִיד וּמְיֻחָד וְאִין יְחִידוֹת כְּמוֹךְ בְּשֵׁם פְּנִים
 הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יִי אֶחָד וְשִׁמוֹ
 אֶחָד: כִּי אִין כְּמוֹךְ בְּאַלְהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד. כְּרוֹךְ הוּא
 וְכְרוֹךְ שְׁמוֹ לְעַד. כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד:

גַּם אֲבִיקָשׁ מִמַּעַלְתְּכֶם מֵאַחַר שְׂאִין צַדִּיק
 בְּאָרֶץ בְּזִמְן הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא קָרָה לוֹ מְקָרָה
 בְּלִתִּי מָהוּר בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה יְהִיָּה
 בְּאִיזָה אוֹפֵן שִׁיְהִיָּה וְאוֹתָן הַטְּפוֹת הַמָּה
 חוֹשְׁבִין אוֹתִי לָהֶם לָאֵב וְרוֹצִים לְהַנּוֹת
 מִמֶּנִּי וּמִמִּטְתִּי אַחַר מִיתַתִּי בְּאַמְרָם כִּי
 אַתָּה אָבִינוּ בְּכֵן אֲבִיקָשׁ מִמַּעַלְתְּכֶם מְהִילָה
 שְׁתַּעֲזְרוּנִי לְבִקֵּשׁ אֶת פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכִּי
 הַמַּלְכִּים הַקָּב"ה לְהַכְנִים לְקַדוּשָׁה כָּל אוֹתָן
 הַטְּפִין שִׁיְצָאוּ מִמֶּנִּי לְבִטּוּלָה הֵן בְּאוֹנִים הֵן
 בְּרָצוֹן הֵן בְּשׁוֹנֵג הֵן בְּמִזִּיד הֵן עַר הֵן יִשּׁוֹן

עַל יְדֵי שֵׁם הַקָּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק "חֵיל
 "בָּלַע" וַיִּקְיָאֵנוּ בְּשִׁילּוֹב שֵׁם הַיְיָ בְּנִיקוּד
 שׁוּרֶק כֹּזֶה (יַחֲבֹוּה): (ויזהר שלא יוציא מפיו)

וְגַם אֲנִי מִקְבֵּל עָלַי לְפָנֶיכֶם אִם יִגְזוֹר
 הַקָּב"ה עָלַי חַיִּים וַיְהִי כֹחַ בִּי לַעֲנוֹת
 נַפְשִׁי כִּפִּי מִסֵּפֶר הַנִּמְצָא בְּכַתְבִּי הָאֶרֶץ
 זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָּהּ וּבְשָׂאֵר סִפְרֵי הַקָּדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַזֶּה וְעַל יְדֵי זֶה הוּא חֶרֶב
 פִּיפּוּיֹת בְּיָדִי לְהַמִּיתָם וּלְהַשְׁלִיכָם בְּמַצוֹלוֹת
 יָם אֲמֹנִים מִי יוֹדֵעַ מַה יוֹלֵד יוֹם וְעַדִּין לֹא
 גִּמַּרְתִּי הַתִּיקוּנִים לַעֲזוֹן הַזֶּה): (ו) הִנְנִי מַחְרִים
 וּמַגִּידָה אֹתָם הַמַּזִּיקִים וְשֹׁדִין וְרוֹחִין וְלִילִין
 שֶׁנִּבְרְאוּ מִטְּפוֹת קָרִי וְזֶרַע שְׁלִי כֹלָם בְּכֹלֵל
 שֶׁלֹּא יִגְעוּ בִּי אִם בְּמִטָּתִי אִם בְּבִגְדֵי וְלֹא
 יִלְווּ אֹתִי לְקַבְּרִי וְאַתֶּם גַּם אַתֶּם תִּצְרְפוּ
 עִמָּכֶם הַשְׁכִּינָה וְתַחֲרִימוּ אוֹתָם בְּאוֹפֶן שֶׁלֹּא
 יִהְיֶה לָהֶם כֹּחַ לַיִלֵךְ אַחֵר מִטָּתִי וּמִכֹּל שֶׁבֶן
 לִיגַע בִּי וּבְבִגְדֵי אִם בְּגוּפִי אִם בְּנַפְשִׁי:

והב"ד הוישבים יענו ויאמרו:

בְּצִירוֹת קוֹב"ה וּשְׁכִינָתִיהָ קִבְּלֵנוּ הַמְסִירוֹת מוֹדְעָה
 אֲשֶׁר 32 11 (שע"צ לשח"ק)

אֶת־כִּפָּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתַמְחוּל וְתַסְלַח
 לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ
 וְשִׁפְשָׁענוּ לְפָנֶיךָ וְתַתְּנֵהוּ עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד
 וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ
 וְתַתְּנֵהוּ בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ עִם בְּנֶיךָ וְעִנְנוּ מִשְׁמִי
 מִעֲוֹנֶיךָ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינֶךָ. וְתִשְׁקִימוּ
 מִנַּחַל עֲדֶיךָ. תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
 צִנּוּרֶיךָ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְהַשְׁבִּיעַ מֵאֲצָרֶיךָ וְאֲצָרֶיךָ
 הַטּוֹב תִּפְתַּח וּפְתַח אֶת יָדֶיךָ. כִּי בְיָדֶךָ
 כִּפְתִּיחַ שְׁעֵי רַחֲמִים לְפָרִגִּים וְלָזוֹן מִקְרָנֵי
 רִאמִּים עַד בִּיצֵי כְנִים אֲבָל אֲנַחְנוּ אֱלֹשִׁמִּים
 וְגוֹדֵל עֲוֹנוֹתֵינוּ גוֹרָמִים שְׁנַעֲצָרוּ הַגְּשָׁמִים:

וְעַתָּה עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. כִּי כֵן מְדוּתֶיךָ וְדִרְכֶּךָ
 לְגִמּוּל לְחַיִּיכִים חֲסִידִים טוֹבִים. וְנוֹתֵן לָהֶם לָרַעֲבִים.
 יִתֵּן לָנוּ עֲנָנִים וְעָבִים. בְּטָל וּמָטָר וּרְבִיכִים מִמָּקוֹם שֶׁהֵם
 שׁוֹאֲבִים: אֱלֹהֵי שׁוֹכֵן מַעֲוֵנָה. עֲנֵנוּ מִבְּרִיכָה הַעֲלִינָה:
 אֱלֹהֵי הַמַּעֲרָכָה. עֲנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי כְדָכָה. בּוֹחֵן לְכָבוֹת עֲנֵנוּ
 בְּגִשְׁמֵי נְדָבוֹת: בְּזָכוֹת יָקָח גָּא מַעֲט מַיִם. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן
 קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם: בְּזָכוֹת חֲסִיד בְּאֵרוֹת הַמַּיִם. חוֹן חֲשִׁבֶת
 מַיִם: בְּזָכוֹת גָּל אֶבֶן מִבְּאֵר מַיִם. יִצְאוּ מַעֲיֵנוֹת מִיֶּכָה:
 לְמַעַן מִשׁוֹי מַמִּים וְדָלָה מַיִם. יוֹלֵל מִדְּלָלוֹ מַיִם: לְמַעַן טָבֵל

פֶּאֶשׁ וּמִיִּם. יַעֲלֶה בְּתַהוֹמוֹת בְּחֻמֵּשׁ שְׁמוֹת מִיִּם. (נְשִׂאִים.
אֶד. חוּז. עֵנָן. וְעָבִים) יִמְלֵאוּ גֶשֶׁם. לְנַפְתֵּי נָשִׁים. וְיִרְקוּ
גֶשֶׁם. וְלִמְעַן שְׁנֵים עָשָׂר שָׂבָטִים שֶׁהַעֲבֵרְתָּ בְּגִזְרֹת מִים.
יַעֲלֶה נְשִׂאִים מִן הָאָרֶץ וְיִרְקוּ מִטָּר מִן הַשָּׁמַיִם:

וַעֲתָה בָּאנוּ לְפָנֶיךָ בָּלֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה כַּמִּים וְנִשְׂא לְכַבְּנו
אֶל כַּפִּים אֶל אֶל שֶׁשָּׂמִים כִּי אָרֶץ עֵינֶפָה לָךְ מִיִּם.
וְאַתָּה יי תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. וּמִשֵּׁם יֵרֵד מִים: וְאֵד יַעֲלֶה
וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ. לֵי יְהִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּה סֵלָה.
וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֶל תִּשְׁיָבְנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: וִיקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב וּבְקִנָּא
יי לְאָרְצוֹ בִּיחְמוּל עַל עַמּוֹ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שׁוֹלַח
לָכֶם אֶת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְשִׁבְעָתָם אוֹתוֹ וְלֹא אֶתֵּן
אֲחֵכֶם עוֹד חֲרָפָה בְּגוֹיִם וְנֶאֱמַר וּמִלְּאוּ הַגִּרְנוֹת בָּר וְהַשִּׁיקוּ
הַיִּקְבִּים תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר: אָנָּה קָדוֹשׁ נוֹרָא תִרְבֶּה מְחִילָתֶךָ.
פִּשְׁעֵינוּ סִלַּחַת תַּגְלִיל מְדוּתֶיךָ: פֶּתַח סֵלָה יִשַׁע מִגְּחוֹתֶיךָ:
דְּרוֹשׁ יוֹדְעֵי וַיַּעֲדֶיךָ גָּא סְמוּךְ יִחַד מִתְּנוּתֶיךָ. יי צְבָאוֹת
עַמּוֹ מִשְׁנֵכ לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם
בּוֹמֵחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה חַמְלָה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפִּלָּתֵנוּ בְּזִכּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּתֶיךָ
הַחַתּוּבִים בְּתוֹרָתֶךָ כָּמוֹ שֶׁאָמַר וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא
יי אֶל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת נוֹצֵר
חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָ וְסִלַּחַת לַעֲוֹנוֹ
וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתֵּנוּ. שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ יַעֲנֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וּבְכַפָּר עַל
חַטָּאתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

לעצירת הגשמים בשומע תפלה:

וַעֲנֵנוּ בּוֹרֵא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרְחָמִים. בְּחַרְתָּ
 בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ גְּדֻלָּתְךָ וְהַדְרַתְךָ
 בְּבוֹדְךָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה תָּן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה. וְתַשְׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כָּלֹא מְטוֹבָךְ
 וּמֵלֵא יִדְּינוּ מִבְּרַחוּתֶיךָ וּמֵעוֹשֵׁי מִתְּנַת יְדֶיךָ.
 שְׁמֹר וְהַצֵּל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע וּמִכָּל
 מִיָּנִי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיָּנִי פּוֹרְעָנִיּוֹת. וַעֲשֵׂה
 לָּהּ תְּקִנָּה טוֹב וְאַחֲרִית שְׁלוֹם: חוּם וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוֹאֲתֵינוּ וּפִירוֹתֵינוּ: וּבְרַבְנוּ
 בְּנֵי שָׁמַי בְּרַבָּה וּנְדָבָה לְחַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וְשְׁלוֹם
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דָּבָר וְחָרָב
 וְרָעָב וְחֵיהָ רָעָה וְשָׁבִי וּבִיזָה וְיִצָּר הָרָע
 וְחִלָּאִים רָעִים וְקָשִׁים וּמְאֹרְעוֹת רָעוֹת
 וְקָשׁוֹת. וְגִזֹּר עָלֵינוּ גִּזְרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ.
 וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ: וְתִתְּנֵהָ עִם פָּנֶיךָ
 בְּמִדַּת הַרְחָמִים: וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
 אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת וְכו'.

לרבוי הגשמים בשומע תפלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תְּהִי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹכְבֵי שָׁוִי
 רַחֲמֶיךָ אֶת כָּעֶסֶךָ וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ

והתנהג

וַתִּתְּנֵהֶם עִם פָּנֶיךָ בְּמִדַּת הַרְחָמִים לְהַכְנִים לָהֶם
 לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹכָהּ הַגְדּוֹל רַחֵם עֲלֵיהֶם
 שְׂאִין פּוֹרְעָנוֹת בָּא לְעוֹלָם אֱלֹא בְּשָׂכִיר יִשְׂרָאֵל
 וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְאֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל לֹא רֹב רָעָה וְלֹא רֹב טוֹבָה
 הִשְׁפַּעְתָּ עֲלֵיהֶם רֹב טוֹבָה אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל:
 כַּעֲסָתָ עֲלֵיהֶם אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל: וַיְהִי רָצוֹן שְׂיֵהֵא
 רְיוֹחַ בְּעוֹלָם וּזְכוֹר רַחֲמֶיךָ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וכו' :

סדר פדיון נפש על החולצה בר מינן:

בראש תקח דבר המנוי כגון פרוטות או שאר מטבעות או כל דבר
 המנוי שיש בו דררא דמומנא אפי' אגוויס וכיוצא בו ובלבד שיהא
 בו שיהא פרוטה העשיר ירבה לפי כבודו ועשרו, והכל לפי ערכו אחד המרבה
 ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ויקח הדבר המנוי במנין ק"ס במנין
 ע"ן כי האדם עץ השדה וסוד הענין כי יש הוי"ה במלואו אלפין כזה וי"ד
 ה"א וה"ו ה"א במנין מ"ה אדם וע"ן הוא גם כן במנין הוי"ה כזה האופן י"פ
 ה' ה' פעמים ו' הרי ק' ואח"כ ה' ה' ה' פעמים ו' הרי ס' סך הכל ק"ס במנין
 עץ גם הוא במנין אלס וז"ל כי כללם אלהים עשה את האדם גם הוא במנין כס"ף
 לכך טוב הוא לפדותו בפרוטות של כסף יותר מבשאר דברים למאן דאפשר ואח"כ
 יקח וימנה מאלו הק"ס א' א' במחשבתו מן השפה ולפנים ולא יוצא המספר מן
 השפה ולחוץ רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע ויכוין בכיוון טוב י"ו ובמנין
 שם הגדול אהויה היוצא מר"ת א"ת השמים וואת הארץ ונקרא בס' עשר
 גושפנקי דחתים ב' במיא וארעא ואח"כ ימנה עוד מאלו הק"ס במחשבתו במנין
 כ"א ויכוין במנין השם אהויה העולם בגי' כ"א ואח"כ ימנה עוד מאלו הק"ס
 במנין כ"ו במחשבתו ויכוין במנין לשם הוי"ה העולה בגי' כ"ו ויניחם בג' ב
 בפ"ע ולא יערבם יחד ועולים כך הכל במנין ס"ד במנין דין והוא רמו שפי
 ג' שמות הרהמים אלו יתמחק הדין חגס עדיין המיתוק אינו אלא ככה ולא
 בפועל ועל כן לא ימנה מספרם מן השפה ולחוץ כי אם במחשבות ידים ובמחשבתו
 ומטעם זה לא יערבם להבדיל יחד עדיין כדי שלא יתחבר המספר דין יחד
 מאחר שהמיתוק הוא עדיין ככה ולא בפועל וד"ל ואח"כ יקח מק"ס אלו וימנה
 להדיא ככה מלא ובפירוש שפתים מן השפה ולחוץ כלשון הקודש או בדרך א'

ב' ג' ד' עד ס"ד : ואחר שכבר סיפר ס"ד ורואה למנות הס"ה ולמסוך ולחבר אל המנין ס"ד באותו רגע כמימרא יחבר גם אלו הג' חלקים הראשונים יחד ויטע בציור ובחיבור הס"ה אל הס"ד ויהיו לאחדים בידך ויכוין באלו ס"ה למנין שס' לפני שהוא כמנין ס"ה והוא אותיות א' דין וסודו האות אל"ף הוא אותיות פל"א הוא רחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערובות דין כלל וממתיק את הדין של לפני ובכאן המיתוק הזה הוא בכח ובפועל ע"י מספרים אלו ולכך יחבר אותם להדיא וימנה מן השפה ולחוץ וכוללם יחד מספר ג' שמות רחמים שהיו אז מקדם רק בכח ולא בפועל ועתה במספר שס' לפניי שאלו א' נוסף על אותיות דין כדי להמתיק את הדין יאלו ג' המה ג' מטיבי לבת שמות הרחמים מן הכח אל הפועל פעולת רחמים גמורים ושיב אין שטן ואין פגע רע ודי בזה הערה ושלוש ושלש חיים יוסיפו לו מן השמים . ואחר שעשה פדיון זה יאלו המנין ס"ה קכ"ט מאלו הק"ס (ואם אין לו כסף לעשות ממנו הפדיון יפרוש לפחות בדמי שוים ועכ"פ יהא שוה פרוטה ויתן הפדיון לעניים מהוגנים דוקא ממה דניהא להם ביותר או כסף או שוה כסף ואל תחמיק המצוה אם תוכל לקדמה מהר) ואלו הל"א הנשארים מן מספר ק"ס יאלו לחולין והם שלו מאד הס"ד אל"ל כל היום שכבר ה' מתעורר החסדים הגדולים ע"י מספר הפדיון בכוונת השמות הג"ל ודי למדין והיה מעשה האדקה שלום וחיים עד עולם ואם תקרא ותעיין היטב בעיון שכלך בס' הזהר בפרשת פקודי תמצא נחת ואז תבין יראת ה' ושלוש על ישראל אמן :

ואחר שעושה הפדיון יאמרו בקשה זו בכוונת הלב :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוֹשׁוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
וְהַטְהוֹרִים הַנּוֹכְרִים וְנַעֲשִׂים פֶּה עַל יְדֵי
פְּדִיּוֹן זֶה וְתַצְרֶךָ מִחֲשֶׁבֶת מָוֶה לִמְעֵשֶׂה
כִּי לֶךְ יְיָ הַחֶסֶד וְאַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ
כְּמַעֲשֵׂהוּ וְתִגְבֵּר חֲסִדֶיךָ עַל מִדַּת דִּינֶךָ
וְיִמְתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת עַל יְדֵי פֶלֶא
הַעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר הוּא חֲסִדִּים גְּדוֹלִים וְרַחֲמִים
גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׁאִין בָּהֶם תַּעְרוּבֵת דִּין

כָּלֵל וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת בַּעֲסֶךָ מֵעֲלֵינוּ
וַיַּמְעַל (פ"ב או פ' בת פ') שְׁעֵי־שָׁמַיִם פְּדִיוֹן נַפְשׁוֹ
וְהַפְּרִישׁ מִמָּמוֹנוֹ לְצַדִּיקָהּ. וַיִּבְּרַן יְהִי רָצוֹן
שְׁיַעֲלֶה לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ וְלִשְׁנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ
פְּדִיוֹן נַפְשׁ זֶה הָאָדָם וַיִּלֶּךְ לְפָנָיו צִדְקוֹ
לְמַלְאִין טוֹב וַיּוֹשֶׁר לְהַמְלִיץ בַּעֲדוֹ וְלִלְמוֹד
עָלָיו סִיגוּרִיא וְלִסְתוּם כִּי הַמִּקְטָרִיגִים עָלָיו
וְלֹא תַעֲשֶׂה יְדֵיהֶם יַעֲזֶה וְתוֹשִׁיחַ וְהַעֲתִיר
לָנוּ וְתַחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ
לְקַבֵּל עֲתִירוֹתֵינוּ וְעֲתִירַת (פ"ב) וַיִּקְוִים בּוֹ
מִקְרָא שְׂכָתוֹב וְצַדִּיקָה תִּצְיֵל מִמּוֹת וּלְחִיּוֹתוֹ
כָּרַעַב וְתִצְיֵלְהוּ מִכָּל רָע מִדְּבַר מִחֲרַב
מִרַעַב וּמִמִּשְׁחִית וּמִמִּגְפָּה וּמִכָּל צָרָה וַיִּגּוֹן
וְאִנְחָה וְאֵל תַּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אֲוִיבֵי אֲוִיב פְּנִימִי
וְאֲוִיב חִיצוֹנִי וּמִכָּל נִגַע וּמִחֲלָה תוֹצִיאֵהוּ
וְתַחֲלִימֵהוּ וְתַרְפֹּאֵהוּ רְפוּאָה שְׁלָמָה רְפוּאָה
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה חַגּוּף תַּחֲנִנְהוּ וְתַפְדֵּהוּ מִרְדַּת
שִׁחַת וְתֹאמַר מִצֵּאתִי כּוֹפֵר וְתַבְטִיל מֵעֲלֵינוּ
וַיַּמְעַל (פ"ב) וַיַּמְעַל כָּל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל
גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת קִלּוֹת וְחֲמוּרוֹת וְתַגְזוֹר

עָלֵינוּ וְעַלֵּינוּ גִּזְרוֹת מִזְבוֹת וְתַבְשִׁירֵנוּ בְּשִׁזְרוֹת
מִזְבוֹת יִשְׁעוֹת וְנִחְמוֹת וְתַפְקִדֵּנוּ בְּפִקְדוֹת
יִשְׁוּעָה וְרַחֲמִים כִּי לָךְ אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת
וְהַרְחֲמִים עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וּבִפֶּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ. יְהִיו לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בשםתפליין בעד החולה המנהג שכל אחד מהמתפללין נותן צדקה בעבורו
וצדקה זו נחלקת לשבעה צדקות. וזהו נוסח התפלה בשםתפליין הצדקה:

לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשׁא בָּרוּךְ הוּא וְשִׁבְיָתִיהָ
וּבְשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲנַחֲנוּ נוֹתְנִים זֶה
לְצִדְקָה בְּשִׁבִּיר (כ"פ) וְצִדְקָה זוֹ תִּהְיֶה
נִחְלָקֶת לְשִׁבְעָה צִדְקוֹת וּבְצִדְקָה זוֹ יִנָּצֵל
מִשִּׁבְעָה פּוֹרְעָנוֹת הַכֶּתוּבִים בַּתּוֹרָה
וּמִשִּׁבְעָה מִדּוּרֵי גִיהֶנָם וּיְקִיִּים בּוֹ הַפְּסוּק
וְצִדְקָה תִּצִּיר מִמּוֹת כֵּן לְחַיִּים צִדְקָה זוֹ
וְצִדִּיק מִצָּרָה נִחְלָץ וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחֲתָיו עַל
כֵּן מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
תִּהְיֶה צִדְקָה זוֹ מְקוּבָּלֶת לְפָנֶיךָ וַיִּהְיֶה לוֹ
בְּזֶה פְדִיּוֹן נַפְשׁוֹ. כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב פֶּדָה אֱלֹהִים

את ישראל מכל צרותיו. יודו לוי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: אם יש עליו מלאך
מליץ אחד מני אלה לחדל לאדם ישרו
ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי
בופר. אמן סלה אמן סלה אמן סלה וכו'
תהא תפלתינו מקובל לפניך כיון מנוסך
על גבי מזבח (לפ"פ) הוה אשר התפללנו
עליו יעמוד לו זכות תורה וזכות אבות
וזכות רבים וזכות תינוקות של בית
רבן אמן:

תיקון הבללי

הקדמה.

כי איתא בליקומי מוהר"ן חלק א' סי' ר"ה. וז"ל. תיקון למקרה לילה
ר"ל לומר עשרה קפיטיל תהלים בזמנו היום שאירע לו ה"ו כי יש כח
באמירת תהלים להוציא הטיפה מהקליפה שלקחה אותה. כי תהלים גימטרי'
לילות עם החמש אותיות של שמה שהיא הממונה על זה כידוע ודרך לבין
בשעת אמירת תהלים שתהלים גימט' תפה שהוא מכון כוססר השני שמות
א"י אלהים במילואו כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ס שעל ידי
השני שמות אלו יוצאה הטיפה מהקליפה: כי הטיפה היא בחי' חו"ג כידוע.
כי יש בה כח אש ומים המומיות ולחות שהם בחי' חו"ג: ועל ידי השני
שמות א"ל אלהים הנ"ל שהם בחי' חו"ג כידוע שהם גימטרי' תהלים כנ"ל
ע"ז מוציאין הטיפה משם. וזה דרך לבין בשעת אמירת תהלים וע"כ דרך
לומר עשרה קפיטיל. כי יש עשרה מיני זמרה שהם בחי' העשרה לשונות
שע"ז דשה"ק) 12 9 קנאמר

תיקון הכללי

שנאמר בהם ספר תהלים. כמוכא (בגמרא פסחים ק"ז ובזוה"ק) שהם אשרי
ולמנצח ומשכיל והללויה וכו' עפרש"י ויש כה בכל לשון ולשון של עשרה לשונות
הג"ל לבטל כה הקליפה הג"ל. כי כל אחד מאלו הלשונות הם היפוך הקליפה
הג"ל כי אשרי הוא לשון ראיה והסתכלות היפוך הקליפה הג"ל עיקר כחה
מקילקול האורות מבחי' ותכנה עיניו מראות בבחי' יהי מארות חסר. ודרז"ל
(תי"ז תיקון מ"ד) דא לילית גמלא שטיקא כחה מקילקול הראיה ואשרי שהוא
לשון ראיה הוא היפוך מומנה וכן משכיל כי הוא בחי' מושכל ומשכיל הוא
היפך מזה וענין זה עיין במ"א כי עיקר כחה להחטיא את האדם במקרה
ה"ו הוא על ידי לשון תרגום. שהוא בחינת משכיל ע"י תורגמן שהוא
משורב טוב ורב לפעמים **מישכיל** ולפעמים **מישכיל** עיין שם. וכן הללויה
היפך הקליפה שמה לילית על שם. שהוא מיללת בלילה תמיד והללי היפך
יללה. כי אותיות ה'צ"י הם היפך יללה והשאר לא פירש. גם הטיפה באה
מהדעת שהוא בחינת חו"ג כידוע כי גם הטיפה הוא בחינת חו"ג כג"ל
וידוע שהדעת הוא בחינת ה"ח וה"ג על כן צריך לומר עשרה קאפיטל.
וזה בחינת לדוד משכיל אשרי נשוא פסע ר"ת נאף שהוא נכנע ע"י
בחינת לדוד משכיל דהיינו תהלים עכ"ל: ובלקוטי תנינא (כ"י. צ"ב) איתא
בזה"ל ותיקון למקרה הם ובלום לומר עשרה קאפיטל תהלים כמוכאר בספר
הראשון (כס"י ר"ה) עיין שם וכו' ודע כי הענין של העשרה מיני נגינה
הג"ל שהם כנגד פנים הג"ל הוא מרומז בפסוקים אלו. ברכה. אצרך את
י"י אשר יעלני אף לילות וכו'. אשרי נשוא פסע בסוי הטאה.
משכיל ומי"י אבה מושכלת. שיר ובלילה שירה עמי. ניוצח למנצח אל תשחת.
ניגון אזכרה נגינותי בלילה. תפלה. היאכל תפל מבלי מלח: הודו פן תתן
לאחרים הודך. מוזמור הנותן זמירות בלילה. הללויה אבה וראת ד' היא
תהלה (והבן היטב רמזים אלו) ודע כי אלו הם העשרה קאפיטל תהלים
ט"ז. ל"ב. מ"א. מ"ב. נ"ט. ע"ז. צ'. ק"ה. קל"ז ק"ן.
והם תיקון גדול מאד מאד לענין הג"ל. ומי שזוכה לאומנם באותו היום
אין צריך לפחד עוד כלל מפגם הגורא של המקרה ח"ו כי בודאי נתתקן
ע"י"ז עכ"ל בקיצור:

ודע אחי כי בתחלה אמר הוא ז"ל התורה הג"ל המתחלת תיקון המקרה
לילה ובתחלה בעת שהתחיל ללנותה לא הייתי לפניו אז אך הש"י
זיכני ובאתי אליו סמוך מאד לאותה העת שהתחיל ללנותה וכיפר לי אחד
בשמו התורה הג"ל כפי מה ששמעה מפיו הק' ובתוך כך באותו השעה
בשמעתי מפיו אחד בשמו התורה הג"ל. בתוך כך סיבב השי"ת שדברתי עמו
מזה והור ואמרה לפני בקיצור כג"ל ובאותו העת שגילה התורה הג"ל לא
גילה אז איזה קאפיטליך לומר רק אמר סתם לומר עשרה קאפיטליך תהלים
לתיקון הג"ל ובשמעתי מפיו הק' אז שאמר שהי' ראוי ללנות איזה הם עשרה
קאפיטליך

קאפיטליך תהלים שצריכין לומר אך איזה הם עשרה קאפיטל תהלים שיאמרו
הם תיקון לזה כי כל עשרה קאפיטל תהלים איזה שהם כולם הם כנגד
עשרה מיני נגינה שהם תיקון להג'ל ואז בעת בגילה התורה הג'ל אמר
בתחלה שתיקון הראשון הוא המקוה שצריכין לעבול במקוה (ואמר בזה"ל
דאם ערשטע איז מקוה) ואח"כ גילה התיקון הג'ל לומר עשרה קאפיטליך
תהלים כג'ל. גם פ"א אמר שצריכין לומר מאד לעבול באותו היום שיהי'
האדם בלתי טהור ואפילו אם לא יוכל לעבול בבורק עכ"פ יעבול באותו
היום אפילו לפנות ערב כי צריכין לומר מאד לעבול באותו היום דייקא
(י"ע בסוף ספמ"ע באמר בטוב מאד לעבול תיכף ומיד ב"י ע"ב) אח"כ
אחר בעבר קרוב לארבעה שנים ומה בעבר באלו השנים יקראו
רצונות ודיעות לספר וכבר היה לו החולאז שלי שנכתלק ממנו וכבר
חזר מלעמבערג פ"א בחורף שכל על זמנתו ואנחנו עמדנו לפניו
והתחיל לדבר מענין העשרה קאפ'ל תהלים שהם תיקון להג'ל ואז צוה
עלי לכתוב על הנייר הפסוקים שמרומז בהם העשרה מיני נגינה שהם
תיקון להג'ל ויכתבי לכתוב ומפיו יקרא אליו וגילה לי הפסוקים וכתבתי
על הספר כאשר הם נדפסים (בלק"ת סי' ז' הג'ל) ואז גילה דעתו שרצונו
לגלות בפרטיות איזו הם העשרה קאפיטל שצריכין לומר באותו היום והיינו
שומדים ומלמדים ביגלה לנו ולא זכינו מיד אח"כ נשענו מאתו ואח"כ הייתי
אצלו באיזה שבת והזמין הצי"ת שראיתי צעירי כתיבת ידו הק' שכבר רשם
לעצמו העשרה קאפיטל תהלים שצריכין לומר אך לא היה מדרך ארץ שאקח
כת"י בעצמי בלי רשותו ורציתי לחפכם בזה"פ ולא יכולתי מחמת
אימת רבי פנ יקפיד כי באתי לחדרו ומלאתי כת"י הג'ל והסתכלתי בו
בלי רשותו (כי המעשה הזאת היה בשבת פרשת שקלים שנת תק"ע שהוא
ז"ל יצא מחדרו וגנבם לבית הגדול שלו בעת קריאת התורה ואז נכנסתי
בחדרו וראיתי כת"י הג'ל) ואח"כ ציוס א' בעת בלקחתי רשות מאתו לשב
לצותי דברתי עמו ובאלתי ממנו שיגלה לי העשרה קאפיטל תהלים הג'ל כי
ידעתי שכבר נרשמים אצלו כג'ל ולא רצה ואמר שיהי' עת אחר לזה והלכתי
מאתו אח"כ סמוך לאותו העת בעת שהייתי אצו צדתי בנעמריב אז גילה
העשרה קאפיטל תהלים לפני הרב דפא ברסלב ולפני חבורי ר' נפתלי
מנעמריב וייחד אותם לעדות על זה וכך אמר להם היות בענין זה ידיע
(היינו ענין מקרה לילה ה"ו) נלבדום צודאי שלשה הלקי העולם אצו לוקח
אחכם לעדות ותדעו באלו העשרה קפיטל תהלים מושלים מאד מאד לתיקון
קרי והם תיקון גמור ומושל מאד מאד ויש מי שיקרה לו ע"י ריכוזי אכילה
ושתי' או ע"י חולשות ועייפות או ע"י שאינו סובב כראונו וכל זה אינו כלום
(והוא כמו תינוק שמתתין בשינה) גם יש ששומרים אותו מלמעלה וניטל
מהוקרה או החול שומר אותו וניטל גם לפעמים נדמה להאדם בשינה בחלום
כאלו

תיקון הכללי

כאלו הוא נופל ואח"כ מתעורר משינתו גם זה מן השמים שמזלין אותו מזה רק מי שיקרה לו ח"ו מחמת ההורים מזה נבראים ממש קליפות ה"ו כמבואר בספרים אבל מי שיאמר באותו היום אלו היו"ד קפיטל תהלים בוודאי יתקן בזה מאד מאד כמה וכמה נדיקים גדולים שראו לעמוד על ענין זה ונתייגעו למצוא לזה תיקון גמור וקצתם לא ידעו כלל מהו ענין זה וקצתם התחילו לידע קצת בענין תיקון זה. ונשתלקו לעולמם באמצע עוסקם בזה ולא גמרו ולי עזר השי"ת שזכיתי לעמוד על זה בשלימות וענין תיקון זה על ידי אמירת היו"ד קפיטל תהלים הג"ל הוא דבר חדש לגמרי הידוע נפלא כי הוא תיקון נפלא וגורא מאד מאד (ע' למטה) ומי שיוכל לילך למקוה ואח"כ יאמרו בוודאי מה עיב אך אפי' אם הוא אנוס שא"א לעבול כגון שהוא חולה או שהוא בדרך. אעפ"כ אם יאמרם אברי לו כי הם תיקון גדול וגורא מאד ואם יאמרם בכוונה כראוי בוודאי מה טוב אך גם האמירה בעצמה מכונת מאד ואמר כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם מסתמא הייתי רוצה לבטל זאת לגמרי אך א"א זאת לא בושמיות ולא ברוחניות בגשמיות א"א כי ה' צריך לבטל ולשנות הטבע של כלליות בני האדם בהמידות וזה דבר שא"א כי אפילו משרע"ה וכיוצא שבעלו הטבע ה' רק לפי שעה ובדבר פרטי כגון קרי"ם או בקיעת הירדן וכיוצא בה' רק לפי שעה. אבל לבטל הטבע של כלליות בני אדם כי כל אחד ואחד בהכרח לבטל ולשנות הטבע אצלו וגם צריך לבטל ולשנות הטבע תמיד וזה דבר שא"א וגם ברוחניות א"א וכו' אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד גם ייחד אותם לעדות ואמר שגם כי ימלאו ימיו אזי אחר הסתלקותו מי שיבא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הג"ל ויתן פרעה ללדקה (כ"א עזרי) אפילו אם גדלו ועצמו עיונותיו והטאיו מאד מאד ה"ו אזי התאמץ ואשתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו ואמר בזה הלשון (איך ושל מיד לייגען אין דער לענג און אין דער ברייט איך זאל איהם אטובה טוען ביא דיא פאות וועל איך איהם ארויס ציהען פון דעם שאל תחתיות) ואני הו"א מאד בכל הדברים שלי אך בזה אני חזק ביותר שאלו היו"ד קפיטל תהלים מועילים מאד מאד ואלו הן היו"ד קפיטל תהלים כו' (רק צפ' ספמ"ע נדפסו בפעם הראשון בעשות הקפיטל כל קל"ז על ידי עוות המדפיסים ומכאן נהפכת הטעות בכמה ספרים וסדורים שהתיקון משכ) ויאמרם כסדר שהם כתובים בתהלים ואמר שהוא תיקון הכללי כי כל עבירה יש לה תיקון מיוחד אבל תיקון הג"ל הוא תיקון הכללי גם אחר אז בענין הג"ל של אלו היו"ד קפיטל תהלים יאמרו ויגלו בפני הכל ואמר אעפ"י שהוא דבר קל ליומר יו"ד קפיטל תהלים אעפ"כ גם זה יהי' כבד מאד לקיים וכן נתקיים עתה בעזה"ר שמומת ריבוי המהולקת רוב ההמון רחוקים לקיים זאת והוא ז"ל הודיע כל זאת מוקדם ואנחנו עשינו מה שמוטל עלינו להודיע התיקון לכל ההבדל להתקין וכל אחד הטוב בעיניו יעשה

הצומע ישמע והחדל יחדל ואנחנו את נפשינו הללנו ומה שהרב בעל המאמר סדר
 תיקון שבת מביאם בשם ס' עשרה הלולים וזה אינו כי ידידי הקורא ע' נא בש'
 תיקון מועד ותראה שמוצאים שם בשם רבינו ז"ל וגם נא וחספא בכל הספרים
 שמוצאים שם שלא בשם רבינו ז"ל ותראה שכולם נדפסו אחר פטירת רבינו ז"ל
 שנפטר תחלת תקע"א בחוה"מ סוכות ואפשר שהרב הנ"ל וכיוצא מגדל תשוקתם
 לזכות בהם את הרבים בתיקון גדול כזה וידעו שיש שמוצאים ומתנגדים וחולקים
 על רבינו ז"ל ע"כ קיימו שנפסם מאמר חז"ל שמוחר לשנות בדבר השלום ובפרט
 בדבר גדול ותיקון הזה ועתה בין תבין שזדקו הנאמר לעיל שהם תיקון חדש לגמרי
 ולא ידע מזה שום נכרא מיוחדת עולם ותאמרם בשם רבינו ז"ל בכדי ששפתותיו
 יהיו דובבות וכו' אשר כל הנדיקים מתגעגעים לזה ומזה אשר אלצוני לגלות כל
 הנ"ל וזכותו יעמוד לנו ומכל פגמיו וזרותיו יתקנו וישיענו אמן כי"ר : גם
 בל"ז הזהיר מאד להיות רגיל בטבילת מקוה ואמר שבימים שאין אומרים בהם
 תחנה כגון ביומי דניסן וכיוצא המוצאים בש"ע א"ח לריבון להיות רגיל ביותר
 בטבילת מקוה כן נזכה לקיים כל דבריו באמת ובתמים אכ"ר :

א"ה. כתיב תפוחי זהב במשכיות כסף. דבר דבור על אופניו.

לכן אמרתי להציג פה מעט מזעיר ממאמרי חז"ל אשר שם
 מבואר גודל זכות הצדיקים אשר הסתלקותם למעלה למעלה. וכמה
 גדול הזכות והתועלת של המהלכים על קברם הקדוש זי"ע אכ"ר :

במ"ר פ' כי תשא פ' מ"ד ע"פ זכור לאברהם וכו'. הה"ד גפן מוצאים
 תכיע וכו' וכו'. ולבסוף מוצא בזה"ל מה הגפן היא חיה וגשענת על
 עזים מתים. כך ישראל הם חיים וקיימים וגשענים על המתים אלו האבות
 וכן אתה מוצא כמה תפלות התפלל אליהו בזה הכרמל שחרד האש כמד"א
 עניי ה' עניי ולא נענה אלא כיון שהזכיר את המתים ואמר ה' אלקי אברהם
 יצחק וישראל מיד נענה מה כתיב שם ותפול אש ה'. וכן משה בשעה שעשו
 ישראל אותו מעשה עמד ולמד עליהם זכות מ"ס יום ומ"ס לילה ולא נענה אלא
 כיון שהזכיר את המתים מיד נענה שנאמר זכור לאברהם ליצחק ולישראל מה
 כתיב וינחם ה' על הרעה. הוי כשם שהגפן הזאת חיה וגשענת על עזים
 מתים. כך ישראל חיים וגשענים על האבות כשהם מתים הוי זכור לאברהם
 ליצחק ולישראל וכו' :

ובוזה"ק פ' אחרי דף ע' וע"א. מוצא שם דברים נפלאים ונוראים מזה
 הענין הקדוש וזהו. תאנא אמר ר' יהודה יומא חד הו' אזלי ר' חזקיה

ור' ייסא באורחא אערטו דגוש הלכא והוי חריב. יתבי סמיך לבי קברי וכו'

וכו'. ע"ש המעשה הנפלאה: ובסוף איתא בזה"ל. אמרו וודאי בשעתא דזכאין לא אשתכחו בעלמא. עלמא לא מתקיימא אלא בגיטיון דמיתייא ח"ר ייסא בשעתא דאטעריך עלמא למיטרא. אמאי אזלינן לגיטיון דמיתיא והא כתיב ודורש אל המתים ואסור. אמר ליה עד כאן לא המיתא גרפא דלפרא דעדן. ודורש אל המתים. אל המתים דייקא דאינון הייביא וכו'. דאשתכחו תדיר מתים. אכל ישראל דאינון זכאי קשט. שלמה קרא עלייהו ושבח אני את המתים שכבר מתו בזמנא אחרא ולא השתא. שכבר מתו והשתא אינון חייין. ועוד דשאר עמין כד אתו למיתיהון אחיין בחרשין לאתערא עלייהו זינין ביטין. וכד ישראל אחיין למיתיהון אחיין בכמה תשובה לקמי קוב"ה בתבירו דלכא בתעניתא לקבלה. וכלא בגין דגשמותיהון קדישין בעון רחמי לקמי קוב"ה עלייהו וקוב"ה חיים על עלמא בגיטיון. וע"ד תנינן דדוק אע"ג דאשתפטר מהאי עלמא לא אסתלק ולא אתאכיד מכלהו עלמין דהא בכלהו עלמין אשתכח יתיר מהייו דבחייו אשתכח בהא עלמא בלחודיו. ולבתר אשתכח בתלת עלמין וזמין לגיטיון דכתיב עלמות אהבך. א"ת עלמות אלא עלמות זכא חולקיהון האנא כתיב והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים. והיתה נפש אדוני. נשמת אדוני מבטי ליה אלא כמה דאמרן דזכא חולקיהון דלדיקא דכלא אתקשר דא דא. נפש ברוח ורוח בגשמה וגשמה בקוב"ה. אשתכח דנפש צרורה בצרור החיים. עכ"ל הקדוש. ועוד מובא בהפירוש של העין יעקב. וז"ל שכבר מתו. שכבר מתו בפולחנא דמאריהון:

מכר המאמרים הק' הג"ל רואין גודל יקרת זכות הצדיקים אשר כבר הלכו לעולמם. אשרי האיש אשר יסמוך על זכותם כל ימי חייו ולא יתייאש א"ע מן הרחמים לעולם ובכל מה שיעבור עליו כל ימי חייו הן ברוחניות והן בגשמיות. יסמוך על זכותם וישא ידיו ולכו לאל אמונה יתברך. ובוודאי יוושע כ"ס לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם. ובפרט כשהולכין על קבריהם הקדושים כמוזן מפרש"י בפרשת שלח לך ע"פ ויבא עד הכרון. ופרש"י והוא מאהז"ל בכלל לכדו הלך לשם להשתטח על קברי אבות להצילו מעצת המרגלים. וכן מפרש"י בפ' ויחי ע"פ ואני בבואי מפדן ארס. והוא ג"כ מאהז"ל ואקברה סס ולא הולכתיה אפילו לבית לחם וכו'. וידעתי שיש בלבך עלי אכל דע לך שע"פ הדיבור קברתיה שס שתא לעורה לגניה כשיגלה אותם גבוראדן יהי' עוברים דרך שם. ויזאת רחל על קברה ונכתה ומקבת עליהם

פליהם רחמים שנאמר קול ברמה נשמע וגו' והקב"ה משוכה יש סכר לפעולתך
נאום ה' ושבו בניו לגבולם. עכ"ל :

ובמסכתא סיטה דף י"ג איתא ואמר ר' המא בר חנינא מפני מה
נסתתר קברו של משה מעיני כשר ודס מפני שגלו וידוע
לכני הקב"ה שעתיד ביהמ"ק ליהרב ולהגלות את ישראל מארצם שם יבאו
לקבורתו של משה בלוחו שעה ויעמדו בבניה ויתחננו למשה ויאמרו לו משה
רבינו עמוד בתפלה בעדנו ועומד משה ומבטל את הגזירה מפני שהנביאים
נדיקים במיתתם יותר מבחייהם וכו' :

מכ"ל זה מוכן אשר להיות על קברם ממש מועיל ביותר ויותר מלהזכיר
זכותם לכד ולכלי להיות על קברם ממש כי גם להזכיר זכותם לכד
ג"כ גדול מאד ומועיל מאד אבל להיות על קברם ממש זאת מועיל ביותר
ויותר בלי שיעור כמוכן ממאמרי חז"ל בדבר כלל ורחל אמנו וממאמרי חז"ל מהסתרת
קברו של משה רבינו עליו השלום והכן כן נזכה לילך ולהשתטח על קברי
הנדיקים ולהרבות בעתה ולשפוך לבנינו כמים נוכח פני ה' אז בוודאי בהם
עולם נושע אכ"ר :

יהי רצון קודם אמירת תהלים :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בְּדָוִד
עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בְּשִׁירֹת וּתְשׁוּבֹת שְׁתַּפֵּן
בְּרַחֲמִים אֵל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׁאֵקְרָא בְּאֵלֵינוּ אֲמָרם
דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְׁלֹם בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ וְיַעֲמֹד
לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תִּיבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם
וְנִקְדוּתֵיהֶם וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מִרְאשֵׁי
תִּיבוּת וּמִסוּפֵי תִיבוּת לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ.
וְלִזְמֹר עֲרִיצִים. וְלַהֲכָרִית כָּל הַחוֹתִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים
אֶת הַעוֹשֶׁנָּה הָעֲלִיּוֹנָה. וְלַחֲבֹר אִשֶּׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרִיעוּת. וּמַעֲם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשֵׁנוּ רוּחַ
וְנִשְׁמָה לְמַהֲרָנוּ מְעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹת חַטֹּאתֵינוּ וְלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ

תיקון הכרטי

בָּמֹו שֶׁסִּלַּחַת לְדֹד שְׁאֵמֶר מְזֻמָּרִים אֵלָיו לְפָנֶיהָ בָּמֹו שֶׁנֶּאֱמָר
 גַּם יִי הַעֲבִיר חֲמָאֲתָךְ לֹא תָמוּת. (א) וְאַל תִּקְחֵנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה
 קוֹדֶם זְמַנִּי עַד מְלֹאת שְׁנוֹתַינִי בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה בְּאוֹפֶן
 שְׁאוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי. וְזָכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם יִגֵּן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שְׁתֵּאֲרִיד אִפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיהָ. וְיִמְאֹצֵר מִתְּנֵת תָּנֵם חֲנֻנִי כְּדָבָרֶיךָ
 וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָד וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֵם וְכִשְׁם שְׁאֵמֶר
 אוֹמְרִים לְפָנֶיהָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּךָ נִזְכָּה לְזִמְרָה לְפָנֶיהָ יִי
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים
 תִּתְעוֹרֵר תִּבְצֹלֶת הַשָּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד
 הַלְבָנוֹן יִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ
 אָמֵן סָלָה:

אח"כ יאמר פסוקים אלו ובשבת ויו"ט לא יאמר תחנון הנ"ל רק פסוקים אלו:
 לָכוּ גְרַנְנָה לַיִי גְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹרָה
 בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לֹו: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי וְכֹלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הָרִינִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאֵי לִשְׁמִי
 יַחֲדָה קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתִיהָ בְּדִחְלָיו וְרַחֲמֵינוּ
 עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

שערי אורה

(א) ואל תִקְחֵנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קודם
 זְמַנִּי עַד מְלֹאת שְׁנוֹתַינִי בְּאוֹפֶן שְׁאוּכַל לְתַקֵּן
 אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי. בְּזִמְרָה אֶפְרַיִם ה' ר"ה
 (תקפ"א סעי' ה') כחב שהוא כשפת
 יתר וראוי לדלג תיבות "בהם שבעים
 שנה" ע"ש. ואני שמעתי מהרב החסיד
 המפורסם מוהרמ"מ מפעלשטיין זלה"ה
 אמר בשם קדשו של הה"ק רבי ר'
 שמעון מיערסלוב. שהכוונה היא כך.

אנחנו

אחר שיסיים תהלים יאמר ג' פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו ויגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים טיי טעוים פיעת צרה:
ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

טז (א) מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי
בך: (ב) אמרת ליי אדני אתה
טזבתי בר עליך: (ג) לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם: (ד) ירבו עצבותם
אחר מהרו בר אסיה נסביהם מדם ובל אשא
את שמותם על שפתי: (ה) יי מנת חלקי
וכוסי אתה תומיך גורלי: (ו) חבלים נפלו
לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי: (ז) אברך
את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי:
(ח) שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בר
אמוט: (ט) לכן שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכון לבטח: (י) כי לא תעזוב נפשי

שערי אורה

הנחנו מהלים פני עליון ית"ש שים"א
שנותינו שבעים שנה. אך כחנאי על
מנת שנתקן הכל מה שעלינו להשלים
נפשינו בעוה"ז על שבעים שנה. ואם
ח"ו לא יעלה בידנו לתקן את אשר
שנה — באופן — היינו רק באופן זה
שאוכל

שע"צ דשה"ק

לִשְׂאוֹר לֹא תִתֵּן חֲסִידָךָ לְרֹאוֹת שְׂחָת:
(יא) תוֹדִיעֲנִי אֹרַח חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂמֻחוֹת אֶת
פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

כב (א) לָדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעַ כְּסוּי
חֲטָאָה: (ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא
יִחְשׁוֹב יִי לֹא עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: (ג) כִּי
הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמִי בְּשִׂאֲנִתִי כָּל הַיּוֹם:
(ד) כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהְפָּךְ
לִשְׂדֵי בַחֲרֻבוֹי קִיץ סָלָה: (ה) חֲטָאֲתִי אֹדִיעָךְ
וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אֶמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי
לִי וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: (ו) עַל
זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מִצּוֹאֲרֵק
לְשִׁטָּה מִיָּם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: (ז) אֶתָּה
סֶתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֶנִּי רָנִי פִּלַּט תִּסּוּבֵּבֵנִי
סָלָה: (ח) אֲשַׁכִּילָךְ וְאֹרְךָ בְּדָרְךָ זוֹ תִלְךָ
אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינֵי: (ט) אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם בְּפֶרֶד

שערי אורה

כ (א) וכשנאני לעצמי נראה לי כס"ד
עפ"י הנודע מזה"ק
הפ"י עה"כ ואברהם זקן בא בימים.
ד"ס זקן שאני בא בימים לפני כ"ד
של מעלה, דעיקר הקיום של הימים

שאוכל לתקן אשר שחתי עד ע' שנה.
ואם ח"ו יחסר עוד לתיקון נפשינו
אנחנו מבקשים שנה' עד שנכלים הכל
מה שעלינו לעשות שובא בשלימות
לפניו ית"ש. ושפ"י:

אין הבין כמתג ורסן עדיו לבלום כל קרוב
אליה: (י) רבים מכאובים לרשע והבומח
ביי חסד יסובבנו: (יא) שמחו ביי וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב:

מא (א) למנצח מזמור לדוד: (ב) אשרי
משכיל אל דל ביום רעה

ימלטהו יי: (ג) יי ישמרהו ויחיהו ואשר
בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: (ד) יי

יסעדנו עד ערשדוי כל משכבו הפכת בחריו:
(ה) אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי

חטאתי לך: (ו) אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: (ז) ואם בא לראות שוא

ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר:
(ח) יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו

רעה לי: (ט) דבר בליעל יצוק בו ואשר
שכב לא יוסיף לקום: (י) גם איש שלומי

אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיר עלי

שערי אורה

הוא אם סגל בהם תורה מנות ומעשים טובים, ואם ח"ו בילה ימיו לריק בהבל הנלס לא יבא במספר הימים ובלאו לא חי בהם. ויוכל היות

מעשה זקן בלי ימים, ובהם המלצתו מאמר חכ"ל "חין זקן חלא מי שקנה חכמה" דדא קנה מתאים לו שם זקן. אבל דדא לא קנה לא יאה לו שם

תיקון הכדרי

עֲקֹב: (יא) וְאַתָּה יְיָ חֲנֵנִי וְהִקְיֵמְנִי וְאַשְׁלֶמְנָה
 לָהֶם: (יב) בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפִצָּתָהּ כִּי כִי
 לֹא יִרְיֶעַ אִיבִי עָלַי: (יג) וְאַנִּי בְּתִמְי תִּמְכֹּת
 כִּי וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: (יד) בְּרוּךְ יְיָ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן:

מב (א) לִמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קָרָח: (ב) בְּאֵלֶּי
 תִּעְרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֵּן נַפְשִׁי
 תִּעְרֹג אֵלַיךְ אֱלֹהִים: (ג) צָמְאָה נַפְשִׁי
 לְאֱלֹהִים לֹאֵר חֵי מָתִי אָבּוֹא וְאַרְאֶה פָנֶי
 אֱלֹהִים: (ד) הִיתָה לִּי דֹמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֹר אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:
 (ה) אֱלֹהֶי אֲזַכָּרָה וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָרָם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל
 רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: (ו) מַה תִּשְׁתַּחֲוִּי
 נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
 אֲוִדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: (ז) אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי

שערי אורה

זקן. כי אין לו ימים כאמור למעלה. שבעים שנה. רזוננו בזה דימלאי לנו
 ועתה יומתק לנו מאד מה שאנחנו שבעים שנה שלמים מלאים ימים
 מבקשים מאלהי ית"ש ואל תקחנו מדובקים בחורה ומצות ומעט שיעלו
 מהעוה"ז עד מלאות שנותינו בהם כל השבעים שנה לפני ארון הכל

תִּשְׁתַּחֲוֶה עַל בֶּן אֲזַכְרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצִעַר: (ה) תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ
 קוֹרָא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כֹּל מִשְׁפְּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי
 עֲבֵרוּ: (ט) יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ וּבִלְיָה
 שִׁירָה עָמִי תִּפְלֶה לֵּאלֹהֵי חַיִּי: (י) אוֹמְרָה
 לֵּאלֹהֵי סִלְעֵי לְמָה שֶׁבַחְתָּנִי לְמָה קוֹדֵר אֵלֶיךָ
 בְּלֶחֶן אוֹיֵב: (יא) בְּרִצָּח בְּעֲצֻמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי
 צִוְּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵלֶיךָ:
 (יב) מָה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְמָה תִּהְיֶה עָלַי
 הוֹחִלִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִי
 וְאֵלֶי:

נט (א) לְמִנְצָה אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכָּתֶם
 בְּיִשְׁרוֹחַ שְׁאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת
 רֵבִית לְהַמִּיתוֹ: (ב) הִצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֵלֶי
 בְּמִתְקוֹמִי תִשְׁבְּגֵנִי: (ג) הִצִּילֵנִי מִפּוֹעַלֵי
 אֵין וּמֵאֲנָשֵׁי דָמוֹם הוֹשִׁיעֵנִי: (ד) כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא

שערי אורה

ית"ש, ובחיפן זה גם אם נבר יחז' ונשים מה שאומרים "בהם" שבעים שנה, ולא סתם עד מלאות שבעים שנה. דהיינו בקשתינו ביתמלא בה"ס כלומר בשלשלת ימי שנותינו נחז' ע"פ (שע"ג לשה"ק) 12 21 האדמה

חַטָּאתִי יי: (ה) כָּלִי עֶזְרָא יִרְצֶנּוּ וַיְכַוְּנוּ עֲוֹנִי
לְקַרְאֹתִי וְרָאָה: (ו) וְאַתָּה יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶדֶד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תִּחֲנוּן כָּל בּוֹגְדֵי אָוֶן סֵלָה: (ז) יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב
יִהְיוּ בַכָּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (ח) הִנֵּה יִבְעֵעוֹן
בְּפִיהֶם הָרְבוֹת בַּשִּׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שׁוֹמֵעַ:
(ט) וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם:
(י) עֶזְרָא אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֵבִי:
(יא) אֱלֹהֵי חֲסִדֵי יִקְדִּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְשִׁרְרִי:
(יב) אֵל תִּהְרֹגֶם כֵּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעֲמוֹ
בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנִי: (יג) חַטָּאת
פִּימוֹ דָּבָר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וַיִּמְאַלֶּה
וַיִּמְכַּחֲשׁ יִסְפְּרוּ: (יד) כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאֵינָמוֹ
וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סֵלָה: (טו) וַיָּשׁוּבוּ לָעֶרֶב יִהְיוּ בַכָּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: (טז) הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאֹכֹל אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיָּלִינוּ: (יז) וְאֲנִי אֲשִׁיר עֶזְרָא וְאֶרְנָן

שערי אורה

האדמה יצטרף לנו מספר שלם של והשית ימלא משאלות לבנו לטובה.
שבעים שנה לטובה. א"כ מנהג ישראל וזוכה ונחוי ונירש טובה וברכה לשני
תורה היא לומר זה, ומה שצויה ימות המשיח ולחיי העולם הבא.
המס"א לדלג, דלוגו עלינו אהבה, אמן:

לְבוֹקֶר חֲסֵדָה בִּי הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמָנוֹם
בְּיוֹם צָר לִי: (יח) עָזִי אֵלֶיךָ אֶזְמְרָה בִּי אֱלֹהִים
מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסֵדִי:

עו (א) לְמַנְצֶחָ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר:
(ב) קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה
קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: (ג) בְּיוֹם צָרָתִי
אֲדָנִי דָרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג
בִּמְאֵנָה הַנָּחִם נִפְשִׁי: (ד) אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים
וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעִמָּה רוּחִי סֵלָה:
(ה) אֲחֻזֹּת שְׁמוֹרוֹת עֵינֵי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר:
(ו) חִשְׁבֹּתִי יָמִים מִכְרָדִם שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
(ז) אֶזְכְּרָה נִגִּינָתִי בַּלִּילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: (ח) הִלְעוֹלָמִים יוֹנֵחַ אֲדָנִי וְלֹא
יוֹסִיף לְרַצּוֹת עוֹד: (ט) הָאֵפֶם לְנִצַּח חֲסֵדִי
נֹמֵר אֹמֵר לְדוֹר וָדוֹר: (י) הַשִּׁבְחָ חֲנוּת אֵל
אִם קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: (יא) וְאֹמֵר
חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמָיו עֲלִיוֹן: (יב) אֶזְכּוֹר
מִעַלְלֵי יְהוָה בִּי אֶזְכְּרָה מִקְדָּם פִּלְאָה:
(יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּתָהּ וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
(יד) אֱלֹהִים בְּקוֹדֶשׁ דְּרָכָה מִי אֵל גָּדוֹל

כֹּאֲלֵהִים: (טו) אֶתְּהָא הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדַעַת
 בְּעַמִּים עֹדָה: (טז) נִאֲלַת בְּזוֹעַ עֲמָה בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: (יז) רֹאשׁ מִים אֱלֹהִים
 רֹאשׁ מִים יִחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהוֹמֹת: (יח) זֶרְמוּ
 מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שִׁחִים אֶף חֲצִיָּה
 יִתְהַלְכוּ: (יט) קוֹל רַעְמָה בְּנִלְגַל הָאֵרוֹן
 בָּרְקִים תִּבְלֵ רִגְזָה וְתִרְעֵשׂ הָאָרֶץ: (כ) בִּים
 דְּרַכָּה וְשִׁבִּילָה בְּמִים רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא
 נוֹדְעוּ: (כא) נָחִיתָ כְּצֹאן עֲמָה בִּיד מִשָּׁה
 וְאַחֲרָן:

צ (א) תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים: (ב) אֲדֹנִי
 מָעוֹן אֶתְּהָא הָיִיתָ לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר:
 (ג) בְּמִרְם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלוּלֵל אָרֶץ וְתִבְלֵ
 וַיִּמְעוּלָם עַד עוֹלָם אֶתְּהָא אֵל: (ד) תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ
 עַד רָכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: (ה) כִּי
 אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: (ו) זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ
 בְּבוֹקֶר כְּחֲצִיר יִחְלוֹף: (ז) בְּבוֹקֶר יִצְיִן וְחֲלָף
 לְעֶרֶב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ: (ח) כִּי כָלֵנוּ בְּאַפָּה
 וּבְחִמָּתָה נִבְהַלְנוּ: (ט) שָׁתָה עֲזוֹנֵינוּ לְגִגְרָה

על־ימינו לְמֵאֹר פְּנִיָּה: (י) כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרֹתֶיךָ בְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הִנֵּה: (יא) יָמֵי
 שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרוֹת
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאֵין כִּי גֹז חֵישׁ
 וְנִעְפָּה: (יב) מִי יוֹדֵעַ עֹז אִפְּךָ וּכְיֹרֶאתֶךָ
 עִבְרֹתֶךָ: (יג) לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַזֶּדַע וְנָבִיא
 לִבֵּב חֲכָמָה: (יד) שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתִי וְהִנָּחֵם
 עַל עִבְדֶּיךָ: (טו) שְׁבִיעֵנוּ בַּבּוֹקֶר חֲסִדֶּךָ
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: (טז) שְׁמַחֲנוּ
 בַּיָּמֹת עֲבִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: (יז) יִרְאֶה
 אֵל עִבְדֶּיךָ פָּעֻלָּה וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם: (יח) וַיְהִי
 נוֹעַם אֲדָנִי אֶל־הֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה (א) הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילֹתֵיו: (ב) שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ
 לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: (ג) הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: (ד) דַּרְשׁוּ יְיָ
 וְעֹז בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: (ה) זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיו: (ו) זֶרַע
 אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: (ז) הוּא

יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: (ח) זכר
 לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור: (ט) אשר
 פרת את אברהם ושבעתו לישחק:
 (י) ויעמידה ליעקב לחוק לישראל ברית
 עולם: (יא) לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: (יב) בהיותם מתי מספר
 כמעט וגרים בה: (יג) ויתהלכו מגוי אל גוי
 בממלכה אל עם אחר: (יד) לא הניח אדם
 לעשקם ויוכח עליהם מלכים: (טו) אל
 תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: (טז) ויקרא
 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
 (יז) שלח לפנייהם איש לעבד נמכר יוסף:
 (יח) ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו:
 (יט) עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו:
 (כ) שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
 (כא) שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו:
 (כב) לאסור שריו בנפשו וזקניו יחכים:
 (כג) ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ
 חם: (כד) ויפר את עמו מאד ויעצימהו
 מצריו: (כה) הפך לבם לשנא עמו להתנפל

בַּעֲבָדָיו: (כו) שָׁלַח מִנְשָׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר
 בָּחַר בּוֹ: (כז) שָׁמּוּ בָם דְּבָרַי אֶתֹתָיו
 וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: (כח) שָׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ
 וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: (כט) הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם
 לָדָם וַיָּמָת אֶת דָּגָתָם: (ל) שָׂרֵץ אֲרָצָם
 צִפְרֹדַעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: (לא) אָמַר וַיָּבֹא
 עָרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: (לב) נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
 בָּרָד אֵשׁ לָהֲבוֹת בְּאֲרָצָם: (לג) וַיָּךְ גִּפְנִים
 וּתְאֵנִתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ גְּבוּלָם: (לד) אָמַר וַיָּבֹא
 אֲרָבָה וַיִּלֶּק וְאִין מִסָּפָר: (לה) וַיֹּאכֵל כָּל
 עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם: (לו) וַיָּךְ
 כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רְאשֵׁי לֶכֶל אוֹנָם:
 (לז) וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וַזָּהָב וְאִין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל:
 (לח) שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדָם
 עֲלֵיהֶם: (לט) פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר
 לַיְלָה: (מ) שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלְיוֹ וּלְחָם שָׂמִים
 יִשְׁבִּיעֵם: (מא) פָּתַח צֹר וַיִּזְוּבוּ מִיָּם הָלָכוּ
 בַּצִּיּוֹת נָהָר: (מב) כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ
 אֶת אֲבֹרָתָם עֲבָדָיו: (מג) וַיּוֹצֵא עֲמֹ בִשְׁשֹׁן
 בִּרְנָה אֶת בְּחִירָיו: (מד) וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת

גוים וְעַמֵּל לְאֻמִּים יִרְשׁוּ: (מה) בְּעָבוֹר יִשְׁמְרוּ:
חֲקִיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּהָ:

קדו (א) עַל נְהָרוֹת בְּבֶל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם
בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: (ב) עַל

עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנִירוֹתֵינוּ:

(ג) כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר

וְתוֹלְדֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:

(ד) אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת

יִבְרָ: (ה) אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַּיִם תִּשְׁכַּח

יְמִינִי: (ו) תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחֻבִּי אִם לֹא

אֲזָכְרִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַּיִם

עַל רֹאשׁ שְׁמַחָתִי: (ז) זָכוֹר יְיָ לְבָנֵי

אֲדָוָה אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַּיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ

עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ: (ח) בֵּת בְּבֶל

הַיִּשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישַׁלֵּם לָךְ אֶת

נְמוֹלָךְ שְׁנִמְלֹת לָנוּ: (ט) אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז

וְנִפְץ אֶת עוֹלָלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע:

קנ (א) הִלְלוּהָ הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁ
הִלְלוּהוּ בְּרָקיעַ עֶזוֹ :
(ב) הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו הִלְלוּהוּ כְּרֹב גִּדְּלוֹ :
(ג) הִלְלוּהוּ בְּתִכְנֵעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְלָה
וּבְנֹזֶר : (ד) הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֲזֵל הִלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֵגֶב : (ה) הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שְׁמַע
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה : (ו) כֹּל הַנִּשְׁמָח
תְּהַלֵּל יְהִי הִלְלוּהָ :

לְקוּטֵי תַפְלוֹת.

ואחר העשרה קפיעל תהלים טוב לומר תפלה זו :

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזֻמָּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹרֵי יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי
אֲנֹכִי אֲשַׁמֵּחַ בְּיָי : הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר
זָמְרוּ לוֹ : אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר אֲזֻמָּרָה
לָךְ : עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי נִבְלָה עָלִי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתֵּנִי
יְיָ בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרִנֵּן : רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כֹּל
בּוֹרֵא כֹל הַנִּשְׁמֹת רַבּוֹן כֹּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וּזְכָרָה :
עֲזָרְנִי וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפֵּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים : שְׁאֲזֹכָה
לְעוֹרֶךָ וּלְחֻצִּיא וּלְגִלּוֹת כֹּל הָעֲשָׂרָה מִיְּמֵי נְגִינָה שְׁאֲמַר בָּהֶם
סֶפֶר תְּהִלִּים : וּבְזִכּוֹת אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה קְפִיטִיל תְּהִלִּים שְׁאֲמַרְתִּי
לְפָנֶיךָ שֶׁהֵם בְּנִגּוֹד עֲשָׂרָה מִיְּמֵי נְגִינָה שְׁאֲמַר בָּהֶם סֶפֶר
(שע"צ דשה"ק) 12 29 תהלים

תהלים שיהם אשרי. ברכה. משכיל. שיר. נצוח. ניגון.
תפלה. הודאה. מזמור. הללויה: בזכות המזמורים ובזכות
הפסוקים ובזכות תיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם
ומעמיהם והשמות היוצאים מהם מכאשר תיבות ומסופי
תיבות. ובזכות דוד המלך עליו השלום עם כל עשרה
צדיקים שיסרו ספר תהלים ובזכות כל הצדיקים והחסידים
האמתים תופני ותתני שאלוה ברכתך הרבים להוציא כל
הטיפות קרי שיצאו ממני לבטלה בין בשוגג בין במזיד
בין באונס בין ברצון (אם אומר ח"ו בשכיל מקרה שנודמן לו באותו
הדירה ואמר זה: ובפרט כל הטיפות שיצאו ממני בדירה הזו ע"י מקרה
דירה שקרה לי בעוונותי הרבים) בולם אלוה ברכתך הרבים
ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול להוציאם מהקליפות
ומהסטרין אוהרנין ככל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו
ונדחו לשם. ואל ידח ממך נדה ותבניע ותשפר ותתרוג
ותעקור ותבילה ותבטל כל הקליפות וכל הרוחין ושרין
ולילין שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטיפות שיצאו
ממני לבטלה: ותסיר מהם חיותם ותוציא ותגזול מהם
החיות דקדושה וכל הניצוצות הקדושים שפלעו:

רבונו של עולם אל חי וקיים חי החיים מלא רחמים. הן
את כל העולם לכה זכות תמיד התפץ חסד ומרבה
להטיב אבי אבי גואלי ופודי ידעתי יי ידעתי כי אני
בעצמי החייב והפושע אפילו בהתקרות שנודמנו לי בשוגג
כי לא שמרתי את המצוה כלל. והתרתני ביום עד
שפאתי לידי טובהא בלילה. ועל ידי זה קלקלתי מה
שקלקלתי וגרמתי מה שגרמתי ושחתתי מה ששחתתי:

אוי אוי אוי אוי על נפשי כי גמלתי לי רעה. מה אויך
 מה אדבר מה אצטרק האלהים מצא את עוני. הנני לפניך
 באשמה רבה. הנני לפניך כלא בועה נובליטה. כלא
 מנופים ולכלובים כלא תועבות רעות: ואין שום לשון
 בעולם שאוכל לבנות בו עוצם הרחמנות שיש עלי. כי
 רע וזר כי נגע עד הנפש מר לי כאד אבי שבשמים. כר
 לי מאד רבון כל העולמים. ראה אנהתי ואנקתי כי נפשי
 מרה לי כאד עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות
 מעוצם כרירות נפשי. אשר עד גכתי שמים גיע. כי קצתי
 בחיי למה לי חיים פאלה: חיים מרים ומרודים ממות את
 קופעת פום התרעלה שתית מצית נפשי. רבנו של עולם
 אתה לבר ידעת ריבוי ועוצם הפגמים הגדולים העצומים
 והנוראים שנעשים על ידי זה בכל העולמות. ועתה איך
 אוכל לתקן זאת. ובמה יזכה נער פכוני לתקן את אשר
 שיחתתי. אך אף על פי כן ידעתי ואני מאמין באמונה
 שלימה כי אין שום יאוש בעולם כלל. ועדיין יש לי תקנה
 ועדיין לא אבדה תוחלתי מני. כי חסדי ייגפי לא תמנו
 כי לא כלו רחמיו:

על כן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי. אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ואלהי כל הצדיקים והחסידים
 האמיתים ואלהי כל ישראל אלהי הראשונים והאחרונים.
 שתרחם עלי ותעשה את אשר בחוקך אלך ואת מצפתיך
 אשכור. ותפוך את יצרי להשתעבד לך. ותגדור בהצור
 חרע ותגרשו מכני מעתה ועד עולם. ותשירני ותצילני
 והפלטני מעתה מכף מיני הרחורים רעים ומכחשבות רעות

וּמִפְנֵי הַרְאוֹת וּמִפְנֵי הַדִּיבּוּר. וְתִצְלֶנּוּ מִעֲתָה מִכָּל מִיָּי
פָּנֵי הַבְּרִית שְׂבָעוּלָם. בְּמַחֲשָׁבָה רַבּוּ וּמַעֲשֶׂה. וְתִהְיֶה
עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁכַּרְנִי וְתִצְלֶנּוּ מִמִּקְרָה בֵּין בְּיוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה.
מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם. גּוֹאֵל חֹק שְׂמַחְתִּי אֵלֶיךָ בְּפִי.
הִצֵּל הִצֵּל הוֹשִׁיעַת הוֹשִׁיעָה. הִצֵּל לְקוֹחִים לְמוֹת.
הִצֵּל נִרְדָּף וְחִיב כְּמוֹנִי. הִצִּילֵנִי מִן הַשְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת. תֵּן
לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹכֵד חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי מִה בָּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי
אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶה עֶפֶר הַגִּיד אֶמְתֶּךָ. בָּלֹ עֵינִי לְמָרוֹם יְיָ
עֲשֶׂקָה לִי עֲרֻבִי. עֲרוֹב עֲבָרְךָ לְמוֹב אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי זָרִים.
כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֵלֶּא בְּפִי. אֵין לִי שׁוֹם מָנוֹם וּמִכְטָח
כִּי אִם עֲלֶיךָ לִבֵּר עַל חֲסָדֶיךָ הַעֲצוּמִים לִבֵּר: עַל רַחֲמֶיךָ
הַגְּדוֹלִים עַל חֲמִלְתְּךָ הָאֱמִיתִית. עַל חֲנִינוּתְךָ הַנִּצְחִיּוֹת.
וְעַל כַּח וּזְכוֹת הַצְדִּיקִים שֶׁשְּׁמָרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית
הַשְּׁלִימוֹת שֶׁאֵין שְׁלִימוֹת אַחֲרָיו. בָּהֶם תִּבְכֶּתִי יִתְרוֹתִי. בָּהֶם
אֲשַׁעֵן וְאֶסְמָךְ בְּזֻכוֹתָם וְכַחֵם אֲכַטַּח וְאֶקְרָה. כִּי לֹא תַעֲזוֹב
נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שַׁחַת. אֲהֶה יְיָ מִלְּמִנִּי
אֲהֶה יְיָ פָּדִנִי. רֵאה מְסוּכָן כְּמוֹנִי מוֹרֶךְ בָּלֵב יָמִים תִּהְיוּ
אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָה עֲלִי עֲבָרוּ.
צוֹר צְדוֹנוֹ בַּצָּפוֹר אֵיבִי חָנָם. צָמְתוּ בְּבוֹר חַי וְיָדוּ אֲבָן
כִּי. צָפוּ מַיִם עַל רֹאשִׁי אֶמְרֹתִי נִגְזַרְתִּי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְיָ
מִבוֹר תַּחְתִּיּוֹת. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מֵלֵא רַחֲמִים מֵלֵא חֶסֶד חָנָם
מֵלֵא חֲנִינוֹת מֵלֵא רַחֲמָנוֹת מֵלֵא טוֹב מֵלֵא רָצוֹן. כִּכֵּר קִבְּלֵנוּ
עֲלֵינוּ לְקָרָא אֵלֶיךָ תָּמִיד. וְהִנְנִי מְקַיִם קִבְּלֵתִינוּ. וְהִנְנִי
קוֹרָא אֵלֶיךָ מִמָּקוֹם שְׂפָל כְּזֶה מִמָּקוֹמוֹת מְנוּגִים כְּאֵלֶּה.

למעמקים קראתיך יי. מעמקי עמקים. מן המצר קראתי
 יה ענני במרחב יה. ואם בעונותינו הרבים ירדנו למקום
 שירדנו. וירדנו עבשיו בעוקבות משיחא למקומות גמורים
 ושפלים מאד מאד שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם כמו
 שכתוב ותדר פלאים אין מנחם לה. אף על פי כן אין אנו
 מייאשים עצמינו חס ושלום בשום אופן בעולם כלל. כי
 כבר הבטחתנו להשיבנו ממצולות ים. כמו שכתוב אמר
 אדני כפשן אשיב אשיב ממצולות ים. וכתוב ואף גם זאת
 בחיותם בארץ אויביהם לא מאסתם ולא געלתם לבלותם
 להפך בריתי אתם כי אני יי אלהיהם:

רבונו של עולם פתח פיה לאלים כמוני. ותשלח לי דבורים
 ממעון קדשך מן השמים באופן שאוכל לנצח אותך.
 לרצות ולפייס אותך. שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך
 העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לי לפניך.
 באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו. ואף על פי
 שאני יודע לכיון שום פגמה כהפגמות העצומות והנוראות
 שיש באלו העשרה מזמורים: יהי רצון מלפניך יי אלהי
 נא להי אבותי שתהא חשובה לפניך האמירה בפה ללבד.

נעילת השער

<p>ובעוד לא נעלו השערים. דלו עיני למרום. ומודה אני על האמת בשער צדק רבים כי נלכדתי ברשת השגיאה הפרושה לכל בן אדם וכאשר חכמים הגידו: "אדם עלול לשגיאות"</p>	<p>ונכשלתי בדואה בהנהתי לספרא דאח"ז הגה"ק מוהר"א זצ"ל "אגרא דכלה" (פ' יתרו) עה"ב ויקח יתרו עולה וזכרים לאלקים. והקשה שם למה אמר הכ' שלקח הזכרים לאלקים הלא זכר לאלהים</p>
--	--

כִּאֵלּוּ הַעֲלֵנִי וְכוֹנֵנִי כָּל הַסּוּדוֹת וְהַפְּוֹנוֹת שִׁישׁ בָּהֶם .
וְיִהְיוּ אֲמָרֵי לְרָצוֹן לִשְׁנֵי אֲדוֹן כָּל וְהִנְנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עָלַי .
וְהִנְנִי מִקְשֵׁר עֲצָמִי לְכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים שֶׁפָּדוּרֵינוּ וְלְכָל
הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עֵפֶר . קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה .
וְעַל דַּעְתָּם וְעַל פִּגְמֵתָם אֲמַרְתִּי כָּל אֵלּוּ הָעֲשָׂרָה קְפִיטֵל
תִּהְיוּ : וּבִזְכוּתָם וּבְחֶם אֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה
מִיָּנִי נִגְיָנָה שְׁנֵי אֲמָר בָּהֶם סֵפֶר תִּהְיוּ שֶׁהֵם שִׁיר פְּשׁוּט כְּפֹלֵל
מִשׁוּלָּשׁ מְרֻבָּע . שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמְּיוֹחֵד הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ .
וּבִזְכוּת וְכֹחַ הַשְּׁנֵי הַיְּשׁוּבוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ בְּמִלּוּאָם . שֶׁהֵם
אֵל אֱלֹהִים בְּזֶה אֵל"ף ל"ה ל"מ"ד . אֵל"ף ל"ה ל"מ"ד ה"י . יו"ד
מ"ם . שֶׁהֵם עוֹלָם בְּמִסְפַּר תַּפ"ה בְּמִסְפַּר תִּהְיוּ . בְּכֹחַ
אֵלּוּ הַשְּׁמוֹת הַזֹּבְנִי לְהוֹצִיא כָּל הַמִּיפּוֹת קָרִי לְכַטְלָה מִכַּטָּן
הַקְּלִיפָה שְׁכָלָעִם . אֲשֶׁר מִסְפַּר שְׁמָה עִם הָאוֹתִיּוֹת עוֹלָה (תַּפ"ה)
שֶׁהִיא בְּקְלִיפָה בְּנִגּוּד קְדוּשָׁת סֵפֶר תִּהְיוּ וּבְכֹחַ אֵלּוּ הָעֲשָׂרָה
מִזְמוּרִים תִּהְיוּ תְּעוֹרֵר הַשְּׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֵל אֱלֹהִים
וְתִהְיוּ וְתִשְׁבֵּר וְתִכְנִיעַ וְתַעֲקוֹר וְתִכְלֶה וְתִכְבֵּל אֶת הַקְּלִיפָה
הַזֹּאת שְׁכָלָעִם . וְתִכְרִית אוֹתָהּ לְהַפְּלִיט כָּל הַמִּיפּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
מִכַּטָּנָה וְקִרְבָּה . וְתִמְחָה שְׁמָה וּזְכָרָה מִן הָעוֹלָם . וְתִקְוֶים
מִקְרָא שְׁכָתוֹב חֵלֶל בָּלַע וַיִּקְאֵנוּ מִכַּטָּנוּ יוֹרְשָׁנוּ אֵל . וְתִהְיוּ
כָּל הַקְּלִיפּוֹת שֶׁנִּכְרְאוּ עַל יְדֵי אֵלּוּ הַמִּיפּוֹת וְתוֹצִיא וְתִגְדֹּל
מִמֶּה הַחַיּוֹת דְּקְדוּשָׁה וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שְׁכָלָעִי עַל
יְדֵי פֶגֶם חֲטָא זֶה . כּוֹלֵם תּוֹצִיאֵם וְתִתְחַזֵּר וְתִקְבְּצֵם בְּקְדוּשָׁה

נעילת השער

לחלקים יחרס . ופלטת שם קולמסי הנקודות כמו"ש רש"י פי' משפטים .
שלא כהונן בהערה . ולחלק ילחתי בין ובחמת לא ירדתי לעומק דעתו הקדושה

לשית ותזבנו יקבל עלינו עול מלכות שמים פארהב תמיד.
ונזכה לעסוק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים
באמת ובלב שלם. באופן שנוזכה לברוא גופים וכלים קדושים
לכל הנשמות דאזלין ערמלאין על ידי עונותינו הרבים.
על ידי פגם הטיפות קרי שיצאו ממני לבטלה:

רבונו של עולם אמיץ בח ורכ אונים עשה מה שתעשה
ברחמיך הרבים. באופן שנוזכה לתקן פגם הברית
טיפי המוח. בין מה שפגמנו בזה בשוגג בין במזיד בין
באונס בין בהזון. על הכל תמחול ותסלח לי אלה סליחות
הגון המרבה לסלוח. ונזכה לתקן כל הפגמים בפלימות
בחינו בנזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ הקמה:
ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה):

ובנזכות הצדיק הזה השוכן
פה. צדיק יסוד עולם נחל
נובע מקור הקמה. אשר אני
מכתת רגלי ומלמלתי עצמי
במלשול הקשה בשביל לבא
הנה להשתטח על קבר הצדיק
האמת הקדוש הזה. אשר
הבטיחנו בחייו הקדושים
לעמוד בעזרתו סלה תמיד.
בשנבא על קברו הקדוש

ומחול לי וסלח לי וקבר
לי על כל החטאים והעונות
והפשעים. שחטאתי ופשעתי
ושפשעתי לפניך ברחמיך
אויברי ושם"ה גידי בנחשקה
דיבור ומעשה ובחמשה
חושים ובשאר פחות הגוף.
ובפרט מה שחטאתי ופשעתי
ופגמתי נגדך בפגם הברית
שהוא פלל כל התורה כולה.
והרע בעיניך עשיתי מנעורי

נעילת השער

ולא לשם חלקים אף קודש. ועי' בנחל
קדומים (מסכתים) וכן בנחל דוד (יתרו)
717

פי כוונתו הוא כמפורש בזו"ה. כי
הקרבנות לריבים דוקא לשם הויה ב"ה
(שע"צ לשה"ס)

וַתֵּן פְּרוּמָה לְצִדְקָה וְנֹאמַר
אֱלֹהֵי הָעֲשָׂרָה בְּיָמֶיךָ תְּהִלִּים.
וְהִנֵּה עָשִׂיתִי כֹחַ שְׁמוּאֵל עָלַי
עֲשֵׂה כֹחַ שְׁעָלֶיךָ:

תַּחֲמָאנִי בְּאֵזוֹב. וְאַמְהָר תִּבְכְּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְפִין. תִּשְׁמִיעֵנִי
שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת דָּפִית. הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִתַּחֲמָא
וְכָל עֲוֹנוֹתֵי מַחֶה: מַחֶה פִּשְׁעֵי לְמַעַנְךָ בְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֶה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחִטְאֲתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְתַמְלֵא עָלַי
בְּרַחֲמִים. וְתִהְיֶה בְּעֹרֵי תַמִּיד בְּזֻכּוֹת וְכֹחַ הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּים
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תַמִּיד וְתִתֵּן לִי כֹחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרִי
וְלִכּוֹף וּלְשַׁבֵּר אֶת הַבָּאֹתִי וְלֹא אֶפְגּוֹם עוֹד כֹּחַ שְׁפִנְיָתִי:
וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הִרְעָה בְּעֵינֶךָ: וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְבִסְלָה אִם
אֲנִי פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף כִּי כִּבְרֵי הִבְטַחְתָּנוּ שָׁנָם עַל זֶה מוֹעִיל
תִּפְלָה וּבִקְשָׁה לְהַנְצִל לְהַפֵּא בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּים מִן הַיִּצְהָר
וְכֵת דִּילִיָּה (אם יִהְיֶה עַל קִבְרוֹ הַקָּדוֹשׁ יֵאמַר זֶה וּבְפֶרֶט עַל מָקוֹם
צִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ הִנֵּה. עֲזָרְנִי בְּזֻכּוֹת הַצְדִּיקִים הַגָּנוּזִים פֶּה)
וְרַחֵם עָלַי וְתֵן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה מֵאֲתָךְ שְׂאֻפָה לְהִתְגַּבֵּר
וּלְכַפּוֹשׁ אֶת יִצְרֵי תַמִּיד. עַד שְׂאֻפָה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלֵּקוֹ
וּלְכַמּוֹץ מִעַל לְגִמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. כִּי כִּבְרֵי כָּלֹו בְּגִנוֹן
חַיִּי וְשִׁנּוֹתֵי בְּאַנְחָה כְּשֶׁל בְּעֹנֵי כְּחִי. וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוֹ עַד
אֲשֶׁר כְּשֶׁל כֹּחַ הַסִּבָּל. רַחֵם עָלַי אָבִי אֲבִי הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלַי

נעילת השער

וּדְכַרְוֵי שִׁמְחָה כְּמִלִּים וּמִכֻּלִּים לֹא מִרִירָן
וְלֹא קִיּוּמִין. וְהִי הַסִּבָּל וּכְפֶר כְּעִדִּי כִי
אֲמִיּוֹר כְּעִדִּי הַחֶפְלָה, לְמִירָה עֲלִילָה.

שומע תפלה. חוס וחכול עלי שומע צעקה. שומע אנחה.
 שומע אנקה. רחם רחם. הצל הצל. הושיעה הושיעה.
 אל יפול דמי ארצה לפניך. אל תתן לשחת נפשי. הצילני
 מידים אלהים אלהי תשובתי תבגן לשוני צדקה. חוסה
 עלי ברוב רחמיך ברוב חסדך. יהמו נא מעיך וחנינותיך
 על עלוב נפש פמוני על גדרך פמוני על מלובלך בפתאים
 פמוני. על חסר דעה חסר עצה פמוני. כי לך לבר עינינו
 תלויות. לך לבר רעיוני צופות בלוי עיני למרום. עוזר
 נא הושיעה נא. חוס וחכול נא עלי. והושיענו לשוב אליך
 בתשובה שלימה באמת ובלב שלם. ואזכה להיות תמיד
 ברצונך הטוב מעתה ועד עולם. בחסדך חייני ואשמרה
 עדות פיך. לב טהור בקרא לי אלהים ורוח נכון חרש
 בקרבי:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אדון
 השמחה והחידה אשר לפניך אין שום עצבות כלל
 לעולם. פמו שפתוב חוד והדר לפניך עוז וחידה במקומו.
 שתעורני ברחמיך העצומים. ותובני להיות בעמחה תמיד
 משיח נפשות ענומים. שמח נפשי האוכללה מאד העלובה
 מאד העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד. דסר מכני יגון
 ואנחה שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא. תודיעני
 אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך
 נצח. השיבה לי ששון ישעך ורוח גויכה תסמכני.

נעילת השער

כי יגמולנו במורה. ואל יא חסו דבר. חבור ע' המורה. גם דרשות יפ' פ'ים.
 בלא כמורה. ויכני לכונ' לאורה. ויעת 7 וכות אבותי גבי הסס הגדולי.
 (שע"צ לשה"ק) 13 5 ולא

לקומי תפלות

שֶׁבַע עֲנִי מְטוֹכָה וְשֹׁמֵחַ נִפְשִׁי בִישׁוּעָתְךָ. וְמִתָּר לִפִּי
 לְעִבְרָךְ בְּאַמָּת. עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַגִּבּוֹר וְכִנּוֹר אֲעִירָה
 שָׁחַר. וְזִכְרִי לְכָל הַעֲשָׂרָה מִיְּמֵי נְגִינָה דְקָדוּשָׁה. שָׁהִם מְכַנְיָעִים
 וּמִתְקַנִּים פָּנֶם הַבְּרִית. פֶּאֱמֹר אֲכַרְךָ אֵת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲזָנִי
 אֶף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי. לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשָׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁע
 פָּסוּי הַמָּאָה. בֵּית וְהוֹן נִחַלֶּת אָבוֹת וּמִנִּי אִשָּׁה מִשְׁפָּלֶת.
 יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי:
 לְמַנְצֶחַ אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשָׁלוֹחַ שְׁאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֵת
 הַבֵּית לְהַמִּיתוֹ: אֲזַכְּרָה נִגְנָתִי בַלַּיְלָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: הֵיאָכֵל תִּפְּלֵ מִבְּלֵי מַלְּחָ אִם יֵשׁ מַעַם בְּרִיר
 הַלָּמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרִים הוֹדְךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי וְלֹא אֲכַמֵּר
 אֵיחָ אֵלֹהִים עוֹשֵׂי הַנּוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה. שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֹּל
 הַיּוֹפִי אִשָּׁה יֵרָאֵת יְיָ הִיא תִתְהַלֵּל: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ
 אֵל בְּקִדְשׁוֹ: הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
 הַלְלוּהוּ בְּרוֹב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹר
 וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב: הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצָלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִתְהַלֵּל
 יְהִי הַלְלוּיָהּ:

נעימת השער

ולא תמוס התורה מפי ומפי זרעי לעולם. ובמחה, בבני חיי ומזוגי רויחא, עד ביאת
 ואזכה לשבת על התורה והעבודה במנוחה. מלכא משיחא. אמן כן יאמר ה':

קרישמ'ש, א' אמור בין שלשים לב"ח בסך אדר"ם. פסחא
 ועירא דהאי שתא. שנת "שלום על כל העולם" (דס"ק):

דוד ארי אבד"ק הנ"ל יצ"ו.

רבונו של עולם תקע בשופר גדול לחרותנו
 ושא גם לקבץ גלותינו וקרב פזורינו
 מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ:
 וקבץ גדתנו יחד מארבע פנפות הארץ
 לארצנו: וקיים בנו מקרא שכתוב ושב יי
 אלהיה את שבותך ורחמך ושב וקבצך
 מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיה שמה
 אם יהיה גדתך בקצה השמים משם יקבצך
 יי אלהיה ומשם יקחד: והביאך יי אלהיה
 אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה
 והטיבך והרבך מאבותיך: ונאמר נאום יי
 אלהים מקבץ גדתי ישראל עוד אקבץ
 עריו לנקבציו: ונאמר בונה ירושלים יי
 גדתי ישראל יבנם ותמהר ותחיש לגאלנו.
 ותביא לנו את משיח צדקנו. ותבנה את
 בית קדשינו ותפארתינו. והביאנו לציון
 עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
 בשמחת עולם: כמו שכתוב ופדונו יי
 ישובו ויבאו לציון ברנה ושמחת עולם על
 ראשם. ששון ושמחה ושיגור וגם יגון

וּנְאֻמָּה: וְנֹאמַר כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם
 תִּזְכְּרוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם
 רְנָה וְכֹל עַצֵּי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ כָף. וְנֹאמַר כִּי
 כִּי נָחַם יי צִיּוֹן נָחַם כָּל חֲרָבוֹתֶיהָ. וַיֵּשֶׁם
 מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעֶרְבָתָה כִּגְן יי שְׁשׁוֹן
 וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תּוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה. שִׂמְחָה
 בְּיִי וְגִילּוֹ צְדִיקִים וְהִרְגִּינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.
 אֲזַר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׂמְחָה שִׂמְחָה
 צְדִיקִים בְּיִי וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קֹדֶשׁ אֱמֵן נִצַּח
 סֶלָה וְעַד:

תם ונשרם.

בקשות בבאו לבית הכנסת א 1

די תפלה ואנט מען ווען מען קומט אין שווער אביין:

מי אנכי, שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא, שהוא אל גדול ונורא, ואנכי איש חוטא, והבעתי שמו תגדול במעשי הרעים. ואנכי בשר ודם עפר ואפר, ואיני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול הגבור והנורא, ומכל שכן להתפלל לפניו ולהזכיר שמו הגדול במה פעמים. אוי לי איך אשא פני, לעמוד לפני מלך גדול ונורא, מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, עלת כל העלות, וסבת כל הסבות, אלא מפני רחמיו והסדיו הגדולים, שהוא מרחם על בריותיו, ורוצה בתפלה ובתחנונים של עבדיו, כמו שנאמר, קרוב יי לכל קוראיו, לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה, ואת שזערתם ישמע ויושיעם: שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו:

<p>ידיר נפש אב הבחמן משוף עבדה אל רצונה. ירוץ עבדה כמו איל ושמחה אל מול הקדש יעבד לו זדירותיה מנופת צוף וכל טעם: הדור נאה ויו העולם, גפשי חילת אהבתך אנה אל נא רפא נא לה. בהראות לה ניצם ויהי אז תסגוק ותתקפא והיתה לה שמחת עולם:</p>	<p>ותיק יהמו נא רחמיה וחוסה נא על בן אהוביה. כי זה במה נכסוף נכספתי לראות בהתארת ענה. אלה חמדה לבי וחוסה נא ואל תתעלם: הנלה נא ופרוס חביבי עלי את סבת שלומיה. תאיר ארץ מכבדה. גגילה וגשמה בה. מהר אהוב כי בא מועד וחגנו בימי עולם:</p>
---	--

סדר השכמת הבוקר

ווען מען קומט אויף פון שטאף, זאגט מען דאס:

מוֹרָה אָנִי לְפָנֶיךָ, מַלְאֲךְ חַי וְקַיִם, שְׁתַּחֲוֶרֶת בִּי
נִשְׁמָתִי בְּחִמָּלָה, רַבָּה אֱמוּנָתְךָ:

איינער מען טהוט אן דעם מלית קמן, זאגט מען דאס:

הָרִינִי מִזְמַן אֶת גּוֹפִי לְהַתְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשׁ מַצְוָה:

או מען טהוט אן דעם מלית קמן, זאגט מען דאס:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאֲךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:

או מען קושט די ציצית, זאגט מען דאס:

מִצְוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם:

וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲוֶה חֲשׂוֹבָה מִצְוֹת
צִיצִית לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֹו קִנְיָמִיךָ בְּכֵל פְּרִטָּיָה, וְדַקְדָּקִיָּה, וְכִנּוּמִיָּה,
וְתַרְנֻג מִצְוֹת הַתְלָוִיִּם בָּהּ, אָמֵן סְלָה:

סדר עטיפת הטלית.

או מען איז בודק די ציצית פון מלית גרוד זאגט מען דאס:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּת מְאֹד, הוֹד וְהָדָר לְכָשֶׁת:
עוֹטָה אֹרֹךְ פְּשֻלָּמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה:

איינער מען וויקעלט ויף איין אין מלית גרוד זאגט מען דאס:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁבִינְתִּיה, בְּרַחֲלֹו וְרַחֲמֹו לְיַחַד שֵׁם
יְיָ הַבּוֹה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הָרִינִי מִתַּעֲטָף
גּוֹפִי בְּצִיצִית, כֵּן תַּתְעַטֵּף נִשְׁמָתִי וְרַמ"ח אֵיבָרַי וְשִׁס"ה גִּידֵי כְּאוֹר
הַצִּיצִית הַעֲוֶה תַרְנֻג, וְכִשְׁם שְׁאֲנִי מִחֲבֻסָּה בְּטָלִית בְּעוֹלָם הַזֶּה
בְּהַ אֲזַכָּה לְחִלּוּקָא דְרַבָּנָן וְלִטְלִית נָאָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן, וְעַל

וְדִי מִצֵּנֶת צִיצִית, תִּנְצֹל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתִפְלְחִי מִן הַחַיּוֹנִים,
וְהַמְלִית וְיִדְּוֹשׁ בְּנִפְיוֹ צְלִיחָם, וְנִצִּילָם בְּנִשְׁרׁ יַעֲרִי קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵי
יְרֻחָהּ, וְתֵהָא חֲשׂוּבָה מִצֵּנֶת צִיצִית לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֵלּוֹ
קִנְיָתֶיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ, וְדִקְדּוּקֶיהָ, וְכִנּוּיָתֶיהָ, וְתַרְבִּיג מִצֵּנֶת הַתְלִוּוֹם
בָּהּ, אָמֵן סָלַח:

נִיעַן מִעַן פִּאֲנִיט וִידֵּה אֵין מְלִית גְּדוּד אִיִּנְצִינְטִימִלְעֵן, וְאִנְט מִעַן דִּי בְּרַחֵם
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַתְעַמֵּת בְּצִיצִית:

בְּאֵד נֶאֱדָר דַּעַר בְּרַחֵם דַּעֲקָט מִעַן אִיִּין דָּם גֵּאֵפ מִיט דָּעם מְלִית אִיִּין מִעַן נִאֲנִט דָּעם
מִה וְקָר מִסְכָּה אֲלֵהִים, וְכִנּוּ אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיָה נְחִסְיוֹן: וְרִיזִין מְדַשֵּׁן
בִּיתָהּ, וְנִחַל צְדָנָה הַשָּׁמַיִם: כִּי עֲמָה מְקוֹד חַיִּים, בְּאִירָה נִרְאָה
אוֹד: מִשׁוּק מִסְכָּה לִידְשִׁיהָ, וְצִדְקָתָהּ לְיִשְׂרָאֵל:

סדר הנחת תפילין וברכתן

פֶּאֶר דָּעַם לִיִּנְעֵן דִּי תִפְלִין וְאִנְט מִעַן דָּאס:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימּוֹ, לְיַחֵד
שֵׁם יְיָ בּוֹה בִּיחּוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנְגִּי מְכֻנָּן
בְּהַנְחַת תְּפִלִּין, לְקַנּוּס מִצְוֹת בִּירְאִי, שְׁצִנְנוּ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין, כְּכַתּוּב
בְּתַרְתּוֹ, וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדָהּ, וְהָיוּ לְטִפְפֹּת בֵּין עֵינֶיהָ. וְהֵם
אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת אֵלּוֹ, שְׁמַע, וְהָיָה אִם שָׁמַע, קִדְּשֵׁהוּ. וְהָיָה כִּי
יָבִיֵא. שְׁשֵׁשׁ בָּהֶם יַחֲדוּ וְאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וְשִׁנּוּפִיר
נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, שְׁעִשָּׂה עֲמָנוּ בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְאֲשֶׁר לוֹ הִבֵּם
וְהִמְשִׁילָהּ בְּעִלְיוֹנִים וּבְמַתְהוּלִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם בְּרָצוֹנוֹ. וְצִוָּנוּ
לְהִנִּיחַ עַל הַיָּד, לְזַכָּרוֹן זְרוּעַ הַנְּטוּיָה. וְשִׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב לְשִׁעְבָּר
בְּהָ תַּאֲוֹת וּמַחְשָׁבוֹת לִבְנוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ
נֶגֶד הַמִּיץ, שֶׁהַנִּשְׁמָה שְׂבָמָתִי עִם שְׂאָר חוּשֵׁי וּבְחֻסֵּי כָּלָם יְהִיו
מְשַׁעֲבָדִים לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצְוֹת תְּפִלִּין וְהַמְשָׁה
עָלֵי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים, וְשִׁפְעַ קִדְּשֵׁהוּ, וּמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת, כְּלִי

סדר הנחת תפלין וברכתו

הרהור חטא ועון כלל, ושלל ופחיתו ולא יתננה בנו וצר הדע,
וניחחנו לעבוד את יי, כאשר עם לבבנו. ויהי רצון מלפניו, יי
אלהינו, נא להי אבותינו, שתהא חשוכה מצות הנחת תפלין,
לפני הקדוש ברוך הוא, באלו קממיתיה בכל פרטיה, ודקדוקיה
וכנוניתיה, ותרגם מצות התלויים בה, אמן סלה:

מען ליינט דעם שיעור, און איידער מען פארצייהט די רצועה ואנט מען די ברכה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להניח תפלין:

און נאר באד מאכען ויבען בריכות, און באקער ליינען דעם שיעור ראש,
און פאר דאס צווייטען די רצועה אויף דעם קאפ, ואנט מען די ברכה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על מצות תפלין:

ותיבה יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ומחממתה אל עליון תאציל עלי, ומבינתה תביניני, ובחסדה תגדיל
עלי, ובגבורתה תצמית אויבי וקמי, ושמן הטוב תריק
על שבעה קני המנורה, להשפיע טובה לבריותך. פותח את ידך
ומשפיע לכל חי רצון:

דער נאך נאר ער מאכען דריי בריכות אויף דעם מיטעלסטען פינגער און נאגן דס:
וארשתיה לי לעולם, וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
וארשתיה לי באמונה, וידעת את יי:

נאך דעם ליינען די תפלין ואנט מען דאס:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם
בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא. ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק
יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא נאכל חמץ: היום אתם יצאים
בחזק האביב: והיה כי יביא יהוה אל ארץ הפנעני ומחתי
והאמורי

והאמרו והחני והיבוסו אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות ואכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי מצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיה כי ביד חזקה הוצאתיך יהוה ממצרים: ושמת את החקה הזאת למעדה מימים ימימה: והיה כי יבאת יהוה אל ארץ הבנעני באשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך. והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשוה ואם לא תפדה ונערתו וכל בכור אדם בבני תפדה: והיה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי תקשה פרעה לשלחנו ונתרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על בן אמי ובהם ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

תפלת שחרית

מה טובו אלהיך יעקב, משפנותיך ישראל: ואני ברוב חסדך, אבא ביתך, אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך, ומקום משכן כבודך: ואני אשתחווה ואברכה, אברכה לפני יי עושי: ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים ברב חסדך, עניי באמת ישעך:

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר נברא: לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא: ואחרי פקודות

תפלת שחרית

הכל. לברוך ומלך נורא: והוא הנה, והוא הנה. והוא
יהיה בתפארה: והוא אחד ואין שני. להמשיך לו להחזירה:
כלי ראשית, בלי תכלית. ולו העוז והמשנה: והוא אלי
וחי גאלי. וצור חבלי בעת צרה: והוא נסי ומנום לי.
כנת פוסי ביום אקרא: בירו אפקיד רוחי. בעת אישן
ואעירה: ועם רוחי גייתי. יי לי ולא אירא:

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו:
אחד ואין יחיד ביחידו. נעלם וגם אין סוף לאחוריותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדשתו:
קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הנו ארון עולם לכל נוצר. יורה גדלותו ומלכותו: שפע
נבואתו נחנו. אל אנשי סגלותו ותפארתו: לא קם בישראל
כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן
לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא
ימיר דתו. לעולמים לוולתו: צופה ויודע סתרינו, מביט
לסוף דבר בקדמתו: גומל לאיש חסד כמפעלו. נותן
לרשע רע פרשעתו: ישלח לקץ הימין משיחנו: לפדות
מחבי קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברוב חסדו. ברוך
עדי עד שם תהלתו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על נטילת ידים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם
בחכמה, וברא בו נקבים ונקבים, חלולים וחלולים,
גלוי וידוע לפני פסא כבודך, שאם יפתח אחד מהם או
יסתם אחד מהם, אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך.

אֶפְיָלוּ שְׁעָה אַחַת: בְּרוּךְ אַתָּה יי, רַחֵם כָּל בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַב גַּם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיּוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּנָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ
וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
וְלֹא־יִדְרִי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלַמֵּד תוֹרָה
לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, נוֹתֵן תּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: בְּרַח אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר, כֹּה
תִּקְרְבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:

יְבָרְכֶךָ יי וַיְשַׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֶׁא יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׂיִעוֹר. הַפָּאָה וְהַבְּפִירִים, וְהַבְּאִיוֹן, וְגַמְלֹות
חֲסָדִים, וְתַלְמוֹד תּוֹרָה: אֵלֹו דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם
בְּעוֹלָם הַחַיָּה, וְהַקָּרֵן קִיּוּמָת לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלֹו הֵן, כְּפִיד אֶב וְאֵם,
וְגַמְלֹות חֲסָדִים, וְהַשְׁבָּמָת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית, וְהַכְּנֶסֶת
אִירְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְּנֶסֶת בֵּלָה, וְהַלְּבֹוֹת הַמֶּת, וְעִיּוֹן תַּפְלָה,
וְהַבָּאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֶבְרֹו, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַלְמוֹד תּוֹרָה
כְּנֶגֶד כָּלֶם:

אֱלֹהֵי. נִשְׁמָחָה שְׁנִתְּתָ בִּי מְהוֹרָה חַיָּא. אַתָּה בְּרָאתָ, אַתָּה
יִצְרָתָה, אַתָּה נִפְחָתָה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי,

תפלת שחרית

8

אֶתְּהָ עֲתִיד לְמַלְכָּה בְּמִנִּי, וְלַחֲחִוִּירָה בִּי לְעֲתִיד לְבֹא. כָּל
 וְכֵן שֶׁהַנֶּשְׁמָה בְּקֶרֶב־י, מִוֶּדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהִי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה
 יי, הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 נָתַן לְשִׁבּוֹי בִּינָה, לְהַבְחִין בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
 עָשִׂנוּ גוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
 עָשִׂנוּ עֶבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
 עָשִׂנוּ אִשָּׁה:

וְיִבְרַךְ וְיִשְׁמְרֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשִׂנוּ בְּרִצּוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ
 עֲוֹנוֹתֵינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ
 עֲרֻמוֹתֵינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר
 אֲסוּרֵינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, וְיִקְרָא
בְּפוֹכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹבֵעַ
הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִּין
מִצְעָדֵי גִבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁמֵר
לֵי כָל צָרָכֵינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר
יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן
לַיֵּעָף כָּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר
שָׁנָה מִיְּמֵינוּ וְתַנּוּמָה מִעֲפֵפֵינוּ:

וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּבְזְזֵנוּ שְׂתַרְבִּילֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ וּבְדִבְרֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֵאלֹדֵינוּ
חֲטָא, וְאַל לִידֵי עֲבָרָה וְעוֹן, וְאַל לִידֵי גְסִיוֹן, וְאַל לִידֵי
בִּזְיוֹן, וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יָצָר הָרָע, וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם רָע
וּמִחֶבֶר רָע, וּבְדִבְרֵינוּ בִּיצָר חָסוּב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. וְכוּן

את יצרנו להשתעבד לך ותננו היום, ובכל יום, לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך, ובעיני כל רואינו, ותגמלנו
חסדים טובים: פרוק אתה יי, הגומל חסדים טובים,
לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום,
ובכל יום ויום, מעני פנים, ומעזות פנים, מאדם רע,
מזר רע, ומחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, מעין הרע,
מלשון הרע, ממלשינות, ומעדות שקר, משנאת הבדיות,
מעליצה, וממיתה משונה, ומחלאים רעים, ממקרים רעים,
ומשטן המושחית, מדין קשה, ומפעל דין קשה, בין שהוא
בן ברית, ובין שאינו בן ברית, ומדינה של גיהנום:

אלהינו ואלהי אבותינו, וזכרנו בפורן טוב לפניך, ופקדנו בפקודת
ישועה ורחמים, משמי שמי קדם, וזכר לנו יי אלהינו,
אהבת תקדמונים, אברהם יצחק וישראל עבדיך, את הברית, ואת
החסד, ואת השבועה, ששבעת לאברהם אבינו, בחר המורה, ואת
העקדה, שעקר את יצחק בנו, על גבי המזבח, בכתוב בתורתך:

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המורה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
וישכם אברהם בפקדו ויחבש את חמרו ויקח את שני
נערו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל
המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
אברהם את עינו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נערו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד
בה וגשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה

וישלם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
 אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים והיה השם
 לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו
 האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים
 ויעקד את יצחק בנו וישלם אתו על המזבח כמעל לעצים:
 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
 ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ולא תעש
 לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת
 את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא
 והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
 את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם
 המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה:
 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר
 כי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה
 ולא חשבת את בנך את יחידך: כי ברך אברהם והרבה
 ארבה את זרעך פכוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל
 גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי: וישב אברהם אל
 נערו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
 בבאר שבע:

רבנו של עולם, וחי רצון מלפניך וי אלחינו ואלהי אבותינו
 שתוקר לנו, ברית אבותינו, כמו שקבש אברהם אבינו, או
 בחמיו, מן ויחידו, ורצה לשחוט איתו, כדי לעשות רצונך, פ
 יכבשו

יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ, אֶת פַּעֲסֶךָ מֵעֲלֵינוּ, וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ, עַל מַדּוּתֵינוּ, וְתִכְנַס אִתָּנוּ, לְפָנִים מְשׁוּכָת דִּינֶךָ, וְתִתְנַחֵג עִמָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים, וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹלָה, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ, מֵעֲמֶיךָ, וּמֵאַרְצֶךָ, וּמִנִּחֲלָתֶךָ, וְקֹדֶם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר, שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, בְּאָמֹר, וְנִכְרַתִּי אֶת בְּרִיתִי בְּעֵקֶב, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי וְצַחֵק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אֲבִירָהּ, אֲזַבֹּר, וְהָאָרֶץ אֲזַבֹּר: וְנֹאמַר, וְאֵף גַּם זֹאת, בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם, לֹא מֵאֲסִתִּים, וְלֹא גִעְלֹתִים לְבִלּוֹתָם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר וְנִכְרַתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְיָ: וְנֹאמַר, וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ, וְשָׁב וּקְבָצָה מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְצִיָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה, אִם יִהְיֶה נִדְחָה בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבָּצָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקְחָה: וְנֹאמַר, וְתִכְבֹּדָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וִירִשְׁתָּהּ, וְהִרְבָּה מַאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר, עַל יַד נְבִיאֶךָ, יְיָ הִנֵּנוּ, לָךְ קוֹנֵינוּ, הָיָה זְרוּעַם לְבִקְרִים, אֵף יְשׁוּעָתָנוּ בַּעַת צָרָה: וְנֹאמַר, וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב, וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ: וְנֹאמַר, בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר, וּמִלֵּאָה פָנָיו הוֹשִׁיעַם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם, וְיִנְטָלֵם וְיַגְשֵׁאֵם, כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֹאמַר, מִי אֵל בְּמוֹתָהּ, נוֹשֵׂא עוֹן, וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, לְשֹׂאֲרֵי נִחֲלָתוֹ, לֹא הַחֲזִיק לְעַד אָפוֹ, כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב וְרַחֲמֵנוּ, וְכִבְּשׁ עוֹנֵיתֵינוּ, וּמִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם: תַּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, מִיְּמֵי קֹדֶם: וְנֹאמַר, וְתִבְיֹאוּתִים אֶל הַר קֹדְשִׁי, וְשִׁמְחֻתִים בְּבֵית תַּפְלִיתִי, עוֹלֹתֵיהֶם וְנִכְחִיהֶם לְרַצּוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא, לְכָל הָעַמִּים:

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם, יִרְאֵה שָׁמַיִם בְּסֹתֵר וּבְגָלוֹי, וּמִזֵּדָה עַל הָאֲמֶת, וְדוֹבֵר אֲמֶת בְּלִבָּבוֹ, וַיֵּשְׁבֵם וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים וְאֶרְצוֹ הָאֲדוֹנִים, לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנִינָהּ מִפִּילִים תִּתְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מַה אֲנִי, מַה חַיִּינוּ, מַה חֲסִדָּנוּ, מַה צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה

יְשׁוּעָתָנוּ, מִהַ כְּחֹנוּ, מִהַ גְּבוּרָתָנוּ, מִהַ נֹאמַר לְפָנֶיךָ, יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ,
וְאֲנָשִׁי הַיָּם כְּלֹא הָיוּ, וְחֲכָמִים כְּכֹלִי מִדַּע, וְנִבְוִנִים כְּכֹלִי
הַעֲלָל, כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תִּחַו, וַיָּמִי מַיִּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ,
וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

לְכֹד הַנִּשְׁמָה הַמְּהוּרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִמֵּן דִּין וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶי פֶסֶל
כְּבוֹדָךָ, וְכָל הַגּוֹיִם כְּאִין גִּדְּדָה, שֶׁנֹּאמַר הֵן גּוֹיִם פֶּסֶל מִדְּלִי
וּבְשִׁחַק מֵאֲנָוִים נִחַשְׁבוּ, הֵן אִיִּים פֶּדָה וְטוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֲהִבְךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
לֹא בַּהֲרַת הַמִּלִּיכָה. זָרַע יִצְחָק יִחִידוֹ, שֶׁנֶּעְקַד עַל גֵּב
הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בָּנָךְ בְּכוֹרְךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ,
וּמִשְׁמִיחְתָּךְ שֶׁשִּׁמַּחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוֹן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבְּחָךְ
וּלְפָאֲרָךְ, וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְהַלֵּל שְׁבַח
וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִהַ מֶלֶךְ חֲלֻקְנוּ, וּמִהַ
נָעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמִהַ יָפֵה יִרְשָׁתָנוּ, אֲשֶׁרֵנוּ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ
מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים, בְּבִתֵּי כְּנַסִּיּוֹת וּבְבִתֵּי
מִדְּרָשׁוֹת וּמִיְחָדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד, וְאוֹמְרִים
פַּעֲמִים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתָא אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְכָךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדָךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יֵאָשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְּךָ

היום על לבבך: וישננתם לבניך ודברת בם פשכתך בביתך
ובלבבך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידיך
והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא
משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה,
ואתה הוא לעולם הבא. קדש את שמך על
מקדישי שמך, וקדש את שמך בעולמך,
ובישועתך תרים ותגביה קרננו למעלה:
והושיענו בקרוב למען שמך: ברוך המקדש
שמו ברכים:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים
העליונים. אמת אתה הוא ראשון, ואתה הוא אחרון,
ומפלעריך אין אלהים. קבץ נפוצות קויןך מארבע כנפות
הארץ, ופירו וידעו כל באי עולם, כי אתה הוא האלהים
לבדך, עליון לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים
ואת הארץ, את הים, ואת כל אשר בם, וכי בכל מעשה
ידיך פעליונים או בתחתונים, שיאמר לך מה תעשה ומה
תפעל. אבינו שפשמים חי וקים, עשה עמנו צדקה וחסד,
בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו, וקים
לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו, על ידי צפניה חוזה,
פאמור, פעת ההוא אביא אתכם, ובעת קבצי אתכם, כי
אתן אתכם לשם ולתהלה, בכל עמי הארץ, בשוכי את
שבתיכם לעיניכם אמר יי:

די תלמים האבען וייער געלויבט די פרשיות פון מרדכי'ס אויף ווי ס'זי
געפייען איין דער געדא אונז עס שטייט אז אליהו הנביא האט דעם סוד
געגעה געטוען צו נבי פתח דערום ברוי'ס פון די פרשיות צו זאגען
מיט גרויס בונה :

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשֵׂיתָ כִּי־וַר
נַחֲשֵׁת וּבְנוֹ נַחֲשֵׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ
אֹתוֹ בֵּין אֱהֹל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה
מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם
וְאֶת רַגְלֵיהֶם: כִּבְאֵם אֶל אֱהֹל מוֹעֵד וּרְחֲצוּ
מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ
לְעֹשֶׂת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם
וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם
לֹא וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

פרשת תרומת הדשן

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת אֶהָרָן וְאֶת בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל
הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּיקָד בּוֹ: וְלִבֶּשׁ
הַכֹּהֵן מְדוּ בַד וּמִכְנָסִי בַד וְלִבֶּשׁ עַל בָּשָׂרוֹ וְחָרִים אֶת
הַדָּשֵׁן אִשָּׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל
הַמִּזְבֵּחַ: וּפִשֵּׁט אֶת בְּגָדָיו וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת
הַדָּשֵׁן אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מְקוֹם טָהוֹר: וְהָאִשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
תִּיקָד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִיעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן יַעֲצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
וְעַד-עֹלֶה הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשִּׁלְלָמִים: אִשׁ
תִּמִּיד תִּיקָד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְחֹם עֲלֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ, אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִסְלַח לָכָל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁוְבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ, קֶרֶבֶן הַתָּמִיד, שְׂוִכָפָר בְּעֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאָמֹר:

וַיֹּדְבָר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָם
אֵלֵיהֶם אֶת קֶרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִית נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי כְמוֹעֲדוֹ: וְאָמְרָתָם לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד:
אֶת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בִּלְוֶלָה בַּשֶּׁמֶן
כְּתִית רְבִיעִית הַחֵין: עֹלֹת תָּמִיד הָעֹשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרִית
נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הַחֵין לְכֶכֶשׁ הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ
הַסֵּךְ נִסְךְ שֹׁכֵר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִית נִיחָח
לַיהוָה:

וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי
אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה זוֹ,
חֲשׂוֹבָה וּמִקְבֵּלָת, וּמִרְצָה לְפָנֶיךָ, בְּאֵלֹו הַקֶּרְבָּנוֹ קֶרֶבֶן הַתָּמִיד
כְּמוֹעֲדוֹ, וּבִמְקוֹמוֹ וּבְהִלְכָתוֹ:

אֲתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטוֹרֶת
הַסַּמִּים בְּזִמְנֵן שְׁלִיט הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִיָּם. בְּאֲשֶׁר צוֹרֶת
אֲתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחֹלֶת וּחִלְבֵּנָה סָמִים
וְלִבְנָה זָבָה בֶּדֶר בְּבֶדֶר יְהִיָּה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מִעֲשֶׂה
רוּחַם מִמֶּלֶח טָהוֹר קִדָּשׁ: וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הָרֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי
הַעֲדוֹת

העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם.
ונאמר, והקטיר עלי אהרן קטרת סמים בכלר בכלר כהיטיבו
את הנרות וקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים וקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדורותיכם:

תנו רבנן פטום הקטורת פיצר. שלש מאות ושלשים
ושמונה מנים היו בה. שלש מאות ושלשים וחמשה
במנין ימות החמה. מנה לכל יום, פרם בשחרית, ופרם
בין הערבים. ושלשה מנים יתרים, שמהם מכנים בהן
גדול מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב
יום הכפורים. ושוחקן יפה יפה, כדי שתהא דקה מן
הדקה: ואחר עשר סמנים היו בה, ואלו הן, הצרי
והצפורן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה.
טור וקציעה, שבולת גרד וכרפום, משקל ששה עשר
ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה,
וקנמון תשעה, בורית פרשינה, תשעה קבין. יין קפריסין,
סאין תלתא וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין,
מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע הקב, מעלה
עשן כל שהוא: רבי נתן הבבלי אומר, אף כפת הנרדן
כל שהוא, ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת
מכל סמניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי
הקקף. בורית פרשינה למה היא באה, כדי ליופות בה את
הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות
בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי בגלים יפין לה, אלא
שאין מבגיסין מי בגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר, בשהוא שוחק, אומר הדק היטב, היטב
הדק, מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין כשרה,
לשריש

לְשָׁרִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה וְהַכֶּלֶל, אִם כְּמִדְתָּהּ
כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֹב מִיָּתָהּ:

תִּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה, הִיְתָה
בָּאָה שָׁל שִׁירֹם לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תִּנְיָ בַּר קַפְרָא, אִלּוּ הָיָה
נֹתֵן בָּהּ קוֹדֶם שֶׁל רִבֵּשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ,
וְלָמָּה אִין מַעֲרָבִין בָּהּ רִבֵּשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָל עֹשֶׂה
וְכָל רִבֵּשׁ, לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִּי:

ג"פ יי צְבֹאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג"פ יי
צְבֹאוֹת אֱשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: ג"פ יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: אַתָּה סֶתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פֶלֶט
תִּסּוּבְּנִי סֶלָה: וְעַרְכָּה לִּי מִנַּחַת יְהוֹדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

אֲבִי הָיָה מְסִיר סֶדֶר הַמַּעֲרָכָה, מִשְׁמָא דְגִמְרָא, וְאֵלִיָּא
דְּרַבָּא שְׂאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה, קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה
שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת, קוֹדֶמֶת
לְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי יַעֲצִים. וְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי יַעֲצִים, קוֹדֶם לְדִשּׁוֹן
מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמִשׁ
גִּירוֹת. וְהַטְבַּת חֲמִשׁ גִּירוֹת, קוֹדֶמֶת לְדָם הַתָּמִיד. וְדָם הַתָּמִיד
קוֹדֶם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת. וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, קוֹדֶמֶת
לְקְטוֹרֶת. וְקְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאַבְרִים. וְאַבְרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה
לְחִבִּיתִין. וְחִבִּיתִין לְגִסְכִּין. וְגִסְכִּין לְמוֹסָפִין וּמוֹסָפִין לְבִזְיִכִּין.
וּבִזְיִכִּין קוֹדֶם לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְפִּים. שְׁנֵאֲמַר, וְעַרְךָ
עָלֶיךָ הָעוֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיךָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיךָ הַשְּׁלָמִים
כָּל הַקְרָבָנוֹת כָּלָם:

אב"ג ית"ן

קר"ע שט"ן

נג"ד יב"ש

ברכס

אָנָּה בִּכְחַת גְּדֻלַּת יְמִינָה תִתִּיר צָרוּרָה.

בְּכָל רֵגַח עֲמָה שְׁנֵכְנוּ טַהֲרֵנוּ נִרְאָה.

נָא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יְהוֹדָה כְּכַבֵּת שְׁמָרָם.

במ"ד צ"ג

הק"ב מנ ע

יג"ל פו"ק

שק"ו צו"ח

בְּרַכּם מְהֵרָם רַחֲמִים צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם.

חֲסִין קְדוֹשׁ כְּרוֹב טוֹבָה נִהַל עֲדָתְךָ.

יְחִיד גָּאֹה לְעַמֶּךָ פָּנָה וּזְכְּרֵי קִדְשְׁתְּךָ.

שְׁנִיעַתְנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתְנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֶתְּהָ צוֹיֵתְנוּ לְהַקְרִיב קֶרְבֵּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ,

וְלִהְיוֹת בִּלְהֵנִים בַּעֲבוּדָתְךָ, וְלִזְנוֹת בְּרוּכָנֶם, וְיִשְׂרָאֵל

בְּמַעֲמָדָם, וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבְטַל

הַתְּמִיד, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ, וְלֹא לָנוּ בְּרוּכָנוּ,

וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ:

לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהֶא

שִׁיחַ שְׁפָתֵינוּ יִגֹּד חֲשׁוֹב וּמִקְדָּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֵּי הַקֶּרְבָּנוֹ

קֶרְבֵּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעַמְּדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ:

יו"ח וּבְרָאִישֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לִּי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים

וְאַיִל אֶחָד כִּכְשֵׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִים: וְשִׁלְשָׁה

עֶשְׂרֹנִים סוֹלֶת מִנְחָה בְּלוֹלָה בַּשָּׁמֶן לִפְנֵי הָאֵחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים

סוֹלֶת מִנְחָה בְּלוֹלָה בַּשָּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סוֹלֶת

מִנְחָה בְּלוֹלָה בַּשָּׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד עוֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִּי:

וְנִסְפִּיהֶם חֲצִי הַהֵין וְהֵנָּה לִפְנֵי וּשְׁלִישֵׁת הַהֵין לְאַיִל וּרְבִיעֵת הַהֵין

לִכְבֹּשׁ יֵין זֹאת עוֹלַת הַיּוֹדֵשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה וּשְׁעִיר עֹזֹם אֶחָד

לְחֻטָּאת לִּי עַל עוֹלַת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְפּוּ:

א אֲזִיחֹו מִקּוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קֶדְשֵׁי קִדְשִׁים שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן,

פֶּר וּשְׁעִיר שֶׁל יוֹם הַבְּפוּרִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן,

וּקְבוֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיזָה עַל בֵּין

הַפָּדִים, וְעַל הַפְּרוּכָת, וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב, מִתְּנָה אַחַת מִהֵן

מַעֲבָכָת. שִׁירֵי הָדָם הֵיזָה שׁוֹפָךְ עַל יְסוֹד מַעֲבָכֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ

הַהִיזוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵיבָב: ב פָּרִים הַנִּשְׁדָּרִים, וּשְׁעִירִים

הנשרפים, שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הונה על הפרוכת, ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעפכת. שירי הדם היה עיף על יסוד מערכי של מזבח החיצון, אם לא נתן לא עבד. אלו ואלו נשרפין בבית הרשן: חמאת הצבור והיוד, אלו הן חמאת הצבור, שעירי ראשי חרשים ושל מועדות, שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות: ביצר, עלה נכבש ופנה לסוכב, וקא לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפני מן הקלעים, לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות:

והעולה קודש קדשים, שחיטתה בצפון, וקבול דמה בכלי שרת בצפון, ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, וטעונה הפישט ונתוח וכליל לאשים:

הזבחי שלימי צבור ואשמות. אלו הן אשמות, אשם גולות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה, אשם נזיר, אשם מזורע, אשם תלוי. שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:

והתורה ואיל נזיר קדשים קלים, שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות: המזרם מהם מוצא בהם, אלא שהמזרם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

ו שלמים קדשים קלים, שחיטתן בקר מקום בעזרה, ודמן טעין
שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בקר העיר, לכל אדם,
בקר מאכל, לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם פיוצא בהם,
אלא שהמורם נאכל לפניהם ולגביהם ולעבדיהם:

ח תבכור והמעשר והפסח קדשים קלים, שחיטתן בקר
מקום בעזרה, ודמן טעין מתנה אחת. ובבכר
שיתן בנגד היסוד: שנה באכילתן, הבכור נאכל לפניהם,
והמעשר לכל אדם, ונאכלין בקר העיר, בקר מאכל,
לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה,
ואינו נאכל אלא עד הצות, ואינו נאכל אלא לבניו, ואינו
נאכל אלא זרי:

רב ישימיעאל אומר, בשלש עשרה מדות, התורה נדרשת
בהן: מקל וחומר. ומגורה שוה: מבנין אב מפתוב
אחד. ומבנין אב משני כתובים. מבילל ופרט, ומפרט
ובילל. כלל ופרט ובילל אי אתה דן אלא בעין הפרט.
מבילל שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא צריך לכלל. כל
דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל לפרט, לא לפרט על
עצמו יצא, אלא לפרט על הכלל כלו יצא. כל דבר שהיה
בכלל, ויצא למעון מוען אחד שהוא בענינו, יצא לחקל
ולא להחמיר. כל דבר שהיה בכלל, ויצא למעון מוען
אחר שלא בענינו, יצא לחקל ולהחמיר. כל דבר שהיה
בכלל, ויצא לדון בדבר החדש, אי אגה יכול להחזירו
לכלל, עד שיוחזרו הכתוב לכלל בפירוש. דבר הלמד
מענינו, ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המבחישים זה
את זה, עד שיבא הפתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שזכנה בית המקדש
במהרה ביימנו, וזמן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי
עולם, ובשנים קדמוניות:

קדיש דרבנן.
ותקדש שמיא רבא. בעלמא די כרא כרעותיה וימליה
מלכותיה. ונצמח פורקניה ויקרב משיחה. פתיכון
ביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמיא רבא מברך לעולם ולעלמי עלמין: ויתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיא דקודשא.
ברוך הוא לעילא (בעשי"ת ולעילא מבר) מן כל ברכתא ושירתא
הושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
ועל כל מן דעסקין באוריתא. די באתרא דדין ודי בכל אחר
ואחר. יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמין וחסין
אריבין ומזינא ריחיי ופירקנא מן קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחסים טובים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

עשה שלום במומיו הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו, זמרו לו, שיחו
בכל נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו, ישמח
לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו, בקשו פניו
תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה, מופתיו
ומשפטי פיהו: זרע ישראל עבדו, בני
יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו, בכל הארץ

מוֹשֶׁפֶּטִי: וְזָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְנוּה
 לְאַלֶּף הוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם,
 וְשָׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחוּק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לֶךְ אִתָּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן, חֶבְלֵךְ נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר,
 כְּמַעַט וְגָרִים בָּה: וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי,
 וּמִמַּלְכָּה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ
 לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹבַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֶל הַגָּעוֹ
 בְּמִשְׁחִי, וּבִנְבִיאֵי אֶל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לִי
 כָּל הָאָרֶץ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ:
 סִפְרוּ בָנוּיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
 נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי וּמֹהֲלָל מְאֹד, וְנוֹרָא
 הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלֹהִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו,
 עוֹז וְחֵדוּה בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת
 עַמִּים, הָבוּ לִי כְבוֹד וְעוֹז: הָבוּ לִי כְבוֹד
 שָׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲוּ
 לִי בְּהִדְרַת קוֹדֶשׁ: חִירוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ,
 אֶף תִּבּוֹן תִּבֵּל בְּל תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגֵּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בָנוּיִם יי מֶלֶךְ: יִרְעֻם

הַיָּם וּמִלֹּאֲוֵי יַעֲרֹץ הַשָּׁמַיִם וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ:
אֲזִיּוּרֵנוּ עֲצִי הִיעָר, מִלִּפְנֵי יי כִּי בָא לְשָׁפוֹט
אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קִדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלִיתֶךָ: בָּרוּךְ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לַיי: רֹמֵמוֹ יי
אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהָדוֹם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:
רֹמֵמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר קִדְשׁוֹ,
כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם, וְכַפֵּר עוֹן,
וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהִשְׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעֲזִיר
כָּל חַמְטוֹ: אַתָּה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חֲסִדֶּךָ וְאַמִּתֶּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
יי וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי מִעוֹלָם הֵבִיָּה: תָּנוּ עוֹז
לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרֹתוֹ, וְעוֹז בַּשְּׁחָקִים:
נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא
נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים:
אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׁאָר
שׁוֹפֵט הָאָרֶץ, הַיּוֹשֵׁב גִּבּוֹר עַל גִּבּוֹרִים: לַיי

הַיְשׁוּעָה, עַל עַמּוּךְ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה: יי צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ, מִשְׁנֹב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי
 צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם, בּוֹטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה,
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ, בְּיוֹם קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת
 עַמּוּךְ, וּבָרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ, וְרַעִים וְנִשְׁאֵם עַד
 הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חֲבָתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ
 הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לָבֵנוּ, כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
 בִּטַּחְנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ
 לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תֵּתֵן לָנוּ:
 קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ:
 אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
 הָרַחֵב פִּיהַּ וְאִמְלֵאֵהוּ: אֲשֶׁרִי הָעָם שֹׁכֵכָה
 לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂיִי אֱלֹהֵיוּ: וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ
 בִּטַּחְתִּי, יָגֵל רַבִּי בִישׁוּעָתְךָ, אֲשִׁירָה לִי
 כִּי גִמַּל עָלַי:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבֵּית לְדָוִד: אֲרוּמָמְךָ יי כִּי דִלִיתָנִי,
 וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִבִּי לִי: יי אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתִי אֱלֹהֵי
 וְהִרְפֵּאֵנִי: יי הֶעֱלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חִיִּיתָנִי מִיָּדַי בּוֹר:
 וּמְרוּ לִי חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכֹּר קֹדֶשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאֶפֶס, חַיִּים
 בְּרִצּוֹנוֹ, בַּעֲרֹב יָלִין בְּכִי, וְלִבּוֹקֵר רָנָה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי
 בְּשִׁלּוֹי, בֶּל אָמוּט לְעוֹלָם: יי בְּרִצּוֹנְךָ הֶעֱמִדְתָּ לְהִרְרִי

עו, הסתרת פניך, הייתי נבהל: אליך יי אהרא ואל
 אדני אתחנן: מה בצע בדמי, בדרתי אל שחת, היורה
 עפר, הנגיד אמתך: שטע יי וחנני, יי היה עוזר לי:
 הפכת מספרי למחול לי, פתחת שקי ותאזרני שמחה:
 למען יומרך כבוד ולא ירום, יי אלהי לעולם אורך:

ב"פ יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

והיה יי למלך על כל הארץ ביום שהוא והיה יי אחד ושמו אחד
 הושיענו יי אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך,
 להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל, מן העולם
 ועד העולם, ואמר כל העם אמן, הלאוה: כל הנשמה תהלל יה
 הלאוה:

למנצח בנגינות, מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו,
 יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך, בכל
 גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם:
 ישמחו וירננו לאמים, כי תשפוט עמים מישור, ולאמים
 בארץ תנחם כלם: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יבולה, יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים,
 וייראו אותו כל אפסי ארץ:

ברוך שאמר מו חן ואנן מיט א חנן מיט בונה אנן חן מאר ניש מפקס
 ויין מיט אדבור פון "ברוך שאמר" ביו גאד שמונה עשרה:

הריני מזמן את פי, להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם
 יחוד קידשא ברוך הוא ושכינתה, על ידי שהוא טמיר
 ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם, ברוך הוא,
 ברוך אומר ועושה, ברוך גזור

וּמְקוֹמָם, בָּרוּךְ עֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בָּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ
מוֹשִׁילָם שׁוֹכֵר טוֹב לִירְאוֹ, בָּרוּךְ חַי לְעַד
וּמְקוֹם לְנִצָּחַת, בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ
שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָאֵל אָב הַרְחֵמֶן, הַמְהִיל בְּפִי עַמּוֹ,
מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו,
וּבִשְׁיָרֵי דוֹר עַבְדֶּךָ, נְהַלֵּלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּנְגַדְלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ
וְנִפְאָרְךָ וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ, יַחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מִשְׁבַּח
וּמִפָּאָר עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה
יי, מֶלֶךְ מְהִיל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

אום ערב יום כפור ואקט מען ניש מןמור לתורה :

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיי כָּל הָאָרֶץ: עַבְדוֹ אַתָּה יי בְּשִׁמְחָה,
בְּאֵז וּלְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי יי הוּא אֱלֹהִים, הוּא
עֲשֵׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְזֶאֱנן מְרִעִיתוֹ: בְּאֵז שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
הַצְרֹתָיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ, וְעַד דוֹר וָדוֹר אֲמִינָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, וְשִׁמְחָה יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
יי מְבֹרָךְ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מְמוֹרָח שְׁמִשׁ

עַד מְבוֹאוֹ, מִהֲלֹךְ שֵׁם יי: רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל
 תַּשְׁמִימִם כְּבוֹדוֹ: יי שְׁמֶךָ לְעוֹלָם, יי זְכָרְךָ לְדוֹר
 וָדוֹר: יי בַּשְּׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָח:
 יִשְׁמְחוּ תַשְׁמִימִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מִלֶּךְ,
 יי מִלֶּךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יי מִלֶּךְ עוֹלָם וָעַד אֲבֹדוּ
 גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת, גּוֹיִם תִּנְיָא מִחֲשָׁבוֹת
 עַמּוֹת: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם:
 עֲצַת יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד, מִחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדוֹר וָדוֹר:
 כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן, אֹהֶל דְּמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יְה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
 יַעֲזוּב: וְהוּא רַחוּם וְכַפּוּר עֶזְרָן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעֲרֹךְ כָּל חַמְתּוֹ: יי חוֹשִׁיעָה
 תִּמְלֹךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַלֶּךְ סֶלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעָם שֹׁכֵכָה לּוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם
 שְׁיִי אֶלְהִיו: תִּהְלָה לְדוֹד, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי
 הַמִּלֶּךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד: בְּכָל
 יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאֶהְלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
 גְּדוֹל יי, וּמִהֲלֹךְ מְאֹד, וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשִׂיךָ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּדּוּ:

הָדָר כְּבוֹד חוֹדֶה, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֲזֹזוּ נִזְרֹאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אִם־פָּרְנָה:
זָכַר רַב מִוֶּכֶה יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן
וְרַחוּם יי, אֲרֹךְ אַפִּים וְגִדְלֵ חֶסֶד: מִזֵּב יי
לְכָל, וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל
מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ, וְגִבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לַחֲוָדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלָּתְךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלָאִים,
וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו: וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת שׁוֹעֲתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו,
וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֹת יי יִדְבֹּר
פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהי, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּהָ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יי: אֲהַלֵּלָהּ יי בְּחַיִּי,
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: אֵל תִּבְטַחַהוּ
 בְּנִדְיָבִים, בְּכֵן אָדָם, שְׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ
 יָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא, אֲבָדוּ עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו:
 אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהָיו:
 עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם,
 הַשּׁוֹמֵר אֲמִת לְעוֹלָם: עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים.
 נוֹתֵן לֶחֶם לָרַעֲבִים, יי מַתִּיר אֲסוּרִים: יי פּוֹקֵחַ
 עוֹרִים, יי וּזְקָק בְּפוֹפִים, יי אוֹהֵב צְדִיקִים: יי
 שׁוֹמֵר אֶת גֵּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדֵד, וְדַרְךְ
 רָשָׁעִים יַעֲזֹת: יַמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן,
 לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ כִּי טוֹב, וּמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים, נִאֻוָּה תְּהַלָּה:
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם יי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֶם: הַרְוֵא
 לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמִתְחַבֵּשׁ לַעֲצֻבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְבוֹכָבִים,
 לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹלֵ אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לְתִבְיוֹנָתוֹ אֵין
 מִסְפָּר: מַעֲזֹדֵד עָנּוּיִם יי, מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־י אָרֶץ: עָנּוּ
 לִי בְּתוֹרָה, וּמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים,
 הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר, הַמְצַמִּיחַ הָרִים תְּחִיר: נוֹתֵן לְכַהֲמָה
 לְחִמָּה, לְבָנִי עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹס יִחְפֹּץ,
 לֹא בְּשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמְּיַחֲלִים
 לְחִסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַּיִם אֶת יי, הַלְלֵי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן: כִּי תִזְק
 בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בְּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּרָתְךָ שְׁלוֹם,
 הֶלֶב תַּמִּים יִשְׁפִּיעֶךָ: הַשְׁלֵחַ אֲמָרְתוֹ אָרֶץ, עַד מִהֲרָה יִרוּץ

דברו: הנותן שלג בצמר, כפור באפר יפור: מישראל
קרחו כפתים, לפני קרתו מי יעמד: ישלח דברו וימסם,
ישב רוחו וילוו מים: כיגיד דבריו לייעקב, חקיו ומושפטיו
לישראל: לא עשה כן לכל גוי, ומושפטים בל ידעום הללויה:

הללויה, הללו את יי מן השמים, הללוהו במרומים: הללוהו
כל מלאכיו, הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח,
הללוהו כל בוכי אור: הללוהו שמי השמים, וחסים אשר מעל
השמים: והללו את שם יי, כי הוא צוה ונגזרו: ונעמידם לעד
לעולם, חק נתן ולא יעביר: הללו את יי מן הארץ, תנינים וכל
תהומות: אש ובקר שלג וקיטור, רוח סערה עשה דברו: תחרים
וכל גבעות, עין פרי וכל ארזים: תחיה וכל בהמה, רמש וצפור
כנף: מלכי ארץ וכל לאמים, שרים וכל שפטי ארץ: בחרים וגם
בתולות וגנים עם נערים: והללו את שם יי כי גשגב שמו לבדו
הורו על ארץ ושמים: ויהם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבגי
ישאל עם קרובו הללויה:

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל
בעשיו בני ציון ויגלו במלכם: והללו שמו במחול בתוף
ובנור וזמרו לו: כי רוצה יי בעמו ופאר עניים בישועה: נעלו
חסידים בקבוד ורננו על משבבותם: רוקמות אל בגדונם וחרב
פיפות פידם: לעשות נקמה בגוים תובחות בלאמים: לאסר מלכיהם
בזקים ונכבדיהם בבבלי ברזל: לעשות להם משפט כחוב הדור
הוא לכל חסידיו הללויה:

הללויה הללו אל בקרשו, הללוהו ברכיע עזו: הללוהו
בגבורותיו, הללוהו כרוב גדלו: הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בגבול ובנור: הללוהו בתוף ובחול, הללוהו
בכנים ועגב: הללוהו בצלצלי שבע, הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנישכח תהללה הללויה: כל הנישמה תהלל
יה הלקויה

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בָּרוּךְ יי מַצִּיּוֹן שְׁכֵן
 יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ : בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ : וְגִדְּלוֹ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יי לְעֵינַי כָּל הַקָּהֶל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בְּרוּךְ
 אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם : לָךְ
 יי הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַיְנֻצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
 וּבְאָרֶץ לָךְ יי הַמְמַלְכָּה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרָאשׁ : וְהַעֲוֹשֶׁר
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ
 לְגִדְּלֵי וּלְחֻזֶּק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ וּמַהֲלָלִים
 לְשֵׁם תְּפִאֲרָתְךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ, וּמְרוֹכִים עַל כָּל
 בְּרָכָה וְתַהֲלָה : אַתָּה הוּא יי לְבָרְךָ אַתָּה עֹשֶׂית אֶת
 הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ
 הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְתִיבָה אֶת כָּלֶם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם
 לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים : אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֻרָת בְּאַכְרָם
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְשֵׁת שְׁמוֹ אֲבָרְהָם, וּמִצְאָת אֶת
 לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ :

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַכְּרִית לָמַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
 וְהַיְבוּסִי וְהַכְּנַעֲנִי לָמַת לְזַרְעוֹ וְתִקֵּם אֶת דְּבָרֶיךָ, כִּי צָדִיק
 אַתָּה : וְתִבָּא אֶת עֲנֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרִים וְאֵת וְעִקְתָּם שְׂמַעְתָּ עַל יָם
 סוּף : וְתַתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפָרְעָה, וּבְכָל עֲבָדָיו, וּבְכָל עַם
 אֲרָצוֹ : כִּי יִבְעֹת כִּי הוֹדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ הַזֶּה :
 וְהִים בְּקַעַת לְפָנֶיךָ, וַיַּעֲבְרוּ בַתוֹךְ הַיָּם בַּיָּבֵשׁ : וְאֵת רַדְפֵיהֶם,
 הַשְׁלַכְתָּ בַּמִּצְלוֹת, כְּמוֹ אֶבֶן, בְּמִים עֲזִים :

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם תַּחֲוֹא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
 וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁשֶׁת

הים: וירא ישראל את היר הגדולה אשר עשה
 יי במצרים וייראו העם את יי ויאמינו ביי
 ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו
 לאמר אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:
 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
 וארמנהו: יי איש מלחמה יי שמו: מרכבת פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהומות יבסימו
 ירדו במצולות כמו אבן: ימנה יי גאדרי בפת ימנה יי
 תרעץ אויב: וברוב גאונה תהרום קמיה תשלח תרונה
 יאכלמו בקש: וברוח אפיה גערמו מים נצבו כמו גר
 נוזלים קפאו תהומות בלב ים: אמר אויב אדרוף אשיג
 אחלק שלל תמלאמו גפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
 ברוחה פסמו ים צללו בעופרת במים אדירים: מי כמוכה
 באלים יי מי כמוכה גאדר בקורש נורא תהלות עושה
 פלא: נמית ימנה תכלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו
 גאלת נהלת בענה אל נוח קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל
 אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אליי מואב
 יאחזמו רעד נכוגו כל ישבי כנען: תפול עליהם אימתה
 ופחד בגדול ורועה ידמו כאבן עד יעבור עמך יי עד
 יעבור עם זו קנית: תביאמו ותטעמו בחר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יי מקדש אדני פוגנו ידך: יי ימלוך לעולם
 ועד: יי ימלוך לעולם ועד: יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי
 עלמיא: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
 וישב יי עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה

תפדת שחרית

בְּהוֹדֹת הַיָּם: כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִוִּשָׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מִוִּשְׁעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹשׁ אֶת הָרָעָשׁ וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
 יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלָכֵנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
 כִּי לָךְ נָאָה, יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שִׁיר וּשְׁבַחָה, הֵלֵל וְזִמְרָה, עֲזוֹ וּמְמִשְׁלָה.
 נִצַּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת קְדוּשָׁה
 וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, וּמִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וּמְהֻלָּל
 בַּתְּשַׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
 בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים,
 הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וּזְמִירָה, מֶלֶךְ יָחִיד, אֵל חַי
 הַעוֹלָמִים: ח"ק.

אין עֲשָׂרָה יָמִי תְּשׁוּבָה וְאֵנֶשׁ קָעַן דָּאם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרְאִיתָ יי: אֲדָנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי,
 תַּהֲיִינָה אֲזִנֶּיךָ קְשֻׁבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲנוּת
 תִּשְׁמָר יְהוָה, אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עָמְךָ חִסְלִיחָה, לְמַעַן
 תִּגְרָא: קְרִיתִי יי קוֹתָה נִפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִיתִי: נִפְשִׁי
 לְאֲדָנִי, מִשּׁוֹמְרִים לְבָקֶר, שׁוֹמְרִים לְבָקֶר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל
 יי, כִּי עִם יי הַחֲסֵד, וְהַרְבֵּה עָמֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

ויען דער מן ואנט פֿרכו , ואנט קהל יתפֿרד :

מן פֿרכו את יי המבורך : יתפֿרד וישתבח ויהפֿאר

קו"ח פֿרוך יי המבורך לעולם ועד : ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי

המלכים הקדוש

פֿרוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבֿלעדין אין אלהים. סורו לרובב בערבות ביה שמו ועלו לפניו. ושמו מרום על-כל-ברכה ותהלה : פֿרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ; יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

פֿרוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל :

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יי בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה : המלך המרום לבדו מאז. המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו : אל פֿרוך גדול רעה. הכין ופעל זכרי חמה. טוב יצר פֿכוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פֿנות צבאו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים פֿכוד אל וקדשתו : תתפֿרד יי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת , על כל שבת מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית , שיצרת המה יפארוך סלה :

תתפֿרד לגדל צורנו מלפֿנו וגאלנו בורא קדושים , ישתבח שמך לעד מלפֿנו יוצר משרתים ואשר משרתיו בלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול. דברי אלהים חיים ומלך עולם : בלם אהובים בלם ברוכים

בָּלֶם גְּבוּרִים בָּלֶם קְדוֹשִׁים וּבָלֶם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רָצוֹן
קוֹנֵם: וּבָלֶם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִרְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה וּבְמִדְבָּרִין וּמִשְׁבָּחִין וּמִפְאָרִין וּמַעֲרִיצִין וּמְקַדִּישִׁין
וּמְמַלְכִין:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמְלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ
הוּא. וּבָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה.
לְהַדְרִישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְתָּה בְרוּרָה
וּבְנִעִימָה, קִדְשָׁה בָלֶם כְּאַחַד. עוֹנִים בְּאֵימָה,
וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֵמֶת שָׁרָפִים, לְעֵמֶת מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

לֵאמֹר בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם,
וְמִירוֹת יֹאמְרוּ, וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעוּ.
כִּי הוּא לְבָדוֹ, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת,
עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעֵר מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת,
מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת,
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם
הַמִּיד 4 2 5

תָּמוּד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה
 אֲוִירִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וְהִתְקִין
 מֵאֲוֵרוֹת, מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא:
 אֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִיר וְנֹזֶכֶה כָּלֵנוּ
 יַחַד בְּמִהְרָה לְאֹרֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר
 הַמֵּאֲוֵרוֹת:

אֲהַבֵּת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, חֲמִלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמִלָתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, בְּעֶבֶר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל,
 וּבְעֶבֶר אֲכֹתֵינוּ שְׁפָטָנוּ בָּךְ, וְהִלְמַדְנוּ חֻקֵּי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם, כֵּן תַּחֲנוּנוּ וְהִלְמַדְנוּ: אָבִינוּ אֵל הַרְחֵמֵנוּ,
 הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל,
 לַשְׁמַע לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד, לְשִׁמּוֹר וּלַעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל
 דְּבָרֵי תִלְמוּד הַתּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 וְדָבָק לִפְנֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לִבֵּנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
 שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא נִכְוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִפְשָׁל לְעוֹלָם וָעַד:
 כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ, נִגִּילָה
 וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְחַסְדֶּיךָ חֲרָבִים,
 אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סֵלָה וָעַד: מֵהֵר וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה
 וְשְׁלוֹם מְהֵרָה, מֵאֲרָבַע בְּנִפּוֹת כָּל הָאָרֶץ, וּשְׁבוֹר עוֹלָם
 הַגּוֹיִם מֵעַל צוּאֲרֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי
 אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבָנוּ בְּחֶרֶף מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן,
 וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ לְשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֻּת בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת
 לָךְ וּלְיִחְדְּךָ בְּאַהֲבָה, וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 הַבּוֹחֵה בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מִלֵּךְ נֶאֱמָן :

שְׁמֵנוּ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בְּחַשׁ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ חֲדָבְרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֶךָ חַיּוּם עַל לֵבְךָ : וְשִׁנְנִיתָם לְבִנְיָךָ
וְדַבָּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִצְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
לְמִטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֵל מְצֹוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֶה אֶתְכֶם
חַיּוּם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לֵבְכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנִתַּתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ
וְאִם פָּתַתְּ דַּגְּנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : וְנִתַּתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבְהִמְתֶּךָ
וְאִכְלִיתָ וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרִתֶּם
וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף יְהוָה
בְּכֶם וְעָזַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת יְבוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מִיָּהָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נָתַן לָכֶם : וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וְקִשְׁרִיתֶם אִתָּם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְמִטְפֹּת בֵּין עֵינֵיכֶם :
וְלִמְדֶתֶם אִתָּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִצְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשְׁחָה לֵּאמֹר : דִּבֶּר אֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל
צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל חִבְלֹת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶהֶם אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם :
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
קְדוּשִׁים לֹאֲלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת
לָכֶם לֹאֲלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אַמֶּת , וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקִיָּם וַיִּשָּׂא וַיִּנְאֶמֶן וְאַחֹב
וְחָבִיב וְנַחֲמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר
וּמִתְקֵן וּמִקְבֵּל וּמָזִב וַיִּפֹּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד : אַמֶּת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְכֵּנוּ צוּר
יַעֲקֹב מִיָּן יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר וָדוֹר הוּא בָקִים ,
וַיִּשְׁבּוּ בָקִים , וְכִסְאוֹ נָכוֹן , וּמַלְכוּתוֹ וַיִּמְוֶנֶתוּ

לְעַד קִיּוּמָתָ: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיּוּמִים, נֶאֱמָנִים
וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: עַל
אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל
כָּל דּוֹרוֹת יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִים
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וְאֱמוּנָה, הוֹק וְלֹא יַעְבוֹר:
אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ
צוֹר יִשְׁוּעֵתֵנוּ, פּוֹרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמִיךְ,
וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וּלְתֶךָ סֵלָה:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מְגֻן
וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ: אֱמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים
עַל לְבָבוֹ: אֱמֶת, אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ,
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם, לְאֲבוֹת וּבָנִים:
אֱמֶת, אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת,
מִמְצָרִים גְּאֻלָּתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים

פְּדִיתֵנוּ: כֹּל בְּכוּרֵיהֶם תָּרַגְתָּ, וּבְכוּרֶךָ
 יִשְׂרָאֵל גָּאֻלְתָּ, וַיֵּם סוּף לָהֶם בְּקַעַת, וַיּוֹדִים
 טַבַּעַת, וַיִּדְּיוּ הַעֲבָרֶת עֲבָרֵיהֶם, וַיִּכְסּוּ מִים
 צִרְיָהֶם, אַחֵר מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל זֹאת
 יִשְׁבְּחוּ אֱהוּבִים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנָתַנוּ יְדִידִים
 וּמִירוֹת שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת, בִּרְבוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְמִלְךָ אֵל חַי וְקַיִם: רֵם וְנִשְׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
 מִשְׁפִּיר גִּיאִים, עֲדֵי אֶרֶץ. וּמִנְבִּיָּה שְׂפָלִים,
 עֲדֵי מָרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה עֲנֻיִם,
 וְעוֹזֵר דַּלִּים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵת
 שׁוּעָם אֱלֹיוֹ: תִּהְלֹת לְאֵל עֲלִיוֹן נוֹאֵלָם,
 בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ: מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
 לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:
 מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים יי, מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ,
 נוֹרָא תִּהְלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְחוּ גִּיאִים, לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּלָם,
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

נֹר יִשְׂרָאֵל, קֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל: וּפְדֵה
בְּנֵי אֲמוֹת יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר נֶאֱלָנוּ
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, נֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים וְקֹנֶה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן
שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

בַּעֲשִׂיֹת וּבְרִנּוֹ לְחַיִּים כִּלְךָ חַפֵּן בְּחַיִּים, וּבְתִבְנוּ בְּסֶפֶר
הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלְכֶּךָ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מִתְּחִיל מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
בְּקִיץ מוֹרִיד הַטֶּל: בַּחֹרֶף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מִכֹּל כֹּחַ חַיִּים בְּחֶסֶד, מִתְּחִיל מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא הוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
בְּעָלִי

בַּעַל גְּבוּרֹת וְיָמֵי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בְּעִשְׂי"ת מִי בְּמוֹךְ אָב הַרְחֵמִים. וְזָכַר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְי, מְחִיָּה הַמֵּתִים (*):

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וּקְדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְי, הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ: בְּעִשְׂי"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמַלְמֵד לְאִנּוֹשׁ בִּינָה:
חֲנִנּוּ מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁגָּחָה (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת).
בָּרוּךְ אַתָּה יְי, חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשׁוֹבְנֵי אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָּנוּ מַלְכָּנוּ לְעִבּוּדְךָ
וְהַתְּחַיְיָרָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׂיָיְמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְי, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

קדושה בחזרת הש"ץ:

(*) גְּקִדְיִשְׁךָ וְנִצְרִיִּךָ בְּנֵעָם שִׁיחַ מוֹד שְׂרָפִי קִדְשׁ הַמִּשְׁלָשִׁים
לָךְ קִדְשָׁה בְּפִתּוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ וְקִרְאָה זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר: קוֹי"ת קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְי צְבָאוֹת כֹּלָּא כָּל
הָאֲרָץ בְּבוֹדוֹ: חוֹן לְעַמְּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: קוֹי"ת בָּרוּךְ
בְּבוֹד יְי מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ בְּתוֹב לְאָמַר: קוֹי"ת יִמְלֹךְ
יְי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן הָעוֹר וְדוֹר הַלְלוּיָהּ:

סֶלַח לָנוּ אֲבוֹנֵנוּ, כִּי חָטָאנוּ, מַחֲלֵל לָנוּ
מִלְכֵנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח
אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי, חֲנוּן הַמִּרְבָּה לְסְלוּחַ:
רָאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וּרְיֹבָה רִיבֵנוּ, וְנֶאֱלָנוּ
נֶאֱלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ,
כִּי אֵל חֲזָק אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי, נֶאֱלָ
יִשְׂרָאֵל:

אין מענית ציבור ואנט דא דער חון "ענגו" ביו "בצת צרה", געמינט ויך
באך "שפע קורנו":

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תַהֲלִיתֵנוּ
אַתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַבּוּלֵינוּ רַפּוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל מַבּוּלֵינוּ (*): כִּי אֵל מְלֶךְ רוּפָא גְּאֻמָּן
וְרַחֲמָן אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי, רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בָּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֶת
כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף מל וקמטר
ל) בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׂבְעֵנוּ מִטּוֹבָה,
וּבָרַךְ שְׁנֵיתֵנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה, כִּי

(*) יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשלח מהרה רפואה שלמה
מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולי (פכ"ב) בתוך שאר
חולי ישראל:

אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך
אתה יי, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לתרונו, ושא גם לקבץ גליותינו,
וקבצנו יחד מהרה, מארבע כנפות הארץ לארצנו:
ברוך אתה יי מקבץ גדתי עמו ישראל:

השיבה שופטינו בבראשונה, ויועצינו
בבתחלה, והסר מכנו יגון ואנחה,
ומלוך עלינו מהרה, אתה יי לברך בחסד
וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך
אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט:
(בעשי"ח המלך המושפט):

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל הרשעה פרגע
תאבד, וכל איביך מהרה יפרתו,
והודים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם
ותשפילים ותכניעם במהרה בימינו. ברוך אתה
יי, שובר איבים ומכניע ודים:

על הצדיקים, ועל החסידים, ועל זקני
שארית עמך בית ישראל, ועל
פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק
ועלינו, יהמו נא רחמיה יי אליהינו, ותן
שכר טוב, לכל הבוטחים בשמך באמת,

וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי
 בָּךְ בִּטְחָנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל, בְּאַמֻּת
 נִשְׁעָנְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִשְׁעָן וּמִבְטָח
 לְצַדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בִּרְחֻמִּים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן
 בְּתוֹכָהּ בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנֵּה אוֹתָהּ
 בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ, בְּנֵין עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ
 מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם :

אֵת צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ,
 כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם, וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה :

אֲבִי הַרְחֻמֵּן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס
 וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בִּרְחֻמִּים וּבְרָצוֹן
 אֶת תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת
 וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךְ מִלִּפְנֵינוּ, רִיקָם
 אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תַּפְלָתֵנוּ (*):

אום תענית צבור ואנט דא איחיד עגנו ביו "צרה וצוקה":

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ,
 אֵל תִּפֶּן אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּגִיעַ מִמֶּנּוּ, וְאֵל
 תִּתְעַלֵּם מִתַּחַתֵּנוּ, הִיּוֹ גֹא קְרוֹב לִישׁוּעָתֵנוּ, יְהִי גֹא חֶסֶדְךָ

לְנַחֲמֵנוּ, מָרָם וְקָרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּרַבֵּר שְׁנֵאֲמַר, וְהָיָה
מָרָם יִקְרָא וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֶשְׁמַע, כִּי
אֲתָה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה
וְצוֹקָה:

ש"ץ בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵת צָרָה:

די תפלה נאנט מען מיט איין צוגראכען הארץ פאר כי אתה שומע:

אָנָּה יי, חַטָּאתִי עָוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ, כּוֹס הַיּוֹם הָיוּתִי עַל
הָאָרֶץ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אָנָּה יי, עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמוֹךְ
הַגְּדוֹל, וְתַכְפֹּר לִי עַל עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאתַי וּפָשַׁעַי, שְׁחַטָּאתִי
וּשְׁעוֹתִי וּשְׁפָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ, מְנַעֲרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַמְלֵא
כָּל הַשְּׁמוֹת, שְׁפָנִמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

אויך די תפלה פון פרנסה נאנט מען פאר כי אתה שומע:

אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים, הֵן וּמִפְּרִי וּמִכֶּלֶךְ מִקְרָנֵי רִאשִׁים, עוֹ
בִּיצֵי כִנִּים, הַטְּרִיפְנִי לְחֵם חֶקִי, וְהַמָּצָא לִי וְכָל בְּנֵי בֵּיתִי,
מוֹנוֹתִי, קוֹדֶם שְׁאֲצִטְרֶךָ לָהֶם, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּחֵיתָר, וְלֹא
בְּאִסּוּר, בְּקִבּוּד וְלֹא בְּבוֹיָן, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מִשְׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה,
וּמִשְׁפַּע בְּרָכָה עָלְיוֹנָה, כְּדֵי שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲסוֹק
בְּתוֹרָתְךָ, וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ, וְלֹא מַצְרִיכֵנִי לִיבִי מִתְּנֵת בְּשֵׁר וְדָם.
וּיְקוּמִים כִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, פּוֹתֵחַ אֶת יְדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן:
וְכָתוֹב, הַשֵּׁנִי עַל יי וְיְהִי, וְהוּא יְכַלְכֶּלְךָ: (כי אתה שומע וכו').

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֲדַחֲנֵנוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפִּלָּתָם שְׂעָה,
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי

יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אום ראש חודש ואנט מען יעלה ויבא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְמַלְיָהּ לְטוֹבָה,
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם רֹאשׁ
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: זְכָרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ
לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
חוּם וְחֶנֶּן, וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל
טָלֶךָ, חֲנוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית, בְּרָבוֹת וְהִדְאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וּמְקוֹדֵשׁ, עַל שֶׁתְּחַיֶּיתָנוּ
וּקְיַמְתָּנוּ, בֶּן תַּחֲנוּנוֹ וּתְקִימָנוּ,
וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ,
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּךָ, וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבָּ שְׁלֵם, עַל שְׂאֵנָחֵנוּ
מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהִדְאוֹת:

מוֹדִים וְאֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ
צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אֶתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ, וְגִמְסָר
תְּהַלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים
בַּיָּדֶךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּסוּדוֹת
לָךְ, וְעַל גְּמִילָה שְׂפָכְךָ יוֹם עֲמָנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ,

שְׂפָכְךָ עֵת עָרֵב וְכוֹקֵר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ, כִּי גִמְעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

תפלת שחרית

כ. כ.

אום חנוכה אום פורים ואנט טען דאס :

על הנסים, ועל דפרקן, ועל הגבורות, ועל
התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו, בימים ההם בזמן
הזה :

חנוכה

פורים

בימי מתתיהו, בן יוחנן, בהן
גדול, חשמונאי ובניו,
פשעמדה מלכות יון הרשעה,
על עמך ישראל, להשפיתם
תורתך, ולהעבירם מחקי
רצונך, ואתה ברחמיה הרבים,
עמדת להם בעת צרתם, רבת
את ריכם, רגת את דינם,
נקמת את נקמתם, מסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים
ביד מעטים, ושמאים ביד
טהורים, ורשעים ביד צדיקים,
וזדים ביד עוסקי תורתך,
ולך עשית שם גדול וקדוש
עשית תשועה גדולה, ופרקן
בניך, לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך,
והדליקו נרות, בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימים אלו
בהלל ובהודאה, ועשית עמם גם ופלא ונודה לעמך
הגדול סלה ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול :

בימי מרדכי ואסתר, בשושן
הבירה כשעמד עליהם,
המן הרשע, בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים,
מנער ועד זקן, טף ונשים
ביום אחד, בשלשה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר, ושללם לבזו, ואתה
ברחמיה הרבים, השרת את
עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשכות לו גמולו בראשו,
והלך אותו ואת בניו על העץ :

ועל עמך ישראל, ובעמך ישראל,
ביום הזה, ואחר כך באו
בניך, לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך,
והדליקו נרות, בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימים אלו
בהלל ובהודאה, ועשית עמם גם ופלא ונודה לעמך
הגדול סלה ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא, שְׁמֶךָ מְלֻכְנוּ
תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּעִשִׂית וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיִּהְיֶה לָנוּ וַיִּבָּרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
וַעֲזָרָתָנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב
שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָא לְהוֹדוֹת:

חוֹן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה, הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה,
הַבְּתוֹבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ. הַאֲמֹרָה מִפִּי אַחֲרָן וּבְנָיו,
בְּהַנִּים, עִם קְדוּשֶׁה בְּאֲמֹר: וּבָרְכָה יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: (קֹהֵל בֶּן יִהִי רָצוֹן בְּבִכּוֹת
אַבְרָהָם אָבִינוּ): יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: (קֹהֵל בֶּן יִהִי רָצוֹן בְּבִכּוֹת יִצְחָק
אָבִינוּ): וְשֵׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלֹם: (קֹהֵל בֶּן יִהִי רָצוֹן בְּבִכּוֹת
יַעֲקֹב אָבִינוּ):

חו"ק אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן בְּבִבְרָה, אַתָּה שְׁלֹם וְשְׁמֶךָ שְׁלֹם יִהִי רָצוֹן
שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבָרְכָה
לְמִשְׁמַרְת שְׁלֹם:

שְׁלֹם שְׁלֹם טוֹבָה וּבָרְכָה, חַיִּים חֵן וַחֲסֵד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ
כָּלֵנוּ בְּאַחַד יָחַד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וַצְדִּיקָה
וּבָרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ בְּרוֹב עֹז וְשְׁלֹם: בִּסְפָר
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

בְּעִשִׂית חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וּגְדוּלַת טוֹבוֹת,
יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמִית, גִּבּוֹר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלֹם: בְּיוֹד כו',

תפלת שחרית

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנִי מִרַע וּשְׁפָתִי מִדְּבַר פֶּרֶם וּלְמַקְלִי
נִפְשִׁי תְרוֹם, וְנִפְשִׁי כְּעֶפֶר לִפְלֹ תַהֲיֶה פֶתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל חֻקִּים וְהַחֲשׁוֹשִׁים
עָלֵי לְרַעַה מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָהּם וְקִלְקֵל מִחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
הַדּוֹשָׁתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְרִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי
לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂוֹכְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּהִרְאָה בְּיָמֵינוּ
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרַכָה לֵי יְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵינוּ
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

לעשרת ימי תשובה.

דִּי תַפְלָה פֻּן "אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ" אִינוּ נִאֲמִין חֲשׁוֹב, דִּי חֻקִּים הָאֲבִינוּ מִתְקִין
נַעֲשֶׂנוּ אִינוּ מַעַן וְאִל דִּי תַפְלָה וְאֲנֵינוּ אֲנֵינוּ מַעֲשִׂים אֲנוּ עֲשֵׂרֶת יָמֵי תִשְׁבָּה
מִט גְּרוּס בְּנוֹנָה:

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אִינוּ לָנוּ כִּלְיָךְ אֱלֹהֵי אֲתָה
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטָל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטָל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הֲפֹר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּלֹא צָר וּמַשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ

תפלת שחרית

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ סְתוּם פְּיוֹת מִשְׁמַיִנֵנוּ וּמִן מְרִיגָנוּ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ פֶּלֶה דָּכָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׂכָר וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשָׁמֶר
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מְנַע מִגֶּפֶה מִנְחֻלָּתְךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ סֵלַח וּפְחִיל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מָחָה וְהַעֲבֵר שְׂשָׁעֵינוּ וְחַטְאֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִן שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָּה וְיִשׁוּעָה
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה *

(*) יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא
עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש (דִּקְרָנוּסָא) היוצא מפסוק
והריקותי לבם ברכה עד בלי די . ומפסוק נסה עלינו אור פניך יי . שתזמין
לנו ותתן לנו ולכל הסמוכים בשולחננו היום ובכל יום פרינסתנו ומוונותינו
במלוי ובריוח ובכבוד לא באיסור לא בעמל ולא בטורח וביגיעה רבה רק
בנחת ובשלוה ובחשק . כדי שנוכל לעבוד עבודתך המהורה והק ושה בלי
טורח פרינסה ושלא יהיה בה שום בושה ובליטה ושלא תצריכנו לידי
מתנת בשר ודם כי אם לירך הפתוחה והקדושה ותצליחנו והרויחנו וברכנו
בכל מניעה ידנו ועסקינו ותן לנו מאוצר מתנת יריך ושיחיה ביתי מלא
ברכת יְהוָה (יהי שלל יסגס מ"ו סגס בלוחיותינו רק יאמרנו נסס של חנוה ויכין
לכ"ו . ביקור סה) בוכות שמך הגדול (דִּקְרָנוּסָא) :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת
אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה

תפלת שחרית

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצִּמְח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמִידָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֶם קֶרֶן מְשִׁיחָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא יִרְיֵנוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיהָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא אֲסֻמִּינוּ שְׁלֵב
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמֵע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פֶּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר בִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ גֵּא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ דִּיקָם מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תִּהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲמוּץ עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִטְנָנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוּשָׁתְךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידֶךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכִיִּים עַל קִידוּשׁ
 שְׁמֶךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
 עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תִּגְנוּ וְעֲגִנוּ בִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ

תפלת שחרית

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לִפְנֵיךָ תַּפִּלָּתֵנוּ
וְאֵל תַּתְּעִלֵם מִתַּחֲנִנֵנוּ שְׂאִין אֲנוּ עֲוֵי
פְּנִים וְקִשֵּׁי עוֹרָךְ לֹא־מֵר לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ :

אֲשָׁמְנוּ. כָּנְדְנוּ. גִּזְלְנוּ. דִּבְרָנוּ דּוֹפִי : הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשָׁעְנוּ.
זָדְנוּ. חֲטָמְנוּ. טִפְלָנוּ שִׁקָּר : יַעֲזֹנוּ רָע. כּוֹזְבֵנוּ.
לָצְנוּ. מִרְדְּנוּ. נֹאצְנוּ. סָרְדְנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ.
קִשֵּׁינוּ עוֹרָךְ : רִשָּׁעֵנוּ. שַׁחֲתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲתָעְנוּ :
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ :
אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ.
וְדַרְךְ תִּשׁוּבָה הוֹרִיתָ. גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ
תִּזְכּוֹר חַיִּים וְכֹכָב יוֹם לְזֶרַע יִדִּידֶיךָ. תִּתֵּן אֱלֹהֵינוּ
בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים, בְּתַחֲנוּן
וּבְתַפִּלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם. כְּחוֹדֶעַת לַעֲנִיו מִקְדָּם.
מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוֹב כָּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ פָּתוּב. וּבַצֵּל
כְּנֻפֶיךָ נִחְסָה וְנִתְלַוֵּן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יי בָּעָנָן. תַּעֲבֹר
עַל פִּשְׁעֵי וְתַמְחָה אֲשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְּצֵב עָמוֹ שָׁם :
תִּזְדַּוֵּן שׁוֹעֲתֵינוּ וְתִקְשִׁיב כֹּהֵנוּ מֵאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נְאֻמָּר :

וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא :

יי יי, אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפִּים, וְרַב

חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׁאָר
עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָה. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ
וְלַחַטֹּאתֵינוּ וְנַחֲלֶתֵנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבוֹנוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ מִחַל לָנוּ מִדִּבְנוּ בִּי
פָשְׁעֵנוּ. בִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

דִּי אֲשַׁכְנִיחַ וְאֶמְצָא אֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ
וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ
וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ

וּנְפִילִים עַל פְּנוֹתָם וְאֹמְרִים זֶה:

רַחֲמִים וְחַנּוּן חַטָּאתִי לִפְנֶיךָ. יְיָ מַלְּא רַחֲמִים עָלַי וְקַבֵּל
תְּחִנּוֹתַי: יְיָ אֵל בְּרַחֲמֶיךָ תוֹכִיחֵנִי וְאֵל בְּחַמְדְּךָ תִּסְרֶנִּי:
חַנּוּן יְיָ בִּי אֲמַלֵּל אֲנִי רַחֲמֵי יְיָ בִּי נִבְהָלוּ עֲצָמַי: וְנִפְשִׁי
נִבְהָלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי: שׁוּבָה יְיָ חֲלִצֵה נַפְשִׁי
הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן חֲסִדְךָ: בִּי אֵין בְּטוֹת וְכִכָּרָה בְּשֹׂאֵל מִי יוֹדֶה
לָךְ: יְגַעֲתִי בְּאַחֲתִי אִשְׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִמָּתִי בְּדִמְעָתִי
עַרְשִׁי אֲכִסֶּה: עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינֵי עֲתִיקָה בְּכָל צוּרְרִי: סוּרוּ
מִכִּנְיִי כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן בִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְיָ
תְחִנָּתִי יְיָ תִפְלֹתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבֵי יִשְׁכּוּ
יִבְשׁוּ רַגְעַ: שׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

לְשִׁנִּי וְחִמִּישִׁי.

וְהוּא רַחֲמִים וְכִפּוּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כִּי חַמְתּוֹ:

אֶתָּה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדְךָ
 וְאַמְתֶּךָ תִּמְיד יִצְרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ
 וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
 לְהִשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלָתְךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה
 אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עֲמֶךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן
 תּוֹרָא: לֹא בַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָּנוּ וְלֹא
 בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּנְמֹל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ
 בָּנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲזֹלִם הָמָּה: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה
 יִשְׁוֹבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ
 כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע כּוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ
 וְזָכֹר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 אֶת עַמְּךָ מִמִּצְרַיִם מִצְרִים בְּיַד חֹזֶק וְתַעֲשֶׂה
 לָךְ שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה חֲטָאֵנוּ רִשְׁעֵנוּ: אֲדֹנִי
 כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ יֵשֵׁב וְיֵא אֲפֶךָ וְחֲמַתְךָ
 מִעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הֵרָ קֹדֶשְׁךָ, כִּי בַחֲטָאֵינוּ
 וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה

לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ, וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ, אֵל
תַּפְלֵת עֲבָדֶךָ, וְאֵל תַּחֲנוּנָיו, וְהָאֵל פְּנִיךָ
עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדָנִי:

חַמֵּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע, פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂוִמְמוֹתֵינוּ,
וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ,
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְפִּים: אֲדָנִי
שְׁמַעַה, אֲדָנִי סְלַחַה, אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר,
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: אֲבִינוּ הָאֵב
הַרְחֵמֵן, הֲרֹאנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ, מֵאֲרָבַע
כְּנָפֹת הָאָרֶץ, יִבְרִירוּ וְיִדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְעַתָּה יְיָ אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה
יָדְךָ בָּלָנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֲבִינוּ מַלְפָּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:
חוֹסֶה יְיָ עַל עַמְּךָ וְאֵל תִּתֵּן נִחְלָתְךָ לְחִרְפָּה, לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם,
לְמָה יֵאמְרוּ בְּעַמִּים, אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְיָ כִּי חֲמָאֵנוּ,
וְאִין מִי יַעֲמִיד בְּעֵדֵנוּ אֵלֶּה שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמִיד לָנוּ בְּעֵת
צָרָה: יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים, צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ: בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, בֶּן תִּרְחֵם יְיָ עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוּל עַל עַמְּךָ, רַחֵם עַל נִחְלָתְךָ, חוֹסֶה נָא
כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, חֲנֵנוּ מַלְפָּנוּ וְעֵנֵנוּ, כִּי לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה, עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת בְּכָל יֵת:

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן
מִרְעִיתְךָ, וְאֵל יִמְשַׁל בָּנוּ קֶצֶף, כִּי
לָךְ יְיָ הַיְשׁוּעָה, בָּךְ תּוֹחֵלָתֵנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת,
אֲנָּה סְלַח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה:

אָנָּא מַלְךְ רַחוּם וְחַנוּן, זְכוּר וְחַפֵּט לְבָרִית בֵּין הַפְּתָרִים.
וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקִירַת יָחִיד וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל
תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל
תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כָּל־הַ בְּגָלוֹתֵנוּ, כִּי אֵל מַלְךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:
אֵין כָּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵין כָּמוֹךָ
אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת,
הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִרַעֲשׁ
וּמִרוּגֵז הַצִּילָנוּ: זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם
הַזֶּה, וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: שׁוּב מִמַּחֲרֹץ
אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֹךְ: וְהִסֵּר
מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת, כִּי רַחוּם אַתָּה, כִּי בֵן
דִּרְכֶּךָ, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חָנֹם, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:
חוֹסֶה יְיָ עַל עַמֶּךָ, וְהַצִּילָנוּ מוֹזַעְמָךְ, וְהִסֵּר
מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמִּגָּפָה, וּנְגִירָה קָשָׁה, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ אֲדֹנָי הַצְדָּקָה, וְלָנוּ
בְּנֵשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְּאוּנִן, מַה נֹּאמֵר, מַה
נִּדְבֹר, וּמַה נַּצְטַדֵּק: נַחֲפִשָׁה דִרְכֵינוּ
וְנַחֲקוּרָה, וְנִשְׁוִיבָה אֵלֶיךָ, כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּמָה
לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְיָ
הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: לֵךְ

יְיָ חֲפִינוּ, לֵךְ יְיָ קוֹיֵנוּ, לֵךְ יְיָ נִיחַל, אֵל
תַּחֲשֶׁה וּתְעַנֶּנוּ: כִּי נֶאֱמַר נְזִים, אֲבִדָה
תְּקוּתָם, כָּל בֶּרֶךְ לֵךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה
לִפְנֶיךָ לִבֵּד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים,
נִבְחַלָּה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצוּבֵינוּ, אֵל
תִּשְׁכַּחֲנוּ נֹצַח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: אֵל תִּשְׁפּוּךְ
חַרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ עֹמְדֵי בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל
הַבִּיטָה דָּל בְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ בְּטִמְאֹת
הַנֶּדָּה: עַד מָתִי עוֹד בִּשְׁבִי, וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר:
עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֵל וּמַעֲשֵׂי
לִפְנֶיךָ וְתִצְאֹתֵינוּ: מִתֵּר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בָּעֵת
צָרוֹתֵינוּ, לֹא לְמַעֲנֵנוּ אֲלָא לְמַעַנְךָ פֶּעַל, וְאֵל
תִּשְׁחִית אֶת זִכְרֵ שְׂאֲרֵיתֵנוּ, כִּי לֵךְ מִנִּחֲלֹת עֵינֵינוּ,
כִּי אֵל מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אָתָּה. וְזִכּוֹר עֲדוּתֵנוּ בְּכָל
יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם
עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

הַבֵּט מִשְׁמַיִם וְרֹאה, כִּי הֵינּוּ לָעַג וְקָלָם בְּגוֹיִם, נִחַשְׁכֵנוּ
כְּצֹאן לְטֶבַח יוֹבֵל, לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וּלְכַמֹּץ וּלְחַרֵּפָה:
וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא עָבַחְנוּ, נָא אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ: יְיָ

תפלת שחרית

וְרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה, חוֹן אִם לְשִׁמְךָ מְקוֹה,
מִחֹר, יְשׁוּעָתֵנוּ קְרָבָה, יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנָה לָנוּ, בְּתַמִּיךָ
יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעַלֵּינוּ :

י' אֲנִי שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ :
חֹסֶה י' עַלֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְלֹא תִתְּנֵנוּ בְּיַד־אֲבֹרִים, לָמָּה
יֹאמְרוּ חַנוּנִים, אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם, לְמַעַןךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד, וְלֹא תִאֲחַר :

י' אֲנִי שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ :
קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶן, וְלֹא תִמְאֲלֵנוּ בְּיַד־אֲבֹרִים, לְמַחֲוֹת אֶת
שְׁמֵנוּ, וְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁפָּעַת לְאֲבוֹתֵינוּ, כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
אֲרָבָה אֶת זֶרְעֶכֶם, וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מַעַט מִחֲרָבָה :
י' וְכִבֵּל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר
עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל חֲרָעָה לְעַמֶּךָ :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא יֵאבֹד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עַם אֶחָד,
וְלֹא יֵאבֹד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ י' אֱלֹהֵינוּ י' אֶחָד :

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עַם
קְדוֹשׁ, וְאַל יֵאבֹד גּוֹי קְדוֹשׁ,
הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדָשׁוֹת לְקְדוֹשׁ:

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים, וּמִתְפַּלֵּם בְּתַחֲנוּגִים. הִתְרַצָּה וְהִתְפַּלֵּם
לְדֹר עָנִי כִּי אֵין עֹזֶר: אָכִינוּ מִלֶּכְנוּ, חָגְנוּ וְעָנְנוּ
כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוּר רַחֲמֶיךָ
יְי, וְחֶסֶדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם הִמָּה: יְהִי חֶסֶדְךָ יְי עָלֵינוּ,
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מִהֵרָ
יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי בִלְוֵנוּ מָאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְי עָשָׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ: חָגְנוּ יְי חָגְנוּ, כִּי רַב יִשְׁכַּעְנוּ בּוֹז: בְּרָגְזוּ בָּהֶם תִּזְכֹּר,
בְּרוֹגְזוּ עֲקִידָה תִּזְכֹּר, בְּרוֹגְזוּ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יְי הוֹשִׁיעָה,
חֲמִלֶךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עָפָר
אָנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ
וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: ח"ק

מִאֲנִיג אֹנֵג דֹּאנְעֶרֶשְׁמִיג וְאִנֵּט מִעֵן דָּאס

מנהג פולין

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת,
תְּסַתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ: חוֹסֶה יְי
עַל שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְסָצִילְנוּ
מִכָּל רָע, חֲטָאֵנוּ לָךְ אֲדוֹן, סֶלַח
נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ, אֵל:

מנהג אשכנז

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת,
אֵל בְּאִפְקֵי הַזְּכוּיָתוֹ: חוֹסֶה
יְי עַל עַמָּךְ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע.
חֲטָאֵנוּ לָךְ אֲדוֹן, סֶלַח נָא בְּרוּב
רַחֲמֶיךָ, אֵל:

עם שמיים אין, וזהר הקדוש" רבי שמעון בן יוחאי ואנט אין דער צייט אז מען נעמט ארויס די ספר תורה בצבור צו ליינענען אין איהר, עפענט זיך אין הימערל טויזערען פון רחמים אונד לוישאפט, דערום ברויך יעדער מענטש זאגען די תפלה מיט גרויס פונה:

**יְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹמָה יי
וַיִּפְצוּ אֲבִיבֵי, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיד מִפְּנֵי:
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדָבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:
בְּרוּךְ שְׁנָתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:**

אין עשרת ימי תשובה זאגט מען דאס ביי "באמת ישעיה":

**יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת גוצר
חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסאה ונקמה: ג"פ**

שיר למעלות אשא עיני אל הקדים מאן יבא עורי: עורי מעם
יי עשה שמים וארץ: וארח צדיקים באור נוגה הולך ואור
עד נכון היום: ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדה
ענני באמת ישעיה: חנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: חנה
עין יי אל וראיו למינחלים לחסדו: הוד והדר לפניו עזו וחסדו
במקומו: כי עמך הסליחה למען תורא: רחום וחנון יי ארך אפים
ורב חסד: באור פני מלך חיים ורצונו בעב מלקוש: כי אל גדול
יי ומלך גדול על כל אלהים: אשרי העם יודעי תרועה יי באור
פניה וחסדו. בשמן חסד על הראש יורד על הזמן וזמן אחרון
שירור על פי מדותיו:

**ג"פ ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים ברכ חסדה, ענני באמת
ישעיה:**

**ברוך שמים דמארי עלמא, בריך פתך ואחרך, יהא
רעותך עם עמך ישראל לעלם, ופזקן ימין אחזי
לעמך בבית מוקדשך, ולאמטויי לנא מטוב נהורך, ולקבל
צלותא ברחמין, יהא רצוא קדמך דתוריה לן חיון בטיבותא,**

וַיְהִי אָנָּה פָּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָא, לְמַרְחָם עָלֵי וּלְכַנְטֵר יִתִּי,
וְיַת כָּל דִּי לֵי וְדִי לְעַמְדָּה יִשְׂרָאֵל: אֲנִתָּה הוּא זֶן לְכוּלָּא,
וּכְפָרְנִים לְכוּלָּא, אֲנִתָּה הוּא שְׁלִיט עַל כּוּלָּא, אֲנִתָּה הוּא
דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא, אָנָּה עֲבָדָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְיָדְנָא קַמִּיה, וּמִקְנָא דִּיקָר אוֹבִיִּיתָהּ
בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן, לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲמֵינָא, וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא, אֱלֹא בְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא, דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמָה
וְאוֹבִיִּיתָהּ קְשׁוּמָה, וּנְבִיאֹהִי קְשׁוּמָה, וּמִקְנָא לְכַנְטֵר מִכּוֹן
וּקְשׁוּמָה, בֵּיה אָנָּה רַחֲמֵי, וְלִשְׁמִיחָה קְדִישָׁא יִקְרָא אָנָּה אֱמֵר
הַשְׁבִּחֵן, יְהֵא רַעְוָא קְדָמְךָ, דְּתַפְתַּח לְפָאִי בְּאוֹבִיִּיתָא,
וְתַעֲלִים מִשְׁאֲלִין דְּלְפָאִי, וְלְפָא דְכָל עַמְדָּה יִשְׂרָאֵל, לְכַנְטֵר
וְלַחֲמִין וְלִשְׁלָם:

חזן גְּדָלוּ לֵי אֲתִי, וְנִרְוּמָמָה שְׁבִנוּ יַחְדָּו:

קַח לָךְ יִי הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַחֹד בִּי כֹל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: לָךְ יִי הַמְּלִיכָה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכֹל לְרֹאשׁ: רִמְמוּ יִי
אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהָרוּם בְּגָלוּי, קְדוּשָׁה הוּא: רִמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ,
וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדִישׁ, בִּי קְדוּשָׁה יִי אֱלֹהֵינוּ:

אָב הַרְחָמִים, הוּא יִרְחָם עִם עַמּוּסִים, וְיִזְכֹּר בְּרִית אֵיתָנִים,
וְיַצִּיל גַּפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיַגְעֵר בְּיַצֵּר הָרַע
מִן הַנְּשׁוּאִים, וְיַחֲוֹן אֶתְנוּ לְפָלִישֵׁת עוֹלָמִים, וְיַמְלִא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמַדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

אֲנִי מְעַן הַיִּיבֵט אוֹיֵף דִּי סֵפֶר תּוֹרָה בְּאַרְבָּע מְעַן צִי וְעֵתָן דָּאס כְּתִב אֲנִי וְאֶעֱנֶה דָאס:
וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר עִם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי
יִי בְּיַד מֹשֶׁה:

הַתּוֹרָה זֹאת לָנוּ מֹשֶׁה מִדְּרָשָׁה קַהֲלֵת יַעֲקֹב. עֵין חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
בָּהּ. וְתִמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר: דְּרָבִיָּה בְּרַבִּי נֹעַם, וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ
שְׁלֹם

סדר הוצאת ספר תורה

שְׁלוֹם: אֵלֶּה יָמִים בְּיָמֶינָה, בְּשִׁמְאַלָּה עָשׂוּ וְכָבוֹד: יי חֲפֵץ לְמַעַן
צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיֵאָר: ר'

מֵאֲנִיג אֲנִי דֹאנְעֶרְשִׁיג וְעֵן מֵעַן וְאֵנִי תִּתִּי וְאֵנִי דְעַר חֲנוּ דֹאס:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְכוֹנֵן אֵל בֵּית חֲנוּנוּ, וְלִהְיוֹב
אֶת שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמֶר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתֵנוּ. וְלִמְנוּעַ
מִשְׁחָתוֹת וּמִגָּפָה מִעָלֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמֶר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְקוֹם בָּנוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידוֹתֵיהֶם. בְּכָל
מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמֶר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. שְׁנִשְׁמַע וְנִהְיֶשֶׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת
יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. וְיִקְבֹּץ גְּדַחֲנוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. וְנֹאמֶר אָמֵן:

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּתְוֹנִים בְּצָרָה וּבְשָׁכִיחַ, הָעוֹמְדִים
בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה, הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם
מִצָּרָה לְרוּחָה, וּמֵאַפְלָה לְאוֹרָה, וּמִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה, הַשְׁתָּא
בְּעִנְיָא וּבְזִמְנ קָרִיב. וְנֹאמֶר אָמֵן:

אֲנִי מֵעַן מֵרֹאשׁ דִּי סֵפֶר תּוֹרָה צוּם חֵיכָל, וְאֵנִי מֵעַן דֹּאס:

חֲנוּ יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

קֹהֵל הוֹדוּ לַי אֶרֶץ וּשְׁמִים, וְיָרֵם קָרֵן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל
חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הִלְלוּיָהּ:

לְדוֹד מִזְמוֹר, לִי הָאָרֶץ וּמִלֹּאָה, תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים
יִסְדָּה, וְעַל נִהְרֹת יִכְוֹנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יי, וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֶה
קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפִּים וְכָר לֵב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׁוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא
נִשְׁכַּע לְמַרְמָה: יֵשֶׁא בְּרַכָּה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר
דוֹרְשֵׁי, מִבְּקִשֵׁי פְּנוּיָה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יי עֲזוּ וְנִבְּוֹר,
יי גְבוּר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבֹּא

מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מִלֶּךְ
הַכְּבוֹד, סֶלָה:

יְיָ מִעַן שָׁמַעְתָּ דִּי סִפֵּר תִּתֶּנָּה צוֹם הַיּוֹם וְאַנְטָּ מִעַן דָּאס:

וּבְנִחַח יֹאמֵר שׁוּבָה יְיָ רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ
לְמַנוּחָתָךְ אֲתָה וְאֲרוֹן עֲזֶךָ: בְּהִנֵּה יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק
וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחָה:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֹעַם וְכֹל
נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשְׁיִבְנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבֶּךָ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה סֶלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה
לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֱלֹהֵינוּ: תִּהְיֶה לְדָוִד אֲרוֹמְכָה
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֶבְרָכָה
וְאֶהְלֶלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֶקֶר: דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הֲדָר
כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִפְיֵעוּ וְצִדִּיקְתְּךָ
יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶתְךָ אֲפִים וּגְדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכֹל
וְרַחֲמָיו עַל כֹּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כֹּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ
יִבְרַכְוֶכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְחֹדֶיֶע
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כֹּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ בְּכֹל דָּוִד וְדָוִד: סוּמָךְ יְיָ
לְכֹל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵק לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ
לְכֹל חַי רָצוֹן: צִדִּיק יְיָ בְּכֹל דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו:
קְרוֹב יְיָ לְכֹל קוֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמְתּוֹ: רָצוֹן

יִרְאוּ וַיַּעֲשֶׂה וְאֵת שְׁמֵתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוּמְרֵי יְיָ אֵת
כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְיָ יִדְבֹּר פִּי
וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

עֶרֶב יוֹם כְּפֹר וְאָנֹכִי כָעֵן נִיט קִיִּין לְכַנְנָם, אוֹיֵךְ בִּי אֵיִין אֲבֵל רִיל וְאָנֹכִי
כָעֵן אוֹיֵךְ נִיט קִיִּין לְכַנְנָם:

לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעֲנֶךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁלַח
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקְדָּשׁ,
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: יִזְכּוֹר כָּל מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשֶׁנָּה
סֶלָה: יִתֵּן לָךְ כָּל־בְּרָכָה, וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה
בִּישׁוּעָתְךָ, וּבִשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגּוֹל, יִמְלֵא יְיָ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מִשִּׁיחוֹ,
יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קְדֹשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה
בָּרֶכֶב, וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים, וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
נִזְבִּיר: הִמָּה בָּרְעוּ וְנִפְּלוּ, וְאֶנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹרָר:
יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב,
נָאִם יְיָ: וְאָנֹכִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמַר
יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי
בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זִרְעָה, וּמִפִּי
זִרְעֵי זִרְעָה אֲמַר יְיָ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַחֶה
קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל

זֶה וְאָמַר, קָדוּשׁ קָדוּשׁ קָדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת
 מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבָּלֶיךָ דִּין מִן
 דִּין, וְאָמְרִין בְּדִישׁ, בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה
 בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, בְּדִישׁ עַל אֶרְעָא עֲזִיב
 גְּבוּרְתָּהּ, בְּדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיא, יְיָ
 צְבָאוֹת מִלֵּיא כָּל אֶרְעָא זִיו יִקְרָה: וְתִשְׁאַנֵּי
 רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא, וְשִׁמְעַת
 בְּתַרִּי קָל זִיע סְגִיא, דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין,
 בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֶרְהָ זֹאת לְעוֹלָם,
 לְיִצְרַח מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לִבָּבָם
 אֱלֹהֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמַתּוֹ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֹלָח, וְרַב חֶסֶד, לְכָל
 קוֹרְאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
 אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם,
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ
 אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמָם לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ

סֶלָה: יי צְבֹאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֹב לָנוּ, אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבֹאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בֹּטַח
 בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:
 בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאנוּ לְכְבוֹדוֹ,
 וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת,
 וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא יִפְתָּח לִבֵּנוּ
 בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשָּׁם בְּלִבֵּנוּ אֶהְבָּתוֹ וְיִרְאָתוֹ,
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם, לְמַעַן
 לֹא נִיָּגַע לָרִיק, וְלֹא נִלָּד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר
 חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה,
 וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשֵׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ,
 וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא
 יָדוּם, יי אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אוֹדֶךָ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִיָּה יי מְבַטְחוֹ: בְּטַחוֹ בִּי
 עַד־י עַד, כִּי בִּיהַ יי צוֹר עוֹלָמִים: וְיִבְטַחוּ
 בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ דוֹר־שִׁיחַ יי:
 יי חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר:

יי אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ: חֲזָקוֹ וְנֹאמָר לְבַבְכֶּם כֹּל
 הַמִּנְחָלִים לֵאמֹר: וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כֹחַ אֱדֹנֵי בְּאִשְׁרֵי דְבָרָתָהּ לֵאמֹר:
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה:

יְהוָה וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ בָּרָא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתִיה וְיִמְלִיָּה
מְלֻכּוּתִיה. וְנִצְמַח פּוֹרְקָנִיה וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחִיבּוֹן
וּבְיִמְיֻכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמָּן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ בָּרָא מְבַרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא: וְיִתְקַבֵּל וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא.
בְּרִיךְ הוּא לְעֵינָא (בְּעֵשִׂית וְלְעֵינָא מְבַרַךְ) מִן כָּל בְּרַבְרָא וְשִׁירָתָא
תּוֹשְׁבַתָתָא וְנַחֲמָתָא בְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קבל בבתמים ובכצון את תפלתנו:

חון תתקבל צלותהון ובעיתהון דכל בית ישראל קדם אבוהון
די בשמא ואמרו אמן:

קהל יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

חון יהא שלמא ברא מן שמא וחיים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

קהל שורי מעם יי עושה שמום וארץ:

חון עושה שלום במדומיו הוא בעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

זמן מען ואנט גיט גיון "פתגמן" חייבט מען אן "בית נקב":

תְּפִלָּה לְדוֹר הַמָּה יי אֲזִנָּה עֲנִי, כִּי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי:
שְׁמֵרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי, הוֹשֵׁעַ עֲבָדְךָ אֲתָה
אֱלֹהִי, הַבּוֹטֵחַ אֵלַיָּה: חַנּוּנִי אֲדֹנָי, כִּי אֵלַיָּה אֶקְרָא כָּל
הַיּוֹם: שְׁמִיחַ נַפְשׁ עֲבָדְךָ, כִּי אֵלַיָּה אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי
אֲתָה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֵחַ, וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה
יי תְּפִלָּתִי, וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאָךְ
כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין בְּכוּךְ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאֵין בְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל
גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ
לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אֲתָה, וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת, אֲתָה אֱלֹהִים
לְבָדְךָ: הוֹרֵנִי יי בְּרַבְּךָ, אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתֶּךָ, יַחַד לְכָבִי לְיִרְאָה
שְׁמֶךָ: אוֹדֶךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִי בְּכָל לְבָבִי וּבְכַבְדְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם:

כִּי חֲסֹדְךָ גָדוֹל עָלַי, וְהַצִּלָּת נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתֶיךָ: אֱלֹהִים
 זָרִים קָמוּ עָלַי, וַעֲדַת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי, וְלֹא שָׁמוּךְ
 לַיָּגֶדֶם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּת: פָּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנֵּה עֲזָךְ לְעִבְרָךְ, וְהוֹשִׁיעָה לְכֹן
 אִמְתָּךְ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה, וְיֵרָאוּ שֹׁנְאֵי וְיִבְשׁוּ, כִּי
 אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב. לָכוּ וְנִלְכֶה, בְּאֵזֶר יְיָ: כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם
 אֱלֹהָיו, וְנִנְחֵנוּ גִלְדָּה בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל נַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁעֵנוּ.
 לְהַטּוֹת לִבֵּבֵנוּ אֵלָיו, לְלַבֵּת בְּכָל דְּרָבָיו, וְלִשְׁמֹר מִצִּיתָיו וְחֻקָּיו
 וּמִשְׁפָּטָיו, אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי
 לְפָנֶי יְיָ, קְרוֹבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה: לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו,
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן בֵּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ,
 כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִזְמַן שֶׁהָיָה לָנוּ, יֵאמֹר נָא וּשְׂרָאֵל: לִזְמַן
 יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ, בָּקוּם עָלֵינוּ אֲדָם: אֲנִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת
 אִפֶּם בָּנוּ: אֲנִי הַמִּים שֶׁמָּפוּנוּ, נִחַלָּה עֹבֵר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲנִי עֹבֵר עַל
 נַפְשֵׁנוּ, הַמִּים הַיּוֹדוּנִים: בְּרוּךְ יְיָ, שְׂרָא נִתְנָנוּ, טָרַף לִשְׁנוֹתֵם:
 נַפְשֵׁנוּ בַּצִּפּוֹר נִמְלָטָה, מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים, הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְנִנְחֵנוּ נִמְלָטֵנוּ:
 עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

דְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בַּשָּׁבָת, שָׁבוּ הָיוּ הַדְּיוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מְזֻמֹּר, לִי הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה, תִּבְלֶה וַיִּשְׁבִּי
 בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה, וְעַל נְהָרוֹת
 יִכְוֹנֶנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ:
 נָקִי בַּיָּמִים וּבֵר לִבָּב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי,
 וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׁא בִּרְכָה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה

מֵאלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹר דֹר שִׁינּוּ, מִבְּקִשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב
סֵלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְיָ עֶזְרוֹ
וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם,
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:
הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהַשְׁמִיכָם בְּתִהְלֶכְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעָם אֱמֵן הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֱמֵן וְאֱמֵן: ק"י

ליום שני.

חַיִּים יוֹם שְׁנֵי בַשָּׁבָת, שָׁבוּ הָיוּ הַיּוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
שִׁיר מִזְמוֹר לְכָנִי קִלְחַ: גְּדוֹל יְיָ וּמְהֵלָל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
חֵר קְדָשׁוֹ: יִפְּחֵה נֹף מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ חֵר צִיּוֹן יִרְבֶּתִי
צָפוֹן, קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמַשְׁגֵּב:
כִּי הִנֵּה הַמַּלְאָכִים נֹעְדוּ, עֲבָדוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ בֵּן תְּמָהוּ,
נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה אֲחֻזָּתָם שֵׁם, חֵיל פִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ
קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיוֹת תִּרְשִׁישׁ: בְּאֶשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן רְאִינוּ,
בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכוּנָנָה עַד עוֹלָם
סֵלָה: רִמְינוּ אֱלֹהִים חֲסֶדְךָ בְּקֶרֶב הַיְבֵלָה: בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
בֵּן תִּהְיֶה עַל קִצְוֵי אֶרֶץ, צֶדֶק מִלְּאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח חֵר
צִיּוֹן, תִּגְלָלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ, סִפְרוּ מִגְדְּלוֹתֶיהָ: שִׁיתוּ לְבָבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ,
לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם
וָעֶד, הוּא יִתְגַּבֵּר עַל כּוֹת: הוֹשִׁיעֵנו וְכו' ק"י

תפלת שחרית

ליום שרישי:

היום יום שרישי בשבת, שבו היו חלום אמרים בבית המקדש:

בְּמִזְמֹר דָּאָסָה, אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב
אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹלָם,
וּבְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאֹל סֵלָה: שְׁפָטוּ דָל וְיִתּוֹם, עָנִי
וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ דָל וְאֶבְיוֹן, מִיַּד רָשָׁעִים
הַצִּירוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ, בְּחִשְׁבָּה יִתְהַלְכוּ,
וּמִוּטוֹ כָּר מִזְסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
וּבְנֵי עֲדִיזוֹן בְּלָבָשׁ: אֲכֹן כְּאֶדָם תִּמְזוֹתוֹן, וּכְאַחַד
הַשָּׂרִים תִּפּוּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ, כִּי
אַתָּה תִּנְחַל בְּכָר חַגּוּיִם: הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ליום רביעי.

היום יום רביעי בשבת, שבו היו חלום אמרים בבית המקדש:

אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שִׁפְט הָאָרֶץ,
הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל גָּאִים: עַד מָתִי רָשָׁעִים יי, עַד מָתִי
רָשָׁעִים יַעֲלוּזוּ: יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק, יִתְאַמְרוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶזְרוֹ:
עֲמָה יי יִדְבְּאוּ, וְנִחַלְתָּה יַעֲנוּ: אֲלִמְנָה וְגֵר יִהְרָגוּ, וִיתוּמִים
יִרְצְחוּ: בִּיאֲמָרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה, וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ
בְּעֵרִים בָּעַם, וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁבִּילוּ: הִנָּמַע אֶזְרוֹ הֲלֹא יִשְׁמַע,
אִם יוֹצֵר עֵינֹן הֲלֹא יָבִיט: הַיּוֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ, הַמַּלְמִיד
אֶדָם דָּעַת: יי יוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת אֶדָם כִּי הִמָּה הַכֵּל: אֲשֶׁרִי
הַגָּבֵר, אֲשֶׁר תִּיַּסְרֵנוּ יְהוָה, וּכְמִתְרַתָּה תִּלְמַדְנוּ, לְהִשְׁקִיט לוֹ
מִיָּמִי דַע, עַד יִפְרָה לְרָשָׁע שַׁחַת: כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יי עֲבוֹר,
יִחַלְתוּ לֹא יַעֲזוּב: כִּי עַד צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל

יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים, מִי יתִיצֵב לִי עִם בּוֹעֲלֵי
 אֶוֹן: לֹאִלִּי יִי עֲזָרְתָה לִּי, כְּמַעַט שְׁכָנָה דוֹמָה נַפְשִׁי: אִם
 אֲמַרְתִּי כְּמִטָּה רַגְלִי, חֶסֶדְךָ יִי יִסְעֶדְנִי: כְּרוֹב עֲרַעְפִּי
 בְּקַרְבִּי, תִּתְחַוֶּמֶיךָ יִשְׁעֵשְׂעוּ נַפְשִׁי: הִתְחַבְּרָה כִּסֵּא חַוּוֹת,
 יוֹצֵר עַמֶּל עַלִּי חוֹק: יְגֹדְדוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ:
 בִּיהִי יִי לִי לְמִשְׁגָּב, וְאַלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשָׁב עֲלֵיהֶם אֶת
 אֲוָנָם, וּבִרְעֵתָם יִצְמִיתָם, יִצְמִיתָם יִי אֱלֹהֵינוּ: לָכוּ נִרְנָנָה
 לִי, נִרְיַעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְרָמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת
 נִרְיַע לוֹ: כִּי אֵל גְּדוֹל יִי, וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ליום חמישי.

היום יום חמישי בשבת שבו היו הללוים אוֹסְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְכַנְנֶנֶחַ עַל חַגְתִּית לְאַסֶּף: חֲרַגְנוּ לְאֱלֹהִים עֲזוֹנוּ
 הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שָׂאוּ זִמְרָת וּתְנוּ
 חֶף בְּנוֹר נָעִים עִם נָבֵל: תִּתְקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶת
 לַיּוֹם חֲגֵנוּ: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: עֲדוֹת בֵּית־וֹסֶף שָׁמוּ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ
 מִצְרַיִם שֹׁפֶת לֹא יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירוּתִי מִסִּבָּל
 שְׁכֵמִי בְּפִי מְדוּד תַּעֲבֹרְנָה: בְּצִרְחָה קָרָאתִי וְאַחֲלִצֶנָּה
 אֶעֱנֶה בְּסֶתֶר רָעַם אֲבַחֲנֶה עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה:
 שָׁמַע עָמִי וְאַעֲיִדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי:
 לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר: אֲנֹכִי
 יִי אֱלֹהֶיךָ חֲמַעֲדָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחֵב פִּיךָ
 וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה
 לִי: וְאַשְׁלַחֲהוּ בְשָׂרִירוֹת לֶבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם:

לו עמי שומע לי ישראל בדרבי יחלבו: כמעט
אויביהם אבניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי
יי יבחסו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב
חטה ומצור רבש אשביעך: הושיענו וכו' ק"י.

ליום ששי.

היום יום ששי בשבת, שבו היו הלויים אוסרים בבית המקדש:

יי מלך גאות לבש, לבש יי עוז התאזר, אף תפון תכל,
כל תמוט: נכון כסאך מאז, מעולם אתה: נשאו נהרות
יי, נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דכים: מקולות מים
רבים אדירים משברי ים, אדיר במרום יי: עדותיך נאמנו
מאד, לביתך נאה קודש, יי לארץ ימים: הושיענו וכו' ק"י

פון ראש חודש אלול ביו נאך שמיני עצרת אלע מאג פריה אונ אפגענד,
ואנט מען דאס:

לדוד יי אזרי וישעי ממי אירא, יי מעוז חיי ממי אפחד:
בקרוב עלי מרעים, לאכול את בשרי, צרי ואיבי
לי, חמה פשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא ירא לפי,
אם תקום עלי מלחמה, בזאת אני בוטח: אחת שאלתי
מאת יי, אותה אבקש, שבתתי בבית יי כל ימי חיי, לחזות
בנועם יי, ולבקר בהיכלו: כי יצפני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו, בצור ירוממי: ועתה ירום ראשי,
על אויבי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרועה, אשירה
ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא, וחניני ונעני: לך אמר
לפי, בקשו פני, את פניך יי אבקש: אל תסתר פניך
ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי היית, אל תטשני ואל
תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני, וני ואספני:

הורני יי ברכך, וגחני בארח מישור, למען שררי: אל
תתנני בנפש צרי, כי קמו בי ערי שקר ויפח חטם: לולי
האמנתי, לראות בטוב יי בארץ חיים: קנה אל יי, חוק
ויאמן לך, וקנה אל יי:

ביי איין אבר ר"ל אין דער פריה אונג ביי נאכט, נאנט טען דאס:

למנצח לבני קבח מזמור: שמעו זאת כל העמים, האזינו כל ישרי
הארץ: גם בני אדם, גם בני איש, וחד עשיר ואביון: פי
ידבר חכמות, והגות לבני תבונות: אטה למשל אונני. אפתח בכבוד
חידתי: למה אירא בימי רע, עין עקבי יסבני: הבושתים על חילם,
וכרוב עשרם ויהללו: אח לא פרה ופרה איש, לא יתן לאלהים
פפרו: ונקר פדיון נפשם, וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח, לא יראה
השחת: כי יראה חכמים ומותו, וחד כסיל וכער יאכדו, ועזבו לאחרים
חילם: קרדם בתימו לעולם, משכנותם לדור ודור, קראו בשמותם
עלי אדמות: ואדם ביקר בר יליו, נמשל בכהמות גדמו: זה ברכם
פסל קמו, ואחריהם בפיהם ורצו סלה: כצאן לשאול שתו מות ורעם,
וידרו כם ישרים לגוקר, וצורם לבלות שאול מוכל לו: אף אלהים
יפרה גפשי מנד שאול, כי יקחני סלה: אל תירא כי נעשר איש,
כי ירפה כבוד ביתו: כי לא כמותו יקח הפל, לא יבד אחריו כבודו:
כי נפשו בחיו וברך, ויודה כי מיטיב לך: תבוא עוד דור אבותיו,
עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא יבין, נמשל בכהמות גדמו:

קנה אל יי, חוק ויאמן לך, וקנה אל יי: אין קדוש ביי, פי אין
בלתה ואין צור באלהינו: כי מי אלהם מבדעדי יי, ומי צור
וולתי אלהינו:

אין באלהינו, אין באדונינו, אין במלכנו,
אין במושיענו: מי באלהינו, מי באדונינו,
מי במלכנו, מי במושיענו: נוודה לאלהינו,
נוודה לאדונינו, נוודה למלכנו, נוודה
למושיענו

לְמוֹשִׁיעֵנוּ: כְּרוֹךְ אֱלֹהֵינוּ, כְּרוֹךְ אֱדוֹנֵינוּ,
 כְּרוֹךְ מַלְכֵנוּ, כְּרוֹךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא
 מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ,
 אַתָּה תִּקְוִים תִּרְחֹם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה לְחֻנָּה כִּי
 בָּא מוֹעֵד:

פְּטוּם הַקְטוֹרֶת, הַצָּרִי וְהַצְפוֹרֶן, הַחֲלָבָנָה וְהַלְבֹנָה,
 מִשְׁקֵל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מָנָה. מוֹר וְקָצִיעָה, שְׂבֹלֶת
 גֶּרֶד וְכַרְכּוֹם, מִשְׁקֵל שְׁשָׁה עָשָׂר, שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
 הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקַנְמוֹן תְּשַׁעָה,
 בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה, תְּשַׁעָה קָבִין. יֵין קַפְרִיסִין, סָאִין תִּלְתָּא
 וְקָבִין תִּלְתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קַפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמַר
 חֲוֵרִין עֲתִיק. מִלֵּחַ סְרוּמִית רוֹבַע תְּקַב, מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל
 שֶׁהוּא: רַבִּי נִתָּן הַבְּכֹרִי אוֹמֵר, אֵף כִּפֶּת הַיָּרֵדן כֹּל שֶׁהוּא,
 וְאִם נִתָּן בָּהּ דָּבָשׁ פְּסֻלָּה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכֹּל סִמְנֵיהָ
 תִּיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא
 שָׂרֵף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקְטָף. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה
 לָמָּה הִיא בָּאָה, בְּדִי לְיִפּוֹת בָּהּ אֵת הַצְפוֹרֶן בְּדִי
 לְשִׁתְּהָא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא, בְּדִי
 לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֵת הַצְפוֹרֶן, בְּדִי לְשִׁתְּהָא עוֹת. וְהִלָּא
 מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שֶׁאֵין מִבְּנִיסִין מִי רַגְלִים
 בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תניא רבי נתן אומר, בשהוא שוחק, אומר הדק היטב, היטב הדק, מפני שחקול יפה לעשמים. פמניה לחצאין בשעה, לשליש ולרביע לא שמענו: אבר רבי יהודה זה הכלל, אם פמניה בשעה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תניא בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה, היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בזה קורטוב של רבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בזה רבש, מפני שהמורה אמרה, כי כל שאר וכל רבש, לא תקטירו ממנו אשה לוי:

י"פ יי צבאות עמנו, משגב לנו, אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות, אטרי אדם בושח בך: ג"פ יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצנני, רני פלמ תסובבני סלה: וערבה לוי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תנא רבי אליהו, כל השנה הלכות בכל יום מוכח לו שהוא בן העולם הבא, שנאמר הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, תלמידי חכמים כרבים שלום בעולם, שנאמר וכל בנה למודי יי, ורב שלום בנה. אל תקרי בנה אלא בונה: שלום רב לאהבי תורתה ואין כמו כשור: יהי שלום בחילך שלום בארמנותך: למען אחי ורעי אברהם נא שלום בך: למען בית יי אליהינו

אֲבִיקָשָׁה מִיָּדְךָ : יְיָ עֲזֹר לְעַמּוֹ וְיִתֵּן יְיָ יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם : קִדִּישׁ דְּרַבֵּנָּן .

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתִית גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׁם
חִלְקֵנוּ כָּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמָּוֶנִים : וְאַנְחֵנוּ
כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה
שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד . אָמֵת מַלְכֵנוּ אָפֶס זִוְלָתוֹ,
בְּכָתוֹב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל
לְבַבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד :

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מִהֲרָה
בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ . לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן
הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִבְרָתוֹן, לְתִקֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכֹל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ . יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ,

תִּשְׁבַּע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וַיִּפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ גִלְגָּם
אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, וַיִּמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאם וּמִשְׁאֵת רָשָׁעִים כִּי תִבָּא: עֲצוּ עֲצָה וְתִפְדּוּ,
בְּדָרוּ דְבַר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אַל: וְעַד זִקְנָה אָנִי הוּא, וְעַד
שְׁיִבָה אָנִי אֶסְבֹּל, אָנִי עֲשִׂיתִי, וְאָנִי אֶשָּׂא, וְאָנִי אֶסְבֹּל, וְאִמְלֹט:

קדיש יתום.

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְרַעוּתִיָּה.
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה. וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיָּה וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה.
בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָד בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמִי
עֲלִמָּיָא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא (בעשׂוּת)
וְלְעֵילָא מִכָּל מֶן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא
בְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מֶן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּכֻרֻמִּיּוּ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ששה זכירות

די מקובלים שרייבען מען נאר נאמען די נעקס זכירות אלע טאג וועט ער פאר ויבענט צוין צו האבען עולם הבא:

זכירת יציאת מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים:
כל ימי חייך:

זכירת מעמד הר סיני רק השמר לך ושמור נפשך מאד, פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך, ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך, והורעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחורב:

זכירת מחיית עמלק זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך, בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך, ויזנב בך כל הנחשלים אחריך, ואתה עיף ויגע, ולא ירא אלהים: והיה בהגית יי אלהיך לך, מפני איביך מסביב, בארץ אשר יי אלהיך נותן לך נחלה לרשתה, תמחה את זכר עמלק מתחת השמים, לא תשכח: ימות שמו וזכרו, ונמח וזכורו מלחונכיו:

זכירת מעשה העגל זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך במדבר:

זכירת מרים זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים, בדרך, בצאתכם ממצרים:

זכירת יום השבת זכור את יום השבת לקדשו:

ששה עשר עקרים.

א אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו, הוא בורא ומנהיג לכל הברואים

וְהוּא לְבָדוּ עֲשֵׂה, וְעוֹשֵׂה, וְיַעֲשֵׂה לְכָל
הַמַּעֲשִׂים :

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁתְּבוֹרֵא יתְכַרֵּךְ
שְׁמוֹ, הוּא יְחִיד, וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוֹם
פָּנִים, וְהָא לְבָדוּ אֱלֹהֵינוּ הִיָּה הוּא וְיִהְיֶה :

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁתְּבוֹרֵא יתְכַרֵּךְ
שְׁמוֹ, אֵין גּוֹף, וְלֹא יִשְׁגּוּהוּ מִשְׁגֵּי הַגּוֹף,
וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן כְּלָל :

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁתְּבוֹרֵא יתְכַרֵּךְ
שְׁמוֹ, הוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁתְּבוֹרֵא יתְכַרֵּךְ
שְׁמוֹ, לוֹ לְבָדוּ רֹאשׁוֹ לְהַתְפַּלֵּל, וְאֵין רֹאשׁוֹ
לְהַתְפַּלֵּל לְזוֹלָתוֹ :

ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁכָּל דְּבָרֵי
נְבִיאִים אִמְתָּ :

ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁנְּבוֹאֵת מִשָּׁה
רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִיָּתָה אִמְתִּית, וְשֶׁהוּא
הִיָּה אֵב לְנְבִיאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים
אַחֲרָיו :

ח אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁכָּל תְּתוּרָה
הַמְצוּיָה עָתָה בְּיַדֵּנוּ, הִיא הַנִּתְּוֹנָה לְמִשָּׁה
רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם :

ט אֲנִי מֵאֲמִין בְּךָ מוֹנֵה שְׁלָמָה, שֶׁזֹּאת תְּתוּרָה

תפלת שחרית

לֹא תִהְיֶה מְחֻלָּפֶת, וְלֹא תִהְיֶה תוֹרָה אַחֲרֶת.
מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ :

אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל
מַחֲשַׁבוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר יַחַד לָבָם,
הַמְבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם :

יֵא אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו, וּמַעֲנִישׁ
לְעֹוְבֵי מִצְוֹתָיו :

יב אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּבִיאת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמַת, עִם כָּל זֶה,
אֲחַכֶּה לוֹ בְּכָל יוֹם, שְׂיָבֵא :

יג אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁתְּהִיָּה תְּחִילַת
הַמַּתִּים, בְּעֵת שִׁתְעַלֶּה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִתְעַלֶּה וְכָרוּ לָעַד, וְלִנְצַח
נִצָּחִים :

לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּי, קוִיִּי לִישׁוּעָתְךָ, יי לִישׁוּעָתְךָ
קוִיִּי : לְפִירְקָנְךָ סִפְרִית יי, סִפְרִית יי
לְפִירְקָנְךָ, יי לְפִירְקָנְךָ סִפְרִית :

פִּרְשַׁת הִירָאָה.

זו ספרים מקדושים שרבינו ר' אבא בר' אבהו, ואל מען ואנען אדע מאנ :

דברים י
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מַעֲמָךְ פִּי אִם לִירָאָה
אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִדְאֶהְכָּה אֹתוֹ

וְלַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּכָל לְבָבְךָ וּכְכָל נַפְשְׁךָ: לְשֹׁמֵר
 אֶת מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת חֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצֹוֶה הַיּוֹם לְטוֹב
 לָךְ: הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהּ: רַק בְּאַבְתְּיךָ חֶשֶׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וּבִכְתֹּר
 בְּזֶרַעַם אַחֲרֵיהֶם פָּכֶם כִּכְלָל הָעַמִּים בַּיּוֹם הַזֶּה: וּמִלֵּתָם אֶת
 עָרְלַת לְבָבְכֶם וְעֲרַפְכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵלֵינוּ הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבוֹר וְהַנוֹרָא
 אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׁא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם
 וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵ גֵר לְתַת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה: וְאַהֲבַתְּ אֶת
 הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא
 אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ תִדְבֹּק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע: הוּא תְהַלֵּלְךָ וְהוּא
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלָת וְאֶת הַנוֹרָאָה הָאֵלֹהִים
 אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אַבְתְּיךָ מִצְרַיִמָּה
 וְעַתָּה שְׁמֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: וְאַהֲבַתְּ
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמֶרֶתוֹ וְחֻקָּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
 וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים: וַיַּדְעֶתֶם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
 לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גְּדֻלּוֹ
 אֶת יָדוֹ חֲתוּקָה וְזֹרְעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת אֲתִתּוֹ וְאֶת מַעֲשָׂיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלָכָל אֲרָצוֹ:
 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְמוֹסָיו וּלְרִכְבוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת
 מִי יַם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפָם אַחֲרֵיהֶם וַיֹּאפְדֵם יְהוָה עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר עַד בְּאֶכֶם עַד הַמָּקוֹם
 הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתְךָ וּלְאַבְיָרֶם בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן
 אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלָעֵם וְאֶת בְּתִיָּהֶם וְאֶת
 אֲבֹלֵיהֶם וְאֶת כָּל הַיָּקוֹם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל:
 כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתִי אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה בְּגֹדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן
תִּהְיוּקוּ וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תִּתְּנוּ יָמִים עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה
לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּטֵּעַ אֶתְּחַבֶּה וְיִרְאֶתְךָ
בְּלִבִּי, וּבְלִב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, בְּכָל לִבְכֶם וּבְכָל נַפְשָׁם, וִירְאֵת הַרוֹמְמוֹת שֶׁל אֵין סוּף,
בְּרוּךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמֶךָ, בִּי גְדוֹל אַתָּה וְנִדְרָא שְׁמֶךָ. אָמֵן סְלָה:

פרשת המן.

דִּי חֲקֻמִּים וְאִתְּנִין אִזְּעֵדֵר וְאִם וְאִתְּנִין פְּרִישַׁת הַמֶּן יַעֲבֹדֵן מִאֵג טוֹעַט אִיהֶם נִיט
פֻּעֵהֲלֵעֵן וְיִין פְּרִינְסָה, אִיג פְּרִינְסָה וְאִתְּנִין מִעֵן דֵּעַס יְהִי רָצוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְּחִין פְּרִינְסָה לְכָל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִינְסָתִי וּפְרִינְסָת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכָל־לֵב, בְּנִחַת
וְלֹא בְּצַעַר בְּגִבּוֹר וְלֹא בְּכֹחַ וְלֹא בְּאִסּוּר, כְּדֵי שֶׁנִּכְלֹל לְעִבּוֹד
עֲבוֹדָתְךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שְׂוֹנֵת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן פְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה
וְעֶרְבָה:

שְׁמוֹת טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה, הִנְנִי מִמְּטִיר לָכֶם לֶחֶם כֹּהֵן
הַשָּׁמַיִם, וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקֻטּוֹ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ,
לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
וְהַכִּינּוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקֻטּוּ יוֹם
יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיַּדְעֻתֶם
כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם: וּבֹקֵר וִירְאִיתֶם אֶת
כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יְהוָה וְנִחְנוּ מָה כִּי
תִלְיִנוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בְּעֶרְבַּ בִּשָּׁר
לְאֹכֹל וְלֶחֶם בְּבִקֵּר לְשִׁבְעַת בְּשִׁמְעוּ יְהוָה אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר
אַתֶּם מִלִּינִם עָלָיו וְנִחְנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יְהוָה:

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו
 לפני יהוה כי שמע את תלונתיכם: ויהי כדבר אהרן אל
 כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה
 נראה בענן: וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את
 תלונת בני ישראל דבר אלֵהם בין הערבים תאכלו בעֵר
 ובפֶקֶר תִשְׁבְּעוּ לָחֶם וידעתם כי אני יהוה אלֵהיכם: ויהי
 בערב ותעל השלֹו ותבם את המִחֶנֶה ובפֶקֶר היתה שִׁכְבַת
 הַטֹּל סָבִיב לַמִּחֶנֶה: ותעל שִׁכְבַת הַטֹּל והנה על פְּנֵי הַמִּדְבָּר
 דָּק מְחֹסֶפֶס דָּק כְּפָפֹר על הָאָרֶץ: ויראו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ויאמרו
 איש אל אחיו כֹּון הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה
 אלֵהם הוא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נתן יהוה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: וזה הדבר
 אֲשֶׁר צִוָּה יהוה לָקֶטֶוּ מִמֶּנּוּ איש לפי אֲכָלוֹ עֹמֵר לְגִלְגָּלֹת
 מִסֹּפֶר נִפְשֹׁתֵיכֶם איש לָאֲשֶׁר בָּאֵהָלוֹ תִקְחוּ: ויעשו כֵּן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וילָקְטוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעִיט: וימדו בַּעֲמֹר וְלֹא הֶעֱרִיף
 הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחֲסִיר איש לפי אֲכָלוֹ לָקֶטֶוּ: ויאמר
 משה אלֵהם איש אל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר: וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל
 משה ויותרו אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וַיֵּרֶם הוֹלָעִים וַיִּבְאֵשׁ
 וַיִּקְצֹף עֲלֵיהֶם משה: וילָקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר איש כְּפִי
 אֲכָלוֹ וְחֶם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָכִים: ויהי בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָקְטוּ לָחֶם מִשֹּׁנֶה
 שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיִּבְאוּ כָּל נְשֵׁיאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה:
 ויאמר אלֵהם הוא אֲשֶׁר דָּבַר יהוה שֶׁבֶתוֹן שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לַיהוָה
 כִּיחַר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְעֲלוּ בִשְׁלוֹ וְאֶת
 כָּל הָעֹדֶף הַנִּיחֹ לָכֶם לְמִשְׁכַּרְתְּ עַד הַבֶּקֶר: וַיִּנִּיחוּ אֹתוֹ
 עַד הַבֶּקֶר בָּאֲשֶׁר צִוָּה משה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיתָה
 בו: ויאמר משה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם

פרשת המן

לא תמצאֶהוּ בַּשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
שָׁבַת לֹא יִהְיֶה בוֹ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעֵם לְלֶקֶט
וְלֹא מִצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אֵנָה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר
מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי: רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשָּׁבַת עַל כֵּן הוּא
נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׂשִׁי לָחֶם יּוֹמִים שִׁבּוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֵל יֵצֵא
אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי:
וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מֵן וְהוּא כְּזֹרֵעַ גֵּר לָכֵן וַיַּעֲמֻ
בְּצִפְיַחַת בְּדִבְשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
מֵלֵא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת הַלָּחֶם
אֲשֶׁר הֶאֱבֵלְתִּי אֲתֶכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֲתֶכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֶהֱרֹן קַח צִנְצָנֶת אֶחָת וְתֵן שָׁמָּה מֵלֵא
הָעֹמֶר מֵן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: בְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּיְחִיֶּהוּ אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָבְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֵל
אֶרֶץ נוֹשָׁבִת אֶת הַמֶּן אָבְלוּ עַד בָּאָם אֵל קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן:
וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא:

אֶתָּה הוּא יי לְבָרָךְ, אֶתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, הָאֶרֶץ
וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחְיֶה אֶת
הַזֵּקִים, וְאַתָּה הוּא שֶׁעֲשִׂיתָ נֶסִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ,
גַּם בַּמִּדְבָּר הַמִּטְרֶת לָהֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וּמִצּוֹר הַתְּלָמִישׁ, הוֹצֵאת
לָהֶם מִים, וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרִיכָהֶם, שְׁמֵלוֹתָם לֹא בָלְתָה מֵעַלֵּיהֶם,
בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים וּבְחֶסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, תּוֹנֵנֵנוּ וְתַפְרִנֵּנוּ וְתַבְלִלְפָּנֵנוּ
וְתַסְפִּיק כָּל צְרִכֵנוּ, וְצִרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוּבִּים, בְּמֵלּוֹי וּבְרוּחַ,
בְּלִי טִירָח וְעִמָּל גְּדוֹל, מַמְסַח יָדֶךָ הַנִּקְיָה, וְלֹא מַמְסַח יְדֵי בָשָׂר וְדָם:
יְהי

וְהָיָה רָצוֹן מִצָּנִיף, וְיֵאמְרוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַבֵּין לִי וְלָאֲנָשִׁי בֵּיתִי,
כָּל מַחֲסִירֵינוּ, וּמִסְמִין לָנוּ כָּל צָרָתֵנוּ, לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחֲסִינוּ,
דִּי מַחֲסִירֵנוּ, וְלְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מַשְׁעִיתֵנוּ, דִּי סַפְּקֵנוּ, וְלְכָל עֵצִים
מִצָּמֵנוּ דִּי מַחֲסִינוּ, כִּדְרָה בְּטוֹבָה וְהִרְקָה, וְלֹא כְּמַעוֹט מִפְּעִלֵנוּ
וְקִצְרֵי חֲסִדֵנוּ, וּמִנְעִיר גְּמוּלוֹתֵנוּ, וְהָיוּ מוֹנוֹתֵי, וּמוֹנוֹת אֲנָשִׁי בֵּיתִי,
וְנָרְעִי וְנִבְעֵי וְנָרְעִי, מִסִּדּוּרִים כִּדְרָה, וְלֹא כִּדְרָה בְּשֵׁר וְנָרְעִי:

בקשות אחר התפלה.

נֶאֱמַר דָּעִם בְּאַתְּעִלְעֵנוּ וְאֵל טָעֵן וִידִי וְעִלְעֵנוּ אֲבִיבְעֵל אֲנִי וְאַתְּעֵנוּ דָּאֵם:
אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכְּבוּ יִשְׁרָיִם אֵת פְּנִיָּה:

דָּעֵר נֶאֱמַר וְאֵל טָעֵן וִידִי אֵינִי שְׂשַׁעֲלֵנוּ אֲנִי וְאַתְּעֵנוּ דָּאֵם:

כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו: וְאֶנְחֵנוּ נִלְךָ בְּשֵׁם
יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַיִּים וְנִמְלֵךְ עוֹלָם: עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמֵינוּ
וְאַתְּעֵנוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דָּעֵר נֶאֱמַר וְאֵל טָעֵן גִּיין עֵד דִּי מְהִיר אֲנִי בְּמַעַם וִידִי מְהִירֵנוּ מְהִירֵנוּ
אֲנִי וְאַתְּעֵנוּ דָּאֵם:

יְיָ נִחְמֵי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוּרְרֵי הַיָּם לְפָנֵי בְּרַכָּה:

בִּי דָּעִם אֲרִיִּים גִּיין פֶּה שׁוֹחֵל וְאַתְּ טָעֵן דָּאֵם:

גֵּר גֵּר וְגֵרֵנוּ וְהוּא יִגְדַּע עֵקֶב: וְהָיָה דוֹר לְכָל דְּרָבִיו
מִשְׁבִּיל וְיִי עֵבֶר: וְנִחַ מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יְיָ:

או מען וייר דעם טאג האנדלען ואנא מען די פסוקים נאך דעם דאסגעזען:
 עזרי טעם יי עשה שמים וארץ: השלך על יי יהבך והוא
 יכלכלך: שמר תם ורצח ישר פי אחרית לאיש
 שלום: בטח ביי ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה:
 הנה אל ישועתי אכטח ולא אפחד, פי עזי וזמרת יה יי,
 ויהי לי לישועה: אני רוצה לילך היום לעשות משה
 וזמתי. ברשות השם יתברך, ולמען שמו, ולישא וליתן
 באמונה. רבנו של עולם, ברכני קדשך פתוב לאמר,
 הפוטח ביי הסד יסובבנו, ובתיב ואתה מתיח את פלם:
 יי אלהים אמת, הן ברכה והצלחה בכל מעשי ידי. פי
 במחתי בך, שעל ידי משה וזמתי ועסקים שלי, תשלח
 לי ברכה, כדי שאוכל לפרנס את עצמי ובני ביתי, בנחת
 ולא בצער, בזהיר ולא באסור, לחיים ולשלום, ויקום פי
 מקרא שפתוב, השלך על יי יהבך והוא יכלכלך. אמן:

סדר הלל.

אלו ימים שגמורים בהם את ההלל, ב' ימים וב' לילות ראשונים של פסח.
 ב' ימים דשביעה. מ' ימים דסוכות. ח' ימים דחנוכה. והסימן הוא בבט"ח:

פרוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

הללויה הללו עבדי יי, הללו את שם יי:
 יהי שם יי מבורך, מעתה ועד

עולם: ממזרח שמש עד מבוא, מהלל
 שם יי: רם על כל גוים יי, על השמים

כבודו: מי ביי אליהינו, המנבית לשתת:
 המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקומי
 מעפר דל, מאשפות ירים אביון: להושיבי
 עם נדיבים, עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת
 הבית, אם הבנים שמתה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם
 לוֹעֹז: היתה יהודה לקדשו, ישראל
 ממשלותיו: הים ראה וינום, הירדן יסוב
 לאחור: ההרים רקדו כאילים, גבעות כבני
 צאן: מה לה הים כי תנום, הירדן תסוב
 לאחור: ההרים תרקדו כאילים, גבעות
 כבני צאי: מלפני אדון חולי ארץ, מלפני
 אלוה יעקב: ההופכי הצור אגם מים,
 חלמיש למעינו מים:

בר"ה וכוה"מ פסח גם שני ימים הסדרונים של פסח דולג:

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד, על חסדך על אמתך:
 למה יאמרו חנוים, איה נא אליהם: ואלהינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה: עצביהם פסח וזחב מעשה ידי אדם:
 פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו: אוננים להם
 ולא ישמעו, אף להם ולא ירחיקו: ידיהם ולא ימישון,
 רגליהם ולא יחלכו לא יתנו בגרונם: פמוהם יהיו עשיהם,
 כל אשר בוטח בהם: ישראל בטיח ביי, עורם ומגנם הוא:

בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוּ בִּי, עֹזְרִים וּמִגְנֵם הוּא: יִרְאִי יְיָ בְּטַחוּ
בִּי עֹזְרִים וּמִגְנֵם הוּא ע"ב:

יְיָ זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאִי יְיָ,
הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים: יוֹסֵף יְיָ עַלְיֵיכֶם,
עַלְיֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ,
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ,
וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם: לֹא הִמַּתִּים יְהוָה לַיְיָ,
וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בר"ח וזכוה"מ פסח גם שני ימים האחרונים של פסח דולג:

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי,
וּבִימִי אֶקְרָא: אֶפְסוּנִי חֲבִלֵי מָוֶת, וּמִצָּרֵי שְׁאוּל
מִצָּאוּנִי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא, אָנָּה יְיָ כִּלְטָה
נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצָדִיק, וְאַלְהֵינוּ מְרַחֵם: שִׁמְרֵ פִתְאִים יְיָ,
בְּרוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְבִנוּחֵיכִי, כִּי יְיָ גִמַּל
עַלְיֵיכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינִי מִן דְּמָעָה, אֶת
רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר, אָנֹכִי עָנִיתִי מְאֹד: אָנֹכִי אֲמַרְתִּי בְּחָפוּז, כָּל
הָאָדָם כּוֹזֵב ע"ב:

מָה אָשִׁיב לַיְיָ, כָּל תַּגְמוּלוֹתַי עָלַי: כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא. וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי
לַיְיָ אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי

יְי, הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ,
אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמָתֶךָ, פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי: לָךְ
אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּבָשֶׁם יְי אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְי
אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בַּחֲצֹרֹת בֵּית
יְי בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָּיִם, הִלְלוּהָ:

הִלְלוּ אֶת יְי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים: כִּי
גִבֹּר עֲלֵינוּ חֶסֶדוֹ, וְאַמֶּת יְי לְעוֹלָם הִלְלוּהָ:

אחר שיאמר הש"ץ יאמר נא יענו הסבור הורו לה' כי טוב כד"ח וכן
אחר כ' פסוקים יאמרו נא:

הוֹדוּ לַיְי כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהֱרֹן	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְי	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְה, עֲנֵנִי בַמֶּרְחֵב יְה:
יְי לֵי לֹא אִירָע, מַה יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְי
לֵי בְעֹזוֹרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּי, מִבְּטוֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּי,
מִבְּטוֹחַ בַּנְּדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בָּשֶׁם
יְי כִּי אֲמִילָם: סְבֹנִי גַם סָבְבוּנִי, בָּשֶׁם יְי
כִּי אֲמִילָם: סְבֹנִי בְּדַבּוּרִים דוֹעֵכוּ כֹּאֵשׁ

כוֹצִים, בָּשֶׁם יי כִּי אֲמִילִם: דָּחָה דְחִיתָנִי
 לְנִפּוֹל, וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְה, וַיְהִי לִי
 לְיִשׁוּעָה: קוֹל רָנָה וַיִּשׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים,
 יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל: יִמִּין יי רֹמְמָה, יִמִּין יי
 עֲשֵׂה חֵיל: לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחָיָה, וְאַסְפָּר
 מַעֲשֵׂה יְה: יִסּוֹר יִסְרְנִי יְה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי:
 פִתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם אֹדֶה יְה:
 זֶה הַשַּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: אֹדֶה כִּי
 עָנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לְיִשׁוּעָה: אִידֹד אֶבֶן מֵאֶסוֹ
 הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה: אֶבֶן מֵאֵת יי
 הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה
 הַיּוֹם עֲשֵׂה יי, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ: זֶה

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא:
 אָנָּה יי הַצְלִיחָה נָא: אָנָּה יי הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ חֲבֹא בָשֶׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי. בִּידֹד:
 אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבוּתִים עַד
 קֶרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵל: אֵלֵי אַתָּה וְאֹדֶךְ אֵלֵהִי
 אֲרוֹמְמֶךָ. אֵל: תּוֹרוֹ לִי כִי מוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ. תּוֹרוֹ:

יְהִלְלֶנָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְחַסְדֶּיהָ
צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ וְכָל עַמָּהּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ
וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמָהּ מְלָכְנוּ תָמִיד. כִּי לָהּ
טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָאֵה לֵאמֹר כִּי מַעֲוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהִלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

יש מוסגין לומר בר"מ אחר הלל פסוק זה:
ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל:

ויאמר זבדי"ה ישמרני ויחייני בן יהוה רצון מלפניך אלהים חיים ומלך עולם
אשר בדרך נפש כל חי: אמר: כל זה יאמר ג"פ

היכה אחר הלל אומרים ק"ש עם תתקבל (חזן מחזיקה שאין בו מוסף אומרים
ח"ק אחר הלל). ומוציאין ס"ת וקורין בו ד' גברי אין פוחתין ואין
מוסיפין ואין מופעירין בנביא. ואחר הקריאה אומרים ח"ק ואח"כ מכניסין
הס"ת להיכל ואומרים אשרי וכו' לציון וא"א למנצח יעקב כו' ואומרים ח"ק
ומתפללין תפלת מוסף ואח"כ מחזיר הש"ן התפלה:

מוסף לראש חודש.

כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא הָבֹה גִּדְּלָהּ לְאַלְהֵינוּ:
אֲדִנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

מוסף לראש חודש

הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּאַהֲבָה:

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
אֲבָרְחָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ:

בְּקִיץ מוֹרִיד הַטֶּל: בַּחֲרוֹף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מִבְּלִיכָל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים

וּמְקַיִם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי רוֹמֵם לָךְ מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה
הַמֵּתִים:

בַּחֲזוֹת הַשָּׁן לְאוֹמְרִים כֹּאן כְּתוּב:

בְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּאָכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עֲמֶךְ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מָטָה. יַחַד בָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ.

בְּדָבָר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קו"ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

חוּן לְעַמְּתָם מִשְׁפָּתִים וְאוֹמְרִים: קו"ח בָּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

חוּן וּבְדָבָרֵי קִדְּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר: קו"ח יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם

אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קדוש וקדושים בכל יום
 יְהִלְלוּךָ סְלָה, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וקדוש
 אַתָּה: פָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לַעֲמֹךְ נָתַתָּ. זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיוֹתֶם מְקַרְיָבִים לַפָּנִיךָ
 וּבְחֵי רִצּוֹן וְשִׁעְיָרִי חֲמָאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם וּפְרוּן
 לְכָלֶם יִהְיוּ וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא. מִזִּבְחֶךָ
 חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכּוֹן. וְעוֹלֹת רֹאשׁ חֲדָשׁ נִעְלָה
 עָלֶיךָ וְשִׁעְיָרִי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹן. וּבַעֲבוּדַת
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כְּלָנוּ (וְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדְךָ
 נִשְׁמַע) וּבְשִׁירֵי עֲבֹדְךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ
 הָאֲמֹרִים לַפָּנִי מִזִּבְחֶךָ אֶהְבֵּת עוֹלָם תָּבִיא
 לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לִבְנִים תִּזְכּוֹר: יְהִי רִצּוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
 בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ: וְהִבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לַפָּנִיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 בְּהִלָּכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ תִּזְהַר
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לַפָּנִיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רִצּוֹנְךָ

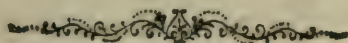
בְּמוֹ שְׁכַתְּכָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבֹדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בָּנִי בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד כֹּכְשִׁים בָּנִי שְׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר יִשְׁלֶשֶׁה עֶשְׂרוֹנִים לִפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרוֹנִים לְאַיִל וְעֶשְׂרוֹן לִכְכֹּשׁ וַיֵּין כְּנֶסֶכוֹ וְשִׁעִיר
לִכְפֹּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלִכֶתָם:

וְאַלְהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.
לְשִׁשְׁשֹׁן וְלִשְׁמֵחָה. לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֵמָה. לְפִרְנָסָה
וְלִכְלִכָּה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. לְמַחֲלֵלָת
חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן (בשנת העיבור וְלִכְפֹּרָת
פָּשַׁע). וַיְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וְקֵץ לְכָל
צְרוּתֵינוּ תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ כִּי
בַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶת מִכָּל הָאֲמוֹת וְחֲקִי
רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קָבַעַת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים:

וְעַל זֵאת רָצוּהוּ בְּיוֹ עֲנֵדָה שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה, עִם גַּעְפִּינֵט וְיָד בִּי שְׁחִירִית:

ספר תהלים

נהלך לחמשה ספרים. ולשבעת ימי השבוע. גם
לשלושים הללים לימי החודש.

אונר

מיט דינע צוועלף נייע פירושנים איין מייטש.

(א) לקוטים יקרים עברי מייטש:	(ו) משלי מוסר עברי מייטש:
(ב) לקח טוב עברי מייטש:	(ח) דחמי אב עברי מייטש:
(ג) אמרי חן עברי מייטש:	(ט) תהלות ה' עברי מייטש:
(ד) בטחון ה' עברי מייטש:	(י) רוממות ה' עברי מייטש:
(ה) ברבי חיים עברי מייטש:	(יא) בסקר נבחר עברי מייטש:
(ו) אמרי נועם עברי מייטש:	(יב) עשפת אמת עברי מייטש:

אויך האבן מיר געשטעלט פאר יעדען מזמור דעם אינהאלט
אויך די פונקט פון דער סתם אין דעם קאפיטל:

בהוצאת בית מסחר הספרים של
אמקרויט ע"י פריינד.

פנעמישל

דפ"ק

תר

שנת

עבדך ויבדלנו אברהם ויחברנו בשרות ותשבתות
שתפן ברחמים אל קרית מזמורי תהלים שאקרא באלו
אמרים דוד המלך עליו השלום בעצמו וכו' וכן עליו
ויצמד לנו וכו' פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם
ויקורותיהם וטעמיהם ותישמות תיזמאים מהם מראשי
תבות ומסופי תבות לכפר פשענו ועונותינו וחטאתינו.
ולומר ערצים ולתהבית כל החושים ותקוצים הסובבים
את הצינור העליונה ולתביר אשת געורים עם הודיה
באבהה ואמה ורעות ומשם ומשם לנו שפע לנפש רוח
וישמה למהרנו מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשענו
כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר
גם יי העביר חטאתך לא תמות. ואל תפקחנו מהעולם
הזה קודם זמננו עד מלאות שנותינו בהם שבעים שנה
באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו. וזכות דוד המלך
עליו השלום יגן עלנו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו
אלך בתשובה שלמה לפניך ומאוצר מתנת חנם חננו
בדבתיב וחנותי את אשר אחוה ורחמתי את אשר ארחם.
ובשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה
לומר לפניך יי אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא, ועל
ידי אמרת תהלים תתעורר תבצלת השרון ולשיר בקול
געים בגילת ורגן בבור הלבנון נתן לה חור וחדר בבית
אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

קודם שיתחיל תהלים יאמר ג' פסוקים חלו

לבו נרננה ליי קריעה צמר ושעני: נאדקה קציו בחירה בנסירות קריע לו: כי
אל גדול יי ונבדק גדול על כל אלהים:

יהי רצון אחר כל ספר שבתהלים ב 8

אחר שסיים תהלים ואמר זה :

מי יתן מציון ישעת ישראל, בשוב יי, שבות עמו, וגל נעקב, ושמח ישראל: והשנית צדיקים מיי, מעום קצת צרה: ונצורם וינפלטם, ויפלטם מרשעים ויושעים, כי חסו בו :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואליהי אבותינו בזכות ספר

ראשון | שני | שלישי | רביעי | חמישי

שבתהלים שקראנו לפניך שהוא פנגד ספר

בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות שמותיה הקדושים והטהורים היוצאים ממנו שתכפר לנו על כל הטאותינו ותסלח לנו על כל פשעינו שהטאנו ושענינו ושפשענו לפניך והחזיקנו בתשיבה שלימה לפניך והדריכנו לעבודתך ותפתח לפנינו בתימור תורתך ותשלח רפואה שלימה לחולי עמך ולחוליה (פכ"ב) ותקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח ולכל חלכי דרכים ועוברי ימים וגהרות מעמך ישראל תצילם מכל צער וגזק ותגיעם למחוז חפצם לחיים ולשלום, ותפקוד לכל חשויי בנים בזרע של בןמא לעבודתך וליראתך, ועבדות של עמך בית ישראל תצילן שלא תפליגן ולדותיהן, והיושבות על המזבב ברחמיך הרבים תצילן מכל רע, ואלי המיניקות תשפיע שלא יהסר חלב מביהמן, ואלי ומשול אספרה ושדן ורוחין ולילין וכל פגעים ומרעין בישין בכל ילדי עמך בית ישראל ותגדלם לתורתך ולמור תורה לשמיה ומצילם מעין הרע ומתברר וכמנחה ומשט ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם כל גזרות קשות ורעות, ומטה לב המכונה

עלינו

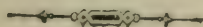
8

8

עלינו לטובה ותגזור עלינו גזרות טובות ותשלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידינו, והבן פרנסתנו מידך הרחבה
והמלאה ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם
אחר, ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
מחסורה, ותמחר ותחיש לגאולנו ותבנה בית מקדשנו
ותפארתנו, ובזכות שלש עשרה מדותיך של רחמים
הפתוים בתורתך כמו שנאמר, יי יי אל רחום וחנו ארך
אפים ורב חסד ואמת. נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
והטאה ונקה, שאינן חזרות ריקם מלפניך: עזרנו אליהי
ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

בשבת וביו"ט אומרים זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בזכות ספר:
שבתהלים ששראנו לפניך שהוא פנגד ספר:
בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות
שמותיך הקדושים והטהורים היוצאים ממוני שפתהא
נחשבת לנו אמירת מזמורי תהלים אלו כאלו אמרם הוד
מלך ישראל בעצמו זכותו יגן עלינו ויעמד לנו לחבר אשת
נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות, ומשם ימשיך לנו
שפע לנפש רוח ונשמה וכשם שאנחנו אומרים שירים בעולם
הזה, כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותנו שיר
ושבחה לעולם הבא, ועל ידי אמירת תהלים תתעורר תבצלת
השירון לשיר בקול געים גילת ורגן כבוד הלבנון גפן לזה
הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

תהלים ליום ראשון א ב 5 ג

דער מומז דערנעקט דעם מענטשען ער ואלד ערענקט תורה לערנען אונז
נאר קיין עבירות גיט טהון וועט ער פארנוכערט ניין אז ער וועט טהלים
ניין אין אלע נייע ווערק:

א אַ אַשְׁרֵי הָאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת
רָשָׁעִים, וּבְדַרְךְ חַטָּאִים, לֹא
עָמַד, וּבְמוֹשָׁב לִצְיִים, לֹא יָשָׁב: ב כִּי אִם
בְּתוֹרַת ייִ חֲפָצוֹ, וּבְתוֹרַת יְהוָה יוֹמָם וּלְיָלָה:
ג וְהָיָה כִּיעֵץ שְׁתוּל עַל פִּלְגֵי מַיִם, אֲשֶׁר פָּרִיו
יִתֵּן בַּעֲתוֹ, וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל, וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
יִצְלִיחַ: ד לֹא כֵן הָרָשָׁעִים, כִּי אִם כַּמֶּן, אֲשֶׁר
תִּהְיֶנּוּ רוּחַ: ה עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים
כַּמִּשְׁפָּט, וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים: ו כִּי
יִדְעֵי ייִ דֶּרֶךְ צַדִּיקִים, וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבְדוּ:

דער מומז ניין דאס דער מענטש ואלד ויד גיט קלינגען אויף די טהלים
פון טשם יתברך:

ב א לָמָּה רָגִשׁוּ גוֹיִם, וְלֹא־מִיָּם יִהְיוּ רִיק:
ג יִתְיַצְּבוּ מִלְכֵי אֶרֶץ, וְרוֹזְנִים

לקוטי יקרים

איין ווינדערליכע מעשה וואס עס האט געטראפֿען פון
תהלים נאגען:

נאר געוואקסט צו טייטשען די טייערער
פון דאנערען אונז פון תהלים, אלע מאג
קלעגט ער נאגען באגין תהלים גיט
גרויס

אין א דארף האט אפאקל געוואוינט
א פרויער אפֿטער מאן, ער איז
גיט געווען א גרויסער זמן, ער האט

נוסדו יחד, על יי ועל משיחו: ג ננתקה את
מוסרותימו, ונשליכה ממנו עבתימו:
ד יושב בשמים ישחק, אדני ילעג למו:
ה אז ידבר אלימו באפו, ובחרונו יבהלמו:
ו ואני נסכתי מלכי, על ציון הר קדשי:
ז אספרה אל חק, יי אמר אלי, בני אתה,
אני היום ילדתיך: ח שאל ממני, ואתנה
גוים נחלתך, ואחזתך אפסי ארץ: ט תרעם
בשבת ברזל, בכלי יוצר תנפצים: יועתה
מלכים השבילו, הוטרנו שפטי ארץ:
יא עבדו את יי פיראה, וגילו ברעדה:
יב נשקו בר, פן יאנה, ותאבדו דרך, כי
יבער כמעט אפו, אנשי כל חוסי בו:

דער מומד טהוט ריינען אז דער מענטש ואל גוט מתרגם ויין געגען
די שטראף פון השם ותקרה אונז ער ואל דאס אנגעגען באהבה:

ג א מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום
בנו: ב יי מה רבו צרי, רבים

לקוטי יקרים

איו ער געקומען אין חלום צו איינעם
פון די מענטשען פון שטאדט וואס
געגען דעם דארף, ער איז געווען
אנגעטהון

גרויס בונה, ער האט געלעבט ווייט
זאגט אונז איז געשטארבען, אונז אין
די דבויקע טעג פון ויין שטארבען

תהלים ליום ראשון ג ד

קמים עלי: גרבים אמרים לנפשי, אין
 ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יי, מן
 בעדי, כבודי ומרים ראשי: הקולי אל יי
 אקרא, ויענני מהר קדשו סלה: ו אני
 שכבתי ואישנה, הקיצותי, כי יי יסמכני:
 ולא אירא, מרובות עים, אשר סביב שתי
 עלי: הקומה יי הושיעני, אלהי, כי הבית
 את כל איבי לחי, שני רשעים שברת:
 ט ליי הישועה, על עמך, ברכתך סלה:

דר סטור לערנט פון נאל גיט מקנא ויין די רשעים קום נעמן סעלית בעולם סתה:

ד א למנצח בנגינות, מזמור לדוד:
 ב בקראי, ענני אלהי צדקי,
 בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלת: ג בני
 איש, עד מה כבודי לכלמה, תאהבון ריק,
 תבקשו כזב סלה: ודעו, כי הפלה יי,
 חסיד לו, יי ישמע, בקראי אליו: ה רגזו

לקוטי יקרים

דארף וואס די ביסט גיט צאנג גע-
 שטארבען? האט ער געוואנט דאס
 בין איד, דער מענטש האט איהם
 געפרעגט וואס האסטו אונזער דעם

אנגעהוון אין די מקריבים אונג האט
 געהאלטען א קליינעם ספר אונזער
 דעם ארעם, דער מענטש האט איהם
 געפרעגט די ביסט דער אלטער פון

וְאֵל תִּחַטָּאוּ, אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם, עַל מִשְׁפָּכֶם,
וּדְמוּ סֵלָה: ו זָכְחוּ וּבָחִי צֶדֶק, וּבִטְחוּ אֵל
י: ו רָבִים אֲמָרִים, מִי יֵרָאֶנּוּ טוֹב, נִסָּה
עֲלֵינוּ, אִוֵּר פִּגְיוֹת י: ח נִתְּתָה שְׁמִיחָה בְּלִבִּי,
מִעֵת הַנֶּגַם וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ: ט בִּישְׁלוֹם
יַחְדִּי אֲשַׁבֶּבֶה וְאִישָׁן, כִּי אֶתָּה י: ל לְבָרֵךְ,
לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי:

דער מזמור טוט היידען פון רשעים ווערען ווייערע מעשים ווערען ווי ניש
גיאכט ווערען לעולם הבא:

ה א לִמְנִצָּחָה אֵל הַנְּחִילוֹת, מִזְמוֹר לְדָוִד:
ב אֲמָרִי הֶאֱזִינָה יי, בִּינָה
הַגִּינִי: ג הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעִי, מִלְּבִי
וְאֵלֵהִי, כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפָּלֵל: ד יי בִּקֵּר תִּשְׁמַע
קוֹלִי, בִּקֵּר אֶעֱרֹךְ לָךְ וְאַצְפֶּה: ה כִּי לֹא אֵל
חֲפֵץ רָשָׁע אַתָּה, לֹא יִגְדֶּה רָע: ו לֹא יִתִּיצְבוּ
הוֹלָלִים, לִנְגִיד עֵינֶיךָ, שִׁנְאָתָ כָּל פִּעֲלֵי
אֵוֶן: ז תֹּאכֵד דְּבָרֵי כֹזֵב, אִישׁ דָּמִים וּמְרֻמָּה,

לקוטי יקרים

אונ די אלע מענטשען פון די שטאדט
ווי נאמען געשווינד אנשליסען פון
דארף אונ פון שטאדט ווערען ווי
געקענטעט ווערען, ווארום ווען איה

ארעם, האט דער אקטער געואכט
דאס איז א תהלים, אונ איה פון
געקופען דיר נאמען דו נאכט נאמען
די אלע מענטשען פון מיין דארף

יִתְעַב יי: הוֹאֲנִי, בָּרַב חֲסִידֶךָ, אֲבֹא בִיתֶךָ,
אֲשַׁתְּחוּה אֵל הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ, בִּירְאֶתְךָ: ט וי
נִחַנִּי בַּצָּדָקֶתְךָ, לְמַעַן שׁוֹרְרִי, הַיִּשָּׁר לִפְנֵי
הָרָכֶךָ: י כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוּנָה, קָרָבָם הוֹוֹת
קָכָר פֶּתִיחַ גְּרוֹנָם, לְשׁוֹנָם יִחְלִיקוּן:
י א הַאֲשִׁימָם אֱלֹהִים, יִפְּלוּ מִמַּעַצְוֹתֵיהֶם,
בָּרַב פִּשְׁעֵיהֶם הִדְיָחֵמוּ, כִּי מָרוּ בְךָ:
יב וַיִּשְׁמְחוּ כָל חֹסֵי בְךָ, לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ,
וְתִסַּךְ עֲלֵימוֹ, וַיַּעֲלֶצּוּ בְךָ, אֶחָבִי שִׁמְךָ: יג כִּי
אַתָּה, תִּבְרַךְ צְדִיקִי, כְּכֹנֶה, רָצוֹן תַּעֲמִרְנוּ:

דס איו איין תפלה שיש ותברך ואל ישיקין איין רפואה צו דר נשקיה אונ צום גור:
ו א לְמַנְצֶיךָ בְּגִינֹת, עַל הַשְּׂמִינִית, מִזְמוֹר
לְדָוִד: כ יי, אֵל בְּאֶפְסָה תֹכִיחֵנִי,
וְאֵל בַּחֲמַתְךָ תִּסְרֶנִּי: ג חֲנִנִי יי, כִּי אֶמְלֹל
אֲנִי, רַפְּאֵנִי יי, כִּי נִבְהָרוּ עֵצְמִי: ד וְנִפְּשִׁי
נִבְהָלָה מְאֹד, וְאַתָּה יי, עַד מָתִי: ה שׁוּבָה

לְקוֹשֵׁי יְקָרִים

וְאֵל אִיךָ יי פִּאֲשִׁיעִינוּ פִּין דִּי יִשְׁעֵכֶסְע
גִּזְרָה, אֵין דָּעַר פִּדִּיהַּ הָאֵם דָּעַר מַעֲרִישׁ
דְּעִרְצִינִלְשׁ דָּעַם תִּיּוֹם אֵין יִשְׁמַרְט
אונ אֵין דִּאָרְקָה, וְדָעַר דָּעַם הָאֵם נִעֲרִיבְט

הָאֵם נִעֲרִיבְט אונ הָאֵם אֵלְעָטָא
נִעֲרִיבְט נִאֲמִין תִּהְלִים אֵין דָּעַם וְכֹחַ
פִּין תִּהְלִים הָאֵם יי נִעֲרִיבְט וְיִהְיֶה,
נִעֲרִיבְט אֵין יִשׁ דָּא וְאֵם אונ וְדָעַר

י, חֲלָצָה נִפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ :
 ו כִּי אֵין בַּמָּוֶת זְכָרְךָ, בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ :
 ז יִגְעַתִּי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּכָל לַיְלָה מִטְּבִיתִי,
 בְּדַמְעָתִי עַרְשִׁי אֲמַסֶּה : ח עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם
 עֵינַי, עֲתָקָה בְּכָל צוּרְרֵי : ט סוּרוּ מִמֶּנִּי, כָּל
 פּוֹעֲלֵי אֵוֶן, כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי : י שָׁמַע יי
 תַּחֲנֻנֹתִי, יי תִּפְלֹתִי יִקַּח : יא יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ
 מְאֹד, כָּל אֹיְבֵי, יֵשְׁבוּ יִבְשׁוּ רָגַע :

דָּר מוֹמֵר לַעֲרִיכָה מֵעַן וְאֵל קִיּוֹן שְׁמִיחָה נִיט הָאֵפֶן וְעַן דָּר שׁוֹבָא וְעַרְט גְּשֵׁמֵי רַאשָׁא:
 ז א פִּתְגָמֵי לְדָוִד, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עַל דְּבָרֵי
 כּוֹשׁ בֶּן יִמִּי : ב יי אֱלֹהֵי, בְּדָ
 חֲסִיתִי, הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רָדְפֵי וְהַצִּילֵנִי : ג פֶּן
 יִטְרוּף בְּאַרְיֵה נִפְשִׁי, פֶּרֶק וְאֵין מִצִּיל : ד יי
 אֱלֹהֵי, אִם עָשִׂיתִי זֹאת, אִם יֵשׁ עוֹל בְּכַפִּי :
 ה אִם גְּמַלְתִּי שְׁלָמִי רָע, וְאַחֲלָצָה צוּרְרֵי
 רִיקָם : ו יִרְדּוּף אֹיֵב נִפְשִׁי, וַיִּשָּׁג וַיִּרְמוֹס
 לְאַרְצֵי חַיִּי, וּבְבוֹדִי לַעֲפֹר יִשְׁכֵּן סֶלָה : ז קוֹמָה

לְקוֹמֵי יְקָרִים

אוג איז אַנטראָפֿען איז געטעטעט געקליבען אויף ווייטערע טראַער, וועגן
 געקומען אין אַ גרויסע אָר, פֿירט
 האָבען נִיט געטרויבט אויג וועגן
 געקליבען גע'ה'נ'עט געוואָרען, פֿירט
 בערויבט

הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תִּנָּה הַיּוֹדֶה עַל הַשָּׁמַיִם: ג מִכִּי
 עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּת עוֹז, לְמַעַן צוֹרְרָה,
 לַהֲשִׁיב אֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: ד כִּי אֶרְאֶה
 שָׁמַיָּה, מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ, יָרַח וְכּוֹכָבִים,
 אֲשֶׁר בּוֹנֵנָתָה: ה מָה אֲנוֹשׁ, כִּי תִזְכְּרֵנוּ, וּבֶן
 אָדָם, כִּי תִפְקְדֵנוּ: ו וַתַּחֲסֹרְהוּ מַעַט
 מֵאֱלֹהִים, וּכְבוֹד וְהָדָר תַּעֲסֹרְהוּ: ז תִּמְשִׁילֵהוּ
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, כָּל שִׁתָּה תַחַת רַגְלָיו: ח צִנָּה
 וְאֱלֹכִים כָּלָם, וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדֵי: ט צִבּוֹר
 שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם, עֲבַר אֲרָחוֹת יָמִים: י יִי
 אֲדוֹגִינוּ, מָה אֲדִיר שָׁמַיָּה, בְּכֹל הָאָרֶץ:

ד' מוסר ויניח מען בארץ ריבן באט ווס איז מער פון דעם ווס ווייל ש'לעבן זאגן
 ט א לִמְנֻצָּח, עַל מוֹת לַיֵּן, מִזְמוֹר לְדָוִד:
 ב אֲוֹדָה יי בְּכֹל לִבִּי, אֶסְפָּרָה
 בָּךְ נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג אֶשְׁמַחָה וְאֶעֱלֶזָּה בָךְ,
 אֲמַרָה שִׁמְךָ עֲלֵיוֹן: ד בָּשׁוּב אֹיְבֵי אַחֲרִי,

דקוטי יקרים

די בעשטע מנחה איז צו נאמען תהלים
 ווען ער איז אנגעקומען מיט דעם
 מלית, ווי גוט איז דעם מענטש וואס
 נאנט גאנץ תהלים איז די נאקט
 וואס ער ע

נאנט תהלים מיט פונד איז גלייך ווי
 ער וואלט מקוים געווען די באשע
 תורה און ער וועט זוכה זיין די נשמה
 גייעט נאך קומען צום באט העבד.

יבֹשְׁלוּ וַיֵּאבְדוּ מִבְּנֵיהֶּ: הִכִּי עֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי
 וְדִינִי, וְשִׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק: וְנִעַרְתָּ
 גּוֹיִם, אֲבֹדְתָּ רָשָׁע, שָׁמַם מַחֲיֹת, לְעוֹלָם
 וָעַד: וְהָאֵוִיב, תִּמּוֹ חֲרָבוֹת לִנְצַח, וְנִעְרִים
 נִתְּשִׁית, אֲבֹד זִכְרָם הִמָּה: חַיֵּי לְעוֹלָם יֵשֵׁב,
 כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹ: ט וְהוּא יִשְׁפּוֹט תִּבְלָה
 בְּצֶדֶק, יִדְוֶן לְאֲמִים בְּמִישְׁרִים: י וַיְהִי יי
 מִשְׁנֹב לִרְךָ, מִשְׁנֹב לְעֵתוֹת בִּצְרָה:
 יא וַיִּבְטְחוּ בָךְ, יוֹדְעֵי שִׁמְךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
 הַדָּשִׁיד יי: יב וַמָּרוּ לַיי יֹשֵׁב צִיּוֹן, הַגִּידוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: יג כִּי דִרְשׁוּ דָמִים, אֹתָם
 זָכַר, לֹא שָׁכַח, צִעֲקַת עֲנּוּיִם: יד חֲנֻנִי יי,
 רָאָה עֲנִי מִשְׁנֹאִי, מָרוּמִי מִשְׁעַרֵּי מוֹת:
 טו לְמַעַן אֶסְפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ, בְּשִׁעְרֵי בֵּית
 צִיּוֹן, אֲגִידָה בִּישׁוּעָתֶךָ: טז טַבְּעוּ גּוֹיִם,
 בְּשִׁחַת עֲשֵׂה בִּרְשָׁת זֶן טַמְנוּ, נִלְכְּדָה רַגְלָם:
 יז נֹדַע יי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה, בְּפִעַל כִּפּוֹ, נֹקֵשׁ

לקוטי יקרים

אֲפִלְעֲהֵן פֶּן אֵיחָם אֵינִי פֶן וַיִּנָּע
 שְׁמוֹ סֶלֶנֶשְׁשֵׁן אֵינִי פֶן וַיִּין מִשְׁפָּחָה
 אֲלֵע צְרוּחַ, אֵינִי עַר בְּרַעְנוֹשׁ אוֹיֵף

וַאֲכַלְדֻנֶּשׁ סֶלֶנֶ, אֵינִי נֶאֱמָר תְּהִלָּים
 אֵין דָּעִם חָאג שִׁבְתָּ, דְּעַר סֶלֶנֶשְׁשׁ
 נִיחָם וַאֲנִי שִׁשְׁלִיכִי תְהִלָּים טַבְּעֵן

רָשָׁע, הַגִּיזוֹן סָלָה: יֵה יִשׁוּבוּ רָשָׁעִים
לְשֹׂאוֹלָה, כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחֵי אֱלֹהִים: יֵט בִּי
לֹא לְנִצָּחַת, וְשִׁבַּח אֲבִיוֹן, תִּקְנֹת עֲנִיִּים תֹּאבֵד
לָעַד: כְּקוֹמָה יִי, אֵל יַעֲזֹז אֲנוֹשׁ, וְשִׁפְטוֹ
גּוֹיִם עַל פְּגִיף: כֹּא שִׁיתָה יִי מוֹרָה לָהֶם,
יִדְעוּ גּוֹיִם, אֲנוֹשׁ הֵמָּה סָלָה:

הַעַר מְזִמֵּר מוֹט הָרָצִיזֵן וְיִי דָעַר דָּשָׁע תֹּאבֵד וְיִי בְנִימָה נִיזֵר עַר אִיו מַעֲלִית:
יום ב י א לָמָּה יִי, תַעֲמֹד בְּרָחוֹק, תַעֲלִים
לַעֲתוֹת בִּצְרָה: ב בְּנֵאוֹת
רָשָׁע, יִדְלַק עָנִי, וְתִפְשׁוּ בְּמִזְמוֹת, זֹו
חֲשִׁבוּ: גִּבִּי הֲלֹל רָשָׁע, עַל תֵּאוֹת נִפְשׁוֹ,
וּבֹחֵץ בִּרְךְ, נֵאִין יִי: ד רָשָׁע כְּגֹבֶה אִפּוֹ,
כֹּל יִדְרֹשׁ, אִין אֱלֹהִים, כָּל מִזְמוֹתָיו:
ה יִחִילּוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת, מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ
מִנְּגִידוֹ, כָּל צוֹרְרָיו, יִפִּיחַ בָּהֶם: ו אָמַר
בְּלָבוֹ, כֹּל אֲמוֹט, לָדוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר לֹא

לְקוֹמֵי יִקְרִים

אויף אונ אויף ווייגע נשטוב טענקשטען
אלע טאג וואגען תהלים. די בעסטע
צייט צו וואגען תהלים איז אלע טאג
פאר טאג:

אונ אויף וויין גאנצע טשעחה פיהר
ברכות, טובות, בעדלות, רחמים,
תקדים, אונ דער טענקשט נאם פאקרט

ברע: ואלה פיהו מלא, ומרמות ותה תחת
 לשונו, עמל ואון: ה ישוב במארב חזרים,
 במסתרים יהרג נקי, עיניו לחלכה יצפנו:
 ט יארוב במסתר, באריה בסכה, יארוב
 לחטוף עני, יחטוף עני, במשכו ברשתו:
 י ידכה ישתח, ונפל בעצומיו, חל באים:
 יא אמר בלבו, שבת אל, הסתיר פניו, בל
 ראה לנצח: יב קומה יי, אל נשא ידה, אל
 תשבח עניים: יג על מה, נאמן רשע אלהים,
 אמר בלבו, לא תדרש: יד ראתה, כי אתה,
 עמל ובעם תביט, לתת בידך, עליך
 יעזוב חלכה, יתום אתה היית עוזר:
 טו שבר זרוע רשע, ורע תדרו שרשעו, בל
 תמצא: טז יי מלך עולם ועד, אבדו גוים
 מארצו: יז תאות עניים שמעת יי, תבין
 לבם, תקשיב אונק: יח לשפט יתום ודך,
 בל יוסף עוד, לערוץ אנוש, מן הארץ:
 דער מוסר מיינט אז די צרות וואס קומט אויף דעם צדיק איז אלעס צו וויין גליקען:
 יא א למנצח לדוד, ביי חסיתי, איך
 תאמרו לנפשי, גודי חרבים

צפֹּר: ב כי הִנֵּה הָרְשָׁעִים, יִדְרֹכֹן קִישָׁת,
כּוֹנְנֵי חֶזֶם עַל יָתֵר, לִירוֹת כְּמוֹ אֶפֶס,
לְיִשְׂרָאֵל: ג כי הִנֵּה נֹת יְהֻרְסֹן, צְדִיק מִחַ
פָּעַל: ד יי בְּהִיבֵל קִדְשׁוֹ, יי בַּשָּׁמַיִם כְּסֹאוֹ,
עֵינָיו יַחֲזֹן, עַפְעָפִיו יִבְחֲנֵנִי בְּנֵי אָדָם: ה יי
צְדִיק יִבְחֵן, וְרִשְׁעֵי וְאֹהֲבֵי חָמָס, שְׂנֵאוֹתָהּ
נִפְשׁוֹ: ו יִמָּטֵר עַל רְשָׁעִים פָּחִים, אִישׁ
וְנִפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת, מִנֶּת כּוֹסָם: ז כי
צְדִיק יי, צְדָקוֹת אֹהֵב, יִשָּׂר יַחֲזֹן פְּגִימוֹ:

דָּר מְזִמֵּר יִשְׁמְרָאֲכָם דָּעִם מַעֲנִשָׁן וְסֵם אִיו מִיָּסֵן הָאָרֶץ פֶּאֶלֶשׁ אִיו רָעַד מִיָּסֵן מִיָּסֵן גִּמְיָ:
יב א לְכַנְגְּלָח, עַל הַשְּׂמִינִית, מִזְמוֹר לְדָוִד:
ב הוֹשִׁיעָה יי, כִּי גִמֵּר חֲסִיד,

כִּי פָסוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: ג שְׁוֹא יִדְבְּרוּ,
אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, בְּלִב וּלִב
יִדְבְּרוּ: ד יִכְרֹת יי, כָּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת,
לְשׁוֹן מִדְבָּרַת גְּדוֹלוֹת: ה אֲשֶׁר אָמְרוּ,
לְשִׁנְנוּ נִגְבִּיר, שִׁפְתֵּינוּ אֲתֵנּוּ, מִי אֲדוֹן
לָנוּ: ו מִשֹּׁד עֲבָיִים, מֵאַנְקַת אֲבִיוָנִים עֲתָה
אֲקוּם, יֹאמַר יי, אֲשִׁית בִּישְׁעֵי, יִפְתַּח לוֹ:
ז אֲמָרוֹת יי, אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת, כְּסֶף צָרוּף,

תהלים ליום ראשון יב יג יד ט 17

בְּעֵלֶיךָ לְאָרֶץ, מִזְכֵּק שְׂבָעִתִּים: ח אֵתָּה יי
תִּשְׁמְרֵם, תִּצְרְפוּ מִן הַדּוֹר זֶה, לְעוֹלָם:
ט סָבִיב רַשָּׁעִים יִתְחַלְּבוּ, כָּרֶם וְלֹאֵת,
לְבָנֵי אָדָם:

כְּדִמְסוֹר אֵין מִתְפַּלֵּחַ טַעַן אֶמְלֵכָּשׁ אֵין חַי אֵין אֶצְרָה וְאֵל שֶׁר דַּעַם מְסוֹר וְאֵין:
יג א לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב עַד אָנָּה יי
תִּשְׁכַּחֲנִי נִצַּח, עַד אָנָּה,
תִּסְתִּיר אֶת פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי: ג עַד אָנָּה, אֱלֹשִׁית
עֲצוֹת בְּנֵי אֱלֹהִים, יִגוֹן בְּלִבֵּי יוֹמָם, עַד אָנָּה,
יָרוֹם אֱלֹהֵי עֲלִי: ד הִבִּיטָה עֲנָנִי יי אֱלֹהֵי,
הַאִירָה עֵינֵי, כֵּן אִישָׁן הַמּוֹת: ה כֵּן יֹאמַר
אֱלֹהֵי יִבְלָתִיו, צָרִי יִגִּילִי, כִּי אֶמְוֹט: ו וְאֶנִּי
בְּחֶסֶדְךָ בִּמְחִתִּי, יִגֹּל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ,
אֲשִׁירָה לַיהוָה, כִּי נִמְלָה עֲלִי:

דַּעַר מְסוֹר דַּעַר פֶּן דִּי צַוִּי בְּחֵי מִתְפַּלְשִׁים וְאֵם וְעֵנֶן דְּרֹב מִיִּמְאָרְעוּ:
יד א לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד, אֹמַר נָבֵל בְּלָבוֹ אֵין
אֱלֹהִים, הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ
עֲלֵיךָ, אֵין עֲשֵׂה טוֹב: ב יי מִשְׁמִים
הַשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם, לְרֹאוֹת הַיָּשׁ מִשְׁכִּיל,
הַיָּשׁ אֶת אֱלֹהִים: ג תִּפְלֵס סָר יִחַדּוּ נִאֲלָחוּ,

אֵין עֲשֵׂה טוֹב, אֵין נָם אֶחָד: דִּהְלֵא יָדְעוּ
כָּל פּוֹעֲלֵי אֱוֹן, אֲכַלֵּי עַמִּי, אֲכָלוּ לָחֶם, יִי
לֹא קָרְאוּ: הַשֵּׁם פָּתְרוּ פֶּתֶד, כִּי אֱלֹהִים
בְּדוֹר צָדִיק: וַעֲצַת עֲנִי תְבִישׁוּ, כִּי־יִי מַחֲסֵהוּ,
זִמְיִ יִתֵּן מִצִּיּוֹן, יִשְׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב יִי
שְׁבוֹת עַמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב, יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

דָּר מוֹמֵד לְעִרְיָט נְוִי דָּר מַעֲנִיטֵשׁ נָאֵל וִידָּ בּוֹהֵג וִינָּ נֹעֵט וִינָּ נִשְׁמָח רַגְעָן
אֵין בֵּן עֲקוֹן:

טוֹא מִזְמוֹר לְדָוִד, יִי מִי יִגּוֹר בְּאַהֲלָהּ, מִי
יִשְׁכּוֹן בְּחֵר קָדְשָׁהּ: כִּהְוִלָּהּ
תָּמִים, וּפּוֹעֵל צֶדֶק, וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
גִּלְיָה רַגְלָהּ עַל לְשׁוֹנוֹ, לֹא עֲשֵׂה לְרַעְהוּ רָעָה,
וְחִרְפָּה לֹא נִשְׂאָה עַל קְרוֹבוֹ: דִּגְבוּהָ בְּעֵינָיו
נִמְאָה, וְאֶת יִרְאִי יִי יַכְבֵּד, נִשְׁכַּע לְהִרְעֵ,
וְלֹא יִמָּר: הַכִּפּוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁתָּהּ, וְשִׁחָה עַל
נָקִי לֹא לָקַח, עֲשֵׂה אֱלֹה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:

לִקְחָ טוֹב

קוֹנֵד, אֱוֹן הָאֵם אִי־הָרָה נִשְׁכָּעֵנָה צוֹ
שָׁמֵן אֱוֹן טְרִינְקֵנָה פִּין אֲלֵה שׁוֹשְׁבֵה
מִאֲבָלִים אֱוֹן שׁוֹשְׁבֵה נִשְׁכָּעֵנָה
וְעֵם אִי־הָרָה הָאֲרִין הָאֵם נָאֵר פִּארְכָּאֲנָה,
אֲלֵהם כְּרִי דָאֵם קוֹנֵד נָאֵל נָאֵם וִינָּ

(ד) הֵלֵא יָדְעוּ וְגו', מִיר נִשְׁכָּעֵנָה דָּעֵם
פִּסְקוֹ שׁוֹשְׁבֵה עַל פִּי מִשְׁלָה,
בִּי אֲנִי־שָׁמֵן וְכִיר אִין נִשְׁכָּעֵנָה
נִשְׁכָּעֵנָה אֲוִי־הָרָה אִי־הָרָה שְׁכָּעֵר,
הָאֵם שָׁר צוֹ נִשְׁכָּעֵנָה אֲוִי־הָרָה צוֹם

ה' מוֹשִׁי אֶרְיִיטָה דָּעִם מְעַנְשֵׁשׁ עַד וְאֵל וַיֵּין בְּקִשָּׁה גִּיט אֵין הַעֲנִיִן אֵין וַיֵּין וְכֹחַ :
 מִזֵּא מִכְתָּם לְדָוִד , שְׁמַרְנִי אֵל , כִּי חֲסִיתִי
 בְּךָ : בִּלְאִמְדַת לֵי , אֲדַנִּי אֶתָּה ,
 מִזִּכְרִי בִלְעֵלֶיךָ : גִּלְקָדוֹנִשִּׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה , וְאֲדִירִי בִלְחַפְצִי בָם : דִּירְבוֹ
 עֲצָבוֹתָם , אַחֲרֵי מִהְרֵי , בִלְאִסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם
 מִדָּם , וּבִלְאִשָּׁא אֶת שְׁמוֹתָם , עַל שְׁפָתַי :
 הִי מִנֵּת חֶלְקִי וְכֹסִי , אֶתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי :
 וְחִבְּלִים נִפְלְאוּ לִי בִּנְעִימִים , אֵף נִחֲלַת
 שְׁפָרָה עָלַי : וְאֶבְרַךְ אֶת יְיָ , אֲשֶׁר יַעֲצָנִי ,
 אֵף לִילֹאֹת , יִסְרֹנִי בְלִיֹּאֹתֵי : חֲשִׁיתִי יְיָ לְנִגְדִי
 תָּמִיד , כִּי מִיִּמִּינִי בִלְאִמְוֹט : טִלְכָּן שְׁמַח
 לְפִי , וַיִּגַּל כְּבוֹדִי , אֵף בְּשָׁרִי , יִשְׁכּוֹן לְבַטָּח :
 יְכִי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל , לֹא תִתֵּן
 חֲסִידֶךָ , לְרֹאאוֹת שְׁחַת : יֵא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים ,
 שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ , נִעְמֹת בִּימִינֶךָ נִצַּח :

דָּקָה טוֹב

נָאֵר וְיֵה הָאֵם נְעִרְכֵּנִט דָּאֵם בְּעִנְיִי
 וְיֵה הָאֵם בְּאִקְוִעֵן חֵן אֵין וַיֵּנֶע
 אֵינְעֵן , דְּעֵרוֹם גִּיט טֵעֵן אֵיחֶר דָּאֵם
 אֵלְעֵם , הָאֵם וְיֵה דָאֵם קִינֶר גִּיט
 נְעִפִיקְנוֹיִט , וְיֵה הָאֵם דָּעִם קִינֶר וַיֵּשֶׁר
 וַיִּנְעֵג

פִּון אֵיחֶר מִיֶּדְעָה וְאֵם וְעֵט וַיֵּינְעֵן ,
 אֵמְעֵר דִּי וַיֵּינְעֵרֵן אֵינְט נְעִנְעֵנְעֵן
 אֵשׁוֹטָה וְיֵה הָאֵם גִּיט פִּאֲרֵשְׁטֵאנְעֵן
 פִּאֲרֵ וְאֵם דְּעֵר בַּעַל חֲבִית גִּוִּט אֵיחֶר
 מִזִּוִּי גִוִּט צוֹ עֵסְעֵן אִיג מִרִּינְקֵעֵן ,

דער מוסר לערנט אז דער מענטש וואו בעטן השם ותפוך ואז אים ניש
פרובין מיט איין שברה :

יז א תפלה לדוד, שמעה יי צדק,
הקשיבה רנתי, האוינה
תפלת, בלא שפתי מרמה: ב מלפניך
משפתי יצא, עיניך תחזנה מישרים:
ג בחנת לבי, פקדת לילה, צרפתני בל
תמצא, ומתי בל יעבר פי: ד לפעלות
אדם, בדבר שפתיך, אני שמרתי, ארחות
פריי: ה תמוך אשרי במעלותיך, בל
נמוטו פעמי: ו אני קראתיך, פי תענני
אל, הט אנה לי, שמע אמרתי: ז הפלה
חסדיך, מושיע חוסים, במתקוממים
בימיך: ח שמרני באישון בת עין, בצל
כנףך תסתירני: ט מפני רשעים זו שהוני,
איבי בנפש יקיפו עלי: י חלצמו סגרו, פימו
דברו בגאות: יא אשרנו עתה סבבנו,

לקח טוב

איהם וישר געשלאגן, דאס קונד
האט געווינט אונ. קיינער האט ויך
איבער איהם ניש דערבארעסט, אזוי
האט וי געפירט א צייט ביז דאס

ווייניג געגעבן צו ווייניג, אונ
ביינאכט אז דאס קונד האט ויך
אויפגעחאפט פון שלאף אונ האט וי
איבערגעוועקט פון שלאף, האט וי

עֲיִנֵיהֶם יִשְׁתּוּ לַנִּמּוֹת בָּאָרֶץ : יב הַמִּוֹנוֹ
בָּאֲרִיָה, וְכִסּוֹף לְמִרוֹף, וְכִכְפֹּר יֵשֵׁב
בְּמִסְתָּרִים : יג קוֹמָה יי, קִדְמָה פָּנָיו
הַבְּרִיעָהוּ, פִּלְמָה נִפְשִׁי, מִרְשַׁע חֲרָבָה :
יד מִמֵּתִים יִדָּה יי, מִמֵּתִים מִחֲלָד, חֲלָקִים
בַּחַיִּים, וְצִפּוֹנָה תִּמְלֵא בִטְנִים, יִשְׁלַעוּ בָנִים,
וְהַנִּחוּ יִתְּרָם לְעוֹלָלֵיהֶם : טו אֲנִי בִצְדָק
אֶחְיֶה פָּנֶיךָ, אֶשְׁלַכָּה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ :

דָּעַר מִמִּיד לְעִרְנִית בִּי וְעָדַר נִם וְיֵאֵם אִים גְּלִשְׁעִנִּית וְאֵל עָר אִם גְּלִשְׁעִן אֲרִאֲנָה
צו גֵּאֵם :

יום ג יח א לַמִּנְצָח, לַעֲבָד יי לְדוֹד, אֲשֶׁר
דִּבֶּר לִי אֶת דְּבָרֵי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם הַזֶּה יי אוֹתוֹ מִכָּפַר
כָּל אֵיבָיו, וּמִיד שְׂאוֹל : כ וַיֹּאמֶר אֶרְחַמְךָ
יי חֲזָקִי : ג יי סִלְעִי וּמִצּוֹדֹתֵי וּמִפְּלִטִי, אֵלֵי
צוּרֵי אֶחָסָה בּוֹ, מִגִּבִּי וְקִרְן יִשְׁעֵי מִשְׁלֹבֵי :
ד מִהֲלָל אֶקְרָא יי וּמִן אֵיבֵי אוֹשְׁעִי : ה אֶפְפוֹנִי

לִקְחָ טוֹב

הָאֵם וַיִּשְׁר גְּלִשְׁעִנִּית דָּם קוֹנֵד, אֵיבָעַר
דָּעַם אִיו דָּאם שְׂבִאָה גְּעוֹאֲרָעַן, אִיו
עָר וַיִּשְׁר אִין בָּעַם גְּעוֹאֲרָעַן אוֹיָה

דָּעַר

קוֹנֵד אִיו שְׂבִאָה גְּעוֹאֲרָעַן וַיִּשְׁר
שְׂבִאָעַר אִיו גְּעוֹאֲרָעַן פּוֹן דָּעַר
בָּאֲנָעַר טָעָה, דָּאם דִּי גִיָּעִרָעַן

חֲבִלֵי מוֹת, וְנִחְלֵי בְלִיעַל יִבְעֲתוּנִי: וְחֲבִלֵי
שְׂאוֹל סָבְבוּנִי, קִדְמוּנִי מוֹקְשֵׁי מוֹת: וּבְזֶר
לִי אֶקְרָא יי, וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ, יִשְׁמַע
מִהִיכְלוֹ קוֹלִי, וְשׁוּעֲתִי לִפְנֵיו, תִּבְאָה בְּאֲזֵנוֹ:
חֲתֹמֵגֵשׁ וְתִרְעֵשׁ הָאָרֶץ, וּמוֹסְדֵי הָרִים
יִרְגְּזוּ, וַיִּתְנַעֲשׂוּ כִּי חָרָה לוֹ: ט עֲלֶה עֵשֶׂן
בְּאַפִּי, וְאֵשׁ מִפִּי תֹאכַל, גִּחְלִים בָּעֵרוּ
מִמֶּנִּי: יוּיֵט שָׁמַיִם וַיִּרֶד, וְעָרְפֹל תַּחַת
רַגְלָיו: יא וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעֲף, וַיִּדָּא עַל
כַּנְפֵי רוּחַ: יב יֵשֶׁת חֲשֹךְ סִתְרוֹ, סָבִיבוֹתָיו
כִּפְתּוּ, חֲשֹכֶת מַיִם, עָבִי שְׁחָקִים: יג מִגִּגֵּה
נָהָדוּ עָבְיוֹ עָבְרוּ, בָּרַד וְגִחְלֵי אֵשׁ: יד וַיִּרְעַם
בְּשָׁמַיִם יי, וַעֲלִיזוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ, בָּרַד וְגִחְלֵי
אֵשׁ: טו וַיִּשְׁלַח חֲצִיזוֹ וַיִּפְיֹצֵם, וּבִרְקִים רַב
וַיִּהְיוּם: טז וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם, וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת

לְחַן טוֹב

עֲסֵעֵן פֶּן וַיִּשָּׁר פִּאֲשָׁעִים טִישׁ דָּעַר
נֶאֱדָה אִזּוּ מִיר הָאֲבָעֵן וַיִּדּוּ פִּאֲרוֹנִיִּדִיקִט
הָאֵם: נֶאֱמַר אֲוִנוּ פִּאֲרִשְׁרִיעֵן פֶּן וַיִּין
טִישׁ, נֶאֱדָר הָאֵם אֲוִנוּ אִיבַעֲרִנְעֵעֲבֵעֵן
צוּ אִיבַעֲרֵעֵן, דָּאֵם מִיִּיקִט טֵעֵן צוּ
אִיבַעֲרֵעֵן אִיבַעֲרֵעֵן, דָּאֵם וַיִּי זֶאֲעֵן

אֲוִנוּ

דָּעַר וַיִּבְעֵרֵעֵן אֲוִנוּ הָאֵם וַיִּי אֲרוֹיִם
גִּעֲטִרִיעֵן פֶּן וַיִּין הָוִיו, אֲוִנוּ הָאֵם
צוּ גִעֲטִרִיעֵן אִיבַעֲרִיעֵן וַיִּבְעֵרֵעֵן צוּם
קִנְדָּה, דָּעַר נִמְשָׁל אִיו, וַעֲנֵן מִיר
יִדְעֵן זֶעֱעֵן גִּעֲטִרִיעֵן גוֹם אֲוִנוּ פֶּרוֹם,
נֶעֱעֵן מִיר גִּעֲטִרִיעֵן וַיִּי קִנְדָּעַר וַאֲם

תִּבְרַח מוֹעֲרֶתְךָ יי, מִנְשַׁמֵּת רוּחַ אֲפֶךָ :
 יוֹשֵׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי, וַיִּמְשְׁנֵי מִמֶּיִם רַבִּים :
 יח יִצִּילֵנִי בְּאִיבֵי עֵז, וַיִּמְשַׁלֵּנִי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי :
 יט וַיִּקְדְּמוּנִי בְיוֹם אִידִי, וַיְהִי יי לִמְשַׁעֵן לִי :
 כ וַיִּצִּילֵנִי לְמִרְחָב, יחֲלִצֵנִי כִּי חָפִץ בִּי :
 כא וַיִּגְמֵלֵנִי יי בְּצֹדֶקְךָ, כְּבוֹד יְדֵי יוֹשִׁיב לִי :
 כב כִּי שָׁמַרְתָּי הִרְכֵּי יי, וְלֹא אֲרַשְׁעֲתִי מֵאֱלֹהֵי :
 כג כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לִנְגָדִי, וְחִקְתָּיו לֹא אֶסִּיר :
 כד וַיֹּאדֵהי תָמִים עִמּוֹ, וְאַשְׁתַּמֵּר מִעֲוֹנֵי :
 כה וַיֵּשֶׁב יי לִי בְצֹדֶקְךָ, כְּבוֹד יְדֵי לִנְגַד עֵינָיו :
 כו עַם חָסִיד תִּתְחַסֵּד, עִם וְגֵבֶר תָּמִים :
 כז תִּתְּנֵם : כז עַם נָכָר תִּתְּכָרֵר, וְעַם עֵקֶשׁ
 תִּתְּכַתֵּל : כח כִּי אֶתָּה עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ,
 וְעֵינַיִם רָמוֹת תִּשְׁפִּיל : כט כִּי אֶתָּה, תִּבְאִיר

לֶקַח טוֹב

גוֹט וַיִּי אִיו צו לִיעֵב די יוֹדֵעַן, וַיִּי
 וְאֶלְעוֹן קֶעֱנֵן שְׁפִיטֵעוֹן די יוֹדֵעַן, נָאֵר
 וַיִּי הָאֶבְעוֹן גְּעֵרֶעֱכֶנֶט, דָּאָס גְּעוֹוִיִּל
 גָּאָט הָאָט וַיִּי לִיעֵב גוֹט עַר וַיִּי דָּאָס
 אֶלְעָס, אֹנֵג וַיִּי הָאֶבְעוֹן דָּאָס קוֹגֵד
 יוֹדֵעַן וַיִּיעַר גְּעוֹוִינִיגִט, אִיו הָשֵׁם
 יתְּכַרֵּךְ אִיוֹף גַּי וַיִּיעַר בִּיּוֹ גְעוֹוִאָרֵעַן

אִיו

אֹנֵג וַיִּי שְׁפִיטֵעוֹן וַיִּי די וַיִּיעַרֵעַן דָּאָס
 קוֹגֵד, אִיעֵרֵר דָּעָם הָאָט הָשֵׁם ויתְּכַרֵּךְ
 גְּעוֹעֶפֶעַן דָּעַר אֹנֵגֶה אֶלְעָס גוֹט'ס,
 גַּדִּי וַיִּי וְאֶלְעוֹן קֶעֱנֵן שְׁפִיטֵעוֹן די
 יוֹדֵעַן, אֶבְעוֹר די פֶּעֲלֶקֶר כְּכָל אֹנֵג
 מִצְרוֹם וַיִּי הָאֶבְעוֹן גוֹט פֶּאָרְשְׁטֵאָנֵעַן
 אִיו דָּאָס גוֹט'ס וְאִס הָשֵׁם יתְּכַרֵּךְ

גִּירִי, יְיָ אֱלֹהֵי, וַיְהִי חֲשָׁכִי: רַב־יָדָה, אֶרְצָן
גִּדּוּד, וַיִּבְאֵלֵהִי אֶדְלָג שׁוּר: זֶה הָאֵל תִּמְלִים
הֶרְבּוּ, אֲמַרְתָּ יְיָ צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא, לְכָל
הַחֹסִים בּוֹ: רַב כֹּי מִי אֱלֹהִים, מִבְּלַעֲדֵי יְיָ,
וּמִי צוּר, זִלְתִּי אֱלֹהֵינוּ: זֶה הָאֵל הַמֵּאֲזִרֵנִי
חַיִּל, וַיִּתֵּן תִּמְלִים הֶרְבִּי: יָד מִשׁוּהָ רַגְלִי
כְּאֵילֹת, וְעַל בְּמֹתֵי יַעֲמִידֵנִי: זֶה מִלְכֹּד
יָדִי לְמִלְחָמָה, וּנְחַתָּה קִשְׁתִּי נְחוּשָׁה זְרוּעֹתַי:
זֶה וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ, וַיְמַיֵּךְ תַּסְעָדֵנִי,
וַעֲנוּתְךָ תִּרְבֵּנִי: זֶה תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתִּי,
וְלֹא מַעֲדוֹ קָרַסְלִי: זֶה אֶרְדּוֹף אֹיְבֵי
וְאֲשִׁינִים, וְלֹא אֲשׁוּב עַד כְּלוֹתָם: זֶה אֲמַחֲצִים
וְלֹא יִכְלּוּ קוֹם, יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלִי: מִוִּתְּאֲזִרֵנִי
חַיִּל לְמִלְחָמָה, תִּבְרִיעַ קִמִּי תַחְתִּי:
מֵאֹיְבֵי נְתַתָּה לִי עֶרְף, וּמִשִּׁנְאֵי אֲצַמִּיתָם:
מִבְּיָשׁוּעוֹ וְאִין מוֹשִׁיעַ, עַל יְיָ, וְלֹא עֲנָם:

לחן טוב

אִין הָאֵל וַיִּיעַר עוֹגֵשׁ בְּעֶזְרָהֶלֶט,
דָּאָם אִין דִּי פִיִּישׁ פֿון דָּעם פֿסוק
"הָאֵל יָדְעוּ אֹיְבֵי עַמִּי" וַיִּישָׁעֵן דָּען
נִיט דִּי פֿעֲרָקֶר וואָס עִשְׁעֵן אֹיִף
פֿיין פֿאַלֶּק יוֹדְעֵן "אִיבְלִי לָחֵם" דָּאָם
וַיִּישָׁעֵן אֹיִף דָּאָם יוֹדִישׁע בְּרוּיט,
דָּען דָּאָם בְּרוּיט וואָס גָּאָט נִיט וַיִּי
אִין גָּאָר צו לִיעֵב דִּי יוֹדְעֵן, נִיט

מג ואֶשְׁחַקֵּם בְּעֶפְרַיִם, עַל פְּנֵי רוּחַ, בְּטִיט
 חוֹצוֹת אֲרִיקָם: מִדְּתַפְלִטֵּנִי מִרִיבֵי עַם,
 תִּשְׁמְרֵנִי לֹאֵשׁ גּוֹיִם, עִם לֹא יִדְעֵתִי,
 יַעֲבֹדוּנִי: מִה לְשִׁמְעַי אֶזְכֹּר, וְשִׁמְעוּ לִי, בְּנֵי
 נֶכֶד, וּבְחִשּׁוֹ לִי: מִן בְּנֵי נֶכֶד יִכְלֹוּ, וַיַּחֲרֹגוּ
 מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: מִזֶּחַי יִי, וּבְרוּךְ צוּרִי, וַיִּרְוֶם
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מִה הָאֵל הַנּוֹתֵן נֶקְמוֹת לִי,
 וַיִּדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתָי: מִטְּמַפְלִטֵי מֵאֵיבֵי,
 אֶהְיֶה קִנְיָן תְּרוֹמָתִי, מֵאֵשׁ חֶמֶם תִּצְלִילֵנִי:
 יַעַל בֵּן אֹדֶד בְּגוֹיִם יִי, וּלְשִׁמְךָ אֶזְכְּרָה:
 נֹא מִגִּידִיר יִשְׁוּעוֹת מַלְכוֹ, וַעֲשֵׂה חֶסֶד
 לְמַשִּׁיחִי, לְדָוִד וּלְזֹרְעוֹ, עַד עוֹלָם:

בְּרַם מִזְמוֹר וַיִּיחַד וְיִיחַד הַיְמִינִי אֵין דִּי וַיִּזְכֹּר דְּעִצְעֵהֶרְעֵן דְּעַם כְּבוֹד פִּון גִּאֻס:
 יֵט אֶל לְמַנְצֵחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: ב הַשְּׁמִימִים
 מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה
 יָדָיו, מִגִּיד הֶרְקִיעַ: ג יוֹם לְיוֹם יָבִיעַ אֱמֶר,

לִקְחָ טוֹב

בְּעִנְיָן וַיִּיחַד הַיְמִינִי אֵין גִּאֻס
 אוֹיְבֵינוּ, "ה' לֹא קָרָאוּ" דְּעֵן וַיִּיחַד
 גִּאֻר גִּיט צוֹ גִּאֻס, וַיִּיחַד גִּאֻר
 גִּיט גִּאֻס, פִּון מִאֲדָמָה וַאֲדָמָה וַיִּיחַד
 הַאֲפֵעֵן חֵן בִּי גִאֻס, דְּעִרִיבֶר וַאֲדָמָה
 עַד וַיִּיחַד "שֵׁם פִּתְרוֹ פִּתְרוֹ" וַאֲדָמָה
 אִיחָר פִּעֲלָקֶר אִיחָר שְׁרָעָקֶן דָּאס
 גִּאֻס וַעֲשֵׂה פִּון אִיחָר צוֹ גִּאֻס דָּאס

וְלִילָה לְלִילָה יַחֲוֶה דַעַת: ד' אֵין אָמַר, וְאֵין
 דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: ה' בְּכָל הָאָרֶץ
 יֵצֵא קוֹם, וּבְקִצָּה תִבֵּל מַלְיָהֶם, לִשְׁמִישׁ
 שָׁם אֶהְרֶ בָּהֶם: ו' וְהוּא בָּחַתָּן יוֹצֵא מַחֲפָתוֹ,
 יִשְׁיֵשׁ כְּנֶבֶדוֹ לְרוּץ אֶרֶץ: ז' מְקַצֶּה הַשָּׁמַיִם
 מוֹצֵאוֹ, וְתִקְוָתוֹ עַל קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר
 מַחֲפָתוֹ: ח' תּוֹרַת יי תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ,
 עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְכֵּמַת פִּתִּי: ט פִּקְוֵי יי
 יִשְׁרִים, מְשַׁמְחֵי לֵב, מַצִּוֶּת יי בָּרָה, מְאִירַת
 עֵינַיִם: י' יִרְאֵת יי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד,
 מְשַׁפְּטֵי יי אֱמֶת, צֹדֵקוֹ יַחֲדוֹ: יא הַנְּחַמְדִּים
 מוֹהֵב וּמְפֹזֵר רַב, וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת
 צוּפִים: יב גַּם עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם
 יַעֲקֹב רַב: יג שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין, מִנְּסִתָּרוֹת
 נִקְנִי: יד גַּם מוֹדִים, חֲשֹׁךְ עֲבָדָה, אֵל יִמְשְׁלוּ
 בִּי, אֹז אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפְּשָׁע רַב: טו יִהְיוּ

לֶקַח טוֹב

אֲנִי סוֹר וְאֶלְעֵן וּלְקַח וַיֵּין צוֹ עֲשֵׂעֵן
 פֶּן וַיֵּין אֵינְעֵנְעֵם טוֹשׁ, גִּישׁ דּוֹרֵךְ
 דָּעַר וַיִּשְׁעֵרֵן, בְּטַהֲרָה בְּמִינֵהוּ, פֶּן
 יִהְיֶה רָצוֹן, אֲשֶׁן:

לְמַנְצָח

נִקְיָם, אֲנִי וְאֲנִי וַיִּשְׁעֵר "מִי יִתֵּן
 טַעֲמִין וְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל", הַלְוֵאִי נֶאֱמַר
 וְאֵל אֲנִי אֵינְסִיחֵן פֶּן נִדְּוֹת אֲנִי
 אֵיךְ וְאֶלְעֵן וַיֵּין קִיין צִיּוֹן וַיִּשְׁעֵרֵם

תהלים ליום ראשון יט כ כא יד 27

לְרִצּוֹן אֱמָרִי כִּי, וְהִנֵּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יי
צוּרִי וְנוֹאֲלִי :

וְעַתָּה אֲמַלְּשִׁים אֶקְרֹב אֵלַי אֵין אֶעֱרָה חֵם וְשָׁרִים וְאֵל עַד דִּיא תִּפְסֶח
מִתְפַּלֵּל בֵּינָן מִן בִּינְיָמִן וְעֵלְעֵן :

ב א לִמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: ב יַעֲבֹד יי כִּיּוֹם
צָרָה, יִשְׁתַּבֵּחַ שֵׁם אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב: ג יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁ, וּמִצִּיּוֹן
יִסְעֶדָּךְ: ד יִזְכּוֹר כָּל מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ
יִדְשֶׁנָּה סֵלָה: ה יִתֵּן לָךְ כָּל־בִּבְיָךְ, וְכָל עֲצָתֶךָ
יִמְלֵא: ו גִּרְנָנָה בִישׁוּעָתֶךָ, וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגֹל, יִמְלֵא יי כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: ז עֲתָה
יִדְעֵתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי
קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרֹת יִשְׁעֵימִינוּ: ח אֱלֹהֵי בָרֶכֶב,
וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים, וְאֶנְחֵנוּ בְשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ
נִזְכִּיר: ט הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ, וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ
וְנִתְעוֹדַד: י יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ,
כִּיּוֹם קָרָאנוּ :

דַּעַר מִשְׁמִי לַעֲרֵעֵמָה אֵל דָּעַם מִעֲרֵעֵשׁ גִּיט גִּט בִּאֲרָה עַד לִיבְעֵן גָּאֵם:

כא א לִמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: ב יי בַּעֲזָה
יִשְׁמַח מֶלֶךְ, וּבִישׁוּעָתֶךָ

מה יגל מאד: גתאות לבו, נתתה לו,
וארשת שבתיו, בר מנעת סלה: ה כי
תקדמנו ברכות טוב, תשית לראשו עטרת
כז: החיים שאל ממך, נתתה לו ארך
ימים, עולם ועד: וגדול כבודו בישועתך,
הוד והדר, תשנה עליו: ו כי תשיתנו
ברכות לעד, תחיהנו בשמחה, את פניך:
ח כי המלך בושח ביי, ובחסד עליון, בר
ימוט: ט תמצא ידך, לכל איבך, ימינך
תמצא שנאך: י תשיתמו כתנור אש,
לענת פניך יי, באפו יבלעים, ותאכלם אש:
יא פרימו מארץ תאבד, וזרעם מבני אדם:
יב כי נמו עליך רעה, תשבו מזמה, בר
יובלו: יג כי תשיתמו שכם, במיתריך
תבונן על פניהם: יד רומה יי בעינך, נשירה
ונזמרה גבורתך:

דער סומר איז איין געזעט געזען דעם לאנגען גלות פון די ישראל:
כב א למנצח, על אילת השחר, מזמור
לדוד: באלי אלי, למה
עזבתני, רחוק מישועתי, דברי שאגתי:

גֹּאֲלִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֶה וְלִיָּלָה וְלֹא
 דוֹמִיָּה לִי: דַּוְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
 יִשְׂרָאֵל: חֲבֹד בְּמַחֲוֹ אֲבוֹתֵינוּ, בְּמַחֲוֹ
 וְתַפְלִיטָמוֹ: וְאֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ, בְּךָ בְּמַחֲוֹ
 וְלֹא בִּישׁוֹ: וְזֶאֱנָכִי תוֹלַעַת, וְלֹא אִישׁ,
 חֲרַפְתָּ אָדָם, וּבֹוֵי עָם: חֲכַל רֹאִי, יִלְעִינוּ
 לִי, יַפְטִירוּ בִּשְׁפָחָה, יִנִּיעוּ רֹאשׁ: ט גֹּאֲלִי
 יִי יַפְלִיטֵהוּ, יִזְיָלֵהוּ כִּי חֲפִיץ בּוֹ: י כִּי אַתָּה
 גִּחִי מִבְּטָן, מִן בִּיחִי עַל שְׂדֵי אֲמִי: יא עֲלִיךָ
 הַשִּׁלַּכְתִּי מִרֹּדִם, מִבְּטָן אֲמִי, אֵלֶי אַתָּה:
 יב אֵל תִּרְחַק בִּי מִנִּי, בִּי צָרָה קְרוֹבָה, בִּי אֵין
 עֹזוֹר: יג סִבְבוּ פָרִים רַבִּים, אֲבִירֵי בָשָׁן
 בְּתִרְוֹנִי: יד פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם, אֲרִיֵּה טוֹרֵף
 וְשֹׁאֵג: טו כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי, וְהִתְפָּרְדוּ כָּל
 עֲצָמוֹתַי, הִיָּה לִבִּי כְּהוֹנֵג, נֶגְמָם בְּתוֹךְ מִעֵי:
 טז יֵשֶׁב בְּחֶרֶשׁ בִּחִי, וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק
 מִלִּקְוֹחִי, וְלַעֲפָר מוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי: יז כִּי
 סִבְבוּנִי בְּלָבִים, עֲדַת מְרַעִים הִקְיִפוּנִי,
 כָּאֲרֵי יָדִי וְרַגְלִי: יח אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי,
 הִקְמָה יִפְיִטוּ, יִרְאוּ בִי: יט יִתְלַקֵּן בְּגִדֵי לָהֶם,

וְעַל לְבוּשֵׁי, וַיִּפְּלוּ גִזְרֵי: כִּי אֶתָּה יי, אֵל
תְּרַחֵק, אֵילֹתַי לְעֶזְרָתִי חוֹשָׁה: כֹּא הֶעֱיֵלָה
מִיֶּחֱרָב נִפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי: כִּב הוֹשִׁיעַנִי
מִפִּי אֲרִיָּה, וּמִקֶּרְנֵי רִמִּים עֲנִיתָנִי: כִּג אֶסְפָּרָה
שִׁמְךָ לְאַחֵי, בְּתוֹךְ קָהֵל אֶהְלֶלְךָ: כד יֵרָאֵי
יי הַלְלוּהוּ, כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּכִדּוּהוּ, וְגִדּוּהוּ
מִמְּנוֹ: כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כה כִּי לֹא בָזָה, וְלֹא
שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֲנִי, וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמְּנוֹ,
וּבְשׁוּעָו אֵלָיו שָׁמַע: כו מֵאֲתָדָה תִּהְלָתִי,
בְּקָהֵל רַב, גִּדְרֵי אֲשֶׁלָּם, נִגַּד יִרְאִיוֹ: כז יֵאָכְלוּ
עֲנֻיִם וַיִּשְׂבְּעוּ, יִהְלָלוּ יי הַדּוֹרָשִׁיו, יַחֵי
לְבַבְכֶּם לָעַד: כח יִזְכְּרוּ וַיֵּשְׁבוּ אֵל יי, כָּל
אֶפְסֵי אֲרֶץ, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ, כָּל מְשַׁבְּחוֹת
גִּבּוֹרִים: כט כִּי לִי הַמְּלוּכָה, וּמִן־יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרִים:
י אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ, כָּל הַשָּׁנִי אֲרֶץ, לִפְנֵי

אמרי חן

עַר אֲרוֹכָה אֲנִי עֵין אוֹיֵף דָּעַם בֶּאֱרֵג,
אֲנִי הָאֵם פֶּן בֶּאֱרֵג אֲבִשְׁתִּיג גְּעֵגֵבֵי
אוֹיֵף דִּי שְׁעִפְסֵעֵן, דָּאֵם אִיו אֲבִיעַר
נִיט גְּעִינֵעֵן אֲ בֶּאֱרֵג, נָאֵר דִּי תִיָּה
וַיִּזְיַל אִיו גְּעֵגֵבֵי אֲנִי גְּעִינִי אֲשֶׁעֵן,
הָאֵם דָּוֵד גְּעִינִיט דָּאֵם אִיו אֲ בֶּאֱרֵג,

(א) לְמִנְצֵחַ וגו'. הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי
אֲרִיָּה וגו'. דָּעַר יִלְקוּט
שְׂרִיפֵט, רַב הַנָּא בִּר אִידִי הָאֵם
גְּעִינִיט, טַעַן דָּוֵד הָאֵם גְּעִינִיט
דִּי שְׁעִפְסֵעֵן אִין דָּעַר מְדָבֵר הָאֵם עַר
גְּעִינִיט פֶּן וַיִּשְׁעֵן אֲ בֶּאֱרֵג אִיו

תחלים דיום ראשון כב כג כד מז 81

יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֵפֶר, וְנִפְשׁוּ לֹא חַיָּה:
לֹא זָרַע יַעֲבֹדֵנּוּ, וְסֹפֵר לֹא דָנִי לַהֲדֹר:
וְיִגְדּוּ צְדָקָתוֹ, לְעַם נוֹלָד בִּי עֲשֵׂה:

דעם סומער האט דוד געזאגט אין וואסער דורט ווען ער האט גוט געמאכט מיט זיין

יום ד כג א מִזְמוֹר לְדָוִד, יִי רֹעִי לֹא אֶחָסֵד:
ב בְּנֵאֲוֹת הַיָּשָׁא יִרְבִּי צִנִּי,

על מי מנוחות יגהלני: ג נפשי ישובב,

יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צִדִּיק, לְמַעַן שְׁמוֹ: ד גַּם כִּי

אֵלֶיךָ, בָּגִיא צִלְמוֹת, לֹא אִירָא רָע, כִּי אַתָּה

עֲמָדִי, שְׁבִטָה וּמִשְׁעֵנִיתָהּ, הִמָּה יִנְחֵמֵנִי:

ה תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן, נֶגֶד צוֹרְרֵי, הַשִּׁנִּית

בְּשֵׁמֶן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי רוּיָה: ו אֲךָ טוֹב וְחֶסֶד,

יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יִי

לְאַרְךָ יָמִים:

דער סומער ווייזט דיא גרוסקייט פון דיא צדיקים:

כד א לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְי הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה,

תִּבְלָ וַיֵּשְׁבִי בָהּ: ב כִּי הוּא, עַל

אמרי חן

האט דוד געזעסען ער איז גאטענט
צום היסטעל, האט ער גוט געזאגט
ווי אזוי אראפצוגיין פון ווייל, האט

ווי ער איז געזעסען אויף דעם ווייל,
האט דער ווייל ויך אויפגעקוקט פון
שלאף, און האט ויך אויפגעשטעלט,

יָמִים יִסְדָּה, וְעַל נִהְרֹת יִכּוֹנְנָה: גְּמִי יַעֲלֶה
 בְּהַר יי, וְגִמִּי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: דְּגִמִּי
 כַּפִּים וְבַר לִבִּי, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא
 נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: ה' יִשְׂא בִרְכָה
 מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: ו' זֶה הוּא
 הוֹרֵשׁוֹ, מִבְּקִשֵׁי פִנְיָה יַעֲקֹב סֵלָה: ז' שְׂאוֹ
 שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פֶתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: ח' מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד,
 יי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יי גִּבּוֹר מִלַּחְמָה: ט' שְׂאוֹ
 שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהַנְּשֹׂא פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: י' מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יי
 צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

דָּר מְזֻמָּר אִיו דָּאס, א"ב, וְעַר עִם וְאִנִּי אִיהֶם אֶלֶע טָאג וְעַרְמָט נִיפֹל פֿון גִּיהֶנֶם:
 כה א לָדוֹד, אֱלֹהֵי יי, נַפְשִׁי אֲשֶׁא: כ' אֱלֹהֵי
 בְּךָ בְּטַחְתִּי, אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל
 יַעֲלֶצוּ, אֲוִיבֵי לִי: ג' גַּם כָּל קִיּוֹד, לֹא יִבְשׁוּ,
 יִבְשׁוּ הַבּוֹנִדִים רִיקָם: ד' דְּרָכֶיךָ יי הוֹדִיעֵנִי,

אמרי חן

וואס זאגט זיין הונדערט איילען די
 הייך, אזוי ווי די גרייס פון דעם
 הארען פון ווייזל, האט גאט געשיקט

ער א גדר געטחון צו גאט, אויב
 דו וועסט מיד אראפגעמען פון דעם
 נויט ווער איר בייטן א בית המקדש

אֶרְחֹתֶיךָ לִמְדָנִי: הַדְרִיבֵנִי בְּאַמְתְּךָ
וּלְמִדָּנִי, כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי,
כָּל הַיּוֹם: וְזָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ, כִּי
מַעֲלֹלִים הָמָּה: וְחַטָּאוֹת נַעֲוִירִי וּפְשָׁעִי, אֵל
תִּזְכֹּר, כְּתִסְדֶּךָ זָכַר לִי אֶתָּה, לְמַעַן טוֹבֶךָ
יְיָ: חָטָא וַיִּשָּׂר יְיָ, עַל בֶּן, יוֹרֵה חַטָּאִים
בְּדֶרֶךְ: טִיבֶךָ עֲנֻיִם בְּמִשְׁפָּט, וַיִּלְמַד
עֲנֻיִם דָּרְכּוֹ: י כָּל אֲרָחוֹת יְיָ, חֶסֶד וְאַמֶּת,
לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֹדוֹתָיו: יא לְמַעַן שִׂמְךָ יְיָ,
וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי, כִּי רַב הוּא: יב מִי זֶה הָאִישׁ,
יֵרָא יְיָ, וְיִדְּנוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: יג נִפְשׁוּ בְּטוֹב
תִּלְיִן, וְזָרְעוּ יִירֹשׁ אֶרֶץ: יד סוֹד יְיָ לִירְאָיו,
וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: טו עֵינֵי תָמִיד אֵל יְיָ,
כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת רַגְלִי: טז פָּנֵי אֱלֹהֵי
וְחַנּוּנִי, כִּי יַחֲדֵד וְעֲנִי אֲנִי: יז צָרוֹת לִבִּי
הִרְחִיבוּ, מִמִּצּוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: יח רֹאה עֲנִי

אמרי חן

אין באר דור אראפֿענאנגען פון
נוייל, ווי דור האט גערונגען דעם
לייב האט ער טורא געהאט פאר
איהם, האט גאט דעם לייב באר
אונזקנעשקט

א לייב ער נאר גיין צום נוייל, ווי
דער נוייל האט גערונגען דעם לייב
האט ער געקניקט פאר איהם, נוייל
דער לייב אין דער טרף פון די שוית,

בית 2 1

וַעֲמָלִי, וְשָׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי: יְיָ רָאָה אֲבִי
כִּי רָבוּ, וְשִׁנְאַת חַמָּם שִׁנְאוֹנִי: כִּשְׁמֶרֶה
נַפְשִׁי וְהַצִּילָנִי, אֵל אֲבוֹשׁ, כִּי חֲסִיתִי בְךָ:
כֹּא תָם וַיִּשָּׁר וַצְרוֹנִי, כִּי קִוִּיתִיךָ: כִּב פָּדָה
אֱלֹהִים, אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו:

דער מןמור דעראיינאט ווי דוד סטעד האט זיך דערנווייטערט פון שטעקעס
טענדאטען:

כּוּ אֶלְדָּוֶד, שִׁפְטָנִי יְיָ, כִּי אָנִי בְּתַמִּי
הִלַּכְתִּי, וּבִי בַטַּחְתִּי, לֹא
אֲמַעַד: כִּבְחַנְנִי יְיָ וּנְסָנִי, צָרָפָה בְּלִוְיֹתַי
וּלְבִי: גִּבִּי חֶסֶדְךָ לִנְגִיד עֵינֵי, וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּאֲמִתְךָ: דֹּלֹא יִשְׁכַּתִּי, עִם מִתִּי שׂוֹא, וְעִם
נְעֵלָמִים, לֹא אֲבוֹא: הַשִּׁנְאַתִּי קָהֵל מִרְעִים,
וְעִם רִשְׁעִים, לֹא אֲשִׁבּוּ אֶרְחֵץ בְּנִקְיוֹן בְּפִי,
וְאֶכְוֹבָה אֶת מִזְבִּיחְךָ יְיָ: זֶלְשָׁמִיעַ בְּקוֹל
תּוֹדָה, וְלֹסְפֵר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: חִי אֶהְבֵּתִי
מַעֲוֹן בֵּיתְךָ, וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: ט אֵל

אמרו חן

דייב אונ פון דעם ווייז, אווי נאט
עד מיר העלדען פון אלע מיינע
פיינד:

תאסוף

אונקעלעשקט, אויף דעם גס האט
דוד געוואלט, אווי ווי הקדוש ברוך
הוא האט מיר געהאלפן פון דעם

תִּאֲסֹף, עִם תַּטְּאִים נַפְשִׁי, וְעַם אַנְשֵׁי דָמִים
חַיִּי: יֵאָשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה, וַיִּמְיָנִם מְלָאָה
שִׁחָר: יֵא וְאֲנִי בְתָמוּ אֶלֶךְ, פָּהֲנִי וְחֲנִנִי:
יִבְרַגְלִי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר, בְּמִקְהֵלִים אֲבָרֶךְ יְיָ:

וְהַ סִּלְכָּךְ עָלָיו הַשְׁלוֹם בְּאֵקֶשׁ גָּאֵט פֶּאֶר וַיִּבְעֶה נִצְחָנוּת אֹהֶב בְּעֵט עַד נֶאֱלַי
מִעֲנֵעַן קֹנָה שְׁלֵמוֹת וַיִּין:

כז א לְדָוִד, יְיָ אֱוִרִי וַיִּשְׁעִי, מִמִּי אֵירָא, יְיָ
מִעֲוֹן חַיִּי, מִמִּי אֶפְחָד: כ בְּקֶרֶב
עַלֵּי מִרְעִים, לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאֵלֵיבִי
לִי, הִמָּה בְּשָׂרוֹ וְנִפְלֹו: ג אִם תַּחֲנֶה עָלַי
מַחֲנֶה, לֹא יִירָא לִבִּי, אִם תִּקְוִים עָלַי מְלַחֲמָה,
בֹּאֵת אֲנִי בֹאֲמָח: ד אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ,
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ, כָּל יְמֵי חַיִּי,
לְחַזֹּת בְּנוֹעַם יְיָ, וּלְבַקֵּר בְּהִיבָלוֹ: ה כִּי
יִצְפְּנִנִי בְּסִכּוֹ, בַּיּוֹם רָעָה, יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרִי
אֶהְיֶה, בְּצֹר יְרוּמִמְנִי: ו וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי,
עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתִי, וְאֶזְכָּח בְּאֶהְלוֹ, וּבְחֵי
תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לַיְי: ז שְׁמַע יְיָ
קוֹלִי אֶקְרָא, וְחֲנִנִי וְעֲנִנִי: ח לָךְ אֹמַר לִבִּי,
בְּקִשׁוֹ פָּנִי, אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: ט אֵל תִּסְתֵּר

פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תַּט בָּאֶף עֲבֹדֶךָ, עֲזָרְתִּי
הָיִיתָ, אֵל תִּמְשָׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי:
יְבִי אָבִי וְאִמִּי עֲזֹבֵנִי, וַיִּיאֲסֹפֵנִי: יֵא הוֹרֵנִי
יִי דִרְכֶּךָ, וְנִחֲנִי בְּאַרְח מִישׁוֹר, לְמַעַן שְׂרָרִי:
יב אֵל תִּתְּנֵנִי, בְּנֶפֶשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי, עֲדֵי
שָׁקָר, וַיִּפַּח חָמָם: יג לֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי,
לְרֹאוֹת בְּטוֹב יִי, בְּאַרְצַן חַיִּים: יד קִנְיָה אֵל
יִי, חֹזֵק וַיֵּאֱמָן לְבָבִךָ, וְקִנְיָה אֵל יִי:

דָּר מוֹטוֹר אִין אֶתְפִּלָּה פֶּר אֶתְעִמְשִׁין בְּאֵת וְאֵל אִים הֶעֱלֵפֵן עִין גִּין אִין גִּישְׁעוֹ וְעֵי:

כח א לְדָרוֹד, אֱלֹהֶיךָ יִי אֶקְרָא, צוּרִי אֵל
תַּחֲרַשׁ מִמֶּנִּי, פֶּן תַּחֲשֶׂה מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר: כ שָׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנִי, בְּשׁוֹעֵי אֱלֹהֶיךָ, בְּנִשְׁאֵי יָדֶיךָ, אֵל דְּבִיר
קִדְשֶׁךָ: ג אֵל תִּמְשָׁכֵנִי, עִם רְשָׁעִים, וְעִם
פּוֹעֲלֵי אָוֶן, הוֹבִירִי שְׁלוֹם עִם רַעֲיָהֶם, וְרָעָה
בְּלִבָּבָם: ד תֵּן לָהֶם כְּפָעֲלָם, וּכְרוֹעַ
מַעַלְלֵיהֶם, כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, תֵּן לָהֶם, הַשֵּׁב
גְּמוּלָם לָהֶם: ה כִּי לֹא יִבְיֵנוּ, אֵל פֹּעֲלֹתֵי יִי,
וְאֵל מַעֲשֵׂה יְדָיו, יִהְרָסוּ וְלֹא יִבְנֻם: ו פֶּרוֹךְ
יִי, כִּי שָׁמַע, קוֹל תַּחֲנוּנִי: ז יִי עֲזֵי וּמִנֵּנִי, כּוֹ

בְּטַח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי, וַיַּעֲלוּ לִבִּי, וּמִשִּׁירֵי
אֱהוּדָנִו: הִי עֹז לִמּוֹ, וּמַעֲזֵי שׁוֹעֵזֹת מִשִּׁיחוֹ
הוּא: ט הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבָרֵךְ אֶת
נַחֲלֶתְךָ, וְרַעֲם וְנִשְׂאֵם, עַד הָעוֹלָם:

אין דעם מזמור שפייט אפגעקוקן מאהל דער שם הוי"ה מעקען די פרכות פון
שמונה עשרה:

יום ה כט א מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לִי, בָּנִי
אֱלֹהִים, הָבוּ לִי, כְּבוֹד
וְעֹז: ב הָבוּ לִי, כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּ לִי,
בַּהֲדַרְת קִדְשׁ: ג קוֹל יי עַל הַמַּיִם, אֵל
הַכְּבוֹד הַרְעִים, יי עַל מַיִם רַבִּים: ד קוֹל יי
בַּבַּח, קוֹל יי בַּהֲדָר: ה קוֹל יי שֹׁבֵר אֲרָזִים,
וַיִּשְׁבֵּר יי אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: ו וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ
עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹן, כְּמוֹ בֶן רֵאמִים: ז קוֹל
יי, חוֹצֵב לַחֲבוֹת אֵשׁ: ח קוֹל יי, יַחֲלִיב מִדְּבָר,
יַחֲלִיב יי, מִדְּבָר קִדְשׁ: ט קוֹל יי, יַחֲלִיל
אֵילֹת, וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת, וּבַהֲיִכְלוֹ כָּלוּ אֱמִיר
כְּבוֹד: יי לַמַּבּוֹר יֵשֵׁב, וַיִּשְׁבֵּי מִלֶּךָ לְעוֹלָם:
יא יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי וּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

דער מומיר פרייקט דעם מענטשן אז דורך וסורים חס ושלום נועט ער קומען
צו עולם הבא:

דא מומיר שיר, חנכת הבית, לדוד:
ב ארוממך יי, כי דליתני, ולא
שמחת איבי לי: ג יי אלהי, שועתי אליך
ותרפאני: ד יי העלית מן שאול נפשי,
חיותני מירדי בור: ה זמרו לי חסידיו,
והודו לזכר קדשו: ו כי רגע באפו, חיים
ברצונו, בערב ילין בכי, ולבקר רנה: ו ואני
אמרתי בשלוי, בל אמוט לעולם: ה יי
ברצונך, העמדת להררי עוז, הסתרת
פניך, הייתי נבהל: ט אליך יי אקרא, ואל
אדני אתחנן: י כמה בצע בדמי, בדתתי אל
אל שחת, הורד עפר, היניד אמתך:
יא שמע יי ורחמי, יי היה עוזר לי: יב הפכת
מספדי, למחול לי, פתחת שקני, ותאזני
שמחה: יג למען יזמרה בבור, ולא ידם, יי
אלהי, לעולם אודה:

דער מומיר דערנאכט מען וואר בשחין האבען דען די נשמה איז אפגעדון ביי גאט:
דא א למנצח, מומיר לדוד: ב בך יי
חסיתי, אלא בושח לעולם,

בצדקה

בְּצַד־קַחְתָּהּ פִּלְטָנִי : גִּהְיָה אֵלַי אֲזַנְךָ , מִהֲרָה
הֲצִילָנִי , הִיְהִי לִי לְצוּר מְעוֹז , לְבֵית מְצוּדוֹת
לְהוֹשִׁיעַנִי : דִּבְּי סִלְעִי , וּמְצוּדָתִי אֶתָּה ,
וּלְמַעַן שִׁמְךָ , תִּנְחַנְּנִי וְתִנְהַלֶּנִּי : הִתְאֲזִיאֲנִי
מִרֶשֶׁת זוֹ , מִטָּמְנוֹ לִי , כִּי אֶתָּה מְעוֹזִי : וּפִידֶךָ
אֶפְקֹד רוּחִי , פְּדִיתָהּ אֹתִי , יי אֵל אֱמֶת :
וּשְׁנֵאתִי הַשִּׁמְרִים , הִבְלִי שׁוֹא , וְאֲנִי אֵל יי
בְּמִחְתִּי : הִתְאֲזִלָּהּ וְאִשְׁמַחָה בְּחִסְדְּךָ , אֱיֹשֶׁר
רֵאִיתָ אֶת עֲנִי , יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי : טוֹלָא
הַסִּנְרֵתִנִּי בְּיָד אֹיֵב , הֵעֵמְדָתָּ בְּמִרְחַב רִגְלִי :
יִהְיֶנִּי יי כִּי צָר לִי , עָשִׂישָׁה בְּכַעַם עֵינִי , נַפְשִׁי
וּבְמִנִּי : יא כִּי כָלוּ בִיגֹן חַיִּי , וּשְׁנוֹתַי בְּאִנְחָה ,
כִּשְׁלַל בְּעוֹנֵי כַחַי , וְעֲצָמִי עָשִׂישׁוּ : יב מִכָּל
צוּרֵרִי , הָיִיתִי חֲרָפָה , וְלִשְׁכְּנִי מָאֵד , וּפִחַד
לְמוֹתָעִי , רָאִי בַחֲוִץ , נָדְדוּ מִמֶּנִּי : יג נִשְׁכַּחְתִּי
כְּמֵת מֵלֵב , הָיִיתִי כְּכֹלִי אֶבֶד : יד כִּי שָׁמַעְתָּ ,
דְּבַת רַבִּים , מְגוֹר מִסָּבִיב בְּהוֹסֶדֶם יַחַד
עָלִי , לִקְחַת נַפְשִׁי וּמָמוֹ : טו וְאֲנִי עָלִיד
בְּמִחְתִּי יי , אֶמְרָתִי אֱלֹהִי אֶתָּה : טז פִּידֶךָ
עָתִידִי , הֲצִילָנִי מִיָּד אֹיְבִי וּמִיָּד פִּי : יז הֲאִוְרָה

פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ: יְיָ אֱלֹהֵי
 אֲבוֹשָׁה, כִּי קָרָאתִיךָ, וַיִּבְשּׁוּ רַגְלַי, וַיִּדְמֻן
 לִשְׁאֵלֹךָ: יִתְּאֶלֶם מִנֶּחַ שִׁפְתַי שִׁקָּר, הַדְּבָרוֹת
 עַל צַדִּיק עֲתָק, בְּנִאֻוָּה וּבְיוֹזֵב מֵהָרֶב מוֹבָה,
 אֲשֶׁר צִפְנִיתָ לִירֵאֶיךָ, פָּעַלְתָּ לַחֹסִים בָּךְ,
 נִגַּד בְּנֵי אָדָם: כֹּא תִסְתִּירֵם בְּסִתְרֵךְ פָּנֶיךָ,
 מִרְכְּסֵי אִישׁ, תִּצְפְּנֵם בְּסִכָּה, מִרִיב לְשָׁנוֹת:
 כִּבְרוּךְ יְיָ, כִּי הִפְלִיא חֲסֵדוֹ לִי, בְּעִיר
 מִצּוֹר: כִּגְוָאֲנִי אִמְרָתִי בַּחֲפֹזִי, נִגְרָזְתִּי מִנִּגְדֵי
 עֵינֶיךָ, אֲבָן שָׁמַעַתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי, בְּשִׁוְעֵי
 אֲלֶיךָ: כִּד אֶהְבֹּה אֶת יְיָ כָּל חֲסִידָיו, אֱמוּנִים
 נֹצֵר יְיָ, וּמִשְׁלָם עַל יֵתֶר, עֲשֵׂה גְאוּה:
 כֹּה חֲזָקוּ יִיאֱמִין לְבַבְכֶּם, כָּל הַמִּיחָלִים לַיְיָ:

דָּעַר מוֹמֵד לְעֵרִיכָט צוֹ טַהוֹן תְּשׁוּבָה אֲנִי נִיט צוֹ וַיִּין אֵן שִׁכְלִי נִיטֵא אִבְהִמָּה:

רַב אֶלְדָּוָד מִשְׁבִּיר, אֲשָׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעֵי,
 בְּסוֹי חֲטָאָה: בֹּא אֲשָׁרִי אָדָם,

רֹא יַחֲשֹׁב יְיָ לֹא עֶזֶן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: גִּבִּי
 הַחֲרָשְׁתִּי, בָּלֹו עֲצָמֵי בְשִׁאֲנִיתִי כָּל הַיּוֹם:
 רַבִּי יוֹמָם וְלַיְלָה, תִּכְבֵּד עָלַי יְיָ, נִהַפְּךָ
 לְשִׁדְּי, בְּחִרְבוֹנֵי קִיץ כָּל הַיּוֹם חֲטָאֵתִי אוֹדִיעָה,

וַעֲוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֶמְרָתִי אֹדָה עָלַי כְּשֶׁעִי
 לִי, וְאַתָּה נִשְׁאַתָּ עֹזן חַטָּאתִי סֵלָה: וְעַל
 זֹאת, יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֶד אֱלֹהִים, לָעֵת מִצָּא,
 רַק לְשֹׁטֶף מִים רַבִּים, אֱלֹהֵי לֹא יִגְעֵנוּ:
 וְאַתָּה סֶתֶר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רָגִי פִלֵּט,
 תִּסּוּבֵּבֵנִי סֵלָה: ה' אֱשָׁכֵלֶךְ וְאוֹרֶךְ, בְּדֶרֶךְ זוֹ
 תִלְךָ, אִיעֲזָה עֲלֶיךָ עֵינֵי: טַל תִּהְיוּ כְּסוּם
 כְּפֶרֶד אֵין הָבִין, בְּמִתְנֵי וָרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם,
 כָּל קְרוֹב אֱלֹהִים: יִרְבִּים מִבְּאוּבִים לְרֹשַׁע,
 וְהַבּוֹטֵחַ בִּי חֶסֶד יִסּוּבֵּבֵנוּ: יֵא שְׁמִחוּ בִּי,
 וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְגִּינוּ כָּל יֹשְׁרֵי לֵב:

דבר מוסר לערינו די ווס פר ששוישן מער חבמת סתורה דארשען מער לויבען גאט:

לג אֶרְגֵּנוּ צְדִיקִים בִּי, לְיִשְׂרָאֵל גְּאוֹה
 תִּהְלֶה: בַּהֲדוֹ לִי בְּבֹר, בְּגִבֹּר
 עֲשׂוֹר, וּמְרוֹ לֹ: גִשְׁרוֹ לֹ שִׁיר חֲדָשׁ,
 הִטִּיבוּ נִינן בְּתִרְוָעָה: דְּכִי יִשְׂרָאֵל דְּבִרֵּי,
 וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בְּאַמוֹנָה: ה' אֱהִיב צְדָקָה
 וְכִשְׁפֹּט, חֶסֶד יִי מִלֵּאָה הָאָרֶץ: וּבְדְבִרֵּי,
 שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו, כָּל צְבָאִים: וּכְנִס
 כִּינֹר מִי הַיָּם, נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת:

חִי־רֹאֵי מִי, כָּל הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגְדְּלוּ, כָּל
 יֹשְׁבֵי תִבְרָ: ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה
 וַיַּעֲמֵד: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת
 עַמִּים: יא עֲצַת יי לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחֲשָׁבוֹת
 לָבוֹ לְדֹר וָדֹר: יב אֲשֶׁרִי הִגִּי, אֲשֶׁר יי
 אֶלְהִיו, הָעַם בָּחַר לַנִּחְלָה לֹ: יג מִשָּׁמַיִם
 הִבִּיט יי, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: יד מִמְּכוֹן
 שְׁבָתוֹ הַשָּׁמַיִת, אֵל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
 טו הִיָּצַר יַחַד לָכֶם, הַמִּבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:
 טז אֵין הַמֶּלֶךְ נֹשָׁע בָּרֶב חֵיר, גִּבּוֹר לֹא
 יִנָּצַל בָּרֶב כַּח: יז שֶׁקֶר הַסּוֹם לַתְּשׁוּעָה,
 וּבָרֶב חֵירוֹ לֹא יִמָּלֵט: יח הִנֵּה עֵין יי אֵל
 יִרְאִיו, לַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ: יט לַהֲצִיל מִמּוֹת
 גַּפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם בָּרַעַב: כ גַּפְשָׁנוּ חֲבַתָּה
 לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹנוּ הוּא: כא כִּי בּוֹ יִשְׁלַח
 לָבָנוּ, כִּי בָשָׂם קֹדֶשׁוֹ בְּמַחֲנוֹ: כב יְהִי חֲסִידְךָ
 יי עֲלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

דַּעַם מִזְמוֹר הָאֵל דָּוִד הַמֶּלֶךְ גִּעְזָאנִט, וְעַתָּה עַל אֵין נִיָּצַל גִּעְזָאנִט פֶּן מֶלֶךְ גִּת:
 דָּר אֶלְדָּוִד, בְּשִׁנּוֹתָו אֶת מַעֲמּוֹ, לַפְּגִי
 אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְדְּשֵׁהוּ וַיִּלָּךְ:

ב אֲבָרְכָה אֶת יי בְּכָל עֵת, תִּמְיֵד תִּהְיֶה לְתוֹ
 בְּפִי: ג בִּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲבָדֶיךָ
 וַיִּשְׁמְחוּ: ד גִּדְּלוּ לִי אֱתִי, וְגִדְּמוּהָ שִׁמּוֹ
 יִחְדּוּ: ה דַּרְשֵׁתִי אֶת יי וְעֲנֵנִי, וּמִכָּל מְנוּחֹתִי
 הִצִּילָנִי: ו הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ, וּפְנִיָּהֶם אֵל
 יִחַפְּרוּ: ז וְהָ עֲנִי קָרָא, וַיִּי שִׁמְעֵ, וּמִכָּל
 צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנו: ח חוֹנָה מִלֵּאד יי, סָבִיב
 לִירֵאָיו, וַיִּתְּלָצֵם: ט טַעַמוּ וּרְאוּ, כִּי טוֹב יי
 אֱשִׁרֵי הַגִּבּוֹר יִחַסֶּה בּוֹ: י יִרְאוּ אֶת יי קִדְּשׁוּ
 כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: יא כְּפִירִים רָשׁוּ
 וְרַעֲבוּ, וְדַרְשֵׁי יי, לֹא יִחַסְרוּ כָּל טוֹב: יב לָבוּ
 בָּנִים שִׁמְעוּ לִי, יִרְאֵת יי אֱלֹמִדְכֶם: יג מִי
 הָאִישׁ, הַחֲפִיץ חַיִּים, אֲהֵב יָמִים, לִרְאוֹת טוֹב:
 יד נִצּוֹר לִשְׁוֹנָה מִרָע, וּשְׁפָתֶיהָ מִדִּבֶּר מִרְמָה:
 טו סוֹר מִרָע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם
 וְרַדְּפֵהוּ: טז עֲיֵנֵי יי אֵל צְדִיקִים, וְאֲזִנֵּי אֵל
 שׁוֹעֲתִים: יז פְּנֵי יי בְּעֵשִׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
 זָכָר: יח צַעֲקוּ וַיִּי שִׁמְעֵ, וּמִכָּל צָרוֹתֵם
 הִצִּילֵם: יט קְרוֹב יי לְנַשְׁכְּרֵי לֵב, וְאֵת דֹּכְאֵי
 רוּחַ יוֹשִׁיעֵ: כ רַבּוֹת רָעוֹת צְדִיק, וּמִכָּלֵם

וַיִּזְכְּנוּ יי: כֹּא שִׁמְר כָּל עֲצֻמוֹתָיו, אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה: כִּב תִּמּוֹתֶת רָשָׁע רָעָה,
וּשְׁנָאֵי צְדִיק יֵאָשְׁמוּ: כִּג פֹּדֶה יי נַפְשׁ
עַבְדּוֹ, וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל חַוּסִים בּוֹ:

דעם סומור האט דוד הסלף עליו השלום געואנט ווען ער איז אנטלאפען
פאר שאולין:

יום ו דח א לך דוד, ריבה יי את יריבי, לחם
את לוחמי: כ החזק מגן
וצנח, וקנמה בעזרתי: ג וחרק חנית וסגור
לקראת רדפי, אמר לנפשי, ישעתך אני:
דיבשו ויכלמו, מבקשי נפשי, וסוגו אחר
ויחפרו, חשבי רעתי: ה יהיו כמין לפני רוח,
ומלאך יי דוחה: ו יהי דרכם חשך
וחלק לקות, ומלאך יי דרכם: ז כי חנם
טמנו לי, שחת רשתם, חנם חפרו לנפשי:
ח תבואהו שואה, לא ידע, ורשתו אשר
טמן תלכדו, בשואה יפל בה: ט ונפשי
תגיל בי, תשיש בישועתו: יכל עצמותי
תאמרנה, יי מי כמוך, מציל עני מחזק
במנו, ועני ואביון מנוזלו: יא יקומו עדי

חַמָּם, אֲנִי לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי: יִבְיֹשְׁלָמוֹנִי
רָעָה תַּחַת מַזְכָּה, שָׂכֹל לְנַפְשִׁי: יִגְוֹאֲנִי
בַּחֲלוּתָם לְבוֹשֵׁי שָׂק, עֲנִיתִי בְצֹם נַפְשִׁי,
וְתַפְלִיתִי עַל חֵיקִי תִשׁוּב: יִדְכָּרַע כְּאֵח לִי
הַתְּהַלֵּכְתִּי, כְּאֶבֶל אִם קִדָּר שְׁחוּתִי:
טוֹב צִלְעֵי שְׁמֹחוּ וְנִאֲסָפוּ, נִאֲסָפוּ עָלַי נִבִּים
וְלֹא יָדַעְתִּי, קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ: טוֹב חֲנֹפִי
לְעֵגִי מִזֶּנֶן, חָרַק עָלַי שְׁנֵימוֹ: יִי אֲדֹנִי כִמָּה
תִּרְאֶה, הַיְשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׁאִיָּהֶם, מִכַּפִּירִים
יַחֲדֹתִי: יִהְיֶה אֹדֶךְ בְּקֶהֱל רַב, בָּעַם עֲצֹם
אֶהְלֶלְךָ: יִשְׂאֵל יִשְׁמְחוּ לִי, אוֹיְבֵי שָׂקָר,
שְׁנֵאֵי חָנָם, יִקְרְצוּ עֵינַי: כִּי לֹא שָׁלוֹם
יִדְבְּרוּ, וְעַל רִגְעֵי אֶרֶץ, דִּבְרֵי מִרְמוֹת
יִחְשְׁבוּ: כֹּא וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם, אָמְרוּ הָאֵח
הָאֵח, רָאִתָּה עֵינֵינוּ: כִּי רָאִיתָה יִי אֵל
תִּחְרַשׁ, אֲדֹנִי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: כִּי הָעִירָה
וְהִקְיָצָה לְמִשְׁפָּטִי, אֵלֹהִי וְאֲדֹנִי לְרִיבִי:
כִּי שִׁפְטֵנִי בְּצִדְקָה יִי אֵלֹהִי, וְאֵל יִשְׁמְחוּ
לִי: כִּי אֵל יֹאמְרוּ בְּלִבָּם, הָאֵח נַפְשֵׁנוּ, אֵל
יֹאמְרוּ בְּלִעְנוֹתָיו: טוֹבֵשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ יַחְדָּו,

תהלים ליום שני לה לז

שְׁמִי רָעָתִי, וְלִבִּישׁוֹ בִּשְׂתֹב וּבְלִמָּה,
 הַמְּגִדִּים עָלַי: כִּוִּירָנוּ וַיִּשְׁמְחוּ חַפְצֵי
 צִדְקִי, וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יי, הַחֲפִיץ
 שְׁלֹם עַבְדּוֹ: כֹּה וְלִשְׁוֵי תַהֲנֶה צִדְקָךְ,
 כָּל הַיּוֹם תַּהֲלֶתֶךָ:

הַיּוֹם מִן הַיּוֹם מִן הַיּוֹם מִן הַיּוֹם מִן הַיּוֹם
 לֹא אֶלְמִנֶצֶחַ, לְעַבְדְּךָ יי לְדָוִד: בְּנֵאֻם פִּשְׁעֵי
 לְרָשָׁע בְּקֶרֶב לֵב, אֵין פֶּחַד
 אֱלֹהִים לִגְדֹל עֵינָיו: גַּבִּי הַחֲלִיץ אֶלְיוֹ
 בְּעֵינָיו, לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׁנָא: דְּהִבְרִי פִיו, אֵין
 וּמִרְמָה, חֲדָל לְהַשְׁכִּיר לְהִיטִיב: הֵאָוֶן
 יִחַשֵׁב עַל מִשְׁכְּבוֹ, יִתְנַצֵּב עַל הָרֶךְ לֹא טוֹב.
 רָע לֹא יִמָּאֵם: וַיִּי בְּהַשְׁמִים חֲסִידֶךָ, אֱמוּנָתֶךָ
 עַד שְׁחָקִים: וְצִדְקָתֶךָ בְּהִרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ
 תַּהוֹם רָבָה, אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי: הֵמָּה
 יִקְרֹא חֲסִידֶךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם, בְּצִלְ בִּנְפִיךָ
 יִחְסִיוֹן: טִירוֹן מִהַשֵּׁן בֵּיתֶךָ, וְנָחַל עַד־נִיךָ
 תִּשְׁקֶם: יְכִי עֲמִיד מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרֶךָ
 נִרְאָה אֹר: יֵא מִשְׁחָ חֲסִידֶךָ לִיד עֵינֶיךָ, וְצִדְקָתֶךָ
 לְיִשְׁרֵי לֵב: יֵבֵאֵל תְּבוֹאֵנִי רִגְלִי גִּלְגִּלָּה, וְיִד

רְשָׁעִים אֶל תִּגְדְּנִי: יֵשׁ נָפְלוּ פֹעֲלֵי אֱוֹן,
דוּחֹו וְלֹא יָבִלוּ קוֹם:

דוד המלך הש געשפראכט צו דער גוץ וואס ער האט געטאן צו אים דאס וואס ער
לוא לך דוד, אל תתחר במרעים, אל
תבגא בעשה עולה: ב פי
בחציר מהרה ימלו, וכירק השא יבולון:
ג בטח ביי, ועשה טוב, שכן ארץ, ורעה
אמונה: ד והתענג על יי, ויתן לך משאלות
לפך: ה גל על יי הרבה, ובטח עליו, והוא
יעשה: ו והוציא באור צדקה, ומשפטיה
בצהרים: ז הם ליי, והתחולל לו, אל תתחר
במצליח הרבו, באיש עשה מזמות: ח הרף
מאף, ועזב חמה, אל תתחר אף להרע:
ט ב פי מרעים יכרתון, וקווי יי, הקמה יירשו
ארץ: י ועוד מעט, ואין רשע, והתבוננת
על מקומו ואיננו: יא וענוים יירשו ארץ,
והתענגו על רב שלום: יב זמם רשע לצדיק,

במחון ה'

איו געמאנען אויף דעם טעג טעג	(ה) גור על יי דרכיה וגו', מיר
א פקעל אויף די אפסער, האט איהם	געטאן די הויפטע נעמער
געפראכטן אויף דעם טעג ארייבער	ביימלשטן על פי משר, א ארימאן
מענטש	15 2

וְחֹרֶק עָלָיו שָׁנִיוֹ: יִגְאֹלֵנִי יִשְׁחַק לוֹ, כִּי רָאָה
 כִּי יָבֹא יוֹמוֹ: יִדְחֶב פֶּתְחוֹ רְשָׁעִים,
 וְדָרְכוֹ קִשְׁתָּם, לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן, לְטַבּוֹחַ
 יִשְׂרָאֵל דָּרֶךְ: טוֹ חֲרָבָם תָּבוֹא בְלָבָם,
 וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרֶנָּה: טוֹ מָוֶב מַעַט לְצַדִּיק,
 מִהֶמּוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: יִכִּי זְרוּעוֹת רְשָׁעִים
 תִּשְׁבְּרֶנָּה, וְסוּמָךְ צַדִּיקִים יִי: יִהְיֶה יְיָ יָמִי
 תְּמִימִים, וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: יט לֹא
 יִבְשׁוּ בְּעֵת רָעָה, וּבְיָמֵי רַעְיוֹן יִשְׁבְּעוּ: כִּי
 רְשָׁעִים יֵאָבְדוּ, וְאֶבְיִי יִכִּיחַר פָּרִים, כָּלוּ
 בְּעָשָׁן כָּלוּ: כֹּא לֹאָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם, וְצַדִּיק
 חֹזֵן וְנוֹתֵן: כב כִּי מִבֹּרְכוֹ יִירָשׁוּ אֲרָץ,
 וּמִקְדָּשָׁיו יִכְרֶתוּ: כג מִיִּי מִצְעָדֵי גֶבֶר בֹּאנֵנוּ,
 וְדָרְכוֹ יִחַפֵּן: כד כִּי יִפּוֹל לֹא יוֹטֵל, כִּי יִי
 סוּמָךְ יָדוֹ: כה נָעַר תִּהְיֶיתִי, גַּם זָקַנְתִּי, וְלֹא
 רָאִיתִי צַדִּיק נִעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ לָחֶם:
 כו כָּל הַיּוֹם חֹזֵן וּמְלֹאָה, וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה:

במחון ה'

נְעִימָה אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם
 דַּעַר אֶרֶצְיָאן אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם
 אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם

מְעִימָה אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם
 דַּעַר אֶרֶצְיָאן אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם
 אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם

כוֹסֹר מִרַע, וַעֲשֵׂה טוֹב, וְשִׁכּוֹן לְעוֹלָם:
 כֹּה כִי יִי אֱהָב מִשְׁפָּט, וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו,
 לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ, וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת:
 כֹּט צְדִיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ, וַיִּשְׁכְּנוּ לְעַד עַלִּיהָ:
 רַפִּי צְדִיק יִהְיֶה חֲכָמָה, וְלִשְׁנוֹ תִּדְבֹּר
 מִשְׁפָּט: רַא תוֹרַת אֱלֹהֵיו בְּלִבּוֹ, לֹא תִמְעַד
 אֲשֶׁרֵיו: רַב צוּפָה רָשָׁע לְצְדִיק, וּמִבִּקֵּשׁ
 לְהַמִּיתוֹ: רַגִּי לֹא יַעֲזֹבֵנִי בִידֹ, וְלֹא יִרְשִׁיעֵנִי
 בְּהַשְׁפָּטוֹ: לֹד קִוָּה אֶל יי, וְשִׁמּוֹר דְּרָכָו,
 וִירוֹמֶמְדָּה לְרֶשֶׁת אֶרֶץ, בְּהַכָּרַת רְשָׁעִים
 תִּרְאֶה: זֶה רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ, וּמִתְעַרֶּה
 בְּאַזְרוֹחַ רַעְנָן: לוֹ וַיַּעֲבֹר וְהִגָּה אִיגָּפוֹ,
 וְאַבְקִשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: לוֹ שִׁמְרָתָם וְרֹאֶה
 יִשְׂרָאֵל, כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: זֶה וּפְשָׁעִים
 נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו, אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה:
 זֶט וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִי, מִעֵינִים בִּיעַת
 צָרָה: מַ וַיַּעֲזֹרֵם יי וַיַּפְלִמֵם, יִפְלִמֵם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי חֶסֶד בּוֹ:

במחון ה'

וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל, וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל, וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל,
 וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל, וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל, וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל,
 וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל, וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל, וואס פֿאַר אַיִן דער אַפֿטעל,

דער מוטור איז א תפלה נען איינער איז קבאנק אדער תפלה אין א צרה:
 ח א מומור לדוד להזכיר: ב יי אל בקצפה
 תוכיחני, ובחמתך תיסרני:
 ג כי חציד נחתו בי, ותנחת עלי ידך: ד אין
 מתום בבשרי, מפני ועמך, אין שלום
 בעצמי, מפני חטאתי: ה כי עונותי עברו
 ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: ו הבאישו
 נמקי חבורתי, מפני אולתי: ז נעויתי
 שחתי עד מאד, כל היום קדר הלכתי:
 ח כי בסלי מלאו נקלה, ואין מתם בבשרי:
 ט נפונתי ונדביתי עד מאד, שאנתי מנהמת
 לבי: י אדני נגדה כל תאותי, ואנחתי במך
 לא גסתרה: יא לבי סחרחר, עזבני כחי, ואור
 עיני, גם הם אין אתי: יב אהבי ורעי מנגד
 נגעי יעמדו, וקרובי מרחוק עמדו:
 יג וינקשו מבקשי נפשי, ודרשי רעתי,
 דברו הוות, ומרמות כל היום יהנו: יד ואני

במחון ה'

בעשר אפ דס פעקער פון די פלייזעס
 און דינגע שם נעבען דיר אין קארטישע,
 נעט דאך דיר קריגעריי, שטענערט
 איהם דער אריפאן, ליעבער הער
 נענט איהר האט מיט קיר גוט'ס
 נעטחון ווס איהר האט מיט נעמיסען
 אויפונען

כַּחַד־שׁ לֹא אֲשַׁמֶּעַ, וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּי׃
 מוֹאָהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שָׁמַעַ, וְאִין בְּפִי
 תוֹכָחוֹת׃ מִכִּי לָךְ יי הוֹחֵלֶתִי, אֶתְּחַתֵּנָה
 אֲדַנִּי אֱלֹהִי׃ יי כִּי אֶמְרֹתִי, פֶּן יִשְׁמְחוּ לִי,
 בְּמוֹט רִגְלִי, עָלֵי הַגִּידִילוֹ׃ יי כִּי אֲנִי לְצִלָּע
 נָכוֹן, וּמִכְאוֹבֵי נִגְדֵי תִמְוֶד׃ יי כִּי עֲזָנִי אֶגִּיד,
 אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי׃ כ וְאִיבֵי חַיִּים עֲצָמוֹ, וְרַבִּי
 שִׁנְאִי שָׂקָר׃ כֹּא וּמִשְׁלָמֵי רַעָה תַּחַת מַוְּבָה,
 יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רֶדְפִי מַוְּב׃ כב אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יי,
 אֱלֹהִי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ כג חוֹשֶׁה לְעֶזְרֹתִי,
 אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי׃

דַּעַם מְשֻׁמֵּר הָא דוֹד תִּפְלֶה מִחֲפִצֵּי נִזְעֵן אוֹיֵף בִּינְגֵל יִסְרוּרִים וְסָעֵן אִים מְבַלֵּל
 פֶּן תוֹכָה׃

יִסְוֶדֶטָא לְמַנְצִיחַ, לִידוֹתוֹן, מִזְמוֹר לְדוֹד׃
 כְּאֶמְרֹתִי, אֲשַׁמְרֶה דְּרָבִי,
 מִחֲטָא בְּלִשׁוֹנִי, אֲשַׁמְרֶה לְפִי מִחֲסוֹם,
 בְּעוֹד רִשָּׁע לְנִגְדֵי׃ ג נֶאֱלָמַתִּי דוֹמִיָּה,
 הַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב, וּכְאֵבִי נֶעֱכָר׃ ד חֶם לְפִי

במחון ה'

אויפֿוועגן, דאס די פֿערד נעמען	דער עושר אנגעחויבען צו לאפֿען
מיד שפעטען, וואס די פֿערד נאך	אונד וואס צו דעם אריטאן, דא
שפעטען מין פֿעקעל אויף? האט	שוטה, אונד אז דאס פֿעקעל ליקט
	אויף

בְּקִרְבִּי, בְּחַיִּי תִבְעֵר אֱשֵׁי הַבְּרִיתִי בְּלִשְׁוֹנִי;
הַחוֹדִיעַנִי יִי קִצִּי, וּמִדַּת יָמֵי מָה הִיא אֲדַעָה
מָה חִדְלִי אֲנִי: וְהִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמֵי,
וְחִלְדִּי כְּאִין נִגְדָה, אֵךְ כָּל הַבֵּל, כָּל אָדָם
נִצֵּב סֵלָה: וְאֵךְ בְּצֻלָּם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, אֵךְ
הַבֵּל יִהְיֶינָּה, יִצְבֹּר וְלֹא יֵדַע מִי אִסְפָּם:
חֲוַעְתָּה מָה קִוִּיתִי אֲדַנִּי, תּוֹחַלְתִּי לָךְ הִיא:
טַמְכֵּל פִּשְׁעֵי הַצִּילָנִי, חֲרַפְתָּ נָכֹל אֶל
תִּשְׁמִינִי: יִנְאַלְמָתִי לֹא אֶפְתַּח פִּי, כִּי אֶתָּה
עָשִׂיתָ: יֵא הָסֵר מֵעַלִּי נִגְעָךְ, מִתְגֹּרֶת יָדְךָ
אֲנִי כָלִיתִי: יֵב בְּתוֹכָחֹת עַל עוֹן, יִסְרֶת
אִישׁ, וְתָמָם כַּעַשׁ חֲמוּדוֹ, אֵךְ הַבֵּל כָּל
אָדָם סֵלָה: יֵג שִׁמְעָה תִפְלֹתִי יִי, וְשִׁוְעָתִי
הֶאֱוִינָה, אֶל דְּמָעָתִי אֶל תַּחֲרָשׁ, כִּי גֵר אָנֹכִי
עָמָךְ, תּוֹשֵׁב בְּכָל אֲבוֹתִי: יֵד הַשֹּׁעַ מִכֹּנֵי
וְאֶבְלִינָה, בְּטָרָם אֵלֶיךָ וְאִינֹנִי:

במחון ה'

פֿלויזעס פֿון דעם פֿעקעל. דער
נמשל איז, געדער יוד וויקט אז
אן דעם וויזען פֿון גאט טועט ער
גאר גוט מאכען מיט ווינע באנצע
ארבונט

אויף ווינע פֿלויזעס שפעטען דען
גוט די פֿערד די מישא פֿון דיר מיט
דעם פֿעקעל, דערום וואס ברויקט
דיר גאר ווי צו מחון אומוונקט די

יְעַר מְמוֹר אִיו עַו זֶאנְעוּן נֶאֱדָר אִיוֹן קְבִיבֵיט אֶדְעַר אִיו סָעוּן אִיו גִּיבִיט
נְעוּוֹאֲרֵעוּן סוֹן אֶצְרָה חֲלִידָה:

מ א לִמְנַצֵּחַ, לְדוֹד מִזְמוֹר: בְּקוֹה בְּיָתִי
יִי, וַיֵּט אֵלַי, וַיִּשְׁמַע שְׁוֹעָתִי:
ג וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן, מִטִּיט הַיּוֹן, וַיִּקֶּם עַל
סִלְעֵי רִגְלִי, בּוֹיָן אֲשָׁרִי: ד וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר
חֲדָשׁ, תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ, יְרֹאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ,
וַיִּבְטְחוּ בִּי: ה אֲשָׁרִי הִנָּכָר, אֲשֶׁר שָׁם יִי
מִבְטָחוֹ, וְלֹא פָנָה אֶל רֵהָבִים וְשָׁמַי כָּזָב:
ו רַבּוֹת עֲשִׂית, אַתָּה יִי אֱלֹהֵי, נִפְלְאֲתֶיךָ
וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ, אִין עֶרְךָ אֱלֹהֵי, אֲנִידָה
וְאֶדְבָּרָה, עֲצֻמוֹ מִסֶּפֶר: ז וְזָבַח וּמִנְחָה לֹא
חֲפָצָת, אֲזִנִּים כָּרִית לִי, עוֹלָה וְחֲטָאָה לֹא
שְׁאֵלָת: ח אִז אֲמַרְתִּי, הִנֵּה בָאתִי, בְּמִנְחָת
סֶפֶר כְּתוּב עָלַי: ט לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי
חֲפָצָתִי, וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ יָמַי: י בִּשְׁלֹרְתִי צֶדֶק
בְּקִקְלֵ רֶב, הִנֵּה שִׁלַּכְתִּי לֹא אֶבְלָא, יִי אַתָּה
יִדְעֶת: יא צִדְקַתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי,

במחון ה'

אֶדְעַר אֶמְצֵאכָה עַו מַחֲוֹן, דַּעַן עוֹר
טְרַאכְט וִידֵי וַיִּי אִיוֹן קָעוּ אִיוֹן אֶרֶץ אֶרֶץ
ווארשעוּן אִיוֹן נאָכְצֵעַ פֶּשָׁא אִיוֹן נאָט,

אָרְבִּיט וואס ער נױט אָרְבִּיטשען
אונג האַרױטען, פֿון דעקטױנענען וואָס
נעמער סְעִנְטִישׁ טעמס ער האַרְדִּלען

יִמְלֹכֶנּוּ יְיָ: גִי יִשְׁמְרֶנּוּ וַיַּחֲזֶנּוּ, וְאֲשֶׁר
בָּאָרֶץ, וְאֵל תִּתֵּנּוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבָיו: ד יי
יִסְעֲדֶנּוּ עַל עַרְשׁ דָּוִד, כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכָּת
בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי אֶמְרֹתִי, יי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נִפְשִׁי,
כִּי חָטָאתִי לָךְ: ו אִיבֵי יֹאמְרוּ, רַע לִי, מָתִי
יָמוּת, וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לִרְאוֹת, שׂוֹא
יִדְבֹּר, לָבוֹ וּקְבִין אֶנּוֹן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר:
ח יִיחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי, עָלַי יַחֲשֹׁבוּ
רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב
לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׂלוֹמִי, אֲשֶׁר
בְּטַחַתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:
יא וְאַתָּה יי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם:
יב בָּזֹאת יִדְעֵתִי, כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע
אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתִמִּי תִמְכָּת בִּי, וְתִצִּיבֵנִי
לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד כְּרוֹךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

בטחון ה'

צו סאנדלען, דערפער או דאס אלעס
איו מיט דעם טיילען פון גאט,
ווס ברויכט ער אזוי פיהל צו האנדלען
אזוי מיט צו האנדלען קיין צייט צו
דוקען גאט, צו לערנען, צו באטיילען,

דאס קען אויך מיט געטחון טיילען
און דעם טיילען פון גאט, דען טען
השם יתברך טייל מיט, קען ער גאר
קיין טראכט מיט טחון, אזוי מיט
איהם מיט קיין כח צו האנדלען אזוי

דר סמור טוט דר וועקן די קענען פון די וועלכע אויף דעם חורבן בית המקדש:
 מב א למנצח, משכיל לבני קרח: כפאיל
 תערג על אפיקי מים, פון
 נפשי תערג אליך אלהים: גצמאה נפשי
 לאלהים, לאל חי, מתי אבוא, ואראה פני
 אלהים: ה היתה לי דמעותי לחם, יומם
 ולילה, באמור אלי כל היום, איה אלהיך:
 ה אלה אופרה, ואשפכה עלי נפשי כי
 אעבר בסך, אהיה עד בית אלהים, בקול
 רנה ותודה, המון חוגג: ומה תשתוחחי
 נפשי, ותהמי עלי, הוהי לי לאלהים, כי עוד
 אודנו, ישועות פניו: ואלהי עלי נפשי
 תשתודה, על פן, אופרה מארץ ירדן,
 וחרמונים מחר מצער: ח תהום אל תהום
 קולא, לקול צנוריה, כל משכריה וגלגל
 עלי עברו: ט יומם יציה יי חסדו, ובלילה
 שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל

במחון ה'

תהלים צו ואגן. לאו דער מענטש
 נאם אלעס בארעכענען און גלויבן
 באמונה שריטה, נאם נאט קען איהם
 ספרגם ויין בקבוצ, האטש ער וועט
 נישט אויף פיהל הארענען און פארנאנט
 ויין אין מסת, נאר א ביסלע צו

סָרַעִי, לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲזִין
 אוֹיֵב: יֵא בְרָצַח בְּעֲצֻמוֹתַי, חָרְפוּנִי צוּרָדִי,
 בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵימָה אֱלֹהִים: יֵב מָה
 תִּשְׁתַּוְּחָתִי נַפְשִׁי, וּמָה תִהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי
 לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדֶנִּי יִשְׁוּעוֹת פָּנֶי וְאַלְהֵי:
 דָּעַר מְסֻמָּר אִין אֵתְפִּלָּה אוֹיֵךְ דָּעַר גְּאוּלָּה אֹנֵג אִין קִינָה אוֹיֵךְ צְרוּת יִשְׂרָאֵל:
 מִג אֵשׁ כְּפִי אֵלֹהִים, וְרִיבָה רִיבִי, מִנּוֹי לֹא
 חֲסִיד, מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה,
 תִּפְלִטֵנִי: ב כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי מַעֲוִי, לָמָּה
 זָנַחְתָּנִי, לָמָּה קָדַר אֶתְהַלֵּךְ, בְּלַחֲזִין אוֹיֵב:
 ג שָׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ, הִמָּה יִנְחוּנִי, וּבִיאוּנִי
 אֶל הַר קֹדֶשְׁךָ, וְאַל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: ד וְאַבּוֹאֶה
 אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים, אֶל אֵל שְׁמִיחַת גִּילִי,
 וְאוֹרֶךְ בְּכִנּוּר, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: ה מָה
 תִּשְׁתַּוְּחָתִי נַפְשִׁי, וּמָה תִהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי
 לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנִּי יִשְׁוּעוֹת פָּנֶי וְאַלְהֵי:
 וִיִּם ח מִד אֵל לְמִנְצֶיךָ, לִבִּי קָרַח מִשְׁכִּיר:
 ז אֱלֹהִים, בְּאוֹזְנֵי

במחון ה'

מחון אין מסקד אדער אין סלמקה, וועט נאט איהם באגליקען, אונזער
 אונז דער רעשט טאג צו רינגען נאט, וועט האבען ביידע וועלטען, נאט
 ואנט.

שָׁמַעֵנוּ, אֲבוֹתֵינוּ סָפְרוּ לָנוּ, פֹּעֵל פְּעֻלָּת
 בְּיָמֵהֶם, בְּיָמֵי קֶדֶם: ג אֶתְּה יִדְדֵה, גִּוִּים
 הוֹרֵשֶׁת וְתַטְעֵם, תִּרְעֵה לְאֲמִים וְתַשְׁלִיחֵם:
 ד כִּי לֹא בַחֲרָכֶם יִרְשׁוּ אֶרֶץ, וְזִרְעֵם לֹא
 הוֹשִׁיעָה לָמוֹ, כִּי יִמְיָנֶה וְזִרְעָה, וְאוֹר פְּנֵיָה
 כִּי רָצִיתֶם: ה אֶתְּה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים, צִוּוּה
 יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: ו בְּךָ צָרִינוּ נִגְנַח, בְּשִׁמְךָ
 נָבוֹם קָמִינוּ: ז כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבַטַח, וְחֶרְבִּי
 לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: ח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ,
 וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת: ט בְּאֱלֹהִים הִלָּלְנוּ כָּל
 הַיּוֹם, וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה סִלָּה: י אֶף זִנְחָת
 וְתִכְלִימָנוּ, וְלֹא תִצָּא בְּצַבֹּאוֹתֵינוּ: יא תִשְׁיבֵנוּ
 אַחֲרֵי מִנֵּי צָר, וּמִשְׁנֵאֵינוּ שִׁסּוֹ לָמוֹ: יב תִּתְּנֵנוּ
 כְּצֹאן מֵאֵבֶל, וּבְנָוִים וִירִיתָנוּ: יג תִּמְכּוֹר עֲמֶךָ
 בְּלֹא הוֹן, וְלֹא רִבִּית בְּמַחֲירֵיהֶם: יד תִּשְׁלִימָנוּ
 חֶרֶפָה לְשִׁבְיָנוּ, לַעֲגֹ וְקָלָם לְסִבִּיבוֹתֵינוּ:
 טו תִּשְׁלִימָנוּ מִשָּׁל בְּנָוִים, מִנֹּד רֹאשׁ

במחון ה'

נאמט דער פסוק "גור על זו ברקה",
 וואס דו רעדעסט או נאר
 וואס דו רעדעסט או נאר

בְּלֵאמֹיִם: מִן כָּל הַיּוֹם בְּלִמְתִּי נִגְדִי, וּבִשְׁתִּי
פָּנִי בִסְתִנִּי: יי מְקוֹל מְחִירָה וּמִגִּדָּה, מִפְּנֵי
אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: יי כָּל זֹאת בְּאַתְנִי, וְלֹא
שִׁבְחָנוּךָ, וְלֹא שִׁקְרָנוּ בִּבְרִיתֶךָ: יי לֹא נִסְוֹג
אַחֲרֵךְ לִבֵּנוּ, וַתֵּט אֲשִׁרְנוּ מִנִּי אֶרְחֶךָ: כִּי
דִּבִּיתָנוּ בַּמָּקוֹם תֵּנִים, וַתִּבֶּם עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת:
כֹּא אִם שִׁבְחָנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, וּנְפָרֵשׁ בְּפִינוּ
לֹא לָזֶר: כִּי הִלֵּל אֱלֹהִים יַחְקֹר זֹאת, כִּי הוּא
יֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת לֵב: כִּי עָלֶיךָ הוֹרָגְנוּ כָּל
הַיּוֹם, נִחַשְׁנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: כִּי עֲוִירָה לָמָּה
תִּישָׁן אֲדֹנֵי הַקִּיּוֹצָה אֶל תֹּזֶנַח לִנְצַח: כִּהְלָמָה
פָּנֶיךָ תִּסְתִּיר, תִּשְׁכַּח עֲנִינֵנוּ וְלִחְצָנוּ: כִּי
שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ, דָּבָקָה לָאָרֶץ בְּטִינֵנוּ:
כִּי קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסֶדֶךָ:

דָּעם מְסֻבֵּר הָאֵשׁ דְּדֹר הַמֶּלֶךְ גְּעוּנָתָהּ אוֹיֵף מֶלֶךְ הַמְּלָכִים אֵיךְ עַד דָּעַר צִיּוֹן וְיִין
מִמֶּלֶךְ אֵיךְ דִּי מְדוּת מְדוּת אֵיךְ דָּעַם כְּבוֹד אֵיךְ עֲשִׁירוֹת אֵיךְ גְּעוּנָתָהּ וְיִין:

מִה אֶלְמִנִּיחָה, עַל שְׁשֹׁנִים, לִבִּי קָרַח,
מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידְתִּי בִּרְחֹשׁ

במחון ה'

בִּמְכַס וְעֶרְסָטוּ גְּעִשְׁפִּיּוֹט, נוֹאֲרָה דָּעַם
הַמֶּלֶךְ אֵיךְ דִּי מְדָאָה אוֹיֵף גָּאֵט

דְּדֹר הַמֶּלֶךְ אֵיךְ דָּעַר דְּדֹר הַמֶּלֶךְ
קְדָאָה נוֹאֵם דִּי אֶרְבִּיכְט טַאג אֵיךְ

לְבִי דָבָר טוֹב, אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמִלָּךְ.
 לְשׁוֹנִי עֵט סוּפֶר מְהִיר: גִּיפִיפִית מִכְּנֵי אָדָם,
 הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתַי, עַל כֵּן בִּרְכָה אֱלֹהִים
 לְעוֹלָם: י חָנוּךְ חֲרָבָה עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר, הוֹדָה
 וְהִדְרָה: הִוְהִדְרָה, צִלַּח, רָכַב עַל דָּבַר אֱמֶת,
 וְעִנּוּה צֶדֶק, וְתוֹרָה נוֹרְאוֹת יְמִינָה: וְחֲצִיָּה
 שְׁנוֹנִים, עַמִּים תַּחְתֶּיהָ יִפְּלוּ, בְּלֵב אוֹיְבֵי
 הַמֶּלֶךְ: וּכְסֵאָה אֱלֹהִים, עוֹלָם וָעַד, שִׁבְט
 מִיִּשְׂרָאֵל, שִׁבְט מַלְכוּתָהּ: ח אֲהַבֶּתָּ צֶדֶק,
 וְתִשְׁנֵא רִשְׁעִי, עַל כֵּן, מִשְׁחָה אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי, שִׁמּוֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיהָ: ט מֵר וְאַחֲלוֹת
 קְצִיעוֹת כָּל בְּגִדוֹתֶיהָ, מִן הַיּוֹכָלִי שֶׁן, מִנִּי
 שִׁמְחוֹהָ: י בָּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיהָ, נִצְבָּה
 שֹׁנֵל לִימִינָהּ בְּכֶתֶם אוֹפִיר: יא שְׁמַעִי בַת,
 וְרֵאִי וְהִטִּי אָזְנִי, וְשִׁכְחִי עֲמָהּ, וּבֵית אָבִיהָ:
 יב וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְּיָהּ, כִּי הוּא אֲדוֹנֶיהָ,
 וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: יג וּבַת צֹר, בְּמִנְחָה פָּנֶיהָ יַחֲלֹה.

בטחון ה'

אֲנִי בְּלֹיִב אֵין גָּמַל אוֹ הָאִשִּׁשׁ מִט	בָּאֵר וַיִּצְעַן אֲנִי לְעֶרְבָנִי אֲנִי דִינְעֵן
וַיִּנְצֵגִי הַאֲנָדִלִין אֲנִי וַיִּנְצֵגִי אֶרְבִּיּוֹעֵן	גָּמַל, קָעַן דִּיךְ אוֹיֵךְ גָּמַל שְׁפִינְעֵן
2	מִט

עֲשִׂירֵי עָם: י כָּל כְּבוֹדָה בַּת מִלֶּךְ, פְּנִימָה,
מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: טו לְרִקְמֹת,
תּוֹבֵל לְמִלֶּךְ, בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ,
מוֹבָאוֹת לֶךְ: טז תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וְגִיל,
תְּבֹאִינָה בְּהִיבֹל מִלֶּךְ: יז תַּחַת אֲבוֹתֶיהָ,
יְהִיו בְּנֶיהָ, תַּשְׁתַּמּוּ לְשָׁרִים, בְּכֹל הָאָרֶץ:
יח אֲזַכִּירָה שִׁמְךָ, בְּכֹל הוֹר וְדוֹר, עַל כֵּן
עַמִּים יִהְיוּדוּךָ, לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּד מְסֻמָּר גִּיט אוֹיֵף דִּי צִיט פֿון גוג וּמְגוּג דִּיאָפֿאַלֶס נִיעַט אוֹיֵף הָעֶרְכֶּן מִלְּחֻמֹּת:
מו א לִמְנַצֵּחַ, לְבָנֵי קָרַח, עַל עֲלָמוֹת נְשִׁיר:
ב אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֵה וְעֹז,
עֲזָרָה בְּצָרוֹת, נִמְצָא מֵאֵד: ג עַל כֵּן, לֹא
נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ, וּבְמוֹט הָרִים, בְּלִב־בָּמִים:
ד יִהְיוּ יַחֲמִירוּ מִיָּמָיו, יִרְעֲשׂוּ הָרִים, בְּגִבְאוֹתָיו
סֵלָה: ה נָהָר פִּלְגָיו, יִשְׁלַחוּ עֵיר אֱלֹהִים,
קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן: ו אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה, בֵּל
תְּמוֹט, יַעֲזֹרֶה אֱלֹהִים, לְפָנוֹת בִּקְרִי: ז הָמוֹ

בטחון ה'

אונ נועסט געהאלפֿען נוערען מיט
אלעס גוט'ס, אונ נועסט האָפֿען די
נועלט אונ גענע נועלט, אָמֵן:

גוים

מיט עֶרְע, "וּבְטַח עָלָיו וְיִשָּׁע"
אויב נועסט אַווי האָפֿען בִּטְחֹן אֵין
גאט, נועט גאט דערפֿירען יִין באַגער

23

2

גוֹיִם, מִטּוֹ מַלְכוּת, נָתַן בְּקוֹלוֹ, תִּמְנוֹג אֶרֶץ:
 חִי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה: ט לָבוֹ חֲזוֹ מַפְעָלוֹת יי, אֲשֶׁר שָׁם
 שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ: י מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת, עַד קִצָּה
 הָאֶרֶץ, קִשְׁת יִשְׁבֵּר, וְקִצֵּץ חֲנִית, עֲנִלוֹת
 יִשְׂרָאֵל בְּאִשֵּׁי הָרָפוּ וְדָעוּ, בִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים,
 אֲרוֹם בְּגוֹיִם, אֲרוֹם בְּאֶרֶץ: יב יי צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

מזא לַמִּנְצָח, לְבָנֵי קֶרַח מִזְמוֹר: ב כָּל
 הָעַמִּים תִּקְעוּ בָהֶם, הֲרִיעוּ
 לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רָנָה: ג כִּי יי עֲלִיוֹן נוֹרָא,
 מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאֶרֶץ: ד יְדַבֵּר עַמִּים
 תַּחֲתֵינוּ, וְלֵאמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ: ה יִבְחַר לָנוּ,
 אֶת נַחֲלָתָנוּ, אֶת גִּּאֹן יַעֲקֹב, אֲשֶׁר אָהַב
 סֶלָה: ו עֲלָה אֱלֹהִים בְּתֻרֵעָה, יי בְּקוֹל
 שׁוֹפָר: ז וְאָמְרוּ אֱלֹהִים וְאָמְרוּ, וְאָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ
 וְאָמְרוּ: ח כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאֶרֶץ אֱלֹהִים, וְאָמְרוּ
 מִשְׁכִּיר: ט מֶלֶךְ אֱלֹהִים, עַל גּוֹיִם, אֱלֹהִים
 יָשֵׁב, עַל כִּסֵּא קֹדֶשׁ: י נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ,

עם אלהי אברהם, כי לאלהים מנני ארץ,
מאד בעלה :

דבר מן היום גיט אויף יום ה' השנים אנו בערתי כל די שבתים פון ירושלים :
מח א שיר מזמור, לבני קרח : ב גדול יי,
ומהלל מאד, בעיר אלהינו,
הר קדשו : ג יפה נוף, משוש כל הארץ, הר
ציון, ירפתי צפון, קרית מלך רב : ד אלהים
בארמנותיה, נודע למשגב : ה כי הנה
המלכים נועדו, עברו יחדו : ו המה ראו, בן
תמהו, נבהלו נחפזו : ז רעה אחזתם שם,
חיל בולדה : ח ברות קדים תשבר אנות
תרשיש : ט באשר שמענו, בן ראינו, בעיר
יי צבאות, בעיר אלהינו, אלהים יבוננה,
עד עולם סלה : י דמינו אלהים חסדו,
בקרב היבדו : יא בשמך אלהים, בן
תהלתך, על קצוי ארץ, צדק מלאה ימינה :
יב ישמח הר ציון, תגדנה בנות יהודה, למען
משפטיך : יג סבו ציון ותקיפונה, ספרו
מגדליה : יד שיתו לבכם לחילה, פסנו
ארמנותיה, למען תספרו לדור אחרון :

מו כי זה אלהים אלהינו, עולם ועד, הוא
ינהיגנו על מות:

דר מומר אין אמר אף די וס האבן בטחון אף וישר עשירות און גיט אף גאט:

יום ט מט א למנצח, לבני קרח מזמור:
ב שמעו זאת כל

העמים, האזינו כל יושבי חלד: גם בני
אדם, גם בני איש, יחד עשיר ואביון: ד פי

ידבר חכמות, והגות לפי תבונות: ה אמה
למשר אזני, אפתח בכנור חירתי: ו למח

אירא בימי רע, עון עקבי יסבני:
והבומים על חילם, וברוב עשרם יתהללו:

ח אח לא פדה יפדה איש, לא יתן לאלהים
כפרו: ט ויקר כדיון נפשם, וחדל לעולם:

יוחי עוד לנצח, לא יראה השחת: יא כי
יראה חכמים ימותו, יחד בסיל ובער

יאבדו, ועזבו לאחרים חילם: יב קרנם
בתימו לעולם, משכנותם לדור ודור, קראו

בשמותם, עלי אדמות: יג ואדם פיקר כל
ילין, נמשל כבהמות נדמו: יד זה דרכם

כסל למו, ואחריהם בפיהם, ירצו סלח:

טו כִּצְאוֹן לְשֹׁאֵל שְׁתוּ מוֹת יִרְעוּ, וַיִּרְדּוּ בָם
יִשְׁרִים לִבְכֹּר, וְצוֹרֵם לְבָלוֹת שֹׁאֵל, מִזְבוֹר
לוֹ: מוֹ אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי, מִיַּד שֹׁאֵל,
כִּי יִקְחֵנִי סֶלָה: יֵאל תִּירָא, כִּי יַעֲשִׂיר אִישׁ,
כִּי יִרְכֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: יֵה כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח
הַכֹּל, לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: יֵה כִּי נַפְשׁוֹ
בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ, וַיִּוֹדֶךָ כִּי תִשְׁיב לָךְ: כִּתְּבוּא עַד
דֹּר אֲבוֹתָיו, עַד נִצַּח לֹא יִרְאוּ אֹר: כֹּא אָדָם
בִּיקָר, וְלֹא יִבִּין, נִמְשַׁל כְּבִהְמוֹת נִדְמוּ:

דָּעַר מִן־מִזְמוֹר בִּישׁ אֹיִף דָּעַם יוֹם הַדִּין נֶאֱדָה גֹג וְקִנְגֹג:

נֹא מִזְמוֹר לְאַסָּף, אֵל אֱלֹהִים יִי, דְּבָר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ, מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד
מִבְּאוֹ: כִּמְצִיֹן מִבְּלָל יוֹפִי, אֱלֹהִים הוֹפִיעַ:
גִּיבֵא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל יַחֲרֹשׁ, אִישׁ לִפְנֵי תֹאכֵל,
וּסְבִיבּוֹ נִשְׁעָרָה מֵאֵד: דִּי קִרָּא אֵל הַשָּׁמַיִם
מֵעַל, וְאֵל הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ: הֵ אִסְפוּ לִי
חֲסִידִי, כּוֹרֵתִי בְרִיתִי עֲלֵי זָבַח: וַיִּגִּידוּ
שָׁמַיִם צִדְקוֹ, כִּי אֱלֹהִים שִׁפְטָהּ הוּא סֶלָה:
וְשִׁמְעָה עַמִּי וְאֲדַבְּרָה, יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה
בָּךְ, אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי: חֵלֹא עַל זִבְחֶיךָ

אוֹכִיחַהּ, וְעוֹלֹתֶיהָ לְגִגְדֵי תְמִיד: ט לֹא אֶבְחַח
מִבִּיתֶךָ פֶּר, מִמִּכְלֹאתֶיךָ עֲתוּדִים: י כִּי לֹא
כָל חֵיתוֹ יַעַר, בְּהִמּוֹת בְּחֶרְרִי אֶלֶף: יא יָדַעְתִּי
כָּל עוֹף הָרִים, וְזִיו שָׁדַי עֲמֹדִי: יב אִם אֲרַעֵב,
לֹא אֹמֵר לֹךְ, כִּי לֹא תִבָּרַךְ וּמִלֹּאֶה: יג הֲאֻכֹּל
בְּשֵׁר אֲפִירִים, וְדָם עֲתוּדִים אֲשֶׁתֶּה: יד זֶבַח
לֵאלֹהִים תֹּודָה, וְשִׁלֹּם לְעֵלְיוֹן נְדָרֶיךָ:
טו וּקְרָאֲנִי בַיּוֹם צָרָה, אֶחָדְצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי:
טז וְלִרְשָׁעִי אֹמֵר אֱלֹהִים, מַה לָּךְ לִסְפָּר חֲקִי,
וְהַשָּׂא בְרִיתִי עָלַי כִּי: יז וְאַתָּה שָׁנְאַת
מוֹסֵר, וְתִשְׁלַךְ דְּבָרִי אַחֲרֶיךָ: יח אִם רָאִיתָ
גִּבּוֹר, וְתִרְצֵן עִמּוֹ, וְעַם מִנְּאֻפִּים חֲלָקְךָ: יט כִּי
שָׁלַחְתָּ בְרָעָה, וּלְשׁוֹנְךָ תִצְמִיד מִרְמָה:
כ יִתְשֹׁב, בְּאַחִיךָ תִדְבֵּר, בִּבְנֵי אִמְךָ תִתֵּן דָּפִי:
כא אֶלֶף עֲשִׂיתָ וְהִחַרְשֵׁתִי, דִּמְיֹת הַיּוֹת
אֶחָיָה כְמוֹךָ, אוֹכִיחַךָ וְאַעֲרֹכָה לְעֵינֶיךָ:
כב בִּינוּ נָא זֹאת, שִׁכְחִי אֵלֹהִים כִּי אֶמְרָה, וְאִין
מִצִּיל: כג זֶבַח תֹּודָה, יִכְבְּדֵנִי, וְשִׁם דְּרָךְ,
אֲרָאֵנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים:

אין דעם מזמור קט דוד בספר השלמה געשריבן אויף דעם קטא מיט גת שבע:
 נא א לְמִנְצִיָּה, מִזְמוֹר לְדָוִד: כ בּוֹא אֵלָיו
 נָתַן הַנְּבִיא, כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל
 בַּת שֹׁבֵעַ: ג חֲנִי אֱלֹהִים כַּחֲסֵדָה, כְּרוֹב
 רַחֲמִיָּה, מִחַה פִּשְׁעֵי: ד הָרַב כַּבְּסֵנִי מִעוֹנִי,
 וּמַחֲטָאתִי טַהֲרֵנִי: ה כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע,
 וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד: ו לָךְ לְבָרָךְ חַטָּאתִי,
 וְהָרַע כְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ,
 תּוֹכַח בְּשִׁפְטֶךָ: ז הֵן כְּעוֹזֵן חוֹלֵלְתִי, וּבַחֲטָא
 יַחֲמֹתֵנִי אֲבִי: ח הֵן אֲמַת חַפְצָת בַּטְּחוֹת,
 וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: ט תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב
 וְאַטְהַר, תַּכְכֵּסֵנִי וּמַשְׁלֵג אֶלְבִּין: י תִּשְׁמִיעֵנִי
 שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תַּגְלִיֵּנָה עֲצָמוֹת דָּבִית:
 יא הַסֵּתֶר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי, וּכְל עוֹנוֹתִי מִיָּחָה:
 יב לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נָכוֹן חִדָּשׁ
 בְּקִרְבִּי: יג אֶל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ, וְרוּחַ
 קִדְּשֶׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנִּי: יד הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: טו אֶלְמִדָּה
 פִּשְׁעִים דָּרְכֶיךָ, וְחַטָּאִים אֱלִיךָ יִשְׁיִבּוּ:
 טז דַּלֵּלִי מִדָּמִים אֱלֹהִים, אֲלֹהֵי תִשׁוּעָתִי,

תִּרְנֶן לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ: יִאֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח,
 וְסִי יִגִּיד תִּהְלָתְךָ: יִהְיֶה לֹא תַחֲפוּץ זִבְחִי
 וְאַתָּנָה, עֹלָה לֹא תִרְצֶה: יֵט זִבְחִי אֱלֹהִים
 רוּחַ נְשָׁכָרָה, לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָה, אֱלֹהִים לֹא
 תִבְזֶה: כִּהְיִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה
 חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: כֹּא אֲנִי תַחֲפוּץ זִבְחִי צִדְקָה,
 עֹלָה וְכָלִיל, אֲנִי יַעֲלֶה עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

דוד המלך שעל שם דואג האדומי נאם האש בערענט פשוט הרע:

נב א לַמִּנְצָח, מִשְׁבִּיר דָּדוּד: כִּכְבוֹא דֹאג
 הָאֲדוֹמִי, וַיִּגִּד לְשֹׁאֵל
 וַיֹּאמֶר לוֹ, בָּא דָוִד אֶל בֵּית אַחִי מֶלֶךְ: גִּמָּה
 תִּתְּהִלָּל בְּרַעַה הַגִּבּוֹר, חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם:
 ד הַיּוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנְךָ, כִּתְּעַר מִלְטֵשׁ עֵיטָה
 רַמִּיָּה: ה אֶהְבֵּת רַע מִטוֹב, שֶׁקֶר מִדֶּבַר
 צִדְקָה סֵלָה: ו אֶהְבֵּת כָּל דְּבָרֵי בִלְעַ, לְשׁוֹן
 מִרְמָה: ז גַּם אֶל יִתְצֵד לַנִּצָּח, יַחֲתֶךָ וַיִּסְחָךָ
 מֵאֱהָרַי, וְשֶׁרֶשֶׁף מֵאֶרֶץ חַיִּים סֵלָה: ח וַיִּרְאוּ
 צְהִיּוֹת וַיִּירְאוּ, וַעֲלִיוּ יִשְׁחָקוּ: ט הִנֵּה הַגִּבּוֹר
 לֹא יֵשִׁים אֱלֹהִים מַעֲוִזוֹ, וַיִּבְטַח בְּרוֹב עֲשָׂרוֹ,
 יַעֲזֹז בְּחֵיתָיו: י וַאֲנִי בָּזִית רַעֲנָן בְּבֵית

אֱלֹהִים, בְּטַחְתִּי בַחֲסֵד אֱלֹהִים, עוֹלָם
וָעֶד: יֵאָדָה לְעוֹלָם, כִּי עָשִׂיתָ, וְאַקְוֶה
נַשְׁמָה, כִּי טוֹב נִגְדַח חֲסִידֶיךָ:

דַּעַר טוֹסִיד גִּיט אֹיף טִיטִים וְאִם עַר הָאֵל אֲרִיִן גַּעֲשֶׂה אֲכַעֵן אִין פְּרוֹכֶת:
גַּ אֶלְמַנְגִּיחַ עַל מַחֲלַת, מַשְׁכִּיר לְדוֹד:
ב אֶמַר נָבֵל בְּלָכּוּ אִין אֱלֹהִים,
הַשְׁחִיתוּ וְהַתְּעִיבוּ עוֹל, אִין עֲשֵׂה טוֹב:
ג אֱלֹהִים, מַשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם,
לְרֹאשׁוֹת הַיֵּשׁ מַשְׁכִּיר, הוֹרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים:
ד בְּלֹ סָג, יַחֲדוּ נֶאֱלָחוּ, אִין עֲשֵׂה טוֹב, אִין
גַּם אֶחָד: ה הִלְאִידְעוּ פּוֹעֲלֵי אֵיִן, אֲבִלֵי עַמִּי
אֲבִלֵי לָחֶם, אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ: ו שֵׁם פְּחָדוֹ
פְּחָד, לֹא הָיָה פְּחָד, כִּי אֱלֹהִים פּוֹרַע עֲצָמוֹת
חוֹנֶה, הַבִּישׁוֹתָה כִּי אֱלֹהִים מְאֻסָּם: ז מִי יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב אֱלֹהִים
שְׁבוֹת עַמּוֹ, יִגֹּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

אִין תַּפְדָּה דָּאָם נָאֵל הַעֲלִפֵּן עַר דִּי וְאִם הָאֲפֵן עַר וִיִן חֲסֵד:

גַּ אֶלְמַנְגִּיחַ בְּנִינּוֹת, מַשְׁכִּיר לְדוֹד:
ב בָּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ
לְיִשְׁאָאֵל, הֲלֹא דוֹד מִסֶּתֶר עָמְנוּ: ג אֱלֹהִים

בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי, וּבְיִבְרֹחֶךָ תְּדִינֵנִי :
 וְאֱלֹהִים שָׁמַע תְּפִלָּתִי, הֶאֱזִינָה לְאִמְרֵי פִי :
 הִכִּי זָרִים קָמוּ עָלַי, וְעֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי,
 לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנִגְהֵם סִלָּה: וְהִנֵּה אֱלֹהִים
 עֹזֵר לִי, אֲדֹנָי בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי : וְיָשִׁיב הָרָע
 לְשַׂרְרֵי, בְּאַמְתֶּךָ הַצְּמִיתָם : הַבְּנִדְבָה
 אֶזְבָּחָה לָּךְ, אֲזִינָה שִׁמְךָ יי, כִּי טוֹב : ט כִּי
 מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי, וּבְאַיְבֵי רָאִתָּה עֵינֵי :
 כַּעַם מְסֻרֵּי הַיָּד סִלָּה וְעֲנָאִים נִטְּנוּ עָלַי אֶחָד אַחֶיךָ שֶׁר דּוֹאֵג וְאֶחָד מִכָּל :
 יוֹם יֵנָה אֶל מְנַצֵּחַ בְּנִינֹת, מִשְׁכִּיל לְדָוִד :
 בְּהֶאֱזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי
 וְאַל תִּתֵּן עֲלֵי מִתְחַנְתִּי : גְּהַקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי
 אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאֶהְיָמָה : ד מִקּוֹל אֹיִב מִפְּנֵי
 עֲקָת רָשָׁע, כִּי יִמְיָמוּ עָלַי אֹיִן, וּבְאַף
 יִשְׁטַמּוּנִי : ה לִכְפִּי יַחִיל בְּקִרְבִּי, וְאִימוֹת מוֹת
 נִפְּלוּ עָלַי : וַיִּרְאֶה וְרָעַד יָבֹא בִּי, וְתִכְסֵּנִי
 פִלָּצוֹת : וְאָמַר מִי יִתֵּן לִי אֲבִיר כִּיֹּנָה,
 אֶעֱזֹבָה וְאֶשְׁבּוֹנָה : וְהִנֵּה אֶרְחִיק נִדָּה, אֶלֶּיךָ
 בְּמִדְבָּר סִלָּה : ט אֶחֱיִשָּׁה מִפֶּלֶט לִי, מִרוֹחַ
 סֶעָה מִסָּעַר : י בִּלְעַ אֲדֹנָי פִּלְגוֹ לְשׁוֹנָם, כִּי

ראיתי חמם וריב פער: יא יומם ולילה
 יסובבה על חומותיה, ואון ועמל בקרבה:
 יב הוות בקרבה, ולא ימיש מרחובה תוך
 ומרמה: יג כי לא אויב יחרפני ואשא, לא
 משנאי עלי הגהיל, ואסתר במנו: יד ואתה
 אנוש בערכי, אלופי ומידעי: טו אשר יחדו
 נמתיק סוד, בבית אלהים נהלך ברנש:
 טז ישיא מות עלימו, ירדו שאול חיים, כי
 רעות במגורם בקרבם: יז אני אל אלהים
 אקרא, ויי ישיעני: יח ערב ובקר וצהרים
 אשיחה ואהמה, וישמע קולי: יט פדה
 בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדוי:
 כ ישמע אל ויענם, וישב קדם סלה, אשר
 אין חליפות למו, ולא יראו אלהים: כא שלח
 ידיו בשלומי, חלל פרותו: כב חלקו מחמאת
 פיו, וקרב לבו, רבו דבריו משמן, והמה
 פתיחות: כג השלך עלי יהבה, והוא יבללך
 לא יתן לעולם מוט לצדיק: כד ואתה
 אלהים, תורדם לבאר שחת, אנשי דמים
 ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך:

דעם מוטור דט געזאגט דוד המלך ווען ער האט זיך געמאכט טשונגע פאר אביש :

נו אֶל־מִנְצָחַ, עַל־יוֹנָתָאֵלֶם רְחוּקִים, לְדוֹד
מִכָּתֶם, בְּאַחוֹז אֹתוֹ

פִּלְשִׁתִּים בָּנֹת : בְּחַנְנֵי אֱלֹהִים, כִּי שְׁאֵפְנִי
אֲנוֹשׁ, כֹּל הַיּוֹם לוֹחֵם יִלְחָצֵנִי : גְּשָׁפוּ
שׁוֹרְרֵי כֹל הַיּוֹם, כִּי רַבִּים לִחְמִים לִי מְרוֹם :
דַּיּוֹם אִירָא, אֲנִי אֶלֶיךָ אֲבַטָּח : הָבָאֱלֹהִים
אֶהְיֶה דֹבֵרוֹ, בְּאֱלֹהִים בָּטַחְתִּי, לֹא אִירָא,
מָה יַעֲשֶׂה בָשָׂר לִי : כֹּל הַיּוֹם דֹּבְרֵי יַעֲצִבּוּ,
עָלַי כֹּל מַחֲשָׁבוֹתֶם לָרָע : וַיִּגְדּוּ וַיִּצְפּוּנוּ,
הִמָּה עֲקֹבֵי יִשְׁמוֹרוּ, בְּאִישׁר קוֹוֵי נַפְשִׁי : חַלְּ
אֶן פִּלֵּט לָמוֹ, בְּאֵף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים :
טִנְדִּי סִפְרָתָה אֶתָּה, שׁוֹמֵה דְמָעָתִי בְּנֶאֱדָה,
הֲלֹא בְּסִפְרָתְךָ : יֵאָזִי שׁוּבוּ אֵיבֵי אַחֲזֹר, בַּיּוֹם
אֶקְרָא, זֶה יַדְעָתִי כִּי אֱלֹהִים לִי : יֵאָבַטֱאֱלֹהִים
אֶהְיֶה דֹבֵר, בִּי אֶהְיֶה דֹבֵר : יֵבַטֱאֱלֹהִים
בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא, מָה יַעֲשֶׂה אָדָם לִי : יַגְעָלִי
אֱלֹהִים נִדְרִיךָ, אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לָךְ : יֵדִי כִּי
הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, הֲלֹא רָגַלִי מִדָּחִי,
לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים, בְּאֹר חַתִּימִים :

זי חֲסֵדָה קָדֵשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִתְפַּלֵּל גְּעֻנָּה אֵין דַּעַר חֵייל וְעֵין עַר אֵין
אֲנִי מִלְּאִפְסָן פֶּאֶר שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ :

נֹז אֶל־מִנְצָה, אֶל תְּשׁוּחָת, לְדָוִד מִכְתָּם,
בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שְׂאוֹל בְּמַעְרָה:
בְּחַנְנֵי אֱלֹהִים חַנּוּנִי, כִּי בָךְ חֲסִיָּה נִפְשִׁי,
וּבְצִל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה, עַד יַעֲבֹר הַזֹּהֶת:
נֶאֱקָרָא לֵאלֹהִים עֲלִיוֹן, לֹאֵל נֹגֵר עָלַי:
דִּישַׁלַח מִשָּׁמַיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי, חֲרָף שְׂאֵפֵי סֶלָה,
יִשַׁלַח אֱלֹהִים חֲסֵדוֹ וְאַמְתּוֹ: הִנֵּפְשִׁי בְּתוֹךְ
לְבָאִים, אֲשַׁכְּכֶה לְהַטִּים, בְּנִי אָדָם שִׁנִּיָּהֵם
חֲנִית וְחַנְזִים, וּלְשׁוֹנָם חָרֵב חֲדָה: יִרְוּמָה עַל
הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים, עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ:
וּרְשֵׁת הַכִּינּוֹ לְפַעֲמֵי, כְּפָף נִפְשִׁי, בָּרוּךְ לְפָנֵי
שְׁיֹחָה, נִפְלוּ בְּתוֹכָהּ סֶלָה: הִנֵּכּוֹן לְבִי
אֱלֹהִים, נִכּוֹן לְבִי, אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה: ט עֲזֹרָה
כְּבוֹדִי, עֲזֹרָה הַגִּבֹּר וּכְבוֹד, אֲעִירָה שְׁחָר:
י אֹדְךָ בַּעֲמִים אֲדַנִּי, אֹמְרָךְ בַּלְּאֲמִים:
יֵא כִי נָדוּר עַד שָׁמַיִם חֲסֵדָךְ, וְעַד שְׁחָקִים
אֲמִתָּךְ: יב רִוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים, עַל
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ:

אין דעם סומר קראנט דור תפלה אויף וויינע שונאים:

נח אֶל־מִנְצָה, אֶל־תַּשְׁחֵת, לְדֹר מִכְתָּם:

ב האמנם אֵלֶם צֶדֶק

תִּדְבָּרוּן, מִי־שָׁרִים תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם: ג אף

בְּלֵב עוֹלֹת תִּפְעֲלוּן בָּאָרֶץ, חֲמֹם יְדֵיכֶם

תִּפְלֶסוּן: ד וּזְרוּ שָׁעִים מִרְחֹם תַּעֲזוּ מִכְּטָן,

דְּבָרֵי כֹזֵב: ה תִּמְתָּ לָמוֹ, בְּדַמּוֹת חֲמַת נְחָשׁ,

כִּמּוֹ פֶתֶן חֲרָשׁ, יֹאטֵם אֲזִנּוֹ: ו אֲשֶׁר לֹא

יִשְׁמַע לְקוֹל מַלְאָכָיו, חוֹבֵר תִּבְרִים מִחֲכָם:

ז אֱלֹהִים, הָרֹם שִׁימוֹ, בְּפִימוֹ, מַלְאָכָיו

כְּפִירִים, נִתְּוִן יי: ח יִבְאֵסוּ כִּמּוֹ מַיִם:

י תִּהְלְכוּ לָמוֹ יִדְרוּךְ חֲצִיו, כִּמּוֹ יִתְמוּלְלוּ:

ט כִּמּוֹ שִׁבְלֹל, תִּמָּס יִהְלֹךְ, גִּפְלֵ אִשָּׁת, בַּל

חֲזוֹ שְׂמִישׁ: י בִּטְרֹם יִבְנוּ סִירוֹתֵיכֶם אֲמִד,

כִּמּוֹ חֵי, כִּמּוֹ חֲרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ: יא יִשְׁמַח צַדִּיק,

כִּי תִזֶה גִּקָּם, פִּעְמִיו יִרְחֹץ, בְּדָם הָרִשָּׁע:

יב וַיֹּאמֶר אָדָם, אֵךְ פָּרִי לְצַדִּיק, אֵךְ יֵשׁ

אֱלֹהִים שֹׁפֵטִים בָּאָרֶץ:

דרכי חיים

(ב) האמנם אֵלֶם צֶדֶק תִּדְבָּרוּן וגו', די נעמט, ענטפערט די גמרא, נח
די גמרא נאמט, קום נאך
זיין די ארבייט פון א סענטשען אויף
גוט ביינען, און די ביייד נעמט ער

תהלים דיום שדישי נט לח 75

75 פסוקים בייט אחיד דעם גס וואס דוד איז געווארן פון שאול'ס;
 נמא לַמַּנְצִיחַ, אֵל תַּשְׁחֵת, לְדָוִד, מִכְתָּם,
 בַּשָּׁלַח שְׁאוּל, וַיִּשְׁמְרוּ אֶת
 הַבֵּית לַהֲמִיתוֹ: בַּהֲצִילָנִי מֵאֹיְבֵי אֱלֹהֵי,
 מִמֶּתֶקוֹמִמִי תִשָּׁבֵבֵנִי: גַּהֲצִילָנִי מִפּוֹעֲלֵי
 אֹוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמוֹם הוֹשִׁיעֵנִי: דָּבִי הִנֵּה
 אֲרָבוּ לְנַפְשִׁי, יִגְדְּרוּ עָלַי עֵזִים, לֹא פִשְׁעִי,
 וְלֹא חַטָּאתִי יִי: הַבָּלִי עָוֹן יִרְצֹון וַיְבֹנְנוּ,
 עֲוֹנָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: וְאַתָּה יִי אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקְיָצָה לְפָקֶד כָּל
 הַגּוֹיִם, אֵל תַּחֲוֹן כָּל בּוֹגְדֵי אֹוֶן סָלַח: וַיִּשׁוּבוּ
 לְעֶרְב, יִהְיוּ בְכָלֵב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הַהִנֵּה
 יִבְעִיון בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בַּשִּׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי
 מִי שָׁמַע: טְוֹאַתָּה יִי תִשְׁחַק לָמוֹ, תִלְעַג
 לְכָל גּוֹיִם: יַעֲזֹא אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמּוּרָה, כִּי אֱלֹהִים
 מִשְׁבָּבִי: יֵאֱלֹהֵי חֲסִדִּי יִקְדֵּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׁוֹרְרֵי: יב אֵל תִּהְרָגֶם, פֶּן יִשְׁבְּחוּ

דרכי חיים

א ווארש, אפילו אנדערע נעמען נוס
 נעמען קיין עבירה ואלער נוס וידען,
 ווי די גמרא זאגט, עס שטייט אין
 פסוק "דברך עם", די ואלסט וידען

סוד וידען נעמען פרנסה און צו ווייזע
 שמועס נעמען ואלער דאס ויין גאר
 ווייניג, עס ואלער נוס א מענטשען
 וידען צו נעמען נעמען ווי צו וידען

עמי, הניעמו בחילך והורידמו, מנגנו
אדני: גחמאת פיומו דבר שפתימו, וילכדו
בגאונם, ומאלה ומכחש יספרו: יד כלה
בחמה, כלה ואינמו, וידעו כי אלהים
משל ביעקב, לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב, יהמו בכלב, ויסובבו עיר: טז הבה
יניעון לאכל, אם לא ישבעו וילינו: יז ואני
אשיר עוף, וארנן לבקר חסדה, כי היית
משוב לי, ומנום ביום צר לי: יח עזי אליך
אומרה, כי אלהים משובבי, אלהי חסדי:

דעם סומור האט דור הסלה נעאנט ביי די סלחמה סוט אדם נהבים :

יום יאס א למנצח, על שושן עדות, מכתם
לדוד, ללמד: כבה צותו
את ארם נהרים, ואת ארם צובה, וישב
יואב, ויך את אדום, בגיא מלח, שנים
עשר אלף: גאלהים ונחתנו, פרצתנו, אנפת,
תשוב לנו: ד הרעשתה ארץ פצמתה,

דרכי חיים

אונ די סעקשען וואס ביידען ליידע
בייד אין שוהל אדער אין בית המדרש
אדער ביי דעם באפענען, אונ ווען

אין גוי אין די תורה, אבער נישט ליידע
בייד, אונ דער שטראף פאר ליידע
בייד וואס קען בייד אין ווייט נרום,

רַפָּה שְׁבִרְיָהּ, כִּי מָטָה: הַהֲרֵאִיתָ עִמָּךְ
 קִשָּׁה, הַשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעִלָּהּ: וְנִתְּתָה
 לִירֵאִיךָ גַם לַהֲתַנוּסִם, מִפְּנֵי קִשְׁט סִלָּה:
 וְלִמְעַן יִחַלְצֶנּוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵנְנִי:
 הָאֱלֹהִים דָּבָר בְּקֹדֶשׁ, אֶעֱלֶזָּה, אֲחַלֶּקָּה
 שִׁכְם, וְעִמָּךְ סִבּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד, וְלִי
 מִנְשָׁה, וְאַפְרַיִם מִעֶזְרָאֵשִׁי, יְהוּדָה מִחֻקֵּי:
 יְמוֹאֵב סִיר רַחֲצִי, עַל אֲדָוִם אֲשֶׁלִּיךְ נִעְלִי,
 עָלַי פְּלִשְׁתִּי הַתְרוּעָעִי: יא מִי יוֹבִילֵנִי עִיר
 מִצֹּר, מִי נָחֵנִי עַד אֲדָוִם: יב הֲלֹא
 אַתָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ, וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים
 בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: יג הֲבָה לָנוּ עֶזְרֵת מִצֹּר, וְיִשְׁוֹא
 תְּשׁוּעַת אָדָם: יד בָּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל,
 וְהוּא יְבוֹם צָרֵינוּ:

די תפלה האט דורך גענואנט אז ער איז אנטלאפען געווארען פון שאנד ספלה:
 סאא למנצח, על נגינת, לדוד: ב שמעה
 אלהים רנתי, הקשיבה

דרכי חיים

א סענטיש קען ויך גיט פארשטעלען,
 אונז אויב די בייד ווענען קריגע, אדער
 ליגען, אדער שבוועס, אדער גדרים,
 אדער

דער חן ואנט די הויכע שמונה עשרה
 גענווייל ענטפערט מען גיט קיין אמן,
 ווער שטראף וועט ויין אזוי גרויס ווס

תִּפְלֹתַי: גִּמְקֶצֶה הָאָרֶץ, אֵלֶיךָ אֶקְרָא,
 בְּעֶטְףִי לִבִּי, בְּצוֹר יְרוֹם מִמְּנִי תִנְחֵנִי: וְכִי
 הָיִיתָ מִחֶסֶד לִי, מִגִּדְּרִי עֲזֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב:
 הָאֲנוּכָה בְּאֵהֶלְךָ עוֹלָמִים, אֶחֶסֶה בְּסֶתֶר
 כְּנִפְיֶךָ סֵלָה: וְכִי אֶתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעַת
 לְנִדְרֵי, נָתַתָּ יְרֵשֶׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ: וַיּוֹמִים עַל
 יָמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף, שְׁנוֹתָיו כָּמוֹ דּוֹר וָדוֹר:
 חִיֵּשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים, חֶסֶד וְאֱמֶת מִן
 יִנְצְרֶהוּ: טָבֵן אֲזַמְּרָה שְׁמֶךָ לְעַד, לְשִׁלְמִי
 נִדְרֵי יוֹם יוֹם:

די תפלה קאט דער המלך געוואלט קענען וויינע שוואים:

סב א לִמְנִצָּח, עַל יְדוּתוֹן, מִזְמוֹר לְדָוִד:
 בֵּאֵךְ אֵל אֱלֹהִים הַיּוֹמִיָה
 נִפְשִׁי, מִמְּנוֹ יִשׁוּעָתִי: גֵּאֵךְ הוּא צוּרִי
 וַיִּשׁוּעָתִי, מִשִּׁנְבִּי לֹא אֶמּוּט רַבָּה: וְעַד אָנֹכָה
 תַּהוֹתָתוֹ עַל אִישׁ, תִּרְצָחוּ כָּלֶכֶם, כְּקִיר
 גָּמוּי, גִּדְּרֵי הַיְּחִיָּה: הֵאֵךְ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוּ

דרכי חיים

פסוק, או מען נעמט צו איינער קאט
 געטוהן אונד וואס מען קען וואס מען
 קאט געמיינט צו גוטען אונד מען קען

ואגן

אדער קללות, אויף ויך אדער אויף
 אנדערע מענטשען איז די שטראף גאד
 פיהל גרעסער, גאד וואלט אונז דער

לַהֲדִיחַ, יִרְצֵנוּ כָּזָב, בְּפִיו יִבְרֹכוּ, וּבִקְרָבָם
 יִקְלְלוּ סֵלָה: וְאַךְ לֵאלֹהִים הוֹמִי נַפְשִׁי, כִּי
 מִמֶּנּוּ תִקְוֹתִי: וְאַךְ הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעַתִּי,
 מִשִּׁנְבִּי לֹא אֲמוּט: חַעַר אֱלֹהִים יִשְׁעִי
 וּבְבוֹדִי, צוּר עֲזִי מַחְסֵי בְּאֵלֹהִים: ט בָּטַחוּ בּוֹ
 בְּכָל עֵת, עִם שֹׁפְכוֹ לִפְנֵיו לְבַבְכֶם אֱלֹהִים
 מִחֲסֶה לָּנוּ סֵלָה: י אַךְ הִבֵּל בְּנֵי אָדָם, כָּזָב
 בְּנֵי אִישׁ, בְּמֵאוֹנִים לַעֲלֹת, הִמָּה מִהִבֵּל
 יַחַד: יא אַל תִּבְטְחוּ בְּעֵשֶׁק, וּבְגִזֹּל אַל
 תִּהְבְּלוּ, חֵיל כִּי יִנוּב, אַל תִּשְׁתֵּנוּ לֵב:
 יב אַחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים, שְׁתִּים זֶו שָׁמַעַתִּי, כִּי
 עֲזָו לֵאלֹהִים: יג וְלֹךְ אֲדֹנִי חֶסֶד, כִּי אַתָּה
 תִּשְׁלַח לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

די תפלה וואס דוד האט געשריבן ווען ער איז אנטלאפן פאר שאול הסלף:
 סג א מזמור לדוד, בהיותו במדבר יהודה:
 ב אלהים אלֵי אֶתָּה, אִשְׁחַרְךָ,
 צִמְאָה לָךְ נַפְשִׁי, כִּמְהָ לָךְ בִּשְׁרִי, בָּאָרֶץ

דרכי חיים

נאמען ער האט געמיינט צו שטענדיגן	נאמען ער האט געמיינט צו שטענדיגן
איהר וואלט נאמען	איהר וואלט נאמען
די גמרא וואלט, די געזעצטע וואס	די גמרא וואלט, די געזעצטע וואס
ווערן	ווערן

צִיָּה וְעֵיפָה, בְּלִי מַיִם: גִּבֹּן בִּקְךָ שְׁחִיתָהּ,
 לִרְאוֹת עֲזָה וְכְבוֹדָה: כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ מִחַיִּים,
 שִׁלַּפְתִּי יִשְׁכַּחֲנֶה: הִבֵּן אֲבָרְכֶךָ בַּחַיִּי, בְּשִׁמְךָ
 אֲשֶׁא כָפִי: וּכְמוֹ חֶלֶב וּדְשֵׁן, תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי,
 וְשִׁלַּפְתִּי רִנָּנוֹת יְהוָה לִי: וְאִם זָכַרְתִּיךָ עַל
 יְצוּעֵי, בְּאַשְׁמְרוֹת אֶהְיֶה בָּךְ: חֲכִי הָיִיתָ
 עֲזָרְתָה לִּי, וּבְצִלַּת כְּנָפֶיךָ אֶרְנֵן: טַדְבָּקָה
 נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ, בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ: יוֹהֵבָה
 לְשׂוֹאֶה יִבְקֹשׁוּ נַפְשִׁי, יִבְאוּ בַתְּחִתִּיּוֹת
 הָאָרֶץ: יִאֲוִירָהוּ עַל יְדֵי חֶרֶב, מִנֶּת שְׁעָלִים
 יִהְיוּ: יִבְוֹהֲמוּ יִשְׁמַח בְּאַלְהֵים, יִתְהַלֵּל כָּל
 תִּשְׂבַּע בּוֹ, כִּי יִסְכַּר פִּי הוֹבִירִי שְׁקָר:

די חקמים ב'ש'ל'ן דעם מוזור אויף דניאל ווס ער איז געווארפן געווארען
 אין לייבן גרוב:

סד א לִמְנַצֵּחַ, מוֹמֹר לְדוֹד: ב שְׁמַע
 אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי מִפֶּחַד
 אוֹיֵב תִּצּוֹר חַיִּי: ג תִּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרַעִים

דרכי חיים

הקדוש ברוך הוא ליעב, אונ אויב
 איינער האט פארשעמט דעם געווישען
 אונ ער האט איהם גאר גוט געענטפערט.
 איז אדע מצות וואס ער האט געטוהן

ווערען פארשעמט אונ ווי פארשעמט
 גיט צוריק, ווי הערען ווי ער שאנד
 וואס מען שטענדיגט ווין אונ ווי
 ענטפערען גיט, די מענטשען האט

מִרְגֵּשֶׁת פּוֹעֲלֵי אֵוֶן: דֹּאשֶׁר שָׁנְנוּ בַּחֲרֵב
לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חֲצִצִּים דְּבַר מָר: ה לִירוֹת
בְּמִסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יוֹרְהוּ וְלֹא יִירָאוּ:
ו יִחְזְקוּ לָמוֹ דְּבַר רַע יִסְפְּרוּ לְטִמּוֹן מִזִּקְשֵׁים
אֲמָרוּ מִי יִרְאֶה לָמוֹ: ו יִחַפְּשׂוּ עוֹלֹת, תִּמְנֶנּוּ
חֶפֶשׁ מִחַפְּשֵׁי וְקָרַב אִישׁ וְלֹב עִמּוֹק: ח וַיִּזְרֹם
אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאֹם הָיוּ מִכּוֹתָם: ט וַיִּכְשִׁילֵהוּ
עֲלִימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנוּדְדוּ כָּל רֹאֵה בָם:
י וַיִּירָאוּ כָּל אָדָם וַיִּגִּידוּ פֹעַל אֱלֹהִים
וּמַעֲשֵׂהוּ הַשְׂבִּירוּ: יא יִשְׁמַח צַדִּיק בְּיָי,
וַחֲסֶה בּוֹ וַיִּתְהַלָּל כָּל יִשְׂרָאֵל רֹב:

די סומרים ס"ה ס"ו ונענען געוואלט געווארן אויף דר צייט פון דער גאנצער
סה א לַמִּנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: ב לָךְ
דמיה תהלה אלהים בציון
וְלָךְ יִשְׁלָם נֶדֶר: ג שִׁמְעֵ תִפְלֶה עֲדִיךָ כָּל
בְּשָׂרֵיבָאוּ: ד דְּבָרֵי עֲזָנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי פִשְׁעֵינוּ
אַתָּה תִּכְפָּרם: ה אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב
יִשְׁכּוֹן חֲצִרְךָ נִשְׁבַּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קִדְשׁ

דרכי חיים

ביו דעם טאג, גיט מען אנטעק דעם צווייטער האט געטחין ביו דעם טאג,
גיט מען אנטעק דער צווייטען אונגערות וואס דער צווייטען אונגערות:

הִיכָלְךָ: וְנֹרְאוֹת בְּצִדְקָתְךָ תַעֲנִנֵנוּ, אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ מִבְּטַח כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ, וַיִּם רְחוּקִים:
זִמְבִּין הָרִים בְּכַחַּ נְאֹר בְּגִבּוֹרָה: מִשְׁבִּיחַ
שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן גִּלְיָהֶם, וְהַמִּזֵּן לְאֲמוֹת:
טוֹיֵר אֱלֹהֵי שְׁבִי קִצּוֹת מֵאוֹת תִּתֶּיךָ מוֹצֵאֵי בָקָר
וְעֶרֶב תִּרְנִין: יִפְקֹדֶת הָאָרֶץ וְתִשְׁקָקֶהּ,
רֶבֶת תַּעֲשֶׂרֶנָּה, פֶּלֶא אֱלֹהִים מִלֵּא מִיָּם
תִּכְיֶן הַגִּנֹּם כִּי בֶן תִּכְיֶנָּה: יֵא תִלְמִידָהּ רוּחַ,
נִחַת גִּדּוּדָה בְּרַבִּים תִּמְוִגֶנָּה, צִמְחָה
תִּבְרָךְ: יִבְעֲטֶרֶת שְׁנַת מוֹכֶתֶךָ וּמַעֲזֶיךָ
יִרְעֲפוּן הַשָּׁן: יִג יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְּבַר וְגִיל
בְּבַעֲוֹת תַּחְנוּנָה: יִד לְבָשׁוּ כָרִים הַצֹּאן,
וְעִמָּקִים יַעֲטֲפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ אֶף יִשְׁירוּ:
יוֹם יִבֶּס אֶל־מַנְצֶיֶךָ, שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ
לְאֱלֹהִים כָּל הָאָרֶץ:
בִּזְמָרוֹ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׁימוּ כְבוֹד תִּהְלָתוֹ:
גִּאֲמָרוּ לְאֱלֹהִים, מִה נֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרוֹב
עֲזֶיךָ, יִבְחֲשׁוּ לָךְ אִי־בִיד: כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוּ
לָךְ, וַיִּזְמָרוּ לָךְ וַיִּזְמָרוּ שְׁמֶךָ סֶלָה: הִלְכוּ
וְרָאוּ מַפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי

אָדָם: וְהַפְּדֵם לַיְפָשָׁה, בְּנֶהֱרַר יַעֲבֹדוּ בְּרִגְלָם
שָׁם נִשְׁמָחָה בּוֹ: וּמִשָּׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם,
עֵינָיו בְּנוֹיָם תִּצְפִּינָה, הַסּוֹרְרִים אֶל יְרוֹמּוֹ
לְמוֹ סֵלָה: הִבָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ
קוֹל תְּהִלָּתוֹ: ט הַשָּׁם נִפְשָׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן
לְמוֹט רִגְלֵנוּ: י כִּי בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים צִרְפָּתָנוּ
בְּצִרְף כָּסֶף: יא הִבְאֵתָנוּ בְּמִצֻּדָה, שְׁמַת
מוֹעֵקָה בְּמִתְּנֵינוּ: יב הִרְכַּבְתָּ אֶנּוּשׁ לְרֹאשֵׁנוּ,
בָּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבַמָּיִם וְתִמְצִיאֵנוּ לְרוּיָה: יג אֲבֹא
בֵּיתְךָ בְּעוֹלֹת, אֲשַׁלֵּם לָךְ נִדְרֵי: יד אֲשֶׁר
פָּצוּ שִׁפְתֵי וְדָבָר פִּי בְצַר לִי: טו עֲלֹת מַחִים
אֲעֲלֶה לָּךְ, עַם קְטָרֶת אֵילִים אֲעִשֶׂה בָּקָר,
עַם עֲתוּדִים סֵלָה: טז לָבוֹ שָׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה
כָּל יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: יז אֱלֹהֵי
פִּי קִרְאתִי וְרוּחַם תַּחַת לְשׁוֹנִי: יח אֲנִי אִם
רָאִיתִי בְלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדָנִי: יט אֲכֵן שָׁמַע
אֱלֹהִים הַקָּשִׁיב בְּקוֹל תַּפִּלָּתִי: כ בְּרוּךְ
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפִּלָּתִי וַחֲסִדּוֹ מֵאֵתִי:
סו אֲלִמְנֻצָּח בְּנִינּוֹת, מִזְמוֹר שִׁיר:
ב אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיִּבָּרְכֵנוּ יֵאָר

פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה: גִּלְדֵּת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכָל
 גּוֹיִם יִשׁוּעָתָךְ: ד' יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
 עַמִּים בָּלָם: ה' יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי
 תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם
 סֵלָה: וִיֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 בָּלָם: ז' אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ: ח' יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים, וְיִירָאוּ אוֹתוֹ
 כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

דער מןמור איז געוואקסן אויף סנחריב וואס האט געלאנגעט ירושלים אין דער
 צייט פון חזקיהו:

סח אֶל־מַנְצִיחַ, לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: ב' יְקוֹם
 אֱלֹהִים, יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ
 מִשְׁנֵאֵיו מִפָּנָיו: ג' כִּתְּנֶהָ עֵץ תִּנְדֶּה כֶּהֱמָם
 הִזְנֵג מִפָּנֵי אֵשׁ, יִאֲבְדוּ רִשְׁעֵי סִמְפָּנֵי אֱלֹהִים:
 ד' וַצִּדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
 וַיִּשְׁיִשׁוּ בִשְׂמֵחָה: ה' שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זִמְרוּ
 שִׁמּוֹ סוּלוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת, בֵּיה שִׁמּוֹ וְעֶלְזוֹ
 לִפְנָיו: ו' אֲבִי יִתְּוָמִים וְדִין אֶל־מְנוֹת, אֱלֹהִים
 בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ: ז' אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים

אמרי נועם

(ו) אֱלֹהִים וגו' מוציא אֲסִירִים בְּבִשְׂרוֹת
 פסוק נִעְנַעַן נִוּוּגִים, הוּא נָאט אין
 קוואו יעדען קענטש ציין ניווג אפילו
 דער מדרש טייטשט דעם

ביתָה, מוציא אֲסִירִים בְּכּוֹשֵׁרוֹת אֶדְ^ו
 סוֹדֵרִים שְׁכֵנוֹ צְחִיחָה: ה' אֱלֹהִים בְּצִאתָךְ
 לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצִעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סִלָּה: ט אֶרֶץ
 רַעֲשָׁה אֶף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה
 סִינִי, מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: י גִּשְׁם
 נִדְבּוֹת תִּנְיֹף אֱלֹהִים נִחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה
 כּוֹנֵנָתָה: יא חִתָּתְךָ יֵשְׁבוּ בָּהּ תִּכִּין בְּטוֹבֶתְךָ
 לִעֲנֵי אֱלֹהִים: יב אֲדֹנָי יִתֵּן אֱמֹר הַמִּבְשָׁרוֹת
 צָבָא רָב: יג מַלְכֵי צָבָאוֹת יִהְיוּ יוֹדֵדִין וְנֹת
 בֵּית תַּחֲלֵק שָׁלָל: יד אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין
 שְׁפָתַיִם כִּנְפֵי יוֹנָה נֶחֱפָה בְּכַסֶּף וְאֶבְרוֹתֶיהָ
 בִּירְקָרֶק חֲרוֹץ: טו בְּפָרִשׁ שְׁנֵי מַלְכִּים בָּהּ
 תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: טז הָר אֱלֹהִים הָר בְּשֵׁן הָר
 גִּבְנוֹתִים הָר בְּשֵׁן: יז לָמָּה תִרְצְדּוּן הָרִים
 גִּבְנוֹתִים, הָהָר חֲמֹד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ, אֶף יי
 יִשְׁכּוֹן לְנֹצֶחַ: יח רֶכֶב אֱלֹהִים רִבְתִּים אֲלֵפֵי
 שִׁנְאֵן אֲדֹנָי בָּם, סִינִי בִקְדָּשׁ: יט עֲלִיתָ

אמרי נועם

ויי גאט צוואמען, אז ווי נאָען
 בייַדע חתונה האָבען, און דער הייליגער
 מדרש ברענגט אַ מעשה פון שלמה

המלך

מיט געוואָר, אַמיר די ווייבֿים וועָען
 צושפּרײַט פון איין עק וועָלט בײַ
 אין צווייטען עק וועָלט, ברענגט

לַמָּרוֹם, יִשְׁבִּיתָ שָׁבִי, לָקַחְתָּ מִתְּנוּת בְּאָדָם
 וְאַתָּה סוֹרְרִים, לְשֹׁכְנֵי הָאֱלֹהִים: כִּבְרוּךְ אַדְנִי,
 יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ סֵלָה:
 כֹּה הָאֵל לָנוּ, אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אַדְנִי,
 לַמּוֹת תּוֹצֵאוֹת: כִּבְאֵךְ אֱלֹהִים יִמְחִיץ רֹאשׁ
 אֹיְבָיו קִדְקֹד שַׁעַר, מִתְהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִי:
 כֹּה אָמַר אַדְנִי, מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמִּצְלוֹת
 יָם: כִּדְלִמְעַן תִּמְחִיץ רִגְלֶךָ בָּדָם לְשׁוֹן כִּלְבִּיָּה,
 מֵאֹיְבִים בְּיָהוּ: כֹּה רָאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים
 הַלִּיכּוֹת אֱלֹהֵי מַלְכִי בִקְדָשׁ: כִּי קִדְמוּ שָׂרִים,
 אַחֵר נוֹגְנִים, בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת:
 כִּי בְּמִקְהֵלוֹת, בָּרְכוּ אֱלֹהִים אַדְנִי מִמִּקְוֹר
 יִשְׂרָאֵל: כֹּה שֵׁם בְּנִימִין צִעִיר רָדָם, שָׂרִי
 יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרִי זְבֻלוֹן, שָׂרִי גִפְתָּלִי:
 כֹּס צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֵזָה, עֵזָה אֱלֹהִים זוֹ פַּעֲלָתָה
 לָנוּ: יִמְהַיֵּבְךָ עַל יְרוּשָׁלַּיִם לֶךְ יוֹבִילוּ

אמרי נועם

אין די מוֹלֹת, נוער עֵם נועט ויין
 דער טאכטער'ס ווייג קואט נועט מיט
 איר חתונה האבען, האט ער געזעהען
 דאס דאָס פאן נועט ויין גייער

ט אָרומער

הפֿלך, קאט ער האט געהאט נייגער
 א שיינע טאכטער, נועלבים אין גוט
 געזעהן איר גלייכע אין גאנץ ארץ
 ישראֵל, האט שוין געזעהן געקוקט

מַלְכִים שִׁי: אֶנְעַר חַיַּת קִנָּה עֲדַת אֲבִירִים
 בְּעִנְלִי עַמִּים, מִתְרַפֵּם בְּרָצִי כִסֵּף בֹּר
 עַמִּים, קִרְבוֹת יַחֲפָצוּ: יִבְיָאֲתִינוּ חֲשִׁמְנִים
 מִנִּי מִצְרִים כּוֹשׁ תְּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים:
 יִגְמַלְכוֹת הָאָרֶץ, שִׁירוּ לֵאלֹהִים וְאָמְרוּ
 אֲדֹנֵי סֶלָה: יִדְלָכֵב בְּשָׁמִי שָׁמִי קָדֵם הֵן
 יִתֵּן בְּקֹלוֹ קוֹל עוֹז: יִהְיֶה תִנּוּ עוֹז לֵאלֹהִים עַל
 יִשְׂרָאֵל וְאֹתוֹ וְעוֹז בְּשִׁחָקִים: לוֹ נֹרָא
 אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נֹתֵן
 עוֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

דָּעַר מְסֻמָּר אִינוּ נִעְנָאֲמַט אִיךָ דִּי צִיט פֿון קִבּוּץ גְּלוּת:

יום יג סט א לִמְנַצֵּחַ, עַל שְׁנֵשִׁנִּים, לָדוֹד:
 ב הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי
 בָאוּ מִים עַד נֶפֶשׁ: ג טַבַּעְתִּי בִּיּוֹן מִצֹּלָה,
 וְאִין מַעֲמָד בָּאתִי בְּמַעֲמָקֵי מִים, וְשִׁבְלַת
 שְׁטַפְתָּנִי. ד יָנַעְתִּי בְּקֶרְאִי, גָּחַר גְּרוֹנִי כָלוּ
 עֵינָי, מִיַּחַל לֵאלֹהִי: הִרְבּוּ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי

אמרי נועם

א אַרִיסְטֶר סְעִנְשִׁשׁ, וְעֵלְכִים עִם אִינוּ
 שִׁינִן בִּיּוֹן אַרִיסְטֶר פֿון אִיךָם גִּיט
 דא צוֹשִׁיעֵנִי אַלע יִדְעֵן, האָט שְׁלֵמָה
 חֲסִדָּה נִעְנָאֲמַט פֿונדען דאס עִם
 נאָר פֿון דעם ווּוּג גִּיט ווִין, האָט
 אַר נִעְבִּיטֶשׁ א הוֹיכֵן סְאָרֶעם אִין

שָׁנְאֵי חֲנָם עֲצָמוֹ מִצְמִיתִי אִיבֵי יִשְׁקָר, אֲשֶׁר
 לֹא גִזְלָתִי אִזּוּ אֲשִׁיב: וְאֱלֹהִים, אַתָּה יִדְעַת
 לֹא־גִזְלָתִי וְאֲשַׁמּוּתִי מִמֶּנּוּ לֹא נִבְחָדוּ: וְאֵל
 יִבְשׁוּ בִי קוֹיָה, אֲדַנִּי יִהְיֶה צָבָאוֹת, אֵל יִפְלָמוֹ
 בִּי מִבֶּקֶשׁ שִׁיָּה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: חֲכִי עָלֶיךָ,
 נִשְׁאַלְתִּי חֲרָפָה כִּסְתָה כְלָמָה פָּנַי: ט מוֹזֵר
 הָיִיתִי לְאָחִי וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי: י כִּי קִנֵּאת
 בֵּיתְךָ אֲבִלְתָּנִי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיָה, נָפְלוּ עָלַי:
 יא וְאֲבָכָה בְּצוֹם נַפְשִׁי וְתָהִי לְחֲרָפוֹת לִי:
 יב וְאֶתְנֶה לְבוֹשֵׁי שֹׁק וְאֵהִי לָהֶם לְמִשְׁלָל:
 יג יִשְׁיחוּ בִי יוֹשְׁבֵי שַׁעַר וְנִגְנִינוֹת שְׁוֹתֵי שֹׁכָר:
 יד וְאֲנִי תִפְלָתִי, לָךְ יי, עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים כָּרֵב
 חֲסִידֶךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: טו חֲצִילֵנִי מִמַּיִם,
 וְאֵל אֶטְבֶּעָה אֲנַצֶּלָה מִשְׁנֹאֵי, וּמִמַּעַמְקֵי
 מָוִם: טז אֵל תִּשְׁטַפְנִי שְׂבוֹלֹת מָוִם, וְאֵל
 תִּבְלַעֵנִי מְצוֹלָה וְאֵל תִּאֱמַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ:
 יז עֲנֵנִי יי, כִּי טוֹב חֲסִידֶךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, פְּתִיחָה

אמרי נועם

אֲנִי הָאֵל אֵיךְ מִיט נִעְנַעְבֶּעֶן וְיִכְעַצֵּב
 פִּאדִינֶער פֿון אַלְטֶע יוֹדֶען, אֵיךְ פִּיחָה
 שְׁפִיזוּ, עֵס וְאֵל לֵיזן פֿאַר זײ נִעֲנוּג

מִיטְעֵן וַם, אֲנִי אֲרוֹם אֲרוֹם
 דֶּער וַם, אֲנִי הָאֵל נִיין שְׁאָכְטֶער
 אַרײַנגעקֶעצט אֵין דֶּעם הויכֶען טוֹרעם,

אֵלֵי: יְיָ וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעֲבֹדָה כִּי צָר
 לִי, מִהֵרָ עֲנֵנִי: יִשְׁקָרְבָה אֵל נַפְשִׁי גְאֻלָּה
 לְמַעַן אֵיבֵי פִדְנִי: כֹּאֲתָה יְדַעַת חֲרַפְתִּי
 וּבִשְׁתִּי וּבְלִמְתִּי נִגְדָה כָּל צוּרִי: כֹּא חֲרַפָּה
 שִׁבְרָה לִבִּי, וְאֶנְשָׁה, וְאַקְוָה לָנוֹד וְאֵין
 וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאתִי: כִּבֵּי־וַיִּתְּנוּ בְּכֻרוֹתִי
 רֹאשׁ וְלִצְמָאֵי יִשְׁקוּנִי חֲמִין: כִּי־הִי שִׁלְחָנָם
 לְפָנֵיהֶם לֶפֶחַ וְלִשְׁלֹמִים לְמוֹקֵשׁ:
 כִּי תַחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם
 תִּמְוֶה הַמַּעַר: כִּי שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם וַעֲמֹךְ וַחֲרוֹן
 אַפְּךָ יִשְׁיגֵם: כִּי תִהְיֶה טִירָתָם נִשְׁמָה
 בְּאֹהֲלֵיהֶם אֵל יְהִי יוֹשֵׁב: כִּי־כִי אֶתָּה אֲשֶׁר
 הִבִּיתָ רֹדְפֵנוּ וְאֵל מִכָּאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ:
 כִּי תִנֶּה עֶזְךָ עַל עֲוֹנָם וְאֵל יִבְאֵן בְּגִדְקָתְךָ:
 כִּי יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל
 יִכְתֹּבוּ: וְאֲנִי עָנִי וְכֹאֲבִי שׁוֹעֲתְךָ אֱלֹהִים
 תִּשְׁלַח־נִי: לֹא אֶהְלָלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּנִשִּׁיר

אמרי נועם

אֵיךְ אֶפְאָרְגֶּה צִיּוֹן, אֲנִי אֵין דָּעָם
 מִיָּדָם הָאֵל שֶׁר בִּין מִיָּדָר יוֹם נִעְמָאֵבָט
 דְּרִי עַם וְאֵל בִּין עֵד גִּיט קִעְנֵן אֲבִיוֹן,
 אֲנִי שֶׁר הָאֵל נִעְוָאֵבְט אֵיךְ וְעַל יַעֲקֹב
 וְעַתָּה נִאֲמָרִים וְאֲנִי דְּעִר, אֲנִי אֶ צִיּוֹן
 אֲדֹם אֵין דְּעִר אֲדִי שֶׁר חֲרוֹן נִעְמָאֵבָט

אֵיךְ אֶפְאָרְגֶּה צִיּוֹן, אֲנִי אֵין דָּעָם
 מִיָּדָם הָאֵל שֶׁר בִּין מִיָּדָר יוֹם נִעְמָאֵבָט
 דְּרִי עַם וְאֵל בִּין עֵד גִּיט קִעְנֵן אֲבִיוֹן,
 אֲנִי שֶׁר הָאֵל נִעְוָאֵבְט אֵיךְ וְעַל יַעֲקֹב
 וְעַתָּה נִאֲמָרִים וְאֲנִי דְּעִר, אֲנִי אֶ צִיּוֹן
 אֲדֹם אֵין דְּעִר אֲדִי שֶׁר חֲרוֹן נִעְמָאֵבָט

וְאֶנְדֹּלְנוּ בְּתוֹדָה: כִּי וְתִיטֵב לִי מִשּׁוֹר פֶּרֶךְ
מִקֶּרֶן מִפְּרִים: זָגְרָאוּ עֲנוּיִם יִשְׁמְחוּ דְרָשִׁי
אֱלֹהִים, וַיְחִי לְבַבְכֶּם: דִּי כִי שׁוֹמֵעַ אֶל
אֲבִיוֹנִים יי וְאֵת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: דִּיהִלְלוּהוּ
שָׁמַיִם וְאֶרֶץ יָמִים וְכָל רִמְשׁ בָּם: דִּי כִי
אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן, וַיְבַנֶּה עִירֵי יְהוּדָה וַיֵּשְׁבוּ
שָׁם, וַיִּרְשׁוּהָ: דִּי וְזָרַע עֲבָדָיו יִנְחַלְוֶהָ,
וְאֶהְיֶי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ:

דִּי צִוּוּי מוֹמָרִים הָט דָּוִד גְּעֹאמֵט בְּשַׁעַת עֶר אִיו אֲמִטְלָאֵן פִּין וַיִּין וַיְהִן אֲבִשְׁשׁוֹם:
ע א לִמְנַצֶּחַ, לְדָוִד לְהוֹפִיר: כ אֱלֹהִים
לְהַצִּילֵנִי לְעֶזְרָתִי חַיֵּשָׁה:
ג יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ מִבְּקִשֵּׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזָר
וַיִּבְלָמוּ, חֲפִצִּי רָעָתִי: ד יֵשׁוּבוּ עַל עֵקֶב
בְּשִׁתָּם הָאֲמָרִים הָאֵת הָאֵת: ה יִשְׁשִׁי
וַיִּשְׁמְחוּ בָהּ, כָּל מִבְּקִשֶׁיךָ וַיֹּאמְרוּ תִמְדֵּךְ
יִגְדֵּל אֱלֹהִים, אֶהְיֶי יִשׁוּעָתְךָ: ו וְאֲנִי עָנִי
וְאֲבִיּוֹן, אֱלֹהִים חַיֵּשָׁה לִי, עֲזָרִי וּמִפְּלִטִי
אֶתָּה יי אֶל תֵּאָחֵר:

אמרי נועם

אין וועג ביינאכט, ער איז געווען דארשטיג, אונטעם איז איהם ווייער
מאקט אונט באקרוינט, הונקעריג אונט מאקט געווען, אונט ער האט גיט
געהאט

עא אֱלֹהֵי יְיָ חֲסִיתִי, אֵל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם :
ב בָּצַדְקָתְךָ תִּצְּלֵנִי וּתִפְּלֹטֵנִי,
הִטָּה אֵלַי אָזְנוֹךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי : ג הָיָה לִי לְצוּר
מַעֲוֹן לָבוֹא תָמִיד, צוּרֹת לְחַוֵּשִׁיעֵנִי כִּי סָלַעַי
וּמִצּוֹדֹתַי אֶתָּה : ד אֱלֹהֵי, פִּלְטֵנִי מִיַּד רָשָׁע
מִכַּף מַעְיֵל וְחוֹמֵץ : ה כִּי אֶתָּה תִּקְוֹתַי אֲדֹנָי
יְהוֹה מִבְּטָחִי מִנְּעוּרַי : ו עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי
מִבֶּטֶן, מִמָּעַי אֱמִי אֶתָּה גוֹיִי בָּךְ תִּהְלָתִי
תָּמִיד : ז כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִי
עוֹלָם : ח יִמְלֹא כִּי תִהְלָתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאָרְתְּךָ :
ט אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לָעֵת וְקִנְיָה בְּכָלוֹת כָּחִי אֵל
תַּעֲזֹבֵנִי : י כִּי אֶמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי
נִוְעְצוּ יַחְדָּו : יא לֵאמֹר, אֱלֹהִים עֲזָבוּ רֹדְפוֹ
וְתִפְשׁוּהוּ כִּי אֵין מִצִּיל : יב אֱלֹהִים, אֵל
תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה : יג יִבְשׁוּ
יָכְלוּ, שֹׁמְרֵי נַפְשִׁי, יַעֲטוּ חֶרֶף וּכְלָמָה
מִבְּקִשֵׁי רַעֲתִי : יד וְאֲנִי תָּמִיד אֶיֶּחָל וְחוֹסֶפֶתִי
עַל כָּל תִּהְלָתְךָ : טו פִּי יִסְפָּר צְדָקָתְךָ, כָּל

אמר נועם

לֵבְךָ אֵין פֶּלֶד, אִין עַר אֲבִיךָ עֲנָאן
אֲוִישָׁע דִּי בִינָעַר פִּין דַּעַר נִבְלָח

נֶעֱחַאט ווי ויד צו זיינען שְׁמֵאֲשֵׁן,
דאט ער דערנעמען אַנְבִּלָּח פִּין אַקֶּס

היום תִּשְׁוֶעְתָּהּ כִּי לֹא יִדְעָתִי כְּפֹרֹת :
 מִי־אֲבֹא בִּגְבוּרֹת אֲדָנִי יִהְיֶה אֲזִכִּיר צִדְקָתְךָ
 לְבִדְךָ : יְיָ אֱלֹהִים, לְמַדְתָּנִי מִנְּעֹרֵי וְעַד הִנָּה
 אֲנִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ : יְיָ וְגַם עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה,
 אֱלֹהִים אֵל תַּעֲזֹבֵנִי, עַד אֲנִיד זְרוּעֶךָ לְרוּר
 לְכָל־יְבוּא גְבוּרָתְךָ : יְיָ וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד
 מָרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי
 כְמוֹךָ : כֹּאֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת,
 תִּשְׁוֶב תַּחֲיִינִי וּמַתְּהוּמוֹת הָאָרֶץ, תִּשְׁוֶב
 תַּעֲלֵנִי : כֹּא הִרְבָּה גִדְלָתִי וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי :
 כִּבְגֵם אֲנִי אֹדְךָ בְּכָל־יָגֵל, אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי
 אֲזִמְרָה לָךְ בְּכִנּוּר, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : כִּג תִּרְנָנָה
 שִׁפְתִּי, כִּי אֲזִמְרָה לָךְ וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ :
 כִּדְגִם לִשְׁוֹנִי, כָּל־הַיּוֹם תִּהְיֶה צִדְקָתְךָ כִּי
 בָשׁוּ כִי חָפְרוּ, מִבְּקִשֵׁי רַעֲתִי :

דַּעַם מוֹסֵר הַמִּדָּד מְנַאֲמֵת אוֹף יוֹיִן וְהָיָה שְׁלֵמָה וְיוֹעֵץ מִן הַמִּנְחָמִים אִים פֶּר אֲמַרְךָ
 יוֹם יָד עַב אֶל־שְׁלֵמָה, אֱלֹהִים, מִשְׁפָּטֶיךָ
 לְמַלְךָ תָּנוּ וְצִדְקָתְךָ

אמרי נועם

עַם וְאֵל אִיהֶם אֶבְיָעֵל פֶּאֶרְדֵּעֵקֶן	אֲזוֹי אֲנִי־שְׁאֵפֶן נְעוּאֲכֵן, אֲזוֹי
פֶּאֶר דַּעַם בְּאֲשֵׁרֵן וּוִינֵד, אֲזוֹי אֲזוֹי	נְעוּוִיִּל נְעוּקִיִּעֵן אֲזוֹלֵקֵם מִן
	נְרוּיִם

לִבְנֵי מִלְכָּה: בְּיָדָיו עֲמָהּ בְּצִדָּהּ וְעַנְיָהּ
בְּמִשְׁפָּט: גִּישָׁאוֹ הָרִים שְׁלוֹם לָעַם וּבְנִיעוֹת
בְּצִדָּקָה: רִישָׁפוֹט עֲנִי עַם, יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי
אֲבִיוֹן וַיִּדְכָּא עוֹשֶׁק: הִיִּרְאוּהוּ עַם שְׁמֹשׁ,
וּלְפָנָיו יָרַח, הוֹר הוֹרִים: וַיֵּרֶד כְּמֶטֶר עַל גִּזּוֹ
כְּרִבִּיבִים וְרוּיָה אֶרֶץ: וַיִּפְרַח בְּיָמָיו צִדִּיק
וְרֹב שְׁלוֹם, עַד בְּלִי יָרַח: הִיִּרְדָּה מַיִם עַד יָם
וּמִנְהַר עַד אֲפֶסֶי אֶרֶץ: מִלְּפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים
וְאִיִּבּוֹ עֶפְרַיִם יִלְחָכוּ: יִמְלֹכֵי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים
מִנְחָה יִשִּׁיבוּ, מִלְּכֵי שֹׁבָא וּסְבָא, אֲשֶׁכֶר
יִקְרִיבוּ: יֵא וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ כָּל מְלָכִים כָּל יְמֵי
יַעֲבֹדוּהוּ: יִבְכֵי יִצְיָר אֲבִיוֹן מִשִּׁנְעַ וְעַנִּי וְאִין
עוֹזֵר לוֹ: יִגִּיחוּם עַל הָלַ וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת
אֲבִיוָנִים יוֹשִׁיעַ: יִד מִתּוֹךְ וּמִחֲמֹם יִגְאֹל נַפְשָׁם
וַיִּיקֶר הָמָם בְּעֵינָיו: מוֹיָחִי וַיִּתֵּן לוֹ מִזֶּה־ב
שֹׁבָא וַיִּתְּפֹלֵל בְּעָדוֹ תָמִיד, כָּל הַיּוֹם
יִבְרַכְנָהוּ: מוֹיָחִי פֶסֶת בַּר בְּאֶרֶץ, בְּרֹאשׁ

אמרי נועם

אויף דעם באלקאן פון דעם הויבען
טורעם קאם שרמה הסלד'ס טאכטער
אין דאנאט געטענען, אונ דאס עוף

האט

נרוים עוף אונ קאט געחאפט די גבילה
טורעכס דער חתן איז אינטוייג
גלידלאפען אונ וי ארויסגעטראגען

הָרִים יִרְעֶשׂ בְּלִבָּנוֹן פָּרִיז וַיִּצְיֵצוּ מִעִיר
 בְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ: יִיְהִי שָׁמוֹ לְעוֹלָם, לִפְנֵי
 שָׁמַיִשׁ יִנּוֹן שָׁמוֹ, וַיִּתְּכֶרְכוּ בוֹ, כָּל גּוֹיִם
 יִשְׁתַּחֲוּ: יִהְיֶה כְרוֹךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה גִפְּלוֹת לְבָהֶו: יֵשׁ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן
 וְאָמֵן: כִּכְלוֹ תִפְּלוֹת הָיֹד בֶּן יִשְׁי:

ספר ליום רביעי שלישי

דָּעַר סִימֹר רַעַשׁ וְנִעַן נֶס דָּעַם צְדִיק גִּיט שְׁלֵמָה אוֹיֵף דָּעַר וְנִעַן אֵיב דָּעַם
 רַשָּׁע גִּיט גוֹט:

עג א מִזְמוֹר לְאַסָּף, אֶל מֶלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהִים, לְדָבָר לְבָב: כ וְאֲנִי
 כִּמְעַט נָטִיו רִגְלִי כִּאֲשֶׁר שָׁפָּכוּ אֲשָׁרִי: ג כִּי
 קִנֵּאתִי בַּהֲוֹלָלִים שְׁלוֹם רִשְׁעִים אֶרְאֶה:
 ד כִּי אֵין חֲרָצֹת לְמֹתָם וּבְרִיא אֹלָם:
 ה בְּעֶמֶל אֲנִישׁ אִינִימוֹ וְעַם אָדָם לֹא יִנָּעֶו:
 ו לָכֵן עֲנִקְתָּמוּ גִּבּוֹרֵי יַעֲטָף יִשִּׁית חֲמָם לָמוֹ:

אמרי נועם

אֲבִיסֵּר אֲרוֹסֵנִי אֲנִי אוֹיֵף דָּעַם
 בִּאֲלָקָא, הָאֵם וִי דְעִוְעָהֵן דָּעַם
 בְּחֹר הָאֵם וִי אִיהֶם גְּעִרְעִיט וְנִעַר
 עַר אִי, אֵיב וְנִעַר הָאֵם אִיהֶם אֲחֵר
 גְּעִרְעִיט

הָאֵם אוֹיֵפְנִי אֲנִי דִי גִבּוֹרֵי, אֵיב
 דָּעַר חֲתָן אִיב גְּעִרְעִיט וִי אִיב
 דָּעַם בִּאֲלָקָא, וִי עַם אִיב טָאג
 גְּעִוְעָהֵן, אִיב שְׁלֵמָה סְמִלָּהִם טָאגְט

וַיֵּצֵא מִחֶלֶב עֵינָיו, עָבְרוּ מִשְׁכִּיּוֹת לֵבָב;
 חִימִיקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְּרַע עֶשְׂק מִמָּרוֹם יִדְבְּרוּ;
 ט וְשִׁתּוֹבֵשׁ מִיָּם פִּיהֶם וְלִשְׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאָרְצָן;
 י לָכֵן יָשׁוּב עִמּוֹ הֵלֵם וְיָמִי מָלֵא יִמְצֹו לָמוֹ;
 יא וְאָמְרוּ אִיכָּה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ הָעֵה בְּעֶלְיוֹן;
 יב הִנֵּה אֵלֶּה רִשְׁעִים וְשִׁלּוֹי עוֹלָם, הַשֹּׁמֵן
 חֵיל: יג אֲךְ רִיקֹן זִבְיָתִי לִבִּי וְאַרְחִין בְּנִקְיוֹן
 כִּפִּי: יד וַאֲהִי נִגְוֵעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי
 לַבָּקָרִים: טו אִם אֶמְרָתִי, אִם פָּרָה כְּמוֹ הִנֵּה
 דוֹר בְּנוֹךְ בְּגִדְתִּי: טז וְאַחֲשָׁבָה לְדַעַת זֹאת
 עֲמַל הוּא בְּעֵינַי: יז עַד אָבּוֹא אֵל מִקְדָּשִׁי
 אֵל אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם: יח אֲךְ בַּחֲלָקוֹת
 תִּשִּׁית לָמוֹ הַפִּלָּתִם לְמִשְׁוֹאוֹת: יט אֵיךְ הָיוּ
 הָיוּ לְשִׁמָּה בְּרָגַע סָפוּ תִמּוֹ מִן בְּלָחוֹת:
 כ כַּחֲלוֹם מִהֲקִיץ אֲדָנִי בָּעִיר צִלָּמָם תִּבְזֶה:
 כא כִּי יִתְחַמֵּן לִבִּי וּכְלִיֹּתִי אֲשִׁתּוֹן:
 כב וְאַנִּי בָּעִיר וְלֹא אֶדְעַ בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ:

אמרי נועם

נְעִירֵנוּשׁ, הָאֵל אִיךְ דָּעַר בְּחוֹר
 נְעִירֵנוּשׁ עַד עַר אִינוֹ אִיךְ, אִינוֹ
 עוֹף הָאֵל אִיךְ אִיךְ נְעִירֵנוּשׁ,
 אִינוֹ

כג ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני:
 כד בעצתך תנחני ואחר כבוד תפחני: כה מי
 לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ: כו בלה
 שארי ולבבי צור לבבי ואלקי, אלהים
 לעולם: כז כי תנה רחיקי יאבדו הצמחה
 כל זונה ממך: כח ואני קרבת אלהים
 לי טוב, שתי באדני ידנה מחסי לספר
 כל מלאכה יד:

אין דעם סומור קראנט דוד אף די חורבנות מיט שירה אונ פון שישון בהם קי:
 עד א מילכיל לאספ, למח אלהים, ונחת
 לנצח יעשן אפך, בצאן
 מרעיתך: ב זכור עדתך קנית קדם, נאלת
 שבט נחלתך הרציון זה שבנת בו: ג הרימה
 פעמיד, למשאות נצח כל הרע אויב
 בקדש: ד שאנו צורריך בקרב מועדך שמו
 אותותם אתות: ה יודע כמביא למעלה
 בסבך עין קרדמות: וועתה פתוחיה יחד

אמרי נועם

אונ האט איהם שיין אנגעקליידעט
 אונ אויסגעפישט, איז ער געווארען
 אוי שיין, דאס ווייניס גלייכען איז גיט
 געווען

אוי וי געמאכען אונ האט איהם
 אריינגעטוען אין שטוב אריין אונ
 האט איהם געהויסען ארויסטאשען

בְּכִשְׁלִי וּבִכְלִפּוֹת יִהְיֶה לִּי מוֹן: וְשָׁלַחנִי בְּאִשׁ
מִקֵּדֶשׁ לְאָרֶץ חֲדָלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ: ח אָמְרוּ
בְּלִבָּם נִינֵם יַחַד שָׁרְפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בְּאָרֶץ:
ט אֶתֹּתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין עוֹד נָבִיא וְלֹא
אֶתֵּנוּ יוֹדֵעַ, עַד מָה: יַעַד מְתֵי אֱלֹהִים, יִחַרֶּף
צָר יִנְאֹץ אוֹיֵב, שְׁמֶךָ לִנְצַח: יא לְמַהֲתָ שׁוֹיֵב
יִדָּה וַיִּמְיָנֶה מִקָּרֵב חִיקָה כִּלְה: יב וְאֱלֹהִים
מִלְכֵי מִקְדָּם פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת בְּקָרֵב הָאָרֶץ:
יג אֶתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעוֹדָה יָם שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי
תַּנְיִנִים, עַל הַמַּיִם: יד אֶתָּה רֹצֶצֶת רָאשֵׁי
לְוִיתָן תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים: טו אֶתָּה
בִּקְעַת מַעֵין וְנָחַל אֶתָּה הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת
אֵיתָן: טז לָךְ יוֹם, אָף לָךְ לַיְלָה אֶתָּה
הַכִּינוֹת מְאֹר וְשֶׁמֶשׁ: יז אֶתָּה הַצַּבְתָּ כָּל
גְּבוּלוֹת אָרֶץ קִיץ וְחֶרֶף אֶתָּה יִצְרַתָּם:
יח יִזְכֹּר זֹאת, אוֹיֵב חֶרֶף יִי וְעַם גָּבֹל נֶאֱצוּ
שְׁמֶךָ: יט אֵל תִּתֵּן לַחַיִּית, נִפְשׁ תוֹרֶךָ חַיִּית

אמרי נועם

אֲנִי־סֹסֶר לְמֶדֶן אֲנִי־סֹסֶר שְׂרִי־בֶרֶךְ,
עַם אֵין פֶּאֶרְבִּי גַעֲנֵאֲנֵעֵן אֲצִיִּט הָאֵם
זֵי אִים גַּעֲפֶרְעֵם, דֵּן וְאֶלְסֵם גַּעֲוֹאֲלֵם

גַּעֲוֹעֵעֵן אֵין פֶּאֶרְבִּי אֶרֶץ וְשֶׁמֶשׁ, הָאֵם
זֵי אִים וַיִּשָּׁר לִיעֵב גַּעֲהָאֵם אֵין הָאֶרֶץ,
אֲנִי דְעַר בְּחֹר אֵין גַּעֲוֹעֵעֵן וַיִּשָּׁר

עֲנִיָּה, אֵל תִּשְׁכַּח לִנְצַח: כ הִבֵּט לַכְּרִית
כִּי מָלְאוּ מִחֲשָׁבֵי אָרֶץ, נֹאוֹת חֲמָם: כֹּא אֵל
יִשָּׁב הָךְ נִבְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יִהְלָלוּ שְׁמֶךָ:
כב כִּנְמָה אֱלֹהִים, רִיבָה רִיבָה וְכוֹר חֲרָפְתֶּךָ
בְּנִי נִבְלָ כָּל חַיִּים: כג אֵל תִּשְׁכַּח קוֹל צָרֶיךָ
שְׁאוֹן קִמְיָה, עוֹלָה תָמִיד:

דער תומור גייט אויף די צייט פון קבוץ גלויות:

עה א לִמְנַצֵּחַ, אֵל תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף
שִׁיר: כ הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים,
הוֹדִינוּ וְקִרֹּב שְׁמֶךָ סָפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג כִּי
אֶקַּח מוֹעֵד, אֲנִי מִיִּשְׁרָאֵל אֲשַׁבֵּם: ד גְּמוּלָה
אָרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אֲנֹכִי תַכְנִיתִי עֲמוּדֵיהָ סֵלָה:
ה אֲמַרְתִּי לַהֲלֹלִים, אֵל תִּהְיוּ וְלָרָשָׁעִים
אֵל תִּרְיֻמוּ קֶרֶן: ו אֵל תִּרְיֻמוּ לְמָרוֹם
קֶרֶנְכֶם תִּדְבְּרוּ בְּצִוָּאָר עֲתָק: ז כִּי לֹא
מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: ח כִּי
אֱלֹהִים שִׁפְטָ זֶה יִשְׁפִּיר, וְזֶה יָרִים: ט כִּי כּוֹס

אמרי נועם

געטאן, מר האט זיך געלאזט בלוט
און האט איהר געשריבען מיט דעם
בלוט א כתובה, און האט זי מקביל

זיך מקביל זיין פאר א נויב, האט
ער איהר געגעבען דעם וואס
זיך געוואלט, וואס האט דער בחור

בְּיָד יי, וַיִּזְנוּ חֲמֹר מִלֵּא מִסֶּךָ, וַיִּגְדֹּר מִזֶּה אֶךְ
שְׁמִרְיָה וַיִּמְצְאוּ יִשְׁתּוּ כֹל רִשְׁעֵי אֶרֶץ יי וַאֲנִי
אֲגִיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: יא וְכָל
קִרְיֵי רִשְׁעִים אֲגִיד עֲתִידוֹ מִמְּנַח קִרְנוֹת צִדִּיק:

דָּעַר סְמוֹר גִּיט אוֹיֵף דִּי מִלְּחָמוֹת סָנן גִּג וּמָגִג:

עו א לִמְנִצָּח בְּנִינֹת מִזְמוֹר לְאַסָּף, שִׁיר:
ב נֹדֵעַ בִּיהוּדָה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ: גוֹיָהִי בְשָׁלֹם סָבוּ
וַיַּעֲזֹנְתוּ בְּצִיּוֹן: ד שְׁמָה שֹׁבֵר רִשְׁפֵי קִשְׁתֹּת
מִגִּן וַיַּחֲרֹב וַיִּמְלַח מַהֲסָלָה: ה נֶאֱוָר אֶתְּה אֱלִיד
מִתְּרֵי טָרֶף: ו אִשְׁתּוֹלָלוּ אֲבִירֵי לֵב, גִּבּוֹ
שִׁנְתָם וְלֹא מִצְאוּ כֹל אֲנָשֵׁי חֵיל יִדְיָהִם:
ז מִנְּעִרְתָּךְ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב גָּרְדָם וּרְכַב וְסוֹם:
ח אֶתְּה נֹוֹרָא אֶתְּה וְכִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ, מִאֲז
אֶפְדָּ: ט מִנְּשָׁמִים הַשְׁמִיעַת דִּין אֶרֶץ יִרְאָה
וַיִּשְׁקֹטָה: י בָּקִים לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְחֹשִׁיעַ
כֹּל עֲגִיו אֶרֶץ סָלָה: יא כִּי חֲמַת אָדָם תֹּוֹדָךְ

אמר נועם

קִידוֹשִׁין, אִיג קֵאט מִיט אִיִּקֶר חֲתוּנָה
נְעִמָאט, אִיג אֲצִיט אֲרוֹם אִיו וי
נְעִינְאָרֶען סְעוּבָרַת, נוֹי דִּי וְקִינִים דִּי
הַנְּשָׁרִים

נְעִינְאָרֶען, אִיג קֵאט נְעִינְאָרֶען אִיו עֲדוּת
אִיו קֵאט אִיג אִיִּקֶר דָּעַר מִלְּאָךְ מִיכָאֵל
אִיג נְבִרְיָאֵל וְנְעִינְאָרֶען עֲדוּת אוֹיֵף דִּי

שִׁאֲרִית חַמּוֹת תַּחֲנוּרִי: יב נִדְרוּ וְשִׁלְמוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם, כָּל סְבִיבָיו יוֹבִילוּ שִׁי לַמּוֹרָא:
יג יבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ:

קאם איז אַ תַּפְסָה אויף די צרות וואס די ישראלי צווייגן אין גלות:

יום טו עז א לְמַנְצָה עַל יְדוּתוֹן, לְאַסְפָּה מִזְמוֹר:
ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים,
וְאַעֲקֶה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים, וְהֶאֱזִין אֵלַי:
ג בְּיוֹם צָרָתִי, אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוּג. מֵאַנָּה הִנָּחִם נַפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה
אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעִטָּה רוּחִי
סָלָה: ה אֲחֹזֶת שְׁמֹרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֵּדָם שְׁנוֹת
עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה, עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יוֹנַח
אֲדַנֶּי וְלֹא יוֹסִיף לְרַצּוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנִצָּח
חֲסִדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֶל, אִם קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר

אמרי נועם

מעוברת, האט זי געענטפערט יא איד
בין מעוברת, האבען זיי זי געפרעגט
פון זייערען ביסטו מעוברת, האט זי

היטער'ס האבען אמאקל זי דערוועקען
אז זי איז מעוברת, האבען זיי זי
געפרעגט, באקט זיך אונז אז דו ביסט

חַלּוֹתַי הִיא שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן : יֵב אֶזְכּוֹר
 מִעַלְלֵי יְהוָה אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲדֵי יְהוָה גִּיתִי
 בְּכַל פְּעֻלָּתוֹ וּבְעֲלִילוֹתָיו אֲשִׁיחָה : יְיָ אֱלֹהִים
 בִּקְדָּשְׁדָרְכָךְ מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים : מִי אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזָדָה :
 מִי גִּבֹּרֶת בְּזִרְעֵי עַמָּךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה :
 יִזְרְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים , רָאוּךָ מִיָּם , יַחֲלִיפוּ
 אֶף יִרְגְּזוּ תַחֲמוֹמוֹת : יֵה זֹרֵמוֹ מִיָּם עֲבוֹת ,
 קוֹל גְּתִנּוֹ שִׁחָקִים אֶף חֲצֹצִידָה יִתְהַלְכוּ :
 יִשְׁקוּ רַעֲמָךְ בְּגִלְגָּל , הֵאִירוּ בִּרְקִים תִּבְלָה
 רִגְזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ : כִּי־יָם דָּרְכָךְ וּשְׁבִילֶךָ
 בְּמִיָּם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ : כֹּה גִבֹּרֶת
 בְּצֵאֵן עַמָּךְ , בֵּיד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן :

אין דעם סומיר ווערט געשיידען אלע נסים ונאם גאט האט געטהון פון
 יציאת מצרים ביו דוד המלך ע"דו השלום :

עח א מִשְׁכִּיל לְאָסָף , הַאֲזִינָה עַמִּי תוֹרָתִי
 חֲמוֹ אֲזַנְכֶם לְאֹמְרֵי פִי :
 ב אֲפֹתְחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי

אמרי נועם

<p>ווי גענטפערט , וואס ברויכט איהר וויסען , זענען די נאנים ווייטער פארטרייב געווארען , דען ווי האבן מיר געהאט פאר שלום המלך , אפשר וועט ער ווי מושר</p>	<p>4</p>
---	----------

קדם: גאֹשֶׁר שִׁמְעֵנוּ וְנִדְעֵם וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ
 לָנוּ: דֹּלָא נִבְחַד מִבְּנֵיהֶם, דְּדוֹר אַחֲרוֹן,
 מִסִּפְרִים תְּהִלּוֹת יְיָ וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר
 עָשָׂה: ה' וַיָּקָם עֲדוֹת בְּיַעֲקֹב, וְתוֹרָה שֵׁם
 בְּיִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם
 לְבְנֵיהֶם: וְלִמְעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן, בְּנִים
 יוֹלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם: וַיְשִׁימוּ
 בְּאֱלֹהִים כְּסֵלָם, וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעַלְלֵי אֱלֹ
 וּמַצּוֹתָיו וְנִצְּזוּ: ה' וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתָם, דְּדוֹר
 סוּרָר וּמוֹרָה דְּדוֹר לֹא הֵבִין לָבוֹ וְלֹא נִאֲמְנָה
 אֶת אֱלֹ רֹחוֹ: ט בְּנֵי אֲפֹרִים נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי
 קִשְׁת הִפְכוּ בְּיוֹם קָרֵב: י לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית
 אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לְלַכֵּת: יא וַיִּשְׁכַּחוּ
 עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם: יב נִגְדּוּ
 אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶּלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁדָה צִעֵן:
 יג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֵּב מַיִם כְּמוֹ גֵּד:
 יד וַיִּנָּחֵם בְּעֵנָן יוֹמָם וּכְל הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ:

אמרי נועם

דא האבען ועלדקסט, איז פאדד שלמה
 הסלדד אויפגעגעבן אין מקינועריכע
 שיף אונג איז געקומען, ווי שלמה

הסלדד

חושד ניין איז דעם, האבען ווי געשיקט
 א שלדד צו שלמה הסלדד דאס ער נאל
 ועלדקסט קומען, דען מען ברויכט איהם

6

4

מִי־בִקְעָצִים כְּמִדְבָּר וַיִּשְׁקַכְתָּה מוֹת רַבָּה׃
 מִז־וַיֵּצֵא נֹזְלִים מִסֻּלַּע וַיִּזְרַד כְּנִהְרוֹת מַיִם׃
 וַיִּזְסִיפוּ עוֹד לַחֲטָא לוֹ לַמְּרוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה׃
 יח וַיִּגְסוּ אֶל בְּלִבָּבָם לִשְׂאֹל אֲכָל לִנְפָשָׁם׃
 יט וַיִּדְּבְרוּ בִּאלֹהִים אָמְרוּ הֵיכֵל אֵל לַעֲרֹךְ׃
 שִׁלְחָן כְּמִדְבָּר׃ כִּהֵן הִכָּה צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם׃
 וַנִּחֲלִים יִשְׁטַפוּ הַגִּם לָחֶם יוֹכֵל תֵּת אִם יִכִּין׃
 שִׂאֵר לַעֲמֹז׃ כֹּא לָכֵן שָׁמַע יי וַיִּתֵּעַבֵּר וַאֲשֵׁר׃
 נִשְׁקָה בִיעֵקֵב וְגַם אִף עָלָה בִישָׁרָאֵל׃ כִּבִּי׃
 לֹא הֶאֱמִינוּ בִּאלֹהִים וְלֹא בִמְחוּ בִישׁוּעָתוֹ׃
 כג וַיֵּצֵאוּ שַׁחֲקִים מִמֶּעַל וַדִּלְתִּי שָׁמַיִם פָּתַח׃
 כד וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן׃
 לָמֹז׃ כִּהֵן לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִידָה שִׁלַּח׃
 לָהֶם לְשֹׁבַע׃ כו יִסַּע קָדִים בִּשְׁמַיִם וַיִּנְהַג׃
 בָּעָז תִּימָן׃ כז וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם כְּעָפָר שִׂאֵר׃
 וּבַחֹל יָמִים עוֹף כְּנָף׃ כח וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ׃
 סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו׃ כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד׃

אמר נועם

מאכטער איז סענכרת, אונז וי נויס
 אונז ניש דער ציילען פון וועטען וי
 איז סענכרת, אכער פיר האבען אין

תפלה איז געקומען וועגן די אלע
 זאכן צו געמאכען אונז האבען איהם
 געוואקס, ליטענער הערר קעניג, ויין

וּתְאוֹתֶם יָבֵא לָהֶם: ֹא לֹא זָרוּ מִתְאוֹתֶם עוֹד
אֲכָלִם בְּפִיָּהֶם: ֹא וְאֵף אֱלֹהִים עָלֶה בָּהֶם,
וַיִּהְיֶה בְּמִשְׁמִינֵיהֶם וּבַחֲוֵרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ:
כִּבְכֹּר זֹאת חָטְאוּ עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ
בְּנִפְלְאוֹתָיו: ִג וַיִּבֹר בַּהֲבֹר יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם
בַּבְּהִלָּה: ִד אִם הֶרְגָם וּדְרָשׁוּהוּ וּשְׁבוּ
וּשְׁחֲרוּ אֵל: ִה וַיִּזְכְּרוּ כִי אֱלֹהִים צוּרֵם וְאֵל
עֲלִיוֹן גֹּאֲלָם: חֲצִי הַסֵּפֶר לו וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם
וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ: ִז וְלָכֶם לֹא נָכוֹן עֲמּוֹ
וְלֹא נֶאֱמְנוּ בְּבָרִיתוֹ: ִח וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר
עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ: ִט וַיִּזְכֹּר כִּי בִשְׁרֵה הֵמָּה רוּחַ
הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב: ִכ כַּמָּה יִמְרוּהוּ בְּמִדְבָּר
יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן: ִל מֵא וַיִּשְׁוּבוּ וַיִּנָּסוּ אֵל
וַיִּקְדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְנוּ: ִמ כִּי לֹא זָכְרוּ אֵת יְדּוֹ
יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר: ִנ מִג אֲשֶׁר שָׁם בְּמִצְרַיִם
אֶתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשִׁלָּה צוּעֵן: ִס וַיִּהְיוּ

אמרי נועם

אִנּוּ הָאֵם וַיִּנְעֻמְעֻמְט אוֹיֵף דְּעֵר וְאֵף.
הָאֵם וַיִּנְעֻמְעֻמְט הָאֵם הָאֵם
בִּיר צִי נְעֻשִׁיקֵם אֶבְחֹר אֶת־לִמִּיד הָבֵם

נָעִם בִּינִי שׁוֹם שׁוֹדֵר נִיט, וְוִי יִשְׁלֵמָה
הַסֵּדֶף הָאֵם דָּאֵם דְּעֵרֶהֶרֶט הָאֵם עֵר
נְעֻמְעֻמְט אֶרֶץ אֶבְיִין וַיִּין קִאֲבֵטֶר

לָדָם יֹאדְרִיהֶם וְנוֹזְלִיהֶם בְּלִישְׁתִּיּוֹן: מִהַ יִּשְׁלַח
 בָּהֶם עָרוֹב וַיֹּאכְלֵם וַצַּפְרֵהֶם וַתִּשְׁהִיתֵם:
 מוֹיִתָּן לַחֲסִיר יִבּוֹלֵם וַיִּגִּיעֵם לְאַרְבֶּה:
 מִזִּיהָרוֹג בִּבְרָד גִּפְנָם וּשְׁקִמּוֹתֵם בַּחֲנָמָל:
 מִחַ וַיִּסְגֹּר לַבְּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לְרֹשָׁפִים:
 מִטֵּי יִשְׁלַח בָּם, חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה
 מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים: נִיפְלֵם נְתִיב לְאַפּוֹ,
 לֹא חֲשַׁךְ מִמְּוֹת נַפְשָׁם וַחֲתִיתֵם לְדָבָר הַסְּגִיר:
 וַיִּיךְ כָּל בָּבוֹר בַּמַּצְרִים רֹאשֵׁית אוֹנִים
 בְּאֶהֱלֵיחֶם: נִבְוִיסַע כִּצְאָן עֲמוֹ וַיִּנְהֶגֶם כְּעֶדֶר
 בַּמִּדְבָּר: נִבְוִינָחֶם לְבִטָּח, וְלֹא פָחַדּוּ וְאֵת
 אוֹיְבֵיהֶם כִּסֶּה הָיִם: נִדְוִיבִיֵּאֵם אֶל גְּבוֹל
 קִדְשׁוֹ הָרֶזֶה קִנְתָּהּ יִמִּינוּ: נִהַיְגָר שִׁמְפֵּנֵיהֶם
 גּוֹיִם וַיִּפִּילֵם בַּחֲבֹל נִחְלָה וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶהֱלֵיהֶם
 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: נוֹוִינָפּוּ וַיִּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים
 עֲלִיוֹן, וְעֵדוּתוֹ לֹא שָׁמְרוּ. נוֹוִיפְנוּ וַיִּבְגְּדוּ
 בְּאַבוֹתֵם נִהַפְּכוּ בְּקִשְׁתִּי רַמְיָה: נִהַיְכַעִיסוּהוּ

אמרי נועם

ארנף דעם בחור, איז דער בחור אריינגעקומען פאר דעם מלך אונג האט איהם געווינען די כתובה וואס ער

אונג אברויסער שרייבער, אונג ווייזער א שיינער מענטש אונג ער האט מיר מקדש געווינען, האט וי באלד געגעבען

בְּבִמּוֹתָם וּבְפִסִּי לִיָּהֶם יִקְנִיאוּהוּ׃ נָט שָׁמַע
 אֱלֹהִים וַיִּתְּעַבֵּר וַיִּמָּאֵם מְאֹד בִּישְׂרָאֵל׃
 וַיִּשְׁלַח מִשְׁכַּן שָׁלוֹ אֶהֱלֵ שָׁכֵן בְּאָדָם׃
 סֵא וַיִּתֵּן לִשְׁבִי עֹז וַתִּפְאֲרֵתוּ בְיַד צָר׃
 סב וַיִּסְגֵּר לַחֲרֹב עֲמֹ וּבִנְחָלָתוֹ הִתְעַבֵּר׃
 סג בַּחֲזִירָיו אָכְלָה אִישׁ וּבְתוֹלָדָתוֹ לֹא הוֹלִדּוּ׃
 סד בַּחֲנִיּוֹ בַּחֲרֹב נָפְלוּ וְאֶל־מְנוּחָתוֹ לֹא
 תִבְכֶּינָה׃ סה וַיִּקַּץ כִּישָׁן אֲדָנִי כַגְבוֹר מִתְרוֹמֵן
 כוּיִין׃ סו וַיֵּךְ צָרָיו אַחֲרֵי חֶרֶפַת עוֹלָם נָתַן
 לָמוֹ׃ סז וַיִּמָּאֵם בְּאֶהֱלֵ יוֹסֵף וּבִשְׁבַט אֶפְרַיִם
 לֹא בָחַר׃ סח וַיִּבְחַר אֶת שְׁבַט יְהוּדָה אֶת הַר
 צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב׃ סט וַיִּבֶן כְּמוֹ רָמִים מִקְדָּשׁוֹ
 כַּאֲרֵץ יִסְדָּה לְעוֹלָם׃ ע וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ
 וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלָאוֹת צָאן׃ עא מֵאַחֵר עֲלֹת
 הַבֵּיאוֹ לְרַעוֹת בִּיעֶקֶב עֲמֹ וּבִישְׂרָאֵל
 נִחַלָתוֹ׃ עב וַיִּרְעֵם כָּתֶם לִבָּבוֹ וּבְתַבּוּנוֹת
 כִּפִּיּוֹ יִנָּחֵם׃

אמרי נועם

הָאֵם גַּעֲמַאֲכֵט צו וַיִּין טֶאֱכֵטֶר, הָאֵם
 פֶּאֶטֶר אֹנֵן מוֹטֶער אֹנֵן אוֹיף וַיִּין
 דָּער מֶלֶךְ אִיהֶם גַּעֲפֶרֶטֶט אוֹיף וַיִּין
 גֶּאֱנֶע מִשְׁפָּחָה אֹנֵן סִין וועלכער
 שטאַדט

דער מומור גייט אויף חורבן בית המקדש:

יום טז עט א מומור לאספ, אלהים באו גוים
בנחלתך, טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים:
בנתנו את נבלת עבדיך, מאכל לעוף
השמים בשר חסידך לחיתו ארץ: גשפכו
דמם פמים, סביבות ירושלם ואין קוֹבֵר:
והיינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו: העדמה יתאנף לנצחת בער
כמו אש קנאתך: וישפך חמתך, אלה הגוים
אשר לא ידעוך ועל ממצבות, אשר בשמה
לא קראו: ופי אכל את יעקב ואת גוהו
השמו: חאל תזכר לנו, עונות ראשנים מהר
יקדמונו רחמיה, פי דלנו מאד: ט עזרנו
אלהי ישענו, על דבר כבוד שמה ויהי לנו,
וכפר על חטאתינו, למען שמה: י רמה
יאמרו הגוים, איה אלהיהם יודע בגוים
לעינינו, נקמת דם עבדיך השפוך: יא תבוא

אמרי נועם

שואדט ער איו, האט ער פארשטאנען
זעלבער וואס ער האט געזעהען אין
פון ווייזע הייר, אז דאס איז דער
מלך, האט ער ויך ווייזער געפירט.

תהלים ליום רביעי עט פ

לִפְנֵיךָ אֲנִי אָסִיר, כִּנְדָּל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר
 בְּנֵי תְמוּתָהּ: יִבְהַשֵּׁב לְשִׁבְנֵינוּ, שְׂבַעַתִּים
 אֶל חֵיקָם חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ אֲדָנִי:
 יִבְאֲנַחֲנוּ עִמָּךְ, וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לָךְ
 לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְיֶיךָ:

דָּעַר מְזֹמֵר גִּיט אוֹיֵף דָּעַם גְּדוּת אֹנֵג אוֹיֵף דָּעַר גְּאוּלָּה:

פ א לִמְנַצֵּחַ אֶל שְׁנַיִם עֲדוֹת לְאַסֵּף
 מְזֹמֹר: ב רֹעֵה יִשְׂרָאֵל
 הָאֲזִינָה, נִהַג כְּצֹאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרָבִים
 הוֹפִיעָה: ג לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה,
 עִוְרָה אֶת גְּבוּרְתְּךָ וּלְכָה לִישָׁעָתָה לָנוּ:
 ד אֱלֹהִים הִשְׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשָׁעָה:
 הֵי אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתִי עֲשֵׂנָה בְּתַפִּלָּת
 עִמָּךְ: ו הָאֲכַלְתָּם לָחֶם דְּמָעָה וּתְשַׁקְמוּ
 בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: ז תְּשִׁימֵנוּ מִדּוֹן לְשִׁבְנֵינוּ
 וְאִיבֵינוּ יִלְעָנוּ לָמוֹ: ח אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁיבֵנוּ
 וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשָׁעָה: ט גִּפְּן מִמַּצָּרִים תִּסְּעַ

אמרי נועם

חאטשע ער האט זיין טאכטער אייגן
 געגעבן באוונדער, האט האט אייגן
 געגעבן דעם זינג פון נייטעם:

אונג האט געבאנקט האט דערפאר,
 דאס מיינט דער פסוק "מושיב יחידים
 גיטה מושיב אסירים בבושרות" דאס

תִּגְרַשׁ גּוֹיִם וּתְטַעֲהָ: יִפְּנִיתָ לְפָנֶיהָ וּתִשְׂרַשׁ
 שְׂרָשֶׁיהָ, וּתְמַלֵּא אֶרֶץ: יֵאָכְסוּ הָרִים צִלָּהָ
 וַעֲנֻפֶיהָ אֲרוֹי אֵל: יִבְתְּשֶׁלַח קִצִּירֶיהָ עֲדָיִם
 וְאֵל נָהָר יִזְנֹקוּתֶיהָ: ג' לָמָּה פָּרַצְתָּ גִּדְרֶיהָ
 וְאֲרוֹנָהּ כָּל עֲבָרֶי דָּרָךְ: י' יִכְרַס מִנָּה חֲזִיר
 מִיַּעַר וְזִיז שְׂדֵי יִרְעָנָה: טו' אֱלֹהִים צְבָאוֹת,
 שׁוֹב נָא הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גִּפְּנֵי
 זֹאת: טז וּבִכְנָה אֲשֶׁר נִטְעָה יִמְיָנָהּ וְעַל בֶּן
 אִמְצָתָה לָךְ: יז שְׂרָפָה בָּאֵשׁ שְׂכֻחָה מִגִּעְרַת
 פְּנִיָּה יֵאָבְדוּ: יח תִּתֵּי יָדְךָ עַל אִישׁ יִמְיָנָהּ עַל
 בֶּן אָדָם אִמְצָת לָךְ: יט וְלֹא נִסּוּג מִמֶּנָּה,
 תִּתִּינֵנוּ, וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: כ' יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת,
 הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵל פְּנִיָּה וְנִשְׁעָה:

דער מוסר לערנט וויא די יודען זאגען ווי פילען אין גלות:

פא א לִמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית, לְאָסָף: ב' הֲרַגִינוּ
 לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹנוּ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: ג' שְׂאוּ זִמְרָה, וּתְנוּ תֶּהָ כִּנּוֹר נְעִים,
 עִם נָבֵל: ד' תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם
 חֲגִינוּ: ה' כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: ו' עֲדוֹת בִּיהוֹסָף שְׁמוֹ, בְּצִאתוֹ עַל

אֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁפַת לֹא יָדַעְתִּי אֲשַׁמְעֶה׃
 וְהִסְרֹתִי מִסִּבָּר שִׁכְמוֹ כִּפְיוֹ מִדּוֹד
 תַּעֲבֹרְנָה׃ ח בִּצְרָה קָרָאתִי וְאַחֲלָצֶךָ אֶעֱנֶךָ
 בְּסֹתֵר רַעַם, אֲבַחֲנֶךָ עַל מֵי מְרִיבָה סִלָּה׃
 ט שִׁמְעֵ עַמִּי וְאַעֲיֹדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֵלֵם תִּשְׁמַע
 לִי׃ י לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשָּׁתַּחֲוֶה לְאֵל
 נָכֹר׃ יא אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הָרָחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ׃ יב וְלֹא שִׁמְעֵ
 עַמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃ יג וְאַשְׁלַחְהוּ
 בְּשָׂרֵירוֹת לָבָם יִלְכּוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ יד לוֹ
 עַמִּי שִׁמְעֵ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְיֶה לָבָם׃
 טו כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם
 אֲנִשִּׁיב יָדַי׃ טז מִשְׁנֵאֵי יי יִבְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עֲתָם
 לְעוֹלָם׃ יז וַיֵּאבִילָהוּ מִחֲלָב חֲמָה וּמִצּוֹר
 רֶבֶשׁ אֲשַׁבֵּיעֶךָ׃

דר סומור נאקט מוקר די דגים גוי נאקט נישט משה דין ניון אונ נישט נעמן מיין שומור
 פב א מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל
 בקרב אלהים ישפוט׃ כ עד
 מתי תשפטו עול, ופני רשעים תשאו סלה
 ו תשפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו׃ ד פלמו

דל ואביון מיד רשעים הצילו: הלא ידעו
ולא יבינו, בחשכה יתהלכו ומוטו כל
מוסדי ארץ: ואני אמרתי אלהים אתם ובני
עליון כלכם: ואכן כאדם תמותון וכאחד
השרים תפולו: חקומה אלהים, שפטה
הארץ כי אתה תנחל בבל הגוים:

דר סומור איז אהפלה אויף די מלחמות ווס וועט זיין אין די צייט פון גוג ומגוג:
יום יז פג א שיר מזמור לאסף: ב אלהים אל
דמי לך אל תחרש ואל
תשקוט אל: ג כי הנה אויביך יהמיון
ומשנאיך נשאו ראש: ד על עמך יערימו
סוד ויתיעצו על צפוניך: ה אמרו לבו
ונבחדם מגוי, ולא יזכר שם ישראל עוד:
ו כי גועצו לב יחדו עליך ברית וברותו:
ז אהלי אדום וישמעלים מואב והגרים:
ח גבר ועמון ועמלק פלשת עם ישראלי צור:
ט גם אשור נלזה עמם היו זרוע לבני לוח
סלה: י עשה להם כמדיון כסיסרא ביבין
בנחל קישון: יא נשמדו בעין האר היו דמן
לאדמה: יב שיתמו נדיבמו בערב ובואב

וּבְנִיחַ וּבְצִלְמֹנֶעַ כָּל נֹסִיבֵמוֹ: יֵי אֱשֶׁר אָמַר
 נִירְשָׁה לָנוּ, אֵת נֹאוֹת אֱלֹהִים: יֵי אֱלֹהֵי
 שִׁיחֵמוֹ בְּגִלְגַל פֶּקֶשׁ לִפְנֵי רוּחַ: מִוִּפְאֵשׁ
 תִּבְעַר יָעַר וּבִלְהֶבָה תִּלְהַט הָרִים: מִזֶּבֶן
 תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָהּ וּבְסוּפְתָהּ תִּבְהַלֵּם: יֵי מֶלֶךְ
 פְּנִיָּהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׁוּ שִׁמְךָ יי: יֵי יְבִישׁוּ
 וַיִּבְהִי עַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאמְרוּ: יֵי וַיִּדְעוּ כִּי
 אַתָּה שִׁמְךָ יי לְבָרָהּ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

נער מן מור איז איין תפילה אויף נער גאולה אונג אויף בען בית המדרש.
 פד א לְמַנְצֶיךָ עַל הַגִּתִּית לְבָנֵי קֶרֶחַ מִזְמוֹר
 בִּמְהֵרָה יִדְּדוֹת, מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יי

צִבְאוֹת: גִּבְכֶּסֶפָה וְגַם כָּל־תְּהַנֵּפִישִׁי לְחֻצְרוֹה
 יי לְבִי וּבְשָׁרֵי יִרְנֵנוּ, אֵל אֵל חַי: דְּגַם צִפּוֹר
 מִצֵּאָה בֵּית, וְדָרוֹר קֵן לָהּ אֱשֶׁר שָׁתַד
 אֶפְרָחֶיהָ, אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יי צִבְאוֹת, מֶלֶכִּי
 וְאֱלֹהֵי: הָאֲשֵׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ
 סֶלָה: וְאֲשֵׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מִסְּלוֹת
 כָּל־בָּבֶם: וְעוֹבְרֵי בְּעַמֶּק הַבְּבֹא, מִעֵין
 יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: הָיִלְכוּ
 מִחֵיל אֵל חֵיל יִרְאָה אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: טי

אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שְׁמָעָה תִּפְלָתִי הָאֵינִי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יִמְנְנֵנוּ רְאֵה אֱלֹהִים
וְהַבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָד: יֵאָכֵל טוֹב יוֹם בְּחִצְרֹךָ
מֵאֲלֶף בְּחֶרְתִּי הִסְתּוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי, מְדוּר
בְּאֵהֲלֵי רָשָׁע: יֵב כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יֵי אֱלֹהִים, חֵן
וְכָבוֹד יִתֵּן יִירָא וּמִנֵּעַ טוֹב לְהוֹלִכִים בְּתַמִּים:
יֵי צְבָאוֹת אֲשָׁרֵי אָדָם, בִּטַּח בְּךָ:

בְּעַר מְזִמֹּר אִיו אִיו תִּסְפָּה אִיוָּה דַּעַם לֹאֲנִי עֲלֵית אִיוָּה דַּעַר גְּאֻלָּה:
פֶּה אֶל־מִנְצִיחַ, לִבִּי קָרַח מְזִמֹּר: בִּרְצִית
יֵי אֶרְצֶךָ שִׁבְתָּ שְׁבִית יַעֲקֹב:
גִּנְשָׂאת עֶזְרָה עֲמָךְ כְּסִית כָּל הַטָּאתָם סֶלָה:
דֹּאֲסַפְתָּ כָּל עֲבֹרֶתְךָ הַשִּׁיבוֹת מִחֶרֶן אֶפְדָּ:
הַשׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ עֲמָנוּ:
וְהַלְעוּלָם תִּאֲנַף בָּנוּ תִּמְשָׁךְ אֶפְדָּ לְדֹר וָדֹר:
וְהִלָּא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעֲמָךְ יִשְׁמַחוּ
בְּךָ: הִי הִרְאֵנוּ יֵי חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ:
טֹאֲשָׁמְעָה מֶה יִדְבַּר הָאֵל יֵי כִי יִדְבַר שְׁלוֹם,
אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו, וְאֵל יִשׁוּבוּ לְכִסְלָה:
יֵאָךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לְשִׁכּוֹן כְּבוֹד
בְּאֶרְצֵנוּ: יֵא דַּחַד וְאַמֶּת נִכְנָשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם

נִשְׁכָּנוּ: יב אֶמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצִדְקַת מִשְׁמִימִם
נִשְׁקָה: גַּם יִיטֵן הַטֹּב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה:
יד צִדְקָה לִפְנֵי יְהוָה וְיִשָּׁם לְדָרֶךְ פִּעֲמֵיו:

א תפלה פון דער הסלה אויף וויינע גרויסע צרות:

פו א תפלה לדוד, הטה יי אונדז ענגי פי
עני ואביון אני: כ שמרה נפשי
כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי
הבטיח אליך: ג חנני אדני כי אליך אקרא
כל היום: ד שלמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא: ה כי אתה אדני, טוב וסלה
ורב חסד לכל קראוך: ו האזינה יי תפילתי
והקשיבה בקול תחנונותי: ז ביום צרתי
אקראך כי תענגי: ח אין כמוך באלהים
אדני ואין כמו עשיך: ט כל גוים אשר עשית,
יבואו וישתחוו לפניך אדני ויבכדו ל שמך:
י כי גדול אתה, ועשה נפלאות אתה אלהים
לברך: יא הורני יי דרכך, אהלך באמתך
יחד לבבי ליראה שמך: יב אורך אדני אלהי
בכל לבבי ואבברה שמך לעולם: יג כי
חסדך גדול עלי והצלתי נפשי, משאול

תַּחֲתֶיָּהּ : יְיָ אֱלֹהִים, וְדִים קָמוּ עָלַי, וְעָדַת
עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּד לְנַגְדָם :
מִי וְאַתָּה אֲדֹנָי, אֵל רַחוּם וְתַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם,
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת : מִי פָנִה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנֵּה עִוְךָ
לְעַבְדֶּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לִּבִּי אֶמְתֶּךָ : יְיָ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
אוֹת לְטִיבָה וְיִרְאוּ שְׂנְאֵי וִיבֹשׁוּ, כִּי אַתָּה יְיָ
עֲזַרְתָּנִי וְנַחֲמָתָנִי :

דָּעַם מִזְמֹר הָאֵל דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִבְּרַךְ גִּעּוּעַן אֵיחָם צִי וְאֶנְעֵן אֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ :
פּו אֶלְבָּנִי קָרַח, מִזְמֹר שִׁיר יְסֻדָּתוֹ
בְּהַרְרֵי קָדֵשׁ : בֵּאֵהָב יְיָ שְׁעָרֵי
צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב : גִּבְעוֹת מְדָבָר
בָּרָךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה : יְיָ אֲזַכִּיר רַחֲבֹבָבִיל
לִידֵּעֵי הַנֶּה פִּלָּשֶׁת וְצוּר עִם כּוֹשׁ זֶה יִלְד
שֵׁם : הוֹלְצִיוֹן יֹאמַר, אִישׁ וְאִישׁ יִלְד בָּהּ
וְהוּא יִכְוֹנֶנָה עֲלִיוֹן : וַיִּי יִסְפּוֹר בְּכֶתֶב עֲמִים
זֶה יִלְד שֵׁם סֶלָה : יוֹשְׁרִים בְּחוֹלָלִים כָּל
מַעֲנֵי בָרָךְ :

דָּוִד הַמֶּלֶךְ קְלָאָנִט אוֹיֵף דִּי צְרוּת וְאֵם דִּי יוֹדְעֵן לִיִּדְעֵן אֵין גִּדּוּת :
יוֹם יח פח א שִׁיר מִזְמֹר לְבָנֵי קָרַח, לְמַנְצִיחַ
עַל מַחֲלַת לְעֵנֹת מִשְׁכִּיל
דְּהִימָן 19 4

לְהִימָן הָאֶזְרָחִי: כִּי אֵלֶּהִי יִשׁוּעָתִי יוֹם
 צָעַקְתִּי, בְּלִילָה נִגְדָּה: גִּתְּבוּא לִפְנֵיךָ
 תִּפְלָתִי הִמָּה אֲזַנֶּךָ לִרְנָתִי: דְּכִי שִׁבְעָה
 בְּרַעוֹת נַפְשִׁי וַחַיִּי לִשְׂאוֹל הִנֵּיעוּ: הִנַּח שִׁבְתִּי
 עִם יוֹרְדֵי בֹר הָיִיתִי כַגִּבֹּר אֵין אֵיל: וּבַמַּתִּים
 חָפְשִׁי, כָּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר, אֲשֶׁר לֹא
 זָכַרְתָּם עוֹד וְהִמָּה מִידָּךְ נִגְזְרוּ: וּשְׁתַּנִּי בְּבוֹר
 תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשָׁבִים בְּמִצּוֹלוֹת: הִעֲלֵי סִמְכָה
 חֲמָתְךָ וְכָל מִשְׁפָּרֶיךָ עֲנִית סֵלָה: ט הִרְחַקְתָּ
 מִידַּעַי מִמֶּנִּי, שְׁתַּנִּי תוֹעֲבוֹת לָמוֹ כִּלְא וְלֹא
 אֵצֶא: י עֲנִי דָאֲבָה מִנִּי עֲנִי קִרְאֲתִיךָ יי בְּכָל
 יוֹם, שִׁמַּחְתִּי אֵלֶיךָ כִּפִּי: יא הִלַּמְתִּים תַּעֲשֶׂה
 פֶּלֶא אֲסַרְפָּאִים יִקְוּ מוֹיָדוֹךָ סֵלָה: יב הִסְפֵּר
 בִּקְבֹר חֲסֶדְךָ אֱמוּנָתְךָ בְּאֲבֹדוֹן: יג הִיוֹדַע
 בַּחֲשֶׁךְ פֶּלֶאךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה: יד וְאֲנִי
 אֵלֶיךָ יי שׁוּעָתִי וּבִבְקָר תִּפְלָתִי תִקְדֶּמְךָ:
 טו לָמָּה יי תִּזְנַח נַפְשִׁי תִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי:
 טז עֲנִי אֲנִי וְגַע מִנֶּעַר נִשְׂאֲתִי אֲמִידָּה אֶפְוֶנָה:
 יז עֲלֵי עֲבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִיעוֹתֶיךָ צִמַּתְתוּנִי:
 יח סִבּוּנִי כַמִּים כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד:

יֵשׁ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֱהִיב וְרַע מִיָּדַי מִחֲשָׁד׃

אין דעם מןסור אין איין תפלה אויף מלכות בית דוד לעתיד לבוא:

פֶּט א מַעֲלִיל לֹאִיתָן הָאֲזָרָחִי׃ ב חֲסִדֵּי יי ,

עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר, אוֹדִיעַ

אֲמוֹנֶתְךָ בְּפִי׃ ג כִּי אֶמְרָתִי, עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה

שָׁמַיִם תִּכְנֶן אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם׃ ד כָּרָתִי בְּרִית

לְבַחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ ה עַד עוֹלָם

אֲכִין זֶרַעַךְ וּבְנֵיתִי לְדָוִד וְדָוִד כְּסֵאֲךָ סֵלָה׃

ו וַיּוֹדֻ שָׁמַיִם פֶּלֶאֲךָ יי אֵף אֲמוֹנֶתְךָ בְּקֹהֶל

קְדָשִׁים׃ ז כִּי מִי בִשְׁחָק יַעֲרֹךְ לִי יְדֹמָה לִי

בְּבִנְיֵי אֱלֹהִים׃ ח אֵל נִעְרָץ, בְּסוֹד קְדָשִׁים רַבָּה

וְנוֹרָא עַל כָּל סִבִּיבָיו׃ ט יי אֱלֹהֵי צַבָּאוֹת, מִי

כְּמוֹךָ חֲסִין יְהוָה וְאֲמוֹנֶתְךָ סִבִּיבוֹתֶיךָ׃ י אֶתְּה

מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיוֹ אֶתְּה

תִּשְׁבַּחֶם׃ יא אֶתְּה דַּכְּאֵת כְּחֹלֶל רֶהֱב בְּזִרְעַ

עוֹךְ, פְּזִרְתָּ אִבִּיךָ׃ יב לָךְ שָׁמַיִם, אֵף לָךְ אֶרֶץ

תִּבְלֹמַלְאָה אֶתְּה יִסְדִּתָּם׃ יג צָפוֹן וַיִּמִּין אֶתְּה

בְּרֹאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְגְּנוּ׃ יד לָךְ

זֶרַע עִם גְּבוּרָה תַּעֲזִי יָדְךָ, תָּרוֹם יְמִינְךָ׃

טו צִדִּיק וּמִשְׁפָּט, מְכוֹן כְּסֵאֲךָ חֶסֶד וְאֱמֶת,

יִקְדָּמוּ כְּנִידָה: מִזֵּאֲשֵׁרֵי הָעַם, יִדְעֵי תְרוּעָה
 יִי בָאוּר כְּנִידָה יִחַלְכוּן: יִי בְשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל
 הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יִרְוֹמוּ: יִי כִי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ
 אֶתָּה וּבְרָצוֹנְךָ תִּרְוֹם קִרְנֵנוּ: יִי כִי לִי מִגִּנֵּנוּ
 וּלְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ: כֵּן אִזְ דְּבָרְתָּ בְּחֻזֶן
 לְחִסְדֶּךָ, וְתֹאמַר שְׂוִיתִי עֶזְרִי עַל גִּבּוֹר
 הָרִימוֹתִי בְּחֹר מַעַם: כֵּן מִצָּאֵתִי דָוִד עַבְדִּי
 בְּשִׁמְךָ קָדְשִׁי מִשְׁחַתִּיו: כֵּן אֲשֶׁר יָדִי תִכּוֹן
 עֲמֹ אֶף זִרְעֵי תֹאמְצֵנוּ: כֵּן לֹא יִשְׂיֵא אוֹיֵב
 בּוֹ וּבֶן עוֹלָה לֹא יַעֲנֵנוּ: כֵּן וּבִתּוֹתִי מִפְּנֵי
 צָרִיו וּמִשְׁנֵאוֹי אֲנֹף: כֵּן וְאֶמּוֹנֵתִי וְחֶסְדִּי
 עֲמֹ וּבְשִׁמְךָ תִּרְוֹם קִרְנֵנוּ: כֵּן וְשִׁמְתִּי בֵּינִי יָדִי
 וּבִנְהָרוֹת יִמִּינֵנוּ: כֵּן הוּא יִקְרָאֵנִי אֲבִי אֶתָּה
 אֱלֹהֵי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי: כֵּן אֶף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְנָהוּ
 עֲלִיוֹן לְמִלְכֵי אֲרֶץ: כֵּן לְעוֹלָם אֲשַׁמְדֵּ לֹא
 חֶסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנָת לֹא: לֹא וְשִׁמְתִּי לְעַד
 זֶרְעוֹ וּבְסֵאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם: לֹא אִם יַעֲזְבוּ בָנָיו
 תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּן: לֹא אִם חֻקֵּי
 יִחַלְלוּ וּמִצְוֹתִי לֹא יִשְׁמְרוּ: לֹא וּפְקֻדֹתִי
 בְּשִׁבְטֵי פְשָׁעִם וּבִגְנֻעִים עוֹנָם: לֹא וְחֶסְדִּי לֹא

אֶפִּיר מַעֲמֹו וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנָתִי : דַּה לֹא
אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּכְמוֹצֵא שְׁפָתִי , לֹא אֲשַׁנֶּה :
דו אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֵם לְדָוִד אֲבוֹב :
דז וְרָעוּ לְעוֹלָם יִהְיֶה וּכְסָאוֹ כְּשִׁמְשׁ נִגְדִי :
דח כִּירַח יִבּוֹן עוֹלָם וְעַד כִּשְׁחַק נֶאֱמָן סֵלָה :
דט וְאַתָּה זִנַּחַת וְתַמָּאם הִתְעַבְרַת עִם
מִשִּׁיחֶךָ : מִנְּאֲרַת בְּרִית עֲבָדְךָ חִלַּלְתָּ לְאָרֶץ
נִזְרוּ : מֵאֵפְרָצֶת כָּל גִּדְרֹתָיו שִׁמְתָּ מִבְּצָרָיו
מִחֲתָה : מִכְּשִׁסְתּוֹ כָּל עֲבָרֵי דָרְךָ הִיָּה חֲרָפָה
לְשִׁבְכָיו : מִגְּהִרֵּמוֹת יָמִין צָרָיו הִשְׁמַחְתָּ כָּל
אוֹיְבָיו : מִדְּאֶתְשֵׁיב צוֹר חָרְבוּ וְלֹא הִקְמַתּוּ
בַּמִּלְחָמָה : מִהֶשְׁבַּת מִטְּהָרוּ וּכְסָאוֹ לְאָרֶץ
מִגְרָתָה : מִן הַקְּצֵרֶת יָמִי עָלוּמִי הַעֲמִיתָ עָלָיו
בוֹשָׁה סֵלָה : מוֹעֵד מָה יִיתַסְתֵּר לִנְצַחַת בְּעַר
כְּמוֹ אִשׁ חֲמָתְךָ : מִה זָכַר אֲנִי מָה חִלַּד עַל
מָה שָׁוָא , בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם : מִטְּמִי גִבֹּר
יִחִיָּה , וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ , מִיַּד
שָׂאוֹר סֵלָה : נֹאִיָּה חֲסִדֶיךָ הָרָא שְׁנַיִם אֲדֹנָי
נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאִמּוֹנָתְךָ : נֹא זָכַר אֲדֹנָי חֲרָפַת
עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְּחִיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים :

נב אשר חרפו אויבי יי אשר חרפו, עקבות
משיחך: נג ברוך יי לעולם, אמן ואמן:

ספר ליום חמישי רביעי

דעו מן מור טהומ בידען גרוים מוסר או דער מענטש נאך ויך נישט האלטען
גרוים אויף דער וועלט:

יום יט ז א תפלה למשה, איש האלהים
אדני מעון אתה היית לנו,
בדר ודר: בבתרם הרים ילדנו, ותחולל ארץ
ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: גתשב
אנוש עד רכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי
אלף שנים בעיניך, כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין וחלף
לערב ומולד ויבש: ז כי בלינו באפך
ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה
עלמינו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו
בעברתך בלינו שנינו כמו הנה: י ימי

משלי מוסר

משל, אייגער איז געקוקט א חייב
און זאגט צו זיין נויב גיב מיר עסען
ווייל איך בין שטארק הונגעריג, דאס
וועב

ז (א) תפלה למשה כו', שפחנו בימות
עניתנו, דער דובנער
מגיד ז"ל מיינט די פסוקים על פי

שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲמֶם עָמַל וְאֵין כִּי גִזַּח חֵישׁ
וְנִעְפָּה: יֵאֱמָר יוֹדֵעַ עֵץ אֶפְרָיִם וְכִירְאָתָהּ
עֲבָרְתָהּ: יִבְלֹמְנוֹת יָמֵינוּ, כִּן הוֹדַע וְנִבְיָא
לְבַב חֲכָמָה, יִגְשׁוּבָהּ יְיָ עַד מָתִי וְהַנְּחִים
עַל עֲבָדֶיךָ: יִדְשָׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָת חֲסִידֶיךָ וְנִרְנְנָה
וְנִשְׁמַחָה בְּכֹר יָמֵינוּ: מוֹשְׁמַחֵנוּ כִּימוֹת
עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: מוֹיָרָאָה אֵל
עֲבָדֶיךָ פֶּעֱלָךְ, וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם: יִי וְיִהִי
נַעֲם אֱדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

דָּר מוֹמָד וְאֵמֶט דָּם דִּי נֹס הַאֲלֵמֶן וְיָד אֵן גֵּאֵט וְנִעְרָן בְּאִשְׁרֵיט פֿון אַרְעֵם שְׁלֵעֲבָמֶם:
צ א א יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן בְּצִל שְׁדֵי יִתְלֹוֹן:
ב אֱמַר לִי מַחְסִי וּמְצֻרָתִי אֱלֹהִי
אֲבֹטָח בּוֹ: ג כִּי הוּא יִצְלָךְ, מִפֶּחַ יִקְוֶשׁ
מִדְּבַר הַוּוֹת: ד בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ, וְתַחַת
כְּנָפָיו תִּחְסֶה צִנְהָ וּסְחָרָה אֲמָתוֹ: ה לֹא תִירָא

משלי מוסר

אֲנִי עֹהִיבֵעֵן צוֹנְדִיטֵעֵן דָּאס עֲשֵׂעֵן,
דָּאס האָט אָבער ווײַטער לאַנג געדויערט,
נאָנט ער גאָר אַ סאַקל צו איהר געט

ווייב נאָנט צו איהם וואָרט אביסעל
וועל איה פאר דיר האָבען אַנעלדע
עסענ'ס ווי דו האָסט דיעב, וי האָט

מִפֶּתַח לֵילָה מִחִינֵינוּ יוֹמָם: וּמִדְּבַר בְּאֶפְרַיִם
יִהְיֶה: מִקֶּטֶב יִשׁוּד צְהָרִים: וּפֶלַח מִצִּדֵּי
אֶלֶף, וּרְבֻבָה מִימִינָה אֶלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: חֲרֹק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: טִי
אֶתָּה יְיָ מַחֲסִי עֲלִיּוֹן שְׁמַת מַעֲוֹנָה: יֹלָא
תֵּאֱנָה אֶלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶיךָ:
יֹלָא כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוָה לָךְ לְשִׁמְרָה בְּכָל
דְּרָכֶיךָ: יִבַּעַר כַּפִּים יִשְׁאֹנָה פֶּן תִּגּוֹף בְּאֲבָן
רִגְלֶיךָ: יִגַּעַר שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כִּפְּיֹר
וְתַנִּין: יִדְּ כִּי בִי חֲשֵׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי
יִדַּע שְׁמִי: טוֹ יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוֹ אֲנֹכִי
בְּצָרָה אֲחַלֶּצֶהוּ וְאִכְבְּדֶהוּ: טז אֶרְךָ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

דער טומור קעט פון עולם הקא אונג פון דעם שְׁכַר פון די צדיקים קעטיר קבא:
צבא מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: ב מִזְמוֹר
לְהוֹדוֹת לַיְי וּלְזִמְרָה לְשִׁמְרָה
עֲלִיּוֹן: ג לְהַגִּיד בְּבֶקֶר חֲסִידֶיךָ וְאַמּוֹנֶיךָ

משלי מוסר

ווארשטען וועט איה דיר געבען וואס
געטער איז, איה וועט דיר געבען צו
עפען אנגעקום וואס דו האסט נאך

עס זאל ויין וואס געשווינדער ווייל
איה בין שטאך בין הונקער, וואס וי
צו איהם ווייל דו וועסט לענגער

בְּדִלּוֹת: ה' עָלַי עָשׂוֹר, וְעָלַי נָבֹל עָלַי הַגִּיּוֹן
בְּכִנּוֹר: ה' כִּי שָׁמַחְתָּנִי יי בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׁי
יְדֶיךָ אֲרַנֶּן: יי מִה נִדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יי מֵאֵד עַמְּקוֹ
מִחֲשַׁבּוֹתֶיךָ: יי אֵישׁ פֶּעַר לֹא יִדְּעַ וְכִסִּיל לֹא
יִבִּין אֶת זֹאת: ה' בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֹשֵׁב,
וְיִצְיָצוּ כָל פִּעְלֵי אֱוֹן לִהְשֹׁמְדִם עָדִי עַד:
ט וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יי: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יי,
כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל פִּעְלֵי אֱוֹן:
יֵא וְתָרֵם בְּרָאִים קֶרְנִי בִלְתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:
יב וְתַכֵּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלַי מִרְעִים,
תִּשְׁמַעְנִי אֹזְנִי: יי צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח בְּאֶרֶז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה יד שְׁתוּלִים בְּבֵית יי בְּחִצְרוֹת
אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: טו עֹז יִנּוּבִין בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: טז לִהְגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי
צוּרֵי וְלֹא עֲזָלְתָה בּוֹ:

די מְסֻמָּרִים בְּיוֹ מְסֻמָּר ק' גִּיּוֹן אֵיךְ וְסוֹת סְקִשִׁים אֵיךְ מִלְּתֻמּוֹת גִּיּוֹ וְסֻמָּ:
צג א יי מִלֶּךְ, גִּלְּאוֹת לְבָשׁ, לְבָשׁ יי עֹז הַתְּאֵזֶר
אֵף תִּכּוֹן תִּבְל, כָּל תִּמְוֹט: כ נָכוֹן

משלי מוסר

גִּיּוֹן סִמְלָה גִּיט וְעֵצָה עֵסֶן, וְאֵשׁ עַר
אֹזְנֵי פִיחָל צִי עֵסֶן, דָּאס עֵסֶן וְאֵל
צִי אֵיחָר סִמְלָה וְאֵל עֵסֶן מִרְ עֵסֶן
גְּעוּדֵי עֵסֶן אֹזְנֵי לֵאמֹר וְיֵי עֵס וְעֵס
נִעְדוּ עֵרָן

בסאך מאז מעולם אתה: גשאו נהרות יי
גשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
ו מקולות מים רבים אדירים, משפרי ים
אדיר בפרום יי: ה עדתיה נאמנו מאד
לביתך נאווה קדש יי לארך ימים:
צדאל נקמות יי אל נקמות הופיע:
בהנשא שפט הארץ השב נמול
על גאים: ג עד מתי רשעים יי עד מתי
רשעים יעלוזו: ד וביעו ידברו עתק
יתאמרו כל פעלי און: ה עמה יי ידבאו,
ונחלתה יענו: ו אלמנה וגר יתרגו ויתומים
ירצחו: ו יאמרו לא יראה היה ולא יבין אלהי
יעקב: ח בינו בוערים בעם וכסילים מתי
תשכירו: ט הנוטע און, הלא ישמע אם
יצר עין, הלא יביט: י היסרגוים, הלא יוכיח

משלי מוסר

כאר גאט ברוד הוא ואגט צו אונז
מיר ואלען ויך גיט איינען, וואס
צענגער מיר וועלען ווארשטן אונז מיר
וועלען ליידען צרות פון גלות וועלען
מיר וועלען מעהר גוט'ס, בעהשטען מיר
ביי גאט שטחננו בימות עזיתנו, ווייד

סנר

געוויסען דאס ווארשטען. דאס וועלעך
איז ביי אונז יודען, מיר וועלען שטארק
הונגעריג צו די טובות אונז צו די גוטע
האפענונג וואס מיר האפען צו גוי
אונגענדירט שוין אזוי לאנג, עס איז
אונז גאנץ שוועהר דאס ווארשטען,

הַבֹּלֵמֶד אֶדָם דָּעַת: יֵאֵי יִדְעַ מַחֲשָׁבוֹת
 אֶדָם כִּי הִמָּה הַבֵּל: יִבְאֲשְׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 תִּסְרְנוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתָהּ תִּלְמָדְנוּ: יִגְלֶה שְׁקִימָא
 לֹא מִיָּמִי דַע עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שַׁחַת: יִד כִּי
 לֹא יִשָּׁשׁ יֵי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזוּב: מו כִּי עַד
 צָדֵק, יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב:
 מו מִי יִקְוֶם לִי עִם מַרְעִים מִי יתִּיצֵב לִי עִם
 פְּעָלֵי אֱנוֹן: יִזְלוּ לִי יֵי עֲזָרְתָהּ לִי כִמְעַט שְׁכַנָּה
 דּוּמָה נִפְשִׁי: יֵה אִם אֲמַרְתִּי מִטָּה רָגְלִי
 חֲסִידָהּ יֵי יִסְעֶדְנִי: יֵט בָּרַב שַׁרְעֵפִי בְּקֶרְבִּי
 תִּנְחַמֵּנִי יֵשַׁע שְׁעוֹ נִפְשִׁי: כִּהִיחַבְּרָה כִּסֵּא
 הַזֹּהוֹת יִצַּר עָמַל עָלֵי חֵק: כִּאִיגֹדְהוּ עַל נִפְשִׁי
 צָדִיק וְדָם גָּבִי יִרְשִׁיעוּ: כִּב וַיְהִי יֵי לִי
 לְמִשְׁגָּב וְאַלְתִּי לְצוּר מַחֲסִי: כִּג וַיִּשָּׁב
 עָלֵיהֶם אֶת אֲוֶנָם, וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם
 יִצְמִיתָם יֵי אֱלֹהֵינוּ:

משלי מוסר

אֲנִיעֲקֶנָּה אֲנִיעֲקֶנָּה נֹאם סוֹר הָאֶבֶן אֵין
 וַיִּבְנוּ עֲנִיעֲקֶנָּה שֶׁלֹּא עֲקֶנָּה, "נִרְאָה אֵל" עֲבָדִיד
 פְּעָלִיד", עִם וְאֵל עֲנִיעֲקֶנָּה וְנִיעֲקֶנָּה עִם
 בִּינָה קִנְיָנָה דָּאם גִּנָּאס וְנֹאם דוֹ הָאֶסֶט
 עֲנִיעֲקֶנָּה עִם מִחֻן עִם וַיִּבְנוּ, אֲנִיעֲקֶנָּה
 שִׁינְקִיט וְאֵל עֲנִיעֲקֶנָּה וְנִיעֲקֶנָּה אֲנִיעֲקֶנָּה

וויזש

סוֹר וְנִיעֲקֶנָּה אֲנִיעֲקֶנָּה עֲנִיעֲקֶנָּה סוֹר
 דִּיד עִם וְאֵל עֲנִיעֲקֶנָּה דִּיד גִּנָּאס וְנִיעֲקֶנָּה
 אֲנִיעֲקֶנָּה גִּנָּאס וְנִיעֲקֶנָּה וְנִיעֲקֶנָּה וְנִיעֲקֶנָּה
 הָאֶסֶט עֲנִיעֲקֶנָּה, "שְׁנִית רָאִינוּ דְעָה",
 דָּאם גִּנָּאס וְאֵל עֲנִיעֲקֶנָּה אֲנִיעֲקֶנָּה פִּיחֵל
 וְנִיעֲקֶנָּה, וְנִיעֲקֶנָּה וְנִיעֲקֶנָּה עִם אֵין

סג

צה א לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו
 ב נקדמה פניו בתודה בזמרות
 נריע לו: גבי אל גדול יי ומלך גדול
 על כל אלהים: ד אשר פידו מחקרי
 ארץ ותועפות הרים לו: ה אשר לו הים
 והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: ו באו
 נשתחוו ונברעה נברכה לפני יי עשנו:
 ז כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו, וצאן
 ידו היום אם בקולו תשמעו: ח אל תקשו
 לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: ט אשר
 נסוגי אבותיכם בחנוני, גם ראו פלעי:
 י ארבעים שנה אקוט בדור, ואמר עם תעי
 לבב הם, והם לא ידעו דרכי: יא אשר
 נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:
 צו א שירו ליי, שיר חדש שירו ליי, כל
 הארץ: ב שירו ליי, ברכו שמו
 בשירו מיום ליום ישועתו: ג ספרו בנזים
 כבודו בכל העמים נפלאותיו: ד כי גדול

משלי מוסר

נועדען דער נאמען פון גאט אויף דער
 נועלם, אמן:

ניענט מינדער, מיר נאמען אלע וועג
 ניין צו זעהען נוי עס וועט באשיינט

יי ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
 הִבִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיִּי, שָׁמַיִם
 עָשָׂה: וְהוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עֵזוֹ וְתַפְאֶרֶת
 בְּמִקְדָּשׁוֹ: וְהָבֹ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבֹ
 לַיִּי כְבוֹד וְעֵזוֹ: הָהָבֹ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוֹ
 מִנְחָה וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: ט הַשְׁתַּחֲוֹ לַיִּי
 בְּהַדְרַתְּךָ שְׁחִילוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: י אָמְרוּ
 בַּגּוֹיִם, יי מֶלֶךְ, אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָה, בַּל תִּמְוֹט
 יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם,
 וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ: יב יַעֲלֹז שָׁרִי,
 וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז וִירֵנֵנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: יג לִפְנֵי
 יי, כִּי בָא כִּי בָא, לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט
 תִּבְלָה בְּצִדְקָה, וְעַמִּים בְּאַמּוֹנָתוֹ:

יום כ צו א יי מֶלֶךְ, תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם
 רַבִּים: כ עֲנֵן וְעָרַפֶּל סְבִיבֵי
 צִדְקָה וּמִשְׁפָּט מְכֹון כְּסֹאוֹ: ג אֵשׁ לִפְנֵי תִלְדָּה
 וְתִלְדֶּה סְבִיב צִרְיוֹ: ד הָאִירוּ בְּרָקֵינוּ תִּבְלָה
 רָאִתָּה וְתִחַל הָאָרֶץ: ה הָרִים כְּהוֹנֵג נִמְסֹו:
 מִלִּפְנֵי יי מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: ו הַגִּידוּ
 הַשָּׁמַיִם צִדְקָתוֹ וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:

וַיִּבְשׁוּ כָל עֲבָדֵי פֶסֶל, הַמֵּתֵהֶלֶלִים בְּאֵלֵינוּ
הַשֵּׁתָחוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: ח שָׁמְעָה וְתִשְׁמַח
צִיּוֹן, וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יִי: ט כִּי אַתָּה יי, עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מֵאֵר
נִעֲלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: י אֶהְבִּי יי, שְׁנֵאוֹרֵעַ
שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חַסִּידָיו מִיַּד רָשָׁעִים וַצִּילֵם:
יא אִוֹר זֶרַע לַצַּדִּיק וְלִישָׁרֵי לֵב שְׁמַחָה:
יב עֲמָחוּ צַדִּיקִים בִּי וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ:
צח א מְזֻמָּר, שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי
נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ
ימִינוּ, וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ: בִּהְזִידִיעַ יי יִשְׁוֹעֲתוּ
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, גִּלָּה צִדְקָתוֹ: ג זִכְרֵ חֲסִדּוֹ
וְאַמּוֹנָתוֹ, לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אֲפָסֵי אָרֶץ
אֵת יִשְׁוֹעַת אֱלֹהֵינוּ: ד הִרְיעוּ לַיי, כָּל הָאָרֶץ
בְּצִחוֹ וּרְנֵנוּ וְזָמְרוּ: ה זָמְרוּ לַיי בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
וְקוֹל זָמֶרָה: ו בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: ז יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּאֵל תִּבְלֵ
יִישָׁבֵי בָה: ח נִהְרֹת יִמָּחֵאוּ בָּה יַחַד הָרִים
יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי יי, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹּט תִּבְלֵ בְּצַדִּיק, וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

צט א יי מלך, ורגזו עמים יושב כרובים,
תנוט הארץ: ב יי בציון גדול ורם
הוא על כל העמים: ג יודו שמך, גדול
ונורא קדוש הוא: ד ועוז מלך משפט אהב
אתה בוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית: ה רוממו יי אלהינו, והשתחו
להדם רגליו קדוש הוא: ו משה ואהרן
בכתביו, ושמואל בקראי שמו, קראים אל
יי, והוא יענם: ז בעמוד ענן ידבר אליהם
שמרו עדתיו, וחק נתן למו: ח יי אלהינו,
אתה עניתם, אל נשא היית להם ונקם על
עליותם: ט רוממו יי אלהינו, והשתחו
להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

דבר מזמור טהוט דערנעקען די מענטשען צו דינען השם ותכרך מיט גרויס
שטחה:

ק א מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ:
ב עבדו את יי בשמחה באו
לפניו ברננה: ג דעו כי יי הוא אלהים הוא
עשנו ולו אנחנו, עמו וצאן מרעותו: ד באו
שעריו בתודה, תצרותיו בתהלה חודו לו

בְּרַבּוֹ יִשְׁמוּ: הָכִי מוֹב יי, לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד
דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ:

דָּר מְסֻרָה קַעֲרִי לֵט דִּי מְדוּת מוֹבוֹת טַעֲלָקֵךְ דָּוִד מְסַלֵּךְ הָאֵט וַיֵּךְ גַּעֲפִירָט:
קא א לְדָוִד מִזְמוֹר, חֲסִד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה
לְדָוִד אֲמוֹנָה: כֹּא שְׁכִילָה בְּדָרֶךְ
תָּמִים, מָתִי תָבוֹא אֵלַי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי,
בְּקָרֵב בֵּיתִי: גֵּלֵא אֲשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי, דְּבַר
בְּלִיעַל עֲשֵׂה סָטִים שְׁנֵאֲתִי, לֹא יִדְבֵּק בִּי:
וּלְבָב עֵקֶשׁ, יִסּוֹר מִמֶּנִּי, רַע לֹא אֲדַע:
ה מִלִּישְׁנֵי בִסְתֵר יַעֲהוּ, אוֹתוֹ אֲצַמִּית גְּבוּהָ
עֵינַיִם, וְרָחֵב לְבָב, אֵתוֹ לֹא אוֹכֵל: ו עֵינַי
בְּנֵאֲמָנֵי אֶרֶץ, לְשֹׁכֵת עַמִּדֵי הַלֵּךְ בְּדָרֶךְ
תָּמִים, הוּא יִשְׁרֵתֵנִי: ז לֹא יֵשֵׁב בְּקָרֵב בֵּיתִי,
עֲשֵׂה רְמוּיָה דְּבַר שְׁקָרִים, לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד
עֵינַי: ח לְבָקָרִים, אֲצַמִּית כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ
לְהַכְרִית מַעִיר יי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן:

דָּעַר מְסֻרָה אִיו אִיוֹן פֶּאֶרְבִּיטֵיגֶע תַּסְלָה פֶאֶר דִּי יִשְׂרָאֵל אִיו גְּדוּת:

קב א תִּפְלָה לַעֲנִי, כִּי יַעֲטֶה וְלַפְנֵי יי
יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: ב יי שְׁמַעְהָ
תַּפִּלָּתִי וְשִׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא: גֵּלֵא תִסְתַּר

פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוִנֶךָ
 בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי: דָּבִי כָלוּ בַעֲשָׁן יָמֵי
 וַעֲצֻמוֹתַי כַּמּוֹקֵד נִחְרוּ: הִחֲוִיבָה כַּעֲשָׂב
 וַיִּבֶשׁ לִפְנֵי כִי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לַחֲמִי: וּמִקּוֹל
 אֲנַחְתִּי דָבָקָה עֲצָמִי לְבָשָׁרִי: וְדָמִיתִי לְקָאֵת
 מִדְּבַר הָיִיתִי כְכּוֹס חֲרָבוֹת: חֲשַׁקְדֹתַי
 וְאֶהְיֶה כַצֵּפּוֹר בּוֹדֵד עַל גִּנִּי: טָפַל הַיּוֹם
 חֲרָפוֹנִי אוֹיְבֵי מִהוֹלֵלִי בִי נִשְׁבָּעוּ: יָכִי אֶפְרַיִם
 כִּלְחָם אֲכָלְתִּי וְשָׁקֹנִי בִבְכִי מִסָּכְתִּי: יֵאֵם מִפְּנֵי
 זַעֲמָה וְקִצְפָּה כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלַבְנִי: יִבֵּימִי
 כִּצֵּל נָטוּי וְאֲנִי כַעֲשָׂב אֵיבֹשׁ: יִגְוֹאֲתָה יְיָ
 לְעוֹלָם תִּשְׁכַּח וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר: יִדְּאֲתָה תִקּוּם
 תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחִנּוּתָהּ, כִּי בָא מוֹעֵד:
 טו כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ, אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֶפְרָה
 יִחְנְנוּ: טז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ וְכָל מִלְכֵי
 הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: יז כִּי בָנָה יְיָ צִיּוֹן נִרְאָה
 בְּכְבוֹדוֹ: יח פָּנָה אֶל תַּפְלֹת הָעֲרָעָר וְלֹא בָזָה
 אֶת תַּפְלֹתָם: יט תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר וָדֹר אַחֲרָיוֹן
 וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה יְהוָה: כ כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם
 קִדְשׁוֹ יְיָ מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבְּרִיט: כא לִישָׁמֵעַ

אֶנְקֹת אֲסִיר לְפִתְחֵי בְנֵי תַמּוּתָהּ: כִּי לֹא פָרַח
 בְּצִיּוֹן שֵׁם יי וְתַהֲלֵתוֹ בִּירוּשָׁלַם: כִּי בַּהֲקִבֵּן
 עַמִּים יִחַדּוּ וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יי: כִּי עָנָה
 בַּדֶּרֶךְ כַּחַי קֶצֶר יָמָיו: כִּי אָמַר אֱלֹהֵי אֵל תַּעֲלֵנִי
 בַּחֲצֵי יָמֵי בְדוֹר הָדָרִים שְׁנוֹתֶיךָ: כִּי לִפְנֵים
 הָאָרֶץ יִסְדֶּת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שָׁמַיִם: כִּי הִמָּה
 יֵאָבְדוּ, וְאַתָּה תַעֲמֹד, וּכְלָם כִּפְגַּד יִבָּלֶוּ
 כָּל־בוֹשׁ תַּחֲלִיפֶם וַיִּחַלְפוּ: כִּי וְאַתָּה הוּא
 וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: כֹּט בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁבְּנוּ
 וְזָרַע לִפְנֶיךָ יִכּוֹן:

דָּר טוֹסִיר אִינוּ כּוֹלֵל שְׂכָחִים עֵינֵי גֵאָט אִיוִּף דִּי חֲסָדִים נֹס גֵאָט מֵהוּמָּט מִיט אִימְלִיכֻן:

קג א לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי וְכָל קִרְבִּי
 אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ: ב בָּרְכִי נַפְשִׁי
 אֶת יי וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי כָּל גִּמּוּלָיו: ג הַסֵּלַח
 לְכָל עֲוֹנֵי כִי הִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵי כִי: ד הַגּוֹאֵל
 מִיַּשְׁחַת חַיֵּי כִי הִמְעַטְרֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים:
 ה הַמְשַׁבֵּיעַ בַּמָּוֶב עַדֶיךָ תַתְּחַדֵּשׁ כִּנְשׁוֹר
 נַעֲוִירֵי כִי: ו עֲשֵׂה צְדָקוֹת יי וּמִשְׁפָּטִים לְכָל
 עֲשׂוּקִים: ז יוֹדִיעַ הָרַבִּי לַמִּשְׁחָה לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: ח רַחוּם וְחַנּוּן יי אֲרַךְ

אֲפִים, וְרַב חֶסֶד: ט לֹא לִנְצַח יָרִיב וְלֹא
לְעוֹלָם יִשׁוֹר: י לֹא כַחַטְאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא
כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָמַל עָלֵינוּ: יא כִּי כִנְבֵּה שָׁמַיִם
עַל הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל יִרְאָיו: יב כִּרְחֹק
מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ:
יג כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים רַחֵם יי עַל יִרְאָיו:
יד כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ:
טו אֲנֹשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו כִּצִּיץ הַשָּׁדֶה כֵּן יִצְיֵן:
טז כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יִכִּירֵנוּ עוֹד
מִקּוֹמוֹ: יז וְחֶסֶד יי, מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל
יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: יח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ
וְלִזְכוּרֵי פִקְדּוֹ לַעֲשׂוֹתָם: יט בְּשָׁמַיִם הִכִּין
כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מִשְׁלָה: כ כִּבְרוֹ יי
מִלֵּאכָיו גְּבוּרֵי כַח, עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַבְדְּךָ
דְּבָרוֹ: כא כִּבְרוֹ יי כֹּל צַבָּאוֹ מִשְׁרָתוֹ עֲשֵׂי

רחמי האב

קִינְדֶּער, הָט שׁר נִיץ נִיָּשׁר פֿאַרנוינדערס
אונד הָט געוואָלט דערבארעכט זיך דען
א פֿאַטער איבער וויינע קינדער מעהר
ווי די מוטער, וועלכעס זי האט פֿון
די קינדער פֿיהל צער געהאט ווען זי
איז מעגלעך געוועזען מיט זיי, אונד

(יג) כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים וגו'. דער
מדרש וואָלט ווען יואב
(דוד הסלף'ס אַגענט) הָט געהערט
דאס דוד האט געוואָלט די ווערשער
"כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים" דאס אזוי ווי
א פֿאַטער דרבארעכט זיך איבער וויינע

רְצֹנֹנוּ : כִּבְּרָבוֹ יי כֹּל מַעֲשָׂיו , כְּכֹל מְקוֹמוֹת
מַמְשַׁלְתּוֹ בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי :

דָּר סוֹמֵר דַּעַרְצֵי־לֵט דַּעַם שִׁבַּח מִן מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית אֲנִי דִי הַשְׁתַּחֲוָה מִן גָּאֵשׁ :

יוֹם כֹּא קֹדֶשׁ אֶבְרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ אֱלֹהֵי־גִדְלָת
מֵאֹד , הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ :

בַּעֲלֻתָּהּ אֲזֹר כִּשְׁלֻמָּהּ נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה :

גַּהֲמִקְרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ

הַמַּהֲלָךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ : דַּעֲשֵׂה מַלְאָכָיו

רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אִשׁ לֵהֵט : הַיָּסֵד אֶרֶץ עַל

מְבוֹנֶיהָ בְּלֹ תִמּוּט עוֹלָם וְעַד : וְתַהוֹם

כְּלָבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם : וּמִן

גַּעֲרָתָהּ יִנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָהּ יַחֲפֹזוּן : חֲיֵעֲלוּ

הָרִים , יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת

לָהֶם : טַבּוֹל שְׁמֵת בְּלֹ יַעֲבֹרוּן בְּלֹ יִשְׁכּוּן ,

לְכַסּוֹת הָאָרֶץ : יְהַמְשִׁלָּח מַעֲנִיִּים בְּנִחְלָיִים

בֵּין הָרִים יִהְיֶכּוּן : יֵאֵי־יִשְׁקוּ כֹּל חֵיתוֹ שָׂרֵי

יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִים : יִבַּעֲלֵיהֶם עוֹף

רחמי האב

נֶאֱמַר נִעְזְבוּיִם הָאֵל דְּדוֹד נִיט נִטָּה נִעְזְבוּיִם
אֵיךְ נִיטָּה בְּכִכְיוֹנוֹ מִיִּין דִּי וְאֵךְ נִטָּה אִים
פְּרוֹבָקֵן , וְעַל אֵיךְ נִיטָּה אִים דְּדוֹד

הָאֵל

וְיִהְיֶה עֲלֵינוּ וְיִי אֱלֹהֵינוּ , צוּם סוֹף נִאֲמַר
דְּדוֹד "כִּי־הֵם אֵל בְּלֹ כְּוִים" וְיִי אֱלֹהֵינוּ
נִעְזְבוּיִם וְיִי אֱלֹהֵינוּ נִיטָּה כִּי־נִיטָּה

הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עַפְּאִים יִתְּנוּ קוֹל׃
 יג מִשְׁקַח הָרִים מַעֲלִייתוֹ מִפְּרִי מַעֲשִׂיךָ
 תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ׃ יד מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה,
 וְעֵשֶׂב לְעֹבְדֵת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן
 הָאָרֶץ׃ טו וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוּשׁ, לְהַצְהִיר
 פָּנִים מִשָּׁמֶן וּלְחֵם לִבֵּב אֲנוּשׁ יִסְעֶר׃
 טז יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אֲרוֹץ לְבָנוֹן אֲשֶׁר נִטַּע׃
 יז אֲשֶׁר שָׁם צִפְּרִים יִקְנֶנּוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים
 בֵּיתָה׃ יח הָרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲרִים סֹלְעִים
 מִחֶסֶה לְשֹׁפְנִים׃ יט עֲשֵׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים
 שְׁמִשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃ כ תִּשְׁתַּחֲשֹׁךְ וַיְהִי לַיִלָּה
 בו תִּרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר׃ כא הַכִּפְּרִים
 שְׂאֲנִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲבָלָם׃ כב תִּזְרַח
 הַשָּׁמַשׁ יֵאֱסֹף וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבֹּצוֹן׃
 כג יֵצֵא אָדָם לַפַּעַל וּלְעֹבְדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב׃
 כד מָה רַבּוֹ מַעֲשִׂיךָ יְיָ, כָּל־כֶּסֶף בְּחֶכְמָה עָשִׂיתָ
 מְלֹאָה הָאָרֶץ כִּנְיָנְךָ׃ כה זֶה הֵיכָל גְּדוֹל וְרַחֲב

רחמי האב

אֲרִיסָאן וְעֵדְכֶעֱר הַט גְּעֵהֲמֵט צִוְעֵלֶךְ
 וְהָן, וְעֵלְכֶעֱס עֵר הָמֵט וַיִּי בְּדוֹחֶק
 גְּעִשְׁפִּיזֵט דִּיקָךְ וַיֵּן פִּאֲדִיזֶסֶט וַיִּס עֵר

הָמֵט

הָמֵט גְּעוֹאֲנֵט אֲמֵט, אִיו וַאֲב אֲרוֹמִי
 גְּעֵהֲמֵט צִוְעִיזֶעֱן אֲלֵע יִדְעֵן אִיו
 הָמֵט אִפְּעוֹכֶט אִיו אֲלֵשֶׁן מֵאֵן וַיִּשְׁר

יָדִים שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר, חֵיוֹת קִטְנוֹת
 עִם גְּדוֹלוֹת: כֹּה שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה כִּין לְוִיתָן זֶה
 יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ: כֹּה כָלָם אֱלֹהִי יִשְׁכְּרוֹן
 לָתֵת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ: כֹּה תִתֵּן לָהֶם יִלְקוּטֵי
 תַּפְתַּח יָדָהּ יִשְׁכְּעוֹן טוֹב: כֵּס תַּסְתִּיר פְּנֵיהָ
 יִבְהִילוּ, תֹּאסֵף רוּחָם יִגְנֻעוּ וְאֵל עֲפָרָם
 יִשׁוּבוֹן: ד' תִּשְׁלַח רוּחְךָ וּבִרְאוֹן וּתְחַדֵּשׁ פָּנֶי
 אֲדָמָה: דא יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי
 בְּמַעֲשָׂיו: זכ הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד וְיַעַ
 בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ: זג אֲשִׁירָה לַיי בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה
 לְאֵלֹהֵי בָעוֹדֵי: דד יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנִכִּי
 אֲשִׁמַּח בִּי: דה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
 וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרָכִי נַפְשִׁי אֶת
 יי, הַלְלוּיָהּ:

דער מוסר וואס מען וואר מפרסם ווין די גרויסקייט פון גאט און וויגע חסדים:
 קה א הודו ליי, קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו לו,

רחמי האב

רעשט ערף קינדער כל ופן ויי טועלען
 לעבען, ווי דער אלטער מאן האט די
 הייד געהערט, דט ער ויה אפגיבייטערט
 אויף יאקבן און איז ויה אנוועק געגאנגן

דגרינד

האט געדען מאן פארדינט, האט יואב
 צו דיען אלטען מאן געוואלט דס ער
 ואל איקס פארקויפן א קונד טועט ער
 שפייגען איקס מיט ווין ווייב און דער

וּמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: גִּתְהִלָּלוּ
 בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ, וּשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵּׁי יְיָ: דִּדְרָשׁוּ
 יְיָ וַעֲזֹ, בְּקִשׁוֹ פָנָיו תִּמְדּ: ה זְכְּרוּ נַפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתֵּיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיו: ו זָרַע
 אֲבִרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זְכֹר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת
 אֶת אֲבִרָהֶם, וַשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא אֱלֹהֵינוּ
 לָךְ אֱתֵנָּה אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם:
 יב בְּהֵיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגֵרִים בָּהֶם:
 יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם
 אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׁקָם, וַיּוֹכַח
 עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: טו אֵל תִּתְּנוּ בְּמִשְׁחֵי,
 וּלְנָבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל
 הָאָרֶץ, כָּל מִטַּה לָּחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם

רחמי האב

דַּעֲרָאָה אִיו יוֹאֵב גַּעֲנֵאֲנֵעֵן צו דַּעַם
 אֶלְטַעֲנִים פִּרְוִי אונֵּה הָאֵם מִיר אִיהֶר
 גַּעֲבִיד וְנֵעֵנֵן צו פִּאָרְקוּפֵעֵן אִיהֶם
 א קונד בִּיו וִי הָאֵם אִיהֶם פִּאָרְקוּפֵם
 אִיוֹן קונד פִּאר הונדֶּרֶט גַּאֲלִדִּנֵּעַ
 דַּאס דַּעֲרָהֶקֶט, הָאֵם עַר פִּאר גִּרִּים

דַּעֲרָהֶקֶט, בִּינֵאֲכֵם וְוִי דַּעַר אֶלְטַעֲר
 אִיו אֵהִים גַּעֲקוּפֵעֵן עֲסֵעֵן, הָאֵם עַר
 גַּעֲרָהֶקֶט אִיוֹף דַּעַם קונד, הָאֵם וִי אִיהֶם
 דַּעֲרָהֶקֶט דִּי גַּאֲנֵעַ מַעֲשָׂה, וְוִי עַר הָאֵם
 דַּאס דַּעֲרָהֶקֶט, הָאֵם עַר פִּאר גִּרִּים

אֵישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנִי בִכְבֹּד רָגְלוֹ,
 בָּרוּךְ בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ,
 אֲמַרְתָּ יי צָרָתָהּ: כ שָׁלַח מִלֶּךְ וַתִּירָהּ,
 מִשָּׁל עַבְדִּים וַיִּפְתַּחֲהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ,
 וּמִשָּׁל בְּכָר קִנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
 וַיִּקְנֵי וַיַּחֲכֶם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצֻּרִים, וַיַּעֲקֹב
 גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפַּר אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָר,
 וַיַּעֲצֵמָהּ: כה הִפְךָ לָכֶם לְשִׁנָּה עַמּוֹ,
 לְהַתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח מִנְּשָׁה עַבְדָּהּ,
 אַחֲרָן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוֹ בָּם דְּבָרֵי
 אֱתוּתָהּ, וּמִזִּפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֲשֹׁךְ
 וַיַּחֲשֶׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת
 מִיָּמֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת הַנָּתָם: ל שָׁרִץ
 אֲרָצָם צִפְרֵדֵּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר
 וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גִּשְׁמֵיהֶם כָּרֶד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ

רחמי האב

בֵּין וּבֵין, אֲבוֹת אֵלֶּיךָ עַד נִשְׁעַת בֵּין וּבֵין
 אֵלֶיךָ אֲפִיקֵי עֵינַי בֵּין וּבֵין נִשְׁעַת עַד אֵלֶיךָ
 הַרְגֵּל עֵינַי, עַד הָאֵשׁ אֲדֹנָי לֹא אֶנִּי נִשְׁעַת
 בֵּין עַד הָאֵשׁ נִשְׁעַת עֵינַי וְאֶבֶן, אֲבוֹת הָאֵשׁ
 נִשְׁעַת עַד יוֹאֵב, דָּג וְאֶלֶּכְס מִשְׁטֵי מָוִר

נִשְׁעַת

עַד שׁוֹיִן בָּאָר בֵּין וּבֵין עֵינַי עֵינַי אֲבוֹת בֵּין
 נִשְׁעַת עֵינַי דִּי וְאֶנֶּכְיָא וְאֶבֶן, בָּאֶלֶךְ אֵין
 דָּגֵר פְּרִיָּה הָאֵשׁ עַד נִשְׁעַת עֵינַי דָּאֵם נִשְׁעַת
 אֵין דָּגֵר בָּאֶלֶךְ אֲדֹנָי, אֲבוֹת אֵין וְאֶבֶן
 וְנִשְׁעַת עֵינַי עֵינַי עֵינַי הָאֵשׁ נִשְׁעַת עֵינַי

10

5

גִּפְנֵם וּתְאִנְתָּם, וַיִּשְׁכַּר עֵינַי גְּבוּלָם: ִהָ אֲמַר
וַיָּבֹא אֶרְבֶּה, וַיִּלָּק וְאִין מִסָּפֶר: ִהָ וַיֹּאכֵל
כָּל עֵשֶׂב בָּאָרֶצַם, וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם:
וּוְכָל בְּכוֹר בָּאָרֶצַם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
וּוַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל:
ִהָ שְׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פִּתְחָם
עֲלֵיהֶם: ִט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסָּה, וְאֵשׁ לְהָאִיר
לְיָלָה: מִשָּׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלֹו וְלֶחֶם שָׁמַיִם
יִשְׁבִּיעֵם: מֵא פָתַח צוֹר, וַיַּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכּוּ
בְּצִיּוֹת נָהָר: מִב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת
אֲבֵרָהֶם עֲבָדָו: מִג וַיֹּצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת בַּחֲרִירָיו: מִד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גִּזְוִים, וְעַמּוֹ
לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מִר בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו,
וּתְזַרְתּוּ יִנְצְרוּ הִלְלוּהָ:

הַ שֶׁמֶר בְּעֶזְרֵיךָ דִּי וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים עֲוִינֵיךָ אֵלַי וַיִּבְרַח עֲלֵיךָ רָאשֵׁי גִּזְוִי אֲדָוָה
יוֹם כָּב קו א הִלְלוּהָ, הוֹדוּ לַיִּי כִּי טוֹב, כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: ב מִי

רחמי האב

וַיִּיָּאֵב הָאֵם בְּהִעָרַם דִּנְעָה בִּיד, הָאֵם
עַד עֲרִיק גְּעִינִי עֵין גְּעִינִי אֵם הָאֵם
אִיהֶם אֶפְסָה עֲרִיק עֵין וְהָן, אֵם יֵאָם
הָאֵם גְּעִינִי גְעִינִי גְעִינִי גְעִינִי אִיהֶם דָּוָה

גִּישׁ פִּיךָ רִיבְעָן, גִּישׁ דָּא הָאֵם דָּא
גִּישׁ דָּא אֵם גִּישׁ דָּא אֵם גִּישׁ
וְהָן, דָּעֵן אִיהֶם גִּישׁ אִיהֶם גִּישׁ
דִּין מִן עֲרִיק, אִיהֶם מִן עֲרִיק

יִמְלֹךְ גְּבוּרֹת יי, יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ:
 גֹּאֲשָׁרֵי שְׁמִירֵי מִשְׁפָּט, עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל
 עֵת: רֹכְבֵי יי בְּרָצוֹן עֲמֹד, פִּקְחֵי
 בִישׁוּעָתְךָ: הִלְרֵאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירָךְ, לְשִׁמְחַת
 בְּשִׁמְחַת גְּבוּרָךְ, לְהַתְּהַלֵּל עִם נִחְלָתְךָ: וְחֲטֵאוֹנוֹ
 עִם אֲבוֹתֵינוּ, הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעֵנוּ: וְאֲבוֹתֵינוּ
 בְּמִצְרִים, לֹא הִשְׁכִּירוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ, לֹא זָכְרוּ
 אֶת רֵב חֲסִדֶיךָ, וַיִּמְרוּ עַל יָם סוּף:
 ח וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ, לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ:
 ט וַיַּגְעֵר בַּיָּם סוּף וַיִּיחָרֵב, וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּחִמּוֹת
 כַּמֹּדָכָר: י וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא וַיַּגְאֵלֵם מִיַּד
 אֹיִב: יא וַיַּכֵּם מִן צָרִיָּהֶם, אַחֵד מֵהֶם לֹא
 נִוָּתַר: יב וַיֹּאמְרֵנוּ בְּדַבָּרוֹ, יִשְׁיֶרֶת תְּהִלָּתוֹ:
 יג מִהָרֹּץ שָׁכַחוּ מַעֲשָׂיו, לֹא חָבּוּ לַעֲצָתוֹ:
 יד וַיִּתְּאוּ תַאֲוָה בַּמֹּדָכָר, וַיִּנָּסוּ אֶל בִּישׁוּמוֹ:
 טו וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם, וַיִּשְׁלַח רִזּוֹן בְּנִפְשָׁם:

רחמי האב

גִּיט גֶּעאַרבייט די קינדער צו שפּייגלען
 האט זא פארקויפט א ווהן, אונד דער
 ארשער פאטער וועלכער האט געארבייט
 שווער אונד ביטער אויף דעם ברויט
 צו שפּייגלען די קינדער, האט ער נישט

הטלף האט אמת געזאגט, "ברחם אב
 על בנים", ווי א פאטער דערבארעמט
 ויך איבער ווייניג קינדער, גיט ווי איין
 מיטער דערבארעמט ויך איבער איבער
 קינדער, דען די מיטער וועלכע וו האט

מו ויבִנְאוּ לַמֶּלֶכָה בַּמִּחְנָה, לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יי:
 יו תִּפְתַּח אֶרֶץ, וְתִבְלַע דָּתָן, וְהַכֶּם עַל עֵדֶת
 אֲבִירָם: יי וְתִבְעַר אִישׁ בְּעֵדָתָם, לִהְבֶּה
 תִּלְהַטְרַשְׁעִים: יי עֲשׂוּ עֹלָ בְּחֶרֶב, וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לַמִּסְכָּה: כו וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם, בְּתִבְנִית שׁוֹר
 אֲכֹל עֵשֶׂב: כא שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם, עֲשֵׂה
 נִדְלוֹת בְּמִצְרַיִם: כב נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם,
 נִזְרָאוֹת עַל יַם סוּף: כג וַיֹּאמֶר לַהֲשִׁמִּידָם,
 לוֹלֵי מִשָּׁה בְּחִירוֹ, עָמַד בְּפָרֶץ לִפְנֵיו,
 לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מִהַשְׁחִית: כד וַיִּמָּאֶס בְּאֶרֶץ
 חֲמֹה, לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: כה וַיִּרְגְּנוּ
 בְּאַהֲלֵיהֶם, לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יי: כו וַיִּשְׁאֵא יְדוֹ
 לָהֶם, לְהַפִּיר אוֹתָם בְּמִדְבָּר: כז וַיִּלְחַפֵּיר
 זֶרַעַם בְּנוֹיָם, וַיִּזְרוּתָם בְּאַרְצוֹת: כח וַיִּצְמְדוּ
 לִבְעַל פֶּעֹז, וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים: כט וַיִּכְעִסוּ
 בְּמַעַל לֵיהֶם, וְהַפָּרֶץ בָּם מִגִּפָּה: לו וַיַּעֲמֵד
 פִּינָחָם וַיִּפְלֹל, וַתַּעֲצֹר הַמִּגִּפָּה: לא וַתַּחֲשֹׁב

רחמי האב

איז געזעט דער פסוק "ברחם אב על
 בנים":

טייער נאך גענוגן ער וואר גע'סר'עט
 גע'ע'ען איבער די קינדער, ווי אַמֶּת

לו לַצְדָּקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם: כִּי וַיִּקְצִיפוּ
 עַל מִי מְרִיבָה, וַיִּרְעַ לַמִּשְׁחָה בַּעֲבוּרָם: יג כִּי
 הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ, וַיִּבְטְאוּ בַשִּׁפְתָיו: יד לֹא
 הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים, אֲשֶׁר אָמַר יי לָהֶם:
 זֶה וַיִּתְּעַרְבוּ בַגּוֹיִם, וַיִּלְמְדוּ מִעֲשִׂיהֶם:
 זו וַיַּעֲבְדוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם, וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ:
 זו וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם, וְאֶת בָּנוֹתֵיהֶם לְאִשְׁדִּים:
 זח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי, דָּם בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם
 אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצָבֵי כְנָעַן, וַתַּחֲנוּף הָאָרֶץ
 בַּדָּמִים: ט וַיִּטְמְאוּ בַמַּעֲשִׂיהֶם, וַיִּזְנוּ
 בַּמַּעֲלָלִיהֶם: טו וַיַּחַר אֵף יי בַּעֲמָו, וַיִּתְּעַב אֶת
 נַחֲלָתוֹ: טז וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם, וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
 שְׂנֵאֵיהֶם: טז וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם, וַיִּכְנָעוּ
 תַּחַת יָדָם: טז פָּעָמִים רַבּוֹת יִצְיָלָם, וַהֲמָה
 יִמְרוּ בַעֲצָתָם, וַיִּמְכוּ בַּעֲוֹנָם: מז וַיֵּרָא בְצֹר
 לָהֶם, בַּשִּׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם: מה וַיִּזְכֹּר לָהֶם
 בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם כְּרַב חֲסָדָיו: מו וַיִּתֵּן אוֹתָם
 לְרַחֲמִים, לִפְנֵי כָל שׂוֹבֵייהֶם: מז הוֹשִׁיעֵנו יי
 אֱלֹהֵינוּ, וְכַבְּדֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדֹשֶׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶךָ: מח בָּרוּךְ יי

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
וַאֲמַר כָּל הָעַם אָמֵן, הִלְלוּהָ:

ספר ליום ששי חמישי

דער גומל איז פאר די וועלכע בארענען דאס אויף די תפלים וואס זיי
האט מיט זיי געטאן:

קו אהורו לוי, כי טוב, כי לעולם חסדו:
ב' יאמרו גאללי יי, אשר גאלם
מיד צר: גומא רצות קבצם, ממזרח
וממערב, מצפון ומים: דתעו במדבר,
בישימון דרך, עיר מושב לא מצאו:
הרעבים גם צמאים, נפשם בהם תתעמם:
וויצעקו אליי, בצר להם, ממצוקותיהם
יצילים: ויודריכם בדרך ישראל, ללכת אל
עיר מושב: חידו לוי חסדו, וגבלאותיו
לבני אדם: טבי השביע, נפש שיקקה,
ונפש רעבה, מלא טוב: יושבי חשך
וצלמות, אסירי עני וברזל: יא כי המרו

תהלות ה'

הגומל, אונעלכער וואס איז געפאדען
אויף דעם, און איז בשלום אהיים
געקומען, ברויכט ער צו געזאגן
גאט, אדער צו איז געפאדען אין
מדבריות

(א) הורו דה' כי טוב וגו'. די
הייליגע גמרא לערענט
פון דעם פסוקים דאס אויף פיער
נאמען ברויכט ער צו געזאגן ברכת

אמרי אל, ועצת עליון נאצו: יבויכנע כעמל
 לבם, כשלו ואין עזר: יגויזעקו אל יי, בצר
 להם ממצוקותיהם יושיעם: יד יוציאם
 מחרשך וצלמות, ומוסרותיהם ינתק: טו יודו
 ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: טז כי שבר
 דלתי נחשת, ובריחי ברזל גבע: יז אוילים
 מדרך פשעם, ומעונותיהם יתענו: יח כל
 אכל תתעב נפשם, ויגיעו עד שערי מות:
 יט ויזעקו אל יי, בצר להם, ממצוקותיהם
 יושיעם: כ ישלח דברו, וירפאם, וימלט
 מנשחיתותם: כא יודו ליי חסדו, ונפלאותיו
 לבני אדם: כב ויזכחו זבחי תודה, ויספרו
 מעשיו ברנה: כג יורדי הים באניות, עשה
 מלאכה במים רבים: כד המה ראו מעשי יי,
 ונפלאותיו במצולה: כה ויאמר, ויעמד רוח
 סערה, ותרוםם גליו: כו יעלו שמים, ירדו
 תהומות, נפשם ברעה תתמוגג: כז יחלפו

תהלות ה'

מדריות און קומט אהיים בשלום
 ברויכט ער צו בענטשען גוטל, און
 אז איינער איז שטארק גיטוען, און
 איז געוונד געווארען ברויכט ער אויך
 בענטשען גוטל, און אויב איינער
 איז געטעסען אין תפוסה (גיפערעניש)

וַיְנַוְעוּ כַּשְׁבוֹר, וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלֶּעַ;
כֹּה וַיִּצְעֲקוּ אֵלַי בְּצָר לָהֶם וּמִמִּצְקוֹתֵיהֶם
וַיִּצְיֵאוּם: כֹּט יִקֶּם סַעֲרָה לְדָמָמָה, וַיַּחֲשׂוּ
בְּלֵיהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ, וַיִּנָּחֵם אֵל מַחֲזִו
חֲפָצָם: רֹא יוֹדוּ לִי חֲסֵדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי
אָדָם: רַב וִירוֹמָמוֹהוּ בִּקְהָל עָם, וּבְמוֹשָׁב
זָקֵנִים יִחַלְלוּהוּ: רַג יִשָּׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר,
וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: דָּא אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה,
מִרְעֵתֵי שְׂבִיבָה: דְּהִישָּׁם מִדְבָּר לְאַנְשֵׁי מַיִם,
וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: דְּוַיִּשְׁבַּע שְׁמֵרְעִיבִים
וַיְכַנְּנוּ עֵיר מוֹשָׁב: דְּוַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת, וַיִּטְעוּ
כַּרְמִים, וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה: דְּהִיבְרַכֵּם
וַיִּרְבּוּ כִּמְאֵד, וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט: דְּטַיִּמְעִמּוּ
וַיִּשְׁחוּ, מַעֲצָר רָעָה וַיִּגּוֹן: מַשְׁלִיךְ כּוֹז עַל
נְדִיבִים, וַיִּתְּעֵם בְּתֵהוּ לֹא דֶרֶךְ: מֵא וַיִּשְׁלַב
אֲבִיוֹן מַעֲוָנִי, וַיִּשָּׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: מִבִּי יִרְאוּ
יִשְׁרִים וַיִּשְׁמְחוּ, וְכָל עוֹלָה קַפְצָה בִּיָּה:

תהלות ה'

פון וואנען לערענט מען אפ דאס
אויב מען קוקט אהיים בייזאם פון
דער גס היינט ברויכט מען בעקטשען
17

און איז בעפרייט געווארען פון דער
תפוסה, ברויכט ער אויך בעקטשען
נאך, וואנט ווייטער די גמרא דאס
17

מִי חָכֵם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי , וַיִּתְּבוּנָנוּ חֲסִדֵי יי :

דער מוסור גייט אויף קיבוץ גדלות במהרה בימינו :

יום כג קח א שיר מזמור לדוד : ב נכון לפני

אלהים, אשירה ואמרה

אף בבודי : ג עירה הנבל וננור, אעירה

שחר : ד אודה בעמים יי, ואמרה בלאמים :

ה כי גדול מעל שמים חסדה, ועד שחקים

אמתה : ו רומה על שמים אלהים, ועל כל

הארץ בבודה : ז למען יחלצון ידידיה,

הושיעה ומינה וענני : ח אלהים דבר

בקדשו, אעלה, אחלקה שכם, ועמק

סבות אמר : טלי גלעד, לי מנשה, ואפרים

מעוז ראשי, יהודה מחקקי : י מואב סיר

רחצי, על אדום אשליך געלי, עלי כלשת

אתרועע : יא מי יבילני עיר מבצר, מי נחני

עד אדום : יב הלא אלהים ונחתנו, ולא תצא

אלהים בצבאיתנו : יג תבה לנו עזרת מצה,

תהלות ה'

אויף דעם ום מיט שיפען אונ ויי
קומען אהיים בייטום ואלען ויי
לויבען גאט, און פון וואנען לערניסט

מין

נוסט, בענווייל אין דעם באפילד
שטייט דער פסוק "יירדי תים באגיות
וגו' יורו לה' מסדו" די וואס פאקלען

18

5

תהלים ליום ששי קח קט עד 147

יִשְׂוֹא תִשְׁוֶעַת אָדָם יָד בְּאֵלֵהֶם נַעֲשֶׂה חֵיל,
וְהוּא יָבוֹם צָרֵינוּ:

א נעבשהט פון דוד המלך נענען ויינע פיעל שונאים:

קט א לִמְנַצֵּחַ לְדוֹד מִזְמוֹר, אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי,
אֵל תַּחֲרָשׁ: ב כִּי פִי רָשָׁע
וּפִי מִרְמָה, עָלִי פָתַחוּ, דְּבַרְוּ אֵתִי לְשׁוֹן
שָׁקֶר: ג וּדְבַרִי שִׁנְאָה סִבְבוּנִי, וַיִּלְחַמוּנִי
חָנָם: ד תַּחַת אֹהֲבֵתִי יִשְׁטַנּוּנִי, וְאֲנִי תַפְלָה:
ה וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת מְזִיבָה, וְשִׁנְאָה תַּחַת
אֹהֲבֵתִי: ו הִפְקֵד עָלָיו רָשָׁע, וְשָׁטָן יַעֲמֹד
עַל יָמִינוּ: ז בְּהִשָּׁפֵטוֹ יֵצֵא רָשָׁע, וְתַפְלָתוֹ
תִּהְיֶה לְחִטָּאָה: ח יִהְיוּ יָמָיו מַעֲטִים, פִּקְדָתוֹ
יִקַּח אַחֵר: ט יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים, וְאִשְׁתּוֹ
אֶלְמָנָה: י וְגוֹעַ יִגְוַעוּ בָנָיו, וְשֹׂאֲלוֹ, וְדֶרֶשׁוֹ
מִיִּחְרְבוּתֵיהֶם: יא יִנְקֹשׁ נִוְשָׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ,
וַיִּבְזוּ זָרִים יִגְוַעוּ: יב אֵל יִהְיֶה לוֹ מִשְׁךְ חֶסֶד,
וְאֵל יִהְיֶה חֹנֵן לְיְתוֹמָיו: יג יִהְיֶה אַחֲרֵיתוֹ

תהלות ה'

באפיטל שטייט דר פסוק "תעו במדבר
בישיכון דרך וגו' יורו לה' חסדו", די
וואס זענען געגאנגען אין דער מדבר
אין

מען אפ דאס אויב מען קוקט פון
דער ריינע אין מדבריות ברויכט מען
געזאגטן גאט, בענוייד אין דעם

לְהַכְרִית, בְּדֹר אַחֵר יִמַּח שָׁמַיִם: יֵד יִזְכֹּר עֵינֶן
אֲבֹתָיו אֵל יִי, וַחֲטֵאת אֲמֹ אֵל תִּמָּח: מִי יִהְיֶה
נֶגֶד יִי תָמִיד, וַיִּכְרֵת מֵאֲרֶץ זָכָר: מִי יֵעַן
אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד, וַיִּרְדֵּף אִישׁ עֲנִי
וְאֶבְיוֹן, וַנִּכְאֹה לִבִּי לְמוֹתָתִי: יִי וַיֵּאֱהָב קִלְלָהּ
וַתְּבֹא אֵלָיו, וְלֹא חֲפִיץ בִּבְרָכָה, וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ:
יֵה וַיִּלְבֹּשׁ קִלְלָהּ כְּמִדּוֹ, וַתִּבְאֵ כַּמִּים בְּקֶרְבּוֹ,
וּבְשִׁמְן בָּעֲצָמוֹתָיו: יֵה תִהְיֶה לוֹ כְּבִגְד יַעֲטָה,
וְלִמְזֹחַ תָּמִיד יִחְגְּרָה: כִּזְאת פָּעִלְתָּ שִׁמְנִי
מֵאֵת יִי, וַתְּהַבְרִים רַעַל עַל נַפְשִׁי: כֹּא וְאַתָּה
יִהְיֶה אֲדֹנִי, עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי טוֹב
חֶסֶדְךָ הֶצִילָנִי: כִּי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִכִּי, וְלִבִּי
חָלַל בְּקֶרְבִּי: כִּי כָצִיל פְּנוֹתָיו נִהַלְכֵתִי,
נִנְעָרְתִּי כְּאַרְבֶּה: כִּי בִרְכִּי כָשְׁלוּ מִצִּוּם,
וּבְשָׁרִי כָחַשׁ מִשִּׁמְן: כֹּה וְאֲנִי הֵייתִי חֲרָפָה
לָהֶם, יִרְאוּנִי יִנְיַעוּן רֹאשָׁם: כִּי עֲזָרְנִי יִי
אֵלָהִי, הוֹשִׁיעַנִי בְּחֶסֶדְךָ: כִּי וַיִּדְעוּ כִּי יִדָּךְ

תהלות ה'

אם אויב מען איז געוועזען תפיסה און
מען איז פריי געווארען ברויכט מען
גענוסשען גוט, גענויט און דעם

קטומטער

אין וויסמע געגען און געגען א היים
געקומען גש"ס ברויכען ווי גענוסשען
גוט, און פון וואסען דערקענט מען

זאת, אתה יי עשיתָה: כה יכַל לִי הַמָּה, וְאַתָּה
תִּבְרַךְ, קִמּוֹנוֹ יִבְשׁוּ, וְעַבְדְּךָ יִשְׁלַח: כְּטִיל בְּשׁוֹ
שׁוֹמְנֵי בְלִמָּה, וְיַעֲמֹו כַּמַּעִיר בְּשִׁתָּם: אֲוֶדָה
יִי מְאֹד בָּכִי, וּבִתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶנּוּ: לֹא כִי
יַעֲמֹד לְיָמִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ:
דָּעַר מְסֹסֵר גִּישׁ אֵיפֶה מִדֶּךְ הַמַּשִּׁים:

קי א לָרֹד מִזְמוֹר, נֶאֱמַר יִי לְאֹדְנִי, שֶׁב
לְיָמִינִי, עַד אֲשִׁית אֵיבֶיךָ הָדָם
לְרִגְלֶיךָ: ב מִטָּה עֲזָךְ, יִשְׁלַח יִי מִצִּיּוֹן, רִדָּה
בְּקֶרֶב אֵיבֶיךָ: ג עֲמֹד נִדְבָת, בְּיוֹם חִילֶךָ,
בְּהִדְרֵי קֹדֶשׁ, מִרְחֹם מִשְׁחָר, לֶךְ מִלִּילֶדְתְּךָ:
ד נִשְׁכַּע יִי וְלֹא יִנָּחֵם, אֶתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם, עַל
הַבְּרִית מִלְכִּי צִדִּיק: ה אֹדְנִי עַל יָמִינֶךָ, מִחֵץ
בְּיוֹם אַפּוֹ מִלְכִּים: ו יִדְּיוֹן בְּגוֹיִם מִלֵּא גִּוִּיּוֹת,
מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: ז מִנְחָל בְּדֶרֶךְ
יִשְׁתָּה, עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

תהלות ה'

שְׁטִיט אֵיפֶה פֶּן אֶשְׁלַח אֶפְקִיט בְּרוֹיכָט
מִעֵן צוּ בְּעִנְשֵׁינִי גִּישׁ, בְּעִנְיִיל אֵין
דָּם בְּאֶפְקִיט שְׁטִיט דָּעַר פֶּסוּק, אֲוִלִּים
מִדֶּרֶךְ פִּשְׁטֵם וְגו' בִּל אֵיבֶל תִּתְעַב נִפְשָׁם
וְגו' יוֹרֵד לַה' חֲסֹדוֹ דִּי חֵם וְעֵבֶן שְׂבִיבָא
אֵין עִם שְׁמַעְקָט וְיִי גִישׁ קִיּוֹן יִשׁוּבִי עֲסֵן

בְּאֶפְקִיט שְׁטִיט דָּעַר פֶּסוּק, "יִשְׁכָּבִי
הַיִּשָּׁה וְצִדְקָתָהּ וְגו' יוֹרֵד לַה' חֲסֹדוֹ, דִּי
וְאֵם וְיַעֲזֵן אֵין דָּעַר פִּינְסִטְעֵרנִישׁ פֶּן
דָּעַר תִּפְסִיחַ, אֵוֶן נִי וְנִטְרַעֵן פִּבִּי.
בְּרוֹיכָט וְיִי צוּ בְּעִנְשֵׁינִי גִּישׁ, אֵוֶן
פֶּן וְאֵעֵן דָּעַר עֲסֵן מִעֵן אֵם אֵוֶן מִעֵן

תהלים ליום ששי קיא קיב

דער פאטער איז געוואקסן מיט א"ב, און רעדט פון גאטס מעשים:

קיא א הִלְלוּיָהּ, אֲוֹדָה יי בְּכָל לֵבָב, בְּסוֹד
יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: בְּגִדּוּלִים
מַעֲשֵׂי יי, דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: ג חוֹד
וְהִדְר פִּעְלוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לָעַד: ד זָכַר
עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי: ה מִרְפָּה נָתַן
לִירְאָיו, יִזְכָּר לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ: ו פֶּחַ מַעֲשֵׂיו
הִגִּיד לַעֲמּוֹ, לָתֵת לָהֶם נִחְלָת גּוֹיִם: ז מַעֲשֵׂי
יָדָיו אֱמֶת וּבִישָׁפֹט, נֶאֱמָנִים כָּל פְּקוּדָיו:
ח סְמוּכִים לָעַד לַעֲוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת
וַיִּשָּׂר: ט פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמּוֹ, צִוָּה לַעֲוֹלָם
בְּרִיתוֹ, קְדוּשָׁה וְנוֹרָא שְׁמוֹ: י יִרְאֵשִׁית
חֲכָמָה יִרְאֵת יי, שִׁכַּר מִזֶּבֶד לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תִּהְלָתוֹ עֲמֻדַת לָעַד:

דוד המלך לויבט די מענטשען וואס טהון צדקה און ווינטשט ווי פיעל גוטס:
קיב א הִלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרִי אִישׁ יִרְאֵת אֶת יי,
בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד:

תהלות ה'

ווי דער פסוק נאנט ווייטער "ויראסמהו
בקהל עם", די אלע נאמען וועלען גאט
צווישען א קהל (פארואפלוזגן) אונד
דאס מיינענדיג קהל מיינט מען צעהן
מענטשען:

מנורה

ווי האבען גוט גיין אפגעטוט צו גיין
שום עפעס און זענען געווען געווארען
ברויכען ווי צו גענטשען גוט, און
אויף די ברבך הונדל ברויכט מען
נאמען פאר א סתם (זעהן) מענטשען,

בְּגִבּוֹר בְּאַרְצֵי יְהוָה זָרְעוּ, הוֹר יִשְׁרָאֵל וּבָרְכֵהֶם;
 גִּהוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד;
 דִּזְרַח בְּחֶשֶׁךְ אֹר לַיִּשְׁרָאֵל, חֲנוּן וְרַחוּם
 וְצַדִּיק: הַטּוֹב אִישׁ חוּגוֹן וּמִלּוֹה וּבִלְבָּל
 דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: וְכִי לְעוֹלָם לֹא יִמּוּט,
 לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: וּמִשְׁמוּעָה רַעֲיָה
 לֹא יִירָא, נָכוֹן לָבוֹ כְּטַח בְּיַי: הַסֶּמוֹךְ לָבוֹ לֹא
 יִירָא, עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצִרְיוֹ: טָפֹר נָתַן
 לְאֲבִיוָנִים, צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד, קִרְנוֹ תְרוֹם
 בְּכָבוֹד: יִרְשָׁע יִרְאֶה וּבָעַס, שִׁנָּיו יַחְרֹק
 וְנָמַס, תֵּאֱנוֹת רָשָׁעִים תֹּאבֵד:

דא ווערט געענדיקט די נקט פון יציאת מצרים אונד דאס איז תלל המצרי:
 יום כד קיג א תהללויה, תללו עבדיי, תללו
 את שם יי: ביהי שם
 יי מברך, מעתה ועד עולם: ג ממזרח
 שמש עד מבואו, מהלל שם יי: ד רם על
 כל גוים יי, על השמים כבודו: ה מי ביי

רוממות ה'

(ג) סמנרה שמש וגו' תהלל שם יי, אויף, ביו סעודת ניש ווי די ווען גייט
 פון סמנרה ווי די ווען שייקט אויפער, איז געווען דער מאמען פון
 גאט

אֱלֹהֵינוּ, הַמִּגְבִּיהִי לְשֹׁכֵת: וְהַמְשַׁפִּילִי
לְרֹאשׁוֹת, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: וּמִקִּמִּי מַעֲפָר
דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבִי עִם
נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבִי עֶקְרֶת
הַבַּיִת, יֵאֵם הַבָּנִים שְׁמִיחָה, הִלְלוּהָ:

שָׁמַיִם וְהוֹדָה הֵם וְזָכָה גִּעְשׁוֹן לְמַדְבּוֹת טוֹיֵל עַר אִיו גִּעְשׁוֹן דֵּר עֲשָׂשָׁר בִּי דַעַם יֵאֵם:
קיד א בָּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בַּיִת יַעֲקֹב
מֵעַם לֵעָז: ב הִיטָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו: ג תִּהְיֶה רָאָה
וַיֵּנֶם, הִירֵדֵן יֹסֵב לְאַחֹר: ד הֶהָרִים רָקְדּוּ
כְּאֵלִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: ה מֶה לָּךְ תִּהְיֶה כִּי
תָנוּם, הִירֵדֵן תִּסָּב לְאַחֹר: ו הֶהָרִים תִּרְקְדּוּ
כְּאֵלִים, גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
חֲלוֹלֵי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח תַּהֲפֹכֵי
הַצּוֹר, אֲנִים מִיָּם חֲלָמִישׁ לְמַעֲנֵנוּ מָוֶם:

דַּאֵם אִיו אֲתַפְסֶה אִוִּיךָ דַּעַר גִּאֲוִדָה מִן דַּעַם לֹאֲנִקֵּן גִּלּוֹת:

קטו א לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן
כְּבוֹד עַל חֲסִדֶּךָ עַל אֱמֻתֶּךָ:

רוממות ה'

אִיו גִּעְשׁוֹכְכִי, בָּאָר עִם שְׁמִיטָה "מְהוֹדָר
שֵׁם יי" עִם אִיו גִּעְשׁוֹכְכִי דַּעַר גִּאֲסִינִי

בָּאֵט, בְּרוֹכְכִי מִיָּן עַד פֶּאֶר שְׁמִיטָה פֶּאֶר
נִוָּאֵם עִם שְׁמִיטָה גִּיט "מְהוֹדָר יי" גִּאֵט

ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם:
ג יֹאדְלֵינוּ בַּשָּׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה:
ד עֲצֹבֵיהֶם כָּסַף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
ה פֶּה לָהֶם, וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם, וְלֹא
ו יֵרְאוּ: וְאֹזְנִים לָהֶם, וְלֹא יִשְׁמָעוּ, אֵף לָהֶם,
ז וְלֹא יִרְיֹחוּ: וְיָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיֹשׁוּן, רַגְלֵיהֶם
ח וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִדּוֹנִים: ח כִּמּוֹהֵם יִהְיוּ
ט עֲשֵׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל
י בָּטַח בְּי, עֲזָרָם וּמִגֹּדֶם הוּא: י בֵּית אֱהֲרֹן
יא בָּטַחוּ בְּי, עֲזָרָם וּמִגֹּדֶם הוּא: יא יִרְאִי יי
יב בָּטַחוּ בְּי, עֲזָרָם וּמִגֹּדֶם הוּא: יב יי וְכִרְנוּ
יג יִבְרַךְ, יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יִבְרַךְ אֶת בֵּית
יד אֱהֲרֹן: יד יִבְרַךְ יִרְאִי יי, הַקְטֹנִים עִם הַגְּדֹלִים:
טו יִיֶּסֶף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
טז בְּרוּכִים אַתֶּם לְיי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
טז הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לְיי, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי
אָדָם: יז לֹא הִמָּתִים יִהְלְלוּהָ, וְלֹא כָּל

רוממות ה'

בין נאמין איז געווען באוויקט אין
דער גאנצער וועלט, איז אמאזל
געגאנגען א שווינדלער און האט זיך
אנגעטון

סוף נאט, וועלען מיר געבען צו פאר-
שטיין מיט א מיל, עס הט געוואויקט
אין א שטארק א גרויסער צדיק וואס

תהלים ליום ששי קטו קטז

יְרֵדִי דוֹמָה: יִחַלְאֲנַחֲנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

דער קומער ווייטט זיךער נאך דאנקען האט פאר ווינע טובות:

קטז א אֶהְבֵּתִי, כִּי יִשְׁמַע יי, אֶת קוֹלִי
תַּחֲנוּנֵי: ב כִּי הִטָּה אָזְנוֹ

לִי, וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת,

וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל מִצְאוּנִי, צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא:

ד וּבִשְׁם יי אֶקְרָא, אֲנִה יי מַלְטָה נַפְשִׁי:

ה חֲנוּן יי וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שְׁמֹר

פִּתְאִים יי, דַּלּוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי

לְמִנוּחֵיכִי, כִּי יי גָּמַל עָלַיְכִי: ח כִּי חֲלַצְתָּ

נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה, אֶת רִגְלֵי

מִדְּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:

י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד:

יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בַּחֲפוּזִי, כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: יב מָה

אָשִׁיב לִי, כָּל תַּגְמוּלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹסֵי שׁוֹעוֹת

אֵשׁ, וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: יד נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם,

נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: טו יִקָּר בְּעֵינֵי יי, הַמּוֹתָה

רוממות ה'

אונ האט זיך פארנופגען דאס ער איז
דער באוואוסטער צדיק, אונ האט
דורך דס באקומען אין זיךער שטארק

אנגעטון אזעלכע מלבושים ווי דער
צדיק איז געווען געקליידעט אונ איז
ארויסגעפארען אין ווייטע שטערט

לְחַסְדֵּיךָ יי: מִזֶּה אֶנֶּה יי, כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי
עֲבָדְךָ בְּנֵי אֱמֻנָה, פֶּתַח תְּחִתִּי לְמוֹסְרֵי: יוֹלֵךְ אֶזְכָּח
זָכָח תּוֹרָה, וּבָשָׂם יי אֶקְרָא: יי נִדְרֵי לִי
אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִטְבַּח צִדְקוֹת
בֵּית יי, בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם, הִלְלוּהָ:
קִי אֵל הִלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל
הָאֱמֻנִים: כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ,
וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם, הִלְלוּהָ:

דָּעַר סְמוּר גִּישׁ אֵיפֶה יְסוֹת הַמְּשִׁיחַ אֵיפֶה דָּעַר גְּאוּנָה פִּינִי גִלוּת:
קִיח אֵל הוֹדוּ לִי, כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: גִּי יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהֱרֹן, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: דִּי יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
ה מִן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמִּרְחֵב יְהוָה:
ו יי לִי לֹא אֵירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: ו יי לִי
בְּעֶזְרִי, וְאֲנִי אֵרָאָה בְּשִׁנְאֵי: ח טוֹב לְחַסּוֹת
בִּי מִבְּטָח בְּאָדָם: ט טוֹב לְחַסּוֹת בִּי,

רוממות ה'

הָאֵל דָּעַר צִדִּיק וְיִשְׂרָאֵל גִּעְזָאָבִיט אֲנִי
הָאֵל גִּעְזָאָבִיט, יַעֲזֵט וְעֵה אֵיךְ וְיִרְוִים
פִּינִי נִאֲסָעֵן אֵיז אֵיךְ דָּעַר וְעֵלֵט,
דָּעַן מִקְרָאָה אִז פִּינִי הָאֵל גִּעְזָאָבִיט

פִּינִי גִעְזָר, אֲנִי גִרִים גִּבּוֹר, וְיִי דִי
נִאֲךְ אִיז פִּאֲוֹאָבִיט גִּעְזָאָבִיט, הָאֵל
פִּינִי דָאָם דָּעַר צִדִּיק פִּינִי
דָאָם שְׁוִינְדֵּל וְאֵל דָּעַר גִּבּוֹר מִקְרָאָה

תהלים ליום ששי קיח קיט עט 157

יִי: כֹּה אֵל יִי, וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בַּעֲבָתִים,
עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: כֹּה אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ,
אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ: כֹּה הוֹדוּ לִי, כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

דָּר מְזֻמָּר הַיִּסָּט "תַּמְנִיָּא אֲפִי" נוֹיִיד עַר אִיו ע"פ א"ב פֿון יַעֲקֹב אִזְת אַבְט פֿסוקים:

יום כה קיט א א אֲשֶׁרִי תַמִּימֵי דָרְךָ, הַהִלָּכִים
בַּתּוֹרַת יִי: ב אֲשֶׁרִי

נִצָּרִי עַד־תִּיו בְּכָל לַיִל יִדְרֹשׁוּהוּ: ג אֵם לֹא
פָּעֵלוּ עוֹלָה, בְּדַרְכֵּי הַלָּכוֹ: ד אֶתָּה צִוִּיתָה
פִּקְדִיךָ, לְשֹׁמֵר מֵאֵד: ה אֶחָלֵי יִכְנוּ דַרְכֵי,
לְשֹׁמֵר חֶקֶךָ: ו אֲזִלֹא אֲבוֹשׁ, בְּהַבִּיטִי אֶל
כָּל מַצּוֹתֶיךָ: ז אוֹדֶךָ בִּישָׁר לֵבָב, בְּלִמּוּדֵי
מִשְׁפָּטִי צִדִּיקֶךָ: ח אֶת חֶקֶךָ אֲשֹׁמֵר, אֶל
תַּעֲזֹבֵנִי עַד מֵאֵד: ט בְּמֶה יִזְכֶּה נַעַר אֶת
אֶרְחוֹ, לְשֹׁמֵר בְּדַבָּרֶךָ: י בְּכָל לַיִל דִּרְשָׁתֶיךָ,
אֶל תִּשְׁגֵּנִי מִמַּצּוֹתֶיךָ: יא בְּלִבִּי צַפִּנֹּתִי
אִמְרָתֶךָ, לִמְעַן לֹא אֶחָטָא לָךְ: יב בָּרוּךְ אַתָּה

רוממות ה'

זָרָה נִוְעָט אִוִּיךָ גַּעֲזוּיבִט דַּעַר נִאָמַעַן
פֿון גֵּאט, נָאָר וַיִּי גִיבֵעַן בְּבוֹד צִו דַּעַר
עֲבוּדָה זָרָה בַּעֲטִיִּיל וַיִּי מִיִּינַעַן דָּס אִיו
נָאָט

נוֹעֲלֵעַן מִיר גַּעֲבֵעַן, דַּעַר נִמְשָׁל אִיו
בִּיו אַלֶּע סַעֲמִשְׁעַן פֿון דַּעַר נִוְעָלֵט,
אַפִּילוּ דוּ פֿעֲלֶהֶר נִואַס רִיעֲנַעַן עֲבוּדָה

וי, לַמִּדְנִי חֲקִידָה: יג בִּשְׁפָתַי סִפְרָתִי, כֹּל
 מִשְׁפָּטִי פִידָה: יד בְּדַרְךְ עֲדוֹתֶיךָ שְׁשִׁיתִי, כֶּעֶר
 כֹּל הוֹן: טו בַּפְּקוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה, וְאִבִּיטָה
 אֶרְחֹתֶיךָ: טז בַּחֲקֵתֶיךָ אֲשַׁתְּעֶשְׂעָה, לֹא
 אֲשַׁכַּח דְּבָרֶיךָ: יז גִּבּוֹר עַל עֲבָדֶיךָ אֲחִיָּה,
 וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרֶךָ: יח גֵּר עֵינַי וְאִבִּיטָה,
 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ: יט גֵּר אֲנֹכִי בָאָרֶץ, אֶל
 תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצּוֹתֶיךָ: כ גִּרְסָה נִפְשִׁי
 לַתְּאֵבָה, אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ כִּכֹּל עֵת: כא גִּעְרָת
 יָדַי אֲרוּרִים, הַשִּׁנִּים מִמִּצּוֹתֶיךָ: כב גֵּר
 מִמַּעַלִי חֲרָפָה וּבֹז, כִּי עֲדוֹתֶיךָ נִצְרָתִי: כג
 יִשְׁבּוּ שָׂרִים, כִּי נִדְּבָרוּ, עֲבָדֶיךָ יִשְׁחִיחַ בַּחֲקִידָה:
 כד גַּם עֲדוֹתֶיךָ שְׁעֵשְׂעֵי, אֲנִישִׁי עֲצָתִי:
 ד כֹּה דְּבִקָּה לַעֲפָר נִפְשִׁי, חֲיָגִי כְּדְבָרֶךָ:
 כו דְּרָכֵי סִפְרָתִי וְתַעֲנֵנִי, לַמִּדְנִי חֲקִידָה: כז דְּרָךְ
 פְּקוּדֶיךָ תִּבְיִנִנִי, וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:
 כח דִּלְפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה, בְּיָמַי כְּדְבָרֶךָ:

רוממות ה'

באשעפער פון דער וועלט, ווי גרויס
 נעמט ניין דער קבוצ וואס ווי וועלען
 דעמאלס געבן צו גאט, דאס וואלט

גאט, ווי נעמט ניין ווען גאט נעמט
 ויך צו ווי באטייען, און ווי וועלען
 דעמאלס ווען דאס אשכנזיגען

כט דרך שקר הסר ממני, ותורתך חנני:
 י דרך אמונה בחרתי, משפטך שותי:
 לא דבקתי בעדותך, יי אל תבישני:
 כב דרך מצותך ארוץ, כי תרחיב לבי:
 ה גהרני יי דרך חקך, ואצרכה עקב:
 לו הבינני ואצרה תורתך, ואשמרנה בכל
 לב: זה הדריכני בנתיב מצותך, כי בו
 חפצתי: זו הט לבי אל עדותך, ואל אל
 פגע: זו העבר עיני מראות שוא, בדרךך
 חני: זה הקם לעבדך אמרתך, אשר
 ליראתך: זה העבר חרפתי אשר יגרת, כי
 משפטך טובים: מהנה תאבתי לפקודיך,
 בצדקתך חני: ו מא ויבאני חסדך יי,
 תשועתך באמרתך: מב ואענה חרפי דבר,
 כי במחתך בדרךך: מג ואל תצל מפני דבר
 אמת עד מאד, כי למשפטך יחלתי:
 מד ואשמרה תורתך תמיד, לעולם ועד:

רוממות ה'

אָפּער ניש גאט, אָפּער טיר
 ייִדען לויסען מי גאט אל"ן, אָפּער
 טוען קלייט טועט קלייטן טועט ויין

ומלאה

דוד סתף, דעקטיר דא אין גלות
 "סחורף שם יי", איז צווישן די פערטער
 גאר געלויבט דער גאטען טון גאט,

מִה וְאֶת־הַלֶּכֶה בְּרַחֲבָה, כִּי פָקַדְיָה דְרִשְׁתִּי;
 מִו וְאֶדְבָּרָה בְּעִדְתֶּיךָ, נֶגֶד מַלְכִּים, וְלֹא
 אֲבוֹשׁ: מִו וְאִשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצּוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר
 אֶהְבֵּתִי: מִח וְאִשָּׂא כַּפִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר
 אֶהְבֵּתִי, וְאִשְׁיַחֲהָ בַחֲקִיךָ: וְזֹמֶר דְּבַר
 לְעַבְדְּךָ, עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי: נִזְאת נַחֲמִתִּי
 בְּעֵנִי, כִּי אִמַּרְתָּה חִיתָנִי: נֹא יָדִים הִלִּיצְנִי
 עַד מָאֹד, מִתּוֹרְתְךָ לֹא נָטִיתִי: נִבְזָרְתִּי
 מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יי, וְאֶתְנַחֵם: נִג וְלַעֲפָה
 אֶחֱזֹתִנִּי מִרְשָׁעִים, עֲזָבִי תוֹרְתְךָ: נִד וְזִמְרוֹת
 הָיוּ לִי חֲקִיךָ, בְּבֵית מְגוּרֵי: נִה זְכָרְתִּי בְלִילָה
 שְׁמִיךָ יי, וְאִשְׁמְרָה תּוֹרְתְךָ: נִזְאת הֵיטֵה לִּי,
 כִּי פָקַדְיָה נִצָּרְתִּי: ח נִזְחַלְקִי יי אִמַּרְתִּי,
 לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: נִח חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל לֵב,
 חֲנִנִי כִּאִמַּרְתָּה: נִט חִשְׁבֵּתִי דָרְכִי, וְאִשְׁיַבֶּה
 רַגְלִי אֶל עִדְתֶּיךָ: ס חִשְׁתִּי, וְלֹא הִתְמַהֲמַהֲתִי,
 לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: סֹא חֲבַלִּי רִשְׁעִים עוֹדֵנִי,

רוממות ה'

דָּעַר בְּאַנְשֵׁי וְעַלְמִי, וְעַלְמִי אֶלְעִי
 פִּעְלָקֵר וְעַלְמִי בְּכֹר אֹנִי לִיבְעֵן נָאֵר
 צוֹ נָאֵר וְעַלְמִי, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲבָנִי

וּמִלָּאָה הָאֲרִיזָה דְּעַח, דִּי בְּאַנְשֵׁי וְעַלְמִי
 וְעַלְמִי שׁוֹיִן וְעַלְמִי דָאֵם אֲבָנִי וְעַלְמִי
 אֲבָנִי דְּעַר אֲמַתִּי וְעַלְמִי בְּאַשְׁמִי וְעַלְמִי

תורתך לא שכחתי: סב חצות לילה, אקום
 להודות לך, על משפטי צדקה: סג חבר אני,
 לכל אשר יראה, ולשמי פקודיה:
 סד חסדה יי מלאה הארץ, חקיה למדני:
 טסה טוב עשית עם עבדה, יי בדברה:
 טו טוב טעם ודעת למדני, כי במצותיה
 האמנתי: סז מרם אענה, אני שלג, ועתה
 אמרתך שמרתי: סח טוב אתה ומטיב,
 למדני חקיה: סט טפלו עלי שקר ידים, אני
 בכל לב, אצור פקודיה: ע טפש בחלב
 לבם, אני תורתך שעשעתי: עא טוב לי כי
 עניתי, למען אלמד חקיה: עב טוב לי תורת
 פיה, מאלפי זהב וכסף: י עג ידך עשונני
 ויכוננני, הבינני ואלמדה מצותיה:
 עד יראה יראוני וישמחו, כי לדברה יחלתי:
 עה ידעתי יי, כי צדק משפטיך, ואמונה
 עניתני: עו יהי נא חסדה לנחמני, באמרתך
 לעבדה: עזיבאני רחמיה, ואחיה, ביתורתך
 שעשעי: עח יבשו ידים, כי שקר עותונני,
 אני אשיח בפקדיה: עט ישובו לי יראיה,

וַיִּדְעֵי עֲדָתֶיךָ: פִּי הָיָה לִבִּי תָמִיד בְּחֻקֶּיךָ,
לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ: כִּי פִאֲכָלְתָה לְתַשׁוּעָתְךָ
נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יַחֲלֵתִי: כִּי כָלוּ עֵינַי לְאִמְרֶתְךָ,
לֹא אֲמַר מִתִּי תִנְחַמְנִי: כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד
בְּקִיטּוֹר, חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: כִּי כַּמָּה יָמַי
עָבַדְתָּ, מִתִּי תַעֲטֶה בְּרֹדֶף מִשְׁפָּט: כִּי כָרוּ
לִי יָדַיִם שִׁיחֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוּרְתְּךָ: כִּי כָל
מַצּוֹתֶיךָ אֶמְוֶנָה, שִׁקָּר רִדְפוּנִי עֲזָרֵנִי:
כִּי כָמַעַט כָּלּוּנִי בָאָרֶץ, וְאֲנִי לֹא עֲזָבְתִּי
פִּקְדֹיךָ: כִּי כָחַסְתָּךְ חִינִי, וְאֶשְׁמְרָה עֲדוֹת
פִּיךָ: לֹא לְעוֹלָם יִי, דַּבְרֶךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם:
זֶלְדֶר וְדֶר אֶמְוֶנְתְּךָ כֹּונֶנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד:
זֶא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם, כִּי הִכַל עָבַדְתָּ:
זֶב לִוְלִי תוֹרְתְךָ שַׁעֲשַׁעִי, אֲזִי אֲבָדְתִּי בְעֵנָיִי:
זֶג לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקְדֹיךָ, כִּי בָם חִיֵּיתִנִּי:
זֶד לֶךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי פִקְדֹיךָ דָּרַשְׁתִּי:
זֶה לִי קוֹן רַשְׁעִים לְאֲבָדֵנִי, עֲדָתֶיךָ
אֶתְבּוֹנֵן: זֹל לְכָל תִּכְלָה רְאִיתִי קֶן, רַחֲבָה
מַצּוֹתֶיךָ כִּנֹּאד:

יום כו מ צו מָה אֶהְבֶּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא
שִׁיחִתִּי : צֶה מֵאִיבִי תַחֲבִימֵנִי
מִצֹּאתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי : צֶט מִכָּל מַלְמְדֵי
הַשִּׁבְלֹתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִּי : ק מִזִּבְחֵי
אֶתְבֹּאֵן , כִּי פִקְדֶיךָ נִצְרָתִי : קא מִכָּל אֶרֶח
רָע , כָּל־אֹתִי רָגַלִּי , לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ :
קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי , כִּי אֶתָּה הוֹרָתִנִּי :
קג מָה נִמְלִצְנוּ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ , מִדֶּבֶשׁ לִפִּי :
קד מִפִּקְדוֹתֶיךָ אֶתְבֹּאֵן , עַל כֵּן שִׁגְאַתִּי , כָּל
אֶרֶח שֶׁקָּר : נ קה יָרָר לִרְגְלֵי דְבָרְךָ , וְאוֹר
לְנִתִּיבָתִי : קו נִשְׁבַּעְתִּי וְאַבְרָמָה , לְשִׁמּוֹר
מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ : קז נִעְנִיתִי עַד מָאד , יֵי חַיִּי
כִּדְבָרְךָ : קח נִדְּבֹת פִּי , רָצִיה נְאֻיִי , וּמִשְׁפָּטֶיךָ
לְמִדְּנִי : קט נִפְשִׁי בְּכָפִי תָמִיד , וְתוֹרָתְךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי : קי נִתְּנוּ רִשְׁעִים פֶּחַלִּי , וּמִפִּקְדוֹתֶיךָ
לֹא תִעִיתִי : קיא נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם , כִּי
שִׁשׁוֹן לִבִּי הִמָּה : קיב נִמְיָתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת
חֲקֶיךָ , לְעוֹלָם יַעֲקֹב : ס קיג יַעֲפִים שִׁגְאַתִּי ,
וְתוֹרָתְךָ אֶהְבֶּתִי : קיד סִתְּרִי וּמִנִּי אֶתָּה ,
לְדְבָרְךָ יִחַלְתִּי : קטו סוֹרוּ מִמִּנִּי מִרְעִים ,

וּאֶצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי: קִטוֹ סָמְכָנִי כְּאֹמְרֹתֶךָ,
וְאֶחֱיָהּ, וְאֵל תְּבַלְשָׁנִי מִשְׁבָּרִי: קִיטוֹ סָעֲדָנִי
וְאֹנִשְׁעָה, וְאֶשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד: קִיטוֹ סָלִית,
כָּל שָׁגִים מִחֻקֶּיךָ, כִּי שִׁכַּר תִּרְמֹיתָם:
קִיטוֹ סִיגִים הַשֹּׁכֶת, כָּל רֹשְׁעֵי אֶרֶץ, לָכֵן
אֶהְבֹּתִי עֲדֹתֶיךָ: קִיטוֹ סָמַר מִפִּחְדֶּךָ בְּשָׂרִי,
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: עֲקָא עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט
וְצֶדֶק, כָּל תַּנְיַחֲנִי לְעֹשִׁקֵי: קִיטוֹ עָרַב עֲבָדֶךָ
לְטוֹב, אֵל יַעֲשֻׁקֵי זָרִים: קִיטוֹ עֵינִי כָּלוּ
לְיִשׁוּעָתֶךָ וּלְאֹמֶרֶת צֶדֶקֶךָ: קִיטוֹ עֲשִׂה עִם
עֲבָדֶךָ כְּחֻסְדֶּךָ, וְחֻקֶּיךָ לְמִדָּנִי: קִיטוֹ עֲבָדֶךָ אֲנִי
הִבִּינֵנִי, וְאֶדְעָה עֲדֹתֶיךָ: קִיטוֹ עֵת לַעֲשׂוֹת לִי
הִפְּרוּ תוֹרָתֶךָ: קִיטוֹ עַל כֵּן, אֶהְבֹּתִי מִצְוֹתֶיךָ,
מִזֶּהָב וּמִפָּז: קִיטוֹ עַל כֵּן, כָּל פִּקְוֵי כָּל יִשְׂרָאֵלִי
כָּל אֶרֶח שִׁכָּר שָׁנְאֵתִי: פִּקְטוֹ פִּלָּאוֹת עֲדוֹתֶיךָ,
עַל כֵּן נִצָּרְתָם נִפְשֵׁי: קִיטוֹ פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר,
מִבֵּין פֶּתִיִּים: קִיטוֹ פִּי פָעַרְתִּי וְאַשְׁאֵפָה, כִּי
לְמִצְוֹתֶיךָ יֶאֱבֹתִי: קִיטוֹ פִּנָּה אֵלַי וְחֲנִנִי,
כְּמִשְׁפָּט לֹאֲהַבִּי שִׁמְךָ: קִיטוֹ פִּעַמִּי הִכֵּן
כְּאֹמְרֹתֶךָ, וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי כָּל אֹנִן: קִיטוֹ פִּדְּנִי

מִעֲשֶׂק אָדָם, וְאֶשְׁמְרָה פְּקוּדֵיהֶ֑: קִלָּה פְּנִיָּךְ
הָאָרֶץ בְּעֵבְרֶךָ, וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ: קִלָּה פְּנִיָּי
מִיָּם יִרְדּוּ עֵינַי, עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ:
עֲקוּ צְדִיק אֶתֶּה יי, וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: קִלָּה צְלוֹת
צִדִּיק עֲדֹתֶיךָ, וַאֲמוּנָה מְאֹד: קִט צִמְחַת תְּנִי
קִנְאָתִי, כִּי שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי: קט צָרוּפָה
אִמְרַתְךָ מְאֹד, וְעֵבְרֶךָ אֶהְבָּה: קמא צָעִיר
אֲנִכִּי וְנִבְוָה, פְּקוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קמב צִדְקַתְךָ
צִדִּיק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: קמג צַר וּמְצוֹק
מִצְאוֹנִי, מִצֹּאתֶיךָ שַׁעֲשָׁעִי: קמד צִדִּיק
עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם, הִבִּינֵנִי וְאַחִיָּה: קמה קָרָאתִי
בְּכָל לַיְלָה, עֲנֵנִי יי חֻקֶּיךָ אֶצְרָה: קמו קָרָאתֶיךָ
הוֹשִׁיעֵנִי, וְאֶשְׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ: קמז קִנְיַת מִתִּי
בְּנֶשֶׁף, וְאַשׁוּעָה, לְדַבְּרֶךָ יַחֲלֹתִי: קמח קִנְיַת מוֹ
עֵינַי אֶשְׁמְרוֹת, לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ: קמט קוֹלִי
שִׁמְעָה בְּחִסְדֶּךָ, יי כִּמְשַׁפְּטֶיךָ תִּינֵנִי: קנ קָרְבוּ
רַדְפֵּי וּמָוָה, מִתּוֹרַתְךָ רַחֲקוּ: קנא קָרוֹב אֶתֶּה
יי, וְכָל מִצֹּאתֶיךָ אֱמֶת: קנב קָדָם יַדְעֵתִי
מִעֲדֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם: ר קנג רָאֵה
עֲנֵי וְחַלְצֵנִי, כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

קנֹה רִיבָה רִיבִי וּגְאֹלָנִי, לֹא־מָרְתָּה חַיִּי:
 קִנֵּה רְחוּק מִרְשָׁעִים יִשְׁוָעָה, כִּי חֲקִיָּה לֹא
 דָּרְשׁוּ: קִנֵּה רַחֲמִיָּה רַבִּים יִי, כִּמְשַׁפְּטִיָּה חַיִּי:
 קִנֵּה רַבִּים רֹדְפֵי וְצָרִי, מִיַּעֲדוֹתֶיךָ לֹא נִטְוִיתִי:
 קִנֵּה רְאִיתִי בְּגִדִים וְאַתְקוֹמָטָה, אֲשֶׁר
 אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: קִנֵּה רְאִיָּה כִּי פִקּוּדֶיךָ
 אֶהְבֵּתִי, יִי כַחֲסִדְךָ חַיִּי: קִסְרָאֵשׁ דְּבָרְךָ
 אֱמֶת, וְלַעֲוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקָה:
 שְׁקֵט שָׁרִים רֹדְפוֹנִי חָגָם, וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד
 לָבִי: קִסֵּב שֵׁשׁ אֲנָכִי עַל אִמְרָתְךָ, כִּמּוֹצֵא
 שְׁלָל רָב: קִסֵּב שִׁקָּר שְׁגֵאֹתִי וְאֶת־עֵבָה,
 תּוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי: קִסֵּב שִׁבְעַת בְּיָוֶם הַלֵּלְתֶּיךָ,
 עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: קִסֵּה שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי
 תּוֹרָתְךָ, וְאִין לָמוֹ מִבְּשׁוֹל: קִסּוֹ שִׁבְרָתִי
 לִישׁוּעָתְךָ יִי, וּמִצֹּתֶיךָ עֲשִׂיתִי: קִסּוֹ שִׁמְרָה
 נִפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ, וְאַהֲבֵם מְאֹד: קִסֵּחַ שִׁמְרָתִי
 פִּקּוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ, כִּי כָל דָּרְכֵי נִגְדָה:
 תִּקְרַב תִּקְרַב רַגְלִי, לִפְנֶיךָ יִי, כִּדְבָרְךָ
 הַבִּינֵנִי: קַע תְּבוֹא תַחֲנֹתִי לִפְנֶיךָ, כֹּאִמְרָתְךָ
 הִצִּילָנִי: קַעֵא תִבְעֶנָה שִׁפְתֵי תַהֲלִיָּה, כִּי

תִּלְמִדִי חֲבִידָה: קַעֲב תַעֲן לְשׁוֹנִי אִמְרָתְךָ, כִּי
כָל מַצּוֹתֶיךָ צֶדֶק: קַעֲב תִּהְיֶיךָ לְעֹזְרִי, כִּי
פִסְקֶיךָ בָּחַרְתִּי: קַעֲב תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתְךָ יי,
וְתוֹרָתְךָ שִׁעֲשִׁיעִי: קַעֲב תִּחִי נַפְשִׁי, וְתִהְיֶיךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ יִעֲזָרֵנִי: קַעֲב תַעֲזִיבֵנִי בְּיָדְךָ אֱלֹהִי,
בְּיָמֶי עֲבִידְךָ, כִּי מַצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

ליום השבת

דָּעַר מְמוֹר אִיו אִמְסַר קַעֲנֵן דִּי קֹאם הִיבְעֵן לְשׁוֹן הָרַע:

יום כז קב א שיר המעלות, אל יי, בצורתה
לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: בִּי
הִצִּילָה נַפְשִׁי, מִשִּׁפְּת שִׁקָּר, מִלְּשׁוֹן רַמְיָה:
גִּמְהָה יִתֵּן לָךְ, וּמִה יִסִּיף לָךְ, לְשׁוֹן רַמְיָה:
ד הִצִּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גִּחְלֵי רִתְמוֹת: ה אִוִּיהָ
לִי, כִּי גִרְתִּי מִיָּשָׁר, שִׁכַּנְתִּי עִם אֱהֹלֵי קִדְרָה:
ו רַבַּת שִׁכְנָה לָהּ נַפְשִׁי, עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם:
ז אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר, הִקְמָה לְמִלְחָמָה:

שפת אמת

האם לִי שִׁבְעָה אֵשׁ צוֹ וְאֵינִי רַחֲמִים
אִיו אִמְסַרְעֵן מִלְּפִתְּךָ וְיִשְׁעֵן מִן
אִיו וְיִיב, אִיו וְיִשְׁעֵן שִׁינְעֵשְׁעֵר
אִיו כְּרוֹדֵר וְכְרוֹדֵת, אִיו עַל דָּאם
אִיָּהר מִיָּהר מִיָּהר, עֵקֶר אִשְׁעֵן צוֹ מִיָּהר

(כ) יי הִצִּילָה נַפְשִׁי וגו', מִלְּשׁוֹן רַמְיָה.
דִּי הִיבְעֵן גִּמְרָא כְּרַעֲנָם
אִמְסַרְעֵן, אִיָּהרְעֵר הָאֵשׁ עֵקֶר אִשְׁעֵר
נִינִי וְהִיבְעֵן אִיו וְיִיב, וְיִיב אִיו וְיִיב
וְיִיב אִיו וְיִיב עֵקֶר אִשְׁעֵן, וְיִיב

תהלים ליום השבת קכא קכב

דער מומד נוינט ווי השם יתברך איז אויף אונז משנים:

קכא א שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי: בעזרי מעם
י, עשה שמים וארץ: גאליתן למוטרגלד,
אל ינום שמרד: דהנה לא ינום, ולא יישן,
שמר ישראל: היי שמרד, יי צלד, על יד
ימינד: ויומם השמש לא יכבה, וירח
בלילה: ויישמרד מכל רע, ישמר את
נפשו: היי ישמר צאתך ובואך, מעתה
ועד עולם:

דוד המלך לוינט ירושלים מיט די עולי בבל:

קכב א שיר המעלות לדוד, שמחתי
באמרים לי, בית יי גלד:
בעמדות היו רגלינו, בשעריך ירושלים:
גירושלם הבנויה, בעיר שחברה לה יחדו:
דנשים עלו שבטים, שבטי יה, עדות
לישראל, להודות לשם יי: הכי שמה,

שפת אמת

מדות, וי ואר אויפהערען צוגריינען
רכילות מיט לשון הרע, אבער וי איז
גענוען אזוי פארגארבען אז, קיין מוסר
האט איהר גיט געהאלפן, אונז יואם

מער

אנט צווישען אפאר-פאלק, דס אלעס
האט דעם שווער וויער געקענקט,
אונזער האט איהר אלע מאג געוואלט
מוסר וי ואר אנטקווארפן די שדעקע

יֵשְׁבוּ בְּסֵאוֹת לְמִשְׁפָּט, בְּסֵאוֹת לְבֵית דָּוִד:
וְשֹׁאוֹלוֹ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, יִשְׁלְיוּ אֶת־הַבֵּיָהּ: וַיְהִי
שְׁלוֹם בְּחֵירָךְ, שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: ח לְמַעַן
אֲחִי וְרֵעִי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: ט לְמַעַן
בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

דָּעַר מִסִּבֵּי אֵין אַתְּמָלָה אֵינִי דָּעַר בְּאֵלֶּה פֶּסֶן גְּלוּת:

קכג א נְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת
עֵינִי, הִישָׁבִי בְּשָׁמַיִם: ב הִנֵּה
בְּעֵינַי עֲבָדִים, אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם, בְּעֵינַי שִׁפְחָה
אֶל־יָד גְּבוּרָתָהּ, בֵּין עֵינַיִנוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַד
נִשְׁחַלְּנוּ: ג חֲנֻנוּ יְיָ חֲנֻנוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ:
ד רַבַּת שֹׁבְעָה לָּהּ נִפְשֵׁנוּ, הִלְעַג הַנְּשֹׂאֲנִים,
הַבּוֹז לְגֹאֵי יוֹנִים:

א דְּוִיב צו גַּאט וְנָאם עַד הָאֵם נִיט גַּעֲלָאָם דִּי שִׁנְאִים אֵינִי־שְׁלִיכְנָעוּ דִּי יִידְעֵן:
קכד א נְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִוְלִי יְיָ נִשְׁהִיָּה
לָנוּ, יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: ב לִוְלִי
יְיָ נִשְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: ג אֲנִי חַיִּים

שפת אמת

נוֹעֲרֵעֵן מִיט וַיִּנְקַם מִסָּר וְנִקְעֵן, הָאֵם
וַי גַּעֲלָאָם צו אִיקָר סָאן, אֵין דָּעַר
שְׁנֵיעַר רִיד וַי אָן צו אֶבְרָהָה מַחֲנֵן
מִיט אִיקָם, אֵין אֵיב עַד נִיט אִיקָר

מַעֲהָר דָּעַר שְׁנֵיעַר הָאֵם אִיקָר גַּעֲלָאָם
מִסָּר, הָאֵם וַי גַּאךְ מַעֲהָר גַּעֲרִיד
רַבִּיּוֹת אֵין לִשְׁוֹן חֲרַע, אֵין בְּעֵינַי
וַי הָאֵם דָּעַם שְׁנֵיעַר גַּעֲלָאָם מַסָּר

בְּלִעְוֵנוּ, בַּחֲרוֹת אֲפֶם בָּנוּ: דֹּאֲזֵי הַמִּים
שִׁטְפוֹנוּ, נִחְלָה עֶבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ: הֲאֲזֵי עֶבֶר
עַל נַפְשֵׁנוּ, הַמִּים הַיִּדְוָנִים: וּבְרוּךְ יְיָ, שֶׁלֹּא
נִתְּנָנוּ, מֵרָף לְשֹׁנֵיהֶם: וְנַפְשֵׁנוּ כַּצֹּפֹר
נִמְלֶטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים, הַפֶּחַ נִשְׁכַּר,
וְאַנְחָנוּ נִמְלֶטָנוּ: הַעֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

א צוואג דס ירושלים אונ דס בית המקדש טעלען ווידער אויף געריכט טעלען:
קבה א שיר המעלות, הבוטחים ביי, בחר
ציון, לא ומוט, לעולם ישוב:
ב ירושלים הרים סביב לה, ויי סביב לעמו,
מעתה ועד עולם: ג כי לא ינוח שבת
הרשע, על גור הצדיקים, למען לא ישלחו
הצדיקים בעולתה ידיהם: ד המיכה יי
לטובים, ולירשלים בלבותם: ה והבטחים
עקלקלותם, יוליכם יי את פועלי האון,
שרום על ישראל:

שפת אמת

וין פאטער קומט צו איהר אין ציטער
אריין אונג הייד וי אן צו א גבירה,
דער מאן האט צו גענומען דאס רשון

ניט גלויבען נאל ער קומען צו איהר
אין ציטער אריין ווען וי לייקט וי
שדאפען טעט ער ועלכסט וועלען ווי

תהלים ליום השבת קבו קבו פו 171

דער מוטיר מריסט אונז או גאט וועט אונז אויסליינען פון גלות :

קבו א שיר המעלות, בשוב יי את שיבת
ציון, היינו כחלמים : ב אז
ימלא שחוק פיננו, ולשוננו רנה, אז יאמרו
בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה : ג הגדיל
יי לעשות עמנו, היינו שמתים : ד שובה יי
את שביתנו, כאפיקים בגיב : ה הורעים
בדמעה, ברנה יקצרו : ו הלוד ילך ובכה,
נשא משך הורע, בא יבא ברנה,
נשא אלמתי :

דער מוטיר וואלט מוסר מען נאל האבען במחין נאר אויף גאט :

קבו א שיר המעלות לשלמה, אם יי לא
יבנה בית, שוא עמלו בניו בו,
אם יי לא ישמר עיר, שוא שגר שומר :
ב שוא לכם מישבימי קום, מאחרי שבת

שפת אמת

געבעהט פון דיין גינצליען שווער,
ווי דער ווען האט געהערט דינע
ווערטער, האט ער געגלויבט ויין ווייב
אונד האט גערעכענט אז דאס זענען
די ווערטער וואס ער געהט וי צו
א עבירה מהן, איז ער שרעקלעך
געווארען בכעס, אונד האט געהאפט

הרע, אונד האט ויך באהאלטען אין
א ווינקלעך פון דעם ציטער, אונד האט
ווינקלעך געוועהן ווי ויין פאטער איז
אריינגעקומען צו איהר אין ציטער,
אונד געהט ויך ביי איהר מיט דינע
ווערטער, מיין ליעבע שווער פאלג מיך
פארקום נאכטו גיט צו הערען דאס

אֲכִלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים, בֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא :
 גִּהְיָה נִחְלֵת יְיָ בָּנִים, שֹׁכֵר פָּרִי הַבֶּטֶן :
 וּבְחַצִּים בֵּיד גִּבּוֹר, בֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: הַאֲשֵׁרִי
 הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם, לֹא
 יִבְשׁוּ, כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר:

דער מומור ואנט דאס גליקלעך איז דער וואס איז געהנה סגייע פשו :

קכח א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָל יְרֵא יְיָ,
 הִחֲלָה בְּדַרְכָּיו: בִּיגִיעַ פִּפְיָהּ כִּי
 תֹאכֵל, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לֶךְ: גִּאֲשַׁתְּךָ כִּנְפֶן
 פָּרִיָהּ, בִּירְכֵתִי בִיתְךָ, בְּגִיד פִּשְׁתְּלֵי זֵיתִים,
 סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: רִגְהָה כִּי בֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר,
 יֵרֵא יְיָ: הִיבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וּרְאֵה בְטוֹב
 יְרוּשָׁלָּם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָּנִים
 לְבְנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

דאס גייט אויף די צרות וואס די ישראלי האבען געליטען אין אלע גליות :
 קכט א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבַּת צָרָה וְנִי מַנְעוּרִי,
 יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: בִּרְבַּת

שפת אמת

וועלכע שטאמט פון ניין פרוי, אונג
 די שופטים זענען דערנאנטען דעם
 אמת, אז די ווערטער פון ניין פאטער
 צו דער שנוור איז אלעס גענוען מוקד

ווערטער

א האק אונג האט דעם פאטער דער-
 ברקעט, דערנאך האבען די שופטים
 חוקר ודורש גענוען די וואך, דער ווען
 קט ווי דערצייגט די גאנצע געשיכטע

צָרָרֹנִי מִנְעוּרִי, נִם לֹא יִכְלֹוּ לִי: גַּעַל נָפִי,
חָרָשׁוֹ חֲרָשִׁים, הָאֲרִיכוֹ לְמַעֲנִיתָם: ד' יי
צָדִיק, קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: הִיבִשׁוּ וַיִּסְגּוּ
אֲחֹר, כֹּל שֹׁנְאֵי צִיּוֹן: וַיְהִיו כִּחֲצִיר נִגְזָת,
שִׁכְדָּמַת שֶׁלֶף יִבֹּשׁ: וְשֹׁלֵא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר,
וַחֲצָנוֹ מַעְמָר: ה' וְלֹא אֶמְרוּ הָעֹבְרִים, בְּרַב־ת
יֵי אֱלֹיכֶם, בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי:

א תספד איה דעם לאנען גדלות:

קד א שיר המעלות, ממעמקים קראתיה
יי: ב אדני שמעה בקולי, תהיינה
אזניה קשבות, לקול תחנוני: ג אם עונות
תשמר יה, אדני מי יעמר: ד כי עמך
הסליחה, למען תורא: ה קניתי יי קותה
נפשי, ולדברו הוהלתני: ו נפשי לאדני,
משמרים לבקר, שמרים לבקר: ז יחל
ישראל אל יי, כי עם יי תחסד, והרבה

שפת אמת

פון א עבירה צו טהון, האנען די
שופטים גע'שפוט ביידע צום טויט,
דעם ווען מיט זיין זייב, דערנאכט
די חכמים אז לשון הרע טרעט דריי
טעגשטען, דעם וואס טען נאנט אויף

ווערטער, וואס ער האט זי געבעהטען
אלע נאכט מיט גוטע רייד, דאס וי
נאז איהם פאלגען אונ אויסהערען צו
הייבן דבילות אונ לשון הרע צווישען
טעגשטען, אבער נישט קלייבן רייד

עָמוּ פְּדוּתָּהּ: הִוְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל,
מִכַּף עֲוֹנוֹתָיו:

דוד המלך לערענט מען נאר נישט ויין מיין בעל גאון:

קדא א טיר המעלות לדוד, יי לא גבה
לבי, ולא רמו עיני, ולא הלכתי
בגדלות ובגפלות ממיני: כ אם לא שויתי
ודוממתי נפשי, בגמל עלי אמו, בגמל
עלי נפשי: ג יחל ישראל אל יי, מעתה
ועד עולם:

א תפלה דאס בית המקדש נאר געבויט ווערען:

קרב א טיר המעלות, זכור יי לדוד, את
כל ענותו: כ אשר נשבע ליי,
נדר לאביר יעקב: ג אם אבא באהל ביתי,
אם אעלה על ערש יצועי: ד אם אתן שנת
לעיני, לעפעפי תנומה: ה עד אמצא מקום
ליי, משכנות לאביר יעקב: ו הנה שמענוה
באפרתה, מצאנוה בשידי יער: ז נבואה

שפת אמת

דעם פֿשׁון הרע, אונ דאס פֿערשטען
מיר ביי גאט "הַצִּיָּה בְּיָשׁוּׁי מִשְׁפָּחַת
שְׁמֵךְ מִלְּשׁוֹן רַחֲמֶיךָ", דאס ער נאר אונז

באשערטען

איהם דעם פֿשׁון הרע, אונ דאס
נעמט צו דאס פֿשׁון הרע, אונ דעם
נאָעֵר וְעֶלְבָּסָט, וואס האט געוואלט

לְמַשְׁכְּנוֹתַי, נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדָם רַגְלָיו :
 ח בּוֹמֶה יִי לְמִנוּחָתְךָ, אֶתָּה וְאֶרֶן עֹדָה :
 ט בְּהִנֵּךְ יִלְכְּשׁוּ צִדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְגְּנוּ : יבַּעֲבוֹר
 יד וְעַבְדְּךָ, אֵל תֵּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָה : יא נִשְׁבַּע
 יז לְדָוִד אֱמֶת לֹא יֵשׁוּב מִמֶּנָּה, מִפְּרִי בִטְנֶךָ,
 יח אֲשִׁית לְכֶסֶּא לָךְ : יב אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ בְּרִיתִי,
 יט וְעָדְתִי זֶה אֶל מְדָם, גַּם בְּנֵיהֶם עָדִי עַד, יֵשְׁבוּ
 כז לְכֶסֶּא לָךְ : יג כִּי בָחַר יִי בְּצִיּוֹן, אֹתָהּ לְמוֹשֵׁב
 לו : יד וְאֵת מִנוּחָתִי, עָדִי עַד, פֹּה אֵשֵׁב, כִּי
 אֲוִתִּיהָ : טו צִידָה בָּרֶךְ אֲבָרָךְ, אֲבִיוֹנִיהָ
 אֲשַׁכֵּיעַ לָחֶם : טז וּבְהִנֵּיהָ אֶלְבִּישׁ יִשְׁעַי,
 יז וְחַסִּידֶיהָ רַגְלֵי יִרְגְּנוּ : יח שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן
 לד וְעַד בָּתִּי גֵר לְמִשִּׁיחִי : יח אֲוִיבִיו אֶלְבִּישׁ
 בְּנֵשֶׁת, וְעָלָיו יְצִיץ נִזְרוֹ :

כָּר טוֹמֵר גֵּיט אֵיךְ מִלֵּךְ הַשָּׁשִׁים מִיָּמֶיךָ כִּהֵן גִּדּוֹל נֹס וְעֵנָן וְיִי בְרוּךְ אֵין דָּר גְּדוֹלָה
 קדג א נְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, הִנֵּה מֶה טוֹב,
 ומה נָּעִים, שֶׁבֶת אֲחִים, גַּם
 יחד : כ בַּשָּׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ, יֵרֵד עַל

שפת אמת

באשר קבעו, גם מיר וארען גיט חלילה
 קובען גז די ארען וארען, גיט קען
 נאל חלילה אויף אונז ביידיגן קען
 קדע, אונז מיר וארען גיט ביידיגן און

הַזֶּקֶן, וְזֶקֶן אֶהְיֶה, שִׁירְדָּה עַל פִּי מִהוֹתָיו:
גִּבְטִל חֶרְמוֹן, שִׁירְדָּה עַל הַרְרֵי צִיּוֹן, כִּי שֵׁם
צִוְהָ יְיָ אֶת הַבְּרָכָה, חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

דָּעַר מְסֻרֵּר אִיוּ מְעוֹרֵר צוּ לוֹיִבְעֵן גָּאֵט פִּי בִּיאָבֵט:

קִדְרָה אֶשְׁיֹר הַמַּעֲלֹת, הִנֵּה פָּרְכוּ אֶת יְיָ, כָּל
עַבְדֵי יְיָ, הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ
בְּיִלְדוֹת: כִּשְׁאוֹ יְדִיכֶם קִדְשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יְיָ:
גִּבְרָכָה יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

דָּאָם שְׁמֵאָרְקֵט וְעֵדֵעֵן צוּ לוֹיִבְעֵן גָּאֵט אֵלֶּיךָ אֲדַע גָּסִים:

יוֹם כַּח קִדְרָה אֶהְלֵל לַיהוָה, הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ,
הִלְלוּ עַבְדֵי יְיָ:

כִּשְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ, בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
גִּהְלֵלוּיָהּ, כִּי טוֹב יְיָ, וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים:
דִּכִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:
הַכִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ, וְאֲדַגִּינוּ מִכָּל
אֱלֹהִים: וְכָל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עֲשֵׂה, בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּבְכָל תְּהוֹמוֹת: וּמַעֲלֶה

שפת אמת

וְאֵל גָּאֵר וַיִּזְן שְׁמוֹ וַיִּשְׁלַח צְוִיָּשֵׁן
אֵינּוּ, וְעֵדֵעֵן מִיר גִּטְהֶאֱרֵפֵן וְעֵדֵעֵן
בְּכָל טִיב, אָמֵן:

מִיִּין צְוִיָּשֵׁן חֲלִילָה לְשׁוֹן הָרַע, אֵינּוּ
מִיר וְאֵלֵעֵן גָּאֵר גִּטְהֶאֱרֵפֵן צוּ דִּי
גִּיבְשִׁינֵק מִיִּיִקֵּר מִן לְשׁוֹן הָרַע, עָם

נִשְׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמִטֶּר עֹשֶׂה,
 מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרֹתָיו: הַשֹּׁהֶבֶה בְּכוּרֵי
 מִצְרַיִם, מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: טָשַׁל אֶת־וֹת
 וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם, בְּפִרְעֹה וּבְכָל
 עַבְדָּיו: יִשְׁהַבֶּה גּוֹיִם רַבִּים, וְהָרַג מַלְכִּים
 עֲצוּמִים: יֵאֱלָסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, וְלַעֲוֹנֵי מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן, וְלִכְלֹל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: יִבְרַח אֶרְצָם
 גִּתִּיָּה, גִּתִּיָּה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יִגְיִי שְׁמִי
 לְעוֹלָם, יִיזְכָּר לְדֹר וָדֹר: יִדְרֹשׁ יְיָ עַמּוֹ,
 וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: טוֹעַצְבֵי הַגּוֹיִם כָּסֶף
 וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: טוֹפֶה לָהֶם וְלֹא
 יִדְבָּרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: יִי אֲזַנִּים לָהֶם
 וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
 יִחַ כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בּוֹמַחַ
 בָּהֶם: יִשְׁבִּיתִי יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, בֵּית אֱהֱרֹן
 בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: כִּבְיֹת הַלְלוּ, בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, יֵרְאִי
 יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: כֹּא בָרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, שִׁבְחַן
 יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּהָ:

קלו א הודו לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ:
 ב הודו לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי

לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ג הוֹדוּ לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת
 לְבָדוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ה לַעֲשֵׂה הַשְׁמַיִם
 בַּתְּבוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ו לְרוֹקַע הָאָרֶץ
 עַל הַמַּיִם, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים
 גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ח אֵת הַשָּׁמַשׁ,
 לְמִמְשַׁלֹּת בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ ט אֵת
 הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמִמְשַׁלֹּת בַּלַּיְלָה, כִּי
 לְעוֹלָם חֶסֶד׃ י לְמַגֵּה מִצְרִים בְּבִכּוֹרֵיהֶם,
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵאֲדָמָה,
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יב בֵּן הַחֹקֶה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה,
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יג לַגּוֹזֵר יָם סוּף לַגּוֹזֵרִים,
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ,
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ טו וַנַּעַר פָּרַעֲהַ וַחֲיָלוֹ בָּיִם
 סוּף, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ טז לַמּוֹלִיךְ עַמּוֹ
 בַּמִּדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יז לְמַגֵּה מַלְכִים
 גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יח וַיַּחֲרוֹג מַלְכִים
 אֲדִירִים, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ יט לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמּוֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ כ וַלְעֹז מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃ כא וַנָּתַן אֶרְצָם

לַנְחֻלָּה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי נִחַלָּה לַיִּשְׂרָאֵל
עֲבָדוֹ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי יִשְׁפָּלֵנוּ זָכָר
לָנוּ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ,
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר,
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: כִּי הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם,
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ:

א קִינָה בִּי נְסוּחַ בְּכָד:

קלו א עַל נִחְרוֹת בְּכָד, שָׁם יִשְׁכְּנוּ, גַּם
בְּכֵינוּ, בּוֹכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: ב עַל
עֲרָבִים פְּתוּכָה, תִּלְיֵנוּ כְּנֻרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם,
שְׂאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר, וְתוֹלְדֵינוּ
שִׁמְחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר
אֶת שִׁיר יי, עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם אֲשַׁכַּח
יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי לֶחֶב, כִּי
אִם לֹא אֶזְכְּרֵי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַם, עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי: ז זָכָר יי לְבָנֵי
אֲדָוָה, אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הַאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ,
עַד הַיּוֹם בָּה: ח בַּת בְּכָד הַשְׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
שִׁי שָׁלֵם לָךְ, אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמוֹתֵי לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי
שִׁי אֲחִי, וְנִפְץ אֶת עוֹלָלֶיךָ, אֵל הַסִּלְעַ:

דוד סמך דאנקט גאט פאר די גדולה וואס ער האט איהם געגעבען :

קלח א לְדָוִד , אֹדֶה בְּכֹל לְבִי , נִגַּד אֱלֹהִים
אֲמַרְךָ : ב אֲשַׁתְּחוּה אֵל
הֵיכַל קִדְשְׁךָ , וְאֹדֶה אֶת שִׁמְךָ , עַל חֲסִדְךָ
וְעַל אֱמֻנָתְךָ , כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ
אֲמַרְתָּךְ : ג בַּיּוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי , תִּרְהַבְנִי
בְּנִפְשִׁי עֹז : ד יוֹדֶה יי , כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ , כִּי
שָׁמְעוּ אֲמָרֵי פִיךָ : ה וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יי , כִּי
גָדוֹל כְּבוֹד יי : ו כִּי רַם יי , וְשָׁפַל יִרְאֶה ,
וְגִבּוֹה מִמָּרְחַק יִידַע : ז אִם אֵלֶיךָ בִּקְרֹב צָרָה ,
תַּחֲיִּינִי , עַל אֱלֹהֵי אֲבִי תִשְׁלַח יָדְךָ , וְתוֹשִׁיעֵנִי
יִמְיֶנְךָ : ח יי וַיֹּאמֶר בְּעָדִי , יי חֲסִדְךָ לְעוֹלָם ,
מַעֲשֵׂי יְדִיד אֵל תִּרְךָ :

דער מזמור איז געט צו זאגן ווערן טאג צו ווערן צו גיין אין גאט'ס וועג :

קלט א לְמַנְצֶיךָ לְדָוִד מִזְמוֹר , יי חֲקַרְתָּנִי
וַתִּדַּע : ב אַתָּה יָדַעְתָּ
שִׁבְתִּי וְקוֹמִי , בִּנְתָה לִרְעֵי מִרְחֹק : ג אֶרְחִי
וְרַבְעֵי זְרִית , וְכָל יִרְכֵי הַסַּבִּנָּת : ד כִּי אֵין
מִלָּה בְּלִשְׁוֹנִי , הֵן יי יָדַעְתָּ כֻּלָּה : ה אַחֲוֹר
וְקִדְּם צִרְתָּנִי , וַתִּשֶׁת עָלַי בְּבִבְה : ו פְּלִיאָה

דַּעַת מִפְּנֵי, נִשְׁנָבַח לֹא אֹכֵל לֶחֶם: זֶה אֲנִי
אֵלֶיךָ מְרוֹחֵד, וְאֲנִי מִפְּנֵיךָ אֶבְרַח: ח אֵם
אִם שָׁמַיִם, שֵׁם אֶתֶּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶ:
ט אֲשָׁא כִנְפֵי שָׁחַר, אֲשַׁכֵּנָה בְּאַחֲרֵית יָם:
יגם שֵׁם יִרְדֶּה תִנְחַנִּי, וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ: יא וְאָמַר
אֵלֶי חֲשֵׁךְ יִשׁוּפְנִי, וְלִילָה אֲוִר בְּעֵדְנִי: יב גם
חֲשֵׁךְ, לֹא יִחְשֵׁךְ מִמֶּךָ, וְלִילָה כִּיֹּם יֵאִיר,
כח שִׁיכָה בְּאוֹרָה: יג כִּי אֶתֶּה קִנִּיתָ בְּלִיתִי,
תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי: יד אֲוִדֶךָ עַל כִּי גֹרְאוֹת
נִבְלִיתִי, נִפְלְאוֹם מִעֲשִׂיךָ, וְנִפְשִׁי יִדְעַת
מֵאֵד: טו לֹא נִכְחַד עֲצָמִי מִמֶּךָ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
בְּסִתְּךָ, רִקְמָתִי בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ: טז וְלִמִּי
רֹאשׁ עֵינֶיךָ, וְעַל סִפְרֶךָ כֹּלֶם יִכְתְּבוּ, יָמִים
יִצְרוּ, וְלֹא אֶחָד בָּהֶם: יז וְלִי מֶה יִקְרוּ רַעֲיֶיךָ
אֵל, מֶה עֲצָמוֹ רֹאשֵׁיהֶם: יח אֶסְפְּרָם מִחוּל
יִרְבּוֹן, הִקְיָצְתִּי וְעוֹדִי עִמָּךְ: יט אֵם תִּקְטֹל
אֱלֹהֵי רִשְׁעִי, וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מִנִּי: כ אֲשֶׁר
יִמְרוּךְ לְמִזְמוֹה נִשְׁוֹא לִשְׁוֹא עֲרִידֶךָ: כא הֲלֹא
מִשְׁנֵאִיךָ יִי אֲשַׁנָּא, וּבִתְקוֹמֶיךָ אֶתְקוֹטְטִי:
כב תִּבְלִית שְׁנֵאָה שְׁנֵאָתִים, לְאוֹיְבִים הָיוּ

לִי: כַּחַקְרָנִי אֵל, וְדַע לִבִּי, בְּחַנֵּי וְדַע
שִׁרְעֵפִי: כִּי וְרָאָה אֵם הָרֶךְ עֶצֶב בִּי, וְנָחֲנִי
בְּדֶרֶךְ עוֹלָם:

דעם מן מור האט דור הסדר נענאט אויף דואג אונ די ניסים וואס זיי
האבען געקער אויף איהם:

יוֹם כֵּט קמ א לִמְנַצַּח, מִזְמוֹר לְדָוִד: כַּחַקְרָנִי
יִי מֵאָדָם רָע, מֵאִישׁ
חַמְסִים תִּנְצְרָנִי: גֹּאֲשֵׁר חִשְׁבוּ רַעוֹת בְּלִב, כִּלְיוֹם יִגְדְּרוּ מִלְחָמוֹת: דַּשְׁנֵנוּ לְשׁוֹנֵם כִּמּוֹ
נָחֵשׁ, חֲמַת עֲבָשׁוֹב, תַּחַת שְׁפָתַי מוֹ סֵלָה:
הַשְׁמֵרָנִי יִי מִיְדֵי רָשָׁע, מֵאִישׁ חַמְסִים
תִּנְצְרָנִי, אֲשֶׁר חִשְׁבוּ לְדַחוֹת פְּעָמַי: וְטָמְנוּ
גֵּאִים פֶּח לִי, וַחֲבָלִים פָּרָשׁוֹ רֶשֶׁת לִיד
מִעַנְדָּל, מִקְנָשִׁים שָׁתוֹ לִי סֵלָה: וְאָמַרְתִּי לִיִּי,
אֵלֵי אַתָּה, הֶאֱזִינָה יִי קוֹל תַּחֲנוּנִי: הִיְהוֹה
אֲדָנִי עֹז יִשׁוּעָתִי, סִבּוֹתָה לִרְאשֵׁי כְיוֹם
נִשְׁק: ט אֵל תִּתֵּן יִי מֵאֲוִי רָשָׁע, זָמְמוּ אֵל
תַּפֵּק, יָרוֹמוּ סֵלָה: יִרְאֵשׁ מִסְבִּי, עֲמֹל
שְׁפָתַי מוֹ יִכְסִּימוּ: יֵא יִמּוּטוּ עֲלֵיהֶם גְּחָלִים,

בְּאִישׁ יִפְלֹם, בְּמַהֲמֹות בֹּר יִקְוֶמוּ: יֵב אִישׁ
 לְשׁוֹן בֹּר יִכּוֹן בְּאַרְצָן, אִישׁ חֲמֹס רָע יִצְדִּיקוּ
 לְמַדְחֶבֶת: יִגְדַּעְתִּי, כִּי יַעֲשֶׂה יְיָ דִין עָנִי,
 מִשְׁפַּט אֲבִינִים: וְאַף צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ,
 יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ:

דעם סגור דוד מלך ישראל מלך אשור מלך אשור מלך אשור מלך אשור מלך אשור

קמא א בן מור דוד יי קראתיה, חושה לי,
 האוינה קולי, בקראי לה:
 ב תבון תפלת, כטרת לפניה, משאת כפי,
 מנחת ערב: נשיתה יי, שמרה לפי נצרה
 על דל שפתי: דאל תט לפי לדבר רע,
 להתעורר עלילות ברשע, את אישים
 פועלי און, ובר אלהם במנעיהם: ה יהלמני
 צדיק חסד ויוביחני, שמן ראש אל יני
 ראשי פי עוד ותפלת ברעיותיהם: ונשמתו
 בידים סלע שפטיהם, ושמעו אמרי בני נעמו:
 ופמו פלח ובקע בארץ, נפזרו עצמינו לפי
 שאול: חכי אליה יהוה אדני עיני, בכה
 חסיתי, אל תער נפשי: ט שמרני מידי פח

יִקְשׁוּ לִי, וּמִקְשׁוֹת פִּעְלֵי אֱנוֹן: י יִפְלוּ
בְּמִכְמָרֵי רְשָׁעִים, יַחַד אֲנֹכִי עַד אֶעְבּוֹר:

דעם מנמור המ דוד גיבעטן אז ער המ אפ געשניטן דס עקמלייד פון שאול המלך:
קמב א מישכיל לדוד, בהיותו במערה
תפלה: בקולי אלי יי אועק,
קולי אלי יי אתחנן: ג אשפך לפני שחי,
צרתי לפני אנני: ד בהתעטף עלי רוחי,
ואתה ידעת נתיבותי בארח זו אהלך, טמנו
פח לי: ה הלט ימין וראה, ואין לי מכור,
אבר מנום ממני, אין דורש לפני שיי:
וועקתי אליך יי, אמרתי אתה מחסי חלקי
בארץ החיים: ו הקשיבה אל רנתי, כי
דלותי מאד, הצילני מרדפי, כי אמצו
ממני: ח הוציאה ממסגר נפשי להודות את
שמך, כי יבתרו צדיקים, כי תגמל עלי:

דעם מנמור המ דוד געזאגט ווען ער איז אנטלאפען פון אכשדים:

קמג א מנמור לדוד, יי שמע תפלתתי,
האזינה אל תחנוני,
באמתך ענני בצדקהך: כ ואל תבוא

במשפט את עבדך, כי לא יצדק לפניך כל
 חי: ג' כי רדף אויב נפשי, דבא לארץ חיתי,
 הושיבני במחשבים, כמתי עולם:
 וותת עטף עלי רוחי בתוכי ושתומם לבי:
 ה זכרתי ימים מקדם, הגיתי בכל פעלך,
 במעשה ידיך אשוחח: ו פרשתי ידי אליך,
 נפשי בארץ עיפה לך סלח: ו מהר ענני יי,
 כלתה רוחי, אל תסתר פניך ממני,
 ונמשלתי עם ירדי בור: ה השמיעני בבקר
 חסדך, כי בך במחתי, הודיעני דרך זו
 אליך, כי אליך נשאתי נפשי: ט הצילני
 מאיבי יי, אליך בסיתי: י למדני לעשות
 רצונך, כי אתה אלוהי, רוחך טובה, תנחני
 בארץ מישור: יא למען שמך יי תחוני,
 בצדקתך תוציא מצרה נפשי: יב ובחסדך
 תצמית איבי, והאבדת כל צוררי נפשי,
 כי אני עבדך:

אין דעם מומור הש דוד נעלויבט נאט ווס ער הט איהם האדלן אין ויינע מלחמות:
 קמר א לך דוד, ברוך יי צורי, המלמד ידי
 לקרב, אצבעותי למחמה:

בְּחֶסֶדִי וּבְצִדְקָתִי מְשַׁלְּבֵי וּמַפְלְטֵי לִי, מְגֹנֵי
וְבוֹ חֶסֶדִי, הִרְדֵּד עָמִי תַחְתִּי: גִּי מֶה אָדָם
וְתִדְעֵהוּ, בֶּן אָנוּשׁ וְתַחֲשִׁבֵהוּ: דֹּאדָם לֹא־כָל
דְּמָה, יָמִיו כְּצֵל עוֹבֵר: הִי הַטָּשׁ מִיָּד וְתִדְרָה,
נָע בַּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: וּבְרוּק בָּרֶק וְתַפִּיצֵם,
שִׁלַּח חֲצִיךָ וְתַהַלְמֵם: וְשִׁלַּח יָדְךָ מִמָּרוֹם,
פָּצְנִי וְהִצִּילֵנִי מִבְּמִים רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי נָכָר:
הֹאֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שׁוֹא, וַיִּמְיֶנּוּ יָמִין שִׁקְרָה:
טֹאֲלֵהִים, שִׁיר חָדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִגְלָה
עֲשׂוֹר, אֲזַמְּרָה לָךְ: יִתְנוּתֵן תְּשׁוּעָה
לְמַלְכִּים, הַפּוֹצֵה אֶת הָיָד עֲבָדוֹ, מִחֶרֶב
רָעָה: יֵאֱפָצְנִי וְהִצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר, אֲשֶׁר
פִּיהֶם דְּבַר שׁוֹא, וַיִּמְיֶנּוּ יָמִין שִׁקְרָה: יֵאֱשֶׁר
בְּנֵינוּ כְּנֻטָּעִים, מִגְדָּלִים בְּנִעְוָרֵיהֶם, בְּנוֹתֵינוּ
כְּזוֹיֹת, מִחֲטָבוֹת תְּבֻנַּת הַיָּכָר: יֵג מְזוֹיֵנוּ
מִלֵּאִים, מִפִּיקִים מִזֵּן אֵל זָן, צֹאֲנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹת,
מִרְבָּבוֹת בָּחוּצוֹתֵינוּ: יֵד אֱלֹהֵינוּ מִסְבָּלִים,
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת, וְאֵין צוּחָה בְּרַחֲבֵינוּ:
טוֹאֲשֶׁרִי הָעָם שֹׁכֵכָה לִי, אֲשֶׁרִי הָעָם
שִׁי אֱלֹהֵיו:

דָּר מְנוּחָה מֵאֲנִי וְיָד אֶהְיֶה מִיטְ תְּהִלָּה אֲנִי מְנוּחָה וְיָד מִיטְ תְּהִלָּה . וַיֵּיךְ אֵין אֵין
 גְּעִיגָה וְיָד גְּרוּסָה שְׂבָחִים וְיָאֵם וְעַד עַד מְנוּחָה בְּאֶרֶץ לְיוֹנָעַן גֵּאָה :

יום ר קמה א תהלה לדוד , ארוממה אליהי
 המלה , ואברכה שמך
 לעולם ועד : ב בכל יום אברכה , ואהלה
 שמך לעולם ועד : ג גדול יי ומהלל מאד ,
 ולגדלתו אין חקר : ד דור לדור ישבח
 מעשיך , וגבורותיך יגידו : ה הדר כבוד
 הודך , ודברי נפלאותיך אשיחה : ו ועוז
 נוראותיך יאמרו , וגדלתך אספרנה : ז זכר
 רב טובך יביעו , וצדקתך ירננו : ח חנון
 ורחום יי , ארך אפים וגדל חסד : ט טוב יי
 לכל , ורחמיו על כל מעשיו : י יודוך יי כל
 מעשיך , וחסדיך יברכוכה : יא כבוד
 מלכותך יאמרו , וגבורתך ידברו : יב להודיע
 לבני האדם גבורתו , וכבוד הדר מלכותו :
 יג מלכותך מלכות כל עולמים , וממשילתך
 בכל דור ודור : יד סימך יי לכל הנפלים ,
 וזיקה לכל הכפופים : טו עיני כל אליך
 ישגרו , ואתה נותן להם את אכלם בעתו :

מִזְפֹּתֶיךָ אֶת יְדֶךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:
 יוֹצֵדִיק יי כָּל הָרָבוֹ וְחָסִיד כָּל מַעֲשָׂיו:
 יתְקַרֵּב יי לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: יִרְצֹן יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוֹעֵתָם
 יִשְׁמַע וַיִּשְׁמַע: כִּשְׁמֹר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו,
 וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: כֹּא תִהְלֹת יי יִדְבֹּר
 פִּי, וַיְבַרֵךְ כָּל בְּשָׁר שֶׁם קִדְּשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּעֵד מִן מִזְבֵּחַ הַקָּדוֹשׁ מִן הַמִּזְבֵּחַ הַקָּדוֹשׁ אֵלֶּיךָ בָּאֵנוּ:

קמו א תְּהַלְלוּהָ, הִלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יי:
 בְּאֵהֲלָהּ יי בְּחַיֵּי, אֲזַמְּרָהּ
 לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְיָבִים, בְּבֶן
 אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: דִּתְצֵא רוּחוֹ, יִשָּׁב
 לֵאלֹמָתוֹ, בְּיוֹם הַחַיָּא אֲבִדוּ עֲשֵׂתִנְתָּיו:
 ה אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יי
 אֲלֵהוּ: וַעֲשֶׂה שְׁמִים וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר בָּם, הַשְׁמֹר אֶמֶת לְעוֹלָם: וַעֲשֶׂה
 מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים, יי
 מִתִּיר אֲסוּרִים: ה יי פִּקַּח עוֹרִים, יי זֹוֶקֶף
 כְּפוּפִים, יי אֲהַב צַדִּיקִים: ט יי שְׁמֹר אֶת

גִּרִּים, יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוּד, וְדַרְךְ רִשְׁעִים
יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּהָ:

דָּעַר מְסֻר אִין אֲלוֹיִם צוּ נָאט אַויף קבוין גְּלוּת אַהב בְּנִין יְרוּשָׁלַם לַעֲתִיד לְבֹא:

קמו א הִלְלוּהָ, כִּי טוֹב וּמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי
נָעִים נְאוּה תִּהְיֶה: ב בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יְיָ, גִּדְּחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּם: ג הָרוּפֵא
לְשִׁבְרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם: ד מוֹנֵה
מִסְפָּר לְכוֹכָבִים, לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא:
ה גִּדּוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין
מִסְפָּר: ו מַעֲזוּד עֲנוּיִם יְיָ, מִשְׁפִּיל רִשְׁעִים
עַד־י אֶרֶץ: ז עֲנֵנוּ לַיִּי בְּתוֹדָה, וּמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְּכִנּוֹר: ח הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין
לְאֶרֶץ מָטָר, הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר: ט נוֹתֵן
לְבִהְמָה לְחֵמָה, לְבָנִי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
י לֹא בִגְבוּרַת הַסּוֹם יִחַפֵּן, לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: יא רוֹצֶה יְיָ אֶת יִרְאֵיו, אֶת הַמִּיֻּחָלִים
לְחַסְדּוֹ: יב שִׁבְחוּ יְרוּשָׁלַם אֶת יְיָ, הִלְלוּ
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: יג כִּי חֹזֶק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ,

בִּרְךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבְּךָ: יְיָ הַיֵּשׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם,
 הָלַב הַפִּיִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: מוֹ הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ
 אֶרֶץ, עַד מִהֲרָה יִרְוֶן דְּבָרוֹ: מוֹ הַנִּתֵּן שְׁלֹג
 בְּצֶמֶר, בְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר: יי מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ
 בְּפִתִּים, לִפְנֵי קִרְתּוֹ מוֹ יַעֲמֹד: יי הַשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּמָּסֵם, יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מִיָּם: יט מְגִיד דְּבָרָיו
 לִי־עֵקֶב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לִי־שִׁרְאֵל: כ לֹא עָשָׂה
 כֵּן לְכָל־גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דַעוּם הִלְלוּהָ:

גוֹי דַעַם מְסִיחַ אִינוֹ גְּרוֹסֶעַ שְׁבָחִים וְיָאֵם עִם בְּאַרְפָּעֵן לֹוי־בֶּטֶן גָּאֵל אֶלֶּע בְּרוֹאִים:

קִמַּח אֱהַלְלוּהָ, הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם,
 הִלְלוּהָ: ---בְּמִרוֹמִים:

ב הִלְלוּהָ כָּל־מַלְאָכָיו, הִלְלוּהָ כָּל־צְבָאֵיו:
 ג הִלְלוּהָ שְׁמֵשׁ וַיִּרְחַ, הִלְלוּהָ כָּל־כּוֹכְבֵי
 אֹר: ד הִלְלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
 מֵעַל הַשָּׁמַיִם: ה יִהְיֶה אֶת־שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא
 גָּיוָה וְנִבְרָאוֹ: ו וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֹק
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: ז הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הָאָרֶץ,
 תַּנְיִינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: ח אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֹג
 וְקִיטּוֹר, רוּחַ סְעָרָה עֹשֶׂה דְּבָרוֹ: ט הַהָרִים

וְכָל גְּבָעוֹת, עֵיץ פָּרִי וְכָל אֲרָזִים: יִהְיֶה
וְכָל בְּהֶמָּה, רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כִּנֹּף: יֵאֱמָלְכֵי אֶרֶץ
וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אֶרֶץ:
יִבְחֹרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת, וְקִנִּים עִם נְעָרִים:
יִגְיָהֲלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְבֵהוּ הוֹדוּ
עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: יִדְוִיָּרֵם קֶרֶן לַעֲמֹ תִהְיֶה
לְכָל חֲסִידָיו, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הִלְלוּהָ:

דָּעַר מְסֻמָּר גִּיט אֵיפָּה וְטִית הַקְּשִׁים:

קמט א הִלְלוּהָ, שִׁירֵי לַיי שִׁיר חֲדָשׁ
תִּהְיֶתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים:
ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוֹ בְּנֵי צִיּוֹן יִגְיָלוּ
בְּמִלְכָּם: יִגְיָהֲלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוּל, בְּתָף וּבְנוֹר
יִזְמְרוּ לוֹ: דְּכִי רוֹצָה יי בַּעֲמֹ, יִפְאֵר עֲבוּדִים
בִּישׁוּעָה: הִנְעִלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ
עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: ו רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם,
וְחָרַב פִּיפּוֹת בְּיָדָם: ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּגֹוִים תּוֹכְחוֹת בְּלֹאֲמִים: ח לְאִסֵּר
מִלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹר:
ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הָדָר הוּא
לְכָל חֲסִידָיו, הִלְלוּהָ:

תהלים ליום השבת קנ

קנא הִלָּלוּיָהּ, הִלָּלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הִלָּלוּהוּ
 בְּרִכְיֵעַ---עוֹ: ב הִלָּלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלָּלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הִלָּלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלָּלוּהוּ בְּנִבְלָ וּבְנֹר:
 ד הִלָּלוּהוּ בְּתֹף וּבְמַחֹל, הִלָּלוּהוּ בְּמִנִּים וּבְזָב:
 ה הִלָּלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ, הִלָּלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְּרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֹלָיָהּ, הִלָּלוּיָהּ:
 חזק בנדרך ואע"י.

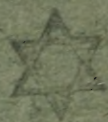
סכום הפסוקים של תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה א"א כו"ך
 סימן, והציו ויפתוהו בפיחם, וסדריו י"ט: ומוזוריו ק"ן:

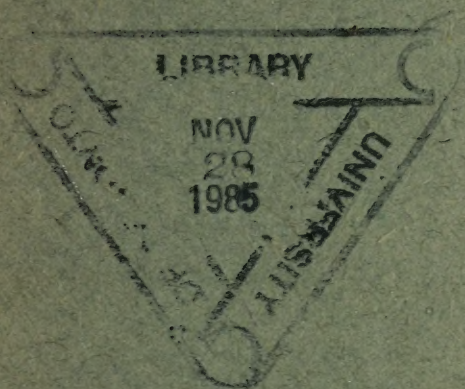
מפת ח. לקומי מוזמורים המסודרים על דבר יום ביומו חגו הדטו
 וטבתו דבר דבור על אופניו ועניניו:

ביום א'	ב"ד	דתענית אסתר כ"ב	פסח	קי"ח	שבת תשובה ד"ב
ביום ב'	מ"ה	לפורים ו'	ב' ה' ב'	ד"ג	ערב יום כפור ק"ז
ביום ג'	פ"ב	שושן פורים מ'	יום א'	דשכועות	כל נדריו צ"ז
ביום ד'	צ"ד	פרשת פרה נ"א	יום ב'	דשכועות	יום א' דסוכות צ"ז
ביום ה'	פ"א	פרשת החודש ע"ז	יום ג'	דשכועות	יום ב' דסוכות פ"ז
ביום ו'	צ"ג	שבת הגדול צ"ה	י"ז בתמוז	ע"ט	חזה"מ דסוכות ע"ז
ביום השבת	צ"ב	ליום א' דפסח ק"ה	תשעה באב קל"ז	ש"ט	הושענא רבה פ"ה
לראש חודש ק"ד	צ"ב	ליום ב' דפסח ק"ו	שבת נחמו קב"ב	שמיני עצרת ס"ה	או ס"א
לשבת בראשית ח'	ד'	וחזה"מ פסח ע"ה	ערב ר"ה צ"ח	שמחת תורה קט"ז	י"ט
לחנוכה	ד'	יום ו' דפסח י"ח	יום א' דר"ה מ"ו	לחגונה	י"ט
לעשרה בטבת ע"ד	ד'	יום ה' דפסח קל"ו	יום ב' דר"ה פ"א	בבית האבל מ"א	מ"א
לפ' שקלים מ"ט	מ"ט	או קי"ד	בעשית ק"ד	לברית מילה י"ב	י"ב
לפרשת וזכור ק"ט	ק"ט	אסרו חג של			

יצחק ווינוב

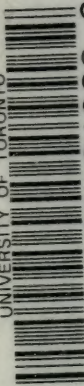

PRINTED
in POLAND

Leubner, P.

צתם ווייניש

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00101628 6